

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחֹל

חלק ק"ט

וְהוּא לְכֵן מִכְתָּבִים וְשִׁאלוֹת וְתַשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחֹל הַנּוֹכֵחַ
מִקִּדּוֹר הַכְּתוּב וְהַדְּרָתוֹ, עֲנִינִים נִרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יִקְרוּת,
הַתְּחַזְּקוֹת וְהַתְּעוּזָרוֹת לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם וְהַתְּפַדּוֹ בְּכָל דְּרָגָה
וְהַתְּנַחֵם בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁוְהֵנָּה.

כְּנִי וְקִשְׁרָה עַל פִּי דְּבָרֵי רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְנִמְרָא, אִדּוּר הַנִּגְזָר וְהַנִּפְשָׁן
בְּזִמְנָא קִרְיָא עֲלָאָה, אִדּוּנָּה, מוֹרְנוּ וְהַכְּנִי

רַבִּי נְחֻמָּן מִבְּרֶסְלָב

וְכוֹתוּ יָגוּ עֲלֵינוּ

נַעַל פִּי דְּבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַנָּאֵן הַקְּדוֹשׁ, אִדּוּר נִפְלְאָה, אֲשֶׁר
כָּל כֵּן לֹא אֲנִים לִי

רַבִּי נְתָן מִבְּרֶסְלָב

וְכוֹתוּ יָגוּ עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלָב בְּסִסְרֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמִאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מִנְּקִרָא וּמִדְּרָשִׁים וְיִזְהַר הַקְּדוֹשׁ

חֻקָּא לְקַדְּשׁ עַל יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
עִת"ק יְרוּשָׁלַם תוֹכֵב א"

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקִי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", נִדְפְּסוּ כְּבַר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהְדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֶׁיֵּשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחַזְּקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֵלֹהִי, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְמַדָּתָם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיְמָה גַּם שְׁאֶפְּלוּ אֶת הַנִּהְגָּתָם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים מִסְפָּרִים אֵלֹהִי, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְךָ מְעַרְבִים מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הִרְבֵּה מִכְּתָבִים מִכַּמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּכִם בְּיוֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְּתָבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְּתָבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לִיָּדֵינוּ אַחֲרֵי-כֵן מִכְּתֵב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וּכְמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בַּהֲדַפְסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהִדּוּר וְהִיפִי, וְהַכְנֵסְנוּ אֶת כָּל מַרְאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תַמְצִית הַנוּשָׁאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם בַּמִּכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ ק"ט, וּמִקְנִיִּים לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׁאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֶר כָּרֶךְ, וּבִלְבָּנוּ תִקְנוּהָ, שְׂכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאֵד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלָיו הֵם אוֹצֵר כָּלִי חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דָּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפִרְוִשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תנ"ך וְעַל מֵאמְרֵי חז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלֻבוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד וְהַנֶּמֶךְ בִּיּוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפֶּן נִפְלָא וְנַעֲלָה מָאֵד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכָּל תַּחְתּוֹן, מַעֲלִיל לְעֻלּוֹל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שֶׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲצוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מַעֲמַד עַל כָּל מֶה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת, וְנוֹתָנִים יַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקֵּטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, נַעֲיֻמוֹת, יִדְיוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אֱמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בִּלִים נִפְלוּ לִינוּ בְּנַעֲיָמִים, אוֹר הַגָּנוּז וְהַצָּפוֹן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵן לֹא רִאֲתָהּ אֱלֻקִּים זִוְלָתֶיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איהן להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-פן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מפלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מכל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-פן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרגי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם באלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה בראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחמר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאלפים ולרבבות מחברים בשביל עסקי העולם הזה, קל וחמר בן בנו של קל וחמר כִּמָּה אלפי אלפים ורב רבי רבבות רבבות וכו' ספרים עד אין קץ, אנו צריכים לחבר ולהדפיס בשביל התכלית האחרונה לעולם הבא, כי אנו צריכים להכין לעצמנו צידה לדרכנו הרחוקה מאד מאד, וכבר נלכדו רבים מאד מאד בתאוות העולם הזה ובהבליו ובטעיותיו וכו', וכִּמָּה ספרים ותחבולות אין מספר אנו צריכים לחדש בכל יום, כדי למצא עצה ותחבולה להציל את נפשותינו ונפש בנינו ובנותינו והתלויים בנו להציל כלם מני שחת, ולהחיותם על פני האדמה בחיים נצחיים, לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם כי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שפבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כִּמָּה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מכל שפן וכל שפן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-בן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלה מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-בן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם כי יש כִּמָּה וכִּמָּה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים. דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקרים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלגלו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, באשר יראה הרוצה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוחב"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפואות, דהיינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקנים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהיינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, ורחבא חברי אית ליה, ורחבא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתי ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאלה שלמה, אמן בן יהי רצון!

ספר אֲשֶׁר בַּנַּחַל בְּרַךְ קט

כה תי.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב
מִמָּכֶם, שְׁאַתֶּם מְסַתְּדִים יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מֵאֵד, וְכֵן צְרִיךְ לְהִיּוֹת,
זוֹ כָּל הַחַיּוֹת שְׁלִי — כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה זֶה שֶׁמְסַתְּדִים בִּינֵיהֶם, שֶׁמִּחִים
וְאוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי, בְּזֶה מְקִימִים אֶת רְצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ,
וְלִכֵּן תִּמְשִׁיכוּ לְלֶכֶת בְּדֶרֶךְ זֶה, וְאִז תִּהְיֶה לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּחַיֵּי
נְשׁוֹאֵיכֶם.

נָא וְנָא רָאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּכָל
יוֹם בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּגִמְרָא, וּבְמִדְרָשׁ — חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, שְׁלֹא
יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִכְּלֵי לְמוּדִים אֵלּוּ, כִּי זֶה מֵאֵד מֵאֵד נִצְרָךְ לְנַפְשׁ,
וְאֲשֶׁרִי אָדָם שְׁקוֹבֵעַ לְעֶצְמוֹ אֶת הָאַרְבָּעָה שְׁעוּרִים הָאֵלּוּ, אֲשֶׁר הֵם
כְּנֶגֶד הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְכֵן תִּקְבַּע
לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר בְּשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ, וּמֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תִּלְמַד גַּם
הַלְכוֹת נִדָּה, שְׁאַבְרָךְ אַחֵר חֲתֻמָּה צְרִיךְ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוּ
הַרְבֵּה מֵאֵד, וּמְסַפְּרִים עַל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ ר' אוּרִי מְסִטְרֵלִיק זי"ע,

שְׁחֹזר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלֶף פְּעָמִים, וְאִם צָדִיק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא בָּזֶה, שֶׁהִיא פְּרוּשׁ בְּתַכְלִית הַפְּרִישׁוֹת, חֹזֵר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלֹף פְּעָמִים, תִּתְאָר לְעֶצְמָהּ כַּמָּה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַחֲזֹר בַּהֲלָכוֹת הָאֵלֹף, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דְּבַר זֶה, וְכָל מָה שֶׁקָּשָׁה לָךְ אוֹ יֵשׁ לָךְ אִיזוֹ שְׁאֵלָה, תְּדַבֵּר עִם הָאֲבִירָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גִּרּוֹ יְאִיר. וּבְכָלל טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּקַּח אֶת עֶצְמָהּ בְּיָדֶיךָ, וְתַהֲיֶה שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה עַל נַעֲם חֻלְקָהּ, וְתִאֲמִין לִי, שֶׁנִּתְּתִי לָךְ מִתְּנֶה יָפָה.

וְאֵת ... תַּחֲנֶה, רְאֵי לַהֲיוֹת מְאֹד שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה עַל הַמִּתְּנָה שֶׁקִּבַּלְתָּ, וְתִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְתִבְיֵנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאִזּוֹ תַּהֲיֶה הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְכִשֶּׁהַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אִזּוֹ כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרּוֹ יְאִיר.

אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ, אִם תּוּכַל לְגִשֵּׁת עִכְשָׁו אֶל ... וְלִשְׁאֹל אוֹתוֹ מָה עִם הַפְּרָטִים שְׁלִי, הָרִי כָּבֵד מְחֹר יוֹם חֲמִישִׁי, וּבְיוֹם שְׁנִי בִּבְקָר אֲנִי צָרִיךְ לְטוֹס, וּבְיוֹם רִאשׁוֹן הַכֹּל סָגוּר כָּאֵן.

אֲקַוֶּה שֶׁשְּׂמִיעָתָה אֶת הַשְּׁעוֹר הַלֵּילָה, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִכְנִים בְּעֶצְמָנוּ תְּמִיד אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא נִתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם בְּרָיָה שֶׁבְּעוֹלָם.

אֲנִי מְגִיעַ לִיבְנָאֵל בְּיוֹם שְׁלִישִׁי בִּבְקָר בְּשַׁעֲה שְׁמוֹנֶה בְּעֶרְף אֶל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, וְלִכֵּן אִם יְכוּלִים לְבַקֵּשׁ אֶת מִיִּשְׁהוּ לְסֹדֶר אֶת דִּירְתִּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שלום וכרֶכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד
בְּפִנִּימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מה מְאֹד חֲשָׁקָה נִפְשִׁי לְדַבֵּר אִתָּךְ, וְעַל-כָּל-פָּנִים לִרְאוֹת אֶת
כְּתָב יָדְךָ, כִּי אִתָּה חֲקוּק בְּפִנִּימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אִתָּה צָרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפָנִים שְׂבָעוּלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צָרִיכִים חֲזוּק, וְעֵקֶר הַחֲזוּק הוּא שְׂמֻחָה, צָרִיכִים לְשֻׂמָּח לֹא לְהִנִּיחַ
אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת שֶׁנִּדְבָּקוּ בָאָדָם, כִּי הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת הֵם
נְשִׁיכַת הַנִּנְחָשׁ, כְּמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן
קפ"ט); וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לַעֲקֹר מַעֲצָמוֹ אֶת הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוֹת, וְלִזְוָה
זוֹכִים רַק עַל-יְדֵי תַפְלָה, צָרִיף לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי לֵהוּיֹת תָּמִיד בְּשֻׂמְחָה, וְאִזְכָּה לְהַכִּלֵּל
בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא אֲרָגִישׁ שׁוּם דָּבָר, רַק אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתָךְ
יִתְבָּרַךְ". מֶה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אִם תִּתְּמִיד בְּתַפְלָה לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, עַל-יְדֵי-זֶוָה יִזְדַּבֵּךְ מִחֲדָה, וְיִהְיֶה לָךְ יָשׁוּב הַדַּעַת, וְלֹא
תִצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִבְּנֵי-אָדָם; כִּי בְּאֲמִתַּת הַרְבֵּה פְעָמִים אָדָם נִדְמָה
לוֹ כְּאֵלוֹ סוֹף הָעוֹלָם, וְאֵין לוֹ אִף אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל אִם הוּא
מַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הֵכִי מְאֹד בְּחַיִּים, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בַּעֲבוּרָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ
תִרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תַּפִּלַּת כָּל פֶּה.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כְּמֶה דְּפִים בְּגִרְסָא, וְתִתְחִיל מִהִתְחַלֵּת
הַשָּׁס דָּף אַחֵר דָּף, וּכְשֶׁתִּסְתֵּם מִסְכָּתָא תִתְחִיל מִסְכָּתָא שְׁנִיָּה,
וְאַחֲרֵיכֶן מִסְכָּת שְׁלִישִׁית וְכו', וְכו', עַד שֶׁתִּזְכָּה לִסֵּים אֶת כָּל הַשָּׁס
כָּלוּ, אֲשֶׁר אֲמִירַת הַשָּׁס מְסַגֵּלַת לְנִפְשׁ כְּמוֹ אֲמִירַת זֶהר הַקְדוּשׁ,

אשרי מי שזוכה ללמד גמרא, שעל-ידי-זה ממשיך על עצמו הארבעה מלאכי השמירה: ג' בריאל, מ' יכאל, ר' פאל, א' וריאל, ואם היו בני-אדם יודעים את מעלת אמירת גמרא, היו רגילים בזה כל היום כלו, כי זה שורף את כל הקלפות שנדבקו באדם, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד): תלמוד גימטריה הקלפה שמחטטאת את האדם בפגם-הברית, ומכניסה באדם דכאון, ועל-כן אל תהיה בטלן, ותחזק את עצמך, ואז תראה נסים וגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתו שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תיג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שלח, כ' סיון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

באתי לבקש אותך, שתקחי את עצמך בידיך, ותהיי תמיד שמחה ועליזה, ותשמחי ותעודדי את נשות אנשי שלומנו, כי זו המצנה הכי גדולה — לשמח נפשות אמללות, נשים שהן שבורות, ונדמה להן כאלו זה סוף העולם, ובזה שמחזקים, ומאמצים, ומשמחים, ומעודדים את נשמות ישראל, זה מאד חשוב אצלו יתברך, כי אין עוד מצנה יותר גדולה מזו. ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להיות חזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

הרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ובפרט תפלת הנשים, מאד מאד חשובה בשמים, כמו שאמר רבנו ז"ל, שתפלת האשה הופכת את כל העולמות, ועל-כן תעשי כל מיני פעולות שבעולם להיות תמיד

בְּשִׁמְחָה, וְכֵן תִּדְבְּרִי הַרְבֵּה עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז תִּרְאִי נִסִּים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתִתְמִיד בְּכָל
יוֹם בְּלִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרֻכָּעָה לַמּוֹדִים
הָאֵלּוּ, הֵם כְּנֶגֶד אֲרֻכָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה,
וּכְשֶׁאֵדָם חֹזֶק בְּלִמּוּדֵים הָאֵלּוּ, אִז נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבוֹרָא
יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקֵר תַּחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, שְׂתַהֲיָה כָּל-כָּךְ שְׂמֵחַ,
עַד שֶׁתִּשְׁפִּיעַ שְׂמִיחָה עַל אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (רֹאשׁ
הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה בַּעֲלָה מִשְׂמִיחָה; וְאַתָּה צָרִיךְ לְחֹזֶק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה
אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שֶׁהִיא בִּימֵי הָרִיוָּהָ, וּמֵאֵד מֵאֵד קָשָׁה לָהּ
וְכוֹ' וְכוֹ', וְהַעֲקֵר אֶתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, כִּי כָךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים,
אֲשֶׁר אִשָּׁה לֹא מְסַתְּדֶרֶת עִם חֲמוּתָהּ, כִּי כָּלָה וְחֲמוּתָהּ שׁוֹנְאוֹת זֶה
אֶת זֶה, וְזֶה הַמְּצִיאוֹת, וְאִי אֶפְשָׁר לְשַׁנּוֹת אֶת זֶה, אֲפֹלוּ שְׂמִלְכִישִׁים
אֶת זֶה בְּכָל מִינֵי לְבוּשִׁים, אֲבָל הַכֹּל זֶה לְבוּשׁ, כִּי הַמְּצִיאוֹת הִיא
שְׂכָלָה וְחֲמוּת אֵינָן מְסַתְּדְרוֹת, כִּי הַחֲמוּת תָּמִיד חוֹשֶׁבֶת שְׁלֵקָחוּ לָהּ
אֶת הַבֶּן, וְעַל-כֵּן אֵל תִּדְחֹק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהִיא מְכַרְחָה לְדַבֵּר עִם
אָמֶךָ, תִּדּוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ. וּבְכָלֵל הִנֵּה טוֹב, שֶׁתִּדּוֹן אֶת אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד לְכַף זְכוּת,
וְאֵל תִּכְפִּיד עָלֶיהָ, כִּי הִיא מְסַכְנָה, עוֹבֵר עָלֶיהָ הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים
בַּחַיִּים, וְלָכֵן מִצְוָה גְּדוּלָה לְחֹזֶק וּלְאַמֵץ וּלְשִׂמְחָה אוֹתָהּ, וְזֶה מֵאֵד

מֵאֵד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, כְּשֶׁהִבְעֵל וְהָאִשָּׁה חַיִּים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַזִּיכָּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הֵיךְ חֹזֵק בְּזֶה כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי מֶה יִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק אֵלֹו הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבֶּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵלֹו הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבֶּר עִם בְּנֵי-אָדָם, שֶׁחֲזָק אוֹתָם, עוֹדֵד אוֹתָם, שֶׁמַּח אוֹתָם, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה אֶת שְׁנֵיהֶם, מִצַּד אֶחָד לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוִים וִירַחֵם עָלֶיךָ, שֶׁתֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּמִצַּד שְׁנֵי תֵּצֵא לְהַפְצָה, וּתְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּמַעֲצוֹתָיו הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבִיר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְהֵיךְ טוֹב שֶׁתִּדְקְדֵק לְאָכַל בְּכָל מוֹצָאֵי-שַׁבָּת סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלֻכָּה, כִּי כָךְ מְקַבֵּל מִהַצִּדִּיק הַקְדוּשׁ רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיצ'עֲנֶסֶק זי"ע, שֶׁאִם אִשָּׁה מַעֲבִירַת אוֹכֵלֶת סְעֻדַת מְלוּוֹה מְלֻכָּה, יֵשׁ לָהּ הוֹלָדָה בְּנִקְלָה.

רְאֵי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ לְכַף זְכוּת, וּכְוֹדָאֵי בְּעֵלְךָ אוֹהֵב אוֹתְךָ,

וּרְוָצָה רַק אֶת טוֹבְתָךְ, וְאֲנִי כְּתִבְתִּי לוֹ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

נָא וְנָא רְאֵי לְשִׁמְחָה, וּתְשִׁמְחִי גַם נָשִׁים אַחֲרוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה גַם
עָלֶיךָ תִּמְשָׁךְ שִׁמְחָה, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּרְגְּלִי אֶת עֲצָמֶךָ
לְלַמֵּד קִצָּת בְּ"סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה מְעוֹרֵר
מִהֲשֵׁנָה, וְזֶה טוֹב מְאֹד לְאִשָּׁה שְׂאִין לָהּ יְלָדִים, וּלְאִשָּׁה שֶׁהִיא
בְּהָרִיוֹן שֶׁתּוֹלִיד בְּנֶגֶל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שֶׁתִּבְשְׂרִי לִי בְּשׂוֹרוֹת
מִשִּׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
שִׁיחִיו נֹצַח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ בְּמִדַּת הָאֱהָבָה, לְאַהֵב אֶחָד
אֶת הַשָּׁנִי, וּתְשָׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּכְחוּ, חֵס
וּחִלּוּלָהּ, וְשִׁיחִיָּה לָכֶם תָּמִיד טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תְשָׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת עַל הֶרְחוּב וְכו',
וְתָמִיד צְרִיכִים לְזָכֹר, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא צוּפָה וּמִבִּיט עַל
הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצָמֶךָ שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל יוֹם, בְּמִקְרָא
כְּמָה פְּסוּקִים מִפְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ, בְּאִפֵּן שֶׁתִּזְכֶּה לִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנִים
מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם, אֲשֶׁר הוּא הַצֹּלְחָה נִצְחִית, זְכוּת גְּדוּלָּה לְנִשְׁמָה,
וּבְשָׁבוּעַ שְׁלֹא מְסִימִים אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תִּרְגוּם,
יּוֹצְאוֹת בְּעִיּוֹת לְאָדָם, וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה מְאֹד זְהִיר בְּמַצָּוָה זוֹ, וְכֵן תִּקְבַּע
לְעֲצָמֶךָ שְׁעוּר בְּמִשְׁנִיּוֹת, זְכוּר תִּזְכֹּר כְּשֶׁהִיִּית אֲצִלְנוּ, הַתְּמִידָה מְאֹד
בְּלִמּוּד מִשְׁנִיּוֹת וְכֵן בְּלִמּוּד גְּמָרָא, וְעַל כָּלֵם — תִּלָּךְ בְּכָל שָׁבוּעַ אֶל

שְׁעוֹר שְׁלוֹמֵי־הַלְכוֹת גָּדָה וְטִהְרַת הַמְשַׁפָּחָה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי כֵּן מְסַפְּרִים עַל הַצַּדִּיק הַקָּדוֹשׁ ר' אוּרִי מְסִטְרֵי־לִי־סֶק זי"ע, שְׁאָמַר, שְׁחֹזֵר עַל הַלְכוֹת אֵלּוּ אֵלֶּיךָ פְּעָמִים, וְאַם צַדִּיק קָדוֹשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה שֶׁהָיָה פְּרוֹשׁ גָּדוֹל, חֹזֵר אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוּ אֵלֶּיךָ פְּעָמִים, כְּמָה פְּעָמִים אֲנִי חֹזֵר עַל זֶה? ! וְעַל-כֵּן אֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ הַלְמוּד הַזֶּה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל טִהְרַת הַמְשַׁפָּחָה.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ לְקַיֵּם כְּבוֹד אָב וְאִם, וְלִדְוֹן אוֹתָם לְכַף זְכוּת, וְאִשָּׁה וּבַעֲלָה צָרִיכִים לְקַיֵּם פְּעָמִים כְּבוֹד אָב וְאִם, הֵן אֶת הַהוֹרִים שֶׁל הַבַּעַל צָרִיכִים לְכַבֵּד, וְהֵן אֶת הַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה צָרִיכִים לְכַבֵּד, וּמִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הֵיא מִהַחֲמוּנָה שֶׁבְּחֲמוּנוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ו', סִימָן ב'), וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְהִיָּה חֲזָק בְּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּיכֶם, וּתְבַשְּׂרוּ לִי תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַהֲלָאוֹת כְּמוֹ שְׁנִדְבָר בִּינְנוּ, בְּאִפְךָ שְׁלֵא יִחְזֹר, חֵס וְשְׁלוֹם, טִשְׁעֵק, וְלֹא יִהְיֶה חֲלוּל ה', וְשִׁיְהִיָּה לִי אֱמוּנָה, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לְקַבֵּל אֶת הָאֱמוּנָה — הֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת וְהֵן בְּרוּחָנִיּוֹת, כִּי בְּרַגְעַ שְׁמֵאֲבָדִים אֶת הָאֱמוּנָה, מֵאֲבָדִים אֶת הַכֹּל.

נָא וְנָא רְאֵה לְשֹׁמֵחַ עַל נֶעֱם חֶלְקֶךָ, עַל שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּכִנּוּיַת

בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שָׁשׁ וְשִׂמְחָה, וְתִהְיֶה לָּךְ רִפּוּאָה שְׁלֵמָה, רִפּוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפּוּאָת הַגּוּף לְאַשְׁתָּךְ, וְתַמִּיד תַּחֲזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה מְאֹד.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלֶּה, כִּי הֵם מְאֹד נְחוּצִים, וּבִפְרֹט לְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי פָּשׁוּט אֵין לִי אֶת הַפְּרָטִים, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיפֹה נִעְלָם לִי ...

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִיחַ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ' סִינּוֹן ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּחִיל לְלַכֵּת בֵּין הַהָרִים, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי עַל-יְדֵי תַּפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוּת זֻכִּים לִישׁוּב הַדַּעַת, וְאַתָּה צָרִיךְ הִרְבֵּה לְצַעֵק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְעַל-כֵּן-פְּנִים שְׁעָה אַחַת בְּכָל יוֹם, לְלַכֵּת אֶל הַהָר בְּמָקוֹם מְבֻדָּד, בְּמָקוֹם שְׁאִין שׁוֹמְעִים אוֹתָךְ, וְתַצְעֵק בְּקוֹלִי קוֹלוֹת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כְּדֵי שְׁיִזְדַּכֵּךְ מִחֶךְ, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אִיךָ שְׁאַמְרָתִי לָךְ בִּהְיוֹתָךְ אֲצִלִּי, שֶׁהַחֲפָה לֹא מִשְׁנָה אֶת הָאָדָם, אֲלֹא צְרִיכִים לַעֲבֹד הִרְבֵּה עַל הַמִּדּוֹת, וְאֲנִי מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, שְׁאֵם תִּקְנִים אֶת זֹאת לְצַעֵק בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּכֵּךְ מִחֶךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א, וְסִימָן לו'): כְּשֶׁהֵמַח בְּצִמְצוּם, צְרִיכִים לְצַעֵק הִרְבֵּה — בֵּין בְּתוֹרָה בֵּין בְּתַפְלָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת חֻזָּקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא, שְׁעוֹר בְּמִשְׁנָה, שְׁעוֹר בְּגִמְרָא, שְׁעוֹר בְּמִדְרָשׁ, שְׁעוֹר בְּשִׁלְחָן

ערוף, וְתִהְיֶה חֲזָק בְּשַׁעוּרִים הָאֵלֶּה, כִּי חָבֵל עַל יְמֵי הַנְּעוּרִים שִׁיְהִיו
לָךְ בְּלִי לְמוּדִים, לְמוּדֵי תוֹרָה, כִּי זֶה מֵה שִׁישָׁאָר מֵאֲתָנּוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲזָק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם,
וְתִשְׁתַּדֵּל שָׁשׂוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאֲנִי מְקַנֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הִרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִהְיֶה
לָךְ פְּרִנָּסָה בְּשַׁפְעָה, הָעֶקֶר אֶל תְּדַאג, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

נָא וְנָא תִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵל תִּתְעַצֵּבֵן עַל אֵף אַחֵר וְכו', וְכו', וְאֵז
יִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

מֵה טוֹב וּמֵה נִצִּים, אִם תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שַׁעוּר בְּכָל יוֹם בְּסִפְּרָה
שׁו"ת "אָשֶׁר בַּנְחָל", וּבְכָל יוֹם תַּעֲיִן בְּכֹמָה מִכְתָּבִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ
לְהִתְקַדֵּם בַּעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרֵךְ, וְכֵן תִּקְבַּע לַעֲצָמְךָ שַׁעוּר בְּ"אוֹצֵר
הַקּוֹנְטְרָסִים", וְזֶה יִחֲזֹק אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִכְנַס בְּדַכְאוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תיט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

אִם אֶפְשָׁר לְאַתֵּר אֶת ... גִּיסְךָ אֵיפֹה הוּא נִמְצָא, וְלֹאמַר לוֹ, כִּי
מִחֹר כָּבֵר עָרַב שַׁבָּת, וּבִיּוֹם רִאשׁוֹן הַכֹּל סָגוּר, וּבִיּוֹם שְׁנִי בִּבְקָר אֲנִי
כָּבֵר טָס, וְעַדִּין הַכְּרִטִּים בִּידוֹ, מֵה נַעֲשֶׂה עִמּוֹ וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתָּמִיד נִזְכָּה לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְנַעֲשֶׂה אֶת כָּל עֲנִינָנוּ בְּיָשׁוּב הַדַּעַת גָּדוֹל, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה

אֲשֶׁר כה תכ — כה תכא בַּנְחֵל כא

הָעוֹלָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, כָּךְ גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ו"ל, וְזֶה זֻכִּים עַל-יְדֵי רַבּוֹי
הַתְּבוּדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהִתְיַשֵּׁב הַיָּטֵב בְּזֶה הָעוֹלָם.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תכ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁלַח, כ"א סִינן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְסֵדֶר לִי אֶת עֲנִינֵי הַפְּרָטִים, כִּי סוֹכֵן הַנְּסִיעוֹת בִּקְשׁ שִׁי־סֵדֶר
כָּכָר מִשֵּׁם בְּתוֹךְ הַמַּחֲשָׁב, וְזֶה יִהְיֶה הַכִּי טוֹב.

נָא וְנָא מִתְחִיל לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם חֹק וְלֹא יַעֲבֹר,
עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּקִבְעוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ יֵשׁוּב
הַדַּעַת, וְלֹא תִהְיֶה פְזִיז, כִּי הַתְּבוּדוֹת מְכַנִּיסָה בְּאָדָם יֵשׁוּב הַדַּעַת.

הַמִּצְפָּה לִשְׁמַע מִמֶּךָ הַיּוֹם דְּרָךְ פִּקּוּס אִם סֵדֶר...

כה תכא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עַרְב־שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר שְׁלַח כ"ב סִינן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לִפְלִי בְּדַעַתוֹ כָּלֵל,
וּבְפִרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְנוּ ו"ל, אֲשֶׁר "נִצְחָתִי וְאִנְצָח וּמִדָּתוֹ נִצָּח",
וּבְיִנְדָּאִי סוּף כָּל סוּף רַבְנוּ ו"ל יִנְצָח בְּמִלְחָמָה, אֲךָ כַּמָּה טוֹב וְיִפְהָ,
אִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמִנוּ יְשִׁימוּ יָד לְזֶה, שְׂכָם וְכִתְף לְזֶה, וְלֹא כָּל אֶחָד

זוֹכָה, וְאַתָּה מֵהִיחִידִים שְׂזוּכִים, וְלִכֵּן אַתָּה צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, שְׂאֵתָה זוֹכָה וּמְזוֹכָה אֶת הָרַבִּים בְּהִדְפָּסֶת סִפְרִים כָּל-כָּף יָפִים, עוֹד לֹא הָיוּ "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת", "חֵי-יְיָ-מוֹהֲר"ן", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְ"לְקוּטֵי-תַפְלוֹת", כָּל-כָּף יָפִים כִּמוֹ שְׂאֵתָה זָכִיתָ לְהִדְפִּיס, וְעַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בָּאִין עָרֶךְ, שְׂאֵתָה זוֹכָה לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵינוּ, אֲשֶׁר הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים הָאֵלֶּה הֵם מְעוֹדִידִים וּמְחַזְקִים וּמְשַׂמְחִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְרַב רַבָּם שֶׁל אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, זֶה רַק אוֹדוֹת הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים, וְהֵנָּה שְׁבוּעַ הַבָּא יִהְיֶה עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה שְׁחַתְמוּ עָלֵי וְנִדּוּ אוֹתִי, וְלֹא רָצוּ לְדַבֵּר אִתִּי, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל, וְאֵנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אִזוֹ בְּעָרֶב רֹאשׁ-חֲדָשׁ תַּמּוּז, אֲשֶׁר זֶה עֲשָׂרִים וְאַחַת שָׁנָה שְׁחַתְמוּ עָלֵי, אֲזָכָה לְהִיּוֹת בְּדִיוֹק בְּאוֹתוֹ יוֹם אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶבְקֵשׁ וְאֶתְחַנֵּן עַל נַפְשִׁי, כִּי בְּאַמֶּת רַבּוֹת סְבֻלָּתִי, וְרַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ מַה סְבֻלָּתִי וּמַה אֲנִי סוֹבֵל.

הַעֲקֹר אֶל תַּפַּל בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, אֲלֹא תִדַּע, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ גָּדוֹל מְאֹד, וְלִגְדֹלְתוֹ אֵין חֵקֶר, וְכִמוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל פָּעַם (חֵי-מוֹהֲר"ן, סִימָן 10): הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָדוֹל גָּדוֹל גָּדוֹל גָּדוֹל (וְהַמְשִׁיף בְּלִשׁוֹנוֹ הַקְדוּשָׁה: גְּרוֹיִס גְּרוֹיִס וְכוּ', הַרְבֵּה הַרְבֵּה פְּעָמִים), וְאֲסוּר לָךְ לִפְלִי בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַי בְּרִכּוֹת, פָּרָק ה', הֵלָכָה א'): כָּל הַעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר כְּעוֹסֵק בַּתוֹרָה; וְעַל-כֵּן בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, יִהְיֶה חָשׁוּב בְּעֵינֶיךָ כְּאִלוֹ אַתָּה עוֹסֵק בַּתוֹרָה, וְאֲסוּר לָךְ לִפְלִי בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי אֲדַרְבֶּה זֶה גַּם-כֵּן מִהַסֵּמ"ף-מ"ם, הַרּוּצָה לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת הַהִדְפָּסָה, וְהוּא מְבִיא לָךְ תְּמִיד רַעֲיוֹנוֹת וְדַמְיוֹנוֹת חֲדָשִׁים, כְּדֵי לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עוֹר לְכָל זֶה, כְּדֵי שְׁלֹא תִשָּׁבֵר. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קכח) עַל פְּסוּק (דְּבָרִי-הִמְיָם-ב' יז): "וַיִּגְבַּה לְבוֹ בַּדְרָכֵי ה'", שְׁבִדְרָכֵי ה' וּבַעֲבוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ צָרִיכִים לְהִגְבִּיַּה אֶת עַצְמוֹ, לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְאַמֵּץ אֶת עַצְמוֹ, כִּי אֲסוּר לְהַפִּיל אֶת עַצְמוֹ, כְּשֶׁם שְׂאֵסוּר לְשָׁנָא אֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, כָּךְ אֲסוּר לְשָׁנָא אֶת עַצְמוֹ.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני בטוח שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, שיהיה לך טוב בזה העולם, ומכל שכן בעולם הבא, רק תמשיך להדפיס חלק אחר חלק מ"אשר בנחל", אשר הספרים האלו עושים מהפכה בעולם, ודיקא עני בזוי כמוני, שכל-כך בזו והשפילו אותו, נתקנים אצלי (תהלים קיג, ז): "מאשפות ירים אביון", כי הקדוש-ברוך-הוא אינו עוזב אותי, ודיקא יש בקוש גדול לשו"ת "אשר בנחל", ולספרי "אוצר-הקונטרסים", וליתר שאר הספרים הנדפשים שזכיתי למדש, וכל זה בא לי מרב המרירות, והחרופים והגדופים, שסבלתי כל ימי חיי מאינשי דלא מעלי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

כפי הנראה, אישן בביתך בליל שלישי אחר התנהג.

המאחל לך שבת שלום...

כה תכב.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שליח, כ"ב סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט מבתך שתחיה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוה נחת מכל ילדיך, וגם אתה תהיה בריא בגוף ובנפש ובממון, וישפע עליך שפע ברכה והצלחה.

נא ונא ראה לרחם על בנך ... גרו יאיר, כי רחמנות גדולה עליו, כי הוא מתבייש לבקש אותך, אבל הוא צריך להתחמך, ורוצה להתחמך, וזה ממש ענין של פקוח נפש, לעצור בחור שלא יתחמך, כי הרחובות מלאים זהמה, וזו סכנת נפשות היום להחזיק בחור בבית, ועל-כן תעשה כל מיני פעולות שבעולם שיוכל להתחמך.

תַּאֲמִין לִי, יְדִידִי הַיָּקָר! שְׁאִינִי מִלְחִיץ אוֹתְךָ, וְאִינִי רוֹצֶה לְבַלְבֵּל וּלְעַקֵּם אֶת דַּעְתְּךָ וּמַחְךָ, אֲלֵא כּוֹאֵב לִי כָּאֵב בְּנֶךָ, שֶׁחָבַל מְאֹד שֶׁהֵבֵן יִסְבֵּל, כִּי בְדוּר הַזֶּה צְרִיכִים לַחֲתֹן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לַפְּרָקָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תכג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר שְׁלֹחַ, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ זָאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לְךָ, שְׁאֵתָה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפְיִץ אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים, כִּי בְּאַמֶּת עוֹבֵר עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֶה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְרַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלִכֵּן רָאָה לְמֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, כִּי הַסְּפָרִים הָאֵלּוּ יַעֲשׂוּ מִהַפְכָּה בַּעוֹלָם, וְזֶה לַעֲמֵת זֶה כְּנֶגֶד הַקְּלָפוֹת שֶׁמִּתְגַּבְּרוֹת וּמִתְפַּשְּׁטוֹת עֲכָשׁוּ בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הֵן דוֹר הַמִּבּוּל שֶׁהוּא נֶאֱוָה, וְהֵן דוֹר הַהִפְלָגָה שֶׁהוּא כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, וְהֵם מִתְפַּשְּׁטִים עֲכָשׁוּ בִּיתֵר שְׁאֵת וּבִיתֵר עוֹ, רַחֲמָנָא לִישׁוֹנָן, וְיוֹצֵאִים פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא וְנֶגֶד כָּל הַקְדוּשׁ לַעַם יִשְׂרָאֵל, עֲלִינוּ לְמֹסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְגִלּוֹת לְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֶסֶם לְכֻלָּם אֶת עֲצוּתֵינוּ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְלֹא צְרִיךְ לְהִתְפַּעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, אֲדַרְבֵּה אֵיפֹה שְׁאֵתָה יָכוֹל לְהַפְיִץ — תְּפִיץ בְּלִי שׁוֹם בּוֹשָׁה, כִּי מֶה יֵשׁ לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ?!

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאִינִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְךָ וּבַעֲדַתְּךָ וּלְיָדֶיךָ, שֶׁכֵּלָם יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִזְכֶּה לְהַפְיִץ אֶת אֹרֶךְ רַבֵּנוּ ז"ל בַּעוֹלָם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תכד.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שְׁלַח, כ"ב סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְקִנּוּת רֶכֶב חֲדָשׁ, וְסוּף כָּל סוּף תַּעֲבֹר לְגוֹר בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", שְׁתַּהַיֶּה עִיר לְשֵׁם וּלְתַפְאֶרֶת עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל בְּגִלְגִּיל, יֵרָאוּ עֵינֵינוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֵין מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד, שְׁאַתָּה מַפְיֵץ אֶת אֹר רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִזְכוּת זֶה תִּזְכֶּה אֶתָּה גַם-כֵּן לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְתִזְכֶּה גַם-כֵּן לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ, וּרְאֵה לַחֲזֹק אֶת אַחֲרִים, וְתִמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוֹר הַפֶּצֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי זֶה מֵה שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֵין לָנוּ דְּבָר אֲחֵר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תכה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר קִנְחָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אֶתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

אֶתָּה צְרִיךְ לְהִבְיֵן, שֶׁכָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת בְּלָתִי רְגִילִים, וּמִי שְׁמוּצִיא אֶת הַכַּחוֹת שְׁלוֹ, מַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד. וְלָכֵן רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת

הכחות שֶׁלָּךְ מֵהַכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל, כִּי כָּךְ אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חלק א', סימן כה), אֲשֶׁר יֵשׁ שֶׁכֶּל בְּכַח, וְיֵשׁ שֶׁכֶּל בִּפְעַל, וְיֵשׁ שֶׁכֶּל הַנִּקְנָה, שֶׁכֶּל בְּכַח יֵשׁ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי בַּכּוֹחַ שֶׁל הָאָדָם לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים נִפְלְאִים, אָבֵל עָקַר הַשְּׁלֵמוֹת לְהוֹצִיא אֶת הַשֶּׁכֶּל מֵהַכֹּחַ אֶל הַפֶּעַל, וְאַחֲרֵי-כֵן זֻכְרִים לְשֶׁכֶּל הַנִּקְנָה, שֶׁזֶּה מֵה שֶׁהָאָדָם פֶּעַל כָּבוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלָכֵן רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בִּידֶיךָ, וְתֵצֵא לְהַפְצָה, וְתִדְבֹּר עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תֵּצֵא מֵעֲצָמָךְ.

אם אַתָּה סוֹבֵל עֲכָשׁוּ מֵהַגֵּרוֹן, לֹא כֹדָאִי לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ, וְתוֹתֵר עַל שִׁירָה וְכו', יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּדְבֹּר עִם אֲנָשִׁים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנֹא הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ לְדְבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לִשְׁעַר וְאִין לְתֹאֵר כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בִּרְכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְחָה, כ"ד סִיּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

מִדִּי כְּתָבִי מִכְּתָב לְבַעֲלֶךָ, אֶכְתֹּב גַּם לְךָ.

רְאֵי לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְתִזְכִּי שְׁבִיתְךָ יִהְיֶה בֵּית וְעַד לַחֲכָמִים, וְתִלְמִדֵי שְׁמָה הַלְכוֹת, אֲשֶׁר זֶה יְסוֹד גְּדוֹל בִּיְהוּדָה, שֶׁכֵּל מִי שֶׁחֲזוֹר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן שֶׁיִּלְמַד הַלְכוֹת, כִּי הַלְכוֹת הֵן הַיְסוֹד בִּיְהוּדָה.

נא ונא ראי לחזק את נשות אנשי שלומנו, ולדבר אתן מה שאת צריכה, הינו שמחה ואמונה, וזה יעזר לך גם-כן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש מתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תכז.

בעזרת השם יתברך. יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמיות ובין ברוחניות, ובפרט שאת נכנסת ללמד את התלמידות, את צריכה להשתדל מאד להיות בשמחה, כי כשמורה בשמחה, היא משפיעה שמחה על כל התלמידות, וכשמורה היא בעצבות ובמרירות, היא משפיעה עצבות על כל התלמידות, ולכן את צריכה לראות להיות תמיד בשמחה, לחייך לכלם ולדבר עם כלם באהבה, ואז תהיה לך השפעה על החניכות שלך, כי כשהמחנכת שמחה ועליזה, ומקבלת את כלם בפנים יפות, החניכות מקבלות את זה בקלות ובטוב.

העקר רק תתחזקי לא לבלבל את עצמך, מה שאחרים אומרים, ומה שאחרות מדברות, את צריכה לראות לבנות את עצמך, כי זה היסוד בחיים, שכל אדם צריך לשקם את עצמו, ולא להסתפל מה שהשני אומר, כי אם תמיד מסתכלים מה שהשני אומר, אז מאבדים את הראש, ... כי אז חיים עם הראש של השני ... אבל אם אני דואג רק להצליח, אני חי עם הראש שלי, ואת הכלל הזה את צריכה לזכור היטב היטב בחיים, וזה לא רק בחנוך אלא בכל דבר, צריכים

כח אֲשֶׁר כה תכח — כה תכט בַּנְחֹל

לזכר את הפלל הזה, ואז אם זוכרים את הפלל הזה — מצליחים מאוד מאוד.

הרגילי את עצמך לדבר אליו ותברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תכח.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות תמיד בשמחה, שאתה עובד בתלמוד-תורה, ובנדאי מלבד שכר בגשמי, תקבל גם שכר ברוחני, כי בזה שעוזרים לתינוקות של בית רבן, אין עוד שכר לשלם ברוחני, ועל-כן תחזק את עצמך ביותר להיות בשמחה, על הזכות שיש לך, שאתה עובד בתלמוד-תורה.

הרגל את עצמך לדבר אליו ותברך בכל יום, כי כשמדברים עמו ותברך, אז יש הצלחה גדולה, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו ותברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תכט.

בעזרת השם ותברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב

ממך, בפרט שאת מתזקת ומעודדת את בעלה, אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ולכן האשה מחיבת לחזק את בעלה, בשעה שהיא רואה שבעלה שבור, ואין עוד דבר יותר גדול מזה, לכן תהיי מאד חזקה בעבודה הקדושה הזו, ובזכות זה תרוי רב נחת מהילדים.

תחזיקי מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תל.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עליך לדעת, כי רבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את כלם לכף זכות, וכן צריכים לדון את עצמו לכף זכות, כי באמת בתורה כתוב לאו (ויקרא יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", שהוא לאו חמור מאד לשנא את זולתו, וכמו שאסור לשנא את זולתו, כך אסור לשנא את עצמו, ואסור להחזיק את עצמו לנחות דרגא, וכאלו הוא חכי גרוע, ולכן אל תחתם את עצמך בלשון שפלות, אלא תקיים (דברי-הימים ב' יז, ו): "ויגבה לבו בדרכי ה'", ואמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן קכה), שבעבודת ה' יתברך אדם צריך להגביה את עצמו ולא להשבר, ולכן תקח את עצמך בידך, ותהיה רק שמח, ותדע, שיש לך המון נקודות טובות, ותהלה לאל, יש לך אשה טובה, וילדים חמודים, ויש לך

למה לחיות בזה העולם, ובנדאי הקדוש-ברוך-הוא עושה גם אתך דברים יפים מאד.

תשתדל לחזק את אחרים, ואז גם לך יהיו דבורים בשביל עצמך, כי כשאדם מחזק את אחרים, גם הוא מתחזק.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, אם אתה יכול להלוות את הרכב שלך בבקר, לידידנו ... גרו יאיר, כי הוא צריך לרוץ בבקר מקדם אל הועדה, כי היום היה פקח, והוא רצה לעצור את עבודת בית-המדרש, ומאד מאד אשמח, אם תוכל להלוות לו את הרכב, רק שיסע אל הועדה.

מאז שכתבתי לך, היו עוד הרבה הורים שהפליגו מאד בעבודתך במלמדות, וכלם אוהבים אותך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לחנך את הילדים בקדשה ובטהרה, ונזכה לגדל אותם על דרכי החכמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

אֲשֶׁר כה תלג — כה תלד בַּנְחַל לא

לְנוֹכֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות השְׂכִירוֹת, אֲנִי בֹא בְּעוֹד יוֹמִים לִיבְנָאֵל, וְאִזְּ אֲדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרֹו יֵאִיר מִזֶּה, וְכֵן בְּעִנְיַן הַחֲפָשָׁה שְׁלֹךְ, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

הַעֲקָר תַּחֲנֹכִי אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה, כִּי זֶה הִיסוֹד בַּחֲנוּךְ הַקְדוּשׁ וְהַטְהוֹר — לְחַנֵּךְ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יְתַבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא רַק שְׁמַקְבְּלִים שְׂכָר בְּעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֹא מְקַבְּלִים שְׂכָר בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְיָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד הַיּוֹם עִם הַחֲתָן ... גֵּרֹו יֵאִיר, וְהַעֲקָר תִּלְמַד אֹתוֹ אֶת חֲמִרַת הַהֲלָכוֹת, שְׁלֹא יִקַּל בְּהִלְכָּהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי זֶה מָאָד מָאָד נְחוּץ, וְזֶה עִנְיָן שֶׁל כְּרִיתוּת, וְשְׁלֹא יִקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, וְאֲנִי מָאָד מָאָד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְצְלִית.

רָאָה לְהַגִּיף אֶת ה"אֲשֶׁר בַּנְחַל", כִּי אֲצִלִּי זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְהַצְלִית דְּרַכְנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קִנְיָה, כ"ד סִינּוֹן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאָד ... גֵּרֹו יֵאִיר.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך את הספר "חסדי אבות", אשר אני יכול להסביר לך את גדל הענין הזה, שזכית להדפיס, ובעוונותינו הרבים, לא זכיתי לגמר צדין את המחזור — מרב הטרדות שהיו לי מצרכי הרבים, אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לגמר את זה מה שיותר מהר, כי למעשה חשבתי שאין כבר הרבה עבודה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנופה לסים את זה, כדי שנוכל להדפיסו בזמן, ולא ברגע האחרון.

פה תקבל מכתב לשלח דרך פקס ... מבנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קרח, כ"ד סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי, שתלך עם ר' ... גרו יאיר, לאתר הקרואנים, כי השבוע כבר מכינים לנו את השטח.

אני מקנה ש ... גרו יאיר, דבר אתך, והסביר לך מה קורה וכו' וכו', כך הולכת הקהלה שלנו, וכך הולכות כל קהלות ישראל וכו', וצריכים לחזק את כל נשמות ישראל, כי על כל אחד עובר צרות ויסורים, מרידות ומכאובים וכו', ואחד זורק את האשמה על השני, וצריכים להוריד את האשמה אחד מהשני, וכך רואים לפנינו עולם יפה מאד, השמש זורחת, הפרחים מדיפים ריח טוב, והלבנה מחיכת וכו' וכו', ובאמת כל הבריאה כלה שרה שירות ותשבחות, אף אשרי האנשים שזוכות לשמע את זה.

כשמכניסים את עצמו בלמוד התורה הקדושה, אז לא משעמם לאדם, כי עקר השעמום בא כשלא לומדים, וזה אני רואה בחוש, בני-אדם שלומדים תורה, ובפרט מי שזוכה לאהבת התורה, הוא אינו יפסיק ללמד, כי כל החיים שלו זה תנ"ך, משניות, גמרא,

אֲשֶׁר כה תלו — כה תלו בנחל לג

שֶׁלֶחַן עֲרוּךְ, וְלִכְנָן תַּעֲוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיעֲשׂוּ לְעֶצְמָם שְׁעוּרִים
בְּסִדְרָן, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת קִרְחָה, כ"ד סִינָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבִּשְׁנַת הַלְמוּדִים
הַבָּאָה, יִהְיוּ לָנוּ קְרִיאוֹנִים, כִּי הַשְּׁבוּעָה עוֹשִׂים לָנוּ תַּשְׁתִּית, וְהַבִּית-
סֵפֶר יִלָּךְ עַל מִי מְנוּחֹת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְנִזְכֶּה
לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת בִּירְאָת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּרַפְכֶם, וְתַחֲיָה לָכֶם דִּירָה
מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר בְּשִׁכְנוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תלו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת קִרְחָה, כ"ד סִינָן ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִיד נַפְשִׁי ... גִּרֹּ וְיֹאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲךָ מְרַב טְרוּדוֹתִי בְּיָמִים אֵלּוּ מְמַשׁ,
אֵין לִי זְמַן אֲפִלּוּ לְאַכֹּל וְכו'.

אוֹדוֹת שֶׁשָּׂאֵלָתָּ בְּעֶנְיָן הָעֲרוּב שֶׁהוּא רוֹצֶה לְתַקֵּן, אֲדַרְבֶּה לָּךְ
אֲתוֹ, כִּי אֲנִיחָנו צְרִיכִים אֶת הָעֲרוּב, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (מְעִילָה
י:): יָבוֹא הַגָּס מִכָּל מְקוֹם אֲפִלּוּ מִהַשָּׂדֶה, וְלִכְנָן תַּדַּע לָךְ, שֶׁזֶּה חֲלוּל

לד אשר כה תלח — כה תלט בנחל

שבת הקמור מאד מאד, ואנחנו צריכים להציל את נשמות ישראל בכל מחיר, ולכן לך אתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

עכשו חזרתי מהציון הקדוש בעיר אומן, והזכרתי אותך ואת אשתך ואת כל ילדיך כמה פעמים לרחמים ולרצון לפני אדון כל (ומזה אני רואה את גדל התועלת, שהדפסנו את השמות בסוף הספר "חסדי אבות", כי כך יכולים לזכר את כל השמות, ואני מקווה לעשות מבצע חדש בעת הדפסת מהדורה שנייה את כל השמות, למען להזכירם בכל המקומות הקדושים לטובה בכל עת רצון).

אודות ההוא שמצלצל, לדעתי, מהיום אל תדבר עם אף אחד דרך הטלפון, וכשיבוא מישהו, אתה צריך לצלצל למשטרה וכו', אבל אני בטוח, שזה סתם איזה איום מאיזה בעל קנאה.

אודות וכו', מה אמר לך! אין מלים בפי יהודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר קרח, כ"ט סיון ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לזכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! הבאתי לאומן מתנה יפה לרבנו ז"ל — את מסכת אבות עם פרוש "חסדי אבות", ואמרתי בזה 'תקון הפללי', וגם למדתי שם הרבה מהפרוש הזה, זה ממשי להפליא פלאי פלאות.

הזכרתי אותך ואת אשתך ואת כל ילדיך כמה פעמים על הציון, והיה טוב מאד, שהשמות היו בסוף הספר, אני מקנה במהדורה הבאה לעשות התרמה ח"י ש"ח על כל שם, ויזכירו את השמות על ציון רבנו ז"ל, והבצל-שם-טוב הקדוש זי"ע והאריז"ל והרשב"י, כי אני רוצה להעמיד עבורך קרן חזקה, שנוכל להדפיס ולהדפיס ולספסד את ההדפסה.

מה אמר לך! זה כל-כך יפה להפליא, פלאי פלאות.

המאחל לך שבת שלום...

כה תמ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת ב' דראש-החדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי עליך, שיהיה לך שפע בגשמיות ושפע ברוחניות, שתזכה להצליח בעבודת ה' יתברך, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותתבודד בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, וכן תפיץ את אור רבנו ז"ל, ואת כל יהודי שאתה רק פוגש, תדבר אתו רק דבורי אמונה, כי באמת ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, אז חבל לבלב את המוח בשטיות וקטנות הדעת וחלישות הלב וכו' וכו', צריכים רק להדביק את עצמו בהקדוש-ברוך-הוא, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, תהלה לאל, יש לך כחות עצומים לצאת ולדבר עם עם ישראל, עכשו אנחנו במצב כזה, שכל אחד מאתנו צריך לצאת ולדבר עם יהודים, ולחזק אותם באמונה

פשוטה בו יתברך, כי כל אחד יש לו ספקות וקשיות על הקדוש-ברוך-הוא, ואנחנו זכינו להתקרב אל רבנו ז"ל, אז יש לנו דבורים לדבר עם כל אחד, וזה צריך להיות תפקיד כל אחד מאנשי שלומנו — לדבר עם כל יהודי דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולא להתפעל משום בריה שבעולם, ואם יעשו ויתנהגו בצורה כזו, אז יהיה להם גם-כן חזק, ובפרט אתה, יש לך דבורים טובים, לך תקח חבר, ובניחד תצאו להפצה, והקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם שפע גדול.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מתפלל ומבקש בעדך שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תמא

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליך ועל הילדים שלך, שהקדוש-ברוך-הוא ישמע תפילתי לרחמים ולרצון, והכל יתקיים.

נא ונא ראי להתחזק ותחזקי את נשות אנשי שלומנו, ותתחילי לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואז יהיה לך טוב בחיים, למה את צריכה תמיד להסתפל ולחשב מרע, ואז עובר עליך רע וכו' וכו', יותר טוב לחשב שטוב, ואיך שהכל ירד, אז תראי את החיים בצורה אחרת לגמרי, ואני מבטיח לך, אם תשארי פה ביבנאל, יהיו לך ילדים מקסימים, ויתחתנו בגיל צעיר, ויהיה לך הרבה נחת מהם, לא-כן בעיר גדולה, מי יודע מה יהיה, ה' ישמר מה שעובר היום על הנער — רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו יודע, וההורים תולשים שערות ראשם על הצרות והיסורים שגורמים להם הילדים, ולכן

תהי פקחית ותדביקי את עצמך בהקדוש-ברוך-הוא, כי אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ועוד מעט אנחנו צריכים לחזור רק אליו יתברך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ודרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הייתי אצל ציון רבנו ו"ל, והזכרתי אותך לטובה שם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהתפלות תתקבלנה לרצון לפני אדון כל.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בעבודת השם יתברך, ומי שתמיד בשמחה — הוא מצליח, ועל-פן תשתדל מאד להיות בשמחה תמיד, ועל-ידי-זה תצליח בכל דרךך, ורבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי שהוא שמח תמיד על ידי זה הוא מצליח, ועל פן ראה להיות תמיד בשמחה ועל ידי זה תצליח.

ראה לדבר אליו יתברך, כי הדבור שמדברים אליו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחִּיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאִי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, הַעֲקֹר מִה שְׁצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבְּנוּ ז"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים, כִּי כְּשֶׁאִשָּׁה מִתְּפַלֶּלֶת אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּשׁ לָהּ לֵב נִשְׁכָּר, תְּפִלָּתָהּ מִתְקַבֶּלֶת לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל. וְלִכֵּן רְאִי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה עַל הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ שִׁיְהִיו מְצַלְחִים, בְּתוֹרָה וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וּתְפִלַּת הָאֵם עַל הַבָּנִים — מְאֹד מְקַבֶּלֶת לְרָצוֹן בְּשָׂמִים.

הֵייתִי בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְכַּרְתִּי אֶתְכֶם לְטוֹבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבֹּל אֶת תְּפִלוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּדּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַזְכַּרְתִּי אוֹתָךְ לְטוֹבָה, וּבִקְשָׁתִי

הָרֶבֶה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכָךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָה לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

רְאֵה לְכָתֹב לִי אִם עָבְדוּ הַיּוֹם בְּשֹׁטֶט, וְכֵן תִּכְתֹּב לִי מֵהַ
הַחֲדָשׁוֹת בְּקֶהֳלָה, כִּי נִפְשִׁי וְלִבִּי שָׁם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, כ' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה דִבְרָתִי עִם אָבִיךָ, גִּירוֹ יְאִיר, שֶׁמִּכְפָּה סְבוּת כְּדָאִי לְדַחוֹת
אֶת הַחֲתֻנָּה לְסִבִּיבוֹת רֵאשׁ-חֹדֶשׁ נִיסָן הָבֹא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְלָכֵן הֵייתִי
מֵיַעַן לָךְ, שֶׁתִּכְנָסִי לְלִמּוֹד בְּבֵית-הַסֵּפֶר חֲצִי שָׁנָה, וְאַף שְׂאֵת קֶצֶת
יֹתֵר מִבְּגֵרַת מִהִפְתָּה, אֵל תִּסְתַּפְּלִי עַל זֶה, תִּלְמָדִי טוֹב, וְתִתְנַהֲגִי
טוֹב, וְתִקְנִי לַעֲצֻמָּךְ מִדּוֹת טוֹבוֹת, כְּדֵי שֶׁתִּהְיִי דִּגְמָא לְכָל הַבְּנוֹת,
וְתִדְבְּרִי עִמָּהֶן מֵאֲמוּנַת חֻכְמִים, וּמֵאֲמוּנַת צְדִיקִים, וְתַחֲזִקִי וְתַעֲזֹדִדִי
אוֹתָן, וְהִיָּה זֶה שְׂכָרְךָ; כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק זֶה שְׁאֵנִי
מִדְּבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַכָּל הִבֵּל וְרִיק, וְמֵה יִשְׁאָר
מִהָאָדָם, רַק מֵה שְׁזָכָה לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַנֶּקֶד לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרֶב שַׁבָּת, וּמְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְדַעַת אִם הִתְקַדַּם מִשְׁהוּ בַּעֲנִין הַבֵּית-סֵפֶר.

הֵייתִי אֲצֵל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהִזְכַּרְתִּיךָ לְטוֹבָה, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי עֲבוּרֶךָ וְעֲבוּר אֲשֶׁתְּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲלוּ תַּפְלוּתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל יִסְתַּדֵּר בַּעֲנִין הַבֵּית-סֵפֶר לְשָׁנָה הַבָּאָה, וְנִזְכָּה לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת עַל טַהֲרַת הַקֶּדֶשׁ, וְאֲנִי צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְהַכְנִים אֶת כָּל הַמֶּרֶץ אִיךָ לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ, כִּי זֶה הַיִּסּוּד וְהַעֲקָר אֲצִלָּנוּ, וְעַל זֶה אֲנִי צָרִיכִים לְמַסּוֹר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּפַעַל מַמָּשׁ, וְלַקְחַת אֶת הַמּוֹרוֹת הַכִּי טוֹבוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם, וְאִם יֵשׁ אֵילוּ חֲדָשׁוֹת — תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תמוז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

וּפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲבוּרֶךָ וְעֲבוּר הַיְלָדִים שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִתְפַּלּוֹת יַעֲלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

העקר ראוי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וכוונתי לא יעזוב אותך הקדוש-ברוך-הוא, ובפרט אם תרגילי את עצמך לדבר בכל יום אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, כ' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

עלי להודיע לך דבר ראשון, שאני אישית לא קראתי את בנך ללמד אצלי, ועל-כן שלא יהיו לך שום טענות ומענות עלי.

דבר שני, לדעתי, כפי ההתנהגות שלך בגעגועים, שאף כל-כך מתגעגע, ומכניסה את יסורי אשמה בבנך וכו', את הורסת אותו לגמרי, כי בצורה כזו לא רק שלא יהיה תלמיד חכם, אלא את לא נותנת לו אפשרות לגדל, הוא תמיד יהיה תחת הסינר של האמא. את צריכה להרגיל את עצמך שהבן גדל, ואחר-כך מתחתן, צריכים לתת לו אפשרות שיהיה עצמאי, וזה לא רק אם הוא בחוץ לארץ, כי אפילו שיהיה בארץ ישראל, צריכים לתת לו אפשרות להיות עצמאי, ולא להכניס בו תמיד געגועים של שטות והכל וכו' וכו', ואף שאני מבין את הרגשות שלך בתור אמא, בשביל זה אני רק מבקש ומעורר אותך, שתשני את הגישה שלך אל הבן, כי את הורסת אותו לגמרי, מצדי אתם יכולים לקחת אותו תכף-ומיד הבייתה, אבל לא להכניס בבן רגשי נחיתות, כאלו הוא עדין ילד בן שלש, שלא יכול לתת לעצמו עצה, ותהלה לאל, לא חסר לו כלום, בגשמיות יש אכל בשפע, בגוד וכל מה שהוא צריך אני קונה לו, ומסתפל עליו אישית כמו הבן שלי, וגם לומד בהתמדה גדולה

מֵאֵד, וְלֹכֵן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אַתֶּם צָרִיכִים כָּל־כֶּף לְהַכְנִיס בּוֹ רִגְשֵׁי אִשְׁמָה, כָּאִלוּ הוּא עֹזֵב אֶת הָאָמָּא ... וְהָאֵם שֵׁיף דְּבַר כְּזָה, לְנִתֵּק בֵּין מֵאָמָּא ... [כְּפִי שֶׁהִתְבַּטָּאת]; הָאֵם אֶחָד רוֹצֶה לְנִתֵּק אֶת הַבֵּן שֶׁלִּף מִמֶּךָ? ... אֲנִי לֹא מִבִּין לָמָּה אֶת צָרִיכָה כָּל־כֶּף לְהַכְנִיס בִּילָד רִגְשׁוֹת אִשְׁמָה וְנִעְגוּעִים, שְׂנֵה מִמֶּשׁ טְרוּף הַדַּעַת, אֶת צָרִיכָה לִזְכּוֹר, שֶׁהַבֵּן הַזֶּה יוֹם אֶחָד צָרִיף לְהִתְחַתֵּן, וּמָה תַּעֲשִׂי אַז? ! וְאֵל תַּחֲשָׁבִי שֵׁישׁ לֹו זְמַן, כִּי הַזְמַן פּוֹרֵחַ, וּבּוֹדָאִי הוּא יִשְׁאַר כָּל יָמֵי חַיָּיו וְיִלְמַד תּוֹרָה, וְאֵם יִלְמַד תּוֹרָה בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, בּוֹדָאִי יִהְיֶה גְדוֹל בִּישְׂרָאֵל — כִּרְצוֹנָךְ.

הַהִכְרַח הָיָה לִי לִכְתּוֹב לָךְ דְּבָרִים אֵלֹו, כִּי אֲנִי רוֹאֶה, שֶׁבְּנִעְגוּעִים שֶׁלִּךָ וְהִיסוּרֵי הָאִשְׁמָה שְׂאֵת עוֹבְדָת עַל הַמַּצְפּוֹן שֶׁל הַיֵּלָד, אֶת הוֹרֶסֶת אוֹתוֹ לְגַמְרִי. וְלֹכֵן תַּחֲלִיטִי פַעַם וּלְתַמִּיד, אוֹ שְׂאֵת רוֹצֶה שֶׁהוּא יִלְמַד פֶּה, אוֹ שְׂאֲנִי שׁוֹלַח אוֹתוֹ הַבִּיתָה. אֲצָלִי הוּא מַצְלִיחַ מֵאֵד, אֲבָל אִם בְּכָל זֹאת אַתֶּם רוֹצִים לְקַחַת אוֹתוֹ הַבִּיתָה — בְּכַבּוֹד גְּדוֹל, לֹא יְכוּלִים תַּמִּיד לְבַלְבֵּל אֶת הַיֵּלָד וְלַהֲרֵס אוֹתוֹ נַפְשִׁית, אֲשֶׁר זֶה רְצִיחָה גְדוֹלָה, אַתֶּם צָרִיכִים לַתֵּת הַזְדַּמְנוֹת לַיֵּלָד לְגַדֵּל, כִּי סוּף כָּל סוּף יָבוֹא הַיּוֹם וְהוּא יִצְטָרֵף לְהִיּוֹת עֶצְמָאִי, וְלֹא לְהִתְחַבֵּא תַּחַת הַסִּינַר שֶׁל הָאָמָּא, הָאֵין אֶת יְכוּלָה לְהַבִּין דְּבַר כְּזָה? !

שׁוֹב פַּעַם אֲנִי מַדְגִּישׁ, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֹא חָסַר לּוֹ דְּבַר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דַרְפְּכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִכָּל הַיֵּלָדִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֶל הַדְּבַר, אֲנִי חוֹזֵר וּמַדְגִּישׁ, אֲנִי לֹא קָרָאתִי אֶת בְּנֶךָ לְלַמֵּד אֲצִלָּנוּ, וְעַל־כֵּן אֵל תְּבוֹאִי אֵלַי בְּטַעֲנוֹת עִם מַכְתָּבִים אַרְפִּים וְכו' וְכו'.

כה תמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מַצְטַעַר עַל הַגְשָׁמִיּוֹת וְהַצְמָצוּמִים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיכֶם, וְהִנֵּה אֲנִי שׁוֹלַח פֹּה הַמְלָצָה, וְאֲנִי אֹעֲשֶׂה הַתְּעוּרָרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיעֲשׂוּ מִשְׁהוּ, אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁבַתְךָ ... תַּחֲיָה, זְכָתָה לְחַתֵּן, שֶׁהוּא, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּחוּר מָאֵד טוֹב, וּבַעַל מַדּוֹת טוֹבוֹת, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, כִּף הַסְתַּבֵּב, שֶׁרְאִית אֵיךְ שֶׁהָאָמָא שָׁלוּ לֹא נִתְּנָה גְבוּי, וְהַבְּחוּר עוֹבֵר הַרְבֵּה יְסוּרִים, שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲמֹד בַּלַּחֲץ מִצַּד הַהוֹרִים, וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, אֲסוּר לָכֶם לַצִּפּוֹת מִהַהוֹרִים שָׁלוּ כְּלוּם, כִּי הֵם לֹא יָתְנוּ, הֵם טְפוּסִים כְּאֵלוּ, וְאֲנִי בְּטוֹחַ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וּמַצַּד שְׁנֵי מַצָּאֶתֶם בְּחוּר טוֹב, וִירָא שְׁמִים, וּמִתְמִיד בְּלִמּוּד.

תַּאֲמִינִי לִי, שָׂאתָ לֹא הִיחִידָה, אֲצָלִי הִנֵּה בְּחוּר, שֶׁהִתְחַתֵּן לֹא מִזְמָן, וְאֵף אֶחָד בַּעוֹלָם לֹא רָצָה לַעֲזֹר לְחַתֵּנָה, וְעוֹד לֹא הִיָּה לִי דָּבָר כְּזֶה, שֶׁאֶפְלוּ מַעִיל וּמִכְנָסִים לֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיג לוֹ, וְהַמְשַׁפָּחָה שֶׁל הַבֵּת הָיוּ עֲנִיִּים מְרוּדִים, בְּלֹא כְּלוּם, וְגַם אֶת הַמְשַׁפָּרֶת שֶׁהָאִם מִקְבֵּלָת — מֵאֲתִים דּוֹלָר לְחֹדֶשׁ, מְסַרָּה אֶת זֶה לְבַתָּהּ, כְּדֵי שֶׁתִּקְנֶה בָּזֶה בְּגָדִים, כִּי אֵין לָהֶם לְפָרֻטָּה אֶפְלוּ שְׁנֵה פְּרוּטָה, וּלְמִי שָׁרָק פְּנִיתִי, אֵף אֶחָד לֹא הִתְחַשֵּׁב, וְדָבָר כְּזֶה עוֹד לֹא הִיָּה אֲצָלִי, וְעַם כָּל זֹאת הֵם הִתְחַתְּנוּ, וְהֵם שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וְאֵינָם מַצְפִּים לְשׁוּם תְּשׁוּעָה מֵאֲדָם בְּשָׁר וָדָם, וְלִכֵּן גַּם אֲצִלְךָ אֲנִי רוֹאֶה אוֹתוֹ הַדָּבָר, אִם תִּצְפִּי לְמִתְנַת בְּשָׁר וָדָם, תִּהְיֶינָה לָךְ אֲכֻזּבוֹת גְּדוֹלוֹת, חֲסִדֵּי ה' יִתְבָּרַךְ, אַחֵר הַסֵּבֶל שֶׁ... תַּחֲיָה סִבְלָה כָּל-כֵּף הַרְבֵּה, סוּף כָּל סוּף מַצָּאָה בְּחוּר טוֹב, וְאַתָּם צְרִיכִים מָאֵד מָאֵד לְשִׂמְחָה, וּבּוֹדָאֵי זֶה כּוֹאֵב, שֶׁהַצַּד הַשְּׁנִי אֵינוֹ מְשַׁלֵּם, מַה לַּעֲשׂוֹת? גַּם אֲצָלִי הִיָּה דָּבָר כְּזֶה, שֶׁהַבְּטִיחוּ לִי הָרִים וּגְבָעוֹת, וְאַחֵר הִתְחַנְּנָה לֹא נִתְּנוּ אֲגוּרָה אַחַת, וְאֲנִי לֹא מִתְחַרֵּט,

שחפנתי את ילדי וכו' וכו', ואף שאני מבין היטב את הפאב — מה פתאום, שהצד השני לא יתן? ! אבל כך החיים, ובמשך חיי האדם לומדים הרבה, ורואים כל מיני תכונות הנפש של אנשים, שהם מאד מאד משנים, אבל צריכים לראות את הטוב של הילדים, ובדאי הבת שלך תהיה הכי מאשרת שפשהיא תתחתן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, וגם מה שהתפללתי עליכם אצל ציון רבנו ו"ל, שיקים ויעלה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

הייתי אצל ציון רבנו ו"ל, והתפללתי הרבה בשבילך שתצליח בדרך.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ואל תתחמק מזה, כי אין טוב אלא תורה, והבטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה, ועל-כן עשה לך חק ולא יעבר ללמד חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע, וכן תלמד ותגרוס הרבה פרקים משניות בסדרן, והעולה על הכל — תלמד הרבה גמרא, שהוא "תלמוד", העולה א"רין" כנ"ען", כי הלומד תלמוד, מבטל את הקלפה שנקראת על שם יללה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ריד), ומעשה הפנענים היה מאד מזהם, ולכן מי שזוכה ללמד הרבה גמרא, זוכה לבטל את הקלפות האלה, וכן תלמד בכל יום מדרש בסדרן, אשר אין טוב מזה, ומי שלומד בכל יום ארבעה למודים האלו: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ממשיך על עצמו אור של הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשייה.

זכר איזו מסירות נפש היתה לי לחתן אותך, וכל פונתי היתה
כדי לקיים את מאמרי ו"ל (מנחות קי): לומד תורה בטורה — נושא
אשה, ואחר-כך לומד תורה, וזו שיטתי, שבחורים צריכים להתחתן
בגיל צעיר, כדי שיהיה להם מח נקי ללמד תורה, ועל-כן זכור תזכר
שרק בשביל זה התחתנת, כדי שתלמד תורה בטורה, ולא שתבטל
את הזמן היקר שלך, ולכן ראה לשמר מאד על הזמן היקר, כי תכל
על כל יום ויום שעובר בלי למוד התורה הקדושה, כי זו אבדה
נצחית, ותאמין לי, אם היה לי יום של אלה שעות, הייתי מנצל את
זה, כי יש כל-כך הרבה ללמוד, ומי יתן, שכל יום ויום שלי יהיה
אלף שעות, ויהיה לי עם מה למלא את זה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאתה מסתדר עם אשתך,
והכל הולך בשורה, ועל-כל-פנים רציתי שתכתב לי שורותים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תנא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חודש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

זכיתי להיות אצל ציון רבנו ו"ל, והרבה בקשתי בעבורך, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שהתפללות התקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון
כל.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה לעצמך קביעות חזקה
במסירות נפש הכי גדולה ללמוד בכל יום מקרא, משנה, גמרא,
מדרש, אשר הארבעה למידים האלו, הם כנגד ארבעה עולמות:
אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, ותלמד בכל יום פרשה חמש ורש"י
עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע, וכן תגרוס
פרק אחר פרק משניות, אשרי מי שזוכה ללמוד הרבה פרקים בכל
יום. ועל כלם — תלמד הרבה גמרא, ותלמד דפים אחר דפים, שזה

יִזְכֶּךָ אוֹתָךְ לְגַמְרִי, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעַצְמְךָ קְבִיעוֹת בַּמִּדְרָשׁ בְּכָל יוֹם
כְּסֻדְרָן, וּבְמִשָּׁךְ כַּמָּה שָׁנִים תִּזְכֶּה לְסִימָם. זָכֹר כַּמָּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ
הָיְתָה לִי עַד שֶׁחֲתַנְתִּי אוֹתָךְ, וְכִנֵּנְתִּי הָיְתָה כְּדִי לְקַיֵּם מֵאַמְרָם ז"ל
(מִנְחוֹת קי.): לִוְמַד תּוֹרָה בְּטֻהָרָה, נוֹשָׂא אִשָּׁה וְאַחֲר־כֵּן לִוְמַד תּוֹרָה,
כִּי זֶה שִׁיטְתִּי, שֶׁבַח וְרִים צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צַעִיר, כְּדִי שִׁילְמִדּוֹ
תּוֹרָה עִם מִחַ נְקִי, אָבֵל לֹא שִׁיתְחַתְּנוּ, וְאַחֲר־כֵּן יִבְטְלוּ אֶת הַזְּמַן
הַיָּקָר מִפֶּן. תֵּאֱמִין לִי, אִם הִיָּה לִי יוֹם שֶׁל אֶלֶף שָׁעוֹת, הִיִּיתִי מְמַלֵּא
אֶת זֶה מִרְבַּע מָה שִׁישׁ לְלַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלָכֵן רָאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן
הַיָּקָר שְׁלֹף, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן הַכִּי יִפֶּה 'לְגַנֵּב' זְמוּנִים לְלַמֵּד תּוֹרָה
בְּהִתְמַדָּה, וְאִם תִּצִּית אוֹתִי — לֹא תִפְסִיד, לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר חֻקֹּת, כ' דְּרָאשׁ-הַיָּדֵשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

תַּמְשִׁיכִי לְכַתֵּב לִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֶשְׁמַח, כִּי תִרְבֶּה הַתְּפִלָּתִי
עֲלֵיכֶם אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּהָ, שְׁאַתֶּם חַיִּים בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת וּבְהִבְנָה הִדְרִית, וּמִכְבָּדִים זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶה
כָּל שְׂמִחָתִי — כְּשֶׁאֲזַכֶּה לִשְׁמַע אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, שִׁישׁ
בִּינֵיכֶם אַהֲבָה, וּמִכְבָּדִים אַחֲד אֶת הַשָּׁנִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מֵהַחֲלוּמוֹת, כִּי הַחֲלוּמוֹת
שׁוֹא יִדְבְּרוּ, וְטוֹב מָאד שֶׁתִּלְמַד בְּלִקּוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נ"ד,
מִבְּרוּר הַמִּדְּבָרָה, וְלֹאמַר עָלֶיהָ תִּפְּלֶה מ"לִקּוּטֵי־תִּפְּלוֹת", וְזֶה יוֹעִיל
לָךְ הַרְבֵּה, כִּי הִיא תוֹרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה, אֲשֶׁרִּינוּ מֶה טוֹב חֲלָקָנוּ,
וּמֶה נָּעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאֲנוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא
וְנִפְלָא כְּזֶה, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנָם
שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

רְאֵה לְמַסַּר אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים שֶׁשִּׁלַּחְתִּי לָךְ אֶל יַעֲדָם, כִּי הֵם
מָאד מָאד נִחוּצִים.

מָה טוֹב וּמָה נָּעִים, אִם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא,
מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְּעָה לַמּוֹדִים אֵלּוּ הֵם כְּנִגְדֵי אֲרַבְּעָה עוֹלָמוֹת:
אַצִּילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה; אֲשֶׁרִּי מִי שֶׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים. וְהַעֲקָר לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשּׁוּם דְּבָר, רַק לְתַפְּס בְּכָל יוֹם
לַמּוֹדֵי הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ־חֲדָשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

זַכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהַזְכֵּרְתִּי
אוֹתָךְ לְטוֹבָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְּפִלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה
לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

מָאֵד מָאֵד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּה קְבִיעוֹת חֲזָקָה בְּכָל
יוֹם לְלַמֵּד חֶק וְלֹא יַעֲבֹר מִקֶּרֶא פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ עִם פְּרוּשׁ רִש"י עִם
הַתְּרַגּוּם, וּבְכָל יוֹם תִּלְמַד כַּמָּה פְּסוּקִים, בְּאִפֶּן שֶׁתִּסְמִים בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ
אֶת פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ שְׁנִים מִקֶּרֶא וְאַחַד תְּרַגּוּם, וְזֶה יְסוֹד חֲזָק לִירְאָת
שָׁמַיִם, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְכֵן תִּהְיֶה עֲסוּק, וְכֵן תִּגְרַס
הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּתְחִיל בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד מֵהַתְּחִלַּת הַמִּדְרָשׁ כָּל
יוֹם כַּמָּה עֶסְרִים, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ מָאֵד מָאֵד, כִּי בְּאַמֶּת כָּל כּוֹנֵנִי לַחֲתוּן
אֶת הַבְּחוּרִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם, הִיא רַק — כְּדֵי שִׁיזְכוּ לְקַיֵּם אֶת
מִצְוַת ו'ל (מְנַחוֹת קי): לִוְיָד תוֹרָה בְּטִהָרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה,
וְאַחֲרֵכֶּךָ לִוְיָד תוֹרָה, וְזוֹ שִׁיטָּתִי, שֶׁבְּחוּרִים צְרִיכִים לְהִתְחַתֵּן
בְּהִגִּיעַם לְפָרְקֵם, כְּדֵי שִׁילְמְדוּ תוֹרָה בְּטִהָרָה, וְלֹא שִׁיתְחַתְנוּ,
וְאַחֲרֵכֶּךָ יִבְטְלוּ אֶת הַזְּמַן, וְלֹא יִדְעוּ מַה לַּעֲשׂוֹת עִם עֲצָמָם. וְלִכֵּן
רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ בַּעֲבוּר לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי לֹא יִשְׁאַר
מֵאֲתָנוּ כְּלוּם, רַק מַה שֶּׁאֵנוּ זֹכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן, וְתִנְצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ מָאֵד מָאֵד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תנה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר חֲקֵת, ב' דְּרָאשׁ-חֵדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

זַכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי
עֲלֵיכֶם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה בֵּינָכֶם אֲהָבָה וְהִבְנָה הַדָּדִית,

אֲשֶׁר כֹּה תִּנּוּ — כֹּה תִּנּוּ בְּנִחָל מִט

וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּתְכַבְּדוּ אֶת הַשְּׁנִי, וְזוֹ תִּהְיֶה כָּל שְׂמִיחָתִי, כִּי כָּל שְׂמִיחָתִי הִיא רַק לְשִׂמְעַתְּ אֶצְלָכֶם הַטּוֹב, וּמֵאֵד אֲבִיקָשׁ, שֶׁתִּרְאוּ לְכַתֵּב לִי, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִּנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נָרוּ יְאִיר.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְהוֹלִיד בָּנִים וּבָנוֹת חַיִּים וְקַיָּמִים, וְתַצְלִיחַ דִּרְכָּךְ.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִיקָשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, אֲלֵא 'תִּגְנֹב' בְּכָל יוֹם זְמַנִּים לְלַמֵּד חֻמֶּשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֹשֶׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן לְגֵרֵס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, וְכֵן לְגֵרֵס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא, אֲשֶׁר אֲמִירָה בְּגִמְרָא מְזַכֶּכֶת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי זִהְמוֹת, וְכֵן תִּלְמַד כְּסִדְרָן מְדֻרָּשׁ, וּמִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד אֶרְבָּעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ בְּכָל יוֹם, אֲזִי מְמַשִּׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרֵּט — לֹא בַּעֲוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בַּעֲוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִּנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֹּת, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזקי גם את בעלך, ושניכם תגורו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ותשתדלי לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא אפלו קצת, וכל מה שאת צריכה, תבקשי מהקדוש-ברוך-הוא, כך למד אותנו רבנו ז"ל, ואם נקים את דברי רבנו ז"ל — לא נפסיד, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, העקר תשתדלו לכבד אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ולאהב אחד את השני, כי רבנו ז"ל מאד הקפיד על שלום-בית והבנה הדדית (שיחות-הר"ן, סימן רסג), שהסמ"ך-מ"ם לקח את עצמו על בני הנעורים לשבר להם את השלום-בית, כדי להכשילם וכו' וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותאמין אשר הקדוש-ברוך-הוא מחיה ומתיה ומקים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, וכשאדם נכנס בתוך האמונה הפשוטה הזו, ורואה איך שהכל אלקות, אז עוברים לו כל החיים בקלות. ולכן אל תהיה בטלן! תמשיך את עצמך אליו יתברך, ואז תתפטר מכל הצרות ומכל היסורים. והעקר תעזר לי לבנין בית-המדרש, שאוכל להוציא מהכח אל הפעל לבנות את בית-המדרש, כי עדין אני חייב המון כספים לקבלן, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכתב אתפטר מהצרות ומהחובות

האלו.

נא ונא מעשה בכל פעם התחלה חדשה, ותשפח את העבר שלך, ואז דיקא מצליח דרפך — בין בגשמי ובין ברוחני.

זכיתי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בעבורך ובעבור אשתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחיו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ותמיד תבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חקת, ב' דראש-חדש תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי עליכם, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהתפללות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ותהיי תמיד דבוקה בהקדוש-ברוך-הוא, ותמיד תחשבי רק ממנו יתברך, ואיך שיהכל לכל אלקות גמור הוא, ואין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, וכפי שמכניסים בעצמם ידיעות אלו, על-ידי-זה מצליחים מאד — בין בגשמי ובין ברוחני.

אודות האלרגיה שאת סובלת וכו', זו מחלה שאי אפשר לצאת מזה, רק לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שיגל לו, ועם תפלה אפשר להפטר לגמרי מזה, אבל האלרגיה שבאה מאבק וכו', זה קשה לצאת, עם כל זאת על-ידי תפלה הפל יכולים לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתתפטרי מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר חֻקֵּי, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְקִשְׁתִּי
בְּעִבּוּרְךָ, שֶׁכָּבֹד תֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וּמִכָּל הַצְמָצוּמִים, וְתִזְכֶּה לְהִרְבּוֹת
חִילִים לַתּוֹרָה, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה.

אוֹדוֹת הַבֶּר-מִצְוָה שְׂאֵתָה שׂוֹאֵל, לְדַעְתִּי, הֲכִי טוֹב לַעֲשׂוֹת אֶת
זֶה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן י"ד מְנַחֵם-אָב, כִּי בְּיוֹם שְׁנֵי תַּהֲיֶה הַחֲתָנָה שֶׁל ר'
... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאַגֵּב, הִיָּה טוֹב מָאד, שֶׁתַּעֲשֶׂה הַתַּעֲוִרוֹת בְּשָׁמִי בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הִיְהוּדִי הִזֶּה מִסִּפֶּן, אֵין לוֹ כְּלוֹם לַחֲתָנָה, וְאַף אֶחָד
אֵינוֹ דּוֹאֵג בְּעִבּוּרוֹ, וְלָרֹשׁ אֵין כָּל, לְכֵן רָאֵה לַעֲשׂוֹת הַתַּעֲוִרוֹת בֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיעֲזָרוּ לוֹ, וְיַהֲיֶה לְהַכְנִסֵת כָּלָה, כִּי כָּבֹד סָבַל הִרְבֵּה
בְּחַיִּים.

גַּא וְנָא הִדְבַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִרְגָּל אֶת עֲצָמְךָ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר אֲשֶׁר מְדַבְּרִים עִם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצִּלְחָה נְצִיחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתַאֵר
אֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי שֶׁזּוֹכֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
הָרִי הוּא מַצְלִיחַ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (חֲלִין קה.): מָאן דְּסִיר נְכֻסִיָּה כָּל יוֹמָא
מְשַׁבַּח אִיסְתָּרָא, פְּשׁוּטוֹת לוּמְדִים — מִי שֶׁמְסַתּוּבֵב וּמְחַפֵּשׁ תְּמִיד
בְּנֻכְסִים שְׁלוֹ, הוּא מוֹצֵא מְטִבֵּעַ, כִּי הוּא מְתַקֵּן תַּכְף-וּמִיָּד מָה
שֶׁצְרִיכִים, אֲבָל רַבִּנוּ הָאֱלֹקִי רַבִּי יוֹסֵף חַיִּים ז"ל פָּרַשׁ, שֶׁהַדְּבָרִים

רומזים על עניינים רוחניים, ועל נכסים נפשיים, שהם תורה ומצוות, ולזה אמר: מאן דסיר נכסיה בכל יומא, רמז בזה על נכסים הנפשיים ולפקח עליהם, ולידע מה החסרון נמצא בהם, כדי להשלים החסרון לתקן מעות, משבח איסתרא, דעל-ידי כך כבר אינו צריך להתענות כלל, אשרי מי שמקיים את זה!

ראה לעורר תמיד את אנשי שלומנו היקרים בעבור למוד התורה הקדושה, כי מה ישאר מהאדם? רק למוד התורה הקדושה, כי שאר דברים הכל הבל ורעות רוח, והנה ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פאן ועוד מעט אנחנו יוצאים מפה, וחבל על יום שלא לומדים תורה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להרביץ תורה כל ימי חייה, והקדוש-ברוך-הוא ימשיך עליך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תסא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות על ציון רבנו ו"ל, והרבה התפללתי עליך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתפלותינו תתקבלנה לרחמים ולרחון לפני אדון כל.

ראה לקחת את עצמך בידיך, ותצא להפיץ את אור רבנו ו"ל בין נשמות ישראל, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו — מלהציל נשמות ישראל, וזה דבר גדול מאד מאד, אשרי מי שיהיה חזק בזה, וזה יביא לך גם פרנסה בגשמיות, העקר תלך בעזות ובעקשנות דקדושה.

הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור

שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצִּלָּתָה נִצְחִית, הַצִּלָּתָה כְּזוֹ שְׁאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

נָא וְנָא רְאֵה תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשִׁמַּח אֶת אִשְׁתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבָּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַכְנָה הַדְּרִית וְאַהֲבָה,
וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וַעַד לַחֲכָמִים, וְתַבִּינוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד
לַשָּׁנִי, וְתַהֲיֶה לָכֶם שְׂמֵחַת הַחַיִּים וּפְרָגְסָה, וְתִזְכּוּ לַצֵּאת מִכָּל
צָרוֹתֵיכֶם וְחֻבּוֹתֵיכֶם.

רְאֵי לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל מֶה שְׁאַתְּ צְרִיכָה,
כִּי הַתְּפִלָּה שֶׁל הָאִשָּׁה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּלַת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת — כִּךָ גְּלָה
לָנוּ רַבָּנוּ ו"ל. וְכֵן הַרְגִּילִי אֶת עַצְמִי לְדַבֵּר עִם נָשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אוֹתָן, וּבִזְכוּת זֶה יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצִּלָּתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּרֵּי יֵאִיר.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבָּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּפְּלוּתֵינוּ תִּתְקַבֵּלָּה
לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן אֶת בִּתְךָ בְּקִרּוֹב מְאֹד.

הַעֲקֹר רֹאֵה לְקַחַת אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, וְחֻצָּא לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן תַּעֲזֹר בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאַתָּה יָכוֹל לְאַסֹּף כְּסָפִים וְלְקַחַת חֲמִשִּׁים אַחֲזוֹ בִּשְׂבִילָךְ, וְחֲמִשִּׁים אַחֲזוֹ בִּשְׂבִיל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי לְמַשְׁלַח מִתָּר לְקַחַת חֲמִשִּׁים אַחֲזוֹ, כִּךְ פָּסַק הַגָּאוֹן רַבִּי מִשֶּׁה פִּינְשֵׁטִין וְצ"ל, וְלִכְּנֵן לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּעֻנְיֹת וּבְדַחְקוֹת, צָא לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן לָךְ בְּעִבּוּר בְּנֵין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבִדְוֵאֵי יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, כִּי כָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ — הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתַאֲרֵי וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם כְּסֻדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְתִגְרַס בְּכָל יוֹם כַּמָּה פָּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, וְכֵן כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא, וְכַמָּה סִימָנִים שְׁלַחַן עֲרוּךְ מִחֲבֵר וְהַרְמ"א, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ שְׂמִיחַת הַחַיִּים, וְתִהְיֶה מְרֻצָּה מִעֲצָמָךְ, וְתִהְיֶה מְאֹשֵׁר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסד.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֻדְרֵי חֻקַּת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה בַקְשָׁתִּי בְּעִבּוּרָךְ, שְׁבֻכּוֹת רַבְּנוּ ו"ל תִּהְיֶי בְּרִיאָה, וְשֵׁלָא תַצְטָרְכִי לְעִבּוּר שׁוּם נִתְיָוִים, וְשֵׁלָא יַחֲסֹר לָךְ שׁוּם דְּבָר, וְתִהְיֶי הַכִּי מְאֹשֶׁרֶת בְּחַיִּים, וְתִזְכֵּי לְחַתֵּן אֶת בִּתְּךָ מִה שְׁיֻתֵּר מִהָר.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל,

וְאֵל תִּדְאָגִי, כִּי הָרוּפָאִים סָתָם מִפְחִידִים, וְלִדְעָתִי זֶה כָּלוּם, וְאֵין אֶת־
צָרִיכָה לַחֲשֹׁשׁ מִשׁוּם דָּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהִרְבָּה
הַתַּפְלָלָתִי בַּעֲבוּרָךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּפְלִתְנוּ תַּעֲלֶה לְרִצּוֹן
לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הָעֵקֶר תַּהֲיֶה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְתִדַּע, שֶׁהַעֲבוּדָה שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה
בַּתְּלֻמוֹד תּוֹרָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכָּל, כִּי בְּזִכּוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן
תָּבוֹא הַגָּאֹלָה. וְלִכֵּן רָאָה לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּדָתָךְ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחֵב לָנוּ בְּגִשְׁמִי וּבְרוּחָנִי, וְנוּכַל לַתֵּת לָךְ מִשְׁכָּרְת
יֹתֵר גְּבוּהָה.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׂאֵין
לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֵל תַּהֲיֶה בְּטָלָן, כִּי חֲבַל עַל כָּל יוֹם שֶׁלֹּא
מִדְּבָרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְכֵן תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּמִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁתַּהֲיֶה רְגִיל בְּאַמִּירַת
מִשְׁנֵיּוֹת כְּסִדְרָן, וּכְשֶׁתּוֹצֵא לְסִיִּם שֶׁשָּׂה סִדְרֵי מִשְׁנָה, תַּתְחִיל עוֹד
פַּעַם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

את לא צריכה להתפלבל משום בריה שבעולם, את רק צריכה להסתפל על עצמך ועל בעלך, ועל הילדים שלך, ולשמח מאד על נעם חלקך, שהקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שיש לך דינה משלך, ובעל משלך, וילדים משלך, שזו השמחה הכי גדולה. זכיתי להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בשבילכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהתפלות תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

ראי למזק ולעורר ולשמח את נשות אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליחי בכל ימי חייך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תסז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

שלחתי לך דגמא, ועכשו תקנתי את זה יותר יפה כמו שתראה, ואני מקווה, שהספר יצא נפלא לבני הנעורים.

מה אמר לך! עובר עכשו על בחורים אים ונורא, ויש בקוש גדול על הספר "שמירת-הברית", ועלבון אם תוכל לזרז כדי

שיגמר, וישלחו את זה לכאן (אני אבקש את ...), רק שכתב יגמר, וכן אם אפשר להדפיס את הקונטרס "העין רואה", שזה על-פי התורה מלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמב, והתפלה עליה, וה"שפת הנחל", וכמה מכתבים המדברים מפגם העינים. מה אמר לך! אני מקנא בגן-עדן של מי שידפיס את זה, כי פה בין הבחורים החרדים לדבר ה', זה אים ונורא מה שעובר, וכלם מבקשים רק את הספרים האלו, ואני מקנה להביא לך עוד כסף, העקר שידפס מה שיותר מהר, ויגיע לכאן עוד עכשו בקיץ הבוער מהתאוות.

המחפה לתשובה מהירה...

כה תסח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אם אתם יכולים להתחמק מכל העסק — מה טוב ומה נעים, כי בשביל שלשת אלפים שקלים (ואף שזה הרבה כסף), עם כל זאת לא כדאי כל העסק.

אני מקנה, שחלקי "אשר בנחל" מתקדמים, כי הולך לי מאד בחיי, שאזכה להדפיס את כל המכתבים, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שלא יאבד כבר אפלו מכתב אחד.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לך הריון קל, תזהרי לאכל סעודת מלוה-מלכה, שמקבל מהצדיק הקדוש רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע, שזו סגולה להריון קל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי כַּמָּה מִכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

הֵייתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲלֶיךָ, שְׁתִּהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִתְפַּלֵּוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמִיחַ, וְתִשְׁמַע כָּלִי זִמְרָה. וְעֲלֶיךָ לִבְנוֹת אֶת הַבִּטְחוֹן הָעֲצָמִי שְׁלָךְ, רֵאָה וְגַם רֵאָה אֵיךְ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחָמָן, וְנָתַן לָּךְ אִשָּׁה טוֹבָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְלִכֵּן צֵא מֵעֲצָמְךָ וְתִהְיֶה בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לָּךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לָּךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאחֵל לָּךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֵל ... תִּתְּנֶה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וַיֵּמָּה גַם זְכִיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי עֲלֶיכֶם, שְׁיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב בְּחַיִּים.

הָעֶקֶר תִּחְזָקִי אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֵת עוֹשֶׂה טוֹב מֵאֵד,

שאת הולכת לט"ל עם בעלך, כך שאף אחד לא ידבר כאלו, חס וחלילה, היה איזה פרוד ביניכם, אדרבה אתם צריכים להתחזק יחד, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, כי סוף כל סוף אם הוא יקח את הפדורים, יצא מהדכאון שלו, ויהיה בריא בנפשו ובשכלו.

נא ונא ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותרגילי את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו כמה דבורים בכל יום, כי הדבור שמדברים עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואנו צריכים להודות ולהלל ולשבח את הבורא יתברך שמו, על גדל החסד שעשה עמנו, שאנו זוכים לדעת מרבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל. ועל-כן את צריכה מאד להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי בעבורך שם, שתהיה לך פרנסה בשפע, ותצא מכל צרותיך, ויתרחב לך — בין בגשמי ובין ברוחני.

העקר ראה להתחזק להתפלל במנין ערב ובקר, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (זלקוט תהלים תתלג): כל מי שבא לבית-הכנסת בעולם הזה, זוכה ונכנס לבית-הכנסת בעולם הבא, ועל-כן תעשה לעצמך חק ולא יעבר לבוא לבית-הכנסת ערב ובקר וצהרים, ולהתפלל את השלש תפלות בבית-הכנסת דיקא, ואפלו שנכנסים לבית-הכנסת, כבר נמשך על האדם אור וזיו וחיות הבורא יתברך שמו, ואם בני-אדם היו יודעים את מעלת בתי מדרשות ובתי

כְּנִסְיוֹת, הָיוּ וּכְנִסִּים בָּהֶם תָּמִיד. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵין בְּרָכוֹת שׁו״): בֹּא וּרְאֵה כִּמָּה גְדֹלַת בְּתִי מִדְּרָשׁוֹת וּבְתִי כְּנִסְיוֹת, שְׁאֶפְלוּ אָדָם מֵלֹא חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפִשְׁעִים, כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנַס לְבְּתִי מִדְּרָשׁוֹת וּלְבְּתִי כְּנִסְיוֹת, מִיָּד נִמְחָלִים לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו, אֲשֶׁרִי מִי שָׂבָא בְּכָל יוֹם לְבְּתִי כְּנִסְיוֹת וּלְבְּתִי מִדְּרָשׁוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חֲקָת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לַהֲיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה הַתַּפְּלָלָתִי בְּשִׁבְלֶךְ, שֶׁתְּצַלִּיחִי עִם הַיְלָדִים, וְתַהֲיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְכֵן תְּצַלִּיחִי בְּהוֹרָאָה בְּבֵית-הַסֵּפֶר עִם הַבָּנוֹת, וְתִשְׁאִי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתַעֲבִירֵי אֶת הַכָּל בְּשָׁלוֹם, וְתַבְשְׂרִי לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חֲקָת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

בְּאִתִּי לְבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלָּדָת בְּנֶךְ, וּמֵאֵד אֲנִי שִׂמַּח בְּשִׂמְחָתְכֶם, וְהִיִּיתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל וְהַרְבֵּה הַתַּפְּלָלָתִי בְּעִבּוּרְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְתִמְחָלוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי, וְאֵל תַּחֲפֹשׂוּ מוֹמִים וְחֲסָרוֹנוֹת אֶחָד בַּשָּׁנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאוּ, שֶׁתַּהֲיֶה לָכֶם הַצֹּלְחָה עִם הַיְלָדִים, כִּי כָּשִׁישׁ מִתַּח בְּתוֹךְ הַבֵּית, הַיְלָדִים מְרִטִּיבִים וְכו', הַיְלָדִים מְפָרְעִים וְכו',

סב אָשֶׁר כה תעד — כה תעה בַּנְחָל

וְהַכֵּל בָּא מִהִמָּתַח בְּבֵית, וְעַל-כֵּן עָכָשׁוּ, שְׁנָתָן לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא מִתְּנָה יָפָה — בֵּין כָּל-כֶּף חֲמוּד, אַתֶּם צָרִיכִים לְהַשְׁלִים בֵּינְכֶם,
וּבִזְכוּת זֶה תֵּרְאוּ יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, שֶׁתָּבוֹא לָכֶם מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה
הַתַּפְלָלָתִי בְּשִׁבְלֶךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכֶךָ.

רְאֵה לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל בְּכָל יוֹם, וְתֵצֵא עִם אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל יוֹם לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּגִלִּים אֶת אֲמַתָּה
מִצִּיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שְׁאֲשַׁתֵּף תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיֹן בְּקִלּוֹת,
וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּקִרְוֹב מְאֹד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמּוֹת. הַעֲקֹר שֶׁהִיא תִּרְגִּיל אֶת
עֲצָמָה לומר שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים, וְלִדְבֹר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֲשֶׁר
דְּבַר זֶה מְשַׁנָּה אֶת הַטֵּבַע, וְתֵרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה
הַתַּפְלָלָתִי בְּשִׁבְלֶךְ שֶׁיִּתְרַחֵב לִךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה

לך רפואה שלמה ברמ"ח איבריך ושס"ה גידיך ובכל טפי דמיה, ותהיה בריא וחזק, ותפיץ את אור רבנו ז"ל, ותמיד תדבר עם בני־אדם מרבנו ז"ל, כי אין עוד מצוה יותר גדולה מזו, שאדם זוכה ומחזק את אחרים, אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי בין ברוחני, ואל תחשב מאף אחד, ועל־ידי־זה לא תהיה מבהל ומבלבל מאף אחד.

ראה לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש־ברוך־הוא, הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

נא ונא הרגל את עצמך להיות בכל יום בכולל כשלוש שעות, ותלמד תורה, כי זה המזון הנצחי שלנו, ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום תורה, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

זכני הקדוש־ברוך־הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי בעבורכם, שיתרחב לכם בין בגשמי ובין ברוחני, ויהיה לכם הרבה נחת מבתכם תחייה, והכל יסתדר על הצד הקי טוב.

אתם לא יכולים להספיק להלל את הקדוש־ברוך־הוא על כל החסד הנם שעשה עמכם, שזכיתם לארס את בנכם ... גרו יאיר, שהיה לו כל־כך קשה למצא שדוף, והנה הקדוש־ברוך־הוא עזר לכם, ואני בטוח שהקדוש־ברוך־הוא יעזר לכם גם עם בתכם ...

וּתְזַכּוּ לְרוֹת הַרְבֵּה נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, הָעֶקֶר רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד וְלֹא לָרִיב, וְאַחֵר יַחֲזֹק אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר גָּדוֹל מִזֶּה כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם בְּבֵית, וְאַשְׁרֵי הַבֵּית שֶׁשׁוּרָה שָׁם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהִכָּנָה הַדָּדִית.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם שְׁנִיכֶם לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים, כִּי יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, הֵנָּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן, וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְחֶבֶל לָרִיב וְלִהְיוֹכַח, וְלִכֵּן תִּקְנֵנוּ לְעַצְמְכֶם אֶת הַמַּדָּה הַיְקָרָה שֶׁל סִבְלָנוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בִּרְכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה הַתְּפִלָּלָתִי בְּשִׁבְלֵכֶם, שְׂיִתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם. הָעֶקֶר שְׂיִהְיֶה לָךְ כָּכֵר פְּרֻנְסָה סְמוּךְ לְבֵיתְךָ, שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַטְלִיט בְּטִלְטוּל הַקָּשָׁה לְמַרְכֵּז הָאָרֶץ.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים תְּדַבְּרוּ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, הָיוּ תָּמִיד מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּאַמֶּת הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחִיָּה וּמִהוּיָּה וּמִקִּיָּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר — הֵם עֲצָם עַצְמֵיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁנִּתְגַּלָּה לְאָדָם יְדִיעוֹת אֵלּוּ, וַיִּדְעַ אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלָל, עַל-כֵּן לָמָּה הוּא צָרִיךְ לְרוּץ אֶל בְּנֵי-אָדָם, יוֹתֵר טוֹב לְרוּץ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לַעֲזֹר לָנוּ, וְלֹא בִּשְׂרָר וְדָם, כִּי "שׂוֹא תִשׁוּעָה

אָדָם" כְּתִיב (תְּהִלִּים ס, יג), וְלֹכֵן רָאוּ שְׂגִיכֶם לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְּׁאַתֶּם צֹרִיכִים, וְאִז תִּרְאוּ גִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֹׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רָאוּ שְׂגִיכֶם לְחֹזֶק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְדוּשִׁים, שִׁיְהִיו בְּשִׁמְחָה וּלְדַבֵּר עַל לָבָם, כִּי כְּשֹׁזָכִים לְדַבֵּר עִם אַחֲרִים, בְּזֶה מִתְחַזְּקִים גַּם בְּעֲצָמֵנוּ, כִּי נִכְנָסֶת גַּם בְּנוֹ הַתְּחַזְּקוֹת עֲצוּמָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר חֲקֵת, ב' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיְהִיו נִצָּח.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֵהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיכֶם, שִׁיְתַרְחֹב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִזְכּוּ לִקְנוֹת בֵּית מִשְׁלָכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם הִרְחֵבָה בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דָּבָר.

נָא וְנָא רָאוּ לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׂנִי, וְלֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּבְבֵית שֵׁשׁ אֲוִירָה שֶׁל שִׁמְחָה, הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה שָׁם, וּרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וּצֹרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל מִדַּת הַשִּׁמְחָה, וְעַל-כֵּן תִּחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בִּיחָד לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמְחוּ אֶת הַיְלָדִים, וְאִף פַּעַם אֵל תְּכוּ אֶת הַיְלָדִים וְאֵל תִּכְעֲסוּ עֲלֵיהֶם, כִּי הַכַּעַס וְהַהֲכָאוֹת שְׁמָכִים אֶת הַיְלָדִים בְּאֵרֶךְ מַעֲצָבִים, וְאָדָם צָרִיךְ לֵהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסִּבְלָנוּת. וּרַבֵּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר מֵאִז שֶׁהוּא הִיָּה קָטָן — כָּבֵד הַבֵּין, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם צֹרִיכִים לֵהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוֹל, וְעַל-כֵּן רָאוּ לֵהִיּוֹת סִבְלָנִים, וְתִצְלִיחוּ מְאֹד דִּרְכְּכֶם.

הכפל הדבר, נא ונא תשתדלו מאד לכבד אחד את השני, ותהיה לכם תמיד שמחה בבית, ותראו נחת מילדיכם, והקדוש ברוך הוא יביא לכם פרנסה בשפע.

מה אמר לך, ידידי הנקר ... גרו יאיר, בכל פעם שאני מקבל ממך מכתב, בו אתה מבשר לי, שאתה עוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואתה מגלה את אור רבנו ז"ל בעולם. מה אמר לך! אין עוד דבר יותר גדול מזה, כי בזה העולם עובר על כל אחד צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, ואשרי מי שמחזק את עצמו להפיץ את אור רבנו ז"ל בעולם, ומחזק ומעודד ומשמח את נשמות ישראל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חקת, ב' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

זכני הקדוש ברוך הוא להיות אצל ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליכם שם, שיהיה לכם שלום בית והבנה הדדית, ותכבדו אחד את השני, ותאהבו אחד את השני, כי זה היה הרצון של הקדוש ברוך הוא, ששם ישראל יגורו ביחד באהבה ובאחווה, ובהבנה הדדית, ואיש את רעהו יעזור, ומכל שכן וכל שכן בבית, שהבצל צריך לעזור לאשה, ולשמח ולעודד ולחזק אותה, כמאמרם ז"ל (ראש השנה ו:): אשה — בעלה משמחה; וכן האשה צריכה לכבד את בעלה, כמאמרם ז"ל (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ולכן ראו לכבד אחד את השני, ולשמח אחד את השני, ותפסיקו כבר לריב, אלא תשמחו עם המתנה הנקרה שנתן לכם הקדוש ברוך הוא, בן כל-כך קמוד, שיהיה צדיק קדוש, אם אתם לא תריבו.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מְשַׁרָּה עַל הָאָדָם רוּח־הַקֹּדֶשׁ, וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן מְבִיאִים עַל הָאָדָם טְרוּף הַדַּעַת, וְכַמְעַט שָׁכַל הַמְרִיבוֹת וְהַמְחַלּוֹקוֹת שֵׁשׁ בַּבַּיִת, הֵן רַק מַחֲמַת טְרוּף הַדַּעַת, שָׁבָא מַעֲצָבוֹת וְדִפְאוֹן. וְלָכֵן רְאוּ לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם, רַק תִּהְיוּ תָמִיד בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאֶרֶץ, אֲבָל לֹא יָצָא לִי לַעֲנוֹת לָךְ תַּכְף-וּמִיד.

זִכִּיתִי לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הַתַּפְלָלָתִי בְּשִׁבְלֶךְ, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַקְּטָנוֹת וּמִכָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְהַבְּלִבּוּלִים, שְׁאֵתָה עוֹבֵר בַּעֲתֵּים הֵלָלוּ.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד פֶּרֶק אֶחָד מִמִּסְכַּת אַבוֹת, וְלְלַמֵּד עַל זֶה אֶת הַפְּרוּשׁ "חֲסִדֵּי אַבוֹת", וְיִהְיֶה לָךְ חֲזוֹק נִפְלָא, וְתִדַּע שֶׁהִרְבֵּה הַתַּפְלָלָתִי אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בַּעֲבוּרְךָ, שֶׁתֵּצֵא מִכָּל צְרוּתֶיךָ וְחֻבוֹתֶיךָ, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיּוֹת, וְתִהְיֶה דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הַעֲקֹר רַק תִּתְחַזֵּק, וְאִזּוּ תִרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

נָא וְנָא אַל תִּהְיֶה שָׁבוֹר, רַק תַּעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּךְ חֵק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם לַעֲיֵן קֶצֶת בְּפְרוּשׁ "חֲסִדֵּי אַבוֹת" עַל הַפֶּרֶק שֶׁתִּלְמַד בּוֹ, כִּי בְּאַמַּת הוּא מְנַהֵג וְהַנְהִיגָה טוֹבָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פֶּרֶק אֶחָד מִמִּסְכַּת אַבוֹת, וְהֵם שֹׁשׁ פְּרָקִים כְּנֶגֶד שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּבִשְׁכַּת חוֹזְרִים עַל כָּל הַמִּסְכָּתָא עוֹד פַּעַם, וְזֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל לְנַפֵּשׁ, כִּי בְּמִילָא צְרִיכִים לְלַמֵּד

שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי מוֹסֵר בְּכָל יוֹם, וְאֵין לָךְ עוֹד יוֹתֵר מוֹסֵר כְּמוֹ מוֹסְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֵׁישׁ הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלֵא הַזֶּה, מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים יִכְנִסוּ בָּךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיתְּרַחֵב לָךְ, וְתַצְאֵי מִכָּל הַצְרוֹת וְהַחֲבוּבוֹת שְׁלָךְ, וּכְבֹר יִהְיֶה אֶצְלְכֶם רַק טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּדּוֹ יְאִיר.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה בִקְשָׁתִי עֲלֶיךָ שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְשָׁלֵם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, כִּי הַשְּׁמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּדְּבַר אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הִדְבּוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצֹּלְחָה וְהַצִּחָיָה, הַצֹּלְחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר

כָּלֵל, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עוֹלָה
עַל הַכֵּל. וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רַק תִּדְבֹּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן תִּתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי אֵין לָךְ טוֹב
מִלִּמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁיִהְיֶה לָךְ כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

זְכָנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִהְיוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבָּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה
בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיכֶם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת
וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, וְלֹא יִחָסֵר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר
בְּחַיִּים.

רְאֵי לוֹמַר בְּכָל יוֹם תְּהִלִּים, וְתַעֲזוּרִי וְתַחֲזָקִי וְתַאֲמָצִי וְתַעֲזוּדִי
אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, שְׂתַרְחֹב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

נָא וְנֹא תַעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּמַסַּכַת אָבוֹת, וְתִלְמַד
בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד, כִּי יֵשׁ שְׂשֵׁה פָּרָקִים כְּנֹגֵד שְׁשַׁת יְמֵי הַשְּׁבוּעַ,
וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לִלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד, וּמִכָּל שָׁפָן עֲכָשׁוּ שְׂיֵשׁ
הַפְּרוּשׁ הַנִּפְלָא "חֲסִדֵי אָבוֹת", כִּדְאִי לָךְ לַעֲיֵן בְּפִרוּשׁ הַזֶּה, וְתַהֲיֶיהָ
לָךְ הַתְּחִזְקוֹת נִפְלָאָה עַד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם, שְׂתַרְחֹב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַהֲיֶיהָ לָכֶם
שְׂמַחַת הַחַיִּים, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׂפַע בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם,
וְתִרְוּ רַב נַחַת מִיְּדֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַפְּלוּתֵינוּ
הַתְּקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבִּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַרְבֵּה הַתְּפִלָּתִי שֶׁתְּצִלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּשָׁקוּם הַקֶּהֱלָה.

מָה אָמַר לָךְ! הִיִּיתִי בְּצַעַר גָּדוֹל מְאֹד שְׁלֹא נִפְרָדְנוּ, כִּי לֹא
רָאִיתִי אוֹתָךְ בְּשֻׁדָּה הַתְּעוּפָה, וְלִכְּל הַפְּחוּת רְצִיתִי לְהַגִּיד לָךְ תּוֹדָה
עַל כָּל מָה שֶׁעָשִׂיתָ בְּשִׁבְלִי כָּל הַזְּמַן שֶׁהִיִּיתִי בְּאַרְץ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְשִׁמּוּחַ תְּמִיד בְּשִׁמְחוֹת.

הַעֲקָר תַּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהִיִּיתִי מִיַּעֵץ לָךְ
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִמִּסְכַּת אַבוֹת, כִּי יֵשׁ שְׁשֵׁה פָּרָקִים כְּנֻגָּד
שֵׁשֶׁת יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וּמָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם לומְדִים בְּכָל יוֹם פָּרָק
אֶחָד, כִּי הַמוֹסְרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי בְּהִכָּרְח
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמוֹסָר, וְכָךְ כְּשִׁלּוּמְדִים מִסְכַּת אַבוֹת, כְּבָר לֹא
צָרִיכִים סֵפֶר אַחֵר, וּבִפְרָט שֵׁשׁ לָךְ אֶת הַפְּרוּשׁ "חֲסֵדֵי אַבוֹת", טוֹב
מְאֹד שֶׁתְּצַרְרָךְ אֶת זֶה אֶל הַלְמוּד, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשֶׁךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֻגִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצִלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

זַכָּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבִּנוּ ז"ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֶךָ, שִׁיְהִיָּה לָכֶם טוֹב בְּחַיִּים וְתְּצִלִּיחוֹ, וְיִתְרַחֵב לָכֶם
בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי, וְתִרְוֶה רַב נַחַת בְּכָל יְלָדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

זְכֵנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבִּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה
הַתַּפְלָלָתִי עָלֶיךָ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַתַּפְלוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה
לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

נָא וְנָא רְאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ שְׂאֵתָה רוּצָה לַצֵּאת מִהַמְלָמְדוֹת, תִּכְנִס אֶת
עֲצָמְךָ יוֹתֵר בְּסוֹפְרוֹת, הָעָקֵר שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ פְּרִי
בְּשִׁפְעָה, וְעַל כָּל־אֶל תִּשְׁכַּח מִהַתְּכַלִּית הַנִּצְחִית, לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, ו'תִּגְנֹב'
זְמַנִּים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה
עִמָּךְ, כִּי כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, סוֹף כָּל סוֹף
נִשְׁבֵּר הַחֲשֵׁךְ וְרוֹאִים אֶת הָאוֹר.

מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, אִם תַּעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד
מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, חֻק וְלֹא יַעֲבֹר, כִּי יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ הֵבֵל
וְרִיק, וּפּוֹרְחִים כָּצֵל צִפּוֹר הַפּוֹרֵחַ בְּאוֹר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם אֶת
תְּכֵלִיתוֹ לִפְנֵי עֵינָיו, וּמִצִּית אֶת רַבִּנוּ ו'ל, וְלוֹמֵד תּוֹרָה וּמִתְפַּלֵּל
בְּכוֹנֶנָּה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תַּפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ו"ל, והרבה התפללתי עליכם, ואקנה לפניו יתברך, שתפלוטינו תתקבלנה לרחמים ולרצון לפני אדון כל, ויהיה לכם נחת מילדיכם, ותצליחו בגשמיות וברוחניות, ותהיה לכם פרנסה בשפע, ותצאו מכל הצרות והחובות, וביתכם יהיה בית ועד לחכמים, ותמיד תהיו רק בשמחה עצומה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ו"ל, והרבה התפללתי עליך, והעקר תקח את עצמך בידיך, ותתמיד בלמוד התורה הקדושה, כי אין טוב אלא תורה, ומי שמרגיל את עצמו ללמד תורה על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ו"ל, אין עוד יותר טוב מזה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, וזוכה ללמד תורה, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח נצחים.

תשתדל מאד להתפלל במנין ערב ובקר, ואז לא תחסר לך פרנסה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, שֶׁתַּהֲיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְתִצְאוּ מִכָּל
צָרוֹתֵיכֶם וְחוֹבוֹתֵיכֶם, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת.

רְאֵי לוֹמַר לְאַבְיָךְ, שִׁיתַּרְגֵּם עוֹד קוֹנְטֵרַס בְּשִׁפְהַ הַהוֹדִית, וְיִדְפִּיס
אֶת זֶה, כִּי כָל־מִתְפַּעֲלִים מִהַקּוֹנְטֵרַס שֶׁהוּא תַּרְגָּם, וְזוֹ זְכוּת מְאֹד
גְּדוֹלָה, כִּי יֵשׁ שָׁם הַרְבֵּה יְהוּדִים, וְחָבֵל שֶׁלֹּא יִדְפֹּס וְיוֹפֵץ, וְלִכֵּן
תַּגִּידִי לְאַבְיָךְ בְּשִׁמִּי, שִׁירְאָה לְתַרְגָּם עוֹד קוֹנְטֵרַס.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נִצָּח.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה
הַתְּפִלָּתִי בְּשִׁבְלֵיכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתְּפִלּוֹת תִּתְקַבְּלֶנָּה
לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנֵי אֲדוֹן כָּל.

תַּהֲלֶה לְאֵל, בְּנִכְסֶיךָ ... מִצְלִיחַ מְאֹד אֶצְלָנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שֶׁתִּתְּנוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵיכֶם, שֶׁלֹּא יִשְׁפְּעוּ מִהֶרְחֹב, כִּי הַיּוֹם

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיָּלָדִים, חֵם וְחֵלִילָה, שֶׁלֹּא יִתְקַלְקְלוּ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיֵּלְכוּ בְּדַרְכֵי ... שֶׁהוּא מַצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד בַּלְמוּדִים אֲצִלָּנוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִצַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְ... שִׁיחִיו נִצַּח.

זְכֵנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֲצִל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל, וְהִרְבָּה הַתְּפִלָּתִי עֲלֵיכֶם, שִׁיתְרַחֵב לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שִׁיְהִיָּה לָכֶם נַחַת מִיְלֻדֵיכֶם.

הַנְּנִי דוֹאֵג מְאֹד עַל שְׁלוֹם בְּנֵיכֶם ... גִּירוֹ יְאִיר, בְּגִיל שְׁלוֹ הוּא מְכַרַח כָּבֵד לְהַתְחַתֵּן, תִּאֲמִינוּ לִי, כִּי עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְמִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בְּפֶעַל מִמֶּשׁ בְּעִבּוּר קִדְשָׁת וְטָהֳרַת הַנֶּעֱר, כִּי אִם יֵלֵד בְּגִיל חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה כָּבֵד הַיָּצֵר הָרַע בּוֹעֵר בּוֹ מְאֹד מְאֹד, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, בָּאִים אֵלַי בַּחוּרִים צְעִירִים בְּגִיל אַרְבַּע-עָשָׂרָה אוֹ חֲמֵשׁ-עָשָׂרָה פְּגוּמִים מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, בְּפָנֶם הַבְּרִית, אֲזִי בּוֹדֵאִי בַּחוּרִים גְּדוֹלִים יוֹתֵר בְּנֵי שְׁמוֹנֶה-עָשָׂרָה תִּשְׁעֵ-עָשָׂרָה, צָרִיכִים לְהִקָּים בֵּית. וְלָכֵן עֲצָתִי, שֶׁבַּחוּרִים שְׂמִינִיעִים לְפָרְקֵם צָרִיכִים לְהַתְחַתֵּן מִה שִׁיּוֹתֵר מִהֵרָ, בְּכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ שֶׁבְּנֵיכֶם יִתְחַתְּנוּ, וְלֹא תִתְחַרְטוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לִי שְׂדוּךְ טוֹב בְּעִבּוּרוֹ, הַעֲקֹר שְׂאֲתָם תִּרְצוּ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּשְׁמְרוּ לֵב אֶל דְּבוּרֵי אֱלֹהֵי, שְׂאִין לִי שׁוֹם אִינְטֵרֶס אִישִׁי, אֶלָּא לְהַצִּיל אֶת בְּנֵיכֶם, רְאוּ לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לָכֶם הִרְבָּה נַחַת מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאֵה ... הַיָּקָר לִי מְאֹד, לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְסָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִמִּיד תִּרְגִּיל אֶת

עצמך לחשב רק ממנו יתברך, כי באמת אין לנו שום דבר בעולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, והיה טוב מאד, אם היית עושה לעצמך שעור קבוע בכל יום במסכת אבות, הינו יש ששה פרקים, שתלמד בכל יום פרק אחד, ותעין גם בפרושי "חסדי אבות", ותהיה לך התחזקות ופלאה לאותו יום, כי באמת צריכים ללמד בכל יום שעור מוסר, ואיפה יש לנו עוד יותר ספר מוסר ממורי חכמינו הקדושים שבמסכת אבות, ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תתחיל בכל יום אחר ברכות התורה לומר פרק במסכת אבות, הינו ביום ראשון פרק א', וביום שני פרק ב' וכו' וכו', עד שתזכה לסיום ביום ששי פרק ו', וכן תחזור בכל שבוע, וכך מנהגי זה שנים רבות, ובשבת אני חוזר עוד פעם את כל המסכתא, כי זו סגולה ליראת שמים, ותהלה לאל, וזכני הקדוש-ברוך-הוא עם הפרוש הנפלא הזה, ועכשו אני באמצע לסדר פרוש חדש בשם "זכות אבות", יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לסימו ולהדפיסו ולהדפיסו.

הכפל הדבר, ראה לישוב הדבר, ותכתב לי תכף-ומיד בענין השדוק.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים, ואני מאד מאד שמח, שתהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא מזכה אותך עם ילדים, רק צריכים לבקש ממנו יתברך, שיהיו לך ילדים טובים, צדיקים קדושים, כי כך מובא בדברי חכמינו הקדושים, שתפלת האב על הבנים מועילה מאד, ומעשה בכהן אחד, שתתפלל הרבה על ילדיו, וזכה לחמשה בנים ולחמש בנות, וזכה לראות בעיניו איך ששמשו במקדש. ולכן ראה להתפלל בכל

יום על הילדים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיהיה לך הרבה נחת מהם.

כשאבוא — אשלם לך על הספרים, ואם אתה יכול להשיג לי עוד ספרים, אהיה לך אסיר תודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הבן, לרעתי, מכרח להיות שאחד שבר אותו אישית וכו', או אחד עשה לו משהו וכו' ודי לחכימא. כי אחרת לא יכול להיות, שילד טוב יתהפך, חס וחלילה, למצב כזה שאתה כותב. ולכן העצה, קדם כל לחזק אותו מאד, ולא להעליב אותו, ולא להשפיל אותו, אלא לתת לו גבוי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיתהפך לטובה, העקר רק לחזק אותו ולעודד אותו ולשמח אותו, ושירגיש שאין האבא והאמא שונאים אותו, כי בדרך כלל ילד כזה נכנסים בו רגשי אשמה וכו', וכן מפחד מההורים אולי הם שונאים אותו וכו', ולכן אתה ואשתך צריכים להגביה אותו, ולחזק אותו, ולאמץ אותו, ולשמח אותו, ואני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך הרבה נחת ממנו, ושיתהפך לטובה, וגם אתה ואשתך תתפללו עליו, והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתנו, שהילד יגדל בתורה וביראת שמים.

הכפל הדבר, לא להשפילו ולא לשבר אותו, ואז יהיה לכם הרבה נחת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מִקֵּדָם צִלְצֵלָה אֵלַי ... תַּחֲתֶיהָ בְּעֵנִין הַלּוֹאָה וְהַסִּפְמָתִי אִתָּהּ. מֶה
אָמַר לָךְ! אֲנִי פְשׁוּט מִתְבַּיֵּשׁ מִמֶּךָ, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֶה לְחַשֵּׁב הֵלָאָה,
וְאֵיךְ לְסִדֵּר אֶת הַתְּשׁוּלוּמִים, וּבּוֹדָאִי עֲוֹנוֹתַי גָּרְמוּ לִי כָּל הַצָּרוֹת
הָאֵלֶּה, מִצַּד אֶחָד אֲנִי שְׂמִיחַ מָאֵד מָאֵד, שְׁעוֹבָדִים בְּקֶצֶב מְהִיר עִם
בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִצַּד שֵׁנִי אֲנִי מָאֵד שָׁבוּר, כִּי מֶה יֵלֵד יוֹם וְכוּ',
אֵךְ כָּבֵר אָמַר מוֹהֲרֵנִי ת"ו, שֶׁבִּדְבַר רַבִּנוּ י"ל לֹא רוֹאִים רַק אֶת
הַפְּסִיעָה הָרְאשׁוֹנָה, וְכֵן אֲנִי מִתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיִּי, אֵף פַּעַם לֹא רָאִיתִי
רַק אֶת הַיּוֹם הַזֶּה, מֶה יִהְיֶה לַיּוֹם הַמִּחְרָת לֹא רָאִיתִי, דְּבַר אֶחָד חָקוּק
בְּלִבִּי, שֶׁהַחֲרָת לַעֲזוֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְזֶה מֶה שְׂמַצִּיל אוֹתִי מִכָּל
הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, כִּי אֲנִי מִתְחַזֵּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוּאֵל-א
ל, ו): "וַיִּתְחַזֵּק דָּוִד בַּהוֹיָ"ה אֱלֹהֵי", דָּוִד הַמֶּלֶךְ הָיָה בַּצָּרוֹת גְּדוּלוֹת,
הָיוּ לוֹ שׁוֹנָאִים, וְאֶפְלוּ אֶשְׁתּוֹ מִיכָל בָּזָה לוֹ בְּלִבָּהּ, וְכֵן מֶה שֶׁעָבַר
עָלָיו אַרְבָּעָה מֵשֻׁבְּרִים מֵאַרְבָּעָה יָלָדִים, אֵף-עַל-פִּי-כֵן הִתְחַזַּק. מִכָּל
זֶה רוֹאִים, שֶׁבָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֵּה הִתְחַזְּקוֹת, כִּי בְּלִי הִתְחַזְּקוֹת
אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יְחוּס וִירַחֵם עָלַי, וְיִרְחִיב לִי בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין
בְּרוּחָנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁלִים עִם אֶשְׁתִּי, וְתִשְׁתַּדֵּל שֶׁתִּהְיֶה פְּרוֹסָה
בְּבֵית, כִּי הִיא מִתְלַוֶּנֶת שְׁלֹאחֲרוּנָה אֵין לָהּ פְּרוֹסָה, וְאֲנִי בּוֹדָאִי דֵּן
אֶת שְׁנֵיכֶם לְכָף זְכוּת, כִּי בּוֹדָאִי כְּוָנְתְּכֶם רַק לְטוֹבָהּ, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזוֹב
אֶתְכֶם הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֹּת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיֻחֵיו.

זְכֵנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו'ל, וְהִרְבֵּה
הַתְּפִלָּלָתִי בְּעִבּוּרְכֶם, שְׁתַּפְקְדוּ בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְתַחֲיוּ חַיִּים נְעִימִים,
וְהַשְׁלוֹם וְהַאֲהָבָה יִהְיוּ בִּינֵיכֶם תָּמִיד.

נָא וְנֵא תִתְחַזְקוּ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְתִתְחַזְקוּ וְתִשְׁמְחוּ וְתַעֲזֹדְדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַעֲקֵר — שְׁתַּכְבְּדוּ אֶחָד
אֶת הַשְּׁנִי בַּהֲבֵנָה הַדְּדִית, שְׁתַּבִּינוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי סוּף כָּל סוּף
יִמְיָנו כָּצֵל עוֹבֵר, וְאִם הַבַּעַל אֵינוּ מִבִּין אֶת הָאִשָּׁה, וְאִם הָאִשָּׁה אֵינָהּ
מִבִּינָה אֶת הַבַּעַל, אִזּוֹ מִתְחִילוֹת לְהִיּוֹת מְרִיבוֹת בְּתוֹךְ הַבֵּית, וּכְשֵׁי
מְרִיבוֹת בַּבֵּית, כָּל הַבֵּית כָּבֵד הָרוֹס. וְלִכֵּן רָאוּ לְשַׁמֵּר מְאֹד עַל שְׁלוֹם
בֵּיתְכֶם, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

צְרִיכִים לְבַטֵּל אֶת עֲצָמָנוּ לְגִמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע,
לְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמִהֲוָה וּמְקִיָּם אֶת כָּל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיִּים
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תצח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחָיו נִצַּח.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלְלָתִי עֲלֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם זֶרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא, הַעֲקֵר אֶתֶם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְאִף שְׁעֲדִין לֹא רוֹאִים יְשׁוּעָתָהּ, צְרִיכִים לְהֶאֱמִין בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲשֶׁר בּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי רַבּוֹי הַתְּפִלוֹת, סוֹף כָּל סוֹף תֵּרְאוּ יְשׁוּעָה נִוְרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מְאֹד, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף שְׁעֲדִין נֶעֱלָם וְנִסְתָּר הַכֹּל, וְלֹא יוֹדְעִים כָּלוּם מֶה יֵלֵךְ יוֹם, עִם כָּל זֹאת עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכִי צְרִיכִים סְבֻלּוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבּוֹדָאי כָּבֵד מִתְּפוֹצְצִים הַעֲצָבִים, כִּי אֵין כָּבֵד כַּח לְחַפּוֹת, עִם כָּל זֹאת הַהִכָּרַח לְהִתְחַזֵּק עוֹד יוֹתֵר וְעוֹד יוֹתֵר, וְכַפִּי שֶׁהֵאָדָם מִתְחַזֵּק — כֵּן זֹכָה שְׁעוֹבֵר עַל הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם, שְׂתַּצְלִיחוּ בְּדַרְכֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַעֲלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תצט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חֻקֵּי, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחָיו.

זִכְנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלְלָתִי בַּעֲבוּרְכֶם, שְׂתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה וּבְכָרוּחַ, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְכַרְיוֹת, אֲלֵא תוּכְלוּ לְתַרֵּם לְאַחֲרִים, וְלֹא שְׂאֲחֲרִים יִתְרָמוּ לָכֶם.

נא ונא ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותדונו אחד את השני לכף זכות, ותשפדלו להבין אחד את השני, ובזכות זה תראו ישועות גדולות מאד, כי כשהבעל והאשה מתאחדים יחד, ומבינים אחד את השני, ועוזרים אחד לשני, זה עקר הברכה, ולהפך, חס וחלילה, אם יש מריבות ואי הבנות בין הזוג, אין עוד קללה יותר גדולה מזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תק.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חקת, ג' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שיחיו נצח.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ו"ל, והרבה התפללתי בעבורכם.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ולשמר מאד על טהרת המשפחה, וכדאי לחזר את ההלכות פעם בחדש, כי אלו הלכות מאד מאד נצרכות, כי זה ענן של פרישות.

נא ונא הרגילו את עצמכם להתפלל להקדוש-ברוך-הוא, וכל מה שאתם צריכים — בין בגשמי ובין ברוחני תבקשו רק ממנו יתברך, ועל-ידי-זה תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר חקת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינַת תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! רבנו ו"ל אָמַר פֶּעַם (חיי-מוהר"ן, סימן רמז):
 חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. וַיֵּשׁ בָּזֶה שְׁלֹשָׁה פְּרוּשִׁים: א.
 הַפְּרוּשׁ שֶׁל הָרֵב מִטְּשֵׁהֲרִין ו"ל, שֶׁאָמַר: אִיךְ יְכוּלִים לוֹמַר דְּבוּר
 כְּזֶה, הֲלֹא הָיוּ הָאֲבוֹת, הַנְּבִיאִים, הַתַּנָּאִים וְהָאֲמוּרָאִים, הַגָּאוֹנִים
 וְהַמְּקַבְּלִים? אֵלֹא חֲדוּשׁ כְּזֶה עִם הַעֲלָמָה וְהַסְתָּרָה כְּזֶה, זֶה עֲדִין לֹא
 הָיָה בְּעוֹלָם. ב. אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שֶׁזֶה סוֹכֵב לַעֲנִין
 הַהִתְחַדְּשׁוֹת, שֶׁצָּרִיכִים לַחֲדוּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם, בְּכָל שָׁעָה וּבְכָל
 רִגַע, זֶה הָיָה הַחֲדוּשׁ שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל. רַבְּנוּ ו"ל פֶּעַם אָמַר (חיי-מוהר"ן,
 סימן שפד): לֹא מִבְּעֵי שְׂדֵבּוּר אֵינוֹ יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֵלֹא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת, אֵלֹא
 אֶפְלוֹ הֶבֶל פֶּה אֵינוֹ יוֹצֵא מִמֶּנּוּ אֵלֹא בְּהִתְחַדְּשׁוֹת; הֵינּוּ רַבְּנוּ ו"ל
 הַתְּחַדּוּשׁ בְּכָל רִגַע וּשְׁנֵיָה, וְחֵי חַיִּים חֲדָשִׁים. וְזֶה — חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי
 עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. ג. הַפְּרוּשׁ הַפְּשוּט פִּרְשָׁתִּי, מִי שֶׁעָבַר כָּבֵר
 שְׂבָעָה מְדוּרֵי גִיהֲנוֹם, וְנָפַל בְּעִמְקָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, וְעָבַר כָּבֵר עַל כָּל
 הַשָּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְלֹא הָיְתָה יְרִידָה בְּעוֹלָם שְׁלֹא נָפַל לְשָׁם,
 וְלִכְלֹף עַצְמוֹ בְּכָל מִינֵי עוֹנוֹת שְׂבָעוֹלָם, וּבְכָל מִינֵי זַהְמוֹת, עַד כְּדֵי
 כָּף, שְׂרַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, אַנְשִׁים נִמְצְאִים בִּיאֻשׁ לְגַמְרֵי, הַתִּיאֻשׁוֹ
 מִחַיֵּיהֶם, עַד שֶׁאָנוּ רוֹאִים אַנְשִׁים שְׂבָאִים מְדוּרֵי דוֹרוֹת צַדִּיקִים,
 מִיַּחֲסִים, שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְנָפְלוּ וְהִדְרָדְרוּ וְהִשְׁלִיכוּ מֵהֶם גַּם
 אֶת הַתַּפְּלִין, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, אֵינֶם שׁוֹמְרִים שְׁבֹת, נָפְלוּ בְּזָבֵל עֲמָק,
 וּמִנְחִים בִּיאֻשׁ הַכִּי גְדוֹל. וְהִנֵּה מַה מַּצָּאוּ? קוֹנְטְרַס קִטָּן מְדַבְּרֵי רַבְּנוּ
 ו"ל, שְׂמַגְלָה וּמִפְרָסֵם אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מַחְדִּיר בָּהֶם חַיּוֹת לֹא
 לְהִתִּיאֵשׁ, לֹא לִפְחוֹד, "תְּהִיָּה שְׂמַח", "תְּהִיָּה סִבְלָן", "אֵל תִּתְּעַצְבֵּן",

וְזֶה הַפֶּן אוֹתָם מֵהַפֶּן אֶל הַהֶפֶן, הֵם הָיוּ מֵיֵאשִׁים לְגַמְרֵי מַחֲיִיָּהֶם, וְרָצוּ לְהִתְאַבֵּד, פָּשׁוּטוּ כַּמְשָׁמְעוּ, מִכָּל שֶׁפֶן, שְׁלֹא עָנִין אוֹתָם לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מִנְחָה, מַעֲרִיב, וְחֻצוֹת — בְּיָדָיו שְׁלֹא. מִלֵּאֵי זִמְמָה וְנֶאֱוָר, שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזֵהוּם, אִיפֹה חֲמֹשׁ, אֵיפֹה מִשְׁנָה, אִיפֹה גִמְרָא, אֵיפֹה מִדְּרָשׁ. וְהִנֵּה כַּמָּה עֲמוּדִים שֶׁל קוֹנְטֵרס אֶחָד, תַּמְצִית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרֵנוּ ז"ל, הִפְכוּ אוֹתָם מֵהַפֶּן אֶל הַפֶּן. זֶה הַפְּרוּשׁ הַפָּשׁוּט: חֲדוּשׁ כַּמּוֹנִי עֲדִין בְּעוֹלָם לֹא הָיָה. לֹא הָיָה דְּבָר כֵּזֶה, שְׁאֶחָד שְׁמִיֵּאשׁ, וְעֹזֵב אֶת הַיְּהוּדוּת לְגַמְרֵי, וְהִנֵּה זֶה הַחֲזִירוֹ בְּתִשְׁבָּה. זֶה הַחֲדוּשׁ הַכִּי גָדוֹל, וְזֶה הַפְּרוּשׁ הַפָּשׁוּט.

וְלָכֵן מֵאַחֵר שְׁאֵנוּ זֹכִים לְדַעַת מִרְבֵּי אֲמַת כֵּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כֵּזֶה, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחֻת-הַר"ן, סִימָן קעז): עָלֵיכֶם לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד, שִׁישׁ לָכֶם רַבִּי כֵּזֶה, זֶה בְּעֶצְמָה צָרִיכָה לֵהִיּוֹת לָנוּ הַשְׁמָחָה, שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כֵּזֶה, שֶׁהוּא מִבֵּין אוֹתָנוּ, הוּא מְחֻזָּק אוֹתָנוּ, הוּא מְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, הוּא מְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וְהוּא מוֹצִיא אוֹתָנוּ מִהַבּוֹץ, וְהוּא מְכַנִּיס בָּנוּ תַקְנָה — אֵיךְ לְחֹזֵר בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה, בְּשִׁבְלִי זֶה עָלֵינוּ לֵהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד בְּשַׁמְחָה עִם הַרְבֵּי הָיָה.

וּבִאֲמַת כָּל הָעֲנִין שֶׁל שְׁמָחָה אֵינָנו דְּבָר פָּשׁוּט. חוֹשְׁבִים שְׁרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְחַזֵּק אוֹתָנוּ, אֲזִי אוֹמֵר: תִּהְיֶה בְּשַׁמְחָה, אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרֵנוּ, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מִצְוָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה תָּמִיד. אֵין זֶה רַק עֲצָה לֵהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה, אֲלֵא זֶה מִצְוָה גְדוֹלָה לֵהִיּוֹת בְּשַׁמְחָה, וְזֶה מִצְוָה הַכְּלוּלָה מִכָּל הַמִּצְוֹת. כִּי עַל הַתּוֹרָה נֶאֱמַר (וַיִּקְרָא יי, ה): "וַחֲמִי בָהֶם" וְלֹא שְׂיָמוּת בָּהֶם. כָּל הַתּוֹרָה הִיא לְהַחֲיוֹת אֶת הָאָדָם וְלֹא לְהַמִּיתוֹ, כִּי אֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲפֵץ בְּמִיתָתוֹ שֶׁל רֶשָׁעִים אֲלֵא בְּתִשְׁבָּתוֹ. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינָנו רוֹצֵה לְנַקֵּם בְּבָנָי-אָדָם, אֲלֵא חֲפֵץ שִׁשְׁיָבוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלָמָה אֲלֵינוּ. וְלָכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרֵנוּ, חֵלֶק א', סִימָן כח), שְׁאֵלוּ הַנְּגִידִים שְׁמַפְחִידִים אֶת בְּנֵי-אָדָם, הֵם בָּאִים מֵאֲלֵפִין הַנְּפֻלִין. וְכֵן אוֹמֵר הַתּוֹלְדוֹת הַקְּדוּשׁ, הַתְּלִמִּיד הַכִּי גָדוֹל שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע, בְּפִרְשֵׁת חֻקַּת, עַל הַפְּסוּק (בְּמִדְבָּר כא, ו): "וַיִּשְׁלַח ה' הַיּוֹנִי בָעָם אֶת הַנְּחָשִׁים הַשָּׂרְפִים, וַיִּנְשְׁכוּ אֶת הָעָם, וַיָּמָת עִם רַב מִיִּשְׂרָאֵל", שְׁזֶה סוֹבֵב עַל אֵלוּ

המגידים, שהולכים לומר מוסר לאנשים, והם בכלל נחשים ושרפים, שנושכים את העם, וזה גורם: "וימת עם רב מישראל", וימת' זו נפילה, גורמים שבני-אדם יפלו לשאול תחתית. אצל רבנו ז"ל היה העקר התחזקות — להתחזק, ולא לשבר את האדם, אלא לחזקו. וכמו שהתבטא פעם ואמר: קונץ לשבר יהודי?! קונץ להגביה יהודי! ולכן אם רבנו ז"ל הדגיש ואמר, שמצוה גדולה להיות בשמחה תמיד, ולהרחיק ממנו את העצבות והמרה שחורה בכל כחו — זה פשוטו כמשמעו, וזו מצוה הפלולה מפל המצוות, כי כשאדם מקיים את המצוה בשמחה, בזה הוא מגלה את טהר לבבו. ולכן אומר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות שמחה, סימן א'): כשאדם עושה מצוה בשמחה, זה סימן שלבו שלם לאלקינו. כי הכל תלוי כפי השמחה באדם. ואמר רבנו ז"ל, שגם חכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות והחלאים רעים באים לאדם רק מחמת חסרון השמחה, ולכן צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם להיות רק שמח, ואף שזה בא מאד מאד קשה, צריכים להכריח עצמו להיות רק בשמחה, ולעשות עצמו כאלו הוא שמח, ועל-ידי-זה הוא יבוא לשמחה, וצריכים לנגן לעצמו נגון של שמחה, ומכל שכן לשמע נגון של שמחה, ולהיות בשמחה, וזה יוציאנו מהשאול תחתית, וכמו שספר לנו רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה יג), מהשבועה בעטלירס מיום ששי, שהבעטליר בלא ידים אמר: אני מרפא את הבת מלכה, על-ידי עשרה מיני נגינה; שזה הסוד של התקון הכללי, שרבנו ז"ל גלה לנו, שמי שבא אל הציון הקדוש שלו בעיר אומן, ונותן פרוטה לצדקה, ואומר את העשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, אני אוציאו מהשאול תחתית, אמר רבנו ז"ל. ועשרה מזמורי תהלים הם עשרה מיני נגינה. ולכן נוהגים אנשי שלומנו בכל יום ויום לומר עשרה מזמורי תהלים, וכמה זמן זה אורז? חמש, או שבע או עשר דקות, ולא יותר. אמר רבנו ז"ל אני אומר לכם, שעשרה מזמורי תהלים אלו תקון הכללי, זה תקון גמור לכל החטאים שבעולם, אבל מאחר שאני גליתי את זאת, יהיה כל-כף קשה לומר את זאת, כי כל דבר שצריך לעשות בזה העולם, בא מאד מאד קשה, הרי אדם יכול לומר תהלים ללא

הַפִּסְקָה, אָבֵל בְּנוֹגֵעַ לַעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים אֵלּוּ, יִכְנָסוּ בּוֹ כָּל מִינֵי מַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת, בְּלִבּוֹלִים וּשְׁטִיּוֹת — לָמָּה בְּדִיוֹק אֵלּוּ הָעֲשָׂרָה, לָמָּה לֹא עֲשֶׂרָה אַחֲרִים, אִם אֲמַרְתִּי כָּכָר יוֹם תְּהִלִּים, לָמָּה אֲנִי צָרִיךְ לוֹמַר גַּם עֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים?! וְאֵין זֶה קָשׁוּר זֶה לָזֶה, אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים הֵלְלוּ, שֶׁנִּקְרְאוּ 'תִּקְוֹן הַכִּלְלִי', הֵם תִּקְוֹן גָּמוּר לְכָל הַחֲטָאִים, וּבִפְרָט שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִוֶּהֱר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כט), שֶׁ'תִּקְוֹן הַכִּלְלִי' זֶה תִּקְוֹן הַמַּח, תִּקְוֹן הַבְּרִית, אִיךָ יֵשׁ לָנוּ נִסְיוֹן בְּעֵנֶיךָ?! רַבְּנוּ ז"ל הוֹרָה לוֹמַר אֵת הָעֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, וְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ צָרִיךְ לֵאמֹר בְּכָל יוֹם, וְלִכְּנֹא אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, וְאוֹמַר בְּכָל יוֹם אֶת עֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים.

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים! עֲצֵם הָעֲבֹדָה שְׁאֵנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה כָּכָר דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד, מְכַל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן שְׁאֵנוּ מְקַבְּלִים עֲצוֹת מִרַבְּנוּ ז"ל, זֶה צָרִיךְ לְחַזְקָנוּ מְאֹד מְאֹד, הַחַיִּים מְאֹד קָשִׁים, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִוֶּהֱר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קצא), יְכוּלִים לִשְׁבֹּת שְׁנֵי בְנֵי-אָדָם זֶה לְצַד זֶה, זֶה מִנָּח בְּגֵן-עֵדֶן וְזֶה בְּגִיּוֹנוֹם, זֶה מְלֵא שְׂמֻחָה, וְזֶה מְלֵא עֲצָבוֹת, וְדִבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לַזּוּלָּת. יֵשׁ מִכָּה בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁנִּקְרָאת "קִנְיָאָה". הַקִּנְיָאָה אוֹכֶלֶת אֶת הָאָדָם לְגִמְרִי, כָּל אֶחָד מִקִּנְיָא בְּזוּלָּת, כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שֶׁלְּזוּלָּת יֵשׁ יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יֵשׁ לוֹ, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים נד): אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, אֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַה בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ, אֶחָד מִקִּנְיָא בִּשְׁנֵי, אִם הִיָּה יוֹדֵעַ אֵילוּ צָרוֹת הוּא עוֹבֵר, הִיָּה אָמַר: אֵינִי צָרִיךְ אוֹתָךְ וְכִסְפָּךְ, וְכָל אֲשֶׁר לָךְ, וְאֵינִי רוֹצֶה אֶת צְרוּתֶיךָ. אָבֵל בְּנֵי-אָדָם אֵינָם מְסַתְּכִילִים כֹּךְ, יֵשׁ פִּתְגָם עֲמָמִי: הַסּוֹס חוֹשֵׁב תְּמִיד, שֶׁהִדָּשָׂא בַּחֲצֵר חֲבֵרוֹ יִרָק יוֹתֵר; וְלִכְּנֹא מִקִּנְיָא תְּמִיד. וְכֵן יֵשׁ פִּתְגָם עֲמָמִי, שֶׁסּוֹס כְּשִׁשׁוֹתָה מַיִם — בּוֹעֵט בְּרַגְלָיו הָאֲחוֹרָיוֹת, וּמַדּוּעַ? כִּי רוֹאֶה סוֹס נוֹסֵף שׁוֹתָה מַיִם, אֲזִי מִקִּנְיָא וְכו'. כֹּךְ נִדְמָה אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, קִנְיָאָה. עַד כְּדִי כֹךְ, שֶׁחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שְׁבֹת קנב): כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ קִנְיָאָה בְּלִבּוֹ — עֲצָמוֹתָיו מְרַקִּיבִים. וְזֶה עוֹד בַּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, הַקִּנְיָאָה אוֹכֶלֶת

אותו, רחמנא לצלן, וזו מחלה שיש בכל העולם כלו מקטנם ועד גדולם, כל אחד יש בו קנאה, וחושב הנה פלוני זה מצלח ואני לאו, פלוני זה יש לו ילדים ומגדלם, ויש לו הצלחה, ואני איני זוכה לזה, כל אחד ואחד מקנא באחר. ולכן לא בחנם שאומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, ה): אינהו עשיר? השמח בחלקו. עשיר אמתי הוא זה ששמח במה שיש לו, ואינו צריך את אף אחד, הכל יש לו ולמה? כי מה שיש לי זה שלי, ואף אחד אינו יכול לקחת ממני, ואם אדם חי בתחושה כזו, שהכל זה שלו, הוא שמח מאד, כמאמרם ו"ל (פרכות נח): אורח טוב מה הוא אומר? כל מה שטורח בעל-הבית, אינו טורח אלא בשבילי. אורח רע מה הוא אומר? כל מה שטורח בעל-הבית, לא טרח אלא בשבילו.

אנו אורחים בזה העולם, הבה לא נטעה את עצמנו, יבוא היום שנצטרך לעזוב את זה העולם, ולא יועיל מאומה, אף אחד לא ישטה בכם שתחיו לעולם, יעברו שנותיכם במה שהקציבו לכם בשמים, ולפתע פתאום תעזבו את זה העולם, ודבר זה ודאי, ולכל יעבדו עליכם, שיש איזו סגלה להשאיר בחיים, אדם מכרח למות. אם אדם יודע את זאת, שיבוא היום ויצטרך לעזוב את זה העולם, הוא מסתפל על החיים בצורה אחרת, ראשית — למה לי לדאג על עולם שאינו שלי? למה לא אכין לי מזון נצחי? ואחר-כך — למה לי לקנא בזולתי? רבנו ו"ל ספר לנו (ספורי מעשיות, מעשה ט' מהחכם והתם), שהחכם אכל את עצמו, תמיד קנא בזולת, והתם היה תמיד שמח, וכשאמרו לו, שהחכם מרויח כך וכך, ואתה אינך מרויח אלא פרוטות זעומות, היה שמח מאד, ואמר: זה מעשה שלי וזה מעשה שלו. אומר מוהרנ"ת ו"ל (לקוטי הלכות, פסח, הלכה ט'), שזה סוד הספירה, שאנו סופרים מעת יציאת מצרים עד קבלת התורה, וכתוב: "וספרתם לכם" — לכם לעצמכם. וכך דורשים חכמינו הקדושים, שכל אחד ואחד מחיב לספור לעצמו את הימים, ולא די שהחזן והבעל תפלה סופרים את היום, אלא כל אחד ואחד מחיב לספור את היום, ומדוע? כי בהכרח לו לאדם לספור ימיו, כמאמרם ו"ל (ראש השנה ה): מצוה למימנא יימא, ומצוה למימנא

שבועי, מצוה לספר את הימים והשבועות, אדם צריך לחיות עם חשבון, כשאדם יודע, שבא לזה העולם רק להפיר את הקדוש-ברוך-הוא, לדבק עצמו בו יתברך, לראות מכל דבר הרוחניות חיות אלקות, אדם זה שמח בחלקו, וכבר אינו צריך שום דבר — רק את הבורא יתברך שמו! ולכן שמח בחלקו תמיד — ראשי תבות שב"ת. כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן עט), שיש תשובה של שבת, שאדם שמח עם כל נקדה ונקדה טובה שיש לו. הוא כל-כך שמח, שאין מאשר יותר ממנו. וזו נקראת תשובה של שבת, ואחר-כך יש תשובה של ששת ימי החל, פעם פשר ופעם טרף, פעם מתר ופעם אסור, פעם טהור ופעם טמא, מתהפך אצלו, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ב'), שצריכים להמשיך שמחת השבת על ששת ימי החל. ועוד אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, ה): איזהו מכבד? המכבד את הבריות, מה אנו רואים? בני-אדם רוצים כבוד, וכי ראיתם מי שאינו רוצה כבוד? ומהו איש מכבד באמת? שהוא כל-כך מלא כבוד, עד שנותן לכלם כבוד, וזה סימן שהוא איש מכבד. אנו רואים כלי, ועומדים מרחוק, ואין יודעים אם הדלי הזה מלא מים אם לאו, ומהו הסימן אם הדלי מלא אם לאו? אם עולה על גדותיו — סימן שהוא מלא. אבל אם אין יוצאים המים ממנו, סימן שעדיין ריק הוא בחלקו. כמו-כן בענין כבוד, אם רואים אדם שמכבד את כלם: "שלום עליכם", "עליכם השלום", מקדים שלום לכל אדם, כמאמר ז"ל על רבי יוחנן, שמעולם לא הקדימו אדם שלום אפלו נכרי בשוק (ברכות יז). ולא חפה לתשומת לב מהזולת, כי מה זה כבוד? אדם רוצה שיכבדו אותו, וכפשוטו, אדם חפץ בתשומת לב, משתוקק לכבוד, והכבוד זה התשומת לב בעבורו, אה, באו ר' מנדל, הפנסו ר' מנדל וכו', הכל סובב סביב ר' מנדל, מסכן, אדם זה הוא כלי ריק, אבל ההוא מכבדו, כי מהו איש מכבד באמת? שנותן כבוד לכלם, ומעניק לאחרים, מחזק את הזולת וכו', אשר אין מעלה גדולה מזו. חכם — מאין יודעים שאדם חכם? אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, א): איזהו חכם הלומד מכל אדם. לומד מכלם, ויש מה ללמד. ברגע שאדם חושב שידע כבר הכל, הוא טפש ושוטה גמור. ולכן נקרא

'תלמיד חכם' ולא 'חכם', כי חכם הינו ששים ללמד, אבל תלמיד חכם — שתמיד לומד עוד ועוד, ולכן אומרים חכמינו הקדושים: איזהו חכם? הלומד מכל אדם. יש ללמד בכל יום ויום מכל אחד. החיים קשים מאד, עובר על כל אדם צרות ויסורים ומיררות והרפתקאות, רוק או רוקה הם סובלים גיהנום בזה העולם, אין עוד צער כצער של רוק. הנביא ירמיהו צועק (איכה א, טו): "קרא עלי מועד לשבר את בחורי", אצל הספ"ך-מ"ם זהו יום טוב פשיכול לשבר בחורים. רואים היום בחורים בני עשרים וחמש, שלשים וכו' וכו', ועדין הם רוקים, וכן רוקות מסכנות, בכל יום ויום נכנסים אלי רוקים ורוקות, ומבקשים ברכה למצא זיוגם, ואני שואל: בני כמה אתם? ועונים: בני ארבעים פלוס וכו', ואני שואל: מדוע חפיתם?! וכו' וכו', וספורים אלו מצויים בכל יום. וזה היה הערב-רב שטמא את הנער, עד שמסכנים נותרו רוקים ורוקות, ואלו הצרות הגדולות ביותר, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ז'), חכמינו הקדושים אומרים (שבת נה.): אין יסורים בלא עון, מה נקרא יסורים? כשיש בזה עוונות. ודבר זה אנו מויתרים אצל רבנו ז"ל, מי שזוכה להיות מקנב אל רבנו ז"ל דרך "היכל-הקדש", ברוך השם, מתחתן בגיל צעיר, איננו טועם טעם רוק או רוקה בגיל שלשים וארבעים וכו' וכו'.

מה עובר בחיים? אין שלום-בית, יש בתים, שרחמנא לצלן, ישנן רק מריבות. אומרים חכמינו הקדושים (אבות ד, א): איזהו גבור? הכובש את יצרו. טבע של אדם להמשיך אל הפעס, הוא עצבני, כי עוברים עליו משברים. יש לו עניות ודחקות, מספן, חזב לחניות וכו', צריך לשלם שכר דירה, אילו צרות עוברות על בני-אדם, ישנם הסובלים מילדיהם, אשר מורידים חיהם שאולה, ישנם ילדים קשים כל-כך, שהורסים את בריאות הוריהם, ולכן אדם עצבני וכעסן. אומרים חכמינו הקדושים: איזהו גבור? הכובש את יצרו, איזה יצר? של כעס, שנאמר (משלי טז, לב): "טוב ארך אפים מגבור, ומושל ברוחו מלוכד עיר". וזה היסוד בחיים — להיות סבילן. אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה): אי אפשר

לְהַגִּיעַ לְסִבְלָנוֹת, אֲלֵא עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, אִם אָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב
 כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹף כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל,
 הַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וְדוּמָם, צוּמָת, חִי, מְדַבֵּר שְׁאֲנוּ
 רוּאִים, וְהוּ רַק לְבוֹשׁ לַעֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. אָבֵל הַכֹּל זֶה
 אֱלֹקוֹת, אָדָם שׁוֹזְכָה לָזֶה, הוּא סִבְלָן גָּדוֹל מְאֹד. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן עז), שֶׁכָּל מִי שִׁיתֵּר גָּדוֹל, מִחוּ יוֹתֵר מְשִׁיג
 רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, הוּא צָרִיף לְסִבֵּל יְסוּרִים יוֹתֵר גָּדוֹלִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב
 (קֹהֶלֶת א יח): "יֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכֹאֹב", אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁצָּדִיק הוּא
 הִכִּי מֵאֲשֶׁר, אָבֵל בְּאֶמֶת צָדִיק מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּגִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים
 עַד מְאֹד, עַד שֶׁיְּכֹוֹל לְהִתְפֹּצֵץ מְרֵב צְרוֹת, כִּי מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּגִסְיוֹן
 קָשֶׁה מְאֹד, מְרִים חֲזִיו, הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתוֹ, הוּא הַתְּלַבֵּשׁ
 עָלָיו, וְרוֹצֵה לְרֹאוֹת אֶת דָּמוֹ. כְּמוֹ שֶׁסָּפֵר לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, בְּשַׁעֲהַ שֶׁסִּבֵּל
 מִשְׁחַפֶּת, וְהִיתָה לְפָנָיו קַעְרָה מְלֵאָה דָם, כִּי יֵרַק דָּם, וּמוֹהֲרַנ"ף ז"ל
 רָאָה אֶת זֹאת וְהִצְטַעַר, עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנ"ף ז"ל: יֵשׁ לִי
 שׁוֹנָא שְׁאֵינוֹ מְקַרֵּר שְׁנֵאתוֹ, עַד שֶׁרוֹאֶה אֶת דָּמִי בְּשִׁפְף, וְהִנֵּה זֶה הַזֶּקֶן
 שֶׁרָדַף אֶת רַבְּנוּ ז"ל.

וְכֵן יֵשׁ לָנוּ הַיּוֹם סֵמ"ך-מ"ם, שֶׁלֹּא יִנּוּחַ וְלֹא יִשְׁקֹט, וְרוֹצֵה
 לְרֹאוֹת דָּמִי בְּשִׁפְף. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים יא,
 ה): "הַיְוִי"ה צָדִיק יִבְחֹן", הַיּוֹצֵר הַזֶּה אֵינוֹ בּוֹדֵק קִנְקָנִים מְרוֹעֲעִים,
 אֲלֵא בּוֹדֵק בְּקִנְקָנִים יָפִים, שְׁאֵפְלוּ מְקִישׁ עֲלֵיהֶם כְּמָה פְּעָמִים אֵינָם
 נִשְׁבְּרִים, כִּן אֵין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הָרָשָׁעִים אֲלֵא אֶת
 הַצְּדִיקִים, הַצְּדִיקִים עוֹבְרִים מְרִירוֹת דְּמִירוֹת עַד אֵין סוֹף, שֶׁמִּבְחוּץ
 אֵין יוֹדְעִים אֶת זֹאת, סוֹבְלִים מֵעֲצָמָם, סוֹבְלִים מִנְּשׁוֹתֵיהֶם, סוֹבְלִים
 מִיִּלְדֵּיהֶם, מִהַשְׁכָּנִים, מִהַקְרוּבִים וְהַרְחוּקִים, מִהַתְּלַמִּידִים. עַד
 שְׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קסג), שֶׁיֵּשׁ אֶחָד שֶׁסּוֹבֵל
 מִכָּל הָעוֹלָם כָּלֵל, כָּלֵם מְדַבְּרִים עָלָיו, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ,
 לוֹעֲסִים אוֹתוֹ. וּמְנַסִּים אוֹתוֹ בְּגִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאִם-כֵּן צָרִיכִים
 בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת.

מָה אָנוּ רוֹאִים? מָה הִנֵּה פָּגַם הַכָּאֵת הַסֵּלַע בְּפִרְשֵׁת חֻקָּת?

"וַיִּקְהִילוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הַקָּהָל" וגו', "וַיֹּאמֶר לָהֶם: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים, הֲמֵן הִסְלַע הַזֶּה נּוֹצִיא לָכֶם מַיִם? וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ, וַיָּךְ אֶת הִסְלַע בִּידוֹ, וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים" וגו' (במדבר יט). "ש כָּאן שְׁנֵי פָּגְמִים: א. שְׁקָרָא אוֹתָם: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים — אוֹמֵר רַש"י: הַמּוֹרִים אֶת מוֹרִיָּהֶם, אֲתָם הוֹלְכִים לְלַמֵּד אוֹתִי?! מֹשֶׁה רַבְּנוּ סָבַל מֵעַם יִשְׂרָאֵל סָבַל קֶשֶׁה מָאָד. וּמָאָז שֶׁיֵּרֵד לְמִצְרַיִם לֹא חָדַל לְסָבַל מֵהֶם, וּבִקֵּשׁ וְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ: "שְׁלַח נָא בֶּיַד תְּשַׁלַּח", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִכְרִיחוֹ — אֲתָה מְכַרַח לְלָכֶת. וּמָאָז שֶׁיֵּרֵד לְמִצְרַיִם, סָבַל מִדָּתוֹ וּבְאִבְרָם, שְׁמִסְרוּהוּ לַפְּרָעָה, וְהִצְרִיךְ לְבָרַח, וְאַחֲרֵכֶךְ סָבַל מִהֲזָקִים מְשֻׁף כָּל יְמֵי חַיָּיו, עַד שֶׁהִגִּיעַ כָּאן כָּבֹד לְפָנָיו הִסְלַע, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְהִתְאַפֵּק, אֲזִי צָעַק: שְׁמְעוּ נָא הַמּוֹרִים — שׁוֹטִים, מוֹרִים אֶת מוֹרִיָּהֶם. וְאַחֲרֵכֶךְ הִכָּה אֶת הִסְלַע, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ' וְקָצוֹ), שֶׁהַפָּגֶם הָיָה דְּחִיקָתָהּ הַשָּׁעָה. כְּשֶׁבָּאִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים לְבֹא בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים, וּלְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא. כְּמֵאמְרָם ז"ל (אֲבוֹת ב', יג): כְּשֶׁאֲתָה מִתְפַּלֵּל אַל תַּעֲשֶׂה תְּפִלָּתְךָ קָבַע, אֲלֵא בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים. אֶל הָעַם תֵּלֵךְ בְּמִקָּל, הֵם רוֹצִים לְהַפְרִיעַ לָךְ, קַח מִקָּל וְהִכָּה אוֹתָם, דְּבַר אֶחָד לְדוֹר וְלֹא שְׁנֵי דְּבָרִים, כְּמוֹ שֶׁרַש"י אוֹמֵר: קַח מִקָּל וְהָךְ עַל קִדְקֹדֶם, וּמֹשֶׁה עָשָׂה בְּדִיּוּק הַהֶפֶךְ. בָּא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַקִּיפוֹת: אֲתָה מְכַרַח לַעֲזֹר, וּלְאֵלוֹ עִם יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַגְּדִים שְׁלוֹ אָמַר: אֲנֹשִׁים יִקְרִים וְכו'. זֶה הָיְתָה טְעוּת, הָיָה צְרִיךְ לְקַחַת מִקָּל לְמִתְנַגְּדִים שְׁלוֹ, וּלְהַכּוֹתָם בְּרֹאשׁם, מִטָּה עָזָז הָיָה צְרִיךְ לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִמָּהֶם. וְלְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צְרִיכִים לְבֹא בְּרַחֲמִים וּבִתְחִנּוּנִים. וְזֶה סוֹבֵב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ. סִבְלָנוֹת צְרִיכִים מָאָד מָאָד עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט בְּחַיִּים.

מִי הָיָה סִמְלֵי הַסִּבְלָנוֹת בְּדוֹר הָאֲחֵרוֹן? מוֹהֲרַנ"ף ז"ל, מוֹהֲרַנ"ף ז"ל סָבַל עֲלֻבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, חֲרוּפִים וְגִדּוּפִים, רָצוּ רַק לְשַׁלְּחוֹ לְסִבִּיר. שְׁלֹשָׁה צְדִיקִים מְפֹרָסִים, שֶׁהָיוּ לָהֶם עֲשׂוֹת חֲסִידִים, לֹא הָיְתָה לָהֶם דְּאָגָה אַחֲרָת, אֲלֵא לְשַׁלַּח אֶת מוֹהֲרַנ"ף ז"ל לְסִבִּיר, שְׁמֵשׁ בְּקִשֵּׁי חֲזָרוֹ — קָפְאוּ לְמָוֶת. וְהִכְנִיסוּ אֶת מוֹהֲרַנ"ף

ו"ל לַפֶּלֶא כִּמָּה פְּעָמִים, וּמָה עָשָׂה אָדָם זֶה? חֲזֹק, עוֹרֵד וְשֹׁמֵחַ אֲנָשִׁים לְקִרְבָּם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְגִיעַ לוֹ לְשַׁלְחוֹ לְסַבִּיר? אָבֵל כָּבֵד אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיכָה, סִמֵּן ב'): מִי שֶׁרוֹדֵף אֶת חֲבֵרוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו רָעָה, כְּדֵי שִׁשְׁכַּח אֶת חֲבֵרוֹ מִלְּדוֹף אוֹתוֹ. וּבִאֲמַת אֶת אֶחָד הַכְּנִיסוֹ בְּבֵית-סֵהֶר, זֶה שֶׁרָצָה לְשַׁלַּח אֶת מוֹהֲרֵנָת ו"ל לְסַבִּיר. אֶת הַשְּׂנִי גַם-כֵּן הַכְּנִיסוֹ לַפֶּלֶא, וְהַפּוּהוּ מִכּוֹת הַגּוֹנוֹת, וְהַשְּׁלִישִׁי הַלְבִּישׁ עֲצָמוֹ בְּלְבוּשׁ אֲשֶׁה, כִּסָּה אֶת זָקְנוֹ וְכו'. וּבִרְחַם מִהֲגִבּוּלוֹת. וְרָאוּ בְּחוּשׁ אֵיךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִצִּיל אֶת מוֹהֲרֵנָת ו"ל. אָבֵל אַחֲר־כֵּךְ הָיוּ לוֹ צָרוֹת מְאֹנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵךְ הוּא הִתְחַזַּק וְחֲזֹק אֶת תַּלְמִידָיו. לְמוֹהֲרֵנָת ו"ל הָיוּ שֹׁשֶׁה יָלָדִים, שֶׁמִּכָּל יָלֵד הָיוּ לוֹ צָרוֹת אַחֲרוֹת, הָיָה לוֹ בֵּן שְׁכָנָא, שֶׁהָיָה חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד, אֶף-עַל-פִּי-כֵן מוֹהֲרֵנָת ו"ל הִצְטַעַר מְאֹד, כִּי חָשַׁב שִׁירַשׁ אוֹתוֹ. הָיָה לוֹ בֵּן ר' יִצְחָק, וְהָיָה בְּטוֹחַ שִׁירָאָה מִמֶּנּוּ נַחַת, אָבֵל ר' יִצְחָק הֵיחָה לוֹ אֲשֶׁה רָעָה מְאֹד, וְהִצְרִיכוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ. וְאַחֲר־כֵּךְ הִתְחַתֵּן שׁוֹב, וְהָאֲשֶׁה הַשְּׂנִיָּה הֵיחָה גְרוּעָה יוֹתֵר מִהֶרָאשׁוֹנָה, עַד שֶׁאָמַר מוֹהֲרֵנָת ו"ל: אִם בְּנִי לֹא הָיָה גְרוּשׁ, הֵייתִי אוֹמֵר לוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ. בְּתוֹ חֲנָה צִירָל הִתְחַתְּנָה עִם הַבֵּן שֶׁל ר' אֶהֱרֹן ו"ל הָרַב מִבְּרֶסֶלַב, וְשָׁמוֹ הָיָה ר' נַחֲמָן, וְהָיָה חַדוּשׁ שֶׁבְּחֻדוּשִׁים, אָבֵל הָיָה יוֹתֵר מֵלֶאָךְ מִבֵּן אָדָם, הָיָה הוֹלֵךְ לְבֵד וּפְרוּשׁ מְאֹשָׁתוֹ, וּבָאָה חֲנָה צִירָל וְאָמְרָה לְאַבִּיהָ: אֵינֶנִּי יְכוּלָה לְחַיּוֹת עִמּוֹ, וְהִצְרִיכוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ. אֵיזָה צַעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ זֶה. הָיָה לוֹ בֵּן דּוֹד צָבִי, שֶׁהָיָה לְמֶדֶן גָּדוֹל מְאֹד, אָבֵל כִּשְׁהָיָה עֲדִין תִּינוּק, הָאוֹמְנַת הַפִּילָה אוֹתוֹ בְּטַעוֹת מִכָּל הַמְּדַרְגּוֹת, וְנוֹתֵר בְּעַל מוֹם בְּרִגְלָיו וּבְעַל חֲטוּטָרֶת, וּבְקָשִׁי חֲתָנוּ מוֹהֲרֵנָת ו"ל, וְהָיָה עָנִי מְרוּד וְכו'. וְהָיָה לוֹ בֵּן יָחִיד וְנִפְטָר, וְאַחֲר־כֵּךְ נִפְטְרָה אִשְׁתּוֹ וְנוֹתֵר לְבֵד, וּמוֹהֲרֵנָת ו"ל הִצְרִיף לְהַחֲזִיקוֹ בְּבֵיתוֹ וּלְגַדְלוֹ. וְכֵן הָיָה לוֹ בֵּן נַחֲמָן יוֹסֵף יוֹנָה, שֶׁסָּבַל מֵהֶם בְּתַחֲלָה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וּמוֹהֲרֵנָת ו"ל סָבַל וְסָבַל וְסָבַל, וּמָה לֹא עָשׂוֹ לוֹ? וְדָבָר זֶה הִתְדִיר בָּנוּ, שֶׁאֲנוּ נִסְבַּל וְנִסְבַּל, כִּי אֶת הַחַיִּים צָרִיכִים לְקִנּוּת רַק בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, וְאִי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת הַסִּבְלָנוּת.

וְלָכֵן מֵאַחֵר שֶׁאֲנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא

כֹּה, שְׁמֵלֵמַד אוֹתָנוּ אַמוּנָה, אֵיךְ לֵהִיט מֵאֲמִין בַּהֲקֹדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבְּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שֶׁהַצַּדִּיק יֵשׁ לוֹ יִשְׁיבָה שֶׁל אַמוּנָה, שֶׁשֶּׁם לִוְמָדִים אַמוּנָה. וְלֹא בַחֲנָם שְׁאָמַר לָנוּ, שֶׁבְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה נִבּוֹא לְאוּמָן, שֶׁם לִוְמָדִים אַמוּנָה, אוּמָן — לְשׁוֹן אַמוּנָה. זֶה הַיִּשְׁיבָה שֶׁרַבְּנוּ ו"ל מְלַמְּדֵנוּ. וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה אִזּוֹ מִתְחַדֶּשֶׁת הַמְּלָכוּת, שְׁאוּמְרִים הַמְּלָךְ, הַמְּלָךְ, הַמְּלָךְ הַקָּדוֹשׁ, הַמְּלָךְ הַמְּשַׁפֵּט. מְגִלִּים אֵת מְלָךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהֵנָּה זְכִינוּ, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, לֵהִיט בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שְׁמִי שֶׁהִיָּה אֲצִלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן, רְאוּי לוֹ לְשִׁמּוֹת כָּל הַשָּׁנָה.

וְהֵנָּה נִכְנָסֵנוּ לְחֹדֶשׁ תַּמּוּז. שְׁדוּרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ תַּמּוּז — רִאשֵׁי תַבּוּת: זִמְנֵי תִשׁוּבָה מִמְּשֻׁמִּים וּבָאִים. שְׁצַרִּיכִים לֵהֲכִין אֶת עַצְמָנוּ בַּעֲדֵי שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים, יִתֵּן הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, נִהְיָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן. וְהֵנָּה יְדוּעַ, שְׁיָמִי ו' תַּמּוּז, ו' תַּמּוּז, ח' תַּמּוּז — שְׁלֹשָׁה יָמִים אֵלּוּ נִחְקְקוּ בְּתוֹלְדוֹת אוּמָן. הִיָּתָה בְּאוּמָן מְגִלָּה שֶׁנִּקְרָאָה: מְגִלַּת אוּמָן, וְשִׁמְעָתִי מִכַּפָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, שֶׁכָּבַר אֵינָם חַיִּים אִתָּנוּ, שֶׁהֵם רָאוּ אֶת הַמְּגִלָּה, וְהִיָּה זֶה, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁהִרְגוּ שְׁלֹשִׁים אֱלֹף אֲנָשִׁים, נָשִׁים וְטָף בְּשְׁלֹשָׁה יָמִים אֵלּוּ, בְּמִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, מִיתוֹת אֲכֻזִּירוֹת, וְקָבְרוּ אוֹתָם בְּקָבֵר אַחִים, וְשֵׁם רַבְּנוּ ו"ל קָבֹר, כִּי רָצָה לִהְיוֹת בֵּין הַקָּדוֹשִׁים שֶׁבְּאוּמָן. וְלָכֵן עָתָה עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק בִּיָּתֵר שְׂאֵת וּבִיָּתֵר עֵז, תַּמּוּז — זִמְנֵי תִשׁוּבָה מִמְּשֻׁמִּים וּבָאִים. עָלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, וְעַקֵּר הַתִּשׁוּבָה עַל שְׁנֵאת חָנָם. אֵינֵנִי יָכוֹל לְהִסְבִּירְכֶם אֵיךְ כּוֹאֵב הַלֵּב, יְהוּדֵי שְׁכַל-כָּף עוֹר לִיהוּדִים אַחֲרִים, וְהֵנָּה בְּעֵטוֹ בּוֹ וְהַשְׁלִיכוּהוּ לְפִלְבִּים. זֶה לְמַד אוֹתִי שֶׁאֲסוּר לְבַטֵּחַ בְּבֶשֶׁר וָדָם, יִרְמִיָּהוּ הִנָּבִיא אוֹמֵר (יז, ה'): "אֲרוּר הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם, וְשֵׁם בֶּשֶׁר זְרוּעוֹ". הוּא מְקַלֵּל מִי שֶׁבּוֹטֵחַ בְּאָדָם. הַסְּפוּר שֶׁהִיָּה וְיָדוּעַ לְכֻלְכֶם זְעוּעַ אוֹתִי כָל-כָּף, עַד שְׁאֵינִי מֵאֲמִין לֵאמֹר אֶחָד בְּעוֹלָם.

וְלָכֵן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הַיִּקְרִים! הֵנָּה אָנוּ בּוֹנִים בֵּית-הַכֶּנֶסֶת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָּה. יֵשׁ לָנוּ מוֹסֵר סֶמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁאֵינֵנוּ מִפְּסִיק לְמַסֵּר אוֹתָנוּ, הֵנָּה הַלֵּלָה הִנָּה הוּא

ליל שמורים, שמונסים להציק ולהצר צעדינו. אבל הנה, ברוך השם, יש לנו כולל יפה, שלומדים שם קרוב לחמשים אברכים. ויש לנו ישיבה יפה, שיש בה קרוב לשלשים בחורים, ואנו בונים להם פנימיה יפה, וזה מהדמים — תרתי משמע של אנשי שלומנו, כי אף אחד אינו רוצה לעזר לנו. כל אחד ואחד נותן שקלים מבטוח לאמי שלו, מהפרוטות הזעומות שלו, מהמעשר געלט שלו לעזר לבניית בית-הפנסת הנה, שיהיה חדוש גדול, מעין בית-המקדש, אצלנו אין גזענות, אין אשכנזים ספרדים, ספרדים אשכנזים, אין עדות, כלנו בני הקדוש-ברוך-הוא.

הנה זכני הקדוש-ברוך-הוא עם קמיע, שמי שילף עם הקמיע הנה — אני מבטיחו, שלא יקרה לו שום דבר, ואנשים מספרים אותות ומופתים שעשה להם. עוברים את הגבול, ונעשים רואים ואינם נראים, וזה קרה לא לאחד וכו'. הנה אברך עם אשתו ובתם הצרכו לעבר את הגבול, ואין להם הנירות, ויש להם קמיע בפיס וכן לאשתו, ותלוי גם על הילדה, ועד שמשמר הגבול קלט שעבר פה זוג פשאין בידם הנירת הראויה וכו', והזעיקו את המשטר, וסגרו את הדלתות וכו', ונתקיים אצל הזוג הזה: "ואתן אדם מתחתך", שתפסו זוג כושים עם בת, ולקחו אותם במקומם, ובין כך הזוג ההוא ברח מדלת אחרת. מי שיש לו הקמיע הזה רואה נסים, אם יש אצלו אמונה, אף אם אין לו אמונה, לא יכול להתקיים אצלו, אמונה זה הדבר הכי חזק, אמונת חכמים. ולכן אשרי אלו מאנשי שלומנו שזוכים להפיצם וכו', שפך זוכים לפרנסה, וכן נשאר גם בעבור בנית בית-הפנסת.

אני נותן יישר כח גדול לכל אחד מאנשי שלומנו שעזר לי, ובזה שעזר לי — עזר לעצמו.

עתה אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, זה חמש-עשרה שנה, שאני רוצה לבנות עיר על שם רבנו ז"ל, זה נראה פחלום, אבל אנו מחזיקים כבר קרוב למאתים משפחות, ואין זו אגדה, זו מציאות, וההכרח לי לומר עם כל התנאים הקשים ביותר, שהם מנת חלקנו,

עם כל המסירות, שאנו סובלים מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, תראו איך אנו מתפתחים; הפעוטון — איזה יפי, המטפלות שרות עם התינוקות של בית רבן שירי אמונה, הגנים — גן בגנים, גן בנות, התלמוד-תורה לבנים, בית-ספר לבנות — איזו אמונה מחדירים בהם. בודאי יש מה לתקן, אבל אם הייתם יודעים מה קורה בעולם החרדי, בעולם הגדול בתלמודי תורה ובבתי ספר, הייתם נושקים לעפר ביבנאל, הייתם שמחים שאתם ביבנאל, ילדיכם מתחתנים סמוך לפרקם, ישיבת "בית שלמה", מי שרק מתבונן עליהם עומד משתומם, ואנו חיים בתנאים לא תנאים, כל דבר בא לנו קשה מאד, ישיבת "דמשק אליעזר" לבחורים גדולים, כולל "אור המאיר", ויש לנו עתה כולל חדש "אור הצדיק", שהוא לתלמידים של "דמשק אליעזר" שהתחתנו. איזה חן ויפי, באים למדבר שמים, ורואים מנינים אחר מנינים.

ולכן אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו, יען שלאחרונה יש לנו המון משפטים, ורוצים רק להכפיש את שמנו, הדפסתי סטיקרים: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב". רציתי שכל אחד מאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, ידביקו את זאת על רכבם משני הצדדים, והמדקדקים ישימו ארבעה מכל פנה, שיראו את זאת. וכן כל אנשי שלומנו הגרים מחוץ ליבנאל בכל ארץ ישראל, רציתי שגם הם ידביקו על רכבם את הסטיקר, וזה: יתן פרסמת בכל הארץ שיש בדבר הזה: "יבנאל עיר ברסלב". ולפרסם לכולם, שאיננו נכנעים לאף אחד בעולם, פה תבנה עיר על שם רבנו ו"ל, זה נראה כחלום, אבל אני רואה במציאות, יגורו עוד עשרת אלפים משפחות של אנשי שלומנו, זו תהיה עיר שלמה על שם רבנו ו"ל. ואין זה חלום כלל וכלל.

אבקש מאד את אנשי שלומנו, החזיקו עצמכם ביחד, כי השנאת חנם זה מה שהורס את האדם, תראו אל מה השנאה יכולה להביא, עד כדי כך — להכניס אדם חף מפשע בבית-סתר, ובודאי היו יכולים להוציאו, ואני יודע את זאת בברור, והשנאת חנם לא נתנה את זאת, ועל זה אינני יכול למחל. ולכן אני רוצה להחדיר

בָּכֶם: עָקְרוּ מִכֶּם אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, רַק בְּשִׁבִּיל זֶה עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים וְנִשְׁפָּךְ דָּם יִשְׂרָאֵל כַּמִּים, רָאוּ לְהַפִּיץ מֵה שִׁיּוֹתֵר קוֹנְטֵרֶסִים, צָרִיכִים עֲכָשׁוּ לְקָרֵב אֶת כָּל הַנֶּעֱר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶל הַדֶּרֶךְ רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁרַבֵּנוּ ו"ל מְגִלָּה לָנוּ אֶת עֲנִין הַהִתְבּוֹדָדוֹת, לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם: מִקְרָא, מִשְׁנָה, בִּבְלִי, יְרוּשָׁלַּיִם, תּוֹסֵפֶתָא, רַמְבַּ"ם טוֹר וְשִׁלְחוֹן עֲרוּךְ, מִדְּרָשׁ רַבָּה וּמִדְּרָשׁ תַּנְחוּמָא, זֶהר וְתַקוּנִים וְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, אֵיזָה נֶעֱם שְׁאָדָם 'גּוֹנֵב' בְּכָל יוֹם זְמַן לְזֶה.

אֲבָקֵשׁ מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, בָּאוּ נִשְׁמַח כָּלָנוּ, שִׁישׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, שְׁמוּלִיךְ אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וּבָאוּ וְנִשְׁמַח עֲצָמֵנוּ מִכָּל מִינֵי שְׂרָצִים. שְׁר"ץ — רָאשֵׁי תְבוֹת: שְׁקָרָנִים, ר'מָאִים, צ'בוּעִים. כָּל שְׁר"ץ הַשּׁוֹרֵץ עַל הָאָרֶץ. רַחֲמָנָא לְצִלָּן, יִשְׁנֵם נוֹאֲפִים, וְהֵם נוֹתְנִים תַּקוּנִים, שְׁעוֹבָדִים עַל בְּנֵי-אָדָם לְהוֹצִיא מֵהֶם כְּסָפָם. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מִרַבֵּנוּ ו"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָנוּ, שְׁנוֹזֶפֶה לְהַצְלִיחַ לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, וְשׁוֹם קְלָפוֹת וְסִטְרָא אַחֲרָא, שׁוֹם סִמְ"ך-מ"ם, שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב לֹא יוֹכֵל לָנוּ, וְעַל אָפֶם וְחִמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, נִבְנָה עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיכְנֵם בְּעִיר הַזֶּה לְגוֹר שָׁם, וְלֹא יִפְסִיד — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֶּן לֹא בְּרוּחַנִיּוֹת, שִׁיְהִיו לוֹ יְלָדִים טוֹבִים. וְאֵלּוּ שְׁעֲדִין אֵינֶם יְכוּלִים מְאִיזוֹ סִבָּה לְגוֹר, שְׁעַל-כָּל-פָּנִים יִשְׁמִימוּ סִטְיָקָר: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", וּבְזֶה יִגְלֶה וַיִּפְרָסֶם אֶת עִיר רַבֵּנוּ ו"ל. אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקֵנוּ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַקָּדֵר לִי מֵאֵד ... גְּרוּ יֵאִיר.

רָאָה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיָּנִי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי זֶה זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד מֵה שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כִּי סוּף כָּל סוּף
יִבְנֶה בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְגִזְכָּה שָׁמָּה לַעֲשׂוֹת הִרְבָּה שְׁמֵחוֹת, וְהַעֲקָר רַק
תִּשְׁתַּדֵּל לְהַשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְחֵס וְשָׁלוֹם, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם פְּרוֹד
וְאִי הִבְנָה, כִּי שָׁלוֹם בַּבֵּית — זֶה הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל,
וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מִקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְתִהְיֶה רָגִיל
בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כּוֹז, שְׁאִין לְתֹאֵר
וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב
לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח לִי רְשִׁימָה חֲדָשָׁה שֶׁל כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל, שְׁמוֹתֵיהֶם וְשֵׁם נְשׁוֹתֵיהֶם, וְתַצְרֶךְ כָּבֵר אֶת כָּל
הַשְּׁמוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ עַד עַכְשָׁו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חֻקֹּת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָף לֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ
תַּכְף-וּמִיד מְרֹב טְרִדוֹתִי.

אוֹדוֹת הַמַּעֲוֵן, לְדַעַתִּי, שֶׁיֵּשׁ עַכְשָׁו סֵף הַכֹּל עוֹד שְׁבוּעִים אוֹ
שְׁלֹשָׁה, כְּדָאִי לְהַחְזִיק אֶת הַכֹּל עַל אֵשׁ קִטְנָה, כִּי שְׁנוּאָה הַמַּחֲלָקֶת,
וְלֹא כְּדָאִי לְהַפְגִּס בְּמִרְיבוֹת יְתֵרוֹת. וְאוֹדוֹת הָאִשָּׁה ... תַּחֲיָה, תַּעֲשִׂי
כְּפִי שְׁאַתָּ מְבִינָה שְׁטוֹב לִילָדִים.

אוֹדוֹת בַּעֲלֶיךָ ... גִּירוֹ יְאִיר, יוֹתֵר טוֹב שְׁאֲדַבֵּר אִתּוֹ דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן

מִלְכָּתְכָא אֶת זֶה עַל הַכְּתָב, וְלִדְעָתִי, אֵין לוֹ מָה לְפָחוֹד, רַק אֶתֵּן לוֹ
עֲצָה, כִּי דְבָרִים פְּאֵלוֹ לֹא יִכּוּלִים לְכָתֵב עַל הַכְּתָב, וְדִי לְחַפִּימָא.

אוֹדוֹת הַמִּקְנָה, אָנִי אַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וְאָנִי
מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַעֲשֶׂה אֶת הַפְּעֻלוֹת. וְכֵן אִם יֵשׁ שְׁנַיִם
אוֹ שְׁלֹשָׁה הוֹרִים שֶׁהוֹצִיאוּ אֶת הַיְלָדִים, צָרִיכִים לְהַסְבִּירָם, פְּשׁוּטוֹ
כְּמִשְׁמָעוֹ, שְׁלֹא יִקְחוּ אֶת הַיְלָדִים לְזִמָּן הַבָּא, עַד שֶׁיִּשְׁלְמוּ אֶת הַקִּיץ,
כְּמִקְבֵּל בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, כִּי לֹא יִכּוּלִים לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַפְּקָרוֹת.

רְאִי לְהַתְחִיזֵק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁפָעוּלִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמָע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אִם אַתָּה יִכּוּלָה לַעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרְרוֹת עֲבוּר הַכִּנְסֶת כְּלָה לְמִשְׁפַּחַת
... שְׂיִחִיו, מָה טוֹב וּמָה נָּעִים, כִּי בְּאַמַּת לְרֹשׁ אֵין כָּל, וְהֵם תְּקוּעִים
עִם הַמּוֹן חוֹבוֹת וּפֹה צָרִיכִים לְחַתֵּן אֶת הַבַּת, וְעַל-כֵּן כְּדֹאִי לַעֲשׂוֹת
הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין נָשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ.

אָנִי כּוֹתֵב מִכְּתָב כָּלְלִי לְנָשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ, וּמֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי
שֶׁתִּשְׁכַּפְּלִי אֶת זֶה, וְלִמְסֹר לְכָל נָשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמִנּוּ.

בְּנֶה ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְצַלִּיחַ מֵאֵד מֵאֵד אֶצְלָנּוּ, הוּא בַּעַל הַדֶּךְ-אֶרֶץ
גָּדוֹל, וּמִתְמִיד גָּדוֹל, וְיֵשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאַתָּם צָרִיכִים לְהִיּוֹת
גִּבּוֹרִים אִתּוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִגְדֵּל תַּלְמִיד חֶכֶם גָּדוֹל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר חֻקֵּי, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּנִי לְצֵאת מִהַעֲנִיּוֹת וְהַדְחָקוֹת,

וַיִּתְרַחֵב לָכֶם, וַתִּמְכְּרוּ אֶת הָרֶכֶב, וַתִּקְנוּ רֶכֶב גָּדוֹל, וְשֵׁלָא יַחְסֹר
בְּבִיתְכֶם אֶף פַּעַם כָּלוּם, בְּזָכוֹת הַמְצָנָה הַגְּדוֹלָה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים
לְהַדְפִּיס סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאַלֶּה, הַמְּגִלִּים אֲמַתַּת מְצִיאוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ.

אם תִּגְמְרִי אֶת הַשִּׁיחוֹת, רְאֵי לְשַׁלַּח אֶת זֶה מִיָּד אֶל יְבֻנָּאל, כְּדֵי
שִׁיתְלוּ אֶת זֶה בְּלוּחַ מוֹדְעוֹת, וְכֵן רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁלַחֵנִי לִי עוֹד פַּעַם
הַעֲתֵק שֶׁל רְשִׁימַת הַשִּׁיחוֹת שֶׁל חֶלֶק י"ג, מֵה שֵׁיִשׁ לָכֶם, וּמֵה שֶׁחֲסֹר
— אֲשַׁלַּח לָכֶם דִּרְךְ פָּקֶס, כְּדֵי שִׁיְהִיָּה עוֹד סֵפֶר, כִּי בְּאַמַּת לֹא חֲסֹר
כְּבֹר הַרְבֵּה, וְחֻבָּל, כִּי עוֹד יָבוֹא הַיּוֹם, שִׁיִּצְטָרְכוּ אֶת הַשִּׁיחוֹת הָאֵלֶּה.
נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם.

הִנֵּה טוֹב מְאֹד כְּבֹר לְסִדֵּר אֶת הַמַּחְזוֹר, וְלֹא לְחֻכּוֹת לְרַגֵּעַ
הָאַחֲרוֹן, מִסְפִּיק הַטְּרָדוֹת וְהַבְּלָבוּלִים וְהַעֲכוּבִים שֵׁיִשׁ לִי בְּכָל יוֹם
עַל זֶה, אֲבָל כְּבֹר לֹא נִשְׁאַר הַרְבֵּה, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְגַמֵּר אֶת זֶה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר חֻקַּת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדַּל שְׂמֻחָתִי — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִתָּה חֻקוֹק בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָעֶקֶר
רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשֻׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה
הִיא יְסוֹד גָּדוֹל בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירֵנוּ מְאֹד עַל מִדַּת
הַשְּׂמֻחָה, וּבִפְרוּשׁ אָמַר לָנוּ (תִּי-מוֹהֲרִין, סִימָן פב): אִם אֲנַחְנוּ נִהְיָה
בְּשֻׂמְחָה, אֲזִי תִהְיֶה טוֹבָה לְכָל הָעוֹלָם. וּבְאַמַּת אִם אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ
תָּמִיד שְׂמֻחִים וְעֲלִיזִים, הֵם יְכוּלִּים לְהַחֲיוֹת אֲנָשִׁים אֲחֵרִים, אֲבָל

תִּכְּ-וּמִיד כְּשֶׁהֵם שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מִה שְׁעוֹבֵר, הֵם עוֹד יְכוּלִים לִסְחֹב אֶת אַחֲרֵים לְשֹׂאֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְצָרִיכִים לְשֹׂמֵר עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי צָרִיכִים לְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וְלֹא לְשֹׁבֵר אוֹתָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרִים מִהַתְּכָלִית, וְתִקְּיָם (תְּהִלִּים קיט, מו) "וְאִדְבָּרָה בְּעִדּוֹתֶיךָ נֶגֶד מַלְכִּים וְלֹא אֲבוּשׁ", שְׁלֹא תִתְּבֹשׁ מִהַמְּלָעִיגִים, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְהַפְּךָ אֶת הַמָּקוֹם לַמָּקוֹם תּוֹרָה! אֵין לָנוּ דְּבוּרִים אַחֲרֵים, רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט עִם הָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים, וּבְיָדָאֵי הֵם עוֹבְרִים עַכְשָׁו נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, כִּי הַמַּעֲבָר מִבְּחוּר צָעִיר לְאַבְרָךְ צָעִיר וְכו', זֶה לֹקַח זְמַן עַד שְׁמַתְּגָלִים, וְלָכֵן הֵם צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד חֲזוּק, לְחַזֵּק אוֹתָם, וּבִפְרָט עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וְחָבֵל מְאֹד שֶׁיִּפְסִידוּ אֶת הַהִתְחַזְקוֹת וְאֶת הַהִתְעוֹרְרוֹת שֶׁקָּבְלוּ כֵּאֵן כַּמָּה שָׁנִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהִכֵּל מִסְתַּדָּר בְּעִבּוּדָתְךָ בַּמַּטְבָּח, וְכֹלָם מְרָצִים, וְצָרִיכִים לְרֹאוֹת שִׁיְהִיָּה אֲכָל בְּשֹׁפַע לְכֹלָם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָךְ אוֹר וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְתַמִּיד תִּחְשַׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ מִמֶּךָ כָּל הַצְרוֹת וְהַיִּסּוּרִים וְהַמְרִירוֹת, כִּי כְּשֹׁבֵר יִשְׂרָאֵל דְּבוֹק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, מְרַגֵּשׁ טַעַם אַחֵר בְּחַיִּים שְׁלוֹ.

נָא וְנָא תִהְיֶה חֲזוּק בְּעִבּוּדָה שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּה, וְתִדְבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשִּׁיטוֹת, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמִחָזִיק אֶת אֶת הָאָדָם יוֹתֵר מִהַדְּבוּר לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תַּמִּיד, וּבִאֲמַת הַרְבֵּה הַתְּפִלָּלִיתִי בְּשִׁבְלֶךְ אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

זְכָנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה הַתַּפְּלָלָתִי בְּעִבּוּרֶךָ, שֶׁתִּזְכָּי לַחֲנוּךְ אֶת הַבְּנוֹת עַל טְהוֹרַת הַקִּדָּשׁ, כְּפִי שֶׁשִּׁמְעָתָ כָּל הַזְּמַן מִמֶּנִּי, וְכִפִּי שֶׁלְּמִדַּת מַהֲסָפְרִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ רְאִי לְהַכִּין אֶת מַסְכַּת אָבוֹת, וּלְהַחֲדִיר בַּבְּנוֹת יִרְאַת שָׁמַיִם, כִּי זֶה עֲקָר הַשְׁלֵמוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁאֲנִי מִשְׁתַּוָּקֵק, שֶׁהַבְּנוֹת תַּצְלִיחֵנָה מֵאֵד בְּחַיִּים, וְצָרִיכִים תְּמִיד לְבְנוֹת אֶת הַבְּנוֹת, וְלֹא לְשִׁבֵּר אוֹתָן, וְהַכֵּל צָרִיךְ לְלַכֵּת עַל קֶטֶב הַשִּׁיחוֹת שֶׁנִּדְפְּסוּ כְּכֹר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תַּפְּלָתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְּלִל בְּעִדָּךְ, שֶׁתַּצְלִיחֵי בְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר חֲקֵת, ה' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחֵי נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם.

זְכָנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהִרְבֵּה הַתַּפְּלָלָתִי בְּעִבּוּרְכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם נַחַת מִהִילָדִים.

אוֹדוֹת הַתַּפְּלָה בְּצִבּוּר, זֶה לִי בְּנִפְשִׁי, שֶׁהָאֲבָרְכִים הַצְעִירִים

אֲשֶׁר כה תקח בְּנֹחַל קא

יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן דִּיקָא וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֲנִי אֲשַׁתְּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים
שְׂבָעוּלָם לְחֻזְקָם וּלְאַמְצָם וּלְשִׁמְחָם וּלְעוֹדָדָם, שִׁיתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן
דִּיקָא.

נָא וְנָא רְאוּ לְזִכְרֵי תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב בְּזֶה
הָעוֹלָם כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמַּת מַה יִּתְרוֹן לְאַדָּם
בְּכָל עֲמָלוֹ, אִם לֹא שִׁיחֲשָׁב תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם זֹכֶה
לְחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ אֲפִלּוּ רְגַע אֶחָד, זֶה כָּבֵד זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד,
וְהַצְלָחָה נְצִיחִית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שֶׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַּרְכְּכֶם תְּמִיד, וְיִהְיֶה לָכֶם
הַרְבֵּה נֶחֱת מִכָּל יְלָדֵיכֶם, וְתְּמִיד תִּבְשְׂרוּ לִי בַשּׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי חֲקַת ה' חֲשֵׁנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד,
צִמּוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מִקְנָה, שְׂדֵבֶרֶת עִם ... גִּרוּ יֵאִיר, וְסִפְרָתָ לֹא כְּמַה סְפוּרִים,
כִּי סוּף כָּל סוּף מַה יִּשְׁאַר מִמֶּנִּי? רַק אֵלּוּ הַסְּפוּרִים, הַשִּׁיחוֹת
וְהַתּוֹרוֹת, וְהַמְּכַתְּבִים וְהַקּוֹנְטְרָסִים, וְזֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי, הַרְבֵּה עֶבֶר
עָלִי בַחַיִּים, מְשֻׁבְּרִים וְגִלִּים, "כָּל מְשֻׁבְּרִיךְ וְגִלְיָךְ עָלִי עֲבְרוּ" (יוֹנָה ב,
ד).

אֲנִי מְאֹד מִקְנָה שֶׁהַתְּחִלָּה לְדַבֵּר עִם מִי שְׂצָרִיכִים לְדַבֵּר וְכו',
כְּמוֹ שְׁאַמְרָתִי לָךְ.

בָּאוּ בְּטַעֲנוֹת עֲלֶיךָ, שֶׁחֲתָמוּ עֲרֵבוֹת, וְהַבְנֵק מִתְחִיל עוֹד פַּעַם
לְהִלַּחֵץ אוֹתָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּסַדֵּר אֶת

זה, ואם תהיה בשמחה, יהיה לך מנח מישב, ותדע מה שאתה רוצה, רק חזק ואמץ, ואתה צריך להאמין, שכל התפללות שהתפללת בציון ובגנו ו"ל, והתהלים שאמרת שמה בשכרון לב, בודאי לא הולכים לאבוד, ובודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר חקת ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל את השעור שדברנו שבוע שעבר, ותתלה את זה על לוח המודעות, ואף שרק עכשו קבלת מפרשת שלח, ראה שגם שתי הפרשיות האלו תהיינה תלויות על לוח המודעות, כי באמת אני צריך להמשיך לכתב מכתבים כללים לאנשי שלומנו, אף טרדותי רבו כמו שרבו, והצרות עוברות ראש.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר את זה ליצדס, וכן מכתבים שפותבים להורים, וכדאי למסר להם מה שיותר מהר.

את בנך ... גרו יאיר, צריכים לחזק ולעודד, שיהיה לו חשק ללמד, וזו היתה הבעיה איתו אצלי, שעדין לא היה לו חמידו דאורייתא, חשק התורה, כי ברגע שיש לאדם חשק התורה, הוא לא יעזב את עצמו לרגע, אשרי מי שמכניס בעצמו חמידו דאורייתא, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ראה לכתב לי חדשות, וממש תחיה אותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כֹּה תִּקִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חֻקַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה עַל הַלָּדֶת הָאֲחִינָא
אֶצֶּל גִּיסְכֶם ... גִּירוֹ יְאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם אֶצְלְכֶם יִהְיֶה
שְׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה בְּבֵית, וְתִזְכּוּ כָּבֹד לְדִירָה מְשַׁלְכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְגוֹר
בְּשִׁכְנוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה ... גִּירוֹ יְאִיר, לְחֻזֵּק אֶת הַכּוֹלֵל, שְׁיִהְיֶה מְקוֹם שֶׁל
תּוֹרָה, וְתִשְׁמַר מְאֹד שֶׁלֹּא יִסְתַּבְּבוּ שָׁמָּה לְצִיִּים, אֲלֵא יִהְיֶה כּוֹלֵל
רְצִינִי, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף יִשְׁתַּחֲרֶווּ לָנוּ
תְּקִיבִים לְתֵת לְתַלְמִידֵי הַכּוֹלֵל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת
אֶת הַמְּקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה, כִּי אֵין לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֵא ד' אֲמוֹת
שֶׁל הַלֵּכָה.

הַרְבֵּה הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּשִׁבְלֵיכֶם עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְקַבְּלֶנָה הַתְּפִלּוֹת לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִּקִּיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חֻקַּת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחְיוּ נְצַח.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל הַלָּדֶת
נְכִדְכֶם הָרֵאשׁוֹן, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת,
וְיִזְכּוּ הַהוֹרִים לְהַכְנִיסוֹ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבִרְהָם אַבִּינוּ, וְהַכָּל יַעֲבֹר
בְּשׁוֹרָה.

קד אָשׁר כה תקיב — כה תקיג בַּנַּחֲל

נָא וְנָא תַתְחַזְקוּ מְאֹד לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הִרְבָּה הַתַּפְּלָלָתִי
בְּשִׁבְלֵכֶם עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תַּפְלוּתֵינוּ
לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל.

הַעֲקֹר תַתְחַזְקוּ בַעֲבוּרַת הַתַּפְּלָה, וְכָל מֵה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים
תִּבְקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין לָנוּ בַעוֹלָם הַזֶּה רַק אֶת הַקְדּוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחֲזַק בָּזֶה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיב.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר חֲקַת ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחְיוּ נֹצֵחַ.

בְּאִתִּי לְבָרוּךְ אַתֶּם בְּכִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלָּדֹת
נִכְדְּכֶם אֲצֵל בְּתֵכֶם ... תַחֲיָה, יַעֲזֹר הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַהוֹרִים יִזְכּוּ
לְהַכְנִיסוֹ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבִרָהּם אֲבִינוּ בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ, וְהַכֵּל יַעֲבֹר
כְּשׁוֹרָה.

הַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וְיִתְרַחֵב
לָכֶם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת, וְתִהְיֶה תָמִיד שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, וְתִהְיֶה
דְּבוּקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אַתֶּם, הַעֲקֹר תַתְחַזְקוּ לַהֲיוֹת בְּשִׁמְחָה תָמִיד, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֹדֶר חֲקַת, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעְרְךָ
הַקָּשָׁה.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, שְׂאִינִי מִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים בְּאֵלוֹ וְכו', אִף
שְׂכוֹאֵב לִי מָאֵד מָאֵד עַל צַעְרְךָ, עִם כָּל זֹאת עֲצָתִי, שְׂתַּגִּידִי בְּפִרוּשׁ
לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂאֵת רוּצָה יוֹתֵר חֲנוּךְ, מְלֵהוּת עוֹזֶרֶת לְמִנְהָל, כִּי
זֶה סֵתֵם יִכְנִים קִנְאָה בֵּין הַמּוֹרוֹת, כִּי יִדוּעַ מֶה שֶׁהִיָּה כָּבֵד עַד עֲכָשׁוּ,
וְלָמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת זֶה שׁוֹב. לְזֹאת תִּרְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם לְהִתְחַמֵּק מִהִנְהוּל, וְתַגִּידִי לוֹ אֶת זֶה פְּתִיחַ.

נָא וְנָא אֶל תִּרְגִּישִׁי אֶת עֲצֻמְךָ מִשְׁפָּלָת, כִּי מֶה שְׂעוֹשִׁים בְּשִׁבִּיל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט בְּשִׁבִּיל הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לֹא
הוֹלֵךְ לָרִיק, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂעוֹסֵק בְּחֲנוּךְ עַל טְהֻרַת הַקֹּדֶשׁ.

נָא וְנָא הִרְגִּילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מֶה שְׂאֵת
צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַתְּפִלָּה וְהַבְקָשָׁה שְׂמִבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, זֶה מֶה שְׂנִשְׂאֵר מִהָאָדָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאִינִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּצְלִיחִי דְרָכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשְׂרִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׂשִׁי לְסִדֵּר חֲקֵת, ו' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעְרְךָ
הַקָּשָׁה, אֲבָל עֲצָתִי אֲמוּנָה, שְׂתַּצְאִי מִהִקְטָנוּנוּת, וְתִתְחַזְּקִי בַּיָּתֵר
שְׂאֵת וּבַיָּתֵר עוֹ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי חָבֵל
שָׁפֵל דְּבָר שׁוֹבֵר אוֹתְךָ, וּבִפְרָט חֲבֵרָה וְכו', אֶת לֹא צְרִיכָה

לְהִסְתַּכֵּל עַל דְּבָרִים כָּאֵלוֹ, הָעֶקֶר מֵה שֶׁמַּצְעֵר אוֹתִי לָמָּה מְשִׁפִּילִים
אֶת הַבֶּן שֶׁלֹךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לָךְ עַל שֶׁפְּתַבְתָּ לִּי דָבָר זֶה, כִּי
בִקְשָׁתִי אֶת כָּל הַהוֹרִים, אִם יֵשׁ לָהֶם אִיזוֹ בְּעִיָּה בַת־לְמוּד-תּוֹרָה
וּבְבֵית-הַסֵּפֶר, שִׁיּוּדֵיעוּ לִי בַּהֲקָדָם הָאֲפָשָׁרִי, כִּי אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי אֲצַלִּי הוֹלֵךְ בְּחַיִּים שְׂתֵּהִיָּה אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם
בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּפְרָטִיּוֹת, וּבֵין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל בְּכָל־לִיּוֹת, כִּי אֲנִי
שׂוֹנֵא מַחְלָקָת, וְגַם שֶׁבָּאתִי לִיְבָנְאֵל, עָקֵר כּוֹנֵנִי הִיָּתָה לְבָרִחַ מִהָעִיר
הַגְּדוֹלָה וּלְהִסְתַּדֵּר בְּאִיזוֹ פָּנָה, וּלְבַסּוֹף רַץ אַחֲרֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, וּבִכְחַ
גְּדוֹל רַק רוּצָה לְהַכְנִיס אוֹתִי בַּמַּחְלָקָת, שְׂזֵה הַסֵּבֶל שֶׁאֲנִי סוֹבֵל כְּבָר
כָּל-כֶּף הַרְבֵּה שָׁנִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּתְקַן מֵה שֶׁיֵּשׁ לְתַקֵּן
בַּת־לְמוּד תּוֹרָה, בְּשִׁבְלֵי הַבֶּן שֶׁלֹךְ, כִּי אֲצַלִּי שְׂנֵאָה זֹה גִזְעָנוּת, וְגִזְעָנוּת
זֹה שְׂנֵאָה, וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים לַעֲקֹר אֶת זֶה מִבִּינֵינוּ, וְעַל זֶה בָּאָה כָּל
הַגְּלוּת — בְּשִׁבְלֵי הַשְׂנֵאָת חֲנָם שֶׁיֵּשׁ בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא
לִישׁוּבָן, וּבְכָל זֶה חַיִּבִּים הַמְּנַהֲיָגִים הַרוּחָנִיִּים, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁיֵּשׁ
בִּיכָלְתוֹ לְהַפְסִיק אֶת הַדָּבָר הַזֶּה, וְאֵינּוּ מִפְּסִיק.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתַרְגִּילִי אֶת עֲצָמוֹךְ לְדָבָר
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִהְיֶי שִׁמְחָה בְּחִלְקֶךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שְׂתוּכְלִי לְהַתְרַחֵב בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם
דָּבָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֹת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר חֻקָּת, ז' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַנֶּעֱלָה לִי מְאֹד,
חֲבִיב בְּעִינִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן אֲנִי מְקַבֵּל בְּכָל פַּעַם אֶת מַכְתְּבֶיךָ עִם הַשְּׁבִירוֹת לֵב שֶׁלֹךְ.

מֶה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הִקָּר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֵּה לְהִתְחַזֵּק, כִּי גָלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, וְאָפְלוּ שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מִה שְׁעוֹבֵר, עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים הִרְבֵּה חֲזוֹק, כִּי תִהְיֶה לֵאל, אִתָּה זֹכֶה לְחַטֵּף הִרְבֵּה טוֹב מִתּוֹךְ הָרַע שֶׁלָּךְ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (חֲיִי-מוֹהֲר"ו, סִימָן תמז): לְבִסּוֹף הָרַע יִפּוֹל וַיִּשְׁאָר רַק הַטּוֹב, וְעַל-כֵּן רֵאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאִין זֶה עֲצָה לְהַשְׁפִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ, אֲלֵא עָקֵר גְּדֻלַּת הָאָדָם לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב מִמֶּנּוּ וְלֹא אֶת הָרַע. וְעַל-כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְחַטֵּף בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, שֶׁבְּזֶה הַיּוֹרְגִים אֶת הַיָּצֵר הָרַע לְגַמְרֵי, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאִינוּ מְטַעֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם כָּלֵל, אֲלֵא בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ הוּא גּוֹנֵב ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן תִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד אֶת הַמַּסְכֵּתָא שֶׁקִּבַּלְתָּ עַל עֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד מֵאֵה פְּעָמִים וְאַחַד, כִּי זֶה עֲנִין נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, כִּי כְּתוּב בַּתְּקוּנִים (יד): מָאן דִּי־רִית מַסְכֵּתָא חֲדָא, יִהְיֶיבָנָא לִיה עֲלָמָא חֲדָא, וְאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַזְכוּת הַזֶּה, שֶׁאָדָם זֹכֶה לִסִּים מַסְכֵּתָא. וְעַל-כֵּן אַל תִּהְיֶה בְּטָלָן, רַק תִּמְצֵא אֲצִלְךָ אֶת הַנִּקְדוֹת טוֹבוֹת.

אִוֹדוֹת הַכַּעַס וְהַרְצִיחָה שְׁבוּעֵר בְּךָ בְּכָל פַּעַם, אַל תִּסְתַּכֵּל עַל זֶה, אֲלֵא תִרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּךְ בְּמַדַּת הַסְּבָלָנוֹת, שֶׁזֶה הִיסוֹד בְּחַיִּים, כִּי אִין זֶה עֲצָה לִפְל בְּאַכְזְרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, עַד לְהַכּוֹת אֶת הַיִּלְדִּים מִפּוֹת רֶצַח, וּבִפְרֹט יִלְדִּים קִטְנִים צָרִיכִים לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְלִכֵּן רֵאֵה לְרַחֵם מְאֹד עַל יִלְדֶיךָ, כִּי סוֹף כָּל סוֹף הֵם בָּשָׂר מִבְּשָׂרָךְ וְעֶצֶם מִעֶצְמֶיךָ, וְכֵן תִּרְחַם אֶל אֲשֶׁתְּךָ וְתִשְׁלִים אִתָּהּ, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל הַלְכוֹת הַתּוֹרָה.

נָא וְנָא רֵאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאִין תִּרְאֶה לְבִסּוֹף נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אִם אֲפָשֶׁר שֶׁתֹּאמַר בְּכָל יוֹם 'תִּקְוֵן הַכָּלְלִי' עִם הַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנ"ת ז"ל — אִין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי כִּי אָמְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקָּרִים: עֲשֶׂה מְזֻמּוֹרֵי תִהְיֶה הֵם הַנְּתוּחַ, וְהַתְּפִלָּה שֶׁתִּקֵּן מוֹהֲרַנ"ת ז"ל — זֶה הַמִּים שְׁרוּחָצִים וּמִנְקִים אַחֵר הַנְּתוּחַ, עִם כָּל זֹאת אִם

זֶה קִשָּׁה לָךְ, תֹּאמַר רַק עֲשֶׂרָה מִזְמוּרֵי תְהִלִּים, שָׁזָה גִלְיָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא תְקוּן נִפְלָא.

הַעֲקָר תַּעֲבֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִימָה, וְתִשְׁמַח אֶת עַצְמָךְ, כִּי בְּמִצְבָּךְ אֵתָה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, וְעַקְר הַשְּׂמִימָה הִיא שְׂזִכִּית לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיֹדָאֵי הַהִבְטָחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִשְׁאַרָה הִבְטָחָה, כִּי הִבְטִיחַ לָנוּ, מִי שְׂכִיבֹא אֶצְלוֹ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, וְתִהְיֶה לָאֵל, זְכִית לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, עַל-כֵּן אֵתָה צָרִיף לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, וְכֵן זְכִית לְהִיּוֹת כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִבְטִיחֵנוּ בְּהִבְטָחָה חֲזָקָה: מִי שְׂכִיבֹא אֶצְל צִיּוֹנוֹ הַקְדוֹשׁ, וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצִדְקָה, אֶפְלוֹ אִם עֲצָמוֹ וּגְבֻרוֹ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאוּ מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִיָּגִי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נֹסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקטז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצֵאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר חֲקָת, ז' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נִצָּח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שִׂמְחָה, שְׂאֵתֶם כְּכֹר עֲצָמָאִים וְגָרִים בְּדִירָה שְׁלָכֶם, וְזוֹ אֶצְלִי שְׂמִימָה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכּוּ לְשַׁפֵּץ אֶת הַדִּירָה, וַיְהִיָּה אֶרְמוֹן.

הַעֲקָר תִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הַלְכוֹת הַתּוֹרָה, כִּי בָזָה תִּשְׁרוּ אֶת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ בַּתּוֹף בֵּיתְכֶם, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׂתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהִבָּה וְהִבְנָה הַדְּדִית.

נָא וְנָא תִתְנַהֲגוּ עַל-פִּי הַהִלְכָה, וְזֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד לְלַכֵּת לְהַתְפַּלֵּל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְזַכֶּה אוֹתוֹ, שְׂיִהְיֶה לוֹ דְּבַר שְׂבִמְנִיָּן, הֵינּוּ

פְּרִנְסָה, וְזֶה בְּדוּק וּמִנְסָה, מִי שָׂרָק גִּזְהָר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, בָּא לוֹ שָׁפַע, וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מָאֹד, שֶׁהֵן אֶתָּה תִּבְּוֹא לְמִנְיָן בִּבְקָר וּבְעָרֵב לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תַּפְּלוֹת בְּמִנְיָן, וְכֵן תַּעֲזֹרֵר אֶת הָאֲחִים שָׁלָף, שִׁיבֹאוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, כִּי זֶה דְּבָר גָּדוֹל מָאֹד.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר כְּסִדְרָן בִּשְׁ"ס, וְתַגְרֹס בְּכָל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים דָּף אֶחָד, כִּי אֵין מְלִים לְהִסְבִּיר לְאָדָם מַה זֶה דָּף גְּמָרָא, וְאֶפְלוּ בְּגִרְסָא, וְאֶפְלוּ לֹא יוֹדְעִים מַה שְּׂאוּמְרִים וְכוּ', כִּי דָף גְּמָרָא שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַקְּלָפוֹת, וְאִם הָיוּ בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת לַמּוֹד גְּמִ'רִ'א', וְאִידָּהּ שֶׁהוּא מְסַבֵּב אֶת עֶצְמוֹ בְּד' מַלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה: גְּבִרְיָאֵל, מִיכָאֵל, רַפָּאֵל, אֲוִרְיָאֵל, וְרַבְּנֹו וְ"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִמֵּן ה'), שֶׁזֶה סוּד קְשׁוֹר הַמְּרַכֵּבָה: בְּשֵׁם הַיְיָ"ה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִימִינִי מִיכָאֵל, מִשְׁמָאֵלִי גְּבִרְיָאֵל, מִלְּפָנֵי אֲוִרְיָאֵל, מֵאַחֲזֹרֵי רַפָּאֵל, וְעַל רֹאשִׁי שְׂכִינַת אֵל, וּכְשֶׁאָדָם לוֹמֵד עוֹד דָּף גְּמָרָא וְעוֹד דָּף גְּמָרָא, הוּא מְמַשִּׁיךְ עַל עֶצְמוֹ כַּח מְמַלְאָכֵי הַשְּׁמִירָה, וְנִשְׁמָר מִכָּל רָע.

נָא וְנָא תִּשְׁתַּדֵּלוּ לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלַעֲזֹר אֶחָד לַשְּׁנִי, וְתִרְאוּ אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרׇ חֲקֵת, ד' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְיָדֵי הַיָּקָר לִי מָאֹד ... גִּירו יָאִיר.

מָאֹד מָאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּכְתֵּב לִי מַה שְׁלוֹם בְּנֶךְ, וְאִם כָּבֵר עֲשִׂיתָ אֶת הַבְּרִית, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכֻּלָּכֶם תִּהְיוּ בְּרִיאִים, וְיִתְרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחֹנִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמִּיד תִּבְשְׁרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם לְהִתְחַזֵּק לִהְיוֹת בְּשֻׁמְחָה, וּבְפֶרֶט שֶׁהַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוא עֶזֶר לָךְ, וְנוֹלַד לָךְ בֶּן לְמִזְלִי טוֹב, אוֹמְרִים חֲכָמִינוּ
הַקְדוּשִׁים (עַן פְּסָחִים י'): בָּא תִינּוֹק וְכֹפֶר בִּידּוֹ; שָׁזָה יָבִיא פְּרִנְסָה
לְמִשְׁפָּחָה, וְלָכֵן רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם,
וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

הַזְמִין הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא תַּחַת יָדֵי אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלָא מִדְּרָשׁ
פְּנִיחָס, מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ רַבִּי פְּנִיחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, וְרֵאִיתִי אֶת הַהֶגְהָה
שֶׁכְּתִבְתָּ עַל מָה שֶׁהוּא אָמַר: פֶּעַ, פֶּעַ, לֹא בָּאֵלָה חֵלֶק יַעֲקֹב; וּלְדַעֲתִי,
כָּל הַהֶגְהָה זֶה סֵתֶם בְּחִנָּם, כִּי יָדוּעַ שֶׁהוּא נִסְתַּלֵּק בִּי אֶלּוּל תַּק"נ,
וּרְבִנּוּ ו"ל נִכְנָס לְגוֹר בְּעִיר בְּרִסְלָב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה תַּקס"ב, וּמֵאָז
נִקְרָאִים אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנּוּ עַל שֵׁם הָעִיר בְּרִסְלָב, וְאֵיךְ יִכּוֹל לִהְיוֹת שֶׁהוּא
דִּבֵּר עַל בְּרִסְלָב, זֶה סֵתֶם סוֹתֵר אֶת הַמְּצִיאוֹת, כִּי בַשָּׁנָה תַּק"נ רַבִּנּוּ
ו"ל הִזָּה רַק בְּגִיל שְׁמוֹנָה-עֶשְׂרֵה, וְעַל-כֵּן כָּל הַהֶגְהָה אֲנִי לֹא רוֹאֶה
בְּזֶה נִכּוֹנָה. וּבְאֻמַּת אֲגִיד לָךְ, יֵשׁ לִי אֶת הַמִּדְרָשׁ פְּנִיחָס הַיָּשָׁן, שֶׁשֵּׁם
רוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַמִּתְנַגְדִּים הַכְּנִיסוּ, שֶׁהוּא ו"ל דִּבֵּר עַל רַבִּנּוּ ו"ל,
וּבְאֻמַּת זֶה שֶׁקָּר מַחְלֹט כַּנ"ל, וְכֵן יָדוּעַ, אֵיךְ שֶׁרַבִּנּוּ ו"ל הִפְלִיג מְאֹד
בְּמַעֲלַת הָרֵב הַקְדוּשׁ ר' פְּנִיחָס מְקוֹרִיץ זי"ע, וְאָמַר: "אֲשֶׁרִי הָעֵינִים
שָׂאוּ אֶת ר' פְּנִיחָס"! וְכֵן אָמַר, שֶׁהִיָּתָה תְּקוּפָה, שֶׁר' פְּנִיחָס הִזָּה חֵד
בְּדִרְא. וְלָכֵן נִתְעוֹרְרְתִי לְכַתֵּב לָךְ אֶת הַהֶגְהָה הַזֹּאת.

אֲנִי מְצֵאתִי גַם מָה שֶׁהוּא אָמַר, מִי שֶׁעוֹזֵר לְשָׁנִי, נִתְלַבֵּשׁ בּוֹ
מִלֶּאךָ עֲזָרִיאל. וּפֶעַם שֶׁאֵלֶּת אוֹתִי, מְאִיפָה אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁיֵּשׁ מִלֶּאךָ
כְּזֶה, הַמְּמַנֶּה עַל אֱלוֹ הַפּוֹגְמִים בְּבִרְיַת וְעוֹזֵר לָהֶם, שֶׁנִּקְרָא עֲזָרִיאל?
וְהִנֵּה הַדְּבָרִים בְּסֵפֶר הַנ"ל: אָבֵל בְּאֻמַּת כָּבֵד קָדְמוֹ הַקְדָּמוֹנִים
שֶׁמְבִיאִים, שֶׁיֵּשׁ מִלֶּאךָ עֲזָרִיאל, שֶׁהוּא עוֹזֵר לְכָל אֱלוֹ שִׁפְגָּמוֹ בְּבִרְיַת,
וּמִחֻזֵּק וּמֵאֲמֵץ וּמֵעוֹדֵד אוֹתָם לְכָל יְהִיו נְסוּגִים אַחֲרָיו.

רָאָה לְכַתֵּב לִי מָה שְׁלוֹם הַבֶּן, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר,
שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחִל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, תִּשְׁתַּדְּלִי כָּל אֱלֹהֵי הַחַדָּשִׁים עַד הַהוֹלָדָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים, הֵינּוּ הַתְּהִלִּים נִחְלָק לְשִׁבְעָה חֻלְקִים, לְשִׁבְעָה יָמֵי הַשָּׁבוּעַ, וְעַל-כֵּן תֹּאמְרִי בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהִלִּים', וּבִנְדָאֵי יוֹעִיל לָכֶם, שְׁלֹא יֵאָרֶע לְוָלָד שׁוֹם דָּבָר, וַיֵּצֵא בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְגַם לֹא־שָׁה לֹא יֵאָרֶע שׁוֹם מִקְרָה רַע, וְתִהְיֶה בְּרִיאָה וְשָׁלְמָה, וְשׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יִקְרָה לָהּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַשְׁכִּים וּלְהַעֲרִיב בְּבֵית-הַכִּנְסָת, כִּי הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְכֵן תִּרְכָּה בְּתַפְלָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, כִּי בָּעֵת שֶׁהָאִשָּׁה בְּהַרְיוֹן, הַבָּעַל צָרִיךְ הִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יַעֲבֹר בְּקָלוֹת.

מוֹבָא מִהֶרֶב הַקְדוּשׁ הֶרֶבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ זי"ע, שָׁאֲשָׁה בְּהַרְיוֹן, אִם הִיא תִּזְהַר לֹאֲכַל כּוֹזֵת פֶּת בְּסַעֲדַת מְלוּה-מְלָכָה — תוֹלִיד בְּנִקָּל. וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד, שָׁאֲשָׁה בְּהַרְיוֹן תִּטַּל יָדִים לְסַעֲדַת מְלוּה-מְלָכָה, כַּמוֹבָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּךְ (אַרְבַּע חַיִּים, סִימָן ש'), וְהִזְכּוֹת הַזֶּה תִּגָּן עָלֶיהָ, שֶׁתִּנָּצֵל מִכָּל צַעַר וְצוּקָה וְצָרָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר בְּלֶק, ט' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו נֹצֵחַ.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ולמצא בעצמכם תמיד נקדות טובות, ותשתדלו לגור ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק.

נא ונא ראה להשתדל להתפלל ערב ובקר בבית-הכנסת, ובזכות זה תהיה לך פרנסה בשפע, כי מי שמתפלל במנין, יש לו דבר שבמנין, וזה מבטח לאדם שנזהר להתפלל במנין, שלא תחסר לו פרנסה, ויש לו גדלות המחין; כי באמת אדם צריך לכלל את עצמו בכלל נשמות ישראל, כי עובר על כל אחד ואחד בזה העולם כל-כך הרבה צרות ויסורים ומרירות ומכאובים, עד שיכול להתפוצץ מרב צער, אבל בזה שהוא פורש מהצבור, הוא גורם לעצמו צרות רעות רבות, ולהפך — כשהוא מתחבר עם הצבור, על-ידי-זה הוא ממשיך על עצמו אור וזיו ודבקות וחיות הבורא יתברך שמו. ועל-כן אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, ולשמח את כל בר ישראל, כי תהלה לאל, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך חוש בנגינה, אתה צריך לראות לנצל את זאת, והעקר שתמיד תהיה בשמחה, ותמיד תשמח את נשמות ישראל, ועל-ידי-זה ימשך עליך אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

נא ונא תשתדל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסים בכל שבוע פרשת השבוע עם פרוש רש"י ו"ל.

וכן ראה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, אשר 'משנ"ה' אותיות 'נשמ"ה', ומזככת את הנשמה, כי מטהרת אותו מכל מיני חלדה.

ועל כלם — ראה לגרס בכל יום הרבה דפים גמרא, אשר זה ממשיך על האדם מלאכי השמירה: גבריאל, מ'כאל, ר'פאל, אוריאל, שהוא ראשי תבות ג'מ'ר'א'.

ראה לדבר אליו יתברך בכל יום חמש דקות, וידוע שמוהר"ן ת"ל הפליג מאד במעלת חמש דקות, ואמר פעם: "חמש דקות

גדולות", ובזו הלשון אמר: "גרויסע פינף מינוט", כי פעם אחת נקה ר' נחמן טולשינער ז"ל את דירת מוהרנ"ת ז"ל, והיה סמוך להדלקת גרות, וגמר את מלאכתו, ונותרו עוד חמש דקות להדלקת הגרות, ענה ואמר למוהרנ"ת ז"ל: נשארו עוד חמש דקות, ועל זה התלהב מוהרנ"ת ז"ל מאד, ואמר בלשון תמה: מה? חמש דקות? חמש דקות גדולות! כאומר: בחמש דקות יכולים הרבה לפעל אצל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן הוא ענין גדול מאד לשמר על חמש דקות התבודדות, ואז טוב לכם כל הימים, כי בתפלה ממשיכים ישועות בבית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בדרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביותר לכסף אל הקדוש-ברוך-הוא, כי הכסופין שאדם כוסף להקדוש-ברוך-הוא, הוא דבר גדול מאד, וצריכים תמיד לברח אליו יתברך, כי בזה העולם אין לנו פלוס רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואשרי מי שזוכה להגיע אל מדרגה זו לברח תמיד אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא תעשה לעצמך קביעות חזקה בלמוד התורה הקדושה, שאל יחסר לך יום אחד מבלי למוד חמש ורש"י עם התרגום, כמה פרקים משניות, כמה דפים גמרא, קצת מדרש ושלחן ערוך, וספרי רבנו ז"ל ואז טוב לך כל הימים.

ועל כלם — הרגל את עצמך לדבר אליו ותברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, אשרי מי שתזק בזה, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל כמה מכתבים, ואני מבקש אותך מאד, שתמסר אותם ליצדם, כי הם מאד מכרחים, ובפרט ל... כי חבל לאבד משפחות, אם כבר באו במסירות נפש לגור ביבנאל, צריכים לשמר עליהם מאד מאד.

כה תקכא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך, שבו אתה מבשר לי, שאתה רוצה להדפיס ספר "אוצר מכתבים לאשה ולבת", בודאי זה דבר יקר מאד, כי כל המכתבים נכתבו בסייעתא דשמיא, בתשוקה של נשמות ישראל, עם כל זאת היה טוב שתהיה בקשר עם ... גרו יאיר, והוא אמר לי, שהוא עושה אתך עסק, אם תגמר את הספר "דרשות מוהרא"ש", אזי הוא ידפיס לך את הספר הזה, ובאמת חבל מאד, כי הגענו עד תורה ק', למה שלא נסים את כל ה"לקוטי-מוהר"ן", כי באמת יש דרשות כמעט על כל הספר, ומה שיחסר, יזכני הקדוש-ברוך-הוא להשלימו, ואם זכית כבר ללקט אוצר כזה שלשה חלקים "דרשות-מוהרא"ש", היה טוב מאד, שתזכה לסיים על הכל, והיה זה שכרך.

אֲשֶׁר כה תקבב — כה תקבג בַּנְחֵל קטו

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא — לא בזה ולא בבא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקבב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אחיד ... גרו יאיר, ספר לי, שיש לך שדוף, ועדין יש לך ספקות, אבל אני מבקש אותך, שאם הקדוש-ברוך-הוא סבב, שיש לך הצעה טובה, והיא רוצה אותך, מה אתה מתעכב פרגע, צריכים מיד להתארגן ולהתחמק לשם שמים, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתראה לקיים את דברי, ותראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקבג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר בלק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בחיים, ובלי שמחה אי אפשר לעבר את החיים, כי על כל אחד בזה העולם עובר צרות ויסורים, מרירות ומכאובים, ואשרי מי שמחזיק מעמד. התולדות הקדוש מביא (פתנת פסים שמיני): שמעתי בשם מורי על הפסוק בקהלת "כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך עשה", שיעשה המעשה הגשמי בכח

הַמַּחֲשָׁבָה, לִיחַד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּא. וַיֵּשׁ לוֹמַר פְּרוּשׁוֹ שֶׁל דָּבָר, שְׂאָדָם צְרִיךְ תָּמִיד לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, בֵּין שֶׁהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וּבֵין שֶׁהוּא אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, וַיַּחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְאָפְלוּ אֶת הַעֲשִׂיּוֹת הַגִּשְׁמִיּוֹת שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, שִׁיְהִיָּה בְּקִשּׁוֹר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה יַחֲוֵד בֵּין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּא עַל יָדוֹ. וְזוֹ הַמְדֻרְגָּה הִכִּי עֲלִיּוֹנָה שְׂאָדָם יָכוֹל לְזַכּוֹת אֵלֶיהָ בְּזֶה הָעוֹלָם. וְלִכְּנֹן רָאָה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָהּ תָּמִיד רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּצְטָר לַעֲצָמָהּ, אֵיךְ שֶׁהִפֵּל לְכָל אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתָמִיד תִּסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, כִּי גָלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁשְׂשָׂאָדָם מִסְתַּכֵּל עַל הַשָּׁמַיִם, תַּכְף-וּמִיד נִכְנָס בּוֹ יִרְאֶה וּפָחַד, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוֹ מַטְעָה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

נָא וְנָא הִרְגַּל אֶת עֲצָמָהּ לְדָבָר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוּ חֲמֵשׁ דְּקוּת, כִּי מִי שְׂזוֹכָה לְדָבָר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוּ דְבוּר אֶחָד, זוֹכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שָׁמוֹ. וְעַל-כֵּן אֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֵלָא תַתְּחֻזֵּק, וְאִזּוּ תִרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּהּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָהּ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר בְּלֻק, ט' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

נָא לְהוֹדִיעַנִי אִם יֵשׁ לָךְ הוֹדָעָה מ... כִּי אַחֲרֵת אָנִי צְרִיךְ לְמַצֵּא עֲצָה וְכוּ' מִמָּקוֹם אַחֵר, כִּי אֲצִלִּי מִלָּה זֶה מִלָּה, אִם מִבְּטִיחִים לְמִישָׁהוּ צְרִיכִים לְקַיֵּם, וְזוֹ כָּל הַנְּאֻמָּנוֹת שֶׁלָּנוּ בְּעִיגֵי בְּנֵי אָדָם.

אֵין לִי מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה עִמִּי בַּעֲבוּר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר הִפֵּל נִס, נִס גָּלוּי, נִס כְּקָרִיעַת יָם סוּף, נִס כְּמוֹ הַמֶּן וְהַבָּאָר וְהַעֲנָנִים שֶׁהִלְכוּ עִם עַם יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר, גָּלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ מִמֶּשׁ, כִּי אֵין בְּיַדִּי לְפָרְטָה אֲפֹלוּ שׁוּה פְּרוּטָה,

וְהַכֵּל נִבְנָה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הָעַנְיִים, יִרְחַם
עָלֵינוּ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמַּחֲכָה לַתְּשׁוּבָה מֵהִיכָה...

כה תקכה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י" תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... בְּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֶבְקֶשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְצֵאת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין,
וְתִדְבִּיק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא
מִמְּלֵא כָּל עֲלָמִין וְסוֹכֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתּוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְעַל-יְדֵי יְדִיעוֹת
אֵלוּ תֵצֵא מִהַקְטָנוֹת שְׁלֹךְ, וְתִבּוֹא לַגְּדִלוֹת הַמַּחֲזִין, וְאִזּוּ לֹא תִהְיֶה
קֹמֶצֶן כְּמוֹ שֶׁהַתְלוּנָה וְכו'. וּבְאַמֶּת חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה
טז): מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוּצָאוֹת
שִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, וְהוּצָאוֹת בְּנִי לְתַלְמוּד תּוֹרָה; רוֹאִים מִזֶּה,
אֲשֶׁר אֶת הַתַּקְצִיב קוֹבְעִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוּצָאוֹת שֶׁל שִׁבְת
וְשֶׁל חֲנוּךְ, עַל זֶה בָּא שְׁפַע וְתַקְצִיב בְּלִתִּי קְבוּעַ, וְלִכֵּן רָאָה לִהְיוֹת
דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּנֵי שְׁמִיּוֹת וּבֵין
בְּרוּחָנִיּוֹת.

עֲלִיךָ לְטַיֵּל בֵּין הַהָרִים, וּלְהַתְבַּרֵּךְ עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְתִדְבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ — הוּא הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שָׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וּבְנֵי-אָדָם אֵינָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי אִם הֵיוּ
יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַזִּוּכָּה לְדְבַר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, הֵיוּ מְבָלִים עַל זֶה
הַרְבֵּה זְמַן, כִּי עַל-יְדֵי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר, מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו
וְחַיּוֹת וְדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רָאָה לַחֲזוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ, וְתִתְחִיל לְשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֻבּוֹת

שֶׁלְךָ, שְׁאֵתָה חֵיב לַתְּלִמּוֹד תּוֹרָה, וְלִנְסִיעָה שֶׁל הַבֵּן שֶׁלְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְאִז תִּרְאֶה שְׂיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרִיחֵינִיּוֹת.

הַעֲקֹר תְּלוי כְּפִי הַדְּבוּר, אִם אָדָם מְדַבֵּר רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן מְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי הַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, אִז מְכַנִּיעַ אֶת הַנֶּחֱשׁ הַרוֹצֵה לְהַחֲטִיאוֹ. וּבְאֵמֶת זֶה מְצֹנֶת זְכִירַת עַמְלֶק, שְׁכָתוֹב (דְּבָרִים כה, יז): "זְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עַמְלֶק, בְּדֶרֶךְ בְּצֵאתְךָ מִמִּצְרַיִם, אֲשֶׁר קָרָךְ בְּדֶרֶךְ וַיִּזְנֹב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ, וְאַתָּה עֵיף וַיִּגַּע וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים" וְגו', וְאִם תִּדְקֹדֵק, תִּרְאֶה בְּאוֹתִיּוֹת "הַנֶּחֱשָׁלִים", הֵן אוֹתִיּוֹת נֶחֱ"שׁ מִל"ה, כִּי עַמְלֶק בָּא רַק אֶל אֵלּוֹ הַנֶּפְשׁוֹת שֶׁהִנָּחַשׁ קָלָקַל לְהֵן אֶת הַבְּרִית, וּמִכָּא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יט), כִּי בְרִית הַלְשׁוֹן מְכוֹן לְבְרִית הַמַּעֲוֹר, כְּפִי שְׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדְבוּרוֹ, כֶּךָ נִפְגָּם בְּרִיתוֹ, וְעַל-כֵּן מִלֵּלָה עוֹלָה פ"ה, מִי שְׁזוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיתוֹ, זוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל דְּבוּרוֹ, וּמִי שְׁשׁוֹמֵר עַל דְּבוּרוֹ, הוּא זוֹכָה לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיתוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לָזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּקְבוּ

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

רָאָה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוֹלָם לַהֲיֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִשְׁפַּח אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלְךָ, כִּי כָל הַצְרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַמְרִירוֹת שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, הֵם רַק מַחֲמַת שְׁזוֹכֵר תְּמִיד אֶת הָעֶבֶר שֶׁלוֹ, כִּי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁמִשְׁתַּגְּעִים מִמֶּשׁ, רַק מַחֲמַת שְׁחוֹשְׁבִים מִהָעֶבֶר. וְרַבֵּנוּ ז"ל בָּא לַעֲקֹר אֶת הַמַּחֲלּוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרִיחֵינִיּוֹת, וְגָלָה לָנוּ (שִׁיחֹת-הַר"ן, סִימָן כו), שְׁאֲצֵל הָעוֹלָם שְׁכָחָה זֶה חֲסֵרוֹן גְּדוֹל, אֲבָל אֲצִלִּי שְׁכָחָה הִיא מַעֲלָה גְדוֹלָה מְאֹד, וְצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת

עצמו לשפּח את כל מה שעבר, וכפי שאדם זוכה לשפּח את העבר, פן זוכה לזכר מעלמא דאָתִי, הינו את הקדוש-ברוך-הוא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד); ולכן ראה לשפּח את כל מה שעבר עליך, ותתחיל לרקד מרב שמחה, ותהיה רק בשמחה כל היום, וזה רפואה לכל, וכמו שאמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כד), שחכמי הרופאים אומרים, שכל החלאות והמחלות הפאות על האדם, הן רק מחמת העצבות ומרה שחורה, ולכן צריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, וברגע שאדם שמח — מתרחבת לו הדעת, וכבר אין לו שום דאגות, ולכן ראה אתה לשמח, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה אשה כל-כף טובה, וילדים כל-כף חמודים, ולכן אתה צריך להודות ולשפּח את הקדוש-ברוך-הוא בכל יום.

תשמר על זמני האכילה, ועל זמני השנה, ובזמן הפנוי שלך תלמד חמש עם התרגום מפרשת השבוע, וכן תגרס פרקים משניות, וכן תעשה לעצמך שעור בהלכה, אבל הכל צריך להיות מתוך שמחה, ואם תהיה תמיד שמח, לא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקכו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקרים מאד ... שיחיו נצח.

אין מלים בפי להודות לכם על גדל החסד חנם שעשיתם אתי, שהליתם לי את הכסף, ואני מאד מאד מקנה, שקבלתם אותו היום חזרה, כי עשיתי כל מיני פעולות שבעולם מכאן, כדי שהכסף יגיע אליכם ביום שהבטחתיכם. ולכן רציתי מאד, שתכתבו לי אם קבלתם היום את הכסף.

מעלת גמילות חסד עולה על הכל, וחכמינו הקדושים אמרו

(ירושלמי תענית, פֶּרֶק ד'): "וּבְצֵל יְדֵי כְּסִיתֶיךָ" — זו גְּמִילוּת חֲסִדִּים, שְׁכָל הָעוֹסֵק בְּגִמְלוֹת חֲסִדִּים, זוֹכֶה וְיוֹשֵׁב בְּצֵלוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְעַל-כֵּן בִּזְכוּת הַגְּמִילוֹת חֲסִד הַזֶּה שְׁעֲשִׂיתֶם עִמִּי, תִּזְכּוּ לַחֲסוֹת תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה. וּבְאֻמַּת אֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם שֶׁהַחֲסִד הַזֶּה לֹא הָיָה בְּשִׁבְלִי, אֲלָא אֲנִי שָׁלִיחַ מִרַּבְּנוּ ז"ל, כָּל הַבֵּית-הַפְּנִסָּה הוּא רַק בְּשִׁבְלוֹ, כִּי אֲנַחְנוּ בּוֹנִים בֵּית-הַפְּנִסָּה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְכָבֵד אֱמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פֶּרֶשָׁה ב'): כָּל מִי שֶׁעוֹשֶׂה חֲסִד עִם אֶחָד מִגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאִלוֹ עָשָׂה חֲסִד עִם כָּל יִשְׂרָאֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף בֵּית-הַפְּנִסָּה הַזֶּה מֵיעֵד לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִכָּל הָעֵדוּת וּמִכָּל הַנְּסַחָאוֹת, כִּי בֵּית-הַפְּנִסָּה שָׁלָנוּ הוּא בְּבַחֲיִנַת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, שֶׁשָּׁם לֹא עוֹשִׂים הַפֶּרֶשׁ בֵּין אֲשֶׁכְּנוּזִים וּסְפָרָדִים, חֲסִידִים וְלִיטָאִים וְכוּ', וְשָׂאֵר שְׁמוֹת וְכַנּוּיִים וְכוּ', עִם יִשְׂרָאֵל אֶחָד, וְיֵשׁ שְׁתֵּים-עָשָׂר נִסְחָאוֹת הַתַּפְּלָה, וְאֵת כָּלֶם מִתַּפְּלָלִים בְּבֵית-הַפְּנִסָּה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

שוב פֶּעַם אֲנִי בָּא וּמוֹדֶה עַל הַחֲסִד שְׁעֲשִׂיתָ, שֶׁהֲלוֹיָת אֶת הַכֶּסֶף לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר, שִׁיתְּרַחֵב לָכֶם בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַעֲלָמָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר בִּלְק, י' תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלַב", הַזֶּה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַעֲלָמָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מָה אִמְר וּמָה אֲדַבֵּר, אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֲסִד חֲנֻם שְׁעֲשִׂיתֶם עִמָּדִי עַד עַכְשָׁו בְּעֶנְיִן עֶזֶר לְבָנִית

"בֵּית הַמִּדְרָשׁ", מִמֶּשׁ צִדְקָה וְחֶסֶד עֲשִׂיתָם עִמָּדִי, זֶה לִי עֶשֶׂר שָׁנִים שֶׁנִּכְנַסְתִּי לַגּוֹר בִּיבְנֵאֵל, וְכָל כּוֹנֵנִי הָיְתָה לְבָרַח מִהָעִיר הַסּוֹעֶרֶת, וּלְבֹא לְאִיָּה מִדְּבָר, וְשֵׁם נָקִים קָהֵלָה קְדוּשָׁה, וְנוֹזֶכֶה לַעֲבֹד אֶת הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁקְיָהּ רַבָּה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וּבִקְיֻם הַמִּצְוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — לְהַתְּבַדֵּד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בֵּין הַהָרִים הַגְּבוּהִים וּנְקִיָּי הַסְּלָעִים, כִּי בְּאַמַּת יָמֵינוּ כִּצָּל עוֹבֵר, וְצָרִיכִים לְחַשֵּׁב בְּכָל עֵת עַל תְּכַלִּיתָנוּ הַנִּצָּחִית, אֵךְ דָּא עָקָא, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַתְּגָבֵר עָלֵינוּ, וְהַתַּפְּשֵׁט לְאַרְכָּה וּלְרַחֲבָה לְהַצִּיר אֶת פְּסִיעוֹתֵינוּ, וּמִהֲרִגַע שֶׁנִּכְנַסְנוּ הַתַּחֲלִיל בְּעֶרְמִמִּיּוֹת לְהַצִּיק לָנוּ, וּבַתְּחִלָּה הָיָה עִם חֵיוֶךְ וְעַם אֲהָבָה וְכוּ', עַד שֶׁתַּפְּסָנוּ כָּכֵר מֵהָ הוּא וּמִי הוּא וְכוּ', אֲזִי יֵצֵא כְּנֻגְדָנוּ פְּתוּחַ, וְדַעַת לְנִבְּוֹן, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, חֲנֹן אוֹתָנוּ הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם דַּעַת, שְׁלֵבֶל וְלִכְד בְּמִזְמֹתָיו הַרְעוֹת, אֵךְ הַהִכָּרֶת לֹמַר לָכֵס, כִּי לֹא יֵשׁ חֶלֶק גָּדוֹל בְּצֻרֹת שְׁפוּקָדוֹת אוֹתָנוּ לְאַחֲרוֹנָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַאֲשִׁים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ חֵי בְּעֻנִיּוֹת וּבְדַחְקוֹת, וְצָר וּמָר לוֹ, וְלָכֵן אֲסוּר לוֹ לְבֹא בְּטַעֲנוֹת אֶחָד אֶל הַשָּׁנִי — לָמָּה אַתָּה לֹא נֹתֵן כֶּף וְכֶף וְכוּ', וְלָמָּה אֵינְךָ נֹתֵן בְּעִבּוֹר הַחֲשָׁמַל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ וּכְדוּמָה, כִּי כָּל זֶה חֵיב הַרְשָׁע הָאֲרוּר הַטָּמֵא הַזֶּה, שֶׁצָּרִיךְ לְדַאֵג לָזֶה, וּבִפְרֹט שֵׁשׁ תַּקְצִיב מִיָּחָד בְּעִבּוֹר בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וּבְתֵי מִדְרָשׁוֹת וּמִקְנֹאוֹת, שְׁזוּרִם שָׁמָּה כֶּסֶף עִבּוֹר חֲשָׁמַל לְבְתֵי כְּנִסְיוֹת, מִיָּם לְמִקְנֹאוֹת וְכוּ', וְאַנְחָנוּ עֲדִין לֹא קִבְּלָנוּ אֶפְלוֹ אֲגוּרָה אַחַת, בְּמִשָּׁךְ כָּל הַשָּׁנִים שֶׁאַנְחָנוּ כָּאן, וְהַרְשָׁע הָאֲרוּר וְהַטָּמֵא הַזֶּה מַצְלִיחַ לְשַׁחַד אֶת כָּל מִינֵי רַע-בָּנִים, וְכָל מִינֵי בְּתֵי דִינִים, וְהוּא אֲלוֹף לְהַתְּחַמֵּק וּלְהַחֲבִיא אֶת גְּבוּלוֹתָיו וּמִזְמוֹתָיו...

וְלָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְּחַנֵּן לַפְּנִיכֶם, שְׂאֵל תִּרְיֹבוּ בִּינִיכֶם, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל כָּל הַמַּחְלֻקוֹת וְהַמְרִיבוֹת בָּאוֹת רַק מִחֲמַת הָעֻנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת וְהַחֻבוֹת, וּבְשִׁרְצוֹ לְנַתֵּק אֶת הַחֲשָׁמַל בְּעִבּוֹר חוֹב שֶׁל אֲלָפִים וּמֵאֵתִים ש"ח, קִפְּץ אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְנָתַן טָשָׁעַק דְּחוּי, כְּדִי לֹא לְנַתֵּק אֶת הַחֲשָׁמַל, וּבְכָר קוֹפְצִים עָלָיו כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מֵהָ הוּא עֹשֶׂה וְכוּ', וּכְמוֹ-כֵן בְּעֻנֵּן הַמִּקְנָה, שְׂרוּצִים לְסַגֵּר אֶת הַמַּיִם,

וְרוֹצִים לִסְגֹּר אֶת הַחֲשֹׁמֶל, כִּי אָפְלוּ אֶת הַהִכָּרְחִיּוֹת לֹא מְשַׁלְמִים, וְלִבְסוֹף חוֹשְׁדִּים אֶחָד בְּהִשְׁנֵי בִּגְנוּבוֹת וְעוֹלוֹת וְעַרְמוּמִיּוֹת וְכוּ', וְהִנֵּה קִפְץ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה לְתַקֵּן אֶת הַחֲמוּם, וְכָל אֶחָד הַבְּטִיחַ שְׂיִתֵּן חֶלְקוֹ, כִּי הִיָּה קֶשֶׁה מְאֹד לִסְבֹּל אֶת הַמִּים קָרִים, וְלִבְסוֹף הוּא נִשְׁאָר תְּקוּעַ, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ מְרִיבוֹת וְחֲשָׁדָנוֹת שְׁחוֹשְׁדִּים כְּאִלוּ עוֹשִׂים עוֹל עִם כֶּסֶף וְכוּ', בְּשַׁעַה שֶׁדָּבָר יִדְוֶעַ בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַכְנִס לְמִקְוֵה בְּלִי לְשֹׁלֵם, וְהִנֵּה לֹא דִי שְׁלֹא עוֹזְרִים, אֲלֹא שְׁחוֹשְׁדִּים אֶחָד בְּשִׁנֵּי בִּגְנוּבוֹת וְעוֹלוֹת, אֲשֶׁר זֶה רִשְׁעוֹת גְּדוֹלָה לַעֲשׂוֹת דְּבָר בְּזָה, וְאֲנִי רֹאֶה בְּזֶה הַסֵּתֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הָאֲרוּר הָרָשָׁע וְהַטָּמָא, כִּי אִם הַמוֹעֶצָה הִיָּתָה בִּידֵי אַחֵר, בּוֹדָאִי לֹא הִיָּתָה לָנוּ בַּעֲיָה, לֹא בְּשִׁבִּיל חֲשֹׁמֶל לְמִקְוֵה, וְלֹא בְּשִׁבִּיל הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת, וְלֹא בְּשִׁבִּיל מִים בַּעֲבוּר הַמִּקְנָאוֹת שְׁלָנוּ, וְהַכֹּל הִיָּה בָּא עַל נִכּוֹן, כִּי יֵשׁ עַל זֶה תִּקְצִיב גְּדוֹל מְאֹד, אֵךְ הָרָשָׁע הַזֶּה לוֹקֵחַ הַכֹּל לְכִיסוֹ, וְהוּא מַצְלִיחַ עוֹד לְהַסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמִּקּוֹם, וְאֵת כָּל הַיָּדַע בָּנִים, וְכָל הַבְּתִי דִּינִים נִגְדָּנוּ, וְלָנוּ אֵין עַל מִי לְהִשְׁעֵן אֲלָא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

לְזֹאת בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, אֲחִי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֲנִי נִמְצָא בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, רַחוּק מִכֶּם בְּגוֹף, אֲבָל קְרוֹב אֲלֵיכֶם בְּנֶפֶשׁ, וּמַעַת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִגְזֹר לָעַת עֲתָה, שְׁאֵהִיָּה כָּלוּא בִּגְלוֹת עַד עַתָּה בֹּא דְּבָרוּ, כִּי מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי כָּבוֹד לָצֵאת מִפֶּה וְלָבוֹא וְלִגּוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד, אֵךְ מִי יוֹדֵעַ דְּרָכֵי הַמִּקּוֹם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, אֵךְ זֹאת אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד לָכֶם, שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בְּבִנְיָן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַזְדַּרֵּז וְלִכְנוֹת אֶת זֶה.

עֲלֵיכֶם לִזְכֹּר וּלְהַתְּבוֹנֵן אֶת גְּדֹל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים שֶׁכָּבוֹד זְכִיתֶם עַל יָדִי, שְׁלַכְמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲתַנְתִּי אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צָעִיר, אֲשֶׁר גְּדֹל הַזְכוֹת הַזֶּה, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּלַּךְ לִפְנֵי תַּמִּיד, כִּי עִם פָּגֶם הַבְּרִית אֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם, לֹא כְּדָאִי לְהִשְׁאָר בְּזָה הָעוֹלָם, וְאִם יְכוּלִים לְהַצִּיל אֶת הַנַּעַר מִפָּגֶם הַבְּרִית, אֵין עוֹד זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, וְעַד שְׁיִלְדִּיכֶם לֹא יִגְדְּלוּ, וְלֹא תִּבְיֵנוּ אֶת צַעְרֶם הַקֶּשֶׁה וְהַמֶּר, לֹא תוּכְלוּ לְהַעֲרִיף אֶת גְּדֹל הַמִּסִּירוֹת נֶפֶשׁ וְהַחֲסָד

שְׁעִשִּׁיתִי עִמָּכֶם, וְזֶה לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּעִיר גְּדוֹלָה וְכוּ', וּפֹה
בַּמִּדְבָּר שְׁמָמָה אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לַהֲרֹאוֹת אֶת זֶה, אֲבָל מַה לַּעֲשׂוֹת?
בַּמָּקוֹם לַחֲפֹשׁ נִקְדוֹת טוֹבוֹת אֶחָד אֶצֶל הַשָּׁנִי, וְלִדְוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת,
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְכַנִּים בִּיגִינוֹ שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מַחֲבִלֵי כְרָמִים, שְׁמִסִּיתִים
וּמְדִיחִים אֶחָד נֶגֶד הַשָּׁנִי, שְׁזֶה דְּבַר מִסְכָּן מְאֹד, כִּי מִסְפִּיק לָנוּ
הַרְשָׁעוֹת וְהָאֲכֻרִיּוֹת, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע הָאֲרוּר וְהַטָּמָא, יִמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁמִּקְפָּח אוֹתָנוּ כָּבֵד עָשָׂר שָׁנִים, כִּי בַּעֲנִיגֵי חֲנוּף, הִצָּרְכָנוּ
לְהוֹצִיא אֶלֶּפִי אֲלָפִים דּוֹלָרִים עֲבוּר בִּגְצִי"ם, וְכֵן לְכָל הַפְּחוֹת פִּסְקוֹ
לָנוּ שֵׁטַח אֲדָמָה וְקֶאֱנָנִים בַּעֲבוּר תַּלְמוּד תּוֹרָה, וְהַבְּנוֹת סָבְלוּ סָבֵל
אִיּוֹם וְנוֹרָא, וְעַכְשָׁו אֲנַחְנוּ מְקוּיִם שִׁיחִיָּה גַם לְבָנוֹת, וְכֵן לַגָּנִים, וְכֵן
לְמַעוֹן, וְהַכֹּל חֵיב הַרְשָׁע הָאֲרוּר הַטָּמָא הַזֶּה, וְכֵן כָּל הַצְמָצוֹם
וְהַדִּחְקוֹת שֵׁשׁ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, הֵן בְּשָׁבִיל חֲשֵׁמֶל, וְהֵן בְּשָׁבִיל מִים
לְמִקְנָאוֹת, הַכֹּל מִפְּנֵי הַרְשָׁע הָאֲרוּר הַטָּמָא הַזֶּה, וּלְבִסּוֹף הוּא מַצְלִיחַ
עוֹד לְשַׁתֵּל אֶת שְׁלוּחָיו בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ
לְבָרַח מִמַּחְלָקֶת, וּכְבֹּד אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סִפְרֵי רֵאָה): "לֹא
תִתְגַּדְּדוּ" — לֹא תַעֲשׂוּ אֲגָדוֹת, אֲלֵא תִהְיוּ כָלְכֶם אֲגִידָה אַחַת. וְכֵן
אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ה'): אָמַר הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, תָּנוּ דַּעַתְכֶם שְׁלֵא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְרַחֲרוּ זֶה עִם
זֶה, שְׁלֵא יֵאמְרוּ מִלֵּאכֵי הַשָּׂרָת לִפְנֵי, תּוֹרָה שֶׁנִּתְּתָ לָהֶם אֵינֶם עוֹסְקִים
בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וּמַחְלָקֶת וְתִתְרֹת בִּיגִיָּהֶם. לְזֹאת רְאוּ לִשְׁמֹר מְאֹד
מְאֹד עַל הָאֲהָבָה וְעַל הַשְּׁלוֹם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, סוֹף כָּל סוֹף בִּיגִינוּ
קִהְלָה יָפָה מְאֹד, הוֹצֵאתִי אֲנָשִׁים מִהָעִיר אֶל הַמִּדְבָּר, וַיֵּשׁ לָנוּ, תִּהְלֶה
לֵאל, בֵּית-הַכְּנֶסֶת יָפָה וְנָעִים, שְׁנֵי גָנִים, תַּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים,
בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת, כּוֹלֵל לְכָל הַיּוֹם, וְכוֹלֵל לַחֲצֵי יוֹם, וְכוֹלֵל לְעָרֵב,
וּפְעוּטוֹן, בְּלִי עֶזֶר מִבְּחוּץ כָּלָל, כִּי אִם אֶחָד עָרִיד לֹא נָתַן לָנוּ שׁוֹם
אֲגוּרָה אַחַת, אִם גּוֹף בְּעוֹלָם אֵינוֹ מִתְיַחַס אֲלֵינוּ, וְהַכֹּל מִפְּנֵי
הַמְּסִירוֹת וְהַהֲלָשׁוֹת שֶׁל הַרְשָׁע אֲרוּר וְטָמָא הַזֶּה, שֶׁהוּא הַסֵּמ"ךְ-
מ"ם, וְעַל-כֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, מִסְפִּיק הַשְּׁנָאוֹת וְהַקְנָאָה שֵׁשׁ עֲלֵינוּ
מִבְּחוּץ, נָא וְנָא בְּפָנִים, שְׁלֵא יִהְיוּ שׁוֹם מְרִיבוֹת וְשׁוֹם מַחְלָקֶת, וְאֵל

יגביה אחד את ידו על השני בשום פנים ואפן, וכן שלא יפתח פיו אחד על השני, שנה עון חמור מאד מאד להסתובב ולומר ולדבר לשון הרע ורכילות, מזה על זה ומזה על זה, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (פסחים קיח.): כל המספר לשון-הרע וכל המקבל לשון הרע, ראוי להשליכו לכלבים, כי דרכו של כלב, לחטט בין האשפות אחר עצמות, וצריכים לשמר מאד מאד מעון לשון-הרע ורכילות וליצנות, כי יתגלגל בכלב, רחמנא לישזבן. ולכן אני מבקש אתכם מאד מאד, תשמרו על כבוד זולתכם, "אל תחריבו את קהלתנו, שבנינו עם דם".

נא ונא להתענין בשלום כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, כי אנשים אחרים אנחנו, ואב אחד לכלנו, אל אחד בשמים הוא אבינו, ותהלה לאל, יש לנו רבי גדול מאד, שעוזר לנו בגשמיות וברוחניות, כי כל אחד ואחד מכם צריך להתבונן על הטובות שזכה להגיע על-ידי רבנו ז"ל, ובודאי רבנו ז"ל לא ישאר בעל חוב, אלא מי שעשה בשבילו, הוא יקבל חזרה כפל כפלים, כמו שאמר רבנו ז"ל: "ממי שאני מקבל — לו אני נותן"; ולכן ראוי להחזיק את עצמכם ביחד באהבה, אחוה ורעות, וכשאחד לא בא לבית-הכנסת, צריכים תכף-ומיד להתענין למה הוא לא בא לבית-הכנסת, אולי הוא בדפאון ושבור וכו', אולי הוא חולה וכו', איך יתכן שיוכל לעבר שבוע, שבועים שלשה, ואחד לא בא לבית-הכנסת, ואין אף אחד מאנשי שלומנו בא לבקר אותו או להתענין למה הוא לא בא וכו', אולי הוא צריך חזק ועודד ושמחה וכו'.

זכרו היטב היטב, אשר לא יקח הרבה זמן, וגם ילדיכם יצטרכו להתחתן, ואל תחשבו שנה עוד הרבה שנים, כי ימינו כצל עובר, והזמן פורח לא כצל כחל, ולא כצל דקל, אלא כצל צפור הפורח באויר (בראשית ובה, פרשה צו, סימן ב'), עד שרק תסתובבו, כבר תראו שהילדים צריכים להתחתן, מי ידאג להם בעיר גדולה, מאין יהיו להם דירות וכו', ואיך תוכלו להראות את זה וכו', ופה תהלה לאל, לפני עיניכם, בתקופה קצרה, יש לנו אברכים חדשים, בניכם ובנותיכם, הן אמת שלאחרונה התחילו לעשות גם עליהם בקרת,

וְשׁוֹכְחִים שֶׁהֵם עֲדִין יְלָדִים וְכוּ', מִצָּפִים מֵהֵם שִׁיתְנַהֲגוּ כְּמוֹ אָדָם בְּגִיל שְׁלֹשִׁים וּמַעֲלָה, וְשׁוֹכְחִים שֶׁהֵם עֲדִין צְעִירִים, אָבֵל זֶה טָבַע רַע שֶׁל בֶּן־אָדָם, תִּכְף כְּשֶׁרוֹאֶה אִיזוֹ עוֹלָה, הוּא צָרִיךְ כָּבֵד לְקַפֵּץ וּלְדוֹן לְכָף חוֹב, וְלִהְתַּפָּרֵץ עַל הָאֲבִיר וְכוּ', לָמָּה בָאתָ מֵאַחֵר וְכוּ', לָמָּה לֹא בָאתָ לְהִתְפַּלֵּל וְכוּ', בְּמָקוֹם לְדוֹן אוֹתוֹ לְכָף זְכוּת, דְּגַיִם אוֹתוֹ לְכָף חוֹב, וְכִי כֹף לְמַדְנֹו אֶצֶל רַבְּנוֹ ז"ל? לֵכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, מֵאַחֵר שֶׁהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹר לָנוּ לִבְנוֹת קֹהֵלָה כָּל־כֹּף יָפָה, תִּנּוּ יָד וְשִׁכְמָם לְהַמְשִׁיךְ בְּהַצְלַחַת קֹהֵלִתָנוּ, וְתִדְוִנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכָף זְכוּת, וּמִי שֶׁחֹשֵׁד בְּזוּלָתוֹ שֶׁהוּא גִּבּוֹר, עָלֵי לִוְמֵר שֶׁהוּא בַּעֲצָמוֹ גִּבּוֹר, כִּי כָל הַפּוֹסֵל בְּמוֹמֹו פּוֹסֵל (קְדוּשִׁין ע.), וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלּוּ, שֶׁהֵם הוֹלְכֵי רַכִּיל, וּמַדְבְּרִים רְכִילוֹת וּלְשׁוֹן־הָרַע אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, זָכְרוּ הֵיטֵב, שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל אֵינוֹ סוֹבֵל גִּבּוֹרִים וְנוֹאֲפִים וְכוּ', וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לַעֲקֹר מִקֹּהֵלִתָנוּ אֲנָשִׁים בִּלְתִּי שְׁפוּיִים בְּדַעְתָּם וְכוּ' וְכוּ'.

נָא וְנֹא תַעֲזְרוּ לִי לִבְנוֹת קֹהֵלָה קְדוּשָׁה, קֹהֵלָה שֶׁמִּבְסָסֶת עַל שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים, שֶׁעֲלֵיהֶם עוֹמֵד הָעוֹלָם: "תּוֹרָה", "עֲבוּדָה", "גְּמִילוּת חֶסֶדִים", וְזֶה הַיִּסוֹד אֶצְלָנוּ, לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא רַבִּי יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא (אֲבוֹת ו, י'): אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם — לֹא כֶסֶף, וְלֹא זָהָב, וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד. וְכֵן אָמַר אֵלֵיהֶוּ הַנָּבִיא (תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהֶוּ רַבָּה, פָּרָק יג), לְפִי שְׁכָל הַמֶּרְבֶּה שִׁיחוֹת וּתְפִלוֹת, הֵם מְלוּיִם אוֹתוֹ, עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ, אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהַפִּיךְ אֶת הַמָּקוֹם שֶׁלָּנוּ שִׁיחִיָּה רַק מָקוֹם תּוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי רַק זֶה מֵה שִׁילִיָּה אוֹתָנוּ, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לִרְאוֹת, שִׁיתְרַבּוּ הַשְּׁעוּרִים, וְכָל אֶחָד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ צָרִיךְ לִרְאוֹת לְהַצְטָרֵף אֶל שְׁעוּרֵי הַתּוֹרָה, לְהַפְנֵס בְּכוֹלָל שֶׁל חֲצִי יוֹם, אוֹ בְּכוֹלָל שֶׁל כָּל הַיּוֹם, אוֹ שֶׁבַעֲצָמוֹ יֵשֵׁב בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ עִם חֲבִילַת סִפְרִים, וְיִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְרָשׁ, הִלְכָה וְאַגָּדָה, וּסְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְתִזְכְּרוּ מְאֹד, אֲשֶׁר כָּל יוֹם וְיוֹם הוּא יוֹם, וְהוּא אוֹצֵר הַמִּנְצָר, וּמֵה יִשְׁאָר מֵהַיּוֹם הַזֶּה? אֲשֶׁר וְעֲשִׂירוֹת נִצְחִית, מֵה וְלָמָּה אֶתֶם

צָרִיכִים לַחֲכוֹת עַד שֶׁתִּהְיוּ זָקְנִים, הוֹלְכִים עִם מַקֵּל, וּבְקָשֵׁי סוּחָכִים אֶת הָרִגְלִים, וְאַחֲר־כֵּן תִּתְחַרְטוּ עַל יָמֵי וְעוֹרֵיכֶם וְעַל יָמֵי הָעֲמִידָה, שִׁיכַלְתֶּם כָּל-כֹּף הָרֶבֶה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִכַלְתֶּם כָּל-כֹּף הָרֶבֶה לִלְמַד, וְעַכְשָׁו כָּבֵר אֲזָלוּ הַכּוֹחוֹת, יוֹתֵר טוֹב לְהַקְדִּים עַכְשָׁו, שֶׁזֶּה מֵה שֶׁפָּרַשׁ הַזֶּהר הַקְדוֹשׁ (וַיִּקְרָא יט, לב): "מִפְּנֵי שִׁיבָה תָּקוּם", הֵינּוּ שְׂאֵדָם צָרִיף לָקוּם וּלְהִתְעוֹרֵר בְּתִשּׁוּבָה לִפְנֵי שְׂבָאִים יָמֵי הַשִּׁיבָה וְהַזְקָנָה, וְלִכֵּן חוּסוּ וְרַחֲמוּ וְחַמְלוּ עַל נַפְשׁוֹתֵיכֶם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁהַמָּקוֹם שֶׁלָּנוּ לֹא יִהְיֶה מָקוֹם לְצִים, לֹא יִהְיֶה מָקוֹם שֶׁל לְשׁוֹן-הָרַע וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לֹא יִהְיֶה מַעֲרַת פְּרִיצִים, כִּי זֶה נֶגֶד רְצוֹנִי, וְזֶה נֶגֶד רְצוֹן רַבִּנוּ ז"ל, וְזֶה נֶגֶד הָאֲנוּשׁוֹת, כִּי אֲנִחנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה, וְלֹא יִקַּח הָרֶבֶה זְמַן וְכָלֵם יִשְׁתַּדְּכוּ אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי, אִזּוּ נִהְיֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה בְּפֶעַל מַמָּשׁ, כִּי לִזֶּה יֵשׁ בֶּן וְלִזֶּה יֵשׁ בֵּת, וְיִשְׁתַּדְּכוּ בִּיחָד, מִמִּילָא יִהְיוּ נֹעֲשִׂים מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה, וְאִיךָ יְכוּלִים לְהִרְשׁוֹת לַעֲצֻמָּנוּ שֶׁמִּשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוֹלָה יָרִיבוּ בִּינֵיהֶם, הֲאֵם הֵייתֶם מְעֻנְיָנִים שִׁיִּדְּבָרוּ עַל בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם?! וְאִם-כֵּן מָה אַתֶּם עוֹשִׂים בַּקֶּרֶת עַל אֲבִירֵים צְעִירִים שָׂרָק עַכְשָׁו הִתְחַתְּנוּ, תָּנוּ לָהֶם הַזְדַּמְנוּת לְגִדּוֹל, וְאַל תִּתְחַבְּבוּ אַפְּכֶם בְּהִתְנַהֲגוּתָם וְלַעֲשׂוֹת בַּקֶּרֶת, וּלְבַזּוֹתָם וּלְהַשְׁפִּילָם, זֶה רְצִיחָה גְּדוֹלָה, סוּף כָּל סוּף גַּם לִדְיָכֶם בְּקָרוֹב יִתְחַתְּנוּ, הֲאֵם תַּעֲשׂוּ זֹאת לִילְדֵיכֶם?! רְאוּ יוֹתֵר טוֹב לְהַזְמִינָם אֲצִלְכֶם לְשִׁפּוֹת, תִּקְחוּ אוֹתָם עִם הָרֶכֶב שֶׁלָּכֶם לְהַפְצֶה, בְּזֶה יִהְיֶה לָכֶם יוֹתֵר מִצֹּה, מֵאֲשֶׁר לַעֲרוֹף בַּקֶּרֶת עֲלֵיהֶם, הֲאֵם אֵינְכֶם תּוֹפְסִים, שֶׁמִּסְרָתִי נִפְשִׁי בְּפֶעַל לְחַתֵּנִם סִמוּךְ לִפְרָקָם?! הֲאֵם אֵינְכֶם מְבִינִים כִּי הַשְׂקָעָתִי בָּהֶם סָבַל רַב, יִגִּיעוֹת וּטְרָחוֹת וּבִטּוֹל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, לְגִדּוֹלָם וּלְהַבִּיאֵם לְמַצֵּב שִׁיִּהְיוּ עֲצֻמָּאִים, וְעַכְשָׁו כָּבֵר צָרִיכִים לְהַשְׁפִּילָם?! תָּנוּ לָהֶם הַזְדַּמְנוּת לְגִדּוֹל וּלְהוֹכִיחַ עֲצָמָם.

לִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּתְּבוֹנְנוּ הֵיטֵב וְתִרְאוּ בְּמוֹ עֵינֵיכֶם מֵה קוֹרָה, עַכְשָׁו רּוֹאִים אֶת הַפְּרוֹת מִהַמְּחַנְכִים הָרִאשׁוֹנִים בִּיבְנָאֵל, תִּהְלֶה לֵאל, ... עוֹשֶׂה בְּרִית לְבָנוּ הַנוֹלָד לוֹ לְמִזְל טוֹב, תִּסְתַּכְּלוּ הֵיטֵב וְתִרְאוּ, אִיךָ שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד זֶה יִקְרָה אֲצִל בְּנֵיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם. וְלִכֵּן תִּתְּדִירוּ אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ שֶׁאֲנִי מְדַבֵּר אֶתְכֶם

וְכוֹתֵב לֹא עִם דָּיו אֲלָא עִם דָּם לְבִי, כִּי פּוֹאֵב לִי מְאֹד — לָמָּה צְרִיכִים לַחֲשֹׁד אֶחָד בְּשָׁנִי, וְלָמָּה צְרִיכִים לָרִיב אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, אִם אֵין לוֹ — שְׁלֹא יִתֵּן, אֵין לוֹ זְכִיָּה לְתֵת, וְאִם יֵשׁ לוֹ וְנוֹתֵן, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ! וַיֵּשׁ לוֹ זְכוּת גְּדוּלָּה לִתֵּן, כִּי לָמָּה נּוֹתְנִים, וְלִמִּי נּוֹתְנִים, הֲרִי נּוֹתְנִים רַק בְּשִׁבִּיל עֲצָמְכֶם, בּוֹנִים בֵּית־הַכִּנֶּסֶת גְּדוֹל וְרֹחֵב יָדִים, אוּלַם לְשִׁמְחוֹת, וְהִכַּל בְּכוֹנָה אַחַת — כְּדִי שֶׁנִּגְדֵּל, וְעוֹד תִּרְאוּ שֶׁבְּקֶרֶב מְאֹד יִתְחִילוּ לִבְנוֹת עוֹד דִּירוֹת וְעוֹד דִּירוֹת, וְכָל מֶה שֶׁבּוֹנִים, זֶה רַק בְּשִׁבִּילֵנוּ, וְאֵל תִּירְאוּ וְאֵל תַּעֲרֹצוּ וְאֵל תַּפְחָדוּ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם, הֵם בָּאִים בְּכַח בֶּשֶׁר וְדָם, וְאַנְחֵנוּ בָּאִים בְּכַחוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבּוֹדָאִי נִצְלִיחַ.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר אֶת גְּדֹל שִׁבְרוֹן לְבִי שֶׁיֵּשׁ לִי, לָמָּה אֲנִי צָרִיךְ לְכַתֵּב אֶת זֶה, וְלָמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַגִּיעַ לְמַצֵּב כְּזֶה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן לְהַקְדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שִׁיתְרַחֵב לָנוּ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִי, וְהִכַּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשָׁלוֹם.

שׁוּב פַּעַם אֲנִי מִבְּקֵשׁ, לֹא לָרִיב וְלֹא לַחֲשֹׁד אֶחָד בְּשָׁנִי, לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְכָלְכֶם תִּהְיוּ מְשֻׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה, הֵבֵן שֶׁל זֶה יִקַּח אֶת הַבַּת שֶׁל זֶה, וְכָף חוֹזֵר חֲלִילָה, עַד שֶׁנִּהְיָה מְשֻׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה מְאֹד, וְעַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אֶתְכֶם — הֲאִם זֶה יִפָּה שֶׁבִּנִּי מְשֻׁפָּחָה יְרִיבוּ בִּינֵיהֶם?! אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְנִים! תִּסְתַּכְּלוּ עַל הָעֵתִיד שֶׁל יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תִּתְּנוּ שִׁסִּיתוֹ אֶתְכֶם נֶגֶד הַקְּהֵלָה, אֲנִי עֲזְרוּ לִי לְהַצְלִיחַ לִבְנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה.

עָלִי לֹאמַר לָכֶם, כִּי מֶה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, רַק אַתֶּם בַּעֲצָמְכֶם חִיבִים בְּזֶה, כִּי כָּף גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סְפֹרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה י"ג, מִיּוֹם א') שֶׁבָּא הַנָּשָׂר הַגָּדוֹל, וְדִפֵּק עַל הַמַּגְדֵּל וְאָמַר: "תַּפְסִיקוּ לִהְיוֹת עֲנִיִּים, תִּתְחִילוּ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁלָּכֶם", וּפָרְשׁוּ אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהַצָּדִיק דֹּפֵק וּמַעֲזֹר אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל וְאֹמַר לוֹ: תַּפְסִיק לִהְיוֹת עֲנִי, תִּתְחִיל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הָאוֹצְרוֹת שֶׁיֵּשׁ לָךְ, כִּי בְּאַמֶּת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל מְלֵא אוֹצְרוֹת, וּבִפְרֹט אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים, הַיּוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל בְּאַמֶּת, הֵם הַעֲשִׂירִים הַכִּי גְדוֹלִים, כִּי יֵשׁ לָנוּ

רבי כל-כף גדול, וקבלנו ממנו כל-כף הרבה דבורים טובים, לחזק ולאמץ, לעודד ולשמח את נפש כל חי, מדוע לא תצאו בכל יום להפצה, ובמקום להשתמש עם הפה לדברים בטלים ולשון-הרע ורכילות, יותר טוב לצאת בחוץ ולדבר עם נשמות ישראל, לחזק ולאמץ ולעודד ולשמח אותם, כי על כל אחד ואחד עובר צרות משנות, אין אדם עכשו שלא יעבר עליו איזה משבר בחיים, בלי יוצא מהכלל, ואין מי שיכול לחזק בדור הזה את נשמות ישראל אלא אנשי שלומנו היקרים, תלמידי רבנו ז"ל האמתיים, ועל-כן במקום לפטפט דברים של מה בכך, ולחשד בזה או בזה, בשעה שזה או זה מוסר את נפשו בעבור קהלתנו, ודואג בעבור חשמל ומזגנים וחמום ומים וכו', וכו', ומה אתה עושה? כלום! לא לומר, לא הולך להפיץ, לא עובד, סתם הולך בטל, משתגע משעמום, ועד מתי נסבל ממך, עד מתי תחטט אחר עוונות ועולות אצל אחרים, תתחיל להסתכל על עצמך, ותתקן את עצמך קדם — כף צריך כל אחד לומר לעצמו, ולא לעשות בקרת על השני.

נא ונא תתארגנו קבוצות קבוצות, שבכל שבוע תבקרו באיזו עיר, ותתנו שם שיעור מדברי רבנו ז"ל, כי יש עכשו צמאון גדול לשמע דבר ה', ושם תפיעו ספרי רבנו ז"ל, כי יש המון צירות, שמבקשים ומתחננים ממני, שאשלח להם בכל שבוע אחד מאנשי שלומנו, שימסר שיעור, ובודאי מתן שכרו יהיה בצדו, ולא תשובו ריקם, כי עם ישראל רחמנים בני רחמנים, ובודאי תקבלו גם שפע גשמיות, תזרעו רוחניות, ועל-ידי-זה תקצרו גשמיות, הינו על-ידי שתפיעו את אור רבנו ז"ל, ותחיו את נשמות ישראל, תשמחו ותעודדו אותם, על-ידי-זה תחזרו עם שפע גשמיות גם-כן. תתחילו להתארגן קבוצות קבוצות, ותאמצו לעצמכם עיר קבוצה להיות שם פעם בשבוע, ולתת שיעור באיזה בית-הכנסת, ואז תראו שלא יחסר לכם שום דבר. העקר מה שאתם צריכים, הוא עזות ועקשנות דקדשה, לא להתפעל משום בריה שבעולם, מה לכם להתבייש, וממי יש לכם להתבייש, מה אתם עושים? סף הכל מדברים רק ממנו יתברך, דבורי אמונה והתחזקות, דבורי תורה ויראת שמים, ולכן

מי שאִינוּ יוצא לַהַפָּצָה, ואִינוּ מְחַזֵּק יְהוּדִים, שְׁלֹא יִהְיוּ לוֹ טַעֲנוֹת שְׂאִין לוֹ פְּרִנָּסָה, הוּא סֵתֵם בְּטָלָן וְעֶצְלָן, וּמָה גַם שְׁעֵתִיד לְתֵן אֶת הַדִּין, כִּי יֵשׁ לָךְ דְּבוּרִים נִפְלְאִים כְּאַלֶּה, מְדוּעַ לֹא תִדְבֵּר עַל לֵב נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? רַק לְהִתְאַזֵּר בְּעֻזּוֹת וְעִקְשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, וּכְבֹּר אֶמַר רַבְּנוּ ו'ל: מָה יֵשׁ לָכֶם לְהִתְבַּיֵּשׁ?! אֲשֶׁרִי מִי שִׁיכְנִים אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים אֶל תּוֹךְ לְבוֹ, וְאֵז לֹא יִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקכט.

בְּעֻזּוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בִּלְק, י" תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

כָּל־כּוֹף הַרְבֵּה פְּעָמִים אָנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם, אֲךָ מִתְפַּשְׁטִים עָלַי הַמְּגִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים. זְכַנִּי הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהַרְבֵּה בְּקִשְׁתִּי בְּשִׁבְלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ מְאֹד בְּחֻנּוֹף הַיָּלָדִים, אֲשֶׁר הַעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה עוֹלָה עַל הַכֹּל, כִּי יִמְנֶנּוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וּמָה יִשְׁאֹר מֵאַתָּנוּ? רַק זֶה שֶׁחֲנֻכָּנוּ אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַמוּנָה, וְזָכִינוּ לְהַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֲמוּנָה שְׁמִדְבָּרִים עִם הַנֶּעֱר — זֶה הַצֹּלְחָה נִצְחִית, כִּי כָּבֹר אֶמַר הֶחָכֶם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלִי ז, א): "כְּתִבְכֶם עַל לִוְיָ לְכָף" — כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִם הַנֶּעֱר, זֶה נִכְתָּב וְנִחָקק עַל לִוְיָ לְכָם, כִּי מְלַמֵּד בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וּמוֹרָה בְּבֵית־סֵפֶר, כְּשִׁישׁ לָהֶם יֵרֵאת שָׁמַיִם, דְּבָרֵיהֶם נִשְׁמָעִים וְנִחָקקִים בְּלִבּוֹת הַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידוֹת, וְלָכֵן אַתֶּם שְׂנִיכֶם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׂמִחִים מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקֵיכֶם שֶׁנִּפְל בְּגוּרְלֵכֶם, וּלְחַנּוּף אֶת יְלָדֵי יִשְׂרָאֵל, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הַרְחֵבַת הַדַּעַת, וְתִצָּאוּ מִהֶקְטָנוּת, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע גְּשָׁמִי וְשְׁפַע רוּחָנִי, וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם שׁוֹם דְּבַר, לְמַעַן שֶׁתּוּכְלוּ לְהַצִּיל בְּיוֹתֵר לְאֵין שְׁעוֹר.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ, שֶׁבְּבֵיתְכֶם יִשְׁרוּ תְּמִיד הַשְּׁלוֹם וְהָאֱהָבָה, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצָמְכֶם מִחֻלּוּקֵי דַעֲוֹת אוֹ מִפּוֹכּוּחִים וְכו', צְרִיכִים

להתאחד באהבה ואחווה ובהבנה הדדית, וזה עושה רשם בכל העולמות, כי איש ואשה זכו — שכינה ביניהם (סוטה יז.), תתארו לעצמכם, כשאיש ואשה אוהבים אחד את השני, ומדברים דבורי אמונה אחד עם השני, ומדברים תמיד מהצדיק בבית, איזו השראת השכינה יש בבית הזה? ! אשרי בית שמכבדים ומשמחים זה את זה, וזו את זה, ומדברים שם דבורי אמונה והשגחה פרטית, ומדברים מהצדיק, שבודאי השכינה אינה וזה משם.

נא ונא הרגילו את עצמכם לדבר אליו יתברך, כי כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא שיתרחב לכם — בין בגשמי ובין ברוחני.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקל.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר בלק, י' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל . . . שייחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אין מלים בפני להודות לך על גדל החסד חנם שאתה עושה עמי, והגמילות חסד שאתה מלווה לי בשביל בנית בית-המדרש, שבודאי יהיה לך חלק גדול בבניתו, ובזכות זה תולידו נשמות קדושות.

אודות למוד קבלה ששאלת, זה הלמוד לומדים ביחיד ולא בצוותא, וכמאמרם ז"ל (חגיגה יא:): ולא במרפכה ביחיד, הינו שאפלו שייחיד לומד, אסור לו לפרסם שהוא לומד למודים אלה, לא כמו שנוהגים היום, שהרבה מתפרצים ומעיזים לדבר בלשונות של התפארות וגאות וכו', וכבר אמר הרב הקדוש הרבי רבי אלימלך זי"ע, שלמוד כתבי האריז"ל, צריכים ללמד באימה

וביראָה, בִּרְתָּת וּבִזְיַע וּבִהַצָּנֶע, שְׁאָף אֶחָד לֹא יָדַע מָזָה, כִּי חֲמוּקֵי יִרְכִּיךָ, מֵהָ יֶרֶךְ בִּסְתֵר, אָף סִתְרֵי תוֹרָה צְרִיכִים לְלַמֵּד בִּסְתֵר (מוֹעֵד קָטָן טו). וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּתְחִיל לְגַרֵס בְּכָל יוֹם בְּמֵה דָפִים זֶהָר, וּכְמֵה דָפִים תְּקוּנִים, שְׁזֵה הִיסוּד, וְכֹף תִּהְיֶה רְגִיל בְּלִשׁוֹנוֹת שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, שְׁזֵה מִזְבֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְהָאֲרִיז"ל נִתַּן תְּקוּנָה לְבַעַל תְּשׁוּבָה, שְׂיֵאמַר בְּכָל יוֹם חֲמִשָּׁה דָפִים זֶהָר, אוֹ חֲמִשָּׁה דָפִים תְּקוּנִים, וְאֲשֵׁרִי שְׁלוֹמֵךְ אֶת שְׁנֵיהֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחִיזֵךְ יַחַד בְּאַהֲבָה, אַתְּוָה וְרַעוּתָה, וּבִהַבְּנָה הַיְדִידִית, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֵאמַר חֲזֵק, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֲנִי מְקַנָּה שֶׁתֵּצֵא מִמְּכֶם וְנִשְׁמָה קְדוֹשָׁה וּגְבוּהָה עַד מְאֹד. הַעֲקֹר תִּקְדָּשׁוּ אֶת עַצְמְכֶם בְּמִתֵּר לָכֶם, וְאִזְ תִּרְאוּ אִיךְ שְׂיִהְיוּ נִשְׁוֹאִיכֶם בְּהַצְלָחָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדְרַת בִּלְק, י" תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עַצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַעוֹלָם. וְעֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֶת כָּל אֶחָד מִנְּסִים בְּזֵה הָעוֹלָם בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְרוֹצִים לְרַאוֹת מִהַשָּׁמַיִם אִיךְ יִחְזִיק מֵעַמֵּד, וְצְרִיכִים כַּחוֹת עֲצוּמִים אִיךְ לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה, וּלְהִדְבִּיק אֶת עַצְמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאֵמֶת אֵין לָנוּ אֶת אָף אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַנִּשְׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, וְהַגּוּף הוּא טֶפֶה סְרוּחָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֹבֵר יַחַד אֶת הַגּוּף וְהַנִּשְׁמָה, וְכִמוֹ שְׁצִרִיכִים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּין הַגּוּף לַנִּשְׁמָה, כִּי אִם יֵשׁ מַחְלּוּקוֹת וּמְרִיבוֹת בֵּינֵיהֶם, הָאָדָם סוֹבֵל מַחְלּוֹת וְחִלְאִים רָעִים, כְּמוֹ-כֵן צְרִיכִים

להשתדל לעשות שלום בין איש לרעהו, ואפלו שהוא תכלית ההפך ממנו, עם כל זאת אני צריך לדון אותו לכף זכות, שהוא סובל על העצבים, והוא חולה נפש, כי יש הרבה סובלי חלאים בעולם, וכמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ה'), אשר יש הרבה סובלי חלאים, ועקר החלאים באים על-ידי חסרון אמונה, ורב מה שרבנו ז"ל התכוון, זה הולך על חלי נפש וחלי עצבים, ויש כל-כך הרבה אנשים, שסובלים על העצבים, שתמיד חושבים כאלו רוצים לעשות להם רע. ובאמת אף אחד אינו מתכוון לשני, כי כל אחד סובל את הסבל שלו, וכל הסבל שאדם סובל, הוא רק מחמת חסרון אמונה, כי מי שמאמין באין סוף ברוך הוא, ויודע אשר אין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והקדוש-ברוך הוא מחיה ומנה את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקות יתברך, אז אינו מתבלבל משום בריה שבעולם, כי בורח רק אל הקדוש-ברוך-הוא. ועל-כן ראה, ידידי היקר! לא להתבלבל משום בריה שבעולם, ותדע שסביבך נמצאים חולי נפש, וחולי רוח, וחולי עצבים, ובצורה כזו תוכל לעבור את זה העולם בקלות, כי אין אדם בזה העולם שלא יסבל מעצבים, זה פחות וזה יותר, והכל בא מחמת חסרון אמונה, כי על-ידי אמונה זוכים לאריכת אפים ולסבלנות גדולה, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנה), שאנחנו רואים, שבני-אדם ממש משתגעים בכל מיני שגיונות, וכל זה בא רק מחמת שאין להם אמונה ברוך ומזככת, ואם היו חזקים באמונה בו יתברך, והיו מדברים רק אל הקדוש-ברוך-הוא, על-ידי-זה אף פעם לא היו רבים ביניהם, ואף פעם לא הייתה מחלוקת ביניהם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר בִּלְק, י" תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה, כִּי אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין שְׂאִין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שְׂאִינוּ סוֹבֵל עַל הָעֲצָבִים, זֶה פְּחוֹת וְזֶה יוֹתֵר, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, כִּי כָּל מִי שֶׁחָטָא אִפְּלוּ פַּעַם אַחַת בְּחַיָּיו, הוּא כָּבֵד סוֹבֵל בְּנִפְשׁוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁחָטָא הֲרִבָּה, הוּא חוֹלָה נֶפֶשׁ וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, וּלְרַחֵם עָלָיו. תִּתְאָר לְעֲצָמָךְ כְּשֶׁאַחַד נִכְנָס לְבֵית-חוֹלִים לְחוּלִי נֶפֶשׁ, וְהוּא רוֹאֶה כָּל-כָּף הֲרִבָּה חוֹלִים מְסֻכָּנִים, שֶׁמִּתְפַּרְעִים זֶה עַל זֶה, הֵלֵב נִקְרַע מֵרֵב כָּאֵב, וְהוּא בּוֹכָה וּמִבְקֵשׁ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, חוּס וְרַחֵם וְחַמֵּל עַל אֵלּוּ הַנִּשְׁמוֹת, שֶׁהֵם סוֹבְלִים סִבֵּל נוֹרָא כְּזֶה, וְהֵם כְּלוּאִים בְּבֵית-חוֹלִים, וְכִמוֹ-כֵּן מוּבָא בְּתַקְוִיָּה זֶהֲרֵ (תְּקוּן ו'), שֶׁהַנִּשְׁמָה כְּלוּאָה בְּתוֹךְ הַגּוּף, וְצָרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת בֵּית-הַקְּפָלָא, וּלְהוֹצִיא אֶת הַנִּשְׁמָה, הֵינּוּ שֶׁצָּרִיכִים תָּמִיד לְהִסְתַּכֵּל עַל הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְצִיר בְּדַעְתּוֹ, שְׂאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וּבְאֻמָּת אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כִּי דוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הַכֵּל כְּסוּי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי לְאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי.

נָא וְנָא תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבָּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִדּוֹן אֶת עֲצָמָךְ לְכַף זְכוּת, וְתִדּוֹן אֶת אֲחֵרִים לְכַף זְכוּת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצֵּלָתָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תִּרְאֶה לְכָתֵב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּשָׁבוּעַ, וּמִמָּשׁ תַּחֲנִינִי.

כה תקלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"א תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין לָכֶם מָמָה לְהִתְפַּחַד מֵעֵין הָרַע, וּמִשְׁאָר מִרְעִין בִּישׁוּן,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְהִדְפִּיס סְפָרִים כְּאֵלוֹ, אֹרֹת צִחְצֻחוֹת
כְּאֵלוֹ, מִרְבִּי נוֹרָא מְאֹד כְּמוֹ רַבְּנוֹ ז"ל, אֵין לוֹ מָה לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי
רַבְּנוֹ ז"ל הוּא הַמַּתְנָה הַכִּי יָפָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יָכוֹל לְתַת לְכָל
הַבְּרִיאָה כְּלָה, כִּי הוּא מִבִּין וּמִשְׁכִּיל אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזוֹ הַבְּרִיאָה,
וְעַל-כֵּן אָמַר (תִּי-מִוְהָר"ן, סִימָן רנא): לֹא מִבְּעֵינִי, שְׂאֵת כָּל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל הֵייתִי יָכוֹל לְהַחְזִיר לְמוּטָב, אֲלֹא אֲפִלוּ אֶת כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם,
הֵייתִי יָכוֹל לְהַבִּיא סְמוּךְ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲךֹ דִּיו לְעֶבֶד לְהִיּוֹת
כְּרַבּוֹ; כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּזוֹ הַבְּרִיאָה מֶה שֶׁעוֹבֵר, וְרַק
רַבְּנוֹ ז"ל יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ — לְחִזֹּק וּלְנַחֵם אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד,
אֲפִלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם יֵשׁ בְּכֻחַם לְחִזֹּק, כִּי גַם עֲלֵיהֶם עוֹבֵר מֶה שֶׁעוֹבֵר,
כִּי גַם גּוֹי עָרֵל טָמֵא, סוֹבֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, פִּידוּעַ לְמִי שֶׁבָּקִי בְּהִנְהֻגַת
הָעוֹלָם, אֵיךְ שֶׁמַּתְנַהֵג הָעוֹלָם, וְעַל אַחַת כַּמָּה כַּמָּה מֶה שֶׁעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד. וְרַבְּנוֹ ז"ל מַחְדִּיר בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל אֶת הָאֱמוּנָה הַפְּשׁוּטָה
בוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְשׁוּקַת לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְשִׁמְחַת הַמַּצּוּת,
לְהַתְמִיד בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּלְקַיֵּם אֶת מִצְוֹתָיו יִתְבָּרַךְ
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה.

אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חִלְקְכֶם! שְׂאֵתֶם מִדְּפִיסִים סְפָרִים, שְׂדִיקָא עַל
יָדֶם תִּהְיֶה הַגָּאֻלָּה.

אֲשֶׁר כה תקלד בַּנְחֹל קלה

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יְצַלִּיחַ דְּרַכְכֶם תָּמִיד, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ —
תִּשְׁכַּלּוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נֶצַח.

כָּל יוֹם אֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָכֶם, אֶף הַמְּנִיעוֹת שֶׁמְסַבּוֹת אוֹתִי
בְּכָל יוֹם מִחֶדֶשׁ, הֵן אֵלוּ שְׁמוֹנָעוֹת אוֹתִי.

זִפְנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא לִהְיוֹת אֵצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְהַרְבֵּה
הַתַּפְלָלָתִי עֲלֵיכֶם שֶׁתִּצְלִיחוּ דְּרַכְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לֹא לָרִיב בֵּינֵכֶם, כִּי בָזָה תְּלוּיָהּ כָּל הַצְלָחָתְכֶם
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבִגְשָׁמִיּוֹת, וּבְכָל שֶׁתִּתְאַחֲדוּ בִּיחִד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת,
אֲזַ תִּצְלִיחוּ יוֹתֵר, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם, שְׁיִהְיֶה
בֵּינֵכֶם שְׁלוֹם וְהַבְנָה הַדְּדִית.

רְאוּ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הַדְּבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין
לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַזּוֹכָה
לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הָיוּ חֲזָקִים בָּזָה תָּמִיד, אֶף מִחֲמַת שֶׁרֵב בְּנֵי-אָדָם
אֵינֶם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַדְּבוּר, לִכֵּן הֵם מְתַרְשְׁלִים בָּזָה, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְמִצָּא זְמַן לְדַבֵּר אֵל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
וְאֲז תִּרְאוּ אֶת הַנֹּסִים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחֻזָּקוֹת, לְהַתְּחֻזֵּק וְלִידַע שְׁאִין לָנוּ
רַק אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְהוּא בִּרְאֵנוּ, וְהוּא בָּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה

כָּלָה, וְרַק אֵלָיו אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַפְּנוֹת, וְאִם נִחְדִּיר בְּעֶצְמֵנוּ יָדִיעוֹת אֵלֹהִי, אִזּוֹ נִהְיָה הָכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַלָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... שְׂיִחִיו נִצָּח.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה, עַל הַלֵּדַת נִכְדְּכֶם אֲצֵל בְּתֶכֶם תַּחֲיָה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּנְּפוּ לַהֲכַנִּיסוֹ בְּבִרְיָתוֹ שֶׁל אֲבִירָהּ אֲבִינוּ, וְיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמְחָה עַל נֵעָם חֲלֻקְכֶם, שְׂזִכִּיתֶם לַחֲתָן אֶת הַבְּנוֹת, כִּי בְּאַמֶּת זֶה הַזְכוּת הָכִי גְדוֹלָה לַחֲתָן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בַּמִּדְבָּר ו', כד): "וְיִבְרַךְךָ ה'" — בְּבָנִים, "וְיִשְׁמְרְךָ" — בְּבָנוֹת, מְלִמֵּד שֶׁהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת יוֹתֵר שְׁמִירָה, וְכֵן שְׁמִחָתָנִים אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקָם, הֵם נִשְׁמָרִים מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים. יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נִחַת, וְתִנְּפוּ לַרְאוֹת בָּנִים לְבָנִיכֶם, וְתָמִיד יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲדוּת בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה יִהְיֶה חֵלְקִי לְנִצָּח.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבִבִּית, עַל הַלֵּדַת
נִכְדְּכֶם הַיָּקָר אֲצֵל בְּנֶכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מִצִּוָּה אֶת בִּרְכָּתִי, לְתַת
לְכֶם בִּרְכָּה וַיִּשְׁוּעָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת מִיִּלְדֵיכֶם
וּמִנִּכְדֵיכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְלִשְׁמֹר עַל הַכְּבוֹד הַהֲדָרִי, כִּי
הַשְׁלוֹם-בֵּית — זֶה הַיִּסוֹד וְהַעֲקָר בַּחֲנוּךְ הַיִּלְדִּים, וּכְשֶׁהַיִּלְדִּים
רוֹאִים, שֶׁהָאָבָא וְהָאֵמָא גָּרִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה, שְׁלוֹם וְרַעוּת,
וּבִהְבִּנָּה הַדְּרִית, זֶה עוֹזֵר לְפִתּוּחַ הַיִּלְדִּים, וְהֵם מֵתַפְתְּחִים יוֹתֵר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בִּרְכָּה וְהַצֹּלֶחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בֵּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל הַיָּקָר ... שְׂיִחִיו.

מָאד מָאד הַצִּטְעָרְתִּי לִשְׁמַע, שְׂאֵתֶם נִמְצָאִים בְּלַחֵץ כָּבֵד,
וְדוֹרְכִים לְכֶם עַל הַרְגָּשׁוֹת שֶׁל הָאֶסּוֹן שֶׁפָּקַד אֶתְכֶם, לֹא עָלִינוּ,
לְדַעֲתִי, זֶה רְצִיחָה גְדוֹלָה שְׂאִין כְּמוֹתֶהּ.

וְהִנֵּה בְּעֵינַי הַקְּלָלוֹת שֶׁהוּא מְקַלֵּל, וּכְאֵלוֹ הוּא מִיָּחַס וְהַקְּלָלוֹת
שֶׁלוֹ וְכו'. מָה אִמַּר לְכֶם! בְּשָׁבוּעַ זֶה אֲנִיחֲנוּ קוֹרְאִים בְּפֶרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

"בִּלְק", שֵׁשׁ מִסְפָּר מִהֶקְלָלוֹת שֶׁל בָּלַעַם, שֶׁרָצָה לְקַלֵּל אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, וּמָה הָיָה סוּפוֹ? הֶקְלָלוֹת נִפְלוּ עַל רֹאשׁוֹ, כֵּן יִתְקַנְסוּ אֲצִלְכֶּם, כָּל הָאִיּוֹמִים וְהֶקְלָלוֹת יִפְלוּ עַל רֹאשׁ הַמִּקְלָל, וְאִין לָכֶם מָה לִּפְחַד, וְאִין לֹקַח אֶת זֶה עַל עֲצָמִי. שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ, הֶחֱכֵם מִכָּל הָאָדָם אָמַר (מִשְׁלֵי כו, ב): "כִּצְפוֹר לָנוּד, כְּדָרוֹר לְעוֹף, כֵּן קָלַלְתָּ חֲנָם לֹא תִבּוֹא", וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, סִימָן ו'): סוּף, שֶׁקָּלַלְתָּ חֲנָם תָּשׁוּב עַל הַמִּקְלָל; וְעַל-כֵּן אֵל תְּשִׁימוּ לֵב בְּכָל לְאֵלוֹ הַמִּקְלָלִים, אֲדָרְבָּה תִּרְאוּ וְתִבְיִנוּ עִם מִי יֵשׁ לָכֶם עֶסֶק, עִם יִצְוִרִים רִיקִים וּפְחִיזִים, שֶׁמִּנְצָלִים רְגִשׁוֹת וְאַסּוֹנוֹת שֶׁל אַחֲרִים.

וְהִנֵּה רַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָלְלָה, חֶלֶק ב', סִימָן ה'): עַל-יְדֵי שְׁמוֹשׁ הַצִּדִּיק, בָּא חֲרוֹת וְנִתְבַּטַּל הֶקְלָלוֹת; בְּשִׁבִּיל זֶה הַזְכוּת שֶׁאַתָּם מְשַׁמְשִׁים אֶת הַצִּדִּיק הָאֵמֶת, רַבִּי נִחְמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, וְתוֹרֵמִים סְדוּרִים לְבֵית-הַפִּנְסֵת שֶׁנִּקְרָא עַל שְׁמוֹ, אִין לָכֶם מָה לְדַאָּג כָּלֵל, תִּהְיֶה לֹאֵל "נֵר תְּמִיד" דּוֹלֵק בְּבֵית-הַפִּנְסֵת עַל שֵׁם בְּנֵכֶם ... ו"ל, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין בְּלִי שׁוּם קָשֶׁר לְכָלוֹם, יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁהֵם לְמַעַל מִשְׁכָּלָנוּ, וְהַקְדוּשׁ-כְּרוֹךְ-הוּא עוֹשֶׂה דְּבָרִים, שֶׁאֵף אֶחָד אִינוּ מֵבִין, אָבֵל בּוֹדָאי "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹל, צִדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא" (דְּבָרִים לב, ד), וּבּוֹדָאי הַזְכוּת הַזֹּאת שֶׁאַתָּם מֵתְפַלְּלִים בְּבֵית-הַפִּנְסֵת הַנִּקְרָא עַל שֵׁם הַצִּדִּיק הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא רַבִּי נִחְמָן מִבְּרֶסְלָב זי"ע, תִּגַּן בְּעֵדְכֶם, וְתִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וְתִתְּכֶרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

אָנָּה חִמְלוּ עַל שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן שֵׁישׁ לָנוּ פְּעוּטוֹן, שְׁנֵי גִנִּים, תִּלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים, וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, שְׁנֵי כּוֹלָלִים, כּוֹלָל לַחֲצֵי יוֹם, וְכוֹלָל לְיוֹם שָׁלֵם, יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי מִקְנָאוֹת, וּבֵית-כִּנּוּסֵת פָּעִיל רַב הַיּוֹם וְרַב הַלַּיְלָה, וְעַדִּין לֹא קִבְּלָנוּ אֲגוּרָה שְׁחוּקָה מִהַמוֹעֶצָה, אֲשֶׁר בְּאֵמֶת מֵיַעֲדִים לָזֶה תִּקְצִיבִים בְּשִׁפְעַ, וְעַל-כֵּן שְׁלֹא יִבּוֹאוּ וּישְׁחָקוּ לָכֶם עַל הַרְגֶּשׁ, אֲשֶׁר זֶה רְצִיחָה גְדוֹלָה עַד מָאֵד, וְעוֹן חֲמוּר לְזֵרוֹת מֶלֶח עַל כָּאֵב פְּתוּחַ, וּבָאִים בְּטַעֲנָה מְגַחֲכָת, כְּאֵלוֹ לֹקַחִים מִמִּשְׁהוֹ פְּרִנְסָה, אֲדָרְבָּה יְכוּלִים לְבָנוֹת תּוֹרָה, אִם הַמוֹעֶצָה תִּתְּפָקֵד כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. וְלָכֵן אֲנִי מִקְבֵּל עָלִי כָּל

מה שְׁאוּמְרִים וְכוּ' עֲלֵיכֶם, הַעֲקֹר אֶל תַּפְחָדּוֹ וְתַעֲמָדוֹ בַּלְחֶץ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָכֶם נַחַת, וְכֹדַי אֲשֶׁר בָּעֵת הָאֲזוּכָּה,
תַּזְמִינוּ גַם אֶת כָּל הַיְלָדִים מִהַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְכֵן אֲבָרְכִי הַכּוֹלֵל,
וַיֹּאמְרוּ בִּיחָד תִּהְיוּ לְזִכּוֹת בְּנֵיכֶם ... שְׂיֵאִיר לוֹ לְמַעֲלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּתְּבָרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַיִּים נְעִימִים וּבְרָכוֹת וַיְשׁוּעוֹת...

כה תקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גִּדּוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ.

כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית כ"א, יב): "כָּל אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלֶיךָ שָׂרָה — שְׁמַע
בְּקוֹלָהּ; וְגִלָּה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תקס"ג), אֲשֶׁר כָּל אָדָם,
אֲשֶׁתּוֹ — הִיא בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה, כִּי בִימֵי אֲבֹרָהֶם — הָיְתָה הַשְּׂכִינָה
נִקְרָאת שָׂרָה, וּבִימֵי יִצְחָק — הַשְּׂכִינָה הָיְתָה נִקְרָאת רַבֶּקָּה, וּבִימֵי
יַעֲקֹב — הָיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת רָחֵל וְלֵאָה, וְכֵן הוּא אֶצֶל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד. וַאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא נ"ט): אֶתְתָּךְ גּוֹצָא גִּחוּן
וְלַחִישׁ לָהּ, פֶּרֶשׁ רַשִׁי: שְׁמַע בְּעֶצְתָּהּ; וְעַל-כֵּן גַּם אֶתָּה תִּקְיָם אֶת
זֶה, וְאִם אֲשַׁתָּךְ כָּל-כָּךְ מִתְּעַקֶּשֶׂת, סִימָן שְׂזָה הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲסוּר לְלַכֵּת נֶגֶד הַרְצוֹן שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאֻמַּת
בְּדָבָר זֶה יֵשׁ הִרְבֵּה סִפְקוֹת, כִּי בְּדָבָר יִהְיֶה, אִם הָאִשָּׁה רוֹצָה, חֹס
וְשְׁלוֹם, נֶגֶד רְצוֹן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּנֹדַי אֲסוּר לְהִגִּיד שְׂזָה
הַשְּׂכִינָה, אֲדַרְבֵּה זֶה נִסְיוֹן, אֲבָל בְּעִנְיָן שֶׁלָּךְ, אֶתָּה צְרִיךְ לְצִיַּת אֶת
אֲשַׁתָּךְ, וּבִפְרָט שֶׁבְּדָבָר כֵּזֶה לְלַכֵּת מִבֵּיתוֹ, צְרִיכִים רְשׁוֹת מִהָאִשָּׁה,

כי הספנים ששה חדשים, והגמלים פעם בחדש וכו' (כתבות סא:),
והבן למעשה.

ראה להיות בשמחה, ותמיד תחשב מהקדוש-ברוך-הוא, כי כל
רגע ורגע שחושבים מהקדוש-ברוך-הוא ומתבטלים אליו, מקימים
בזה מצות עשה של "ודבקת בו". ולכן תעשה מה שתעשה, העקר
לחזק את עצמך, ולהיות דבוק בחי החיים בו תברך, והקדוש-
ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ורפך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
ממך.

בענין הבן שלך, בעוד חדשים אני עובר למקום יותר רחב
וגדול, פי נכנסו לפה שכנים, שהם הביאו כל מיני זבל ובגדי תועבה
וכו', ובשביל זה אני צריך לעבר מהמקום שגרת בו כבר עשרים
ואחת שנים, אבל מה לעשות? זה מאת הקדוש-ברוך-הוא, ובשביל
זה לעת עתה אני לא יכול לקחת שום בחור, כי זה לא בא בחשבון.

אודות שני הספרים שכתבת לי, פרוש על מגלת רות מהמקבל
ר' שלמה אלקבץ ו"ל, וכן תורת חכם מתלמידי הרש"ש, את שני
הספרים האלו יש לי, ואם תוכל להשיג לי את שאר הספרים, אהיה
לך אסיר תודה מאד.

העקר ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, ותחדיר בביתך

אָוִירָה שֶׁל שְׁמִיחָה, וְאָז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְצָרִיכִים לִרְאוֹת שֶׁהַבִּיטָה יִהְיֶה תָּמִיד בֵּית שְׁמַח, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. וְעַלִּיךָ לִזְכֹּר, שֶׁנִּסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְאִם אֶחָד אֵינוֹ נָקִי מִזֶּה, כִּי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבִרוּ עָלָיו נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים!

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בָּלֵק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתוֹדִיעַ לִי מָה עִם הַסְּפָרִים "שְׁמִירַת הַבְּרִית", כִּי פֹה יֵשׁ בְּקוֹשׁ גָּדוֹל לָזֶה, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, עוֹבֵר מִה שֶׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים וְכו'.

הַהִכָּרַח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁאַתָּה לֹא יָכוֹל לְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין מִסְפִּיק שְׂבָחִים מִה שֶׁאַתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ צָרִיכִים לְהִלֵּל וּלְהוֹדוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעָשָׂה חֶסֶד כְּזֶה עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהִתְחַתֵּן, כִּי אִם הוּא לֹא הָיָה מִתְחַתֵּן, מִי יוֹדֵעַ לְאִיזוֹ הִרְף וְאִיזָה כּוּוֹן הוּא הָיָה יוֹצֵא, וְעַל-כֵּן אֵל תִּדְחֲקוּ עָלָיו, כְּשֶׁאַתָּם לֹא רוֹאִים תִּכְף-וּמִיד שְׁפוּר, כִּי סוּף כָּל סוּף זֶה סוּף הַכֹּל שְׂבוּעִים מִהִתְחַנָּה, וּמָה אַתָּם רוֹצִים? רְאוּ לְשִׁבְתָּ בְּסִבְלָנוּת, וְאָז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁיִּהְיֶה לָכֶם

אֲבִירָה זָקֵן, סוֹף כָּל הַחֲבֵרִים שָׁלוּ מִהִישִׁיבָה הָיוּ מְאֹד מְקַלְקָלִים, וְזֶה הִשְׁפִּיעַ מְאֹד לְרָעָה עָלָיו, אֲכָל תִּהְיֶה לָּאֵל, הוּא הִצְלִיחַ לְנַתֵּק אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עִמָּהֶם זֶה שֶׁלֹּשׁ שָׁנִים, וְתִהְיֶה לָּאֵל, הוּא לָמַד הִרְבֵּה אֲצִלְנוּ בְּהַתְמָדָה גְּדוּלָּה, וַיֵּשׁ לוֹ תְּשׁוּקָה רַבָּה לְקִנּוּת הִרְבֵּה סִפְרִים, אֵךְ סוֹף כָּל סוֹף הוּא הִתְחַתֵּן רַק לִפְנֵי שְׁבוּעִים, אִזּוֹ מָה אִתָּה רוּצָה מִמֶּנּוּ?! אֵל תִּדְחַק אוֹתוֹ, וְאִזּוֹ תִּרְאֶה שֶׁהוּא יִשְׁתַּנֶּה לָכֶם לְגַמְרִי לְטוֹבָה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִידִידֵנוּ הַיָּקָר וְהַנֶּעְלָה ... גִּירוֹ יְאִיר, כִּי הָאֲבִירָה הַזֶּה הוּא וְאִשְׁתּוֹ הֵם מִמֶּשׁ חֲדוּשִׁים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא בְּגִין עֲדָן שְׁלֵהֶם, כִּי הֵם זֹכִים לְהִדְפִּיס כָּאֵלּוּ סִפְרִים, אֲשֶׁר הֵם מַחְזִירִים אֲלֵפִים וּרְכֻבוֹת שֶׁל יְהוּדִים בְּתִשְׁבּוּכָה, וְאֵלּוּלֵי הֵם, אֵף פַּעַם לֹא הָיָה מִדְּפֹס, וְעַל־כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לַעֲזוֹר לָהֶם — בְּמִמוֹן, בְּרִצּוֹן וּבִטְרָחָה, כִּי אֵת הַזְכוּת שְׁלֵהֶם אֵי אֶפְשָׁר לְקִנּוּת, כִּי אֵין כֶּסֶף בְּעוֹלָם שִׁישְׁלָם תְּמוֹרֶת הַזְכוּת שְׁלֵהֶם, כִּי הָרִי הֵם מִדְּפִיסִים אוֹרוֹת צִחְצִיחוֹת, אוֹרוֹת רוֹחֲנִיִּים כָּאֵלּוּ, אֲשֶׁרִי מִי שְׁנוֹתֵן לָהֶם יָד וְעוֹזֵר לָהֶם!

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמִּדְּבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הִצְלַחַה נְצִיחִית, הִצְלַחַה כְּזוֹ, שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְצִרִיכִים הִרְבֵּה הִרְבֵּה חֲזוּק בְּזֶה הָעוֹלָם — לֹא לְהִשְׁבֵּר, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם מֶה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזִיק מַעֲמָד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, כִּי עָקֵר הַחֲכָמָה בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא לְהִיּוֹת חָכֵם כָּלֵל, וְאֵל זֶה זֹכִים דִּיקָא עַל־יְדֵי שְׁאֲדָם מְדַבֵּר הִרְבֵּה אֵל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר בִּלְק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ מְחִיָּה וּמְהִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוֹמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָכָל
שְׂאֵדָם מְכֻנִּים בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת אֱלֹהִי, כֵּן זֹכָה לְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ; כִּי
בְּאֵמַת הַנִּשְׁמָה הִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, כִּי כָּל בֶּרֶךְ יִשְׂרָאֵל בָּא מֵעוֹלָם
הָאֲצִילוּת, אֵף מִחֲמַת שְׂיָרֵד אֶל עוֹלָם גִּשְׁמִי וְחִמְרֵי בְּזוּהָ, הוּא שׁוֹכֵחַ
מִהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַקֵּר הָעֲבוּדָה — לְחֹזֵר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין
סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים
בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁזֶה עֵקֶר הַתְּשׁוּבָה, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לה), בְּסוּד תְּשׁוּב"ב ה', שֶׁזֶה אוֹתִיוֹת תְּשׁוּב"ה.

אוֹדוֹת מֶה שְׂאֵתָה כּוֹתֵב מִבִּנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהֵם לֹא יִסְכִּימוּ
וְכוֹ' וְכוֹ', מֶה אָמַר לָךְ! אֵתָה צָרִיךְ לְרֹאוֹת מֶה שְׁטוּב לְבִנְךָ, וְלֹא
מֶה שְׁטוּב לְרֹאשׁ הַיְּשִׁיבָה וְלַהֲנַהֲלָה, כִּי אִם הוּא יִתְחַתֵּן, אֲזִי מִמִּילָא
הוּא יֵצֵא מִשָּׁם, וְאֵתָה צָרִיךְ לְרַחֵם עַל בִּנְךָ, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ צָרִיכִים
לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים, וְלִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַתֵּן אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם, וְאֵל
תְּסַתְּפִלוּ כִּי אֲצֵל זֶה הַבֵּן כָּכָה, וְאֲצֵל הַבֵּן הַשֵּׁנִי כָכָה וְכוֹ' וְכוֹ',
צָרִיכִים לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלֹא לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם
דְּבָר שְׂבַעֲוֹלָם, וְאֲזִי אִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזוּהָ, תִּהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ —
אֵתָה וְאֵשֶׁתְּךָ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהִיּוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל עַל שַׁבַּת נַחֲמוֹ, וְאֲזִי אֲדַבֵּר עִם

אָשׁתְּךָ וְאַתָּה, אָבֵל אַתֶּם תִּהְיוּ מוֹכְנִים, וְאַל תִּסְתַּכְּלוּ עַל מֶה שֶׁאַחֲרִים
אוֹמְרִים, אַתֶּם צָרִיכִים לְרוּחַם עַל יַלְדֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאֵה לְצֵאת מַעְצָמְךָ, וְתִתְחִיל לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, עִם כָּל מִי שֶׁאַתָּה פּוֹגֵשׁ, וּבִפְרָט עִם אֲשֶׁתְּךָ וְיַלְדֶּיךָ,
וְרַבֵּנוּ ו'ל' אָמַר (לְקוּטִי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנח): עַל-יְדֵי אַמוּנָה זוֹכִים
לְאַרְיֵכַת אַפִּים, כִּי צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִכַּעַס, לֹא לְהַפְנִים
בְּעֻצְבִים וּרְצִיחָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר בָּלֵק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבָעוּלָם, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד עַל
הַשְׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם, שְׂיִהְיֶה
בֵּינֵכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְדוֹלָה, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

יַעֲצָתִי לָךְ, שְׁבָעוֹד שְׁבוּעַ כְּשֶׁתְּצַטְרָכִי לְלֶדֶת, תִּסְעִי הַבֵּיתָה אֵל
הָאֲמָא, וּבַעֲלֶךָ יִשְׁאָר לְלַמֵּד וּלְהַפְיִץ אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ו'ל' בְּעוֹלָם, וְכֵן
אַחֵר הַלֵּדָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, תִּשְׁאָרִי חֲדָשׁ אֲצֵל הָאֲמָא, וְאַל
תִּדְאָגִי, כִּי בַּעֲלֶךָ מוֹחֵל לָךְ, וְהוּא רוֹצֶה אֶת הַטוֹב שְׁלָךְ, כִּי בְּאֲמַת
הוּא אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְרוֹצֶה רַק לַעֲזֹר לָךְ, וְאַם אַתְּ מְרַגִּישָׁה שְׂזָה הַעֲזֹר
שְׁלָךְ, אֲזִי תַעֲשִׂי כְּמוֹ שֶׁתְּכַתְּבִי לָךְ.

אֲשֶׁר כה תקמג בַּנְחַל קמה

נָא וְנָא רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מִמָּרִיבוֹת, כִּי זֶה הוֹרֵס אֶת הַבַּיִת לְגִמְרִי, וְאוֹי לְבַיִת שֶׁהִבְעֵל וְהָאִשָּׁה רְבִים, כִּי רַבְּנוּ ו"ל הֶקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְאָמַר, שֶׁהִבְעֵל-דָּבָר וְהִסָּמ"ך-מ"ם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְשֹׁבֵר אֶת בְּתֵי יִשְׂרָאֵל, וְלִכְן צָרִיכִים לִהְיוֹת פְּקָחִים, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שְׁטִיּוֹת, וְלִשְׁבֹּר אֶת הַבַּיִת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמג.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר בִּלְק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּכֶם.

נָא וְנָא תִחְזְקוּ אֶת עֲצֻמְכֶם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּתְכַבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי זֶה הֵיךְ רְצוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְתַכְמִּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: אִישׁ וְאִשָּׁה — שְׂכִינָה שׁוֹרָה בֵּינֵיהֶם, וְכִשְׁהִבְעֵל מְכַבֵּד אֶת אִשְׁתּוֹ, וְהָאִשָּׁה מְכַבֶּדֶת אֶת בַּעְלָהּ, אִזּוֹ הֵם עוֹשִׂים מְקוֹם לְשְׂכִינָה. וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלִחְזֹק אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, כִּי הָעֵקֶר שֶׁתִּהְיֶה בַּבַּיִת אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְשִׁלָּא תִשְׁכְּרוּ מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם, וְאִם תִּלְכוּ בַּצּוּרָה כְּזוֹ, תִּהְיוּ הֵכִי מְאֻשְׁרִים בְּחַיִּים.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְּׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בלק, י"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

כל יום אני רוצה לכתב לכם מכתב, אך המניעות והעכובים
מעכבים אותי כל יום, זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו
ז"ל, והרבה בקשתי עליכם, שתצליחו בחייכם, ואני מאד מאד
מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל מסתדר אצלכם על הצד היותר
טוב, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לכם תמיד ברכה והצלחה
בכל מעשה יריכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקמה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל כלליות אנשי שלומנו היקרים
"חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם
ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, שיבוא
אל בית המדרש, וכן כל אחת מנשות אנשי שלומנו, שתבוא אל
האולם למעלה בקומה שלישית ביום ראשון בערב בשעה 9:30
בדיוק, כי יש לי לדבר אל כלכם מפמה נקודות מאד חשובות, אשר
עומדות על הפרק, ואבקש שתעשו כל מיני מאמצים, שאף אחד
ואחת לא יחסר, כי האספת חרום שאני קורא, כדי לדבר אתכם,

היא בשביל דברים מאוד נחוצים, אקוה שתעשו את רצוני, וכלכם תבואו.

גם אבקש מכלכם לשמר מאוד לא ללכת לים בשלשת השבועות של בין המצרים, כי זו סכנת נפשות של טביעה, לא עלינו, ומלבד זאת, אני לא צריך להזכיר לכם, ואף הוא למותר להגיד, כי אסור ללכת כל השנה לים מערב, רחמנא לישזבן, כי זה גלוי עריות ממש, ועל זה כבר העיד בלעם הרשע ואמר: אלקיהם של אלו שונא זמה הוא (סנהדרין צג.), ודעת לנבון, שעל החטא הזה באה מיתה משנה, ואלו התאונות שאנחנו שומעים בכל יום, מה שקורה, רחמנא לצלן, שנהרגים אנשים במיתות משונות ואכזריות, הכל בשביל שלא נזהרים מנאוף וזמה, ותזכרו, כי ללכת לים מערב, על זה בא עזר חנק, רחמנא לצלן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם פרנסה בשפע, ותזכו לגדל את ילדיכם על טהרת הקדש.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תקמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויורדפו אל ידידי היקר לי מאוד ... ו... שיחיו נצח.

כבר כמה פעמים רציתי לכתב לכם, אף טרדותי רבו מאוד בעסקי הרבים, וזה אשר מנע אותי.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו ו"ל ונהרהב התפללתי עליכם, שתהיה לכם ברכה וישועה בכל מעשה ידיכם.

נא ונא ראו להתחזק יחד, ותשתדלו לעזר אחד לשני, כי גדול

אֲדוֹנֵנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, וּבִנְדָאֵי תַהֲיָה לָכֶם יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, אִם תַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, וְלֹא תִשָּׁבְרוּ מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי בְּאֶמֶת בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הָרַבָּה חֲזִיק, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים כָּל-כָּף הָרַבָּה צְרוּת וְיִסּוּרִים, אֲשֶׁר הִתְחַזַּק, וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְּׂרוּ לִי בְשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בִּלְקָה, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, עַל אֵף שְׁאֲנִי מְאֹד שָׁבוּר עָקֵב הַמַּצָּב שָׁבוּ גִלְפִּדְתֶּם, עִם כָּל זֹאת בָּאתִי לַחֲזֹק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אֲתֶכֶם, שֶׁתַּחֲזִיקוּ מֵעַמָּד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרֹב לְהוֹשִׁיעַ, מִי יוֹדֵעַ נִפְלְאוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים שְׁאֲנֵחֵנוּ לֹא יוֹדְעִים כָּלֵל, עַל זֶה נֹאמַר (דְּבָרִים לֵב, ד): "הַצּוֹר תָּמִים פָּעֵלוּ, כִּי כָל דְּרָכָיו מְשֻׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עוֹל, צְדִיק וְיֹשֶׁר הוּא", כִּי אֵף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֶת דְּרָכֵי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְהַכֹּל נַעֲלֵם וְנִסְתָּר, וְעֲלִינוּ רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שֶׁכָּל מֵה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה — זֶה לְטוֹבָתֵנוּ, וְאֵף שְׁאֲנֵחֵנוּ לֹא מְבִינִים, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבַּעוֹלָם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וּלְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָנוּ בָּזָה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי שֶׁמְרַגִּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הָכִי מַצִּלָּה. וְלִכֵּן תִּהְיֶה חֲזָקִים בָּזָה, וְתֵרָאוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲשֶׁר כה תקמח בנחל קמט

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקמח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יְהוָה, יוֹם שְׂשׂוֹי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בִּלְקִי, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נֶצַח.

זֶה מִזְמַן שְׂרָצִיתִי לְכַתֵּב לָכֶם, אֲךָ לֹא יָצָא לִי מֵרַב טְרוּדוֹתִי בְּכָל
יּוֹם.

זִכְנִי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא לִהְיוֹת אֲצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל, וְהִרְבָּה
בְּקִשְׁתִּי עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַּחַיִּי נְשׁוּאֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לִהְיוֹת דְּבוּקִים בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְתָמִיד תִּדְבְּרוּ
רַק עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְכָל מָה שְׁאַתֶּם צְרִיכִים תִּבְקְשׁוּ מִהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוא, וְכֵן רְאִינוּ אֲצֶל יִצְחָק וּרְבֵקָה, כְּשֶׁהָיוּ צְרִיכִים אִיזוֹ יִשׁוּעָה,
אוֹמְרִים תַּכְמִּינֵנוּ הַקְדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית וְבָה, פָּרָשָׁה סג, סִימָן ה'): הוּא עֲמֵד
בְּזוּיָת זֶה, וְהִיא עֲמֻדָּה בְּזוּיָת זֶה, וּשְׁגִיָּהֶם הִתְפַּלְּלוּ אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְרַק כֹּף זָכוּ לִישׁוּעָה, וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר, שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהַחְזִיר אֶת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ שֶׁהָלַכוּ אֲבוֹתֵינוּ מִדּוֹר דּוֹר. וְלָכֵן אֲנַחְנוּ
צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד לָלֶכֶת בְּדֶרֶךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא.

נָא וְנָא תִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתַעֲשֶׂה לַעֲצֻמָּה
קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ,
אֲשֶׁר הָאֲרָבֶעָה לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כִּנְגֻד הָאֲרָבֶעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת,
בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לַמּוֹדִים אֵלּוּ,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד מְסֻגָּל לְנִשְׁמָה.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי

מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְׂרוּ לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּה תִקְמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בָּלֵק, י"ג תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי
הַשְׁמִיחָה הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בְּבֵית אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי, וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם
עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַכְנִיס בְּאֶדָם מְרִירוֹת וְשִׁבְרוֹן לֵב,
עֲצָבוֹת וְדִקְאוֹן, כְּדֵי שְׂאָדָם יִתְאַשׁ בְּיָאוֹשׁ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן, וְלִכְנֹן
צָרִיף לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַשְׁמִיחָה
רְפוּאָה בֵּין בְּגֶשֶׁמִּי וּבֵין בְּרוּיָנִי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ לְכַרֵּחַ רַק אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּטְעֶה אֶתְכֶם שׁוֹם בְּרִיָּה,
כְּאֵלוּ יֵשׁ אֵיזוֹ יִשׁוּעָה כְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל אָפֶס וּכְלָא, כִּי
אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמָה שְׁאַנְחֲנוּ נוֹשְׁמִים, זֶה רַק
אוּרוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁרִי מִי שֵׁשֶׁם אֵל לְבוֹ דְּבָרִים אֵלוּ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד שְׁתַּצְלִיחוּ, וְאִזְכָּה לְרֹאוֹת תָּמִיד
בְּשִׁמְחָתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקנ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצָּח.

רְאוּ לְהַתְחִזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שֶׁבְּעוֹלָם לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי בְּאַמַּת — אִישׁ וְאִשָּׁה שֶׁכִּינָה שְׁרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתָם,
אִם הֵם שׁוֹמְרִים אֶת עֲצָמָם מִמְּרִיבוֹת וּמִחֲלֻקוֹת, וּבְאַמַּת מֶה יֵשׁ לָנוּ
בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְרֹאוֹת וּלְשַׁמֵּר
לֹא לַגִּרָּשׁ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִהֶבֶית, וְזֶה נַעֲשֶׂה
עַל-יְדֵי הַמְּרִיבוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בֵּין הַבַּעַל וְהָאִשָּׁה. וְלִכֵּן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד
מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיוּ בִּינֵיכֶם, חֶסֶד וְחִלְלָה, שׁוֹם חֲלוּקֵי דַעוֹת וּמְרִיבוֹת,
אֲלֹא תִשְׁלִימוּ בִּינֵיכֶם, וְתִגְוְרוּ בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְעַל-יְדֵי-
זֶה תִּצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא ... גִּרּוֹ יְאִיר, רְאֵה לְשִׁמְחָה עַל נַעֲם חֲלֻקָּךְ, עַל אֲשֶׁר בַּנַּחַל
שָׁם גּוֹרְלֶךְ, וְאַתָּה זֹכֶה וּמְזֻכָּה אֶת הָרַבִּים, וְאַתָּה לּוֹמֵד עִם בְּנֵי
הַנְּעוּרִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּבֵת יָם, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת אֵין לְתֹאֵר וְאֵין
לְשַׁעַר כָּלֵל, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַכְנִיס אִימָה יִתְרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ,
כִּי זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד, תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיכֶם אַהֲבָה
וְהִבְנָה הַדָּדִית, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָפְכֶם תָּמִיד, וְתִבְשְׁרוּ לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקנא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבָּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אֲנִי מְאֹד מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, עִם כָּל זֹאת כְּבָר דִּבַּרְתִּי אִתְּךָ הֶרְבֵּה, שֶׁבָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבָּעוֹלָם, וְאֵף שֶׁגַּם זֶה קָשָׁה, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צְרוּת וַיִּסּוּרִים וּמִכְאוּבִים מְשֻׁנִּים, עִם כָּל זֹאת, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק לְהִתְחַזֵּק, וְזֶה מֵה שֶׁאֲנִי חֲנוּ מִקְבָּלִים רַק אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל. וְתֹאמִין לִי, שֶׁכָּל הָעוֹלָם שְׂבוּרִים, כִּי אֵין אָדָם שֶׁיִּלָּךְ לוֹ כְּסִדְרָה, וּבִאֲמַת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ו"ל — לָמָּה אֵין הוֹלֵךְ לְאָדָם כְּסִדְרָה? בְּגִלָּל שֵׁשׁ לוֹ גְּדִלוֹת, כִּי אִם אָדָם הֵיכָה מְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֶל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, הֵיכָה הוֹלֵךְ לוֹ הַפֶּל כְּסִדְרָן (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פב), אֵף מֵה לַעֲשׂוֹת, שֶׁעֲדִין לֹא זָכִינוּ לְהַגִּיעַ אֶל זֶה, לְהִיּוֹת בֵּטֵל וּמְבִטֵּל לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ. לְזֹאת צָרִיכִים לַעֲבֹד הֶרְבֵּה הֶרְבֵּה עַל נִקְדָּה זוֹ — לְבִטֵּל אֶת עֲצָמָנוּ לְגַמְרֵי, שֶׁנִּזְכָּה לְדַעַת שֶׁאֲנִי חֲנוּ כְּלוּם וְאֶפֶס וְכו' וְכו', וּמִמֶּלֶא לֹא יִהְיֶה שֵׁיף יְרִידָה וּנְפִילָה, כִּי מִי אוֹמֵר שֶׁהֵינּוּ בְּאִיזוֹ מְדֻרְגָּה, שֵׁשׁ עֶכְשָׁו יְרִידָה וּנְפִילָה וְכו' וְכו'. וְאֲנִשִּׁי שֶׁלּוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁר' אַבְרָהָם בֶּר' נִחְמָן ו"ל, הֵיכָה עוֹבֵד עַל עֲצָמוֹ כָּל יָמֵי חַיָּיו שֶׁיִּהְיֶה כְּלוּם, וְלִסּוּף יָמָיו זָכָה לָזֶה, כִּי הֵיכָה בְּעֵינָיו כְּלֹא כְּלוּם מִמֶּשׁ. וְיִדּוּעַ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִפְלִיג מְאֹד בְּמַעֲלַת מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְאָמַר לְתַלְמִידָיו וְכֵן לְבִתּוֹ אֶדְל: אִם תִּסְתַּכְּלוּ עַל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, תִּרְאוּ שֶׁהוּא חֲתִיכַת אֲדָמָה בְּעֵינָי עֲצָמוֹ, "א שְׁטִיקָל בְּלֹא טַעַם", כָּל-כָּךְ הֵיכָה בְּעֵינָי עֲצָמוֹ כְּלֹא מִמֶּשׁ, חֲתִיכַת אֲדָמָה, וְזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב אֲצֵל מֹשֶׁה רַבְּנוּ (בַּמִּדְבָּר יב, ג): "וְהָאִישׁ מֹשֶׁה עָנָו מְאֹד מִכָּל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה", כִּי הִחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ לֹלָא כְּלוּם, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לָמָּה שֶׁנִּזְכָּה, עֵין לֹא רָאָתָה,

וְהִלּוּאֵי שְׁנוּכָה פַּעַם אַחַת לְהַגִּיעַ לְבִטּוּל כְּזֶה, לִהְיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל
לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְאִזּוּ יִלָּךְ לָךְ הַחַיִּים כְּסֻדָּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם
לְהַעֲבִיר הַמְשָׁלוּחַ שֶׁל סִפְרִים לְכָאן, כִּי כָּל הָאֲרָגוֹזִים כְּבָר אֲרוּזִים,
וְצָרִיכִים לָבוֹא לָפֶה, וְאֲנִי מוֹכֵן לְשֵׁלֶם אֶת זֶה, כִּי זֶה נִצְרָךְ מְאֹד
מְאֹד, וּבִזְכוּת הַזֶּה אֲנִי מִקְנָא — שֶׁל מִי שֶׁהִדְפִּיס, וּמִי שֶׁיִּשְׁלַח אֶת
זֶה, וְלִכְנֵן אֲנִי מִקְנָא בָּךְ, אִם יִהְיֶה לָךְ חֵלֶק בְּזֶה, כִּי הֲרִי אֶתָּה רוֹאֶה
אֵילּוּ בַּחוּרִים וְאַבְרָכִים מִסְתּוֹכְכִים בְּבֵיתֶךָ וּבְאֲשֻׁדּוֹד וּבְבִנֵּי בֵּרֶק וְכו',
וְכו', כִּי אֵלֶיךָ יֵשׁ בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית, וּמִמֶּלֶךְ אֲשֶׁרֵי מִי שְׁנוּכָה שִׁיְהִיָּה
לוֹ חֵלֶק בְּסִפְרֵי הַזֶּה, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתִּלָּךְ אֵל
... וְתַעֲשֶׂה עִמּוֹ עֵסֶק לְהַעֲבִיר אֶת הַקִּפְסָאוֹת לָפֶה (אֲגַב הֵן קִפְסָאוֹת
קִטְנוֹת וְלֹא גְדוֹלוֹת כְּמוֹ שֶׁהָיוּ, וְעַל-כֵּן הַמִּסְפָּר לֹא יִפְחִיד אוֹתָךְ,
שִׁישׁ בְּעֶרְךָ מֵאָה וְעֶשְׂרִים קִפְסָאוֹת).

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף
אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְאִף שְׁאֵתָה מִצְפָּה כְּבָר לַיּוֹם הַטּוֹב הַזֶּה, עִם
כָּל זֹאת כְּבָר גְּלֶה לָנוּ רִבְנוּ י"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה א'), שֶׁהִבַּת מְלָךְ
אִמְרָה לִשְׁנֵי לְמַלְךְ: תַּחֲפֹשׁ לְעֲצָמְךָ מְקוֹם, וְתִצְפָּה וְתִחַכֶּה לְהוֹצִיא
אוֹתִי, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֵּה לְצַפּוֹת וּלְחַכּוֹת עַד שְׁנוּכִים
לְהוֹצִיא אֶת הַנִּשְׁמָה מִהַגְלוֹת, וּמִי שְׁנוּכָה לְהוֹצִיא אֶת נִשְׁמָתוֹ
מִהַגְלוֹת, רוֹאֶה לְפָנָיו עוֹלָם חֲרוּת; כִּי כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוּ שֶׁל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אִם תּוֹכַל לְהַשִּׁיג לִי הַלְוָאָה הַשְּׁבוּעָה, אֶהְיֶה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה, כִּי
פְּשׁוּט אֲנִי נִחְנָק מְרַב חוֹבוֹת, וּמִי יוֹדֵעַ אִם הִצְרַכְתִּי לְהַכְנִיס אֶת
עֲצָמִי בְּדָבָר כְּזֶה שִׁיּוֹתֵר מִכַּחוֹתִי.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בְּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו
נִצַּח.

אִף שֶׁכִּתְבֹּתִי לָכֶם כָּבֹד מְכַתֵּב, בְּאִתִּי עוֹד פֶּעַם לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק
וּלְשַׁמֵּחַ אֶתְכֶם בְּכִתְיָבָה מְשֻׁמָּחַת.

הַגִּיעַ הַזְמַן, שֶׁתִּתְחַשְּׁבוּ עַל שְׂדוּכִים בַּעֲבוּר בְּנֵכֶם ... גִּירוֹ יָאִיר,
וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, תִּרְחֲמוּ עָלָיו, כִּי עָקַר אֶהְבֵּת הַהוֹרִים
לְבִנְיָהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם, לְרִצּוֹת לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל שֶׁהֵם סְמוּךְ לְפָרְקָם, כִּי
זוֹ הַהֲצִלָּה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (פְּסָחִים
קִיב): לֹא־תִוָּרֶה בְּטִהְרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵי־כֵן לֹא־תִוָּרֶה,
וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׂאוּמֶרֶת אַחֲרֵת, אֵין אֲנוּ יוֹדְעִים רַק
מִחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים. וְאִף שְׂאֻנְחָנוּ מוֹצֵאִים, שֶׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (קְדוּשִׁין כֹּט): רִיחִים עַל צִנְאוֹ, וְיַעֲסֹק בַּתוֹרָה? אִף כָּבֹד בָּאוּ
לְהַסְכָּמָה, כְּשִׁיִּצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, בּוֹדָאִי יִתְחַתֵּן קֶדֶם. וּבְעֵתִים הֵלְלוּ
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַפְּרִיצוֹת עוֹשֶׂה פְּרִצוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט
בְּעִיר אֲשֶׁדוֹד, שְׁמִלָּאָה גּוֹיוֹת עֲרָלוֹת טְמֵאוֹת, שֶׁהַכְּנִיסוּ הָעֶרְב־רַב,
כְּדִי לְהַכְשִׁיל אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּפָגֶם הַבְּרִית, צְרִיכִים לְרַחֵם עַל
הַיְלָדִים, וְלִמְסַר אֶת נַפְשׁוֹ לְחַתֵּן אוֹתָם סְמוּךְ לְפָרְקָם.

נָא וְנָא רְאוּ לְכַתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד אִם אַתֶּם מַעֲנִינִים, כִּי אִם לֹא,
אֵלֶּךְ לִי לְיָמִין אוֹ לְשִׁמְאֵל, כִּי תִהְלֶה לֵאל, לֹא חֹסֵר מִי שְׁיִצִּית,
וְעַל־כֵּן אִם אֵין אַתֶּם רוֹצִים, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנֻזָּכָה לְחַתֵּן
אֶת אַחֲרִים שְׁכֵן רוֹצִים לְצִיָּת.

תִּסְלְחוּ לִי שְׂאֵנִי מְדַבֵּר כָּל־כֵּן בְּתַקִּיפוֹת, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב
לִי בַּצַּעַר הַנֶּעֱר.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִנִּי,
וּכְכֹל שְׂאֵדָם מִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה, בֶּן זִוְכָה שֶׁתִּתְרַחֵב לוֹ דַּעְתּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְמַצֵּא חֶתֶן טוֹב וַיִּרְא
שְׁמִים לְבַתְּךָ, שֶׁתִּתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹתֵר מֵהָר, כִּי בִדּוּר הַזֶּה צְרִיכִים
לְהִתְחַתֵּן סְמוּךְ לְפָרְקָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּית דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר בִּלְק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֵל תִּדְאָגִי, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִי וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֵת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְּבֵל מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בֶּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

תֹּאמִין לִי, שֶׁלֹּא שִׁכַּחְתִּי מִמָּךְ כְּרָגַע, וְכָל הַיּוֹם הִתְפַּלֵּלְתִּי
שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדִרְכְּךָ.

בְּעֵינַי שְׁבוּעַ הַבָּא, אָנִי מָאֵד מָאֵד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁנִּזְכָּה לְכִסּוֹת אֶת הַטָּשָׁעַק, וּמִמִּילָא לֹא נִשְׁאַר בְּעַל חוֹב, בַּק אֶתָּה
חֹזֵק וְאַמִּץ, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, עַל גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ,
שֶׁאַתָּה אֵינְךָ מִתְיָאֵשׁ, וְאַתָּה עוֹזֵר לִי, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁאַנְזָכָה לְשֵׁלֶם לָךְ בַּחֲזָרָה עַל כָּל הַטוֹב שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי.

נָא וְנָא תַּעֲשֶׂה עַל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
הִיא יְסוֹד גְּדוֹל בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּכְכֹל שֶׁאַדָּם מִתְחַזֵּק בְּשִׁמְחָה,
כֵּן יַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בֶּלֶק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אִף שֶׁכָּבֹד כְּתִבְתִּי לָךְ מִכְתָּב, בְּאַתִּי בְּשׁוּרוֹתִים אֵלָה לְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יָכוֹל לְמַלֵּא עוֹד שְׁתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ קַפָּסֹאוֹת עִם "אוֹצֵר
הַקּוֹנְטֵרֶסִים" הַקֵּטָנוֹים, שֶׁאַתָּם אוֹמְרִים שֶׁקָּשָׁה לָכֶם לְהַפִּיץ אֶת זֶה,
כָּל סֵפֶר מִסְפָּרֵינוּ נִחַטָּף כָּאֵן אֶצְלָנוּ בְּאוֹתוֹ יוֹם, וְלִכֵּן בְּשִׁבִּיל זְכוּת

אֲשֶׁר כה תקנו בנחל קנו

הַרְבִּים, תִּרְאֶה לְשַׁלַּח לִי כֹמֶה קַפְסָאוֹת, וּבַעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁלֶם לְ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד עַל נֵעַם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם
חֻלְקֶךָ וּגְדֻלָּךְ, וְאַתָּה זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הַרְבִּים, וְזִכּוֹת הַרְבִּים תִּגָּן
בַּעֲדֶךָ וּבַעֲדַת כָּל יִלְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תקנו.

בַּעֲזָרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר בִּלְקָ, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לְךָ
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפָּנִים שֶׁבַּעוּלָם לִהְיוֹת
בְּשִׁמְחָה, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף זְכוּת, כִּי בְּזֶה
הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת
וּמִכְאוּבִים, עַד שֶׁהוּא מִשְׁתַּגֵּעַ מְרַב צָרוֹת וְיִסּוּרִים. וְרוֹאִים בֶּן-אָדָם
יוֹצֵא בַּחוּץ וּפּוֹגֵעַ בַּחֲבֵרוֹ, הוּא אוֹמֵר לוֹ: "בִּקֵּר טוֹב", וְהֵהוּא אֵינוֹ
מְשִׁיב לוֹ, מֶה חוֹשֵׁב הָאָדָם? "בּוֹדֵאי הֵהוּא גֵּאוֹתָן, בּוֹדֵאי הֵהוּא
בְּרִגּוֹ עָלִי, עַל-כֵּן הוּא שׁוֹמֵר טִינָה בְּלִבּוֹ עָלִי, וְעֲכָשׁוּ יֵצֵא מִבֵּיתוֹ,
וְאֲנִי הַקֹּדֶמְתִּי לוֹ שְׁלוֹם, וְהוּא אֵינוֹ מַחְזִיר לִי שְׁלוֹם" ... וּבִאֲמַת מִי
שִׁיּוּדֵעַ מֶה שְׁקוּרָה בְּזֶה הָעוֹלָם, הִזָּה דֵּן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, כִּי
זֶה שִׁיּוּדֵעַ עֲכָשׁוּ מִבֵּיתוֹ וְהוּא מְמַרְמֵר, וּפּוֹגֵשׁ אוֹתוֹ חֲבֵרוֹ, וְאֹמֵר לוֹ
"בִּקֵּר טוֹב", וְהֵהוּא לֹא עֲנָה לוֹ, אִם הִזָּה מִתְבּוֹנֵן וְחוֹשֵׁב הֵיטֵב, הִזָּה
מִבֵּין — מִי יוֹדֵעַ מֶה הֵהוּא עוֹבֵר בְּבֵית, אוֹלֵי הִזָּה לוֹ רִיב עִם אִשְׁתּוֹ
וְעִם יִלְדֵיו, אוֹלֵי הַפְּסִיד עֲכָשׁוּ כֶּסֶף, אוֹלֵי קִבְּל אִיזָה טִלְפוֹן עֲצוּב,
וְלִכְן כְּשִׁיּוּדֵעַ מִפְּתַח בֵּיתוֹ, הוּא אֶפְלוֹ לֹא הַבְּחִין שֶׁחֲבֵרוֹ נוֹתֵן לוֹ
שְׁלוֹם, רַק הוּא הוֹלֵךְ מְרַכֵּז בַּחוּץ עֲצָמוֹ, מְדַכָּא בְּיִסּוּרִים וְחוֹשֵׁב לוֹ,
וְחֲבֵרוֹ שֶׁהִקְדִּים לוֹ 'שְׁלוֹם', אֲסוּר לוֹ לְדוֹן אֶת זִוְלָתוֹ לְכַף חוֹב, כִּי
מִי יוֹדֵעַ מֶה עוֹבֵר עָלָיו בְּבֵית, וְהוּא בֶּרַח עֲכָשׁוּ מִשֵּׁם כְּמוֹ שְׁבוֹרְחִים

מגיהנום וכו' וכו', ואם הולכים בצורה כזו, אפשר לדון את כל אדם לכף זכות, כי תאמין לי, אשר אין אדם בזה העולם שלא יהיה שבור, ואין אדם בזה העולם, שלא יעבור עליו איזה משבר, ואשרי מי שמחזיק מעמד וצוחק מפל העולם כלו, והוא אינו צריך תשומת לב מאף אחד, אלא אדרבה, הוא נותן תשומת לב לכלם; כי באמת מוהרנ"ת ז"ל אמר פעם בזו הלשון: "כל העולם כלו משגעים ומטרפים וגם אני, אבל אני הפרתי אדם חכם ופקח, ולכן צריכים לדעת, שעל כל אחד ואחד עובר מה שעובר — שגעונות, וטרוף הדעת, ואשרי מי שזוכה לדון את כל האדם לכף זכות, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקנה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר בלק, י"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינת תמיד, וישמרו ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט): לא כל דבור נקרא דבור, דבור שאינו נשמע ונתקבל — לא נקרא דבור, כמו שפתוב (תהלים יט, ד): "אין אומר ואין דברים בלי נשמע קולם"; הינו כשאדם מדבר, עליו לדבר דבור כזה שמתקבל, ולא סתם לדבר, וכן אומרים חכמינו הקדושים (יבמות סה:); כשם שמצוה לומר דבר הנשמע, כן מצוה שלא לומר דבר שאינו נשמע; אין זה ענין לדבר דבורים ולא ישמעו, כי אין זה נקרא דבור, שאינו נשמע ונתקבל, וחבל סתם לדבר ולפטפט, אין טעם לבלות הזמן

בְּדַבּוּרִים בְּעֶלְמָא. אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו'ל': אֵיךְ מְדַבְּרִים דְּבוּר שְׁנִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל? דְּבוּר שְׁמִדְבָּרִים מֵהֲדַעַת. כִּי דְבוּר כְּזֶה נִקְרָא טוֹב, כִּי הִדַּעַת זֶה טוֹב, כִּי הִפֵּךְ כְּתוּב (מְשָׁלִי ט, ב): "גַּם בְּלֹא דַעַת נִפְשׁ לֹא טוֹב"; נִפְשׁ זֶה הַדְּבוּר, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (בְּרֵאשִׁית ב, ז): "וַיְהִי הָאָדָם לְנִפְשׁ חַיָּה", הַתִּרְגוּם אוֹמֵר: 'לְרוּחַ מְמַלְלָא'. נִמְצָא, כְּשִׁמְדְּבָרִים דְּבוּרִים לֹא טוֹבִים — אֵינָם מִתְקַבְּלִים, וְכְשִׁמְדְּבָרִים דְּבוּרִים טוֹבִים — נִשְׁמָעִים וּמִתְקַבְּלִים. וְכִיצַד זֻכִּים לְדַבֵּר דְּבוּרִים שְׁנִתְקַבְּלִים? כְּשֶׁהֵם עִם דַּעַת וְשִׁכָּל. נִמְצָא, בְּכָל מְקוֹם כְּשִׁשׁוּמָעִים אֶחָד מְדַבֵּר, מִתִּי הַדְּבוּרִים מִתְקַבְּלִים? כְּשֶׁהֵם עִם דַּעַת. נִשְׁאַלְתָּ הֲשֵׁאלָה: מִה זֶה דַּעַת, הֲלֹא כָּל אֶחָד אוֹמֵר שְׁדַבּוּרִיו עִם דַּעַת, וְכִי שְׁמַעְתֶּם פַּעַם, שְׁיֹאמַר אָדָם שְׁמִדְבֵּר לֹלֵא דַעַת וְחֻכְמָה? אַף דַּעַת זֶהוּ דְּבַר אֶחָד: כְּמוֹ שְׁכַתוּב (דְּבָרִים ד, לה): "אֵתָה הִרְאָתָ לְדַעַת כִּי ה' אֱלֹקִים", אִם מְדַבְּרִים מֵהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה דְּבוּר שֶׁל דַּעַת, אַף אִם אֵין מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, זֶה סֵתֵם שְׁטִיטוֹת, פִּטְפוּטֵי דְּבָרִים בְּעֶלְמָא. וְכְשִׁמְדְּבָרִים מֵהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי כָּל רִגְעַ וְדָקָה וּשְׁנִיָּה — זֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה. מִי שְׁמִדְבֵּר מֵהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מְקִיִּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'וְדַבַּקְתָּ בּוֹ', וּמִי שְׁשׁוּמָע מְקִיִּם מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְדַבַּקְתָּ בּוֹ". הוּא דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְזֶה יַחּוּד ה'. וְהִרְמַבֵּ"ם אוֹמֵר, שְׁבוּ בְּרִגְעַ שְׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מֵהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְדַבֵּר מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, מְקִיִּם שֶׁשׁ מִצּוֹת תְּדִירוֹת. זֶה נִקְרָאת דַּעַת. חֻכְמִינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (וְהִר אַחֲרֵי עג.): קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִנְתִּיהּ וְאוֹרִיתָא חַד הוּא, מִה זֶה? מִי הַשְׁכִּינָה? כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּבִכּוּל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֲצֵל כָּל יְהוּדִי, הִרוּחָנִיּוֹת חִיּוֹת אֱלֻקוֹת שְׁיִשׁ אֲצֵל כָּל יְהוּדִי — זֶה הַשְׁכִּינָה, אָדָם צָרִיךְ לְקַשֵּׁר וּלְיַחַד נִשְׁמָתוֹ אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֵׂה יַחּוּד בֵּין קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְשְׁכִינְתָּא, וְזֶה נַעֲשֵׂה עַל-יְדֵי קִיּוּם הַמִּצּוֹת, וְלִכְּן לִפְנֵי כָּל מִצְוָה אָנוּ אוֹמְרִים: לְשֵׁם יַחּוּד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכוּ' לְיַחַדָּא נִשְׁמָה זֶה עַל-יְדֵי מִצְוָה זֶה אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. נִמְצָא, שְׁכָּל יְהוּדִי הוּא חֵלֶק מֵהַשְׁכִּינָה, כָּל יְהוּדִי הוּא אוֹת מֵהַתּוֹרָה. וְכִשְׁאָדָם לוֹמַד תּוֹרָה לְשִׁמָּה, הוּא מְקַשֵּׁר אֶת נִשְׁמָתוֹ אֶל הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכְּן הַתּוֹרָה מְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מִצּוֹת עֲשֵׂה לְלַמַּד תּוֹרָה.

וְלִכְּנָן כְּשֶׁמִּדְּבָרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה מִהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה דְּבוּר
עִם דַּעַת, כְּשֶׁמִּדְּבָרִים לַמּוֹד הַתּוֹרָה, זֶה דְּבוּר עִם דַּעַת. כְּשֶׁמִּדְּבָרִים
מִתּוֹרָה וּתְפִלָּה, זֶה דְּבוּר עִם דַּעַת, וְשֶׁאֵר דְּבָרִים הֵם הַבָּלִים בְּעֶלְמָא.
אַבְל כְּמוֹ שֶׁהַגּוֹף הוּא נִרְתִּיק לְנִשְׁמָה, וְאִם הַגּוֹף חָלַשׁ, אֵינּוּ יָכוֹל
לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ עַל תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וְלִכְּנָן צְרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת הַגּוֹף,
וְלַתֵּת לוֹ לְאֹכֶל, שֶׁזֶּה מִצְוָה גְּדוֹלָה, כְּדֵי שֶׁהַגּוֹף יוּכַל לְהַחֲזִיק אֶת
הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, שֶׁתּוּכַל לְהִיּוֹת דְּבוּק בַּהֲקִדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכְּנָן צְרִיךְ לִשְׁמֹר אֶת הַגּוֹף מֵאֵד וְלֹא לְסַגְּפוֹ, וְרַבְּנּוּ ז"ל
הִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מֵאֵד — לֹא לְצוּם, וְלֹא לְקַחַת שׁוּם צוּמוֹת, רַבְּנּוּ
ז"ל אָמַר בְּסוֹף יָמָיו: אֱלֹהֵי הַיִּתִּי יוֹדֵעַ מַה תְּפִלָּה פּוֹעֶלֶת, לֹא הֵייתִי
מְקַבֵּל עַל עֲצָמֵי סְגוּפִים; וְלִכְּנָן רַבְּנּוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ לֹא לִטֹּל עַל עֲצָמוֹ
שׁוּם תַּעֲנִיּוֹת וְסְגוּפִים, רַק לְהַתְּבוֹדֵד לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ וְגו', צְרִיךְ לְהִיּוֹת
כָּרִיא, כְּדֵי שִׁיּוּכַל לְקַיֵּם מִצְוֹת וְלִלְמַד תּוֹרָה, כִּי אֵין טוֹב מִתּוֹרָה.
וְאִיךָ זֹכִים לְהַגִּיעַ לַדַּעַת? "אַתָּה הִרְאָתָּ לַדַּעַת כִּי הִנֵּי"ה אֱלֹקִים אֵין
עוֹד מִלְּבִדּוֹ", אִיךָ זֹכִים לְהַגְבִּיחַ וּלְעוֹרֵר אֶת הַדַּעַת? אוֹמֵר רַבְּנּוּ
ז"ל: עַל-יְדֵי שִׁבְחַת הַצַּדִּיקִים, שֶׁמְשַׁבְּחִים וּמְפַאֲרִים אוֹתָם. וְלִכְּנָן תְּמִיד
צְרִיךְ לְדַבֵּר בְּשִׁבְחָם, וּמָה רוֹצִים הַצַּדִּיקִים מֵאַתָּנוּ? לְקַשְּׁרֵנוּ אֶל
הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִנָּה),
שֶׁגַם בַּצַּדִּיק צְרִיךְ לְהֶאֱמִין עִם דַּעַת, כִּי אֲמוּנָה בְּלִי דַּעַת יְכוּלִים לִפְלֹא,
וְלִכְּנָן רוֹאִים אֲנֵשִׁים שֶׁמִּתְרַחֲקִים מִהַצַּדִּיק, אֵף שֶׁיֵּשׁ לָהֶם אֲמוּנָה
חֲכָמִים, אַבְל אֵין לָהֶם דַּעַת וְשִׁכֹּל, וְלִכְּנָן אַחֲרֵכֶּךָ מִתְרַחֲקִים. הֵינּוּ
הֵם חוֹשְׁבִים לַעֲשׂוֹת מִצִּיאֹת מִהַצַּדִּיק, הֵם שׁוֹכְחִים שֶׁהַצַּדִּיק רוֹצֶה
לְמַכּוֹר — רַק מַה שֵׁיֵּשׁ לוֹ, וְלִכְּנָן רְצוֹנוֹ לְקַרֵּב בְּגִי-אָדָם אֶל
הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְהוֹלִיד נִשְׁמוֹת וּלְהַכְנִיסָם בְּתוֹךְ גּוּפִים, לְהַכְנִיס
אֶת הָאוֹר אֵין סוֹף בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. זֹאת אוֹמְרָת, הֲלֹא כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל
הוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל, אֲלֹא זֶה גַּר כְּבוֹי, כִּי כָּל נִשְׁמָה נִקְרָאת גַּר,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (מְשִׁלִּי כ, כז): "גַּר הָיָה נִשְׁמַת אָדָם", אַבְל הַנִּשְׁמָה
כְּבוֹיָה, וְהַצַּדִּיק מְדַלִּיק אֶת הַגַּר, שֶׁלֹּא רַק שִׁיכוֹל לְהָאִיר לַעֲצָמוֹ, אֲלֹא
גַם לְאַחֲרִים, וְזֶה כָּל עֲנִין הַהִתְקַרְבוּת אֶל הַצַּדִּיק.

וְלִכְּנָן כָּל מַה שֶׁאֵנִי רוֹצֶה לְדַבֵּר עִמָּכֶם, זֶה דְּבוּרִים עִם דַּעַת

ושכל, אין לי שום פֿונגה, ואני רוצה רק את הטוב שְׁלָכֶם. שמעו היטב מה יש לי לומר.

מאז שפֿתחתי את הישיבה, ועברו דרכי מאות תלמידים, תמיד הפירו מי הם תלמידי "היכל-הקדש". ראשית, להגיע אלינו זה בא במסירות נפֿש הכי גדולה, עד כדי כך ששהורים התנגדו, המשפחות התנגדו, החברים התנגדו, ואף-על-פי-כן כל אלו הבחורים שָׁבֵאוּ אצלי — מסרו נפֿשם, פשוטו כמשמעו. היו אצלי בחורים, ששהורים אמרו להם: או אֶנְחֶנוּ, או "היכל-הקדש", ובכרו לבחור את "היכל-הקדש", זו נקראת מסירות נפֿש! ובחורים פֿאלו נשָׂאָרוּ, והיום ההורים אין בפיהם מלים להודות מה עשו לילדיהם. אָבֵל היו תלמידים שָׁבֵאוּ בלי מניעות וכו', והם כמות שָׁבֵאוּ כִּף הֶלְכוּ. מה היחודיות שֶׁל התלמידים שְׁלָנוּ? הִנֵּה לָהֶם לוח סדר דָּרֵךְ הַלְמוּד, וְאֵת זאת קִימוּ כֻלָּם, וְכך בְּמִשָּׁךְ כִּמְה שָׁנִים הִצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא מְדַבְּרִים פֹּה מִבְּחֻרִים בְּלִי דַעַת וְשִׁכְל, אֲלֹא שִׁישׁ לָהֶם שִׁכְל, וצריכים להדליקם. והנה אני רוצה להדפיס בִּסְפָר את הלוח שהוא חֲמִשִּׁים עמודים, שֶׁכֵּל אֶחָד יִצִּיץ לַעֲצֻמוֹ בְּכָל יוֹם קֹדֶם הַשָּׁנָה מֵהַ לְמַד, וְכך יַעֲרֹךְ חֲשֻׁבּוֹן אִם לְמַד בְּכָל יוֹם אֵת חֲמִשָּׁה-עָשָׂר לְמוֹדִים: א. חֲמֵשׁ וְרִשְׁי עִם הַתְּרַגּוּם. ב. תנ"ך. ג. מִשְׁנֵיּוֹת. ד. בְּבִלִי ה. יְרוּשָׁלַּיִם ו. תּוֹסֵפֶתָא. ז. מִדְּרַשׁ רַבָּה. ח. מִדְּרַשׁ תַּנְחומָא. ט. רַמְבַּ"ם. י. טור. יא. שְׁלַחַן עָרוֹךְ. יב. זֵהר. יג. תְּקוּנֵי זֵהר. יד. לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן. טו. לְקוּטִי-הַלְכוֹת. זֶה נִרְאֶה הַרְבֵּה, אֲבָל אִם לּוֹמְדִים בְּכָל יוֹם קָצֵת, וּמִצִּינִים לַעֲצֻמָּם בַּלּוּחַ: הַיּוֹם לְמַדְתִּי אֵת הַלְמוּד הַזֶּה, לֹא אוֹרֵךְ זְמַן רַב, וּמְסִימִים אֵת כָּל הַסְּפָרִים הַלָּלוּ. וְזֶה נֶעַם וְעֵרְבוּת נִפְלְאִים, שְׁאֵדָם יוֹדֵעַ פִּסּוּקֵי תנ"ך, מִשְׁנוֹת בְּמִשְׁנֵיּוֹת, מִיְמָרוֹת בְּגִמְרָא, יוֹדֵעַ הַלְכוֹת, זוֹכֵר מֵאֲמָרִים בִּזְהַר וּבִתְקוּנִים, שֶׁזֶה מְזַכֵּךְ אֵת הַנֶּפֶשׁ, וְעַל כָּלֶם — יוֹדֵעַ אֵת הַ"לְקוּטִי-מוֹהֶר"ן", וְהַ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַיֵּטֵב. אָדָם חוֹשֵׁב שֶׁלְלַמֵּד אֵת הַתּוֹרָה מִי יוֹדֵעַ מֵהַ זֶה, וְכִמְה זֶה קִשָּׁה, כְּמֵאמָרָם ז"ל הַטֶּפֶשׁ הַזֶּה נִכְנָס לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְרוֹאֶה שִׁישׁ כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה לְלַמֵּד — נִבְהֵל וְאוֹמֵר: מִתִּי אֲזַכֶּה לְלַמֵּד הַכֵּל, הַפֶּקֶח אוֹמֵר הַיּוֹם אֲלַמֵּד מַעֲט, וְלִמְחֹר מַעֲט, עַד שֶׁזּוֹכֶה לִסֵּים אֵת הַכֵּל. וְזֶה

היסוד בלמוד התורה הקדושה. וכן אומרים חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה יט, סימן ב'): מי שטפש אומר — מי יכול ללמד את התורה, מי שפקח אומר, הריני שונה ב' הלכות היום, ב' הלכות למחר, עד שאני שונה את כל התורה. ומי שהולך בדרך זו, לא ארוך זמן רב, ונכנס בו חשק ללמד, ומרגיש ערבות הלמוד ונעימותו. כי התורה לא נלמדת ביום אחד, אלא לוקח זמן עד שזוכה. וכאשר אדם רושם לעצמו בכל יום מה למד וכו', אפילו פרק אחד, הלכה אחת, או מיקרא אחת, אבל אם הוא חזק בזה, שבכל יום ילמד, לא יארוך זמן רב, ויזכה לסיים, כי אם מתחילים — לבסוף מסיימים, כי צריכים להיות עקשנים. ואומרים חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה יב, סימן ט'): למה נמשלה התורה בתאנה? שהתורה נקלטת מעט מעט, כך הלומד תורה; כמו התאנים שאינן נגמרות על האילן בפעם אחת, אלא בכל פעם מתבשלות בצד אחד של האילן, וכך כשלומד תורה היום מעט, מחר מעט, עד שזוכה לסיים. וכדאי פשאדם צעיר, מאד קשה לו לשבת במקום אחד. וכן ספר רבנו ז"ל שהכריח עצמו ללמד תורה ולישב במקום אחד.

והנה נכנסתם לישיבת "היכל-הקדוש". ההכרח לי לומר לכם, מסרתי נפשי בעבורכם, וכמעט שהלכתי מזה העולם, בנתי ליכם היכל נפלא מאד. אבל מה שאני צריך מכם עכשו דיקא, בכולל "אור המאיר" קנו שלחנות — עשרים במספר. ועלה להם בזול מאד, רציתי שבמשך השבוע הזה, וכן שבוע הבא, שגם אתם תצאו לצדקה רק בעבור שלחנות וכסאות, ולמה הולך לי בתיים שאתם תצאו, ולא בנדבות? כי בדרך כלל כל אחד שקנה כסא ושלחן — ישמר על זה. פי זה טבע של בחור, אם היה צריך להוציא בעבור זה כסף, לא ישבר את זאת, ויהיה חשוב בעיניו, אבל אם אחר תרם את זאת, לא אכפת לו, וחורט על השלחן, מלכלך ומקשקש וכו', כי לא השקיע אגורה בזה, לכן אני רוצה, שכל הבחורים יצאו ממחר ושבוע הבא בעבור זה. וכדאי לכם לשאל בכולל היכן קנו את זאת, ותזמינו אותו דבר, וכך תוכלו ללמד חברותות וכו', וכבר

הַזְמַנְתִּי לָכֶם אֲרוֹן קֹדֶשׁ, עֲמוּד לַתְּפִלָּה, בִּמְהֵרָה לְקִרְיַת הַתּוֹרָה, מִשְׁהוֹ מִיָּחָד גִּפְּלָא מָאד, לְכוּלִּיל זֶה יִהְיֶה לַחֲגֵי הַשְּׁבוּעוֹת, וְלִכְן זֶה יִהְיֶה כְּשִׁלְשָׁה שְׁבוּעוֹת אַחֲר־כֶּף. וְכֵן חֲדָר אָכַל יָפֵה, מְטֻבָּח יָפֵה, אָבֵל עַל כָּלֶם אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶם מָאד, עַד שְׁנִפְתַּח אֶת זֶה, בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַתֶּם לּוֹמְדִים פֹּה, תִּתְחַזְּקוּ אֶת הַמָּקוֹם, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב מִנְּקִיּוֹת, הַנִּקְיּוֹת מְעִידָה עַל הַבְּחֹר. אִם בְּחֹר מְלַכְלָךְ, צְרִיכִים לִידַע שְׁמֹחַ מִחֲשֻׁבְתּוֹ מְלַכְלָךְ. וְכֵן וְ"ל הַקָּפִיד מָאד עַל נְקִיּוֹת, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן כט), שֶׁהַדְּבָר שְׁצָרִיךְ לְבֹא עִם הַדַּעַת, צָרִיךְ לִהְיוֹת נָקִי. וּמִסְבִּיר מַה זֶה נְקִיּוֹת הַבְּגָדִים? כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, בֶּר מִיָּנֹ, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, זֶה מוֹרָה עַל בְּגָדָיו. וְלִכְן צְרִיכִים לִילֵךְ עִם בְּגָדִים נְקִיִּים וְלֹא קְרוּעִים. וְאָמַר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קכו), שֶׁהַבְּגָדִים בְּעֶצְמָם תּוֹבְעִים מִהָאָדָם אִם אֵינָנו שׁוֹמְרֵי בְּנִקְיּוֹתָם. וְלִכְן אֲבָקֶשׁ מָאד אֶת כָּל בְּחֹר, שְׁיִלֵּךְ נָקִי, וְכֵן יִנָּקֶה אֶת הַמָּקוֹם, אֵיזָה נַעַם לְהַפְנֵס לְבֵית-הַכֶּנֶסֶת נָקִי. שֵׁם שׁוֹרָה שְׂכִינָה. וְלִכְן הַשְׁלַחְנוֹת וְהַכְּסָאוֹת הֵייתִי מֵיַעַץ לָכֶם כָּבֵד לְהַזְמִין, וְאַתֶּם תִּצְאוּ לְצִדְקָה מַעֲכָשׁוּ וְכָל שְׁבוּעַ הַבָּא, בְּאִפֶּן שֶׁשֶּׁשֶּׁאֲבֹא יִהְיוּ לָכֶם הַשְׁלַחְנוֹת. וְרָצִיתִי שֶׁתִּלְמְדוּ בְּאוֹלָם הַחֲדָשׁ. אָבֵל אִם לֹא יִהְיוּ עֲדִין הַשְׁלַחְנוֹת וְהַכְּסָאוֹת, לֹא תוּכְלוּ לְהַפְנֵס עֲדִין וְכו'. וְכֵן אֲסִים אֶת הַמְטֻבָּח וְחֲדָר הָאָכֵל, וְכֵן אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת חֲדָרֵי שְׁנָה, וְהֵיוֹת שְׁלֹא יִסְפִּיקוּ בַּעֲבוּר כָּלֶם, עַל-כֵּן אֶקַּח רַק בַּחוּרִים נְקִיִּים, וּבַחוּרִים רְצִינִיִּים, שְׁרוּצִים לְלַמֵּד וּלְהַתְעַלּוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, לָהֶם יֵשׁ מָקוֹם בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", מִי שְׁאֵינוּ רוֹצֶה לְלַמֵּד, אֵלֹא רַק לְבָלוֹת אֶת הַזְמַן, שְׁיַעֲשֶׂה טוֹבָה, וְיִלֵּךְ לִישִׁיבָה אַחֲרָת. וְכֵן אֵינֹנִי רוֹצֶה שׁוּם בְּחֹר מְשֻׁנָּה, שְׁעוֹשֶׂה תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת, אוֹ הוֹלֵךְ בְּכִגְדִים מְשֻׁנִּים וְכו', אֵין לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת אֲצִלָּנוּ, אֵינֹנִי צָרִיךְ בַּחוּרִים כָּאֵלוּ, יֵשׁ מִסְפִּיק יְשִׁיבוֹת, שְׁיִזְכֶּה אֶת אַחֲרִים, אֲנִי רוֹצֶה בַּחוּרִים נוֹרְמָלִים, שְׁרוּצִים לְלַמֵּד, יֵשׁ לָהֶם חֶשֶׁק לְלַמֵּד, וְלּוֹמְדִים, וּבִכְפֻרַּת שְׁלִמְדוֹ חֲמִשָּׁה-עָשָׂר לְמוֹדִים אֵלוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְיִצְיָנוּ לַעֲצָמָם שְׁלִמְדוֹ אֶת זֹאת, אֵלוּ בַּחוּרִים אֲנִי מִבְטִיחָם שְׁאַחַתָּן אוֹתָם.

אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל מַה שְׁדַּבַּרְתִּי עַכְשָׁו,

שְׁהִיוּ דְּבוּרִים רַק מִדַּעַת, כִּי לִי יֵשׁ מַשְׁהוּ מִלְמוּדְכֶם? מֵאוּמָה, כִּי כָּל אֶחָד דּוֹאֵג לְעַצְמוֹ. וְזָכְרוּ הֵיטֵב מֶה שֶׁאָמַר ר' יוֹסִי בֶּן קֶסְמָא (אבֹת ו, י): אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם, לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמִרְגָּלִיּוֹת, אֲלֹא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלֶבֶד; אִם לּוֹמְדִים בְּסֵדֶר דֶּרֶךְ הַלְמוּד הַזֶּה, כָּל יוֹם עוֹד קָצַת וְעוֹד קָצַת, זֶה נוֹתֵן חֶשֶׁק לְסִיִּם לְלַמֵּד אֶת כָּל הַסִּפְרִים כַּמָּה פְּעָמִים בַּחַיִּים, וְיִכּוּלִים לְסִיִּמָם, אֵין זֶה הֵר כָּל-כֹּף גְּבִהָה. יְכוּלִים לְעַבְרוֹ.

אֵקֵנָה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל אֲשֶׁר דִּבְרַתִּי אֵלֵיכֶם — יִכְנֹס לְלִבְכֶם.

וְהַכֹּפֶל הַדָּבָר — אֲנִי מִזְהִיר שְׁלֹא יִהְיוּ בֵּין הַבְּחוּרִים בְּנֵי יוֹתֵר מַעֲשִׂיִּים וְשִׁלְשׁ. וְכֵן אֵינֶנִּי רוֹצֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁימְצֵא בֵּין הַבְּחוּרִים גְּרוּשׁ, אֵין לוֹ מְקוֹם שָׁם! רְאִינוּ אֲצֵל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאֵף פַּעַם לֹא הָיוּ רְוָקִים, וְסִפֵּר לִי ר' לִוִי יִצְחָק ז"ל, כְּשֶׁבָּא לְאוּמָן, וְהָיָה צָעִיר אֶז, וְהָיוּ עִמּוֹ עוֹד כַּמָּה חֲבֵרִים, שָׁאֵל אֶת אֶחָד שְׁלוּמֵנוּ לָמָּה לֹא עוֹשִׂים יְשִׁיבָה? וְעָנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: יְשִׁיבָה אֵין, צְרִיכִים אֲלֵא כּוֹלָל, בְּגִיל סְמוּךְ לְפָרְקָם מִתַּחֲתָנִים וְנִכְנָסִים לְכוֹלָל, זֹאת הֵם אָמְרוּ, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם לְקִיָּם — אֲנוּ מְקִיָּמִים. וְלָכֵן אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכָל הַבְּחוּרִים, אִם תִּקְיָמוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר דִּבְרַנּוּ, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, שִׁיתַּחֲתֹן מֶה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, אֲבָל רְצִיתִי לִפְתּוֹחַ גַּם כּוֹלָל לְאֵלוּ הַתַּלְמִידִים שֶׁל "דִּמְשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", הֵינּוּ שְׁלֹא יִנְתְּקוּ אֶת הַקֶּשֶׁר שֶׁהִתְחִילוּ עִם הָרֵב ... וְהָרֵב ... שִׁימְשִׁיכוּ בְּלִמּוּדְכֶם. וְעוֹד נִרְאֶה אֵיךְ אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת זֹאת מִהַכֹּחַ אֵל הַפַּעַל. עַל-כָּל-פָּנִים אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּלְכֶם, תִּצְאוּ בְּשִׁבּוּעַ הַבָּא בַּעֲבוּר שְׁלֹחַנוֹת וְכִסְאוֹת, וְאִם אַתֶּם מוֹצְאִים נִדְבָנִים שִׁינְדְּבוּ לָכֶם — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי גְדוֹל הַמַּעֲשֶׂה יוֹתֵר מִן הָעוֹשָׂה (בָּבָא בִּתְרָא ט, ז), מִי שֶׁמְזַכֶּה אֶת אֲחֵרִים גְּדוֹל מִמִּי שְׁנוֹתָן, וְאֵין צְרִיךְ בַּעֲבוּר זֶה מִמּוֹן הָרֵבָה, תִּבְרְרוּ אֲצֵל הַכוֹלָל, וְנִסְדֵּר הַכָּל בְּטוֹב טַעַם וְדַעַת, יִהְיֶה לָכֶם אֲרוֹן קֹדֶשׁ יָפָה, עֲמוּד יָפָה, בִּמָּה יָפָה, וְיִהְיֶה נִחַת לְלַמֵּד שָׁם. וְכֵן אֲנִי מִקְוֶה לְהִתְקִין לָכֶם מִזְגָן וְכו', אֲבָל אֲנִי צְרִיךְ לְעִזְרַתְכֶם, לֹא נוֹרָא שֶׁכָּל אֶחָד יִתְרֵם כַּמָּה יָמִים שֶׁל צָדִיקָה. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַצְלִיחַ דְּרַכְכֶם, וּבְעִזְזָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִזְכֶּה לְמֵאתִים בְּחוּרִים וְיִתְחַתְּנוּ,

וְשׁוּב יִהְיוּ מֵאֲתִים בַּחוּרִים, וְאֵין זֶה חֲלוּם אֶלָּא יִתְגַּשֵּׁם, אֲבָל רְצִיטִי שֶׁהִיִּסוֹד יִהְיֶה חֶזֶק, הֵינּוּ הַגִּרְעִין יִהְיֶה מְרַכֵּב מִבַּחוּרִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד, וּמַעֲנִינִים לְהַתְמִיד הַרְבֵּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּבִדְאִי הַכֹּל יִמָּשֶׁךְ יוֹתֵר וְיוֹתֵר.

אֲבָקְשְׁכֶם מְאֹד לְבַל תִּהְיוּ בְּטָלָנִים, זֶה מֵה שְׁאֵנִי מַעֲוֵר אֶתְכֶם לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם — הַחֲמִשָּׁה-עָשָׂר שְׁעוּרִים — זֶה שְׁלֹכֶם. זֶה נֶעֱם וְעִרְבוּת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, יִשְׁנֵם אֲנָשִׁים שְׁמִסְכָּנִים, אֵינָם יוֹדְעִים חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י, אֵינָם יוֹדְעִים פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, פְּסוּק מִתְנ"ף, אוֹ שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה, בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּמִי וְתוֹסֵפְתָא, מִדְרָשִׁים — רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, זֶהר וְתַקּוּנִים, אֲבָל אִם לּוֹמְדִים אֶת זֹאת כְּפִי שֶׁרִשְׁמַתִּי לָכֶם — אֵין תַּעֲנוּג נִפְלָא מִזֶּה. וְאֵין זֶה קֶשֶׁה, אֶלָּא בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִכָּל לַמּוֹד, וְאֶקְנֶה מְאֹד לְגַמֵּר אֶת הַסֵּפֶר מֵה שְׁיֹתֵר מִהֶר, וְכֵן יוּכַל כָּל אֶחָד לְצִיֵּן לַעֲצֻמוֹ אִם לְמַד בְּסִפְרִים.

וְכֵן רְצִיטִי שֶׁתִּהְיֶה סִפְרִיָּה עִם סִפְרִים רַבִּים, וְיוּכָלוּ לְלַמֵּד.

אֶקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל הַדְּבוּרִים שְׁאֵנִי מְדַבֵּר, אֲשֶׁר הֵם רַק מִדַּעַת, וְלִמָּה? כִּי אֵין לָנוּ רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְרַק אֶת הַתּוֹרָה. עַל-כֵּן אֲבָקֵשׁ שֶׁתֵּאֱהָבוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִרְיָבוּ, וְלֹא תִדְבְּרוּ זֶה עַל זֶה, אֲשֶׁר אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן צא), שֶׁסִּגְלָה לְהַתְמַדָּה — לֹא לְדַבֵּר עַל שׁוּם בַּר יִשְׂרָאֵל. וּבַתּוֹרָה יֵשׁ שְׂשִׁים רַבּוֹא אוֹתִיּוֹת כְּנֶגֶד שְׂשִׁים רַבּוֹא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֹאֲשֶׁר פּוֹסְלִים יִהְיוּ אֶחָד, הֵינּוּ פְּסָלוּ בְּאוֹת אַחַת, וְלָכֵן הַסֵּפֶר תּוֹרָה פְּסוּל. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכֶּה לְהַחֲזִיר אֶת כָּלֶם בְּתִשְׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִחְיוּ בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְרִאוֹת בָּמוֹ עֵינֵינוּ בְּגִלּוּי שְׁכִינָה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לַסֵּדֶר פִּנְחָס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׂאַתֶּם תִּשְׁתַּדְּלוּ לָבוֹא אֶל הָאֶסְפֶּת חֲרוּם, כִּי שְׂמַעְתִּי שִׁישׁ לָכֶם חֲלִישׁוֹת הִדְעַת וְכו', נָא וְנָא אַתֶּם צְרִיכִים לְהִבִּין, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם מְקַנָּא מָאד מָאד בְּהַצְלָחָה שְׁלֵנוּ, וּבִשְׂבִיל זֶה הוּא הַתְּחִיל לְהַפְגִּס מִבְּפָנִים, כִּי הַחֲמִץ שֶׁל הָאָדָם חָמוּר מָאד, בְּבֵל יִרְאֶה וּבְבֵל יִמָּצֵא, לֹא-כֵן הַחֲמִץ שֶׁל אַחֵר, אֵין אֲנַחְנוּ אַחֲרָאִים, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת בְּדֶק הַבֵּית מִבְּפָנִים, וְאֵנִי מָאד מְקַנָּה, שֶׁהַפֶּעַם נִצְלִיחַ בָּזֶה.

הַמֶּאֱחָל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקס.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לַסֵּדֶר פִּנְחָס, ט"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרוּ יֵאִיר.

חָבֵל שֶׁלֹּא הִיִּית בְּדִרְשָׁה, אֵנִי מָאד מָאד מְקַנָּה, שֶׁהַפֶּעַם נַעֲמַד חֲזָק, וְנִזְכָּה לְנִקּוֹת אֶת הַקֶּהֱלָה שְׁלֵנוּ מִכָּל מִינֵי פְסֻלַּת וְכו'.

אַתָּה רַק אֵל תְּשִׁים לֵב לְאֵלֹו הַמְדַּבְּרִים, שֶׁהֵם הַשְּׂרִינִי יְהוּדָאִין, הַמוֹרָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כח; וּבִסְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה ג').

לֹא הִבְנֵתִי כִּמְהָ יֵשׁ כָּבֵד עַל הַטָּשָׁעַק שֶׁצָּרִיךְ לָצֵאת בְּיוֹם ו' הַבָּא, נָא לְכַתֵּב לִי, כְּדֵי שְׂנוּכָל לְגַיֵּס אֶת זֶה כָּבֵד, וְלֹא לַחֲפוֹת עַד הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן, וּתְשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ שְׁלָךְ.

פֹּה תִקְבֵּל מִכָּתֵב עֲבוּר ... הִיא צְרִיכָה אֶת זֶה הַיּוֹם לְמַעוֹן.

אֲשׁוּר כַּה תְּקַסֵּא — כַּה תְּקַסֵּב בְּנַחֵל קִסָּז

וְכֵן עוֹד שְׁנֵי מִכְתָּבִים שֶׁל ... וְ ...

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַסֵּא.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּנְחָס, ט"ו תַּמּוּז, יוֹם הַהִלּוּלָא שֶׁל
הָאוֹרֵי־הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ, קִדְּשׁ קִדְּשֵׁים ה'תשנ"ז.

לְכַבֹּד ... יִשְׁמְרֵם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁעֲבַרְתֶּם שְׁנַת לְמוּדִים, שָׁבוּ לְמִדָּתָם
הַרְבֵּה אֲמוּנָה בַּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכֵן מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְכֵן אֵיךְ לְצִיֵּת
אֶת הַהוֹרִים, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁזוֹ תִּהְיֶה הַתְּחִלָּה טוֹבָה,
וְכָךְ תַּעֲלוּ מַעְלָה אֶל הַגֶּן, וְאַחֲר־כֵּן אֶל הַתְּלִמוּד־תּוֹרָה, מִכְתָּה
לְכַתֵּה, עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְשִׂמְחָה אִתְּכֶם בְּשִׂמְחַתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תְּקַסֵּב.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פִּנְחָס, ט"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲמַר לָךְ! מִי כְמוֹנִי מְרַגֵּשׁ אֶת צַעְרְךָ, וּבִכְרִטִיּוֹת שְׂזָה צַעַר
מִרְבִּים, אֵךְ מְאִידֶךָ תִּאֲמִין לִי, שֶׁכָּל אֵלוֹ הַצִּרוֹת וְהִיסוּרִים שֶׁאֲנִי
סוֹבְלִים בְּשָׂבִיל רַבִּים, זֶה יִהְיֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת.

הַשְּׂאֲרָתִי לָךְ בְּבִיתִי סֵךְ חֲמֵשׁ־מֵאוֹת שְׁקָלִים, תִּקַּח גַּם אֶת זֶה

קסח אֲשֶׁר כה תקסג — כה תקסד בַּנְחָל

בַּעֲבוּר הַחוּב שֶׁל הַמָּקוֹה, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, תִּהְיֶה לוֹ
כָּבֶד מִפְּלֶה, וְאִזּוֹ נִקְבַּל מִמּוֹן עַל הַכֹּל — חֲשַׁמֵּל מִיָּם וְכוּ'.

גַּא לְאַתֵּר לִי אֶת ... אֲנִי צָרִיף לְדַבֵּר אֶתוֹ דְּחוּף.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לֹא הֵייתִי בְּבֵיתִי בְּשָׁעָה שֶׁקִּבַּלְתִּי אֶת הַפֶּקֶס, וְעַל-כֵּן לֹא
הִתְקַשְׁרְתִּי.

... גִּירוֹ יֵאִיר, עוֹשֶׂה הַיּוֹם בְּרִית לִבְנוֹ הַנוֹלָד לוֹ לְמִזְל טוֹב, וְלֹא
אֶהְיֶה כָּל הַיּוֹם בְּבֵיתִי, כִּי הַבְּרִית זֶה מַחוּץ לְעִיר, וְעַל-כֵּן רָאָה לְכַתֵּב
לִי בַּפִּרְטִיּוֹת, מָה הָיָה אֶתְמוֹל בִּישִׁיבַת ה'... וּמָה הִחְלַט, וּמָה הִתְכַּנֵּית
שְׁלֹהֶם, אֶקְנֶה לְדַבֵּר עִמָּךְ מָחָר.

גַּם תִּבְקֶשׁ אֶת ... שְׂיִכְתֵּב לִי דו"ח מִהֶאֱסָפָה שֶׁהֵיְתָה אֶתְמוֹל,
וְכֵן אִם הִתְקַדְמוּ הַיּוֹם בְּהַכְנֵת הַתְּשׁוּבָה לְבֵית-הַסֵּפֶר.

רָאָה לְכַתֵּב לִי בְּאֵרִיכוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחָס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תִּחְיֶה.

לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶץ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶת שׁוֹפְכֶת אֶת לִבְךָ
וְכוּ' וְכוּ', פֶּלֶא עַל גִּבִּי פֶּלֶא לְמָה תִּחְשְׁבִי כֵּן, הֲלֹא אִמְרַתִּי דִּרְשָׁה

שְׁעֵתִים, וּפַעַם אַחַת לֹא הִזְכַּרְתִּי אֶת בְּעֵלְךָ, אֶפְלוּ לֹא בְּרָמְזוֹ, וְאִם כֵּן אֵיךְ זֶה יָכוֹל לֵהְיוֹת, וּמָה שֶׁהִזְכַּרְתִּי אֶת הָעִגְלוֹן שְׁלִי, כֵּן כֵּן אֵלָיו אֲנִי מִתְכַּוֵּן, אָדָם שְׂחִיב כָּל-כֶּף הִרְבָּה חוֹבוֹת, אֲסוּר לוֹ לְהִתְעַרֵּב בְּשׁוּם דְּבָר שֶׁשִּׁיף לִקְהֵלָה, הוּא צָרִיךְ יוֹמָם וְלַיְלָה לְרוּץ וּלְהַשִּׁיג כֶּסֶף לְשֵׁלֶם אֶת חוֹבוֹתָיו, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה כָּל הַיּוֹם וּלְרֵבּוֹת הַלַּיְלָה, אֲנִי שׁוֹבֵר אֶת הָרֹאשׁ אֵיךְ לְשֵׁלֶם אֶת חוֹבוֹתַי, וְאִינִי גָח עַד שֶׁאֲזַכֶּה לְשֵׁלֶמָם עַד תָּמָם, אָבֵל אֵיפֹה נִכְנָס פֹּה בְּעֵלְךָ לְגַמְרִי, אֲנִי דִּבַּרְתִּי בְּדִרְשָׁה בְּאִפֶּן כָּלְלִי, וְאִם הוּא חוֹשֵׁב שֶׁאֵלָיו אֲנִי מִתְכַּוֵּן, נוֹ, זֹו כָּבֵר הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ.

אוֹדוֹת הַנְּסִיעוֹת לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁעָבַר, שְׂכַעָה אֲנָשִׁים מְעַרְבִים בְּגִנְבוֹת, וְאֲנִי מִתְכַּוֵּן לְכֹלָם, אִינִי רוֹצֶה שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיֶה עוֹד פַּעַם דְּבָרִים כְּאֵלֹו.

וְלִכֵּן אִינִי יוֹדֵעַ לְמָה קִבַּלְתָּ אֶת זֶה כָּל-כֶּף אִישִׁית, כְּאֵלֹו הַתְּכַנְנִתִּי דִּיגָא לְבְּעֵלְךָ. וּמָה שֶׁאַחֲרִים מְדַבְּרִים, זֶה לֹא אֶכְפֹּת לִי, תָּמִיד יְדַבְּרוּ עַל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר, וְלֹא צְרִיכִים לְהִתְיַחֵס.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ז תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵינִי ... גִּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח.

מָה הַחֲדָשׁוֹת, וְכִמָּה חֲסֵר לְשִׁבּוּעַ זֶה. אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹה לְשֵׁלֶם לָךְ עַל זֶה בְּזָה וּבִבְּא, כִּי הִלַּחֵץ וְהִדְחַק מָה שֶׁעוֹבֵר עָלִי בְּעֵתִים הַלָּלוּ, זֶה אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר, וְהִרְבָּה פְּעָמִים אֲנִי חוֹשֵׁשׁ וְשׁוֹאֵל לְעַצְמִי: מִי הִיָּה צָרִיךְ לָזֶה, וּפִתְאֹם רוֹאִים גַּם חֲדָשׁ, שֶׁכָּבֵר הִכִּינוּ שְׁנֵי מִשְׁטָחִים

קע אָשר כה תקסו — כה תקסז בַּנְחֵל

עבור הגן והפּעוטון, ובעבור הבית-ספר, יראו עינינו וישמח לבנו
במפלת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, וכבר יאיר לנו בקהלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקסו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד שמחתי שזכית להיות אצל ציון רבנו ז"ל, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שכל התפלות שלך, תתקבלנה לרחמים ולרצון
לפני אדון כל.

אשריך שיש לך חלק בבניית בית-המדרש הגדול, והקדוש-
ברוך-הוא יעזר, שתעשי שם שמחות. את כל הכסף עבור הבניה,
תמסרי לידיי ... כי הוא איש נאמן לי.

אודות שמיצת כלי זמר, מתר לך רק בשקט, כי מי שסובל וכו',
מתר לו לשמע כלי זמר, רק בצנעה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פנחס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, הנחוץ לתשובה.

אודות הברכה, הבנות יכולות לשחות בבין המצרים, רק לא
בתשעת הימים.

אֲשֶׁר כה תקסח — כה תקסט בנחל קעא

הַעֲקֹר תַּתְחַזְקִי, וְתַחֲדִירִי בִּילָדִים אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
שָׁפֵל זֶה מְגַמְתָּנוּ, לְחַנּוּךְ דּוֹר חֲדָשׁ הַמְּאַמִּינִים בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וּגְדִלִים עַל טְהֻרַת הַקִּדְשׁ, עַל-פִּי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל
רַבֵּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתּוּכְלִי לְהוֹצִיא מִחֶכְתּוֹ אֶל הַפַּעַל
לְנִסֵּעַ בַּחֲדָשׁ הַבָּא אֶל צִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל, וּבּוֹדָאִי תַּפְעָלִי שֶׁם יִשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת, הֵן לַעֲצֻמָּךְ וְהֵן לְבַעֲלֶךָ וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לְהַפְקִיד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְכֵן בַּעֲלֶךָ
יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ עַל תּוֹרָה, וְיִפְטֹר מֵעַל מַלְכוּת, וְיִהְיֶה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה
אֶצֶל רַבֵּנוּ ו"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקסט.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּנִיחַס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שֶׁהַכּוֹלָלִים מְצַלִּיחִים, וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה תִּהְיֶה לָּךְ חִלּוּשׁוֹת
הַדַּעַת, מֵאַחֵר שֶׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ, שֶׁהַמָּקוֹם יִהְיֶה מָקוֹם תּוֹרָה,
לָמָּה אַתָּה צָרִיךְ לְהַשְׁבֵּר? אֲדַרְבֶּה אֶתָּה צָרִיךְ לְשִׁמּוֹחַ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,

וְלִרְקֹד כְּשֶׁאַתָּה רוֹאֶה שְׁעוֹד אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בָּא וְלוֹמַד תּוֹרָה, כִּי מִה יִשָּׂאֵר מֵהָאָדָם — אִם לֹא הַתּוֹרָה, אָדָם מְבֹלָה אֶת הַזְּמַן שְׁלוֹ בְּשִׁבְלֵי שְׁטִיּוֹת וְהִבָּלִים, וְשׁוֹרֵף אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שְׁלוֹ, שְׁלֹא יְכוּלִים לִקְנוֹת אֶת זֶה בָּשׂוּם כָּסֶף שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַתָּה זֹכָה וּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים, שִׁיזְכוּ לִלְמַד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, הֵיִשׁ טוֹב מִזֶּה? ! הֵיִשׁ דִּבֵּר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה? ! וְלִכֵּן רָאֵה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חִלְקֶךָ, וּבִבְדֹאֵי בֹא יָבוֹא, וּתִקְבֹּל שְׂכָרְךָ עוֹד בְּזֶה הָעוֹלָם, שִׁיתְרַחֵב לָךְ, שְׁתּוּכַל לְמַכּוֹר אֶת כָּל הַשְּׁטִיחַ שְׁלָךְ בְּמַחִיר גְּבוּהָ, וְעוֹד תּוּכַל לִבְנוֹת לַעֲצֻמָּךְ וִילָה, רַק תִּחְזוּק מֵעַמֶּד, וְאַל תִּשָּׁבֵר בְּרִגְעַ הָאַחֲרוֹן, כִּי אַתָּה רוֹאֶה אֶת הַיְשׁוּעוֹת שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה אִתָּנוּ, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, כְּכֹר יוֹמִים הַכִּינוּ לָנוּ אֶת הַמְּשֻׁטָּח לְבֵית-סֵפֶר, לַפְּעוּטוֹן, לִגֵּן, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֲסֵד חֲנֻם שֶׁעָשָׂה וְעוֹשֶׂה אִתָּנוּ, וְעַל-כֵּן רָאֵה גַם אַתָּה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפָּגִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

תִּתְאָר לַעֲצֻמָּךְ, פִּנְחָס רָאֵה אִיךָ שֶׁכָּל־מִתְקוֹמָמִים עַל מִשָּׁה, אִזִּי הָיָה יְכוּל גַּם-כֵּן לְהִשָּׁבֵר, וְגַם-כֵּן לִפְלִי בִּיאוֹשׁ, וְיִגִּיד — אִם כָּל־מִתְנַפְּלִים עַל מִשָּׁה וְקָמִים עָלָיו שִׁבְט שְׁלָם, אִז הוּא נִעְלָם וּבוֹרַח וְכוּ' וְכוּ', לֹא כֹךְ עָשָׂה פִּנְחָס, אֲלֵא הוּא יָצָא וְלָחֵם מִלְחָמָת ה', וְהוּא הִצְלִיחַ, וְכֹךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבְלֵי עִם יִשְׂרָאֵל, וְאַפְלוּ שְׁלֹא רוֹאֶה עֲכָשׁוּ שׂוֹם טוֹבָה, הוּא אִינוּ צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל זֶה, אֲלֵא צָרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁלֵּם חֲזָרָה כָּפֹל כְּפָלִים, אֲשֶׁר־י הָאִישׁ שְׁאִינוּ מְטַעַה אֶת עַצְמוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְגַם בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי גַם בְּעוֹלָם הַבָּא יְכוּלִים לְהִטְעוֹת אֶת עַצְמוֹ, כִּי אִם אָדָם הוֹלֵךְ כָּל הַחַיִּים שְׁלוֹ בְּשִׁקָּר, אִז רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּשִׁיּוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, גַּם שָׂמָה מְטַעִים אוֹתוֹ לְמַעֲלָה. וְרַבְּנוּ ז"ל סֵפֶר לָנוּ, אֲשֶׁר הָיָה רַב גָּדוֹל, שֶׁעָשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים הִסְתּוּבֵב בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, שֶׁזֶּה הָעֵנֶשׁ הִכִּי קָשָׁה, אָדָם יְכוּל כְּכֹר לִהְיוֹת אַחֵר הַמִּיתָה, וְעַדִּין מִסְתּוּבֵבֶת נַפְשׁוֹ בְּדְמִיוֹנוֹת, וּמִכָּל שָׁכָן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְלִכֵּן מֵאַחֵר שִׁיזְכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד

מֵאֵד לְהִתְחַזֵּק, וְלַעֲשׂוֹת רַק טוֹב עִם כָּל אֶחָד, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְעוֹד תִּהְיֶה רַב בְּיִשְׂרָאֵל, רַק תִּחְזִיק מֵעַמֶּד וְאֵל תִּשָּׁבֵר, אַתָּה תִּדְבֹּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, דְּבוּרֵי הַצַּדִּיק עִם כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲזוֹר וְתִחְזֹק וְתַעֲזֹד אוֹתָם רַק עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה וְעַל תְּפִלָּה וְהִתְבּוּדוֹת, וְעַל תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה סוּף הַכְּבוֹד שְׂיָבוֹא לָךְ, וְיִהְיֶה לָךְ גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת מְקוֹם מְרוּחַ, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תִּחְיֶה.

כָּבֵד כְּמָה פְּעָמִים רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתָּךְ בְּאַרְיִכוֹת, אָכֵל לֹא יֵצֵא לִי.

מָה אָמַר לָךְ! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם כְּפִי שְׂבוּחַר לַעֲצָמוֹ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַד אָדָם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"א, כו): "רְאֵה אֲנִכִּי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה", הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר בְּיָדֵינוּ הֵן אֶת הַבְּרָכָה וְהֵן אֶת הַקְלָלָה, וְאָדָם צָרִיךְ לִבְחֹר, וּמָה שֶׁיֵּךְ לְהַסְבִּיר לְמִישָׁהּ, כֵּךְ הַטְּבִיעַ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַבְּרִיאָה, שְׂיִהְיֶה כַח לְאָדָם לִבְחֹר — אוֹ בְּטוֹב, אוֹ בְּרַע, אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ שְׂכָל, וְרוֹצֶה רַק אֶת הַטוֹב, וּמִי הוּא הַטוֹב? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיּוֹנֵ"ה לְכָל", אֲזִי הוּא בּוֹחֵר בְּטוֹב, וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, אָדָם אֵין לוֹ שְׂכָל, וְהוּא בּוֹחֵר רַק בְּרַע, אֲזִי אֵיפֹה שָׂרֵק לֹא יִהְיֶה, יִהְיֶה לוֹ רַע, וְלִכֵּן אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַר לָךְ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ כְּאֵלוֹ, לַעֲזוֹר לְבָנֵי אָדָם, לְמָה לָךְ לִבְרֹחַ, כִּי פֹה אִם אַתָּה לֹא מִסְתַּדְרֶת כְּפִי דְּבוּרֶיךָ, אֲזִי אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁגַּם בְּמְקוֹם אַחֵר

לא תסתדרי, כי אין דבר כזה, במקום הזה טוב לי, ובמקום אחר לא טוב לי, או במקום אחר יהיה לי יותר טוב, כי במקום הזה לא טוב לי, אין דבר כזה, כי פתוב (שמות טו, כג): "ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה, כי מרים הם, על-פן קרא שממה מרה", הינו שהם לא היו יכולים לשתות את המים, כי הרגישו טעם מר במים, אומרת לנו התורה, "כי מרים הם", הם מרים, והם ממרמרים, "על-פן קרא שממה מרה", כי מי שממרמר, איפה שרק לא ילך, הוא יקרא את המקום מר, יכול להיות שימשיך שם שנה, שנתים, שלש, אבל לבסוף גם המקום ההוא יהיה נקרא מר, אדם צריך להיות דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ולא ירצה רצון אחר רק לעשות את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, ואז הוא יראה שהכל נעים וטעים ומתק, ולכן מאחר שאת עזרת לי מהתחלה לבנות את כל מערכת החנופה, הן הגנים, והן הבית-ספר, והן התלמוד-תורה, ומפגי כמה מחרחרי ריב, את צריכה להשכר! אדרבה, אין מצלח באדם שיש עליו בקרת, כי כל מה שמבקרים יותר את האדם, הוא צריך לדעת, שזה סתם קנאה ושאנאה, ובודאי הוא עושה עבודה טובה, ולכן יש עליו בקרת, כי אם לא היה עושה עבודה טובה, לא הייתה עליו בקרת, ולכן אמרתי לך אז, כשדברנו שאת רוצה להתפטר, ואמרתי: אני לא מקבל את הפטורין שלך. ולכן אני מבין אותך למה תהיי כל-כך שבויה, אדרבה, תחזרי לחנופה, תקחי את הכתה הגדולה, או את הנהול, אבל את צריכה לדעת, שבהכרח תהיה בקרת, בגי-אדם הם לא כבשים ולא תרנגולים וכו', שגם הם עושים הרבה פעמים התקוממות, כמה פעמים התרנגולים שוברים את הביצים שבלול, כמה פעמים הכבשים בורחים מהרועה, זה לימין וזה לשמאל, זה קדימה וזה לאחור, והרועה מתפוצץ, ושורק עם החליל שלו ומתעצבן, והוא רץ אחריהם עם המקל וכו', וכן בעדר של שורים, או ברפת של פרות, מתיגעים שעות לחלב את החלב, והפרה הפכה את כל החלב ונשפה, על אחת כמה וכמה באין ערך, בעל בחירה, אדם עם שכל, בודאי ימיר וידבר נגד מפעילו, ואם נסלק אותו, יבואו אחרים, וגם הם ימירו את החיים, ונסלק גם אותם וכו' וכו', וכך לא ישאר עולם,

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא רָצָה אֶת זֶה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה לְמַצֵּא אֶת הַטוֹב אֲצֵל כָּלֶם, לְמַצֵּא אֶת הַמֵּתֵק מִכָּל הַמְרִירוֹת, אֶת הָאוֹר בֵּין הַחֹשֶׁךְ, כִּי זֶה עָקֵר הַשְּׁלֵמוֹת.

וְכַמָּה שְׁאֵנִי לֹא מְדַבֵּר אִתָּךְ וּמִסְבִּיר לָךְ, שֶׁהַדּוֹר הַזֶּה פְּרוּץ, וּבִפְרָט בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, שֶׁצְרִיכִים לְרַחֵם עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לֵלְכֵת אִתָּם בְּחֹמֶר הַדִּין, זֶה לֹא הַזְמָן שֶׁל עֲנָשִׁים וְכו', זֶה לֹא הַזְמָן שֶׁל יָד תִּקְיָפָה וְכו', הַזְמָן וְהַעֲדִין הַזֶּה כָּבֵד חֲלָף וְעָבַר, הַיּוֹם בְּחֲנוּף צְרִיכִים לֵלְכֵת רַק עִם כְּפָפוֹת מְשִׁי, וְאִף שֶׁכָּל הַמְחַנְכִּים עֲדִין צוֹעֲקִים נֶגֶד זֶה, יָבוֹא הַיּוֹם וְהֵם יוֹדוּ לָזֶה, כִּי בַעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַנֶּעֱצַר יוֹצֵא לְתַרְבוֹת רָעָה, וְלֹא רַק, שֶׁרַחֲמָנָא לְצִלָּן, נַעֲשִׂים מְחַלְלֵי שִׁבְתָּ, אוֹכְלֵי טְרֵפוֹת וּנְבִילוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲלֵא יָרְדוּ מִהֶאֱנוּשִׁיּוֹת שְׁלָהֶם, לִזְנוּחִים סְמִים וְעִגִּילִים, וְגוֹנְבִים וְגוֹזְלִים וְאוֹנְסִים וְכו' וְכו' עַד שְׁגוּמָרִים בְּבֵית-סֵהֶר, בְּשָׂבִיל זֶה הַיּוֹם צְרִיכִים לֵלְכֵת עִם הַנֶּעֱצַר בְּכַפָּפוֹת מְשִׁי, לֹא לְהַעֲנִישׁ אוֹתָם, וְאַפְלוּ אִם אַחֲרוֹ לְבוֹא, לֹא שׁוֹלְחִים אוֹתָם הַבֵּיתָה, כִּי מִסְפִּיק שֶׁהַהוֹרִים סוֹכְלִים, וְגַם הַהוֹרִים בַּעֲצָמָם צְרִיכִים חֲנוּף, גַּם הֵם עֲדִין הִיוּ צְרִיכִים לְהַכְנִס בְּאִיזָה בֵּית-סֵפֶר אוֹ בְּאִיזוֹ יְשִׁיבָה לְלַמֵּד אוֹתָם, וּלְדַעֲתִי, אִם הִיִּית מְקַבֵּלֶת אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה, הַכָּל הָיָה הוֹלֵךְ אַחֲרֵת לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי, אֶת מְכַשֶּׁרֶת מְאֹד, וַיֵּשׁ לָךְ כָּלִים נִפְלְאִים, הֵן בְּחֲנוּף וְהֵן בְּנִהוּל, אֲבָל אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁהַהֲכָרָח לָךְ לְקַבֵּל בַּקֶּרֶת.

וְכַמָּה אֲנִי מְקַבֵּל בַּקֶּרֶת, וְכַמָּה אֲנִי מְקַבֵּל דְּקִירוֹת, וְכַמָּה אֲנִי מְקַבֵּל הַשְּׁפָלוּת, וְכַמָּה מְקַלְלִים אוֹתִי, וְכַמָּה מְדַבְּרִים עָלַי, וְכַמָּה חוֹתָמִים עָלַי וְכו' וְכו', וְזֶה נוֹתֵן לִי יוֹתֵר חֲזוֹק לְהַמְשִׁיךְ וּלְהַגְבִּיר, וְכָל מֶה שְׁאֵנִי מְקַבֵּל יוֹתֵר קָלָלוֹת וּבִזְיוֹנוֹת וְעִלְבוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים, אֲנִי מֵרָאָה דְּבָרִים בְּלִמִּי אֶפְשָׁרִיִּים לְאֶפְשָׁרִיִּים, וְלֵמָּה אֶת לֹא תִלְכִּי בְּדִרְפִּי, וְזֶה מֶה שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלֶיךָ, וְאִם תִּקְחִי אֶת זֶה פֶּעַם וּלְתַמִּיד הֵיטֵב הֵיטֵב בְּלִבְךָ, אֲזִי תִהְיֶי הַכִּי מְאֻשָּׁרֶת בְּחַיִּיךָ, אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְיַחֵס אֶל אִף אֶחָד, אֶת צְרִיכָה רַק דְּבַר אֶחָד — לַעֲשׂוֹת אֶת רָצוֹן הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, לְגַדֵּל אֶת הַבָּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהֵן תְּהִינָה

האמהות העתידות שלנו, וזה לא יקח הרבה זמן, ואני יודע שעדין צוחקים מזה, אבל יבוא היום, שכל הבתי חנוף בארץ ובחוץ לארץ יקבלו את דעתי, שצריכים לחתן את הילדים בגיל צעיר, ואז לא יהיו להם בעיות, הילדים לא ילכו לחפש שדות אחרים וכו', ולא יצטרכו לגנוב ולגזול וכו', ולא יצטרכו, רחמנא לצלן, לבוא למעשים שפלים, אשר הם מתחת לכל בקרת וכו' וכו', כי יהיה עליהם על פרנסה ועל החזקת בית וכו' וכו'.

לזאת תקחי את עצמך בימים ותגידי לי מה את רוצה, ואשתדל לתן לך, ועם כל זאת אם את כל-כך מתעקשת לעזוב, תאמיני לי, צר לי מאד שתלכי, אף הבחירה בידיך, בעלך צלצל אלי כמה פעמים, לו טוב, יש לו פרנסה, ברוך ה', יש לו דירה נפלאה, יש לו ילדים מצליחים, ואני אוכל להעיד על בנך ... גרו יאיר, שמצליח מאד, ובודאי שאר הילדים גם-כן יצליחו, ולמה לך לברח, רק תכניסי את כל הדבורים שדברתי אליך עד עכשו בצרוף המכתב הזה, ואז תראי שאני צודק, כי אם פה מר לך, אני מבטיח לך, שבמקום אחר יהיה לך שבע פעמים מר, כי החיים הם כפי שמכינים לעצמם, זה כמו מטה, איך שאדם מציץ את מסתו — כך הוא ישן, אם הוא מציץ את המטה שלו במזון נוצות, אזי יש לו מטה נעימה לישון עליה, ואם מציץ מסתו מאבנים, תהיה לו מטה קשה לישון עליה, ויכאב לו הגב, והכלל — שהכל תלוי באדם בעצמו. ולכן אני מאד מבקש אותך, תכניסי את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז תהיי הכי מאשרת בחיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדבר אתך דחוף מאד.

נא ונא ראה להתמיד בלמוד התורה הקדושה, אשר אין טוב מתורה, וזה החיים שלנו, כמו שכתוב: "כי הם חיינו וארץ ימינו", וברגע שאדם נכנס בו חמידו דאורייתא, הוא אינו רוצה לעשות שום דבר, רק רוצה את התורה, אשר "דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום" (משלי ג, יז).

אשרינו מה טוב חלקנו, ראה להתקשר או לשלח פקס איפה אתה נמצא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאת ה' היתה זאת בפעם ש... טלפנה אלי, גמרתי מכתב ארץ בשבילה, ונתתי את זה לתקתק לבחור, ומשום מה הוא אטי, ולכן זה לוקח לו זמן, וחבל שהיא לא שמעה את הדבורים האלו מקסטה, כי אינה דומה שמיעה לקריאה בכתב, מה לעשות, הזמן אינו בידי, אני לחוץ מכל הכוונות, פה להכין משטח בעבור בית-הספר, כל רגע רצו להפסיק את העבודה עם הבית-המדרש, הקבלן רצה לברוח, ופה בכל שעה באים אנשים עם חבילה של צרות, ואני צריך להתזיק מעמד לא להשבר, ומכל זה יצא אחור, אבל לא בכונה ובמזיד.

ראה לנחם את ... ובעלה ... פי נפשי קשורה בנפשם, עוד מעט יהיה גמור המכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אם אָפּער לְשַׁלַּח אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁדַּבַּרְתִּי הַלֵּילָה עַל "טוֹבוֹת", וְכֵן לְהַגְדִּיל אֶת זֶה, וְלַשְׁלַח לִיבְנָאֵל לְתַלּוּת עַל לוּחַ מוֹדְעוֹת.

פֶּה תִקְבְּלִי מֵה שִׁשְׁיָד לַפּוֹמּוֹן "וּנְתַנָּה תַקָּף" שְׁאָבֵד אֶצְלִי, וְעַכְשָׁו מֵצֵאתִיו, וְעַל-פֶּן תִּדְפִּיסִי כָּבֵר, לִפְנֵי שִׁיחָה נֶאָבֵד עוֹד פַּעַם, חֵס וְשְׁלוֹם. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשׁוּם דְּבוּר וְשׁוּם כְּתִבָּיִד, שְׁזַכֵּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲנִי, לֹא יִלָּךְ לְאָבוֹד, וְיִדְפֹס וְיִחְזֹר וְיִדְפֹס וְכו', וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּא אֶתְכֶם עַל גְּדֻלַּת הַזְכוּת שֶׁנִּפְלָה בְּחִלְקְכֶם, וּבּוֹדָאִי יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַרְחֵבָה גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּמְכָל שִׁפְן בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּהֲיֶה לָךְ הוֹלָדָה בְּנִקְל, וְתַעֲבְרִי אֶת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקעד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּנְחָס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֶל ... וְ... שִׁיחָיו נִצָּח.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אוֹדוֹת הַתִּינוּק שֶׁנּוֹלַד לִ"מִזֵּל טוֹב", וַיֵּשׁ לוֹ צִהְבַּת מִסְפָּר אַרְבַּע-עָשָׂרָה, לְדַעֲתִי, אֶפְלוּ אִם יִשְׁחַרְרוּ אֶת הַתִּינוּק, כְּדֹאִי לְחַכּוֹת בְּדִיוֹק שְׁבוּעַ מִהֲרַגַּע שִׁיּוֹרֵד לְמִסְפָּר עֶשֶׂר, כִּי חֲמִירָא סִכְנָתָא, מֵאִסּוּרָא, וְאוֹתוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁצִוָּה לָנוּ לְמוֹל בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי,

הוא צוה לחפות עד שיבריא, וכן הוא הלכה בשלחן ערוך. ולכן
פדאי לדחות את הברית לשבוע אחר, עד שירד המספר, והקדוש-
ברוך הוא ישלח לו רפואה שלמה, ויפגס בבריתו של אברהם אבינו
בעתו ובזמנו הראוי לו.

אודות הקתן ... ובתך ... שיחיו, דברתי הרבה עמם, ועוד
אדבר עמם, ואני בטוח שהכל ישתנה לטובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעה

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פנחס, י"ח תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מקוה, שלא נכנס עכשו בבציות, כי גיסתו של
... היא פתבת, והיא ראינה את בנך ... ובאה אליו בהתחלה
ברמאות, שהיא עובדת סוציאלית וכו', אף באמת היא רוצה לעשות
פתבה בעתון וכו' וכו', ואני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא,
שהסמ"ך-מ"ם יקבל כבר את המכה שלו, זה היה אמור עוד הלילה,
אבל הוא התחמק, אבל סוף כל סוף הוא כבר יקבל את המכה שלו,
וכנראה שרוצה להוציא עכשו את כל החצים שלו דרך פתבה וכו',
אבל אני מאמין באמונה שלמה, שהוא יתברך יחוס וירחם עלינו,
וישמר אותנו מכל רע, והכל יפל על ראש הסמ"ך-מ"ם, שלבסוף
עוד ישב בבית-סהר, ימח שמו, רשע בן רשע, בן מתיר ממזרים,
מה הוא רוצה למנע — טהרה מילדינו?, ישיב לו הקדוש-ברוך-
הוא כגמולו על ראשו.

המצפה לשמע כבר בשורות משמחות...

כה תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פנחס, י"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי
ש'לומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרו מפל צרה וצוקה, ומפל
נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אבקש אתכם עכשו בימי הקיץ,
שנקרא "חפש הגדול", ראו לשמר מאד מאד על בנותיכם, ובפרט
הבנות הגדולות מפתה ו', ובמיוחד בפעוֹת של אחר הצהריים, כי לא
טוב בעיני, שהן מסתובבות ברחובות קבוצות קבוצות, בפעוֹת שעל
בנות ישראל נאמר (תהלים מה, יד): "כל כבודך בת מלך פנימה
ממשבצות זהב לבושה", ואמרו חכמינו הקדושים (תנחומא נשא):
"וישמרך" — בבנות, שהבנות צריכות שמירה. ואמרו (סנהדרין ק:):
בת לאביה מטמנת שוא, מפתחה לא יישן בלילה, בקטנותה —
שמא תתפתה, בנערותה — שמא תזנה, בגרה — שמא לא תנשא,
נשאת — שמא לא יהיו לה בנים, הזקנה — שמא תעשה כשפים;
ולכן אל יהיה הדבר הזה קל בעיניכם, כי כמה אני מוסר את נפשי,
שהבנות תקבלנה חנוך טוב, ופה פורח הכל, וחבל שישכח מה
שלמדו במשך כל השנה, ולכן אשרי האשה שתתפס את הבנות
אחר הצהריים, ותעשה להן חוג, ותחזיק אותן, ותתברך מפי עליון.
ומאד מאד רציתי, שההורים ישתפו פעלה, כי הרי הן בנותיכן,
וחבל שתסתובבנה הפקר, כי זה יכול להביא להרבה קלקילים,
רחמנא לישזכן, והחכם עיניו בראשו לשמר על בנותיו.

וכן אבקש מכל אחד מאנשי שלומנו בלי יוצא מהכלל, שלא
יתראין עם שום עתונאים, בשום פנים ואופן, כי הם סתם מלכלכים
וטמאים מטמאים, וילכלכו עלינו. ונען שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו
וזכרו, רואה שהגיע קצו, על-כן הוא שולח את שלוהיו, ומתחזים

כאלו הם עובדי מדינה וכו', והם מראינים, ובאמת הם סתם עתונאים מלכלכים, כמו שקרה אתמול, ועל-פן ראו לשמור מרחק מהם, ואל תהיו חכמים בעיניכם, כי זה רק יגרם לנו צרות, אנחנו צריכים לראות, שמחננו יהיה מקום קדוש, ונגדל ונחנף את ילדינו בקדשה ובטהרה, ובמדות טובות, ובגלוי וזכוף האמונה הקדושה בו יתברך, תהלה לאל, אין אנחנו מתערכים בשום פוליטיקה של הבל, כל מגמתנו היא רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך, ואת למודו הטוב של רבנו ז"ל לכל בר ישראל, אשרי מי שיצא בכל יום להפיץ את ספרי רבנו ז"ל, ואז מתן שכרו יהיה בצדו, שרבנו ז"ל ישפיע עליו גם שפע גשמי, העקר לא להתבייש משום בריה שבעולם, רק לצאת בעזות ובעקשנות דקדשה.

נא ונא ראו פלכם לבוא לבית-המדרש ללמד תורה, כי מה נשאר מהאדם? רק מה שזוכה לתפס בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות. ואמרו (זהר לך צב): ופאה חולקיה מאן דישתדל באוריתא, ולא יתפרש מינה, דכל מאן דיתפרש מאוריתא אפלו שעתיא חדא, כמה דאתפרש מחיי דעלמא, דכתיב (דברים ל, כ): "כי הוא חייך וארץ ימיה", וכתיב (משלי ג, ב): "ארץ ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך".

אשרנו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו יודעים מרבי אמת כזה, מרבי נפלא כזה, ששומר אותנו בגשמיות וברוחניות, ומלמד אותנו עצות נפלאות, איך להתקרב אליו יתברך, ואיך להתחזק בזה העולם, חבלים נפלו לנו בנעימים, אשרנו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעז

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פנחס, י"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו
יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ובפרט שזכית אותי למלא את החוב, ולשלם את הטשעק, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נשמע ונתבשר בשורות טובות, ואין מלים להודות לך על החסד חנם שאתה עושה עמי.

לדעתי, על החשבון של הטשעק של שבוע הבא כבר יש חצי מזה, ולדעתי, זה כבר בתוך החשבון, וממילא יהיה לי על החשבון של העשרים אלה ש"ח.

אין מלים בפי להודות לך, על שאתה מקרב את בני הנעורים, שגדלו אצלי וחתנתי אותם, ובדאי הם צריכים המון חזק, ואין זו חכמה לשבר אותם ולהפילם, ולהחליש את דעתם, החכמה היא רק איך לחזק אותם, ואיך לעודד אותם, ואיך להדריך אותם בדרך הישרה, כי הם צריכים הרבה תשומת לב, ואף אחד אינו מבין אותם, כי סוף כל סוף הם צעירים, על-כן צריכים רק לחזק אותם, ולעודדם ולקרבם, ואני מאד מאד אסיר תודה לך, שאתה מקרב אותם, ומדריך אותם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוקה שיהיה מחננו בקדשה ובטהרה, ולא נדע משום צרות ויסורים.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותדע, אשר הוא יתברך מחיה ומנה את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ואדם צריך להכניס את עצמו לגמרי באמונה הקדושה, עד שיהיה נכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכט), שאדם צריך להיות נכלל לגמרי באמונה הקדושה, אשרי מי שזוכה להגיע לגלוי כזה, ואז טוב לו כל הימים.

ראה לחזק את ... ותגיד לה, שיש לי נחת רוח גדול מאד, שהיא תפסה את כל הבנות למען קיימה אחר הצהרים, ואלו הבשורות הכי יפות וטובות שיכולים רק לבשר לי, כי הילדים ביבנאל הם העינים שלי, וכמו שאדם שומר על עיניו שלא תפגענה, כך אני שומר על הילדים, שלא יארע להם שום דבר.

מאד מאד הצטערתי לשמע מה שקרה עם הבן שלך, וכבר הזהרתי את הגורמים, שבשום פנים ואפן לא יעבדו על יד הילדים, ואם צריכים לעבד עם אש, יגרשו את הילדים, או שלא יעבדו לגמרי, וממש היה לבנך גם גדול, ואני מאד מאד מקפיד על דברים כאלו, ומה לעשות, שיש הרבה דברים שלא מציתים אותי, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שדבר כזה לא ישנה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקעח.

בעזרת השם יתברך, ערב-שבת-קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, צריך להיות יותר מעשר אלף, כי דברתי עם כמה אנשים והבטיחו וכו'.

אודות הפיטן, הכל טוב ויפה ונחמד ונעים וכו', אבל שתהיה לו זכות חתימה על תשבון הבנק, זה כבר לא יפה ונחמד וכו', ולכן אם יכולים לסדר אותו בסדר אחר — מה טוב ומה נעים, אבל בלי חתימה בבנק, שזה דבר פשוט.

אודות קבלות, בודאי זה רעיון מצין, ויכולים לעשות גם תמונה של הסקיצה שהיתה ל... באשדוד (רק על תמונה צריכים לשאל את ... אם זה לא יזיק, כי הרי עכשו זה רק שתי דירות עד שנקבל אשור וכו'), אבל עקרונית קבלות זה דבר מצין, כי אנשים רוצים וצריכים קבלות, ובפרט שיש בדעתי לבנות משהו נפלא עם רהוט יפה מאד מאד, וזה עולה הון תועפות.

אודות הרב ... עם הפולל, לדעתי, שלש-מאות ש"ח בשביל

קפד אָפּר כה תקעט — כה תקפּ בַּנַּחַל

סכּוּם פּעוט פֿנֶה, לאַ פֿדאי אַפּלו לְדַבֵּר מֶנֶה, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא
יִשְׁפִיעַ לָךְ שְׁפַע גָּדוֹל מִמָּקוֹם אַחֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל יְדִידִי ... גִּירוּ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבָקֶשׁ אוֹתָךְ, תִּכְרִיז בְּשָׁמִי, שְׂאֵף אֶחָד מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמִנּוּ לֹא יִתְרַאֵן עִם שׁוֹם עֲתוּנָאִי, כִּי זֶה רַק גּוֹרֵם לָנוּ צָרוֹת
וּבַעֲיּוֹת, וְכֵן תִּכְרִיז בְּשָׁמִי, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִדְבֹּר בְּשָׁמִי, שְׂאֵנִי מִמְּלִיץ
עַל אֵיזֶה אָדָם מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנּוּ בִּיבְנָאֵל, שְׁיִסְעוּ דִּרְכּוֹ אֶל הַצִּיּוֹן, כִּי
הַנִּיחַ מְעוֹתָיו עַל קֶרֶן הַצִּבִּי, אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה עוֹד פֶּעַם כְּמוֹ
שֶׁהָיָה לִפְנֵי שָׁנָה, שְׁנַעֲלֵמוּ כְּסָפִים וְכו', וּבְנֵי־אָדָם יֵצְאוּ מִקַּפְחִים,
יִהְיֶה מֵאִיזֶה טַעַם שְׁיִהְיֶה, אֵינִי מִמְּלִיץ עַל אֵף אֶחָד.

אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקוּהָ, שְׁבִקְרוֹב מֵאֵד תּוֹכֵל גַּם לְשַׁדֵּךְ אֶת בִּתְּךָ
... תַּחֲזִיקָה, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל מִי מְנוּחוֹת, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוא יַעֲזֹר לָךְ
לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲבוּת, וְיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תקפּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִּי אֶת ... וּלְדַעֲתִי, הֵם יִהְיוּ עֲסוּקִים עִם דְּבָרִים יוֹתֵר
חֲשׁוּבִים וְכו', וְיַעֲזֹבוּ אוֹתֵנוּ, עִם כָּל זֹאת לְמִיחָשׁ מִכְּעִי, וְלִכֵּן תִּכְּנֶן
אֶת עֲצֻמָּךְ וְאֶת ... מֶה אֲנַחְנוּ צָרִיכִים צָרוֹת, רוּאִים אֵילּוּ כַּחוֹת מְסֻרוֹ

אָשֶׁר כה תקפא בַּנְחֵל קפה

לְהַסְמִיךְ-מִ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁזָה בְּלֻעַם הָרָשָׁע, וְלֹא בַּחֲנָם אָמַר רַבֵּנוּ
וְ"ל, שֶׁבְּכָל יוֹם הוּא צָרִיךְ לַחֲשֹׁב מִבְּלֻעַם כְּדִי לְהַכְנִיעוֹ, זֶהוּ אֵלּוּ
הַרְעֵב-בָּנִים, יִמַּח שְׁמָם וְזִכְרָם, שְׁאִינָם דּוֹאֲגִים לְקַדְשַׁת וְטְהָרַת
יִשְׂרָאֵל, טְהָרַת הַמְּשַׁפָּחָה, בְּפִשְׁרוֹת וְכו'.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, יֹאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי.

הָאִם תְּלִית אֶת הַמִּכְתָּב כָּלְלִי אֶתְמוּל? הַיּוֹם אֶכְתֵּב עוֹד מִכְתָּב,
כְּדִי לַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לֹא לְהִתְפַּחַד, כִּי סוּפוֹ שֶׁל בְּלֻעַם יִדְוַע
לָנוּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תקפא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצָּח.

רְאוּ מֵאֵד לְשֹׁמֵר אֵיךְ אַתֶּם מְדַבְּרִים, וְדִי לְחַפְיָמָא, שְׁלֹא
תִּסְתַּכְּבוּ, וְלֹא תִסְבְּכוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר.

נָא וְנָא רְאֵה לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלָּךְ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאֵל יַחֲסֹר
לָךְ יוֹם אֶחָד בְּלִי לְמוֹד תּוֹרָה, כִּי מָה נִשְׁאָר מִהָאָדָם? רַק מָה שְׁזוּכָה
לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם תּוֹרָה, כִּי הַחַיִּים אֵינָם שְׁוִים, אִם לֹא לּוֹמְדִים תּוֹרָה.

אֲנִי שׁוֹלַח עִם ... גִּירוֹ יְאִיר, קַפָּסָה סִפָּרִים, חֲצִי בִּשְׁבִילָךְ, וְחֲצִי
בִּשְׁבִּיל ... שֶׁתְּפִיצוּ אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂיִהְיֶה
לָכֶם שִׁפְעַת, הַעֲקָר תֵּצֵא בְּכָל יוֹם לְהַפִּיץ, וְאֵל תִּפְחַד מֵאֵף אֶחָד,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כה תקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּנְחָס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרֵי יִאִיר.

לִנְכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מַצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבִיתְךָ, רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, אִתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, שְׁכָל אֱלֹה הַצְרוֹת וְהִסּוּרִים שְׁבָאִים עַל הָאָדָם, שֶׁהֵם מִנַּת חִלְקֶךָ, בְּיֻדָּאֵי הַכָּל לְטוֹבָה, וְהַכָּל לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת, וְאִף שֶׁהִגִּיעוּ מִים עַד נֶפֶשׁ, וְאִתָּה לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל, תַּדַּע, בּוֹ בְּרָגַע שְׁאָדָם נִשְׁבֵּר לְגִמְרִי, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֵבֶד מִמֶּנּוּ מְנוּס וְתִקְוָה, אִזְּ דִּיקָא זוּכָה לְרֹאוֹת אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (פְּרָכּוֹת ה.): כָּל שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפֵץ בּוֹ — מְדַכָּאוּ בִּיסוּרִין, וְאִם קִבְּלָם בְּאַהֲבָה, יִרְאֶה זֶרַע יִאֲרִיךְ יָמִים; הֵרִי שְׁלֹף לְפָנֶיךָ, שְׁכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם, צְרִיךְ לְקַבֵּל אֶת זֶה בְּאַהֲבָה, וְאִזְּ יִהְיוּ לוֹ יְלָדִים טוֹבִים, וְתִהְיֶה לָאֵל, בְּתֶךָ הַתַּחֲתָנָה, וְלֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן שָׁגָם בְּנֶךָ יִתַּחֲתֶנּוּ, וְתִהְיֶה הַכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּיךָ. וְעַל-כֵּן אֵל תִּקַּח לִלְב אֶת כָּל הַעֲגָמַת נֶפֶשׁ וְהַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שִׁישׁ לָךְ, כִּי הַכָּל לְכַפֶּרֶת עוֹנוֹת. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (שם): מֵה שֶׁן וְעִין עֶבֶד יוֹצֵא בָהֶם לְחַרוּת, יִסּוּרִים שֶׁהֵם מְמַרְקִים כָּל גּוֹפּוֹ שֶׁל אָדָם — עַל אַחַת כְּמֵה וְכְמֵה. וְעַל-כֵּן אֵל תִּסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, כִּי בְיֻדָּאֵי אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (תַּעֲנִית ת.): כָּל הַשְׁמַח בִּיסוּרִים שְׁבָאִים עָלָיו, מְבִיא יְשׁוּעָה לְעוֹלָם; וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֲנִי בְטוֹחַ, שֶׁתִּנְצֵל מִכָּל מִינֵי דִינִים וְצָרוֹת, עַל-יְדֵי הִסּוּרִים שְׁסַבְּלָתָ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אֲמָרוּ (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה ט') עַל פֶּסוּק: "טוֹב מְאֹד" — שֶׁזֶּה מִדַּת יִסּוּרִים, שֶׁעַל יְדֵהּ הַבְּרִיּוֹת בָּאִים לַחַיִּי עוֹלָם הַבָּא.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָת אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם,

אֲשֶׁר כה תקפג — כה תקפד בנחל קפז

כי סוף כל סוף תראה נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, העקר תחזיק מעמד, ותחזק ותעודד ותשמח את אנשי שלומנו היקרים, ואז תראה את הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקפג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר פנחס, כ' תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדלי לכבד את בעלך, ושיהיה ביניכם שלום ואהבה, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואני בטוח בהקדוש-ברוך-הוא, שעוד מעט תראו נסים וגלים שיעשה עמכם, ויתרחב לכם בפרנסתכם, ותוכלו לחתן את כל ילדיכם בקלות, בלי שום עגמת נפש, ותרוו רב נחת מילדיכם.

נא ונא תרגילי את עצמך במדת הסבלנות, לא להתעצבן על שום דבר, ואפלו שמעצבנים אותך, תשמרי על קור רוח, ואז תראי ברכה והצלחה בכל מעשי ידך.

המאחל לך שבת שלום...

כה תקפד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת קדש לסדר פנחס, כ"א תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... שיתחיו נצח.

רצוני לדעת איפה אתם אוהזים בעריכת המחזור "עת רצון", כי אני רוצה לשלח עוד חמר, ורצוי לדעת להיכן הנעתם, אני מצין

תחת כל פיוט איפה הוא שיק, ואני מבין שהעמודים זזים, וממילא יהיה במקום אחר, אבל אני רושם את העמוד כפי המחזור שפבר נדפס, באפן שתדעו היכן לשבץ את זה. ענין ברפת כהנים, שהוא בשחרית עמוד שצ"ח, אתה יכול להעביר את זה בדיוק עוד פעם במוסף עמוד תקל"ז, כי זה שיק גם שם, אני מאד מאד מקנה, שהפעם המחזור יצא בתכלית ההדור והיפי, וכך זה ישאר עד סוף כל הדורות, בעזרתו יתברך, ונדפס ויחזור ונדפס כל שנה, ויתחלק בין אנשי שלומנו על הקבוץ בראש השנה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיבואו מלינו יהודים אל הקבוץ הקדוש שלנו עם משיח צדקנו.

אודות אחין שלך ... גרו יאיר (בן ... אחיד), הנה הבת נוסעת מחר לארץ ישראל לחמשה שבועות, ויכולים לראות אותה, וכך לא יעלה לאחיד ולגיסתך שום הוצאות, וחבל מאד מאד על ... גרו יאיר, חבל על ימי נעוריו ועל צערו הקשה, ותסביר את זה לאחיד ... וגיסתך, שצריכים לרחם על הבן ולחתן אותו, ובנדאי אם הוא אינו רוצה, שיאמר שאינו רוצה, אבל אם הוא בן רוצה, למה לחכות? חבל על כל יום ויום שמעגגין בנים ובנות, וזה עון גדול מאד, וההורים אינם תופסים ואינם משיגים מה שעובר על ילדיהם, וצריכים לשמר מאד מאד על הילדים בעתים הללו.

המצפה לשמע מכם...

כה תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער שיש לי מכל היסורים שעוברים עליך בענין השלום-בית שלך וכו', עם כל זאת ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ה.):

כל שהקדוש-ברוך-הוא חפץ בו — מדכאו ביסורין, ואם קבלם באהבה, יראה זרע יאריך ימים. ולדעתי קבלת פבר את היסורים מספיק די והותר, ואמרו חכמינו הקדושים (שם): מה שן ועין — עבד יוצא בהם לחרות, יסורים שממקרים כל גופו של אדם — על אחת כמה וכמה שיצא לחרות; ועל-כן תהיה בן חורין, והקדוש-ברוך-הוא ירחיב לך ברוחניות ובגשמיות.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל החסד שאתה עושה אתי בזה שאתה תשלח לי את הספרים, כי פה זה ממש פקוח נפש, ובחורים ואברכים צעירים מאד מחפשים את הספרים האלה.

נא ונא ראה לבכות הרבה בשער השמים באמצע הלילה בעת חצות, שאז הוא עת גדול בשמים, וכשספרת לי, שבכית שעתים ברציפות, אף שמצד אחד כאב לי מאד, אבל מצד שני מאד שמחתי, שתהלה לאל, אתה בורח אל הכתבת הכי נכונה, שהוא שער השמים, באמצע הלילה בעת חצות, שאז כל העולמות פתוחים, כמובא הרבה בזהר הקדוש. ולכן תמשיך לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, כי אתה רואה תכף-ומיד כשבכית, אשתך רוצה לבוא עם הילדים אליך, ותעשה קניות, ואני בטוח, שאם היית ממשיך להתפלל כל הלילה בשער השמים, אז היית רואה ישועות גדולות, כי באמת הפל מרזי הגלגול, ודברים שנעלמים ונסתרים מאד מאד מאד, ואי אפשר להסביר דברים כאלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואני בטוח, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לצאת מהפח שנפלת בו, ואמרו חכמינו הקדושים (פסיקתא רבתי, פרשה מח): אשרי אדם שנגעו בו יסורים, וכבש רחמיו, ולא קרא תגר; כי העקר בשעה שבאים על האדם יסורים, שלא יקרא תגר אחריו יתברך, כי כך אמר אליהו הנביא: המבעט ביסורים, כופלים אותם עליו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ב'), ולכן צריכים לברוח מהיסורים רק אל התורה, כי אם ראית יסורים מממששין ובאין עליך, רוצ לחדרי תורה, ומיד היסורים בורחים ממך' (שם פרק ו'), אשרנו ומה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו,

שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי כֹּהֵן, שְׁמִיחָזֵק וּמֵאֲמִץ וּמַעֲוֹדֵד אוֹתָנוּ, וְמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִפְרֹט אֹתָהּ, שְׁעִבְרָתָּ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים בְּחַיִּים, רָאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמָךְ.

עוֹד פַּעַם אָנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד לְשַׁלַּח לִי אֶת הַסְּפָרִים, וְאִם צְרִיכִים לְשֵׁלֶם — אָנִי מוֹכֵן לְשֵׁלֶם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר מִטוֹת-מִסְעֵי כ"ב תַּמְמוֹ ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזִיר אֶל בְּעִלְךָ, כִּי הוּא מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֵה לְחֻזֹּר, וְהוּא יִפְרֹגֵם אוֹתָךְ, וַיִּתֵּן לָךְ כָּל מָה שְׁאֵת צְרִיכָה, וְעֲלִיךָ לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא אִישׁ טוֹב, וְאִינוּ רַע כָּלָל, אֲדַרְבֵּה יֵשׁ לוֹ לֵב זָהָב, רַק לֹא יוֹדַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, זֶה הִיָּתָה כָּל הַסִּפָּה שְׁיִצְאָתָּ כְּגִידוֹ כָּל-כֹּף, וְאֵת רוֹאֵה שְׁכָבָר עֲבָרוֹ כְּמָה שְׁנִים שְׁאֵתָם גָּרִים בְּנִפְרֵד, וְלִשְׁנִיכֶם לֹא טוֹב, וְלִכֵּן תַּעֲשִׂי לְמַעַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְמַעַן הַיְּלָדִים, וְתַחֲזִיר אֶל בְּעִלְךָ, וְתַחֲיוּ בִּיחֻד בְּשֵׁלוֹם וּבְאַהֲבָה, וְאִז תֵּרְאִי נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵף שְׁאִנִּי יוֹדַע שְׁמֵר לָךְ מֵאֵד, עִם כָּל זֹאת אִם תַּחֲזִיר אֶל בְּעִלְךָ, יִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְחֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (רוּחַ רַבָּה, פֶּרֶשׁה ב'): אֵין קוֹרֵת רוּחַ לְאִשָּׁה אֲלֵא בְּבֵית בְּעִלָּהּ, כִּי אֵת רוֹאֵה, שְׁאֵמֶךְ הַתַּחֲתָנָה, וְעֻזָּבָה אוֹתָךְ לְבָד, וְעַל-כֵּן תַּחֲזִיר אֶל בְּעִלְךָ, וְתֵרְאִי אֵיךְ שֶׁחָפַל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַעֲשִׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ, כִּי חֻכְמִינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (גִּטִּין ז:): כָּל הַמְּגַרֵּשׁ אֶשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה, אֶפְלוּ מִזִּבְחַ מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת;

ואמרתי, מה פתאם המזבח מוריד דמעות, למה לא שאר כלי המקדש, כגון הארון, והכפרת, או השלחן, או המנורה, או הכיור, למה דיקא המזבח? אלא המזבח בוכה, שמקריבים עלי מספיק קרבנות, ואני לא צריך עוד קרבנות, כי בזה שמתגדשים, מי הם הקרבנות? הילדים. ולכן דיקא המזבח בוכה, שמספיק לו קרבנות, ולכן אני מאד מבקש אותך בשביל הקדוש-ברוך-הוא ובשביל הילדים שלך, שאל תתגדשי, ותראי שיהיו לך חיים טובים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מטות-מסעי, כ"ב תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

עכשו הביא לי ... גרו יאיר, קפסא ספרים "חסדי אבות", ואני מחלק את זה לאנשי שלומנו כאן, וכלם מתלהבים מאד מאד לקראת יפי הספר, ומתפעלים איך הוצאת תחת ידך עבודה כל-כך יפה, אשריך ואשרי חלקך!

ראה לחזק עצמך, אני יודע את גדל הדחקות שעוברת עליך עכשו וכו', אף אני בטוח, שעוד יהיה זמן, שיתגלגלו אצלך מליוני שקלים, ונדפס עוד מליוני ספרים בלי שום גזמא, כי אין אתה יכול לתאר ולשער מה מחכה לנשמות ישראל בעתיד הקרוב, שתפגס ביניהם רוח טהרה וקדשה, ויתחילו לחזור בתשובה אליו יתברך מליוני נשמות ישראל, יראו עינינו וישמח לבנו בישועתו יתברך.

ראה לצלצל ל... גרו יאיר, שיש לך שני מכתבים בעבורו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֶאֱיִר.

לְנֶכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! גוֹי נִשְׁאָר גוֹי וְכו', רַבְּנוּ ו"ל אוֹמַר (לְקוּטֵי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כה), שֶׁהַפֶּסֶף שֶׁל יְהוּדִי, יֵשׁ בָּזָה גִּוְגִין עֲלָאִין, וּמְאִירִים תְּמִיד, וְתִכְף־וּמִיד כְּשֶׁבָּאִים לִידֵי הַגּוֹי, כְּבָר נִחְשָׁכִים, וְעַל־כֵּן הַגּוֹי מִתְאַוֶּה תְּמִיד לְפֶסֶף שֶׁל יְהוּדִי ... עֵינִן שָׁם; וְכָךְ בְּעֵינֵינוּ, נִתְּתִי לוֹ טְשָׁעִיקִים עַל סֵף מְאִתִּים וְשָׁשִׁים אֶלֶף ש"ח, וּבְכָל שְׁבוּעַ אֲנִיחָנוּ שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ וְאֶת הַלֵּב לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, אִיךָ נִזְכָּה לְכִסּוֹת בְּסוּף הַשְּׁבוּעַ אֶת הַטְּשָׁעֶק, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ נְסִי נְסִים לְמַעַל מִדֶּרֶךְ הַטֶּבַע, וְהַהוּא רוֹצֶה עוֹד כֶּסֶף וְכו', וּבִכֵּן אֵין לָנוּ בִּרְרָה רַק לְנֶהֱגַ כְּזֹאת, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד נִגְמַר אֶת הַבְּגִין, וְנִתְפַּטֵּר מִהַצָּרָה הַזֹּאת; כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל רַק נְסִיוֹנוֹת, כִּי כֶּסֶף זֶה לְשׁוֹן כְּסוּפִים, וּמוֹהֲרֵנִי ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא בָּנָה אֶת הַקְּלוּזִי, עַל־יְדֵי הַרְצוֹנוֹת שֶׁל הָעֲנִיִּים, וְלֹא עַל־יְדֵי הַמָּמוֹן שֶׁל הָעֲשִׁירִים, וְכָךְ אֲנִי רוֹאֶה גַם אֲצִלָּנוּ, מִמָּשׁ נְסִי נְסִים.

תְּבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת ... גֵּרוֹ יֶאֱיִר, שִׁישְׁלִים אֶת הַטְּשָׁעֶק, כִּי פֶשׁוּט אֲנִיחָנוּ זְקוּקִים הַשְּׁבוּעַ עוֹד פַּעַם לָגַם ... וְחִסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲנִיחָנוּ חַיִּים בְּנְסִים, וְזֶה חֲלָקֵנוּ וְאֶרֶץ יְמִינוּ, שֶׁאֲנִיחָנוּ מֵאֲמִינִים בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הָעוֹשֶׂה לָנוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי.

פֶּה תִקְבֵּל מִכְתָּב בְּעֵבֹר ... גֵּרוֹ יֶאֱיִר, שֶׁהוּא מְאֹד שְׁבוּר, כִּי דוֹקְרִים אוֹתוֹ עַל לֹא דָבָר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְכֵן מִכְתָּב ל... גֵּרוֹ יֶאֱיִר, וְנָא לְחֹזֵק אֶת שְׁגִיחָם, וְלִמְצוּהַ רַבָּה יִחְשַׁב, כִּי בָזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים

לחזק את כל בר ישראל, ואסור לדקור את אף אחד, ואפלו בצחוק, ומסכנים, שניהם דוקרים אותם בכל מיני דוקרנים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקפט.

בעזרת השם ותפריך, יום שני לסדר משות-מסעי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

קבלתי מכתב מידידנו היקר לי מאד, ר' ... גרו יאיר, והוא מספר לי, שעוברים עליך עכשו הרבה משברים וחלישות הדעת, ודוקרים אותך וכו'. מה אמר לך, ידידי היקר! אני כבר סובל חלישות הדעת ארבעים שנה, אבל, תהלה לאל, אני יודע מרבי כל-כף גדול, המלמדנו איך לעבר את זה העולם בשלום. כי באמת כל החיים הם נסיונות קשים ומרים, כי מנסים את כל אדם איך יחזיק מעמד, ואיך יחזיק עצמו בעת ירידתו ונפילתו והשלכתו, שמפילים ומשליכים את האדם משמים לארץ, והכל בכונה גדולה, ובאמת אם אתה זוכר, חיל לפני שנקנס למלחמה, הוא מכרח לעבר אמונים, ומלמדים אותו כל מיני תרגילים, ועד שהוא אינו עובר את הקורס אמונים הכי קשים בצבא, עדין הוא אינו מקבל את הציוד להיות חיל, וככל שעובר את הקורס אמונים בשלמות, מקבל אות הציודנות, עד שלבסוף נעשה מפקד, ועולה מדרגה לדרגה וכו', הכל כפי חריצותו והתמדתו ללחם עם האויב, כמזכר ויותר מכן באין ערך כלל, עובר על כל אדם שמלמדים אותו כל מיני תרגילים איך ללחם עם השווא, והוא צריך לעבר הרבה אמונים, ירידות ונפילות, השלכות וקטנות, וחלישות הדעת, דוקרים אותו בכל מיני דוקרנים, מבזים אותו ומשפילים אותו, מחרפים ומגדפים אותו וכו' וכו', והכל כדי להגביהו מעלה מעלה, כי הקדוש-ברוך-הוא אוהב חסיד מרקח (חיי-מוהר"ן, סימן תקנה), וככל שאדם מרקח, הינו שמטגנים

אותו היטב היטב כמו עוף שמטגנים על האש, שאז הוא יוצא טעים, כמו־כן ויותר מכן מטגנים את האדם על האש — כלל התאוות והמדות רעות והחרופים והגדופים, ורוצים לראות בשמים — איך האדם הזה יחזיק מעמד, וכמו שבגשמיות, חיל פשוט כשעובר אמונים, הוא אף פעם לא יגביה את הידים, כי הוא מתבייש איך אינו עובר את הקורס, בשעה שכל חבריו עוברים, כמו־כן ויותר מכן ברוחניות, אסור לברח ולהשבר, אדרבה צריכים להראות לכלם מה שעשה דוד המלך, שלא התפעל משום אמות העולם, משום גוי פוחז, אלא אמר (תהלים קיט): "ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש", כי הוא לא התבייש מאף אחד, והחזיק מעמד אף שרדפו אותו כל ימי חייו, ועשו ממנו ליצני ליצנות, עם כל זאת הוא לא נשבר כלל. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (תלמוד ירושלמי, ברכות יג.): אין לה דור שאין בו ליצנים, והדור הכי גרוע שהיו בו ליצנים, היה דורו של דוד המלך, ששפכו לו את דמיו, ואף-על-פי-כן לא התפעל מאף אחד, אלא למד תורה לכל עם ישראל, בשביל זה, ידידי היקר! ראה לקחת את עצמך בידיך, וחזר בך, ותבוא אל הבית-מדרש, ותמשיך לשיר את התפלה, כי רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מב): מי שמנגן אותיות התפלה, וקול הנגינה הוא בזכות ובבהירות גדולה, אזי מלביש את השכינה, הינו האותיות, בלבושין נהירין, וקדשא בריך הוא רואה אותו, אזי "וַחַמַּת הַמֶּלֶךְ שִׁכְכָה" (אסתר ז, י), שנמתקים ממנו כל הדינים. ועל-כן אל התפעל מבגיד-אדם שעושים ממך ליצנות, כי גם ממני עושים ליצנות, ואני אני מתפעל מאף אחד, אדרבה, כל מה ששוכרים אותי יותר, אז אני מתגבר יותר, וזה עקר שלמות האדם — שיעברו עליו כל מיני משברים וגלים, ויחזיק מעמד. ולכן אני מאד מבקש אותך, חזר בך, ותבא לבית-הכנסת בכל יום ערב ובקר וצהריים, ותבוא לכולל, ובפרט בשבת תבוא לתפלה, ואל תסתפל על אף אחד, ואז תראה ישועות גדולות שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אתה צריך להבין, שעליך להציל את הילדים שלך, וזה תעשה רק ביבנאל, ואני מבטיח לך בהבטחה חזקה, כי ידענו הנפלא ... גרו יאיר, גם כן יבוא ויגור פה ביבנאל, ותראה אותות ומופתים אִיךָ שֶׁהָאֲדָם הַזֶּה עוֹד יבוא לגור אִתָּנוּ, וְלִכֵּן רָאָה לְהִשָּׁאֵר וּלְהַחְזִיק מַעֲמַד, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ מִשּׁוּם דְּבָר, אֲלָא תַעֲבֹר אֶת הַקּוֹרֶס שֶׁל הַנְּסִינּוֹת הַקָּשִׁים וּמְרִים שְׁעוֹכְרִים עַל כָּל אֶחָד, וְאִם תַעֲבֹר אֶת הַקּוֹרֶס בְּשִׁלְמוֹת, תִּקְבַּל אוֹת הַצִּיּוֹנוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה מֵה שֶׁכָּתוּב אֵצֶל קִיָּן (בראשית ד, טו): "וַיֵּשֶׁם הָרִזָּה לְקִיָּן אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אוֹתוֹ כָּל מוֹצָאוֹ", הֵינּוּ שֶׁקִּיָּן בָּא בְטַעֲנוֹת לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — "הֵן גִּרְשֵׁת אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה, וּמִפְּנֵי אֶסְתֵּר, וְהִיִּיתִי נֶעַ וְנָד בְּאַרְצִי, וְהִיָּה כָּל מוֹצָאִי יִהְיֶהנִי", כָּל מֵה שֶׁקוֹרָה אִתִּי זֶה הוֹרֵג אוֹתִי וְאוֹכֵל אוֹתִי חַיִּים, מֵה אֲנִי אַעֲשֶׂה? וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לוֹ אוֹת, שְׁשׁוּם דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְכָתוּב בַּיָּהֳרָה, שֶׁהָאוֹת הַזֶּה הִיא אוֹת וִי"ו. וַיֵּשׁ לּוֹמֵר, שֶׁזֶה סוֹכֵב עַל שְׂשֵׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, כִּי אִם אָדָם חֹזֵק בְּאַמִּירַת מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, אֲזִי נִחְקֶקֶת בּוֹ הָאוֹת הַזֶּה, כִּי הַמִּשְׁנָה כְּלוּלָה מִשְׁשׁ לְשׁוֹנוֹת: כֶּשֶׁר פֶּסוּל, טְהוֹר טָמֵא, אֲסוּר מִתּוֹר, וְאִם אָדָם זוֹכֶה לְשַׁקֵּד בְּמִשְׁנִיּוֹת, נִחְקֶקֶת בּוֹ אוֹת וִי"ו, שְׂאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשּׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבַעוּלָם. וְעַל-כֵּן רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהַתְחִיל לְגִרֶס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲזִי תִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַכָּל יַעֲבֹר. וְהַעֲקֹר תַחֲזִיק מַעֲמַד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר, וְתַחֲזוֹר לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵל תִּתְּבִישׁ מֵאֶף אֶחָד, כִּי תַבַּעַל-הַבֵּית הוּא רַק הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין שׁוּם אָדָם שֶׁיִּכּוֹל לְהַגִּיד, שֶׁהוּא בַעַל-הַבֵּית בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ. וְלִכֵּן חֲזוֹר בָּךְ. וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לִי לַעֲבֹר כְּבֹר עַל כָּל הַצְרוֹת, וְלִשְׁמַע וְלִהְשָׁמַע וְלִהְתְּבַשֵּׁר וְלִבְשֹׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וּבְשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצ.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֹאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד אֶבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, וְזָכוֹר תִּזְכֹּר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְנוּ בְּמָה שָׁנִים שֶׁהָיִיתָ אֵצֶלִי, וּבִדְבָרֵי הָיִיתָ אֲזַי בַּחוּר צָעִיר מֵאֵד מֵאֵד, אֲשֶׁר גַּם עֲכָשׁוּ אֶתָּה עֲדִין לֹא זָקֵן ... כִּי בַחוּרִים אֲחֵרִים בְּגִילָךְ עֲדִין מִתְקוּטָטִים בִּיגִינָהּם וְכו', וּמִשְׁחָקִים בְּמִשְׁחָקִים וְכו', וְאוֹכְלִים גִּרְעִינִים וְכו', אֲבָל הָיִיתָ שֶׁכָּבֵר הִתְחַתַּנְתָּ וְנִעַשְׂתָּ אֲבֵרָה, וְרַבּוֹת סִבְלָתִי בִשְׂבִיל זֶה, מִחֲלָקֶת וּמְרִיבוֹת, לְזֹאת בָּאתִי לִבְקֹשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִזְכֹּר אֶת כָּל הַדְּבוּרִים שֶׁדִּבַּרְנוּ כָּל הַזְּמָן, אִיךָ שֶׁבָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְאֲבֵרָה צָרִיךְ הִרְבֵּה הִתְחַזְקוֹת, וּמוֹהֲרָנִ"ת ז"ל אָמַר פַּעַם, שֶׁאֵת כָּל הַ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" שֶׁחִבֵּר, הִזִּיהַ יָכוֹל לְחַבֵּר פִּי כְּמָה רַק בְּדְבָרִים שְׁנוֹהֲגִים בֵּינָה לְבֵינִי, כָּל-כָּף הִרְבֵּה דְבוּרִים צָרִיכִים לְאֲבֵרָה צָעִיר בִּשְׁנָה רִאשׁוֹנָה, וּבְכַפֵּרֶט אֶתָּה, שֶׁבְקָשִׁי נִכְנָסְתָּ לְחֹדֶשׁ הַשָּׁנִי שֶׁל חֲתֻנָּתְךָ, וּכְבֹר אֶתָּה מִמְרָמֵר וְכו', וּכְבֹר אֶתָּה מִתְסַכֵּל וְכו', וּכְבֹר אֶתָּה מִתְנַאֵשׁ וְכו', וּמֵאֵד מֵאֵד כּוֹאֵב לִי דְבָר זֶה, כִּי, תִּהְלֶה לְאֵל, אֲנִי מֵאֵד גֵּאָה שֶׁחֲתַנְתִּי אוֹתָךְ, וְאִךְ שֶׁעָלָה לִי הִרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים וּמִחֲלָקֶת, כֹּאֲשֶׁר יָדוּעַ לָךְ, וּמָה שֶׁאֵין יָדוּעַ לָךְ, וְעֲדִין גַּם אֲנִי סוֹבֵל מִכְּמָה אֲנָשִׁים בִּשְׂבִיל זֶה וְכו' וְכו', עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לָךְ, וְאַחֲזֹר עוֹד פַּעַם, יִסּוֹד גְּדוֹל בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִים הוּא "כְּבוֹד חֲמִיו", וְהִזִּיהַ מֵאֵד מֵאֵד רְצוּי, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַקּוֹנְטֵרֶס הַזֶּה כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים, כִּי אִם הָאִשָּׁה רוֹאֶה שֶׁמְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים שְׁלָהּ, אֲזַי הִיא אוֹהֶבֶת אֶת בְּעָלָהּ, אֲבָל אִם הִיא רוֹאֶה שֶׁבְּעָלָהּ מְזַלְזֵל בַּהוֹרִים שְׁלָהּ, לֹאט לֹאט מִתְקַרְרֶת הָאֻהֶבָה. לְזֹאת צָרִיךְ אָדָם לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ כְּבוֹד חֲמִיו, וְאִךְ שֶׁהִרְבֵּה דְבָרִים אֵינָם מִתְאִימִים לוֹ וְכו', וְלֹא נִרְאִים לוֹ וְכו', עִם כָּל זֹאת צָרִיכִים לְשַׁבֵּר אֶת הַחֲמֵר וְהִישׁוּת, וּלְהוֹרִיד אֶת הָרָאשׁ וְאֵת הַגֵּאָה וְכו', כִּי הִרְבֵּה דְבָרִים בְּחַיִּים לֹא נְעִימִים, וְאִךְ-עַל-פִּי-כֵן הָאָדָם עוֹשֶׂה אֶת זֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן פֹּה צָרִיכִים לְהוֹרִיד אֶת הָרָאשׁ, וּבְכַפֵּרֶטִי פְּרִטִיּוֹת כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ, שֶׁאִם תִּכְבֵּד מֵאֵד אֶת חֲמִיד וְחִמּוֹתֶיךָ, אֲזַי הוּא יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ הִרְבֵּה שְׁפָעָה. וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! רֵאֶה לְכַבֵּד אוֹתָם, וְאֲזַי תִּרְאֶה אֲשֶׁר גְּדוֹל בְּחַיֵּי נְשׂוּאֶיךָ.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר

פֶּרֶשֶׁה חֲמֵשׁ וְרִשְׁי עִם הַתְּרָגוּם, כְּדֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פֶּרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל הֵן רַק מִחֲמַת שְׁאִינוֹ נִזְהָר בָּזֶה, כְּאֲשֶׁר דִּבְרָנוּ מִזֶּה הַרְבֵּה פַעַמִּים, וְכֵן תַּתְּחִיל לַגֵּרס הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, וְכֵן תִּגְרַס הַרְבֵּה דְּפִים גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד רוֹצֶה שְׁתַּתְּחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמָדָה רַבָּה כְּמוֹ שְׁלִמְדַת כְּשֶׁהִיִּת אֲצִלִּי, וְהַעֲקֹר שְׁיִכְנֹס בָּךְ חֲשֶׁק הַתּוֹרָה, חֲמִידוֹ דְּאוֹרִיתָא, וְזִכּוֹר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר הִיִּת אֲצִלִּי, וְרָצִיתָ כָּל-כָּף לַקְּנוֹת סְפָרִים, וְשִׁתְּהִיָּה לָךְ סְפָרִיָּה כְּמוֹ שִׁישׁ לִי. וְלִכֵּן רְאֵה לַקְּחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בִּידֶיךָ, וְתַהֲיָה אָדָם אַחֵר לְגִמְרִי.

אַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, וּלְשִׂמְחָה אֶת אִשְׁתְּךָ, וּלְשִׂמְחָה אֶת חֲמִידָךְ וְחִמּוּתְךָ.

יֵשׁ לִי עוֹד הַרְבֵּה דְּבָרִים לְכַתֵּב לָךְ, אָבֵל מִפְּנֵי אִישׁוֹן לִילָה — הַהִכְרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאחֵל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצא.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדֵּר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אֶתְכֶם בִּרְכַת "מִזֵּל טוֹב" עַל גְּשׁוּאֵיכֶם, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה בְּהַצֹּלְחָה מְרֻבָּה, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אִמְתִּי, וְתִבְנוּ בֵּית גִּאֲמֹן בְּיִשְׂרָאֵל, וְתַהֲיֶה לָכֶם דִּירָה מְשֻׁלָּכֶם, וְלֹא תִצְטָרְכוּ לָגוֹר בְּשִׁכְרִירוֹת, וְתִזְכּוּ לְזֹרַע שֶׁל קִימָא, חַיִּים וְקִימִים, וּבֵיתְכֶם יִהְיֶה בֵּית וַעֲדָה לְחֻכְמִים, וְתִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

תְּשׁוּאוֹת חֵן וְתוֹדָה גְּדוֹלָה עַל הַסֵּף אַרְבַּע-מֵאוֹת חֲמִשִּׁים ש"ח

שנִדְבַּתֶּם בְּעִבּוֹר בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וּלְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת זֶה, וְנִמְסַר לְגִבְאֵי
הַצִּדְקָה בְּעִבּוֹר בְּנֵית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ, וַיַּעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא,
שִׁיְהִיָּה לָכֶם כְּהִנָּה וְכַהֲנָה, וְתוּכְלוּ לְתָרֵם עַד בְּלִי דִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצב.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... גִּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֲנִי מִגִּיעַ, בַּעֲזֹרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, לְאַרְצָן יִשְׂרָאֵל בְּיוֹם חֲמִישִׁי, י"א
אָב לַפְּנוֹת עָרֵב, וְאֲנִי חוֹזֵר, בַּעֲזֹרַתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, חֲזָרָה לְכָאֵן בְּלִיל
י"ח אָב, וְרִצִּיתִי שֶׁתַּחֲזֹר אִתִּי בִּיחָד.

רַק חֲזֹק וְאַמֵּץ מֵאֹד, וְהַחֲזֹק בִּירְאָת ה', וְתַמִּיד תִּזְכֹּר, אֲשֶׁר חִי
הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמָרִים, וַיִּצְרִיכֵם לְהִתְמוּדָד עִם כָּל מִינֵי
בְּעִיּוֹת וְכו', וְכִמּוֹ שֶׁחֵל מִצְּלַח אֵינוֹ בָּא אֶל הַצִּלְחָתוֹ, אֲלֵא עַל־יְדֵי
אֲמוּנִים קָשִׁים וּמָרִים, שֶׁעוֹבֵר בַּעַת שְׁמִתָּאֲמֵן לְהִיּוֹת חֵל, כְּמוֹ־כֵן כָּל
בֶּר יִשְׂרָאֵל, מְנַסִּים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי נְסִיוֹנוֹת קָשׁוֹת וּמָרִים, וּמָרִים לוֹ
הַחַיִּים מֵאֹד מֵאֹד, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלּוּ אֶבֶד מְנוּס וְתַקְנָה מְמַנּוּ לְגַמְרֵי
וְכו', עִם כָּל זֹאת מִחֲזִיק מַעֲמָד, וְאֵינוֹ נִשְׁפָּר כָּלֵל, רַק עוֹמֵד חֲזָק
בְּזֶה הָעוֹלָם, כַּעֲמוּדָא תַּקִּיפָה, בְּזֶה הוּא מְקַבֵּל אוֹת הַצְּטִינּוּתוֹ,
וּמִשְׁבַּחִין וּמִפְאָרִין אוֹתוֹ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וּמִחֲמַת שָׂרֵב הָעוֹלָם אֵינָם
יודְעִים מֶזֶה, עַל־כֵּן הֵם נִשְׁפָּרִים יוֹתֵר וַיּוֹתֵר, עַד שֶׁנִּדְמָה לָהֶם, כְּאִלּוּ
מִהַשָּׁמַיִם רוֹצִים לְנַקֵּם בָּם וְכו', וְזֶה גוֹרֵם שְׁמִתְרַחֲקִים יוֹתֵר,
וּמֵאֲבָדִים בְּיָדִים אֶת אוֹת הַהַצְּטִינּוּת שֶׁלָּהֶם, וְהֵבֵן לְמַעֲשֶׂה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר מִטּוֹת־מִסְעִי, כ"ג תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ בָּאֱלוֹ יְמֵי הַמְצָרִים, וּכְבֹּר תִּהְיֶה
מִפְּלֵה לְהַסְמֵ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, כִּי כָךְ כָּתַב הַטּוֹר (אַרְחַ חַיִּים, סִימָן
תקנ): בְּזֶמֶן דְּאִיכָא שְׁלוֹם, וְלִיכָא שְׁמַד, כְּגוֹן שְׁבִית הַמְקַדֵּשׁ קָיָם,
מִשְׁמַע מְזִה, שְׁכַל זְמַן שְׁאִין בֵּית-הַמְקַדֵּשׁ קָיָם, לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם, וְלֹא
תִּהְיֶה מְנוּחָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׁאַנְחֵנוּ סוּבְלִים מְדוּרוֹ שֶׁל שְׁמַד, יִמַּח
שְׁמֵם, הַעֲרַב־רַב מֵעֲבִירִים עַל הַדַּת מְלִיּוֹנִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא
נוֹתְנִים לָהֶם לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם ה', רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וּמִי חֵיב בְּזִה? אֱלוֹ
הַרַע־בָּנִים, שֶׁהֵן הֵן רֹאשֵׁי הַרַע־רַב, וְאֵוִי לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ
חֲרָפָה, שְׁכַמְעַט כָּלֶם נִפְלוּ בְּעוֹן הַחֲמוּר הַזֶּה שֶׁל מִינוֹת וּכְפִירוֹת, כִּי
מִי שְׁעוֹזֵר לְאֱלוֹ הַרַע־בָּנִים, נִתְפָּסוּ בְּמִינוֹת וּכְפִירוֹת.

חֲסִדֵי ה' יִתְבָּרַךְ, שְׁאִין לָנוּ שְׂיָכוֹת עִמָּהֶם כָּלֵל, וְאַדְרָבָה, אֲנַחְנוּ
מוֹסְרִים נִפְשָׁנוּ לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵינוּ בְּגִיל צָעִיר, כְּדֵי שְׂיִהְיוּ קְדוּשִׁים
וּטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וּכְדָאִי מִהִיּוֹם לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר וְכוּ',
וּבְשׁוּם פָּנִים לֹא לְדַבֵּר עִם אָף אֶחָד, וּכְדָאִי שְׁתַּזְכִּיר זֹאת לְבִנְךָ
וּלְכַלְתֶּךָ, וּבִפְרָט לְאַשְׁתֶּךָ, שֶׁלֹּא תִדְבֹּר עִם חֲבֵרוֹתֶיהָ וְכוּ', מִה לָּנוּ
וּלְצָרָה הַזֹּאת.

אוֹדוֹת בְּתָךְ, אֵין מִה לְדַאֵג וְכוּ', וּכְדָאִי לְהַתִּיעֵץ עִם רוּפָא, אֲנִי
מִקְנֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטוֹב בְּיוֹתֵר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד
בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רָאָה לְחֹזֵק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר
אֵין עוֹד דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, שֶׁתִּמִּיד תִּחְזַק אֶת אֲחֵרִים; כִּי בְּאַמַּת רַבָּנוּ
ו"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לְדַבֵּר אַחֵד עִם הַשָּׁנִי בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
וּמוֹהֲרָנִ'ת ו"ל הִזִּיה רָגִיל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִם כָּמָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
וְאִם קָרָה, שְׁיוֹם אַחֵד לֹא נִכְנָסוּ אֵלָיו לְדַבֵּר מִרַבָּנוּ ו"ל, אֲזִי יֵצֵא
בַּחוּץ לַחֲפֹשׁ אֵיזָה אָדָם לְדַבֵּר מִרַבָּנוּ ו"ל, כָּל-כֶּף הִזִּיה אֲצִלוֹ חוֹב
גָּדוֹל לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם מִרַבָּנוּ ו"ל, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה גַם אַתָּה כָּל מִינֵי
פְּעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר מִרַבָּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט לְחֹזֵק אֶת הַחֲלָשִׁים, כִּי
בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, עוֹבֵר עָלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר, וּמוֹהֲרָנִ'ת ו"ל מְבִיא
בְּלִקוּטֵי-הַלְכוֹת (הַלְכוֹת בִּיצִים), שֵׁשׁ נִשְׁמוֹת, שֶׁהֵן בְּכַחֲנִית בִּיצִים,
שֶׁהֵן כָּל-כֶּף חֲלָשׁוֹת, שֶׁבִּנְקָל לְשַׁבֵּר אוֹתָן, וְדִיָּקָא עָלֵיהֶן אוֹרֵב
הַסֵּמ"ך-מ"ם יוֹתֵר מִהַכֵּל. וְעַל-כֵּן אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
שְׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר אַתָּם, וְאֵין אַתָּה יָכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל הַשְׁמַחָה
שְׁאַתָּה מְדַבֵּר עִם יְדִידֶיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי בְּנֻדָּא דוֹקָרִים אוֹתוֹ, וְזֶה
לֹא דְמִיּוֹן, וְאֲנִי יוֹדֵעַ מִי דוֹקֵר אוֹתוֹ, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת? זֶה מַחְקִי
הַבְּחִירָה, שֶׁיַּעֲבֹר עַל כָּל אָדָם מָה שֶׁיַּעֲבֹר, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזֵק אֶת
עַצְמוֹ.

רָאָה לְהַתְחַזֵּק לְקַבֵּל שְׁמוֹשׁ הוֹרָאָה בַּעֲנִיָּן הַמִּרְאֹת וְכו',
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתַּעֲבֹר אֶת הַמִּבְחָן וְתִקְבַּל תַּעֲדָה, כִּי
אֲנַחְנוּ צָרִיכִים מִי שֶׁיִּסְתַּפֵּל בְּדַבָּרִים כְּאֵלוֹ, בִּפְרָט עֲכָשׁוּ יֵשׁ אַבְרָכִים
צְעִירִים, וּמְאֹד מְאֹד צָרִיכִים אֵיזָה אַבְרָךְ צָעִיר שֶׁיִּבִּין אוֹתָם, וְלִדְעָתִי,

אתה הפתחת, אתה רק תדבר אתם דבורי אמונה והשגחה פרטית והתחזקות, ותספור להם ספורים מה שאתה זוכר מאז שלמדת אצלנו, כי בעונותינו הרבים, עובר עליהם מה שעובר, הם סוף כל סוף אברכים צעירים, וצריכים המון התחזקות, לכן ראה לחזק אותם, ואז טוב לך כל הימים.

ראה להדביק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ולדעת, אשר הוא יתברך מחיה ומתיה ומקנים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, ועל-כן ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבאמת תוכל לעבר על הכל. העקר יהיה לך יסוד בחיים לדבר תמיד מרבנו ז"ל כל ימי חייך, ואל תסתפל על שום בריה שבעולם, ואז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר מטות-מסעי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, ואני מאד מאד שמח שפכר נכנסת לחדש התשיעי, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתולידי בקלות, העקר אל תבלבלי את עצמך משום דבר, תבקשי בכל יום מהקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, לא כדאי עכשו להתבלבל מי יהיה הסנדק, ומי יהיה המוהל וכו' וכו', צריכים רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, ולא כדאי לעשות שום מריבות בבית, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בקשר, העקר אל תתבלבלו משום דבר.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי,

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה שֵׁשׁ בִּינִיכֶם אֶהְבֶּה, וְאֶחָד עוֹזֵר לַשָּׁנִי, כִּי זֶה כָּל הַחַיִּים
שָׁלִי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתָּמִיד תִּבְשְׁרוּ לִי בַשּׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עֲצֻמְכֶם שְׁנִיכֶם לְדַבֵּר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְכָל מֶה שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים תִּבְקְשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ טוֹב
לְכָל, כְּמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יד) אֶת הַפְּסוּק
(תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיְיָ לִפְלֹא לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", טוֹב
הַיְיָ לִפְלֹא — הֵן לְרַפּוּאָה וְהֵן לְפִרְנָסָה, וְהֵן לְכָל מִינֵי יִשׁוּעוֹת, כִּי
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד טוֹב, אֲשֶׁרֵינוּ מֶה טוֹב חֲלָקֵנוּ, וּמֶה נְעִים
גּוֹרְלֵנוּ, שֶׁנִּכְיֵנוּ לְהִתְקָרֵב לְרַבֵּנוּ ו"ל, וּבְרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבִּרְאֵנוּ לְכַבֹּדוֹ,
וְהַבְדִּילֵנוּ מִן הַטּוֹעִים.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים, שֶׁלֹּא יִהְיוּ בִּינִיכֶם מְרִיבוֹת
וּמַחְלָקוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בִּרְכָה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַבַּעַל תְּשׁוּבָה וְכו', אַתָּה צָרִיךְ לְהַגִּיד לוֹ, שֶׁלֹּא כָּל-כָּף
בְּקִלּוֹת נִקְרָאִים בַּעַל תְּשׁוּבָה וְכו', יוֹתֵר מִתְאִים הֶלְשׁוֹן בַּעַל עֲבָרָה,
רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי עָקֵר הַתְּשׁוּבָה, גִּלְהָ לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן,
חֶלֶק ב', סִימָן מט): כְּשֶׁאַדָּם עוֹבֵר בְּאֵלֵי הַמְּקוֹמוֹת מִמָּשׁ, שֶׁהִיָּה מְקַדֵּם
הַתְּשׁוּבָה, כָּל אֶחָד לְפִי מֶה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּיָמֵי הַקּוֹדֵמִים, וְכִשְׁעוֹבֵר
בְּאֵלֵי הַמְּקוֹמוֹת וְהַעֲנִיגִים שֶׁהִיָּה מִתְחַלֶּה מִמָּשׁ, וְעִכְשָׁו פּוֹנֶה עֲרָף
מֵהֶם, וְכוּפָה יֵצְרוּ מִבְּלִי לַעֲשׂוֹת עוֹד מֶה שֶׁעָשָׂה, זֶה עָקֵר הַתְּשׁוּבָה
שְׁלֵמָה, וְרַק זֶה נִקְרָא תְּשׁוּבָה. וּמַעֲלָה גְדוֹלָה כְּשֵׁשׁ עֲרִין יֵצֵר הָרַע

לָאָדָם, כִּי אִזּוּ יָכוֹל לַעֲבֹד אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עִם הַיֵּצֶר הָרַע דִּיקָא, דִּהֵינּוּ לְקַחַת כָּל הַהִתְלַהּבוֹת וְהַחֲמִימוֹת, וְלִהְיוֹת עֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, דִּהֵינּוּ לְהִתְפַּלֵּל עִם הַהִתְלַהּבוֹת וְהַחֲמִימוֹת הַלֵּב וְכִיּוּצָא, עֵינַי שֵׁם; וְלִכֵּן תַּחֲזֹר לִפְנֵי אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת, כִּי זֶה שִׁיף אֱלֹהֵינוּ, כִּי מִמֶּה נִפְשָׁךְ, אִם הוּא רוּצָה לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, הוּא צָרִיךְ לַעֲזֹב אֶת הַקְּלָפָה הַזֹּאת שֶׁקְשׁוּרָה בּוֹ כְּכֹל, כִּי אַחֲרָת הִיא תֵּלֵךְ לִפְנֵינוּ, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, אַחֲרֵי הַמִּיתָה, וְיִהְיוּ לוֹ בְּזִיוּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, כִּי עֲנֵשׁ הַבוּשָׁה לְמַעֲלָה גָדוֹל מְאֹד מְאֹד, וְעַכְשָׁיו אָדָם אֵינוֹ מֵתָאֵר לַעֲצֹמוֹ מִה זֶה בּוּשָׁה, אֲבָל לְמַעֲלָה הַבוּשָׁה מְאֹד גָּדוֹלָה, וְעַל-כֵּן תִּגִּיד לוֹ, שֶׁיִּחְזֹר בַּתְּשׁוּבָה לְגִמְרִי, וְאִם לֹא, הוּא נִקְרָא בַּעַל עֲבָרָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה עֲקָר הַתְּשׁוּבָה — שֶׁיִּחְזִיק מֵעַמֵּד.

מֵאֵד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּכְתֹּב לִי מָה עִם סוּף הַשָּׁבוּעַ, הָאֵם יֵשׁ כִּסּוּי לְטָשָׁע שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלֶף שׁ"ח.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין לִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי, וְאֵנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבוּכּוֹת זֶה יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְתַחֲתָנָם בְּגִיל צִעִיר, וְתִרְוָה מֵהֶם רַב גַּחַת, וְכֵן תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻסָּה בְּשִׁפְעַי, וְכֵן תִּזְכֶּה לְהַרְחִיב אֶת הַדִּירָה שֶׁלָּךְ לְכָל הַצְּדִידִים, וּבִפְרָט לְבָנוֹת עוֹד קוֹמָה לְמַעֲלָה, כִּי כָךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת ב', סִימָן א'): לְדוֹר בְּעֲלִיָּה הוּא טוֹב יוֹתֵר לַעֲבוֹדַת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ מִלְדוֹר בְּבֵית תַּחֲתוֹן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשׁוֹת־מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁיָחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

חָבֵל מְאֹד שֶׁ... גֵּרֹו זְאִיר, אֵינִי נוֹסֵעַ לְאַרְץ גְּזֵרָה גְּרַמְנִיָּה, יִמַּח שְׁמֶם, לְקַבֵּל אֶת הַכֶּסֶף, כִּי זֶה סֶתֶם הַפֶּסֶד מִמּוֹן גָּדוֹל מְאֹד, כִּי אִם הוּא לֹא יֵסַע לְשָׁם, הַכֵּל יִלָּךְ לְאִבּוֹר, וְחָבֵל שֶׁהַכֶּסֶף יִלָּךְ לְגוֹיִים, כִּי סוּף כָּל סוּף רַק הוּא הַיּוֹרֵשׁ הַיְחִידִי, וְעַל-כֵּן לְדַעְתִּי שֶׁכֵּן יֵסַע, וְחָבֵל מְאֹד, כִּי יִהְיֶה לָכֶם חֶלֶק בְּבִגְנֵן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לִבְנוֹת גַּם בֵּית מִשְׁלָכֶם, וּמִוֵּהֲרִי"ת ז"ל אָמַר, כִּי כָּל בְּתִי יִשְׂרָאֵל נִמְשָׁכִים מִבִּגְנֵן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ נִקְרָא מִקְדָּשׁ מְעַט, וְכָל בְּתִי יִשְׂרָאֵל הֵם בְּבַחֲרִינֵת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל-כֵּן בְּזִכּוֹת שֶׁתִּבְנוּ וְתַעֲזְרוּ לִי לִבְנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּבְנוּ גַם בֵּית מִשְׁלַ עֲצָמְכֶם, וְתִהְיֶה לָכֶם הַכְּנֶסֶה, שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַשְׁכִּיר אֶת הַבֵּית הַיֵּשֵׁן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֵכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצח.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מְשׁוֹת־מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֹו זְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שְׁבָעוּלָם, כִּי זֶה עֲקָר

ההצִלָּחָה לָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד. וְאִין זֹו עֲצָה לְהַשְׁבֵּר מִכָּל דְּבָר, אֲלֹא אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּחְזִיק מַעֲמָד; כִּי מִלְמַעְלָה מְנַסִּים אֶת כָּל אָדָם, וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן, וְאַתָּה צְרִיךְ לְהַתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבַּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, כַּמּוּכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד); כִּי גַם חֲכָמֵי הָרוֹפְאִים אָמְרוּ, שֶׁכָּל הַמַּחֲלּוֹת שֶׁבָּאוֹת לָאָדָם, הֵן רַק מַחֲמַת עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה. הֵן אָמַת שִׁפְגָּם-הַבְּרִית מְכַנִּים בְּאָדָם עֲצָבוֹת וּמָרָה שְׁחוּרָה, אֲכָל עֵקֶר תְּקוּן הַבְּרִית לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבַּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאי יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּעֲבֹר עַל הַכָּל.

נָא וְנָא תַחֲזִק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא הַצִּלָּחָה נִצְחִית, הַצִּלָּחָה כְּזוֹ, שֶׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, רַק דְּבוּר אֶחָד כָּבֵד מְהִפֵּךְ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְדַּבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הָיוּ מַתְחַזְּקִים בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּו.

נָא וְנָא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁשִׁי עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאַפֵּן שֶׁתִּסָּיֵם בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשָּׁבוּעַ, וְזֶה יוֹעִיל לָךְ הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְצֵאת מִכָּל הַצָּרוֹת וְהִיסוּרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ד תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גִּרֹו יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים ל... גִּרֹו יְאִיר, כִּי לֹא עָבְרוּ הַמְּכַתְּבִים

אֶצְלָךְ, וַיֵּשׁ שָׁם מִכְתָּב דְּחוּף, שְׁאַתָּה צְרִיף לְמָסֹר לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי
אֲחִיו נָדָב 450 ש"ח בַּעֲבוּר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

בְּעֵנִין ... גֵּרוֹ יֵאִיר, זֶה לֹא דְמִיּוֹן, יֵשׁ כַּמָּה אֲנָשִׁים שְׂאוֹהֲבִים
לְדַקֵּר אוֹתוֹ, כִּי הוּא יִהְיֶה תַּמִּים, יוֹשֵׁב לוֹ בַּפִּנָּה, וְיֵשׁ לוֹ אֶת הַתְּפִלָּה
בַּעֲשֶׂרָה מִיָּנִי נְגוּנִים, וְאֵינּוּ נוגֵעַ בָּאֵף אֶחָד, וַיֵּשׁ כַּמָּה שְׂאוֹהֲבִים
לְצַעֲרוֹ וְלְדַקֵּר אוֹתוֹ וְכו', וְכַמָּה יָכוֹל אָדָם לְסַבֵּל?!

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אוֹתוֹ, שֶׁיִּכְבֵּד אֶת חֲמִיו
וְחִמּוֹתָיו, כִּי הֵם מְבַגְּרִים, וְצְרִיכִים אֶת הַכְּבוֹד שֶׁלָּהֶם, וְעַל-כֵּן לָמָּה
לֹא לָתֵת לָהֶם.

... סֵתֶם רוּצָה לְחַלֵּב אוֹתָנוּ, כִּי לֹא מְגִיעַ לוֹ בְּשָׁלֵב זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ מֵצֵאתִי אֶת הַעֲמוּדִים לְתַקֵּן בַּעֲמוּד רצ"ה, לְהַשְׁאִיר כְּמוֹ
שֶׁהוּא בַּעֲמוּד ש"ו, בְּעֵנִין הַקְּרָבָנוֹת זֶה רַק שֶׁגָּרָא דְלִישָׁנָא וְכו', וְכֵן
בַּעֲמוּד קי"ז הַכָּל בְּסֵדֶר, בַּעֲמוּד רכ"א תִּקְנִיתִי וַיֵּשׁ אוֹמְרִים וְכו' ג'
סַעֲדוֹת מְלִיכָה מְלִכָּה, בַּעֲמוּד רי"א זֶה בְּסֵדֶר, כִּי כָּךְ כָּתוּב בַּפְּסוּק
עֲשִׂים וְאַרְבַּע אֵלֶיךָ, וְאַנְחֵנוּ לֹא נִכְנָסִים פֶּה לְדֶרֶשׁוֹת, אֲקוּהָ שְׁתַּבִּין.

הַיּוֹם אֲנִי שׁוֹלֵחַ לָךְ אֶת קְרִיאַת שְׁמַע גָּמוּר, וְלָכֵן תּוֹכַל לְהַמְשִׁיךְ
אֶת הַפְּרוֹשׁ מִשְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה תִּקַּח מַעֲרִבִית כְּמוֹ שֶׁדִּבְרָנוּ.

אֲשֶׁרֵינוּ שְׂזָכִינוּ לִידַע מְרַבִּי כְּזֶה, נָא לְכַתֵּב מֵה חֲדָשׁוֹת בְּעֵנִין

הפגוע, רחמנא לצלן, לא עלינו, הקדוש-ברוך-הוא יציל את עם ישראל, וכלם יחזרו אליו יתברך בתשובה שלמה.

המצפה לשמע ממך...

כה תרא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וחילו על ראש האי גברא רבא, הרב הגאון, ידיד רב לו בפלפולא דאורייתא, חובר חבורים מחכמים, יורד לעמקא דשמעתא בדרך נפלאה מורנו הרב ... שליט"א.

לנכון קבלתי את שני חלקי ספריו הנפלאים שו"ת "אבני חפץ", ומאד אני מתפעל מישר שכלו, איך שלן בהלכה בדרך ישרה וסברא נכונה, וכשפתחתי את ספרו, בדיוק נפתח בתשובה ל"א, חלק ב', במה שדן בענין שעון מעורר בשבת, ודעתו להתיר. ובאמת כבר קדמו המהרש"ג בתשובותיו, חלק ב', סימן קט, ומחדש בענין 'מכבה ומבעיר', דעקר המלאכה הנאמרת מסיני, ונלמדת ממלאכת המשכן, הוא שלא יבעיר אדם אש בידי, וכן שלא יכבה בגופו, והמלאכה נגמרת תכף בשעת מעשה, אם כן הוי המלאכה רק באפן זה, אבל אם לא נעשה המלאכה תכף, לא הויא דומיא דמלאכת המשכן, ושוב אינו חיב, עין שם; ולפי זה מה דעתו, אם אחד הולך לישן בשבת, ומכין את השעון מעורר באמצע השבת לעוד שעתיים, ומדוע יהיה אסור, איזה אסור יש בדבר? הלא אינו בכלל מבעיר ומכבה, וכן מה שדן שם בתשובה בענין ענסערינג מאשין, לכאורה זה דבר פשוט, שאסור לעשות מסחר בשבת באיזה אפן שרק יהיה, כמו שכתבתם להביא ראיה מהמכילתא, אבל שאלתי היא, וכבר שאלתי דבר זה מפי כמה מורי הוראה, ולא היה בפיהם תשובה שלמה, מה בענין פקס מאשין, האם מתר לשלח מכתב בערב שבת מחו"ל לארץ ישראל, כי שם כבר ליל שבת, וכן להפוך, האם מתר

לשלח מארץ ישראל במוצאי שבת לחי"ל, ששם עדין שבת, ואודה
 לו אם יברר לי הלכה למעשה, כי זה דבר מאד שכית, שאחד צריך
 להודיע לזולתו איזה ענין דחוף וכו', לא משא ומתן, שזה לכאורה
 אסור כנ"ל.

המצפה לשמע חות דעתו בכל זה,
 ומברכו בלב ונפש בברכת התורה...

פה תקבל רצוף סכום פעוט בעבור הספרים.

כה תרב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר משות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הולדת
 בנכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להכניסו בבריתו של אברהם
 אבינו בעתו ובזמנו, ותהיו ממנו רב נחת.

נא ונא תתחזקו ואל תפחדו משום דבר.

ראה ... היקר! 'לגנב' זמן בכל יום ללמוד התורה, כי מה
 נשאר מהאדם? רק מה שלומד תורה, כי התורה היא חיינו וארץ
 ימינו, ועל-כן אל תהיה בטלן! תראה 'לגנב' בכל יום זמן, כמו
 שפרש רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפד), ששואלים לאדם:
 'קבעת עתים לתורה', ופרש רבנו ז"ל, ששואלים אותו, אם 'גנבת'
 עתים לתורה, כי אסור לעבר יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה,
 גמרא, מדרש, אפלו מעט דמעט, וזו סגולה מאד לנפש.

ראה להתבודד עצמך על הקר, ואפלו דבור אחד שמדברים אל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחוֹזְרִים עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מִסְפָּר, זֶה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל לְמַעֲלָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכַּת מָזֶל טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית...

כֹּה תִרְגַּם.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנֻם שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים עִמִּי, לַעְזוֹר לִי לִבְנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִישׁ אִישׁ עַל בְּרַכְתּוֹ יָבוֹא, וּבּוֹדָאִי לֹא תִפְסִידוּ מִזֶּה שְׁתִּרְמַתֶּם וְאַתֶּם תּוֹרָמִים בַּעֲבוּר בְּנֵין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַבְּנֵין הַזֶּה יִהְיֶה כְּלוּל מִתּוֹרָה וְעִבּוּדָה וּגְמִילוּת חֲסִדִּים, שֶׁהֵם הַשְּׁלֹשָׁה עֲמוּדִים שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, וּבּוֹדָאִי תִקְבְּלוּ חֲזָרָה אֵלַי פְּעָמִים כָּכָה, וּכְמֵאמֶר רַבֵּנוּ ז"ל: "מִמֵּי שָׂאֲנִי מִקֶּבֶל אֲנִי נוֹתֵן".

פֶּה בְּאֲתִי עֲכָשׁוּ לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ בִּיחָד, הִגִּיעַ עַל הַחֹדֶשׁ הַזֶּה חֲשֻׁבּוֹן שֶׁל חֲשֻׁמֶל בִּסְדָּן 3700 ש"ח, כִּי מִשְׁתַּמְּשִׁים כָּל הַיּוֹם עִם הַמּוֹזָגִים, וְתִהְיֶה לֹאֵל, לוֹמְדִים, אֲבָל הוֹלְכִים לְנִתְק לִנּוֹ אֶת הַחֲשֻׁמֶל, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ, כִּסְפֵי הַקְּפוֹת רִיקוֹת, וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מֵאֵת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁתִּצְטָרְפוּ בִּיחָד כְּדִי לְשַׁלֵּם אֶת חוֹב הַחֲשֻׁמֶל, שֶׁלֹּא יִנְתְּקוּ לִנּוֹ אוֹתוֹ, וְזוֹ צְדָקָה בַּעֲבוּר תִּלְמוּד-תּוֹרָה דְּרַבִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שָׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁכִּבֵּר נִזְכָּה לְצֵאת מִהַדְחָקוֹת וְהַצָּרוֹת, וְיִתְרַחֵב לִנּוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רק חֲזֹק וְאַמֵץ, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, תִּשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וּתְהִלָּה לָאֵל, אַתָּה זֹכֶה לַחֲתֹן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לַפְּרָקִים, זוֹ צְרִיכָה לִהְיוֹת לְךָ הַשִּׂמְחָה הַכִּי גְדוֹלָה, כִּי אִם בְּנֶךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, לֹא הִיָּה מִתְחַתֵּן, אֲזִי הָיוּ לְךָ בְּעִיּוֹת רְצִינִיּוֹת, וְכֵכָה בְּרוּךְ ה' הוּא הַתְּחַתֵּן, אַתָּה מְאֹשֶׁר, וְהוּא מְאֹשֶׁר, וְכָל הַמְשָׁפָּחָה מְאֹשֶׁרֶת, רַק צְרִיכִים לְהִזְהִיר מִהַיּוֹם וְהַלָּאָה לֹא לְהִכָּנֵס בְּשׁוֹם מְגַע וּמִתֵּן עִם הַעֲתוּנָאִים הָאֵלּוּ.

נָא וְנָא תְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתִרְאֶה 'לִגְנֹב' בְּכָל יוֹם שְׁעוּרִים בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, וּבְגִמְרָא, וּבְמִדְרָשׁ, אֲפִלּוּ מְעַט דְּמַעַט, וְתַצְלִיחַ דִּרְבֶּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל ... שְׁיִחִיו.

הִנֵּה פֹה אֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם פָּרֶשֶׁת "וְאַהֲבַת" עִם הַפְּרוּשׁ, אֲקוּהָ שְׁתּוּכְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הָאוֹתִיּוֹת אֲב"ג ית"ץ וכו', עַל תְּבוֹת פָּרֶשֶׁת "וְאַהֲבַת", וְתִשְׁלַחוּ לִי אֶת זֶה, וְתַחֲכּוּ עוֹד עַל פָּרֶשֶׁת "וְהִיָּה אִם שְׁמוּעַ" וּפָרֶשֶׁת "וַיֵּאמֶר", שְׂבִינָה יִגְמְרוּ כָּל הַפְּרוּשִׁים, וְתִגִּיעוּ כִּכְּרָ עַד קְרִיאַת הַתּוֹרָה, וּבְמִשְׁךְ הַיּוֹם אֲשַׁלַּח לָכֶם אֶת זֶה, כִּי אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה לִגְמֹר עִם הַמַּחְזוֹר מֵהַ שְׁיִוִּתֵּר מֵהָר, וְלֹא לַחֲכוֹת עַד הַרְגֵעַ הָאֲחֵרוֹן.

אם תגמרי את הקונטרס "אהבת ישראל", נא לשלח בפקס בעמודים גדולים, ואני אוסיף מה שחסר, וכן את המראה מקומות, כי לדעתי, זה יצא קונטרס נפלא, פלאי פלאות, אבל בשיחה תכניסי את זה כמו שהוא, אקנה שתביני.

שלחתי עם ... גרו יאיר, את העמודים שבקשת, וכן קונטרס "תשפח מזה", ובזה נשלם פרק ט"ו שב"אוצר-הקונטרסים", וכן שלחתי את כל העמודים של הלוח שנת תשנ"ח, וכדאי לבקש את ... גרו יאיר, שיעביר לך את זה.

מה אמר לכם! אין מלים בפי להסביר לכם את השמחה שיש לי, שאני רואה את המחזור יוצא מהדורה חדשה עם המון תקונים והוספות, וכל אלו החדושים החדשים וההוספות יכנסו, בעזרתו יתברך, בתוך הסדור שנדפס, ועל-כן כל היגיעה והטרח שיש לי עכשו במחזור, נחסך בסדור.

אשריכם ואשרי חלקכם, שאתם זוכים להתעסק עם אורות צחצחות כאלו, אורות עליונים של רבנו ו"ל, אשר הלביש את אמתת מציאותו יתברך בלבושים פשוטים, שגם הרחוקים והשבורים וכו', גם-כן ישיגו השגת אלקות, אשריכם ואשרי חלקכם!

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר מטות-מסעי, כ"ה תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אקנה ששמעת את השעור ותקתקת את זה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוכל להכניס את הדבורים האלו בתוך לבנו, עכשו אני חושב האם שיהא לעשות מזה גם-כן קונטרס, הינו מלבד השיחות, לעשות גם קונטרס.

ריב אֲשֶׁר כה תרז — כה תרח בַּנְחָל

בעוד כמה שעות, בעזרתו יתברך, אני אשלח לך את כל הקריאת שמע, וכך יהיה גמור כל המחזור עד תקיעת שופר, ששם אני רוצה להוסיף עוד דרוש אחד.

המחכה לתשובה...

כה תרז.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

ראה להודיע לי, אם קבלת את ההלואה מ... שתחיה, וצריכים לשלם את חשבון הטלפון, שלא יהיו לי אחר-כך בעיות, וכן מה בקשר לחשמל, האם אנשי שלומנו עוזרים או לא?

אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, וזכור מה שדברנו אתמול, שאסור לשנא את עצמו, כמו שאסור לשנא את זולתו, וזה עקר הלמוד של רבנו ז"ל, שאדם יאהב את עצמו, ויאהב את אחרים, וזה תלוי זה בזה, כמובא (לקויט"מ מהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון את אחרים לכף זכות, וצריכים לדון את עצמו לכף זכות, וכשהולכים בצורה כזו, אז מצליחים — בין בגשמי ובין ברוחני.

נא להודיעני על כל הנ"ל בהקדם האפשרי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... שייחיו נצח.

באתי לברך אתכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, על

שֶׁהַכְּנִסְתָּם אֶת נִכְדֵּיכֶם לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִהְיֶה תָּמִיד
הַבְּרָכָה וְהַהֲצִלָּה שְׂרוּיָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! הַחַיִּים מְלָאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר־מִי
שְׂזוּכָה לְהַחֲזִיק מִצֵּמֶד, וְשׁוּם דָּבָר אֵינוֹ שׁוֹבֵר אוֹתוֹ, כִּי זֶה עָקֹר גְּדֻלַּת
בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל — כְּשֶׁמַּחֲזִיק מִצֵּמֶד, וְאִף דָּבָר שֶׁבַעוּלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר
אוֹתוֹ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתַּחֲזִיקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא יִשְׁבֹּר
אוֹתָנוּ שׁוּם דָּבָר, וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת רַק אִם אָדָם מַדְבֵּק אֶת
עַצְמוֹ אֶל אֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדֶעַ, אֲשֶׁר אֵין
בְּלִעְדֵּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְדָבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מִעַצְמוֹ, אֶלֶּא
בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן.

הַמַּאֲחֹל לָכֶם בְּרָכָה וְהַהֲצִלָּה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

בְּאִתִּי לְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּרַכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל
שֶׁהַכְּנִסְתָּם אֶת נִכְדֵּיכֶם לְבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִהְיֶה
הַהֲצִלָּה וְהַבְּרָכָה מְצוּיָה תָּמִיד בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לַשֵּׁנִי,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחוּ בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי. כִּי עָקֹר הַהֲצִלָּה בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק כְּשֶׁמַּתְחַזְּקִים אֶחָד עִם הַשֵּׁנִי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי

ריד אֲשֶׁר כה תרי — כה תריא בַּנְחָל

מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ וְרַפְּכֶם תָּמִיד, וְלֹא תִחַסֵּר לָכֶם
שׁוּם פְּרָגְסָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... | ... שְׁיִחִיו
נִצָּח.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם תָּמִיד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבֵּחַ וּלְפָאֵר
אֶת הַבוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ — עַל כָּל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים
שֶׁעָשָׂה אִתְּכֶם. בְּדֶרֶךְ כָּל אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שְׁבִגִי-אָדָם הֵם רַק בּוֹכִים
וּמִתְלוֹנְנִים עַל שֶׁלֹּא הוּלָךְ לָהֶם כָּמוֹ שֶׁהֵם רָצוּ, אָבֵל אֵף אֶחָד אִינוֹ
תּוֹפֵס אֶת גְּדֵל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת, שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִם כָּל
אֶחָד. אַתֶּם צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם רַק לְהִתְחַזֵּק,
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

רְאֵה 'לִגְנֹב' זֶמֶן בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, כִּי הַתּוֹרָה הִיא
חֻקְמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֶה אֶת עַצְמוֹ, וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם
תּוֹרָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר מְטוֹת־מִסְעִי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

כָּבֵר כְּמָה פְּעָמִים קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְלֹא הָיָה הַפְּנָאִי לְהִשְׁכִּיבְךָ,
וּבִכְרֵט שְׂאֵת כָּל-כָּךְ מִתְלוֹנְנֵת וְכו'.

מה אמר לך! את צריכה לקחת את עצמך בידיך, תעזבי כבר את כל החשדות על בעלך ... גרו יאיר, הוא בעל טוב, בעל מצין, ואין בו במה שאת חושדת בו וכו', תעזבי כבר את כל המחשבות והדמיונות האלו, ולמה לך שהילדים יסבלו. הגיע הזמן, שתצאי מכבלי המאסר שבו את נמצאת, ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראי את הנסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הנה הקדוש-ברוך-הוא עוזר לך, ששני הילדים שלך התחתנו בסימן טוב ובמזל טוב, והם מאד שמחים ועליזים, ואני מאד מקווה, שבקרוב מאד גם בנך השלישי ... גרו יאיר, גם-כן יתחתן, ועל-כן למה את צריכה להיות בעצבות ובמרירות, עליך להבין, כמו שאסור לשנא את זולתו, כן אסור לשנא את עצמו, את שונאת את עצמך, ובשביל זה את גורמת לעצמך כל מיני צרות ויסורים.

תשלימי עם בעלך, תעזבי אותו כבר, ותחיו חיים נעימים, חיים של אשר, ותהיי הכי מאשרת בחיים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בחיים, ושתהיה לך רפואה שלמה בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרבי.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר מטות-מסעי, כ"ו תמוז ה'תשנ"ז.

שלום ברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לא כל דבר אני יכול לכתב, ולא על כל דבר אני יכול לענות, ודי לחכימא.

אין לתאר ואין לשער את גדל הנחת-רוח, שאמה גורם לי בזה שאמה מתעסק בבנין בית-המדרש, ואמה עוזר לי בעניני הפספים, ומה הייתי עושה בלעדיו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיה לי לעזר, ובזכות זה הקדוש-ברוך-הוא יבנה גם את ביתך בלי שום חובות, ותתרחב דעתך ודעת אשתך, ולא תחסר לכם פרנסה כלל.

דברתי עם ... תהיה, והיא תדע בעוד שבוע סופית, מה עם מטוס בעבור מאה וששים אנשים, דרך הסוכן נסיעות שלה לנסע לראש השנה לאומן, ולדעתי, זה יהיה מאד מאד זול, ולכן פדאי לחכות עוד, כי מטוס אחד בודאי בלי שום ספק אנחנו יכולים למלא, ובפרטיות, שאנחנו צריכים את המטוס למלאות גם עם ספרים, ספרי רבנו ו"ל ומחזורים וכו' וכו'.

רק חזק ואמץ, ותחזק את אשתך, ואם תחזק את אשתך להיות בשמחה, אז גם לך תהיה שמחה, והעולה על הכל — ראה לחזק את האברכים הצעירים, כמו שאמה כותב לי, וזה עקר החיות שלי — כשמחזקים אותם, כי חבל מאד שלא קבלו את דברי בשעה שלמדו אצלי, אז הם חשבו שאני מדבר סתם וכו' וכו', ועכשו הם רואים שהחיים לא כל-כך קלים כמו שחשבו, ואם היו לומדים את העצות פפי שמסרתי להם, היה עובר עליהם אחרת לגמרי החיים, ולכן ראה לחזק ולעודד ולשמח אותם, ותדבר לפניהם את הדבורים האלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תריג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד, הרב ... נרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, והנה אני מברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על רגל הפנס בנך ... גרו יאיר, לעל המצוות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרוה נחת, ומכל יוצאי חלציד תרוה הרבה נחת, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבתך ... תחיה, תוכל להתחתן מה שיותר מהר, כי עכשו צריכים מאד מאד לשמר על הילדים לחתן אותם בגיל צעיר, ולא להסתכל על שום בריה שאומר אחרת, ושומר נפשו ירחק מרע.

אין מלים בפי להודות לך על כל החסד, אשר אתה עושה אתי, שאתה מחזיר אורה של תורה ויראת שמים בין אנשי שלומנו, וצריכים תמיד לדבר רק מזה, לעורר ולחזק ולאמץ ולשמח את נשמות ישראל, ובפרט את אנשי שלומנו שגרים פה במדבר שמים, ועובר על כל אחד מה שעובר וכו' וכו', ועל-כן אשרי מי שיש לו מלה טובה לכל אחד מאנשי שלומנו, והוא דן אותם לכף זכות, ומעורר ומחזק ומעודד ומאמץ ומשמח את כל אחד.

נא ונא ראה להמשיך להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, כי כל תפלה ותפלה שמבקשים אותו יתברך — נשמעת ונתקבלת, ולבסוף פד חם גבה איתהפך (לקוטי-מחבר"ן, חלק א', סימן ב'), וכך זה נעשה על-ידי תפלה, כי על-ידי תפלה יכולים להפך את מדת הדין למדת הרחמים, ובודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, כי הקדוש-ברוך-הוא חפץ חסד הוא, ורוצה לעשות חסד עם כל בר ישראל, רק הוא מחכה ומצפה שיבואו ויתפללו אליו ויבקשו, לכן ראה לבקש אותו יתברך כל מה שאתה צריך, וסוף כל סוף תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך שבת שלום...

כה תריד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר מטות-מסעי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרֶךְ אוֹתָךְ בִּרְכַּת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית לְרִגְלֵי הַפְּנִסָּה
לְעַל הַמְצוּוֹת, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ,
וְתִהְיֶה בַּחוּר רְצִינִי, כִּי עֲכָשׁוּ אֶתָּה יוֹצֵא מִהִלָּדוֹת, וְנִכְנָס לִימֵי
הַבְּחָרוֹת, וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר עִם תַּפְּלִין, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהַנִּיחַ
שְׁנֵי זִוגוֹת תַּפְּלִין — שֶׁל רִשְׁ"י וְשֶׁל רַבֵּנוּ תָּם, כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל,
וְאִם תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ גִּדֵּר לֹא לְהַנִּיחַ תַּפְּלִין בְּלִי טְבִילַת מְקוּהָ כָּל יְמֵי
חַיֶּיךָ, אִזּוֹ יִפְתַּח לְבָבְךָ לַתּוֹרָה וּלְיִרְאַת שָׁמַיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תַּפְּלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתַּפְּלָל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בַּלְמוּדִים וּבְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְתִזְכֶּה
לְהִיּוֹת עוֹבֵד ה' בְּאַמְתּוֹ.

הַמֶּאֱחָל לְךָ שָׁבַת שְׁלוֹם...

כה תרטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסֵד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי,
שֶׁהִטְשָׁעֶק שֶׁל עֲשָׂרִים אֶלְף ש"ח סֶלֶק הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁכַמוֹ שֶׁעָשָׂה אֶתְנוּ נְסִים עַד עֲכָשׁוּ, וְיִמְשִׁיךְ לַעֲשׂוֹת לָנוּ נְסִים, כִּי
אֶתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שֶׁהַכֹּל גַּם אַחַד גְּדוֹל, כִּי אֵין בְּיָדִי לְפָרֵט אֶפְלוֹ
שׁוּהָ פְרוּטָה, וּמָה נַעֲשֶׂה? כִּךְ הוֹלֵךְ דְּבַר רַבֵּנוּ ו'ל, אֶת הַפְּסִיעָה
הָרִאשׁוֹנָה רוֹאִים וְלֹא יוֹתֵר, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ מוֹהֲרֵנֵי ו'ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתַחֲזֵק אֶת אִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמַחָהּ

וּתְעוּדָה, שְׁבוּדָאֵי תַתְחִילוּ לְבָנוֹת, וְאַל תִּשְׁבַּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּסְפָּר לִי אֶת הַכָּל בְּשִׁמְחָה.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת הָאֵם עֲבָדוֹ יוֹם שְׁשִׁי, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
לְהַכְנִים אֶת הַקִּבְלָן בְּלַחֲץ, כִּי אִם הוּא אֵינוֹ גּוֹמֵר לִי אֶת הַתְּקָרָה,
וַיִּתְחִיל לַעֲשׂוֹת קִירוֹת עַל הַקּוֹמָה הַשְּׁנִיָּה, הוּא לֹא יִקְבֹּל מִמֶּנּוּ אֶפְלוּ
פְּרוּטָה אַחַת, כִּי סוּף כָּל סוּף לְכַסּוֹת טְשָׁעִיקִים בַּעֲבוּר מֵאַתִּים וְשָׁשִׁים
אַלֶּף ש"ח לְמִשְׁךְ פָּחוֹת מִחֲדָשִׁים, לְדַעֲתִי, זֶה כָּבֵד מְגֻזֵּם, אֲנַחְנוּ
שׁוֹבְרִים אֶת הָרֹאשׁ אֵיךְ לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף, שֶׁהוּא יִשְׁבֵּר אֶת הָרֹאשׁ
לְכָל הַפָּחוֹת לְבָנוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תרטז.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז
ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

פֹּה תִקְבֹּל עוֹד שְׁלֹשָׁה דְּפִים עַל "אֵין בְּאַלְקִינוּ", תְּדַפִּסוּ כָּבֵד
בְּמִקּוֹמוֹ לִפְנֵי שִׁיאֲבֵד.

רְאוּ לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְכֶם עַל פְּעֻלַּתְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבֻזְכוֹת זֶה תִּזְכּוּ לַרְווֹת נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

אֵין מְלִים לְהַסְבִּיר לָכֶם עַל גִּדּוֹל הַזְכוֹת הַזֹּאת שְׁאַתֶּם עוֹסְקִים
בְּהַדְפַּסַּת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי אַתֶּם מִמָּשׁ מְחִיִּים נַפְשׁוֹת, וְכָל הַזְכוֹת
עֲלֵיכֶם, כִּי תִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ אֲלֵפִים וְרַבְּבוֹת נִשְׁמוֹת, שְׁמִחִיִּים עֲצָמָם
רַק מִהַסְפָּרִים, וְכָל הַתְּחִזְקוֹתֵם בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבִקְיוֹם הַמִּצְוֹת, זֶה

רכ אֲשֶׁר כה תריז — כה תריח בַּנְחָל

רק על-ידי הספרים האלו, ובפרטיות חזוק אמונה ברוחה ומזככת, זה הם מקבלים מהספרים האלו.

המאחל לכם שבת שלום...

נא לשלח העתק מ'אין פאלקיניו', כדי להגיה.

כה תריז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שלום ובִּרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, כי זה עקר שבחו של בר ישראל, אף שעובר עליו מה שעובר, עם כל זאת הוא מחזיק מעמד. וזה עקר השבח של גשמות ישראל, שיכולים להחזיק מעמד בין שבעים אמות, ובפרטיות בדור הזה, שמתגברים הערב-רב, ומרבים זהמה של שקוץ ותעוב וכפירות ואפיקורסות, ואף-על-פי-כן נמצאים יהודים חרדים על דבר ה', וזה שבחם למעלה בכל העולמות.

אם אפשר להשיג ... וכן עוד ספרים, ובעוד שבוע וחצי אני מגיע לארץ, ואשלם לך.

המאחל לך שבת שלום...

כה תריח.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר מִטּוֹת-מִסְעִי, כ"ז תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

תְּהִלָּה לְאֵל, הַעֲנִינִים מִתְחִילִים לְהִסְתַּדֵּר אֶצְלִי בִּגְדִי, אֲמַרְתִּי לָךְ, שְׁצִירִיכִים רַק סִבְלָנוֹת, וְאֲנִי מִקְנָה שֶׁהִכַּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי הֵם גַּם־כֵּן לֹא מִשְׁפָּחָה קָלָה ...

רְאֵה לְמִסֵּר לְהִרְבֵּנוּת ... תַּחֲזִיחַ שְׁלֹשִׁים "חֲסִדֵי אֲבוֹת", הִיא רוֹצָה לְלַמֵּד בְּזֶה עִם הַשְׁעוֹר שְׁלֵה, וְהִיא תִשְׁלֹם לָךְ עַל זֶה, וְהִיא כָּלֵל לֹא יָדְעָה שְׂיִצָּא לְאוֹר סֶפֶר כְּזֶה.

רַק תִּחְזוֹק אֶת עֲצָמָךְ, כִּי אֵין עֲצָה אַחֲרֵת בְּזֶה הָעוֹלָם — רַק לְהִתְחַזֵּק.

הַמֶּאֱחָל לָךְ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כה תריט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, כ"ט תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְכֹחוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם מֵצֵד אֶחָד אֲנִי מְאֹד מְאֹד שָׂמַח, שְׁנוּלֵד לָךְ בֶּן ל"מֵזֶל טוֹב", יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְתוֹכֵל לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבִזְמָנוֹ, אֶף־עַל־פִּי־כֵן עָלִי לִוְמֵר לָךְ, שֶׁעֲשִׂיתֶם דְּבַר מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, אֲנִי נֹגֵד לְהוֹלִיד בְּבֵיתִי, כִּי זֶה סֶתֶם מְסַכֵּן, אִם יֵשׁ מִילֻדָּת מִמִּחִית, וְעַם כָּל הַמְכַשִּׁירִים, מִהִיכָא תַעֲשֶׂה, אֲבָל סֶתֶם לַעֲשׂוֹת הוֹלִדָּה בְּבֵיתִי, הוּא הַדְּבַר הַכִּי מְסַכֵּן וְהַדְּבַר הַכִּי חֲמוּר, כִּי חֵס וְחִלְלִיָּה, אִם הִיָּה אֵיזָה סְבוּף, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהִתִּינוֹק אֵינוֹ מִקְבֵּל חֲמִצָּן עַל הַרְגָע, יְכוּלִים לְאַבֵּד אֶת הַתִּינוֹק בֶּן רֹגַע, וְלִכֵּן דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר. הִנֵּה, מִה שֶׁכָּבֵר נַעֲשֶׂה, אֵין מִה לְהַשִּׁיב, אִךְ מִה שְׂאֲנִי עֲכָשׁוּ מִיַּעַץ, טוֹב לְקַחַת אֶת הַתִּינוֹק לְרוֹפֵא מִמַּחֲה דִיקָא, וְכִדָּאי לְנִסְעַ אֶתוֹ אֶפְלוּ לְבֵית־חוֹלִים "מַעֲיָנִי הַיְשׁוּעָה", וְלְהַתִּיעֵץ עִמָּהֶם כִּדָּת מִה

לַעֲשׂוֹת, וְעָכְשׁוּ אִתָּהּ צָרִיף לְהַכִּין, אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁעִנָּה אוֹתָנוּ לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּשִׁמּוֹנָה יָמִים, אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא צִוָּה אוֹתָנוּ, אִם הַתִּינוּק חוֹלָה, לֹא יִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית, כִּי יִכּוּלִים לְהֵרֵג אוֹתוֹ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, וְלָכֵן הִתְכַּרַח עָכְשׁוּ לְהַתִּיצֵץ עִם רוֹפֵא מְמַחֶה, וְדַעֲתִי לְנִסֵּעַ עִם הַתִּינוּק לְמַעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה בְּכַנִּי-בֶרֶק, וְרַק כְּפִי מֵה שֶׁהֵם יִקְבְּעוּ, וְדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, כִּי מִשְׁחָקִים פֶּה עִם גִּפְשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי יִגְדֵּל צָדִיק גְּדוֹל מְאֹד.

שוב פַּעַם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד נֶגֶד לְדָה טְבֻעִית בְּבִית, כִּי זֶה מְאֹד מִסְכֵּן, כִּי אִם יֵשׁ סְבוּכִים, אוֹי וְאַבּוֹי מֵה שְׁיָכוּל לְקָרוֹת.

תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ כָּבֵד בְּיָדֶיךָ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְרָשׁ, אֲשֶׁר הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעַה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יִצִּירָה, עֲשִׂיָּה, וְכִשְׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם רַק כַּמָּה פְּסוּקִים חֲמֵשׁ, וְכַמָּה מִשְׁנֵיּוֹת בְּמִשְׁנָה, וְכַמָּה מֵאֲמָרוֹת בְּגִמְרָא, וְכַמָּה מֵאֲמָרוֹת בְּמִדְרָשׁ, כָּבֵד זָכָה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁבִּקְשָׁתִי מִמֶּךָ, וְאִז תִּצְלִיחַ בְּרַבְּךָ.

הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ וּבְעֵד בְּנֶךָ, שְׁתַּחֲוֶי בְּלָכֶם בְּרִיאִים, וְהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, וּמֵה דִּהְנָה הִנֵּה, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסִדֵּר דְּבָרִים, כ"ט תַּמּוּז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ר' ... גִּרּוֹ יֵאִיר.

בְּאִתִּי לְעוֹרֵר אוֹתָךְ מְאֹד, הָיִיתָ שְׁ... גִּרּוֹ יֵאִיר, כְּתִב לִי מֵה

שָׁקְרָה, שֶׁהֵם הוֹלִידוּ אֶת הַתִּינוּק בְּבֵית, וְעָכְשׁוּ יֵשׁ סְבוּכִים, לְדַעְתִּי, הוּא צָרִיף לַעֲבֹר בְּדִיקָה אֶצֶל רוֹפֵא מְמַחָה, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּרִית עַל-פִּי אִמֵּד הַדַּעַת, וְלָכֵן עַד שֶׁהוּא אֵינוֹ הוֹלֵף אֶל רוֹפֵא מְמַחָה, לְדַעְתִּי, לֹא כָדָאי שֶׁתִּקַּח עַל עֲצָמָךְ לֵהִיּוֹת הַמוֹהֵל, כִּי זֶה סִכְנַת נַפְשׁוֹת וּפְקֻיּוֹת נַפֶּשׁ מִמֶּשׁ. וּבִכְלָל אֲנִי מְאֹד מְאֹד נֹגֵד הוֹלְדָה טְבַעִית וְכוּ', עִם כָּל הַשְּׁטִיּוֹת הַכְּרוּכוֹת בְּזֶה וְכוּ', כְּוָדָאי הַבְּתִי חוֹלִים הֵם לֹא חֲרָדִים, אֲבָל יֵשׁ, תְּהִלָּה לָאֵל, בְּתִי חוֹלִים שֶׁל הַשְּׁפַעַת חֲרָדִים, כְּמוֹ "מַעֲיָגִי הַיְשׁוּעָה" בְּכַנִּי בְּרַק וְכוּ', וְ"שְׁעָרֵי צֶדֶק" בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּ', אֲשֶׁר יְכוּלִים לִהְיוֹלִיד שְׁמָהּ, וּכְמוֹ-כֵן הַהֲכָרַח לִהְיוֹלִיד בְּבֵית-חוֹלִים, כִּי אִם, חֵס וְחִלְיָהּ, נַעֲשֶׂה אֵיזָה סְבוּף בַּלְדָה, וְחִסֵּר חֲמָצָן, בְּזֶה הוֹרָסִים אֶת הַתִּינוּק לְגַמְרִי, כִּי זֶה דְּבָר מְסַכֵּן מְאֹד מְאֹד, וְלֹא-חֲרוּגָה רוֹצִים לְהַכְנִיס בָּנוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַדְּמִיוֹנוֹת הָאֵלוּ, שֶׁזֶה בָּא מִסִּתָּם קִטְנוֹת הַמַּחֲזִין וְטִפְשׁוֹת, רוֹצִים לְהַנְצִל מִרוֹפְאִים, וְלִבְסוֹף צָרִיכִים לְהַסְתַּבֵּךְ עִם רוֹפְאִים כָּל הַחַיִּים, מִפְּנֵי שְׁטוּת אַחַת, וְלָכֵן אֲנִי מוֹהִיר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא לַעֲשׂוֹת לָדָה טְבַעִית, כִּי זֶה מְאֹד מְסַכֵּן, כִּי בְּרָגַע שִׁיחִיו סְבוּכִים, אוֹי וְאֲבוֹי לְאֲבָא וְלֹא-מָא שִׁיחִיגוּ אֶת הַתִּינוּק שְׁלָהֶם.

הַכֹּפֶל הַדְּבָר, לֹא כָדָאי לָךְ לֵהִיּוֹת מוֹהֵל, עַד שְׁרוּפָא מְמַחָה יְבַדֵּק אֶת הַיֶּלֶד.

אוֹדוֹת וְכוּ', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּתֵיף תַּחֲיָהּ, תִּמְצָא חֵתָן טוֹב, וְתוּכַל לַחֲתֹן אוֹתָהּ גַּם-כֵּן בְּקַלּוֹת, וְכֵן בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יִתְחַתֵּן בְּקַלּוֹת, וְתִרְוָה מֵהֶם רַב נַחַת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לנכון קבלתי את המכתב. ומה ששאלתם בענין בנכם ... גרו יאיר, שרוצה להכנס בישיבה גדולה, האמת נתן להגיד, שאם יש לילד כסופים ורצונות להכנס לישיבה אחרת, כדאי לתת לו, כי אין האדם לומד אלא במקום שלבו חפץ, ואם יש לו רצונות להיות בישיבה גדולה מסימת, ושמצעתם שזו ישיבה טובה מאד, והוא מצליח שמה, כדאי להניח אותו, זה מצד הבן, לא כדאי להתעקש אתו, אף שזה רחוק מהבית, אבל אם זה תלוי בבחירתכם, כדאי כדאי שילמד לא רחוק מהבית, כי בעתים הללו צריכים מאד לשמר על הבנים — איפה לומדים, ואיך הם לומדים, ועם מי הם מתחברים, ומי החברים וכו' וכו', כי היום הכל מספן, בכל הישיבות בלי יוצא מן הכלל, וצריכים רחמים רבים לקבל חזרה בחור כמו ששולחים אותו, כי יש משחתים וכו', ויש דעות נפסדות וכו', ועל-בן הבנים צריכים היום שמירה בדיוק כמו הבנות.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו לגדל את ילדיכם בקדשה ובטהרה, ויזכו כלם להיות בני תורה אמתים, צדיקים ונוטרי הברית, ותרוו מהם רב נחת.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... שייחיו.

מאד מאד אני דואג עליכם, ואני רוצה לדעת מה חדשות אצלכם, כי אני מאד מאד בצער גדול, ומצטער בצערכם, ומפחד את פחדכם, נא להשיב לי תכף-ומיד מה חדשות.

נא ונא ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, עליכם לדעת, כי כל החיים של האדם מלאים נסיונות קשים ומרים, ואין אדם

שֶׁלֹא יַעֲבֹרוּ עָלָיו צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמַרְרֵיחוֹת וּמִכְאוּבִּים, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמָּד, כִּי אֵין זֶה יַעֲזֶה לְהַשְׁבֵּר, כָּל זֶמֶן שֶׁאָדָם חִי, הוּא צָרִיף רַק לְהַמְשִׁיךְ אֶת עַצְמוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיחוּס וִירַחֵם עָלָיו, וְיִרְחִיב לוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וּכְשֶׁאָדָם חֲזָק בְּזֶה, אָז מַצְלִיחַ דְּרָכּוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּכָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, צָרִיכִים לִהְיוֹת סִבְלָן גָּדוֹל, כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם מְרִים מִמֶּנּוּ, כָּל אֶחָד כָּפִי עֹנֵנּוֹ עוֹבֵר עָלָיו מֶה שֶׁעוֹבֵר, כָּל אֶחָד עוֹבֵר נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים כָּפִי בְּחִינָתוֹ וְעֹנֵנּוֹ, וְעַל-כֵּן מִי מַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם? מִי שֶׁהוּא סִבְלָן גָּדוֹל, כִּי כָּל מִי שֶׁיְּכַוֵּל לִהְיוֹת עוֹד יוֹתֵר סִבְלָן, הוּא יוֹתֵר מַצְלִיחַ, וְעַל-כֵּן זֶה הַיִּסּוּד בַּמַּלְמָדוֹת, וְהָאֱלֹ"ף-בִּי"ת בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל תַּנּוּף יְלָדִים, צָרִיכִים לִהְיוֹת סִבְלָן, וְכֵן צָרִיכִים לִהְיוֹת סִבְלָן עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד קָשִׁים, וּמִי שִׁיּוֹתֵר סִבְלָן — מַצְלִיחַ יוֹתֵר.

נָא וְנֹא רֵאָה לְשַׁמֵּחַ אֶת עַצְמֶךָ עִם הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּךְ, וְתָמִיד תִּמְצָא בַּעֲצֻמְךָ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רֵאָה לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּתְבַקֵּשׁ וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שֶׁאַתָּה צָרִיף, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּל לְעִילָא וְלְעִילָא.

רכו אָשֶׁר כה תרכד — כה תרכה בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ בְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת עוֹד הוֹלָדָה טְבָעִית
וְכוֹ', כִּי הִיָּה כְּפֶשַׁע בֵּין הַחַיִּים לַמּוֹת עִם הַתִּינוּק שֶׁל מִשְׁפַּחַת ...
גֵּרוֹ יָאִיר, וְזֶה לֹא צָחוּק, כִּי אִם יֵשׁ מִלֵּדֶת מִמַּחִית, וַיֵּשׁ לָהּ אֵת כָּל
הַכִּלִּים לָזֶה, גַּם-בֶּן סֶפֶק סְפִיקָא וְכוֹ' וְכוֹ', אֲבָל כְּשֶׁאֵין שׁוֹם כָּלִים
וְאֵין שׁוֹם מִלֵּדֶת מִמַּחִית, זֶה פְּשׁוּט סְכֵנָת נִפְשׁוֹת, כִּי חֵס וְחִלְלָה,
יְכוּלִים לִהְיוֹת סְבוּכִים, וְאִזּוּ יְכוּלִים לְסַבֵּךְ אֶת הַנֶּלֶד, וְלִהְרֹג אוֹתוֹ
מִמֶּשׁ בִּידָיִם, תַּהֲלֶה לֹאֵל, יֵשׁ הַיּוֹם בְּתֵי חוֹלִים שֶׁל יִרְאִים וּשְׁלָמִים,
כְּמוֹ: "מַעֲיָנִי הִישׁוּעָה" בְּבִנְיָ-בְּרַק, "בְּקוֹר חוֹלִים", וְ"שְׁעָרֵי צֶדֶק"
בִּירוּשָׁלַיִם וְכוּמָה, וְעַל כָּלֵם — צָרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, אֲבָל לַעֲשׂוֹת
לָדָה בְּבֵית, זֶה פְּשׁוּט מִסְכֵּן, וְאֲנִי מִתְנַגֵּד מָאָד מָאָד לָזֶה.

וּבְעֶנְיָן וְכוֹ' שְׁשֹׂאֲלָתָם, אֵין זֶה רָאוּי, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁמַחֲנֶנּוּ יִהְיֶה
קְדוּשׁ וְטָהוֹר בְּקִדְשֵׁת הַשְּׂכִינָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר דְּבָרִים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

מָאָד מָאָד אֲבָקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תַּהֲיֶה פְּזִיז, לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת

חוזה וכו', לא יכולים לקשר את אף אחד וכו', אני גם אמרתי לך, שהשדוף הוא שדוף טוב, ובדאי כשיגיע הזמן הנכון, יכולים לגמור על הצד הכי טוב, ולא צריכים לעשות דברים פזיזים, יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שיהיו נמתקים כל הדינים, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר דברים, כ"ט תמוז ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיה שבור, ואף שאני יודע, שכל-כך מרים לך החיים, שנדמה לך כאלו אבד מנוס ממך, וכאלו אף פעם לא תצא מהצרות והחובות שלך, עם כל זאת עליך לברח רק אליו יתברך, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיחוס וירחם עליך, כי מה שהוא יתברך יכול לעזור לך, אף אחד בעולם אינו יכול לעזור, וזה הצער העגמת נפש הכי גדול, בן אדם שאינו יודע מכחותיו, כי אם אדם היה יודע מה הוא פועל אצל הקדוש-ברוך-הוא בעת שהוא בוכה, בשעה שעובר עליו צרות ומרירות ויסורים ומכאובים וצמצומים, קטנות וחלישות הדעת וחובות וכו' וכו', אז היה בא ומשתטח על הרצפה בפשוט ידיים ורגלים, והיה בוכה לפניו יתברך, ומחמת שאין אדם יודע מכחותיו, לכן הוא נשבר לגמרי, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקנה ממנו. ולכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא. אתה צריך לשמח את עצמך עם כל נקדה ונקדה טובה שיש בך, ואל תהיה שבור, כי אין זו עצה כלל להיות שבור, אדרבה, ראה לחזק את עצמך, שתהלה לאל, אתה מחדיר אמונה פשוטה בילדים, ומה היית עושה, אם היית צריך לעבד עכשו על הפכיש וכו', פכושי

וכו', או כמו ערבי וכו', ותהלה לאל, נבראת מזרע ישראל, ולא עשני גוי, בזה צריכים להחיות ולשמח את עצמו ביותר.

נא ונא ראה לחזק את אנשי שלומנו, ותדבר אתם דבורי אמונה, ותצא מעצמך, ועל-ידי-זה יהיו לך גם-כן דבורים בשבילך, כי פשאדם מחזק את אחרים, על-ידי-זה הוא יכול גם לחזק את עצמו.

נא ונא אל תפל בדעתך כלל, כי סוף הכבוד לבוא, שיתגלה אליך מלך עליון בהארה נוראה ונפלאה עד מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכז.

בעזרת השם יתברך, ראש חדש אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", תלמידי "היכל-הקדש" די בכל אתר ואתר, הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה ומפל צוקה, מפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! הנה זה עתה חזרתי מהלונה של הרבי מבאבוב, וזכר צדיק לברכה, והרהרתי בפסוק שאומר שלמה המלך (קהלת ז, ב): "טוב לילך לבית האבל מלילך אל בית המשתה" וגו'. אנו נמצאים פה בזה העולם, ושוכחים מה אנו עושים פה? מה התכלית שלנו בזה העולם? וכאמת אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר), חלק א' סימן ס'), שיש בני-אדם שישנים את ימיהם, ישנים שבועים שנה, אשר בזה רבנו ז"ל מפרש את מאמר חזי המעגל שצעק (תענית כג.): מי איכא דגיים שבועים שנין? איך יכולים לישן שבועים שנה? אדם נולד, יוצא לאור העולם, אומרים חכמינו הקדושים — הכל שמחים, נולד ילד, איזו שמחה היא זו! כשנפטר — כלם בוכים, אדם נסתלק מזה העולם — הכל עצובים. אומר המדרש

(מדרש אגדה): הָיָה צָרִיף לְהִיּוֹת הַהֶפֶךְ, כְּשֶׁנוֹלָד — צָרִיכִים לְבָכוֹת, וְכִשְׁנֹפֶטֶר — צָרִיכִים לְשִׂמְחָה, שֶׁזֶּה מֵה שִׁכְתוּב (קהלת ז, א): "טוֹב שֶׁם טוֹב מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַמָּוֶת מִיּוֹם הַיֶּלֶדוֹ". וּמֵבִיא הַמִּדְרָשׁ מִשָּׁל: אֲנִיָּה מִפְּלִיגָה מִהַנְּמִל עֲמוּסָה בְּסַחֲוָה, אֵף אֶחָד אֵינָנו מְרִיעַ לְסָפִינָה, כִּי אֵין אִישׁ יוֹדֵעַ מַה יִּקְרָה עִמָּה, יִשָּׁנֵם שׁוֹדְדֵי יָם, מִי יוֹדֵעַ מַה יִּהְיֶה?! וְכִשְׁהִיא מְגִיעָה בְּשָׁלוֹם לִיעֲדָה, אֲזִי מְרִיעִים כִּנְגָדָה. כְּמוֹ-כֵן אוֹמֵר הַמִּדְרָשׁ: כְּשֶׁאֶחָד נוֹלָד, אֵין יוֹדְעִים מַה יִּהְיֶה עִמּוֹ, לְצַעֲרָנוּ הָרַב, רְאִינוּ אֶחָד נוֹלָד וְנַעֲשֶׂה רָשָׁע מְרָשָׁע, וְרַב־עַם בֶּן נָבֹט חָטָא וְהִחֲטִיא אֶת הָרַבִּים, וְהִמְרִיד אֶת כָּל הָעוֹלָם נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן. וְאִם-כֵּן מַה הִיְתָה הַשִּׂמְחָה שֶׁנוֹלָד, מַה גָּרַם? שִׂמְחוֹת וְאֶלְפֵי אֲנָשִׁים יִמְרְדוּ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַחֲמָנָא לְצֻלָן, יִכְפְּרוּ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם נִסְתַּלַּק מִזֶּה הָעוֹלָם, אֲזִי רוֹאִים מַה עָשָׂה?! וְלָכֵן אוֹמֵר הַמִּדְרָשׁ: כְּשֶׁנִּסְתַּלַּק אָדָם מִזֶּה הָעוֹלָם, וְרוֹאִים אֶת הַמַּעֲשִׂים שֶׁעָשָׂה, אֲזִי שִׁיף לְשִׂמְחָה וְלֹא לְבָכוֹת. כִּי רוֹאִים לְמַה אָדָם זֶה זָכָה וְזָכָה אֶת הָרַבִּים.

וּבְפֶרֶט כְּשֶׁאָדָם זָכָה וּמִקְרָב אֶל רַבְּנוּ ו'ל, רַבְּנוּ ו'ל מְעוֹרְרוּ מִהַשְׁנָה. רַבְּנוּ ו'ל מְזַכִּיר לָנוּ אֶת הַזְכָּרוֹן בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, כְּמוּבָא בְּדִבְרֵי ו'ל (לְקוּטִי-מִוְהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נד), שֶׁאָדָם צָרִיף לְשָׁמֵר עַל הַזְכָּרוֹן, וְלְשָׁמֵר עֲצָמוֹ מִשִּׁכְחָה. וְעַקֵּר הַזְכָּרוֹן — לְזַכֵּר בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, לְהַזְכִּיר עֲצָמָנוּ שֶׁיֵּשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם, שֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא, וְהַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמֵּם עֲצָמוֹ מֵאֵין סוֹף עַד אֵין תְּכֵלִית, וּמְרַמֵּז לְאָדָם רְמִזִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְלָכֵל זֶה זָכִים עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק.

וְלָכֵן זֹהִי שִׂמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד לָנוּ, שֶׁאֲנִי זָכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ו'ל. כִּי מַה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל?! עוֹבְרִים אֶת הַשְּׂבָעִים שָׁנָה, וּפַעַם אַחַת לֹא עוֹצְרִים לְשָׁאֵל אֶת עֲצָמָנוּ: מַה וּמִי וְאֵימָת, הֵיכָן אָנוּ הוֹלְכִים וּבָאִים, מַה אָנוּ עוֹשִׂים?!

יְדוּעַ, שֶׁרַבְּנוּ ו'ל הָיָה סָגוּר וּמְסֻגָּר רַב הַיּוֹם וְרַב הַלֵּילָה, וְרַק זְמַן מוֹעֵט פְּתוּחוֹ אֶת הַדֶּלֶת לְהַכְנִס אֶצְלוֹ. פַּעַם רַבְּנוּ ו'ל אָמַר

לְמוֹהֲרָנָת ו"ל: הָרִי אֶתָּה כֵּן מְדַבֵּר עִם אֲנָשִׁים, תִּשְׁאַל אוֹתָם 'מָה',
בְּאוֹמֵר: מָה אַתָּם חוֹשְׁבִים?! מָה אַתָּם רוֹצִים?! כִּי אָדָם צָרִיךְ
לִשְׁאַל עֲצָמוֹ: מָה תִּכְלִיתִי בְּזֶה הָעוֹלָם, מָה אֲנִי עוֹשֶׂה בְּזֶה הָעוֹלָם?!

הִנֵּה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ עָבְרוּ כְּבֹר כְּמָה שְׁנִים שֶׁהוּא פֹה
בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעָבְרָנוּ לֹא הָיָה כָּל-כָּף מְזֻהָר, לְדַאֲבוֹנָנוּ, נִכְשְׁלָנוּ
בַּעֲוֹנוֹת חֲמוּרִים, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ יוֹדֵעַ בְּאִילוּ פָּנִים
נִרְאָה. וְכֵן נִטְעָה אֶת עֲצָמָנוּ, וְזוֹ הַמַּעֲלָה שָׁאַנוּ מְקַרְבִּים לְרַבֵּנוּ ו"ל,
שָׁאֵמַר לָנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא), אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה
אַתְכֶּם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד. נִמְצָא, בְּזֶה שָׁאַנוּ מְקַרְבִּים
לְרַבֵּנוּ ו"ל, אֲזִי פָחוֹת אוֹ יוֹתֵר אֲנִי מִפִּירִים אֶת עֲצָמָנוּ. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן עב): מֵאִין יוֹדְעִים שֶׁמְקַרְבִּים אֶל צָדִיק
הָאֵמֶת, אוֹ אֶל אֵיזֶה רַמָּאי, צָבוּעַ וְשֶׁקֶרֶן, שֶׁ'עוֹבֵד' עַל בְּגִי-אָדָם?
אֵלֹא אִם נוֹפֵלֶת עָלֵינוּ שְׁפָלוּת, שָׁאַנוּ מִתְחִילִים לְהִתְבּוֹנֵן וּלְהִסְתַּפֵּל
עַל עֲצָמָנוּ וּמִצָּבָנוּ, סִימָן שָׁאַנוּ מְקַרְבִּים אֶל צָדִיק אֵמֶת, כִּי הָעֶקֶר
בְּזֶה הָעוֹלָם שְׁפָלוּת, לְרֹאוֹת אֶת הָאֵמֶת, לֹא לְרִמּוֹת עֲצָמוֹ, לְהִזְכִּיר
לְעֲצָמָנוּ הֵיטֵב מִי אֲנַחְנוּ. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן
סז): כְּשֶׁמְתַקְרְבִים אֶל הַצָּדִיק הוּא פּוֹקֵחַ לָנוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְהָעֶקֶר —
לְהִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמוֹ, לְהִסְתַּפֵּל הֵיכֵן אֲנִי אוֹחֲזִים עִם הָאֲרֻכָּעָה יְסוּדוֹת:
אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עֶפֶר, שָׁאוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ד'),
שֶׁכָּל הַתְּאוּרוֹת רָעוֹת בָּאוֹת מֵאֲרֻכָּעָה כַּחוֹת הָאֵלוֹ: כְּעֵס — בָּא מִכַּחַ
הָאֵשׁ, דְּבָרִים בְּטָלִים — בָּאִים מִרוּחַ, תְּאוּרוֹת רָעוֹת — בָּאוֹת מִכַּחַ
הַמַּיִם, עֲצָבוֹת וּמְרִירוֹת וְדַפְאוֹן — בָּאִים מִכַּחַ הָעֶפֶר, וְצָרִיךְ לִזְכֹּר
אֶת הָאֲרֻכָּעָה יְסוּדוֹת אֵלוֹ, עַד שֶׁיִּתְגַּלֶּה אֵלָיו שֵׁם הַיְי"ה בְּרוּךְ הוּא,
שְׁנֵה שָׁרֵשׁ הָאֲרֻכָּעָה יְסוּדוֹת. וְאֵיךְ זוֹכִים לָזֶה? אוֹמֵר רַבֵּנוּ ו"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ח'): כְּשֶׁלּוֹמְדִים הַרְבֵּה שֶׁלֶחֶן עֲרוּף, הַרְבֵּה
הִלְכָה. וְלָכֵן הִזְהִיר רַבֵּנוּ ו"ל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא יִחְסֹר לָהֶם
יוֹם אֶחָד מִלְּמוּד הִלְכָה (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט); וּבִפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ שֵׁם
רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁכָּל יְהוּדִי מְחֻיָּב לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הִלְכָה, וְעַל-יְדֵי
שְׁלוֹמְדִים שֶׁלֶחֶן עֲרוּף, מְבָרְרִים הַטּוֹב מִהָרָע, וְזוֹכִים לְאַמוּנָה בְּרוּרָה
וּמְזַכֶּכֶת. כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן סב):

כְּשִׁישׁ לְאָדָם אֱמוּנָה, אֲזִי מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָמָּה אָדָם
אֵינוֹ מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? כִּי אֵין לוֹ אֱמוּנָה. וְאִיךָ זֹכֶה
לְהִגִּיעַ לְאֱמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, שֶׁתִּהְיֶה לוֹ יִשְׁרוּת לֵב, וַיּוּכַל תָּמִיד
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ? עַל-יְדֵי לְמוּד הַלֵּכָה, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (תְּהִלִּים קיט, ז):
"אוֹדֶךָ בַּיָּשָׁר לִבִּי, בְּלִמְדֵי מִשְׁפָּטִי צִדְקָךָ", כְּשֶׁלּוֹמְדִים מִשְׁפָּטֵי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֹכִים לַיִּשְׁרוּת לֵב. רוֹאִים אִם-כֵּן, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל
מְלַמְּדֵנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת, שֶׁנִּסְתַּכַּל עַל עֲצָמָנוּ הַיָּטֵב, וְלֹא נִטְעָה
עֲצָמָנוּ.

הִנֵּה חָלְפוּ זְמִינוֹ כְּפִי שֶׁחָלְפוּ, חֲיֵינוּ בְּשִׁטּוֹת וּבִטְעוֹת רַבּוֹת,
וְהִנֵּה עֲתָה אֲנוּ רוֹצִים לַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אַבְל רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם,
אִיךָ אֲנוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן אֶחָד מִנִּי אֶלֶף אֲלָפִים חֲטָאִים וְעוֹנוֹת
שֶׁחֲטָאנוּ? ! הָאֲר"י ז"ל אוֹמֵר, שֶׁעַל כָּל חֲטָא וְעוֹן צָרִיכִים לְהִתְעַנּוֹת
כֶּךָ וְכךָ תַּעֲנִיּוֹתִים, כְּפִי מִסְפֵּר הָעוֹנוֹת. פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטּוּלָה, צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת פ"ד תַּעֲנִיּוֹת, וְאִם חֲטָא בְּזֶה עָשָׂר פְּעָמִים,
צָרִיךְ לְצוּם שְׁמוֹנֶה מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים יוֹם, אֲשֶׁר בְּקִשִּׁי אֲנוּ יְכוּלִים
לְצוּם יוֹם אֶחָד, וְהִנֵּה עַל עָשָׂר פְּעָמִים פָּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זֶרַע
לְבִטּוּלָה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צָרִיכִים לְצוּם כָּל-כֶּךָ הַרְבֵּה, וְאִם חֲטָא מֵאָה
פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צָרִיךְ לְצוּם שְׁמוֹנֶה אֲלָפִים אַרְבַּע מֵאוֹת יוֹם,
וּמִי יֵשׁ לוֹ הַכֹּחַ לַזֶּה? ! כְּתוּב בִּ"רֵאשִׁית חֲכָמָה" (שֶׁעַר הַתִּשְׁבּוּבָה, פֶּרֶק
ג', סִימָן י'): וּמִהַדְּבָרִים שֶׁצָּרִיךְ לְתַקֵּן, הוּא אוֹת בְּרִית הַפְּגוּם בְּהוֹצֵאת
זֶרַע לְבִטּוּלָה, שֶׁאֵין אָדָם בְּזִמְנָנוּ נִצּוֹל מִמֶּנּוּ בְּבַחֲרוּתוֹ. וְאִם זֶה כְּתוּב
בִּ"רֵאשִׁית חֲכָמָה", שֶׁנִּתְחַבֵּר לְפָנֵי אַרְבַּע-מֵאוֹת שָׁנָה, אֲשֶׁר הוּא הִיָּה
תַּלְמִיד שֶׁל ר' מֹשֶׁה קוֹרְדוֹבֵירוֹ ז"ל, מָה נֹאמַר אֲנִן בְּדוֹר הַזֶּה? ! הִנֵּה
עַל מֵאָה פְּעָמִים פָּגַם הַזֶּה צָרִיכִים לְצוּם 8400 יוֹם, שְׁזֶה כְּמַעַט רֹב
הַחַיִּים. וּמִכָּל שָׁכֵן, חֹס וְשָׁלוֹם, אִם אָדָם פָּגַם אֶלֶף פְּעָמִים בְּחֲטָא
הַזֶּה, אֵין סֵפֶר יָמִים צָרִיךְ לְצוּם, וְעָלָיו לַחֲיוֹת כְּמָה אֲלָפֵי שָׁנִים לְתַקֵּן
אֶת זֹאת. אִם אָדָם חֲטָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּמִשְׁכַּב זָכָר צָרִיךְ לְהִתְעַנּוֹת
רַג"ל תַּעֲנִיּוֹת, וְאִם עָבַר עָשָׂר פְּעָמִים עַל זֶה, צָרִיךְ לְצוּם 2330, וְכֵן
עַל אֶסְרֹר נִדָּה — 59 תַּעֲנִיּוֹת, עָבַר עָשָׂר פְּעָמִים עַל זֶה — 590
תַּעֲנִיּוֹת, מֵאָה פְּעָמִים — 5900 תַּעֲנִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵן הִלָּאָה

על כל חטא וחטא אומר האר"י ז"ל כמה תעניות וסגופים צריכים, כדי לכפר עליו. ומי יכול לעמד בזה? בא רבנו ז"ל, ונותן לנו תקון — עלבונות. אם יבזו אותנו בחרופין וגדופים, שפיכות דמים ובזיונות ונשתק, אומר רבנו ז"ל, זה עקר התשובה (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'). וכן אומר (שם סימן יא): אם תוציא יקר מזולל, יקר אותיות קרי', אם אדם חטא בפגם הברית, עקר תקונו — שיחזיר בני-אדם בתשובה. וספר רבנו ז"ל ספור מפלא (חיי-מוהר"ן, סימן תמז), שהיה עשיר גדול, והוציא פרוז: כל מי שרוצה הלואה, שיבוא אליו ויתן לו. ומי איננו צריך הלואה בעתים הללו? בכך באו מליונים ולוו ממנו כספים, ועשה עם כל אחד שטר וזמן פרעון. והנה עבר זמן הפרעון, ואף אחד לא בא לשלם ולהחזיר החוב. והעשיר מאד הצטער, ותכף בשעבר עוד יום ועוד יום, עוד שבוע ועוד חודש, ואף אחד לא בא להשיב את החובות, הצטער יותר ויותר, ושאל את עצמו: מה קרה? מדוע משלמים לי בחזרה הפסדים באלו? ובין כל אלפי אלפים אנשים שלוו אצלו כסף, היה עני אחד, שהוא לזה כמאתים שקלים בסך הכל, אבל היה הגון מאד, וכאב לו שאינו יכול לפרע חובו, ונסכם בדעתו לילך אל העשיר ולספר ספורו, שהוא עני מרוד, ובאמת רוצה להחזיר ההלואה, ומתביש מאד, היות שפרגע אין לו, ואולי יוכל לתת לו ארפה לעוד כמה חדשים. כששמע העשיר כל זאת, החל לצחק: וכי בזה שתחזיר לי את המאתים שקלים — זה יעזר לי? הלא אני הלויתי עשרות מליוני שקלים, לאלפי אלפי אנשים, ואין איש בא לפרע חובו. בזאת אינני לך, ותגבה את החובות שלי אצל בני-אדם, ואף אם לא תחזיר לי מהחובות הללו, כי אם חצי או שלישי או רבע, כבר יהיה אצלי רוח גדול, ואז אמחל גם על החוב הקטן שלך.

סים רבנו ז"ל ואמר, שזה סובב על מי שמקרב יהודים אל הקדוש-ברוך-הוא; כי כשזוכים לקרב יהודים אליו יתברך, אפלו שחטא אדם כפי שחטא, אם אפה מחזיר את חובותי, אומר הקדוש-ברוך-הוא, ומשיב בני אלי, אני מוחל לך גם על חובותיך.

וכאן נכללת מעלת הזוכים להפיץ ספרי רבנו ז"ל.

אָני יודע שׁיִשׁ יֵצֵר הָרַע גָּדוֹל לֹא לְהַפִּיץ, בְּכָל מִינֵי אֲמִתְּלוֹת:
 אֵין לִי זְמַן וְכֹחַ וְכוּ', אֵין זֶה מִתְּאִים לִי לְהַפִּיץ וְכוּ', כִּי מִקְבָּלִים
 בְּזִיוּנוֹת וְעִלְבוֹנוֹת וְכוּ', אָבֵל אִם אָדָם עוֹרֵךְ לַעֲצֹמוֹ חֲשָׁבוֹן: רְבוּנוֹ
 שֶׁל עוֹלָם, חֲטָאתִי, עֲוִיתִי, פֶּשַׁעֲתִי לִפְנֶיךָ, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, אֵין
 אָבֵר אֶחָד אֲצָלִי מִתְקֵן, כָּל אֵיבְרֵי מַלְאִים חֲטָאִים וְעוֹנוֹת וּפְשָׁעִים,
 וְאֵיךְ אָנִי יָכוֹל לַחֲזֹר אֵלֶיךָ, וְלָצוּם כָּל-כָּף הַרְבֵּה צוּמוֹת? ! אֵיךְ אָנִי
 יָכוֹל לִתְקֵן כָּל-כָּף הַרְבֵּה קִלְקוּלִים שֶׁקִּלְקַלְתִּי? ! אָבֵל אִם יוֹצֵא
 לְהַפְצָה וּמִפִּיץ, וּבִדְרוֹךְ פֹּה וְשָׁם מִקְבָּל עִלְבוֹנוֹת וּבְזִיוּנוֹת מִבְּנֵי-אָדָם,
 כְּגוֹן שְׂצוּעָקִים לוֹ: לֵךְ לַעֲבֹד, כָּלֵךְ מִפֶּה, וּשְׂאֵר כְּנוּיִים וְכַדוּמָה,
 כַּאֲשֶׁר מִקְבָּלִים אֶת זֹאת בְּאַהֲבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ עַל כָּל
 הָעוֹנוֹת. וְעַכְשָׁו אֲשָׁאֵל אֶתְכֶם: לֹא כִדָּאִי לַצָּאת לְהַפְצָה, וּלְדַבֵּר עִם
 בְּנֵי-אָדָם, לְחַזְקָם וּלְעוֹדְדָם, וּלְהַפִּיץ לָהֶם חוֹכְרוֹת וְקוּנְטֵרְסִים,
 הַמְצִילִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? ! וְלַפְעָמִים גַּם מִקְבָּלִים בְּזִיוּנוֹת
 וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים, וּבְזֶה מִתְכַּפֵּר לוֹ בְּלִי לָצוּם צוּמוֹת. הֲאֵין זֶה כִּדָּאִי? !
 הֲלֹא כָּלֵנוּ פְּגוּמִים, וְאֵין פְּגִינָנוּ יְפוֹת כָּלֵל, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-
 מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִמֵּן לט); וְאִם רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר אֶת זֹאת, שְׂרָאוֹי לָנוּ
 לוֹמֵר בְּבִכְיָה וּבְדִמְעוֹת שְׁלִישׁ, לְבָכוֹת וּלְהִתְנַעֲנֵעַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא: מִתִּי נִזְכָּה לְהַגִּיעַ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי כִפִּי מִדְּרָגָתִנוּ הַפְּחוּתָה עֲתָה,
 אֲשֶׁר כָּלֵנוּ אֵין פְּגִינָנוּ יְפוֹת כָּלֵל, וְאֵיךְ לֹא נִתְבַּיֵּשׁ? ! אֲזִי אִם רַבְּנוּ
 ז"ל אוֹמֵר כְּזֹאת, מָה יֵהָא אֶתָּנוּ? !

לְזֹאת הֶהָכְרַח לִי לוֹמֵר לָכֶם, אוֹלִי זֶה יִהְיֶה דְּבַר חֲדָשׁ, וְאוֹלִי
 שְׂמַעְתֶּם מִכָּבָר, מִכָּל מְקוֹם אֲחִזּוֹר עַל זֶה.

כְּשֶׁעֲזָרְנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לִפְנֵי אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנָה לְהִתְקַרֵּב
 לְרַבְּנוּ ז"ל, עַל-יְדֵי סֵפֶר קָטָן שֶׁמִּצָּאתִי, אֲשֶׁר הוּא הִבִּיאֲנִי לָמָּה
 שֶׁהִבִּיא, אֵף שֶׁעֲבַרְתִּי בְּשָׁנִים אֵלּוֹ צְרוֹת וְיִסוּרִים, שְׂאִינִי מֵאֲחֵל לְאֵף
 אֶחָד בְּעוֹלָם, רַק לְרוֹצְחִים הַגֵּרְמָנִים, יִמַּח שְׁמָם וְזָכָרָם, וּשְׂאֵר אֲמוֹת
 הָעוֹלָם, שֶׁהָרְגוּ וְרָצְחוּ וְטָבְחוּ נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, לָהֶם אָנִי מֵאֲחֵל אֶת
 אֲשֶׁר עֲבַרְתִּי מִשָּׁן אַרְבָּעִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים, סָבֵל רַב כָּל-כָּף, שְׂאֵין
 הַמְּקוֹם לְפָרְטוֹ. אָבֵל מֵאֵז שִׁזְכִּיתִי לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, לְקַחְתִּי אֶת
 כָּל הַהִתְקַרְבוֹת בְּרָצִינוֹת גְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, וּבְרָגַע שֶׁהִתְקַרְבְּתִי, בְּרוּךְ

השם לא הפרתי אף אחד, אלא התקרבותי רק על-ידי הספרים, ולכן לא היה מי שיעשה לי שטיפת מח. וכאשר פגשתי את אחד הנקרא מאנשי שלומנו, וכבר היה לי מטען שלם של כמה שנים שסימתי פעמים אין מספר ספרי רבנו ז"ל (ואין זו גזמא כלל!), אזי לא יכלו לומר לי אם רבנו ז"ל פן אומר את זאת אם לאו, כי, ברוך השם, הייתי בקי ומלא עם ספרי רבנו ז"ל. כי היתה תקופה שסימתי בכל חדש את כל ה"לקוטי-הלכות", משך שלשים חדשים רצופים, והיתה תקופה שגמרתי את ה"לקוטי-מוהר"ן" בכל יום ויום, דבר שבלתי אפשרי להסבירו ליצור אנוש, כי לא יבינו כלל. ותכף-ומיד כשנתקרבותי, קבלתי על עצמי — כשיעזר לי הקדוש-ברוך-הוא ואתחננו, אזי אפיץ את אור רבנו ז"ל בכל העולם כלו. ותהלה לאל, את הגדר השלמתי ושלמתי בתכלית השלמות שאין שלמות אחריה. הדפסתי את כל ספרי רבנו ז"ל פעמים אין מספר, והפצתי במו ידי רבבות רבבות ספרים, והלכתי מבית-הכנסת לבית-הכנסת, ברחובות, באוטובוסים, ברכבות, ספגתי עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, גרשני מבתיים ובתי-כנסיות ובתי מדרשות, שאיני יכול להסבירכם, כי זה היה דבר חדש, אף-על-פי-כן לא התפעלתי, והמשכתי להדפיס ולהפיץ, ואחר-כך הקמתי תלמידים ועוד תלמידים, שגם הם הפיצו והדפיסו, ועוררתי עוד אנשים, ומדוע? כי מוהר"ן ז"ל השאיר קדם הסתלקותו צוואה, ואמר: את זה תקבלו ממני, שיהיה יפוצו מעינותיך חוצה, העבודה שלכם יהיה להפיץ את אור רבנו ז"ל! ולכן לא הטעיתי את עצמי, וידעתי שזה אחד מהתקונים העקריים של רבנו ז"ל, מלבד ללמד את כל ספריו: "לקוטי-מוהר"ן", ועל כל תורה לומר תפלה מ"לקוטי-תפלות", ולמדתי הרבה "לקוטי-הלכות", ו"שיחות-הר"ן" ו"חיי-מוהר"ן", עד שהייתי בקי בהם בעל-פה, ובפרט ב"ספר-המדות", שרבנו ז"ל רצה שכל אחד מאנשי שלומנו ילמד בזה. אבל ידעתי שהעקר זה הפצה, והלכתי לבד עם סלים צמוסים בספרי רבנו ז"ל, ולא שבתי עד שרוקנתי את הספרים. וכן הלכתי עם אחרים, ואילו עלבונות ובזיונות קבלתי! אבל, ברוך השם, ידעתי שזו הצוואה של מוהר"ן ז"ל, ולא היו אצלי שום חכמות לחשב: זה לא מתאים לי, זה לא

דבר רבנו ז"ל וכו', לא ידעתי חכמות, אם מוהרנ"ת ז"ל אמר:
"יפוצו מעינותיך חוצה", אזי בטלתי שכלי לגמרי. ומאז ועד היום
אין אצלי חכמות וכו'.

אחי ורעי היקרים! מה אמר לכם, אולי כואב לשמע את
הדברים, אבל האמת עדה לעצמה, אינני יכול לסבל אדם שהוא
אחד בפה ואחד בלב, אינני יכול לסבל את השנאת חנם, את השקר,
כלם רוצים את הגאולה, ומה אנו עושים בשביל הגאולה?! האם
אנחנו גזעניים או לא?! ותגידו: "לא, מה פתאם, אנו אוהבים את
עם ישראל, יש לנו אהבת ישראל" וכו'... הבה נראה אם אנו
אוהבים את מי שאיננו מהחבורה שלנו, או איננו מהחסידות שלנו.
הבה נראה אם אנו אוהבים ספרדים, או אם ספרדים אוהבים
אשכנזים, ותכף-ומיד נתגלה לנו שקר אחד גדול. וזאת אני רואה
לדאבוני, גם בברסלב. ומחמת שאינני יכול לסבל דבר זה, על-כן
אני אומר את זאת פתוח. מדברים משיח, גאולה. אבל אם לא נעקר
מאתנו את השנאת חנם, אזי לנו ואזי לנפשנו! הנה אנו עומדים
בראש חדר מנחם-אב, בחדש זה צריכים לנחם את האבא, וכיצד?
על-ידי שיהיה שלום בין יהודים, ולא תהיינה ההסתות הפרועות,
כי כל כח הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו — שרויב על הנחש,
כמוכא בזהר, שהנחש שרכב עליו הסמ"ך-מ"ם, הוא הכשיל את
אדם וחוה. ומה היה חטא הנחש? שדבר לשון-הרע מזה על זה
ומזה על זה, וכך נמשך עד עכשו, עד שיבוא 'משיח' שהוא
גימטריה 'נחש', והוא יתקן חטא הנחש, ויפיל את הסמ"ך-מ"ם,
ימח שמו. ולכן לא בחנם שהסמ"ך-מ"ם אורב עליו מאד, ורוצה
להפילו, אבל מוהרנ"ת ז"ל צעק פעם: הסמ"ך-מ"ם מאד גדול,
אבל רבנו ז"ל יותר גדול ממנו! מי שטעם את הטעם של רבנו ז"ל,
לא ינוח ולא ישקט עד שהוא בעצמו ילך להפיץ, ומי שאינו הולך
להפיץ, סימן שלא טעם טעם רבנו ז"ל, ולא אכפת לו משאר נשמות
ישראל, ועל-כן אומר — זה בזיון לילך להפצה, לא מתאים לי,
הלא אני רב, שוחט, מזהל, מגיד שעור, וכי אתבזה ברבים?! לא
מתאים להתבייש. הינו הגאות שלו מעכבת אותו, וזה הסוד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל הַשָּׁנִים הִלְכָתִי בַּעֲצָמִי עִם שְׁנֵי סָלִים מְלֵאֵי סִפְרֵי רִבְנוּ ו'ל וְהַפְצָתִים, וְלֹא הִסְתַּכַּלְתִּי וְלֹא הִתְפַּעַלְתִּי מֵאֶף אֶחָד, יָדַעְתִּי שֶׁזֶה רָצוֹן מִוְהַרְנִ"ת ו'ל, שִׁיָּהִיָּה — יָפוּצוּ מַעֲנוֹתָיִךְ חוּצָה, וְאִם אָנוּ אוֹהֲבִים אֶת מִוְהַרְנִ"ת ו'ל, עָלֵינוּ לְקַיֵּם צִוְּיָתוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שָׂאֵר אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁאִינָם עוֹשִׂים כֵּן, אוֹ שְׂאוּמְרִים שֶׁזֶה לֹא צָנוּעַ וְכו'. שְׁמוֹ שְׁמִים! חֲטֵאֵנוּ בַּעֲרִיּוֹת, בַּעֲוֹן נִדָּה, שְׁצָרִיכִים לְצוּם 59 יוֹם, וּמִי יֵשׁ לוֹ הַכַּח לָזֶה?! מִי יָכוֹל לְצוּם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה תַעֲנִיּוֹת?! וְזֶה רַק כְּשֶׁעָבְרוּ פַעַם אַחַת עַל הָעוֹן הַזֶּה, מִכָּל שָׁכֵן אִם חֲטָאוּ עֶשֶׂר פְּעָמִים וְכו' וְכו', מִי יָכוֹל לְצוּם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה יָמִים?! שֶׁזֶה חֲשָׁבוֹן שֶׁל כֶּמֶה שָׁנִים, כִּי יֵשׁ חֲגִים וְשַׁבָּתוֹת וְכו' שֶׁבָּהֶם אֵין צָמִים, וּמִכָּל שָׁכֵן אִם חֲטָאוּ בְּזֶה מֵאָה פְּעָמִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וּלְפַתַּע נַעֲשִׂים צָדִיקִים — זֶה לֹא צָנוּעַ וְכו'. הָאֵם זֶה כֵּן צָנוּעַ לַעֲבֹר עַל אֲסוּר כָּרִיתוֹת וְשָׂאֵר חֲטָאִים — חֲלוּל שַׁבָּת, טָרְפוֹת וְנִבְלוֹת, וְשָׂאֵר אֲסוּרֵי דְאוֹרִיָּתָא וְאֲסוּרֵי דְרַבָּנָן?! לְפַתַּע נַעֲשִׂים צָדִיקִים וְצָדִיקָנִיּוֹת, שֶׁלֹּא צָנוּעַ לִילֵךְ לְהַפְצָה, הָאֵם לְחֲטֵא — זֶה כֵּן הִיָּה צָנוּעַ וְכו'?! וְכִמּוֹ-כֵן מִתְרַצִּים בְּכָל מִינֵי אֲמִתְּלָאוֹת, שֶׁזֶה בְּטוֹל תּוֹרָה וְכו'. בּוֹדָאִי צָרִיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, וְאֶדְרַבָּהּ, מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת מִקְרָב לְרִבְנוּ ו'ל, הוּא לוֹמֵד תּוֹרָה יוֹתֵר מִכָּלם, כִּי נִתֵּן לָנוּ רִבְנוּ ו'ל סִדְרֵי-דֶרֶךְ-הַלְמוּד, שְׁזוֹכִים עַל יָדוֹ לְטִיֵּל בְּכָל הַתּוֹרָה, כַּמוֹכָא (שִׁיחֻת-הֶר"ן, סִימָן עו), וּמִדְּפִס בְּקוֹנֵטְרָס: "סִדְרֵי-דֶרֶךְ-הַלְמוּד". וְעַל-כֵּן מִתִּי נַעֲשֶׂה גַם אֲנַחְנוּ לְנִפְשֵׁנוּ?! אִם נִרְאֶה מֶה קוֹרֶה הַיּוֹם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַמְסִיּוֹן עֲמִלִּים וְלוֹכְדִים בְּרִשְׁתָּם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְהַעֲרַב-רַב מַעֲבִירִים עַל הַדַּת מְלִיּוֹנֵי יְהוּדִים, עַד מְלִיּוֹן וַחֲצִי יְלָדִים אֵינָם יוֹדְעִים מֶהוּ חֲנוּךְ שֶׁל תּוֹרָה, חֲנוּךְ שֶׁל אֲמוּנָה, "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הֶ'יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֶ'יְיָ אֶחָד". וְהִנֵּה אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הִיקָרִים יוֹצֵאִים לְהַפְצָה, אֶתֶם יוֹדְעִים כֶּמֶה בַּעֲלֵי תְשׁוּבָה עֲשִׂיתֶם?! כֶּמֶה נַחַת-רוּחַ גְּרַמְתֶּם בְּשָׁמַיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַחֲזָרְתֶּם נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ?! אֵיזָה רַעַשׁ גְּרַמְתֶּם לְמַעֲלָה?! הֲרִי זֶה כְּפֹרֶת עֲוֹנוֹת הַכִּי גְדוֹלָה. וְכָתוּב בְּזֹהָר (נֶשָׁא קַכּה): וּפָאָה מֵאֵן דְּאֲחִיד בִּידוּהֵי דְחִיבָא [אֲשֶׁרִי הָאָדָם הָאוֹחוֹ בִּידִים חִיבוֹת]!

הַיּוֹם הִזָּה לִי שְׁעוֹר בְּרַבִּים, כְּשִׁסְיַמְתִּי אֶת הַשְּׁעוֹר, אָמַר לִי יְהוּדִי מִן הַשּׁוֹמְעִים דְּבָרִי: אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם וּלְסַפֵּר אֶת סִפּוּרֵי הָאִישִׁי. (וְאִסְפְּרוּ בְּקִצּוֹר נִמְרָץ): אֲנִי וְאִשְׁתִּי הֵייוּנו חִילוּנִים, וּלְפִתְעָה נִתְפָּסָה אִשְׁתִּי בְּבַעַל דְּמִיּוֹן, שְׁקוּרָא עֲצָמוּ מְקַבֵּל, וְעָבַד עָלֶיהָ מָאָד, וְאֲנִי בְּתוֹר חִילוּנִי לֹא חִבַּבְתִּי אֶת הַדְּרָךְ שֶׁל אִשְׁתִּי, וְאִמְרַתִּי לָהּ שְׁמִשְׁהוּ אֵינוֹ מְרִיחַ טוֹב, וּבּוֹדָאִי נִתְפָּסָה בְּמִלְכָּדָת וְכוּ', וְהִיא בְּאַחַת צוּעָקָת: הָרִי הוּא מְקַבֵּל! וְכַמּוֹכֵן, הַמְקַבֵּל הִזָּה עָבַד עָלֶיהָ מָאָד, וּבִמְקוֹם 'מְקַבֵּל' גִּעְשָׁה 'מְקַבֵּל', וְסַחַט מִמֶּנָּה כִּסְפִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזֹבֵן, (כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה לְרַבִּים, וּיְכַבֵּר תְּפִסּוּהוּ הַחֲכָמִים וְהַגְדוּלִים וּפְרִסְמוּהוּ בְּרַבִּים כְּנוֹכַל וְצָבוּעַ). וְאִשְׁתִּי נִסְתָּה לְהַשְׁפִּיעַ עָלַי, שְׁאָבוּא גַם אֶל הַמְקַבֵּל. וְעִנִּיתִי לָהּ: הָרִי אֶת מֵאֲמִינָה בַּה', תִּתְּפַלְלִי אֵלָיו שְׁיִגְלָה לָךְ אִם זֶה אֵמֶת אִם לֹא. וְהִיא הִחֲלָה לְהִתְפַּלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ: בְּעָלִי אוֹמֵר שְׁאֲנִי בְּטָעוֹת, וְאֲנִי אוֹחוֹזָת שְׁאֲנִי בְּאַמָּת, וּמִי צוֹדֵק וְכוּ'?! וְתַכְךָ כְּשִׁסְיָמָה לְהִתְפַּלֵּל, מִצָּאנוּ לְפִתְעָה בְּבֵית קוֹיְנִטְרָס: "דְּמִיוֹנוֹת שְׁוֹא", וּפְתַחְנוּהוּ וְקָרְאוּ מִמֶּנּוּ קָטַע בְּאַמְצָעִיתוֹ: "הַשְּׁמָרוּ מָאָד מִרְמָאִים וְצָבוּעִים וְכוּ' הָעוֹבְדִים עָלֵיכֶם". [וּמִמֶּשׁ נִתְקַיֵּם אֲצִלָּם מַה שְׁאוּמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁאִם יֵשׁ לְאָדָם הַתְּבוּדָדוֹת, אֲזִי נִפְתַּחַת לוֹ הַדַּעַת]. וּמֵאֲז חֲזַרְנוּ בְּתִשְׁבּוּכָה שְׁלָמָה, וְעוֹבְנוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, וְהִפְכְּנוּ זֹוג לְתַפְאֶרֶת.

וּלְגַבִּי מַה אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם אֶת זֹאת? אֵלָּא מִי יוֹדֵעַ אִם לֹא אֶחָד מִכֶּם הִפִּיץ אֶת הַקּוֹיְנִטְרָס הַזֶּה, וְהִגִּיעַ לִידֵי הַזּוּג, שְׁפִיּוֹם הֵם שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהִירִים בְּקִלָּה כְּבַחְמוּרָה. לְמַדִּים מִכָּאן, מַה חוֹבֶרֶת אַחַת יְכוּלָה לַפְעֵל. וּבּוֹדָאִי יִשְׁנֵם מֵאוֹת וְאַלְפֵי סִפּוּרִים. וְלָכֵן אֶף אֶחָד לֹא יַעֲבֹד עָלֵיכֶם, שְׁזֶה בְּטוֹל תּוֹרָה, וְזֶה לֹא צָנוּעַ, עָלִינוּ לַעֲרוֹךְ אֶת הַחֲשָׁבוֹן הַיָּטִב הַיָּטֵב — מַה עָשִׂינוּ עַד כֹּה?! וְכַמָּה תַּעֲנִיּוֹת הִזָּה עָלִינוּ לְהִתְעַנּוֹת עַל הַחֲטָאִים וְהָעוֹנוֹת שֶׁחָטָאנוּ נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ?! אֲנִי חוֹשֵׁב שִׁירָאָה וּפְחָד יִפְלוּ עָלֵינוּ. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ו"ל סִפֵּר לָנוּ אֶת הַסִּפּוּר מִהַגְבִּיר, שֶׁהִלּוּה כֶּסֶף וְאָמַר לְעָנִי: אִם תִּגְבֶּה אֶת חוֹבוֹתִי, אֶמְחַל עַל הַחוֹב שְׁלָךְ. וְתִתְּבוֹנְנוּ בְּחַיֵּי-מוֹהֲרָן, סִימֵן תִּמְזוּ, דְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו"ל שֶׁם שְׁאוּמֵר, שְׁצָרִיכִים לְקָרֵב יְהוּדִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,

ועל-ידי-זה ימחלו לנו על חטאתינו. וכן תתבוננו בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד, בשורה האחרונה: אם תוציא יקר מזולל, אתון דדין פאתון דדין. תתבוננו בצואת מוהרנ"ת ז"ל, שגדפסה בצורת מכתב שכתבו אנשי שלומנו בספר: "עלים לתרופה" מכתבי מוהרנ"ת ז"ל, שאמר לפני הסתלקותו: העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה. אם תעינו בכל אלו, אני בטוח שלא תהיינה לכם שום מניעות. וזאת אני עשיתי, שהתגברתי, ברוך השם, על כל המניעות, אף שסלקו אותי לא פעם אחת מבית-הכנסת ובית-המדרש, משיבות, אבל המשכתי, כי ידעתי שזה התקון שלי. והיום, ברוך השם, כל-כך נתפשטו ספרי רבנו ז"ל בעולם, שמי שבא להפיץ, מקבלים את פניו בשתי ידיים, ובשאלה: מה יש לך היום, איזו חוכרת הבאת וכו'? ונוטלים את זאת בשמחה אין קץ.

לזאת אבקש את כל אנשי שלומנו — אל תהיו בטלנים! אם אנחנו רוצים את הגאולה, את סוף נקץ צרות ישראל, הבה ונתחיל להפיץ את אור רבנו ז"ל, וזה יכניס את השלום האמתי לעם ישראל. כי ספרי רבנו ז"ל מכניסים שלום בנשמות ישראל, שיאהבו זה את זה, ולא תהיה גזענות. ולכן תראו כמה מאנשי שלומנו שנקראים חסידי ברסלב עוסקים בהפצה? אף אחד. ויש להם כל מיני נמוקים. אבל אנו, ברוך השם, מאנשי הפעל תפלה, שהוא שלח את אנשיו לכל המקומות, להחדיר ענין התפלה לכל עם ישראל, ותפלה מביאה שלום. ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רלט), שאי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא אלא על-ידי שלום, כדכתיב (תהלים קכב, ח): "אדברה נא שלום". ולכן תקן האר"י הקדוש קדם התפלה, לקבל על עצמנו מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך", כי בלי שלום אי אפשר לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא. אקוה שדבורים אלו יכנסו אליכם.

ונחזור עתה אל מה שהתחלנו. באתי מהלוויה של הצדיק מבאבוב זי"ע. אני מפיר אותו כבר ארבעים שנה, הוא היה יחיד בדור בענין שלום, כל-כך הרבה פעמים רצו להכניסו ולסבכו באיזה ריב ומחלוקת, והייתה לו חכמת שלמה, וידע להתחמק מכל מיני

קטטות. ותמיד הורה לתלמידיו ולחסידיו שלא יהיו מערבים בשום מחלקת, ואמרם: שלא יהיה לכם עסק עם שום מחלקת בעולם. וזה השבח הכי גדול בדור הזה, שיכולים לשבח בן-אדם, שאף פעם לא חלק על אף אחד, ולא ענה לאלו שצחקו ולעגו לו. ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים. ועלינו ללמד מזה מוסר השכל, שגם בדור הזה המלא שקר ופוליטיקה, מפלגות ופלוגים, יכולים לחיות בזה העולם, ולא להסתבך בשום מחלקת.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזה להתאחד יחד ולהפיץ אור רבנו ו"ל. ואבקש את כל אנשי שלומנו, תלמידי "היכל-הקדוש", שאלו הדבורים יכנסו היטב בלבם, ואפלו אלו שאינם יכולים בכל יום לצאת להפצה, על-כל-פנים פעם בשבוע ילכו להפיץ, ואפלו אם אינם יכולים פעם בשבוע, על-כל-פנים פעם בערב ראש-חדש, אז כבר לא יכולים להתחמק. כי זהו תקון על כל העוונות שבעולם. ומכל שכן שמקבלים עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, זה מכפר על הכל.

אני מקווה מאד להקדוש-ברוך-הוא, שהדבורים הללו שאני מדבר מעמק לבי, יכנסו אל לבכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרכח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חדש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

באתי לברך אתכם בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על הולדת בנכם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו להכניסו בביתו של אברהם אבינו בעתו ובזמנו, ותרוו ממנו ומכל יוצאי חלציקם נחת דקדשה. מה אמר לכם! אתם שניכם צריכים לקחת את עצמכם בידיכם,

וּלְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְכָל בֶּר יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֵמַת כָּל זְמַן שְׁאֲדָם חֵי בְּזֶה הָעוֹלָם, מְצִיָּה עָלָיו לְפָרֶסֶם וּלְגִלוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֶה הִיָּה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, זֶה לְמוּד אֱמוּנָה עִמָּךְ עִמָּךְ מִי יִמָּצְאוּ, רַק רַבֵּנוּ ז"ל הִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלִבוֹשִׁים כָּל-כֶּף פְּשׁוּטִים, עַד שֶׁזֶּה שִׁיף לְכָל הַמוֹן-עַם, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל לָקַח אֶת כָּל חֲכָמַת הַקְּבֵלָה שֶׁל הָאָרֶץ ז"ל וְשֶׁל הַקְּדֻמוֹנִים, וְכֵן אֶת כָּל הַלְמוּד שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע וְתַלְמִידָיו, וְהִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּלִבוֹשׁ כְּזֶה, עַד שֶׁהָכִי גְרוּעַ וְהָכִי גְמוּדָה, יְכוּל גַּם-כֵּן לְהַשִּׁיג אֱלֻקוֹת, וְעָלָיו הָרָאָיָה, כִּי תַכְף-וּמִיד כְּשֶׁאֲדָם לִוִּיד אֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, הוּא נִתְעוֹרֵר וּמִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּהּ, זֶה אֵין בְּשׁוּם מְקוֹם שֶׁבַּעֲוֹלָם, כִּי הָעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, הִיא עֲבוּדָה שֶׁל צְדִיקִים קְדוֹשִׁים. וְרַבֵּנוּ ז"ל הִלְבִּישׁ אֶת זֶה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁאֲפִלּוּ הָכִי פְּשׁוּטִים, גַּם-כֵּן יִשְׁיִגוּ אֱלֻקוֹת. וְלָכֵן רָאוּ שְׂנֵיכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְצֵאת וּלְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אֲדָם בַּעֲבוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדֶכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרכט.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר דְּבָרִים, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַתָּקֵר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִגְמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֵן אֲמַת, שֶׁעָכְשׁוּ בָּא עֲנִין מְאֹד דְּחוּף, שְׁעוֹשִׁים עָרֵב בְּבֵת-יָם בַּעֲבוּר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, עִם כָּל זֹאת חֲשַׁבְתִּי, שְׁטוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת הַפֶּר-מְצִיָּה בְּיוֹם רֹאשׁוֹן, י"ד מְנַחֵם אָב אֶתָּה וְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,

וְכֵן זֶה לֹא יִפְרִיעַ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְאֲנִי מִקְנֶה שְׂכָף יִסְתַּדֵּר, כִּי פְּשׁוּט נִקְלָעְתִּי בְּחֻבּוֹת עֲצוּמִים בְּעֵנִין בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיֵּשׁ הַמּוֹן עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ, שֶׁלֹּא חִלְמָתִי עַל זֶה, לְזֹאת אֵין לִי בְּרָרָה, אֲלֹא לַעֲשׂוֹת אֶת הַעֲרֵב הַזֶּה.

בְּעֵנִין בִּנְךָ שְׂיָבוֹא, הוּא כָּכָר יָכוֹל לָבוֹא מֶה שְׂיִיתֵר מֵהָר, הֶרְגַּע שֵׁישׁ לוֹ וַיְזֶה, הוּא כָּכָר יָכוֹל לָבוֹא לְלַמֵּד אֶתָּנוּ, הוּא וְכֵן הֵבֵן שֶׁל ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר.

נָא וְנָא רֵאזָה לַחֲזוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּהְיֶה שְׂבוּר בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֹּן, כִּי עֲלִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אִפֹּן שֶׁהוּא, וּבִאֲמַת כָּל הַמְּרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עֲלֶיךָ, תִּהְפֹּף אֶת זֶה לְמַתִּיקוֹת, כִּי אֵי אִפְשָׁר לְהַשִּׁיג אוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אֲלֹא כְּשֶׁאֲדָם שֶׁפֶל עָנוּ וְסִבְּלָן, וּמִרְגִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ כְּלֹא, פְּרוּחַשׁ עַל הָאֲדָמָה וְכוּ' וְכוּ', וּכְפִי בְּטוּלוֹ שְׁמִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרִי, בֵּן מֵאִיר בּוֹ הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, אָבֵל זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בָּלֵב אֲמַת, כִּי לְמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב אֲמַת, וְשֶׁקֶר אֵין לוֹ שׁוּם חֲשִׁיבוּת לְמַעֲלָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, לְכֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוּלָם, וּמֶה שְׁעוּלָה עַל לִבָּךְ בְּכָל פַּעַם אֵיזוֹ חִלְשׁוֹת הִדְעַת, אוֹ אֵיזָה שְׂכָרוֹן לֵב, תִּהְפֹּף אֶת זֶה לְקַדְשָׁהּ, וְתִהְיֶה נַעֲשֶׂה מְרַפָּה לְאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשֹׁף עֲלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדִבְקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

מֶה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הֵיקָר! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (פְּסָחִים ג.): אֲשֶׁרִי מִי שֶׁבָּא לְכָאן וְתִלְמוּדוֹ בִּידוֹ; וּפִרְשׁוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר יְדוּעַ שְׂמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר יָד הוּא בְּסוּד אֲמוּנָה וּבְסוּד תְּפִלָּה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יז, יד): "וַיְהִי יְדִיו אֲמוּנָה", וְתִרְגּוּמוֹ: "וַיְהִי יְדִיו פְּרִישָׁן בְּצִלוֹ, וְזֶה הַפְּרוּשׁ: וְתִלְמוּדוֹ הֵינּוּ הַתּוֹרָה, קְשׁוּרָה בִּידוֹ הִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה, כִּי רַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד לַעֲשׂוֹת מִהַתּוֹרוֹת תְּפִלוֹת, מֶה שְׁלוּמֵדִים צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת מְזֶה תְּפִלָּה, וְעַל-כֵּן רֵאזָה לְהִרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ כָּל מֶה שֶׁאַתָּה לוֹמֵד, תַּעֲשֶׂה מְזֶה תְּפִלָּה, וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

אוֹדוֹת שֶׁשֶׁאֵלֶּת בְּעֵנִין הַמַּגְבוֹת וְכוּ', אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לוֹמֵר דְּבָר

נִגְדַּח חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, כִּי אִם חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים מְסַפְּרִים עַל ר' אֶלְעָזָר בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, שְׁמָצָא אָדָם שְׁמַנְגָב אֶת יָדָיו בְּכֶגֶד חֲבֵרוֹ, אִזְּ תִּכְף־וּמִיד הוּא אָמַר שֶׁהוּא גִּנָּב, אִזְּ אֵיךְ יְכוּלִים לְהַגִּיד שֶׁקָּר כָּזָה בְּשֵׁמִי, שֶׁתִּכְף־וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מְנִיחַ מִשְׁהוֹ, אִזְּ הַפֶּקֶר, לֹא מְנִיחַ וְלֹא מְקַצְתִּיהָ, אִם אֶחָד נֹגֵעַ דָּבָר שֶׁל שְׁנִי, הוּא נִקְרָא גִּנָּב, וְצָרִיכִים לְדַבֵּר תָּמִיד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִנְיָן זֶה, כִּי, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הֵן עֲנִין הַגִּנְבָה וְהַגְזֻלָּה וְהַזְלוּזָה בְּמִמּוֹן חֲבֵרוֹ נַעֲשֶׂה כְּהִתֵּר, וְצָרִיכִים לְהִתְיַעַע עַל זֶה מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וּמִדֵּי שָׁבַת בְּשַׁבָּתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל דְּבָרִים כָּאלוֹ, כִּי בֵּין אָדָם לְחֲבֵרוֹ אֵינוֹ נִפְרָד מִבֵּין אָדָם לְמָקוֹם, וְהֵם הוֹלְכִים בְּיַחַד, וְהֵבֵן.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבִּקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁיתְרַחֵב לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּיָחִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר דְּבָרִים, רֹאשׁ־חֹדֶשׁ מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִכֶּם, וְאֵיךְ אַתֶּם מִתְחַזְּקִים, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל מִינֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְקִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, וְאָדָם צָרִיךְ לְהִתְחַזֵּק מִעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוֹם דָּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִכֶּם.

בְּעִנְיַן הַחֲנוּת, לְדַעֲתִי, זֶה דְּבָר מְצִין, לְפִתּוֹחַ חֲנוּת מְכֻלָּת, אֲבָל אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם מֵרֹאשׁ, שְׁאַתֶּם צָרִיכִים לְפִתּוֹחַ מְכֻלָּת, רַק בְּתַנְאֵי לְגִבּוֹת מְזֻמָּן, וְאִזְּ תִּצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, תִּתְּנוּ מְחִיר זוֹל יוֹתֵר מִכָּל הַמְּכּוּלּוֹת, כִּי בְּדָבָר שֶׁל מֵאֲכָל, אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (צִין צְרוּבִין

כט:) מי שִׁיכּוֹל לְמַכּוֹר יוֹתֵר זוֹל — תּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה, וְאֵין זֶה בְּכָלֵל מְקַפֵּחַ פְּרִנְסַת חֲבֵרוֹ, אֲדִרְבָּה, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיֵּאדִיר, וּבִפְרָט בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂכָלִם עֲנִיִּים, וְלָכֵן תִּפְנְסוּ בְּמַרְץ גָּדוֹל לִפְתּוֹחַ מַכְלֵת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם הַצְלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, אַף וְרַק אִם תַּעֲשׂוּ לַעֲצָמְכֶם גָּדֵר, מֵאַחֵר שְׂאֵתֶם מוֹכְרִים כָּל-כֶּף זוֹל, צָרִיכִים לְשֵׁלֶם מִזְמָן, אִם לֹא — לֹא מוֹכְרִים, אִם תִּלְכוּ בַצּוּרָה כְּזוֹ, תִּרְאוּ שֶׁתִּצְלִיחוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחַת יְחִיד, וְלֵאָהֵב אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וּלְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי זֶה יִסּוּד בַּהַצְלָחָה — כְּשֶׁהִבְעֵל וְהֵאֱשָׁה מַכְבְּדִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, וְיֵשׁ בִּינֵיהֶם הִבְנָה הַדָּדִית, וְעוֹזֵרִים אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתִּצְלִיחוּ, וְתִרְוּ רַב נֶחֱמַת מִיִּלְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלא.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר דְּבָרִים, רִאש־חֲדָשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדֵּל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁפְּעוּלָם לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיִּסּוּד וְהַעֲקָר בַּעֲבוּדַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדַע, שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ כָּל מִינֵי צָרוֹת וּבִעֵיוֹת וְכו', וְכו', שְׂאֵתָה נּוֹפֵל בְּעֵינֵי עֲצָמְךָ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה רַק לִהְיוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הִיא הַיִּסּוּד בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּכְפִי שֶׁתִּתְגַּבֵּר בְּמַדַּת הַשִּׂמְחָה, כֵּן תוּכַל לַעֲבֹר עַל הַכָּל בְּזֶה הָעוֹלָם.

יְדוּעַ, אֲשֶׁר חוֹתָמוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֱמֶת, וְאַדָּם צָרִיךְ לְהִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לִילֵךְ בְּדַרְכֵי קוֹנוֹ, תְּמִיד לְהַמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ רַק

אַל הָאָמֶת, וּמִהִי הָאָמֶת? הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִנִּישִׁי שְׁלוֹמִנוּ תְּמִיד
 דְּבָרוּ מִנְקֻדַּת הָאָמֶת, שֶׁזֶּה נִדְמָה כְּמוֹ חֲתִימָה, אֲנַחְנוּ רוֹאִים טֹשֶׁעַק,
 אִם אֵין חֲתִימָה, זֶה לֹא שׁוֹה כְּלוּם, כְּחֶסֶףא בְּעֶלְמָא, פֶּסֶת נִיר, שְׁלֹא
 שׁוֹה לְשׁוּם דְּבָר, לֹא-כֵן אִם יֵשׁ עַל זֶה חֲתִימָה, אִזּוּ הוּא כְּבָר חֵיב
 עַל כָּל מֵה שֶׁכָּתַב שָׁם. כְּמוֹ-כֵן אִם אָדָם הוֹלִךְ בָּאָמֶת, הוּא גִדְּבָק
 בְּקוֹנוֹ, וּמִכָּל שֶׁכֵּן כְּשֶׁהִשְׁמַחָה שְׁלוֹ הִיא שְׁמַחָה אָמֶתִית, שֶׁשְׁמַח
 בְּחֻלְקוֹ, וְאֶפְלוּ שְׁמַרְגִּיש אֶת עֲצָמוֹ עִרֵם לְגַמְרִי, וְאֵין לוֹ כְּלוּם, עִם
 כָּל זֹאת הוּא מַחֲיָה אֶת עֲצָמוֹ עִם כָּל גִּקְדָּה וּנְקֻדָּה שֶׁיֵּשׁ בּוֹ, זֶה מְאֹד
 מְאֹד חָשׁוּב לְמַעֲלָה, כִּי לְמַעֲלָה בְּשָׂמִים מְאֹד חָשׁוּב אָמֶת. וְלִכֵּן רָאָה
 לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הָאָמֶת, לְהִיּוֹת בְּשְׁמַחָה בָּאָמֶת, וְכֵן תִּדְבֹּר
 עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּאָמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ תְּמִיד, וְשׁוּם
 דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתַּפְלֵל בַּעֲדָךְ, שֶׁתַּצְלִיחַ דִּרְכָּךְ תְּמִיד, וּתְבַשֵּׁר לִי תְּמִיד
 בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

רָאָה לְכָתֵב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר דְּבָרִים, רֵאשִׁיחֵךְ מִנְחָם-אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיָּקָר לִי
 מְאֹד ... גִּירוּ יֵאִיר.

זֶה כְּמֵה שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְכָתֵב לָךְ, אֲבָל מֵרֵב טְרוֹדוֹתִי הָעֲצוּמוֹת לֹא
 יוֹצֵא לִי.

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ —

חלישות הדעת, צרות ויסורים ומכאובים וכו', וכו', והרבה פעמים
 נדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה ממך, עם כל זאת עלי לומר לך,
 כשאדם בא בלב אמת אליו יתברך, ומבטל את עצמו לגמרי מכל
 וכל אליו יתברך, על-ידי-זה נמתקים ממנו כל הדינים. ואתה צריך
 לזכור, אשר סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ובנדאי תזכה
 לפרנסה בשפע מהשמים, סוף כל סוף צור לך הקדוש-ברוך-הוא,
 שיש לך בן תלמיד-חכם, וחתן תלמיד חכם, יעזר הקדוש-ברוך-
 הוא, שיקים אצלך (ישעיה נט, כא): "לא ימוש מפיו ומפי ורעה ומפי
 ורע ורעה", ובזה אתה צריך מאד מאד לשמח, כי לא כל אחד זוכה
 לילדים תלמידי חכמים כמו שאתה זכית, ולכן בעת שמר וצר לך,
 ברח לך אל מקום פנוי, שאין שמה בני-אדם, ובפרט בין החרים,
 ותשב שם על איזה סלע, ותשפך את נפשך אליו יתברך, ותבקש
 ממנו יתברך כל מה שאתה צריך, כי אם אדם נמצא בעת צרה, והוא
 מבטל את עצמו בכל מכל כל אליו יתברך, ממשיך על עצמו אור
 וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו. לכן אני מאד מאד מבקש
 אותך, ידידי היקר ... גרו יאיר, תתחזק ותראה איה שיאיר עליך
 מלך הכבוד בהארה גדולה ונפלאה מאד, רק חזק ואמץ, ותהיה חזק
 מאד ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים
 בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש
 רש"י ו"ל, וזה מסגל לפרנסה וליראת שמים, ומי שנוהר בזה,
 עולמו יראה בחייו, ותראה, אהובי, ידידי! אשר רב בני-אדם
 שסובלים מה שסובלים, הוא רק מחמת שלא נזהרים בזה. ולכן
 ראה להתחזק, ותראה נסים נגלים שייעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
 מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר דברים, ראש-חודש מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! בזה העולם צריכים להתחזק בכל
מיני אפנים שבְּעוֹלָם, ואסור לאדם לפל בדעתו בשום פנים ואפן,
ואף שמגיעים מצבים, שאדם חושב שאבד מנוס ותקוה ממנו, והנה
סוף וקץ וכו' וכו', צריך לדעת בו ברגע, שאם יבטל את עצמו
לגמרי אל האין סוף ברוך הוא בלב אמת, אז יזכה להמשיך על
עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי כשאדם
משתחנה רק אליו יתברך, ולא אל בשר ודם, וממליך מלכותו עליו,
אז נמתקים ממנו כל הדינים. ולכן ראה לבטל את עצמך לגמרי אל
האין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך, איך שאין שום מציאות
בלעדיו יתברך כלל, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל
הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות
אלקותו יתברך, ותגיל את עצמך לדבר עם כל בנִי-אדם רק דבורי
אמונה והשגחה פרטית, אין לך דבורים אחרים, ואז תראה איך
שימתקו ממך כל הדינים על-ידי פלא עליון.

תשתדל מאד להתפלל ערב ובקר וצהרים במנין דיקא, להכליל
עם נשמות ישראל, וזה מאד מאד חשוב בשמים, כשבר ישראל
נכנס לבית-הכנסת, אז יוצאים כרוזים בכל העולמות: "אשרי הַבֵּן
שָׁבָא אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ, וּנְכָאָה הוּא בְּעֶלְמָא הַדִּין, וּנְכָאָה הוּא בְּעֶלְמָא
דְּאַתִּי".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר דְּבָרִים, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גִּירוּ יָאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לִשְׁמַע הַטוֹב
מִמֶּךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדֵי הַיָּקָר! רָאָה לִשְׂמַח מָאד עַל נֶעַם חֻלְקָנוּ,
שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבֵּנוּ ז"ל,
וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים לִשְׂמַח מָאד מָאד עַל הַשְׂמִיחָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת, שֶׁאַנְחָנוּ
בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵף שְׁאַחֲרֵים אֵינָם מִתְחַזְּקִים בָּזֶה, מָה יֵשׁ לָנוּ
עִם אַחֲרֵים?! אֲנִיחָנוּ צְרִיכִים רַק לְבִטֹּל אֶת עֲצָמָנוּ אֶל רַבֵּנוּ ז"ל,
וּלְקַבֵּל אֶת לְמוּדוֹ הַטוֹב, שֶׁגָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם
כָּלֵל, וּכְכֹל שְׁאֵדָם מְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְעַל כֹּל אֲשֶׁר יֹאמַר
כִּהּוּא זֶה הוּא עוֹשֶׂה, זֶה נִקְרָא שְׁלֵמוֹת הִתְקַרְבוֹת לַצְּדִיק, כַּמּוּבָא
בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"ג); כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל
מִהַצְּדִיק, אֲלֵא כְּשֶׁזּוֹכִים לְהַשְׁלִיךְ אֶת שְׂכָל עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי לְגִמְרֵי, וּכְמוֹ
שֶׁבִמְקוֹה אֵי אֶפְשָׁר לְהַטְהֵר, אֲלֵא כְּשֶׁמוֹרִידִים אֶת כָּל הַלְבוּשִׁים,
וְנִכְנָסִים תוֹךְ הַפִּמִּים, וְנִדְחָסִים עִם הַפִּמִּים, אֲזַי דִּיקָא יוֹצֵא טְהוֹר,
כְּמוֹ-כֵן אֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל מִהַצְּדִיק, אֲלֵא כְּשֶׁמְשַׁלְּכִים מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל
הַחֻכְמוֹת וְהַמְחַשְׁבוֹת זְרוֹת, וְהַפְּנִיּוֹת וְהַגְּאוֹת וְהַיְשׁוּת, וּמְבִטְלִים אֶת
עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֶל עֲצוֹת הַצְּדִיק, שֶׁכֵּלֹ עֲצוֹת אֲמָת, זֶרַע טְהוֹר, כַּמּוּבָא

בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד
בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר דְּבָרִים, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, שְׁשׁוּם דְּבָר
שְׁבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְהַפִּיל אוֹתָךְ, כִּי הָאָדָם צָרִיךְ לְבָטֵל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִרְצֶה שׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם,
רַק אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וּכְשֶׁאָדָם בָּא אֶל בְּטוּל הַזֶּה, אִזּוּ נִכְלָל
בְּאוֹר אֵין סוֹף, וּמִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְדִידוֹת זִיו חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁכָּבֵר שׁוּם בְּרָיָה לֹא יִכּוֹלָה לְהִזִּיז אוֹתוֹ, אוֹ לְהַפִּיל אוֹתוֹ,
אוֹ לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתּוֹ, כִּי זֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת שְׁאָדָם יְבָטֵל אֶת עֲצָמוֹ
לְגַמְרֵי אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, שֶׁזֶּה סוֹד עֲקָרַת יִצְחָק, שִׁיִּצְחָק אָבִינוּ
עָקֵד אֶת עֲצָמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ וְלֹא בָּרַח, אֲלֵא הִנִּיחַ אֶת עֲצָמוֹ לְהַשְׁחֵט
בַּעֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, בָּזָה נִכְלָל בְּתַכְלִית הַבְּטוּל, וּבָזָה נָתַן כֹּחַ לְכָל עַם
יִשְׂרָאֵל עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת, שֶׁגַּם הֵם יִהְיוּ מוֹכֵנִים לְהַשְׁחֵט עַל קִדּוּשׁ
ה', שֶׁכָּל זֶה סוֹד רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהַסּוֹד הַזֶּה לֹא הִשִּׁיג רַק רַבֵּנוּ ו"ל.
וְלָכֵן אֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיאֲמַר דֵּי וְסוֹף לְכָל
צָרוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה "מְנַחֵם-אָב", אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְנַחֵם
אֶת הָאָבָא, אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְאֲנַחְנוּ מְבַקְשִׁים שֶׁהָאָבָא, אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים, יִנַּחֵם אוֹתָנוּ, וְנִזְכֶּה לְנַחֲמָה בְּכַפְלִים.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ עַל נַעַם חֲלֻקָּךְ, שְׁזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֲצֵל

אֲשֶׁר כַּה תִּרְלוּ — כַּה תִּרְלוּ בִּנְחָל רִמְט

רַבְּנוּ ו"ל הִרְבֵּה פְעָמִים, וְעוֹד תִּזְכֶּה לִהְיוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ו"ל הִרְבֵּה פְעָמִים, וְתִקְשֹׁר אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב אֶל רַבְּנוּ ו"ל, בְּאִפֶּן שְׂאֵף פְּעַם לֹא תִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּרְלוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֹאש־חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֲקוּנָה שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְרָאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכִמּוֹ שְׂאֵמֶר רַבְּנוּ ו"ל: "יֵשׁ עֲנִיִן שִׁיתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה".

בְּנֶךְ ... גִּירוֹ יְאִיר, שֶׁלַח דְּבָרִים עִם ... וְגַם אֲנִי שֶׁלַחְתִּי אִתּוֹ דְּבָרִים שִׁיגִיעוּ אֶל ... וְלִכְן כְּדָאֵי לְאַתֵּר אוֹתוֹ, כְּדִי לְקַחַת אֶת הַדְּבָרִים.

רָאִי לְכַתֵּב מִכְתָּב לְבְּנֶךְ אוֹ לְצִלְצֵל אֵלָיו, כִּי הוּא קִצֵּת מִתְּגַעְגֵּעַ, וְכְדָאֵי לְהַרְגִיעַ אוֹתוֹ, כֶּף בְּרוּךְ ה', הוּא מְאֹד מְצַלִּיחַ, אֲבָל הַרְגֵּשְׁתִּי אֶצְלוֹ הַיּוֹם גַּעְגּוּעִים עֲזִים אֶל הַבֵּית, וְלִכְן טוֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְתִרְוֶה רַב גִּחַת מִיִּלְדִּיכֶם, וְיִהְיוּ לָכֶם בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוֹת וְעוֹבְדֵי ה' תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּה תִּרְלוּ.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר דְּבָרִים, רֹאש־חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם ל... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַפְּרוֹשׁ זֶה עַל "וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ", וְנִשְׁבֵּץ אֶת זֶה בְּתוֹךְ הַמַּחְזוֹר.

אוֹדוֹת הַבְּחוֹר הַחֲתָן, לְדַעֲתִי, זֶה הַחֵם וְהַשָּׂרֵב וְכוּ', וְכֵן הַמַּתַּח
שְׁעוֹבֵר וְכוּ', בְּשִׁבְלֵי זֶה הַתַּעֲלָף וְכוּ', אֵין מֶה לְדַאֵג, תִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלָמָה, רַק לֹא לְגִלּוֹת לַמִּשְׁפָּחָה, וּמִכָּל שָׁפֵן לֹא לְצַד הַכֹּלָה, כִּי
יִחַשְׁבוּ מִי יוֹדֵעַ מָה וְכוּ'.

תִּגִּיד ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי בְּזָכוֹת הַמַּצְנָה שֶׁל הַכִּנְסֶת כָּלָה, יַעֲזוֹר
כָּכֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם לוֹ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר דְּבָרִים, רֹאשׁ-חֹדֶשׁ מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הָאֵם הַכִּנְסֶת בַּמַּחְזוֹר סֵדֵר מַלְכִּיּוֹת, זְכוֹרֹנוֹת וְשׁוֹפְרוֹת בְּמוֹסָף,
כִּי אֶתְמוּל שְׁלַחְתִּי לָךְ פְּרוֹשׁ עַל "וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ", וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹאֶה
שְׁנֵה בָּא קִדְּם לְכֵן, וְלִכֵּן רָאִה לְתַקֵּן אֶת זֶה.

רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, תִּכְתֵּב לִי פָקֵס מִתִּי תִּהְיֶה בְּבֵית.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, כִּי הָעֲבוּדָה הַזֹּאת שֶׁל הַדְּפָסָה עוֹלָה עַל הַכֹּל,
כִּי הוּא זָכוֹת הַרְבֵּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, סוֹף כָּל סוֹף יִמְיֵנוּ כָּצֵל עוֹבֵר,
וּמֶה יִהְיֶה נִשְׁאָר מֵאַתְנֹו, רַק אֵלֹו הַדְּבוּרִים שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְהַכְנִיס
בְּעוֹלָם, וְלִהְיוֹת בְּנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית,
כִּי בַּדּוֹר הַזֶּה הָעֶקֶר וְהַיִּסוֹד שֶׁהַכֹּל תְּלוּי בּוֹ, הוּא רַק אֱמוּנָה,
וְלִהְיוֹת רַחֵק מִלִּיצְנוֹת, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכָל לְהַמְשִׁיךְ כָּל
יְמֵי חַיֵּינוּ.

הַמַּחֲכָה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כה תרלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי לְדַעַת אֶת שְׁלוֹם בְּנֵךְ וְאִיךָ הוּא מְרַגֵּשׁ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיִהְיֶה בְּרִיא, וְתוּכַל לַעֲשׂוֹת אֶת הַבְּרִית בְּעֵתוֹ וּבְזִמְנוֹ.

וְאֲנִי מָאד מָאד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, מִכָּאן וּלְהֵבֵא תִשְׁמֹר מָאד מָאד, כִּי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְרַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד עַל דְּבַר זֶה מָאד מָאד, בּוֹדְאֵי הַטוֹב שְׁבִרּוּפָאִים וְכו', אֲכַל אָדָם צָרִיךְ לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ וְשֶׁל הַיְלָדִים, וּבִפְרֹט שְׁהִיּוֹם, תִּהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ כָּבֹד מִמָּחִים יְהוּדִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, יִרְבוּ כְּמוֹתָם.

הַגִּיעַ אֵלַי שְׁמוּעָה, שְׁאַתָּה רוֹצֶה לָתֵת שֵׁם לְבִנְךָ ... או ... לְדַעַתִּי, תִּרְדּוּ מִזֶּה, וְאִף שְׁאֲנִי מִבִּין אֶת הַשְּׁקִפְתְּךָ, עִם כָּל זֹאת אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה לֹא צוּתָה אוֹתָנוּ לִהְיוֹת רוֹצִים, וְאַתָּה רַק תִּסְתַּבֵּךְ יוֹתֵר וְכו', וּמָה חֲסֹר לְךָ כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלּוּ, הַגִּיעַ הַזִּמָּן שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בִּינְדִיךָ, סוּף כָּל סוּף ... הִיָּה רוֹצֵחַ, וּבַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה כְּתוּב: "לֹא תִרְצַח", וְאִף שְׁהִיוּ לוֹ הַשְּׁקָפוֹת אַחֲרוֹת וְכו', בְּשִׁבִּיל הַשְּׁקָפוֹת לֹא הוֹרְגִים בְּגִי-אָדָם, וְהַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּהִירָנוּ מָאד מָאד מִרְצִיחָה, וְלִכֵּן פֶּלֶא גָדוֹל בְּעֵינַי — לָמָּה תִתֵּן שְׁמוֹת כָּאֵלּוּ, הֲכִי טוֹב שְׁתִּתֵּן אַחֵר רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרֵנִי ת' ו"ל: "נִחְמָן נִתָּן", כִּף תִּהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂיִהְיֶה לְךָ בֶּן צָדִיק מָאד.

רָאָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ כָּבֹד בִּינְדִיךָ, וְתִקְבַּע לַעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, תִּהְיֶה גֻּנָּב, בְּכָל יוֹם 'תִּגְנָב' זִמָּן לְלַמֵּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל יַחֲסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד, שְׁלֹא תִלְמַד חֲמֵשׁ וְרָשִׁי עִם הַתַּרְגוּם, בְּאִפֶּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעָה אֶת פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעָה שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רִשִׁי ו"ל, שְׁזוֹ סִגְלָה לִירְאָת שָׁמַיִם, וּסִגְלָה לַפְּרִנְסָה, וְכָל

הַצִּוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל הָאָדָם הֵן רַק מִחֲמַת שְׂאִינוֹ נִזְקֵר בְּלִמּוּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם.

וְכֵן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בִּינְדִיךָ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁלֹחַן עֲרוּף, וְתִתְחִיל מִהִתְחַלֵּת אֲרֵחַ חַיִּים, וְתִלְמַד מִחֲבֵר רַמְ"א, מְכַל אֲרֻבָּעָה חֲלָקֵי שְׁלֹחַן עֲרוּף, וְזֶה תַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה, תַּעֲזֹב כָּבֵד אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת. וְחֻכְמִינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ג, ה): כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִים מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֶרֶץ, אִם הִיִּת קְבוּעַ בַּתּוֹרָה, אִזּוֹ לֹא הָיָה עָלֶיךָ עַל מַלְכוּת, וְלֹא הָיוּ רוֹדְפִים אוֹתָךְ, אִתָּה לֹא תוֹפֵס שְׂרוּדְפִים אוֹתָךְ, כְּדִי שֶׁתִּבְרַח אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבִסּוּף אִתָּה בּוֹרַח מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לִזְאת רְאָה אֶת שְׁנֵי הַלְמוּדִים הָאֵלּוּ, שִׁיְהִיָּה לָךְ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבִיעַ, בְּאִפֻּן שְׁתִּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פֶּרוּשׁ רִשְׁ"י ז"ל, שְׁזֶה לֹקַח סֵף הַכָּל עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּכָל יוֹם, וְכֵן תַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ שְׁעוֹר לְהִתְחִיל מִהִתְחַלֵּת אֲרֵחַ חַיִּים לְלַמֵּד מִחֲבֵר רַמְ"א, עַד שֶׁתִּזְכֶּה לְסִים אֶת אֲרֻבָּעָה חֲלָקֵי שְׁלֹחַן עֲרוּף, וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם, וְגַם לְזֶה 'תִּגְנֹב' עֲשָׂרִים דְּקוֹת בְּיוֹם, וְאִזּוֹ תִרְגִּישׁ אָדָם אַחֵר לְגִמְרִי, כִּי הִגִּפֵּשׁ רַעֲבָה אַחֵר תּוֹרָה, וְאִם הִיִּת עוֹשֶׂה אֶת זֶה, הִיִּת נִרְאָה אַחֲרֵת לְגִמְרִי.

וְעַל כָּלֵם — רְאָה לְהִתְבּוֹדֵד עֲצָמָךְ עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרִט שְׂאִתָּה מִסְתַּוָּב בַּשְּׁדוֹת וְכו', עָלֶיךָ לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַזֶּקֶר, כִּי יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחֵנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מַעֲט אֲנִיחֵנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וְעַל-כֵּן רְאָה לְבָרַח רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקַּח אֶת דְּבָרֵי מְאֹד מְאֹד בְּרָצִינוּת לְתַת שֵׁם אַחֵר רַבֵּנוּ ז"ל וּמִזִּהְרֵנוּת ז"ל: "נִחְמֵן נִתֵּן", וְלֹא תִתֵּן שְׁמוֹת שֶׁל אֲנָשִׁים מְטָרְפִים, שֶׁרָצְחוּ בְּנֵי אָדָם.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאָה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִי.

כה תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ר' ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת בָּנֶךָ ... גִּירוֹ יֵאִיר, לְדַעֲתִי, זֶה רַעֲיוֹן נִפְלֵא, כִּף יִשְׁאֵר כָּבֵר עַד אַחֵר הַחֲתָנָה שֶׁל ... גִּירוֹ יֵאִיר, וְכֵן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגָם בְּתָךְ ... תַּחֲנִיָּה, עוֹד תִּתְחַתֵּן עַד אָז, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שֶׁהִיא תִּתְחַתֵּן מֶה שְׂיוֹמֵר מֵהָר, וְתִגִּיד אֶת זֶה לְאַשְׁתְּךָ, כִּי סִפְנָה בְּכָל יוֹם שֶׁהִיא לְבַד, וְדִי לְחִכְמָא. וְאֲנִי מֵאֲמִין, שְׁעֲכָשׁוּ מֵאַחֵר שְׁבָנֶךָ ... גִּירוֹ יֵאִיר, חֲתָן וְהוֹלֵךְ לְהִתְחַתֵּן, הוּא לֹא יִקְפִיד אִם הִיא תִּקְדִּים אוֹתוֹ, וּכְבֹּר דְּבָרָתִי עִם הַצַּד הַשֵּׁנִי, וְהוּא מְסֻבִּים, וְהַקְדָּמָתִי לוֹ שֶׁלָּךְ אֵין כֶּסֶף בְּכָלֵל וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נִדְבֵּר מִזֶּה.

בְּקַהֲלָה תָּמִיד יֵשׁ בְּעִיּוֹת חֲדָשׁוֹת וְכו', הִנֵּה ... רוֹצֶה לְתַת שֵׁם לְבָנוּ ... או ... אֲשֶׁר זֶה לְחֶרֶפָה וּלְבִזְיוֹן בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, לֹא רַק בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וּבְצִדְקָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף שְׁנִיָּהֶם הִיוּ רוֹצְחִים, אָף שֶׁ... כִּי בְּשִׁבִּיל שְׁנוֵי הַהִשְׁקָפוֹת לֹא רוֹצְחִים בְּגִי-אָדָם, וְעַל-כֵּן אֲנִי הַצָּעָתִי לוֹ שְׂיִתֵּן שֵׁם לְבֵן שְׁלוֹ: "נִחְמָן גִּתֵּן", עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל וּמוֹהֲרֵנוּ"ת ו"ל, וּלְדַעֲתִי, תִּדְבֵּר אִתּוֹ חֵד מִשְׁמַעִית, אִם יֵשׁ לוֹ בְּדַעַה לְתַת שְׁמוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁלֹּא יִכְנַס יוֹמֵר בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, כִּי הִנֵּה אֲנִיחָנוּ רוֹאִים בְּחוּשׁ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְנִמַּח זָכְרוֹ מְלַהֲזִכְרוֹ, הוֹלֵךְ לִפְלֵי, וְעֲכָשׁוּ אִם יָבוֹא לָנוּ סְפוּר כְּזֶה עִם שֵׁם שֶׁל רוֹצֵחַ, נִהְיָה לְלַעַג וּלְקָלָס וְכו', וְלָכֵן תִּזְהִיר אוֹתוֹ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה שְׁטִיּוֹת.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְסוֹף הַכְּבוֹד לְבוֹא,

והקדוש-ברוך-הוא יתן לך שפע ברכה והצלחה, ולא יחסר לך שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרמא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר דברים, ב' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיענו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

בכל פעם כשאני שולח לך מכתבים, אם לא קשה לך, תרשם לי רק בקצור אם קבלת אותם, ואם מסרת אותם, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל החסד שאתה עושה עמי, כי אני כל-כך בלחץ, שהקדוש-ברוך-הוא ירחם עלי, ויוציא אותי מכל הצרות והיסורים והמרידות שנפלת בי בהם.

נא ונא תעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל, וכן תחזק ותשמח את אשתך, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך בית שמח.

נא ונא ראה 'לגנב' בכל יום זמן ללמוד התורה הקדושה, כי אין עוד טוב מלמוד התורה הקדושה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח דרכך תמיד.

כפי שצילצל לי הבחור ... גרו יאיר, נעשה את הערב ביום ראשון בלילה בבתי-הכנסת הגדול על שם "רבי מאיר בעל הנס", אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לנו הצלחה, ונזכה לשלם את כל החובות שאנחנו חייבים, ומי יתן, שנזכה לשלם כבר את החובות ברוחניות.

אֲשֶׁר כה תרמב — כה תרמג בנחל רנה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתַּפְּסִיקִי לְנִדְנֹד לְבַעֲלֶךָ, אֶת סֵתֶם הוֹרֶסֶת אוֹתוֹ לְגִמְרִי, וְאֶת הוֹרֶסֶת
אֶת עֲצָמֶךָ, לֹא יְכוּלִים לְחִיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ לַחֲשׁוֹד בְּאֶדָם יוֹמָם וּלְיָלָה
כָּאֵלוֹ הוּא בּוֹגֵד בְּךָ וְכוּ' וְכוּ', תַּעֲזֹבִי אוֹתוֹ כָּכָר, וְתַעֲזֹבִי אֶת הַיְלָדִים,
וְאֲנִי בְּטוֹחַ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר לָךְ, אִם תִּמְחָלִי לְבַעֲלֶךָ, הוּא
יִמְחַל לָךְ, וְשִׁנִּיכֶם תִּמְחַלּוּ זֶה לָזֶה, וְכָךְ יִהְיֶה לָכֶם שְׁלוֹם-בֵּית אֲמָתִי,
וְתִרְוּ רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, בְּגִי-אֶדָם מַצְעִירִים אֶת עֲצָמָם
עַל לֹא דָבָר, וְלִכֵּן רְאִי לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם, שֶׁיִּהְיֶה
בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁיִּתְרַחֵב לָכֶם
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ב' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצָּח.

מֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת אֶת הַטוֹב מִמְּכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-

הוא, שְׁתָּמִיד תִּבְשְׁרוּ לִי בְשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְתַחֲיוּ בִּיחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי זֶה כָּל מְגֻמָּתִי וְכָל חֲשָׁקִי, שֶׁהַזּוּגוֹת הַצְעִירִים שֶׁתַּחֲתָנוּ אֶצְלָנוּ, שֶׁתִּהְיֶה בִּינֵיהֶם אֲהָבָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאַחַד יַעֲזֹר לְשָׁנִי.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, אִם ... תַּחֲיָה, תּוּכַל לֵלְכַת פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לַשְּׁעוֹר שְׁלוֹמֵד ר' ... כִּי הַהֲלָכוֹת שֶׁל טְהֵרַת הַמְשַׁפָּחָה מְאֹד מְאֹד חֲשׂוֹבוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁעֲדִין לֹא לָמַד, הַהֲכָרַח לוֹ לַחֲזוֹר עַל זֶה, וְגַם אֶתָּה כְּדָאִי שֶׁתֵּלֵךְ אֶל הַשְּׁעוֹר שֶׁל הָרֵב ... גִּרוֹ יֵאִיר, וּמִסְפָּרִים עַל הָרֵב הַקְדוּשׁ ר' אוֹרִי מִסְטָרְלִיֶסֶק זי"ע, שֶׁחֲזַר עַל הַלְכוֹת גְּדוּלָּה אֵלָּף פַּעַמִּים, וְיָדוּעַ, שֶׁהָאֵדָם הַזֶּה הִיָּה פְרוּשׁ לְגֻמְרִי, וְעַם כָּל זֹאת הוּא חֲזַר עַל הַהֲלָכוֹת הָאֵלּוּ אֵלָּף פַּעַמִּים, וְכַמָּה פַּעַמִּים אֲנִי חֲזַר עַל זֶה?! וְלָכֵן תֵּרְאוּ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ לְבָנוֹת בֵּית נֶאֱמָן בִּישְׂרָאֵל.

אַתֶּם מְאֹד חֲקוּקִים בְּלִבִּי, בִּפְרָט אֶתָּה ... גִּרוֹ יֵאִיר, שְׁאִנִּי לֹא יְכוּל לְשַׁכַּח אוֹתְךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצְלִיחַ מְאֹד בַּחֲיִידָה, הָעֵקֶר אֵל תִּהְיֶה בְטָלָן, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ, אוֹ תַעֲשֶׂה אִיזוֹ עֲבוּדָה וְכוּ', אוֹ תֵצֵא לְהַפְצָה וְכוּ', הָעֵקֶר תִּתֵּן לְעֲצֻמָּךְ יַעֲזֶה, וְעַל כָּלֵם — הַרְבֵּה לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שִׁיתֵּן לְךָ פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע, שֶׁלֹּא תִצְטָרֵךְ שׁוּם טוֹבוֹת מִשׁוּם בֶּן אָדָם.

רֵאָה 'לְגֻנֵב' בְּכָל יוֹם זְמַן לְלַמּוֹד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הֵינּוּ שֶׁתַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פָּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֶּן שֶׁתּוּכַל לִסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פָּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנִים מִקְרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִש"י ז"ל, שֶׁזֶה מְאֹד מְסַגֵּל לְפְרִנְסָה וּלְהַצְלָחָה, וְכֵן רֵאָה לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדֶיךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת כְּסִדְרָן, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם דָּף אוֹ שְׁנֵי דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם קֶצֶת מִדְרָשׁ, וְאִם תִּהְיֶה חֹזֵק בְּד' לְמוֹדִים הָאֵלּוּ, אֲזַי תִּמָּשִׁיךְ עַל עֲצֻמָּךְ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאִנִּי

אֲשֶׁר כה תרמד — כה תרמה בַּנֶּחֱל רנז

מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תָּמִיד, וּתְבַשְּׂרוּ לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרּוֹ יֶאֱיֵר.

פֹּה תִקְבֹּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּמְסֹר אֶת זֶה
לִיעֲדָם מֵה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, כֹּאֲשֶׁר תִּרְאֶה בְּעֶצְמָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֶצְמָךְ בְּכָל מִינֵי אָפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תִּשְׁבֵּר מִשּׁוֹם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שֶׁזָּכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל
רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵּה הֵינּוּ עוֹשִׂים כְּלִי רַבְּנוּ ו"ל; וְזֶה לָנוּ חֶסֶד חֲנֻם,
שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים מֵרַבִּי אֲמֵת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, יַעֲזֹר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְיֵד נִזְכָּה לְהִתְחַזֵּק יַחַד.

... גִּרּוֹ יֶאֱיֵר, עֲשֵׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצִל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁיַּעֲשׂוּ יוֹם
הַפָּעָה בְּשִׁבְלֵי הַחֲשָׁמַל, וּלְכַסּוֹף בָּא ... וְקַלְקֵל לוֹ אֶת הַכֹּל. וְלִכְּן אֲנִי
לֹא יוֹדֵעַ מֵה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו בְּעֵנֵן הַחֲשָׁמַל, יִנְתְּקוּ אֶת הַחֲשָׁמַל,
צְרִיכִים לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל הַמָּקוֹם אֶת ... שְׁלֹא יִתְעַרֵּב בְּדְבָרִים
שְׂאִינָם שִׁיכִים אֵלָיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני צריך להסביר לך, שלי אישית אין שום התנגדות, איזו אשה שרוצה לידה טבעית, שתעשה את זה בכבוד, אבל ללכת ולעשות תעמולה, זה כבר בגדר סכנה, כי לא כל אשה מוכנה לזה, וזה יכול להביא לפקודת נפש, ומה גם למשפטים ולבית-הסהר, ולחלול ה' גדול מאד, ועל זה אני מקפיד.

ראי להתחזק מאד, ואל תהיי שבורה, סוף כל סוף הקדוש-ברוך-הוא עזר לך, שבגך ... התחתן, ואתם לא יכולים לתאר את החסד הזה שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא, כי היה ילד מאד מאד קשה, ובקשי רב החזקתי אותו, וחסדי ה' יתברך, הוא התחתן, ולאט לאט יהיה בן אדם, ואני מקנה לעוררו ולחזקו ולאמצו להיות עובד ה' גדול מאד, ותרוו ממנו הרבה נחת.

נא ונא תחזקי את בתך, כי יש לי בעבורה חתן טוב, אבל אסור לדחק את השעה, לא צריכים לכתב שום חוזה, זהו זה וכו', ואף אחד אינו מתנגד, ואף אחד לא יתערב, ויפה היא הצניעות, ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ר' ... גרו יאיר.

הנה ... גרו יאיר, עשה ערב הפצה בשביל לשלם את החשמל, שזה סביבות 3700 ש"ח, ולבסוף בא ... ועושה מגבית משל עצמו, לזאת צריכים להעמיד אותו על המקום, כי יש לנו גבאי צדקה, ואנחנו לא צריכים, שאחד מבחוץ יתחב אפו, ויקלקל לנו את כל

הַמַּעֲרֶכֶת וְכוּ', לְזֹאת אֶתָּה צָרִיךְ לְהַכְרִיז, שִׁישׁ גִּבָּאִים שְׁמֻמִּים עַל כָּל דָּבָר, וְאִף גֹּרֶם מִבְּחוּץ, שְׁלֹא יִבְלָבֵל אֶת הָעֲנִינִים.

וְאֵנִי מִקְנָה, שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁכָּתַבְתִּי לָךְ אֶתְמוּל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

רָאָה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמָךְ וְאֶת אִשְׁתְּךָ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנִינוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִף שְׁהִרּוּפָאִים מִפְּחִידִים, עִם כָּל זֹאת עָלִינוּ רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בַּעֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ. וְשִׁמְעֵתִי, שֶׁהִיא סִפּוֹר כְּזֶה אֶצֶל הַגָּאוֹן בַּעַל "קִהְלוֹת יַעֲקֹב" הַסְטִיפֶלֶר וְצ"ל, שֶׁבָּאוּ זֹוג לְבָכוֹת, שְׁהִרּוּפָאִים אָמְרוּ שֶׁהִיא צָרִיכָה לַעֲבֹר הַפֶּלֶה, כִּי הַגֹּלֶד לֹא תִקֵּין, וְהוּא חֹזֶק וְעוֹדֵד אוֹתָם, וְאָמַר: אֵל תַּעֲשׂוּ כָלוּם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לָכֶם, וְקִיְמוּ אֶת דְּבָרָיו, וְנוֹלֵד לָהֶם בֶּן בְּרִיא וְשָׁלֵם.

לְזֹאת צָרִיכִים רַק לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ בַּעֲבוּרוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְבַטֵּל אֶת עֲצָמָנוּ לְגִמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, וְלִידַע שְׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, וְדִקְאָ עַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ דְּרַכָּנוּ.

נָא וְנָא בַּעֲנִינֵי הַקִּהְלָה וּבַפֶּרֶט בַּעֲנִינֵי כִסְפִּים, לֹא כְדָאֵי לָךְ לְהַתְעַרֵּב, יֵשׁ גִּבָּאִים שֶׁהֵם מִמֶּנִּים עַל כָּל דָּבָר, כִּי הַכְרִיזוּ שֶׁיְהִיָּה עֶרֶב הַפֶּצָה, וּלְבַסּוֹף הַתְּבַטֵּל, מִפְּנֵי שֶׁלִּקְחָתָּ אֶצֶל כָּל אֶחָד 50 ש"ח, וְעַכְשָׁו חֹסֵר לָנוּ לְשָׁלֵם אֶת הַחֲשָׁמַל, נָא לְדָאֵג שִׁישְׁלָמוּ אֶת הַחֲשָׁמַל תַּכְף-וּמִיד, וּבִזְכוּת זֶה יְהִיָּה אוֹר בְּבֵית שְׁלָכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר דְּבָרִים, ג' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלַח נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מְנַסֶּה כְּבָר יוֹמִים לְשַׁלַּח לָךְ כַּמָּה פָּקָסִים דְּחוּפִים, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה זֶה לֹא עוֹבֵר.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשִּׁיג אֶת הַעֲשָׂרָה אֲלָפִים ש"ח עַד יוֹם שְׁשִׁי, וְאִם אֵתָּה יוֹדֵעַ בְּאֵיזָה מְקוֹם לָלוּת — מָה טוֹב וּמָה נָעִים, כִּי שָׁעֲתִי דְחוּקָה לִי מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן תִּשְׁתַּדְּלוּ אֲצִל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לָלוּת עַד שְׁאֲנִי בָּא.

בְּעֵינַי שָׁקֵלְקְלוּ לָךְ אֶת הַמַּגִּבִּית בְּעֵבוּר הַחֹשֶׁמֶל, כְּבָר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב הֵן ל... וְהֵן ל... וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמַעְכָּשׁוּ לֹא יִכְנִיסוּ אֶת אָפָם הַיֵּכָן שְׁלֹא צָרִיף.

בְּעֵינַי אוֹמֵן, הָאֵמֶת אֲנִי יוֹדֵעַ דְּרָף מִי לְנִסֵּעַ, הָעֵקֶר לְנִסֵּעַ דְּרָף אָדָם בְּטוֹחַ וְהַכִּי זוּל.

אוֹדוֹת הָעֶרֶב בְּבִתִּים, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֵה יִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה מְאֹד.

אוֹדוֹת שְׁאֵתָּה מִתְלוֹנֵן שִׁישׁ עוֹלָם הַפּוֹד, מָה נַעֲשֶׂה? כָּכָה זֶה הַחַיִּים, וְאַנְחֵנוּ צָרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה, הָעֵקֶר מִי שְׁצוּחַק אַחֲרוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָפְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרמט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, ששעור יהיה בדיוק בשעה 9:00 בערב, כי אחר-כך אני צריך ללכת, ואם יתאחר השעור, יהיה רק חצי שעור, כי בסביבות 10:00 בלילה אני צריך ללכת, ולכן ראה שיהיה בדיוק.

נא ונא ראה לנצל את הזמן היקר שלך, ונתבודד עצמך בכל יום עמו יתברך, ותספור לו יתברך את כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרנ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד נהניתי לשמע שצלצלת אל ... והכנסת אותי בלחץ בענין בית-הספר, לדעת, תמשיך לעשות כן, כי כך הוא יפחד, וסוף כל סוף יוציא מהפכת אל הפעל, שנוזקה שיהיה לנו כבר עכשו בחדש אלול הבא עלינו לטובה בית-ספר לבנות.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע. העקר תתחזק להיות בשמחה, כי השמחה היא יסוד ועקר בעבודת ה' יתברך, ומוהרנ"ת ז"ל אמר פעם לאחד מאנשי שלומנו: אם היית בשמחה תמיד, לא היית רואה פני גיהנום, ולכן תשתדל לעשות כל מיני פעולות

שבעולם להיות רק בשמחה, כי השמחה תציל אותך מכל מיני צרות ויסורים ומרירות ומכאובים רעים, ואשרי מי שחזק בעבודת השמחה, ואז טוב לו כל הימים.

נא ונא הרגל את עצמך ללמד בכל יום כמה פסוקים חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ו"ל, וזו סגולה לפרנסה, סגולה לרפואה, סגולה להצלחה, וכמעט שרוב בני-אדם שסובלים מה שסובלים, הוא רק מחמת שאינם נזהרים במצוה הקדושה הזו.

תשתדל להתפלל במנין, כי מי שזוכה להתפלל בכל יום במנין, יש לו דבר שבמנין.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח ורפך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרנא

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר דברים, ג' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי הקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, ותשמח את כל אחד מאנשי שלומנו, ותמיד תהיה לך מלה טובה לאחד מאנשי שלומנו, לחזק אותו, אשר זו המצוה הכי גדולה במצוות צדקה, כמובא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו) על הפסוק (תהלים מא, ב): "אשרי משכיל אל דל", אשרי האדם שמכניס שכל בדל; כי בני-אדם שבורים ורצוצים, עד שנאבד להם השכל, וכשבא בעל השכל ומשכיל אותם, זה עקר הצדקה.

ראה לבוא לבית-הכנסת להתפלל ערב ובקר וצהרים, כי אין עוד דבר יותר גדול מלהתפלל במנין, ומי שמתפלל במנין — יש לו דבר שבמנין, וזה מבטח שיהיה לו פרנסה בשפע — מי שמתפלל בכל יום במנין.

לדעתי, אתה בן צריך לנסע לגרמניה, כדי לקבל את הכסף, כי חבל שילך לאבוד, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך חלק גדול בבנין בית-המדרש הגדול.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרנב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר דברים, ד' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ותשובות חן שנחמתני, שזה סתם שקר ולשון-הרע, והנני מבקש את סליחתך וכו', ויבדאי מסרו לי אנשים בלתי אחראים דברים שאינם, אבל עלי לעמוד על המשמר, מאחר שהרשע הזה, שהוא הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מוסר אותנו בכל פעם במסירות אל מלכות הערב-רב, וכל דבר קטן שקורה בקהלתנו, כבר למחרת מופיע בכלי התשקורת וכו', בשביל זה אני נזהר מאד בדברים אלו וכו'.

והנה בעצם השקפה, עלי לומר לך, כי כל מה שפכת, וכל מה שאתה יודע מהעבר הרצחני שלהם, זה עוד טפה מהים ממה שאני יודע וכו', ואת השרש פורה ראש ולענה, הקלפה הזו, שהיא יותר גרועה מכל הקלפות והטמאות שבעולם, והגלות המרה הזו יותר חמורה מכל הגליות שרק עברו עם ישראל מאז היוותם לגוי ולעם, כי אלו הרשעים הערב-רב, הם גרועים מאמות העולם, כי הם מדברים פתוח נגדו יתברך, ונגד כל הקדוש לעם ישראל, אשר

גוי רועד ופחד לדבר נגד הקדוש-ברוך-הוא, וכן מרבים ממזרים בישראל, וכל שיטתם הרעה והמרה היא רק לבולל את עם ישראל בין הגויים, לזאת הם מכניסים בארצנו הקדושה גויים וגויות לערב אותם בין נשמות ישראל, והתירו עריות בפרהסייה, ומוציאים מפה אל הפעל עצת בלעם הרשע, שיהיה מתר נאוף ועריות, רחמנא לצלן, כגורעים שבאמות (אשר גם הם גדרו את עצמם בפרהסייה, אבל הערב-רב מתירים את זה בפרהסייה ובגלוי), והרציחות שרצחו אנשים חפים מפשע, אנשים אמללים במשך מאה השנים האחרונות, ובפרטיות אשר נתברר לעין הששה מליון יהודים שגרצחו ונחנקו ונשרפו בתאי הגזים וכו', כמבאר באריכות בספרו של ר' מיכאל דב וויסמאנדל ז"ל, וכהיום הם כבר לא מכחישים את זאת.

ועל-כן לא חדשת לי שום חדוש מי הם הרוצחים ומי הנרצחים וכו', אני יודע היטב היטב את כל שרש הקלפה הזו, שהוא מצח הנחש, ובעזרתו יתברך, אני מקוה לעקר את העבודה זרה של כפירות ואפיקורסות, ואת הנאוף והגלוי עריות לגמרי מהעולם, ואף שאני יודע, שזו עבודה קשה, עם כל זאת, צעד אחר צעד אני ממשיך ומנצח.

אף עלי לומר לך, שעד שלא באתי ליבנאל, לא ידעתי מהיכן ירק זה חי, מהיכן יש חיות לקלפה הזו הנקראת ערב-רב, ודבר זה לא יודע אף אחד בעולם, אפלו אלו הלוחמים נגד הערב-רב, כל ימי חייהם אינם מתארים לעצמם ממי הקלפה הזו יונקת, וכשבאתי ליבנאל, נתגלה לי היטב מי העביר את כל נשמות ישראל על הדת, ומי חיב בדבר, ולכן אני כבר לא קורא את הקלפה בשמה, אלא בשם ערב-רב, כי אלו ה'רע-בנים' היו בעכריהם, וכבר גלו לנו חכמינו הקדושים (שבת קלט): ממי סובלים כל ישראל את הצרות וההריגות וכו', עין שם; וטוב שתעין בספרי "חסדי אבות" בפרק ה', משנה י"א, דף קע"ה, על מה חרב באה לעולם, וראוי לך לחזור שם היטב על דברים אלו, ושם תראה מי גותן כח לקלפה הזו וחיות וכו', כל ה'רע-בנים' שעשו צחוק כל השנים מהחרדים לדבר ה',

אוֹכְלִים אֶת זֶה עֲכָשׁוּ בְּגִדוֹל, וְהֵם דּוֹרְשִׁים עֲכָשׁוּ דְרָשׁוֹת שֶׁל דָּפִי, לְקַחַת אֶת הַחֶק בְּיָדִים וְכו', אֲשֶׁר מִשֵּׁם יֵצֵא מִטֶּרֶף שְׁהִרְג וְכו', אֲשֶׁר אָפְלוּ רוֹצֵחַ שְׁהִרְג רוֹצֵחַ — נִקְרָא רוֹצֵחַ, יְהוּדֵי אֲסוּר לוֹ לְהִרְג בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֹן, וּמִוֵּהֲנִי"ת ו"ל מִתְאַוֵּן בְּלִקוּטֵי-תַּפְלוֹת: "אִי מָה הָיָה לָנוּ, שְׂפָחוּרֵי יִשְׂרָאֵל יִצְטָרְכוּ לְהַחְזִיק נֶשֶׁק בְּיָדֵיהֶם, וְלִרְצֹחַ נֶפֶשׁ, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, עַד כְּדֵי כֶּף חֲנֻכָּנוּ לֹא לִרְצֹחַ וְלֹא לְהַחְזִיק נֶשֶׁק בְּיָד בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֹן, כִּי הִידִים יָדֵי עֲשׂו וְכו', וּמָה לַעֲשׂוֹת? שְׂבַעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, הַקְלָפָה הַזֶּה נִכְנָסָה כְּהִיּוֹם אָפְלוּ אָצֵל שׁוּפְרָא דְשׁוּפְרָא, וְאֵין כְּמַעַט בֵּית-דִּין נָקִי, שְׁלֹא יֵשְׁבוּ שָׁם נוֹאָפִים כְּכֻלָּבִים, מֵינִים וְאִפִּיקוֹרְסִים, שְׂנֹדְבֵק בָּהֶם מַעְבֻּדָּה זָרָה הַזֶּה שֶׁל עַרְב־רַב, וְזֶה חֲשִׁיתִי עַל בְּשָׂרִי, וַיֵּשׁ בְּיָדִי חֹמֶר מִסְפִּיק לַעֲשׂוֹת מְזֵה סֵפֶר עִם כָּל תַּעֲלוּלֵיהֶם וְכו', וּמָה לַעֲשׂוֹת? שְׁגָם בְּחִדְרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל נִכְנָסוּ צְבוּעִים וְרַמָּאִים וְנוֹאָפִים כְּכֻלָּבִים וְכו', וּבִמְקוֹם לֵישֵׁב בַּפִּנָּה וּבִקְרָן זֹוִית, הֵם הִדְיוֹטוֹת הַקּוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, וְאֵין זֶה סוּד כָּלֵל, וְאִם זֶה לֹא מִסְפִּיק, גַּם אָצֵל מִסְתּוֹכְבִּים שְׂקָרְנִים וְצְבוּעִים כָּאלוּ, מָה לַעֲשׂוֹת, כָּל הָעוֹלָם נִתְהַפֵּף, וְהִשָּׁקַר מִתְגַּבֵּר, כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ו' מִמֶּלֶךְ עָנּוּ, עֵין שָׁם אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂה, וְתִבִּין הֵיטֵב הֵיטֵב בְּאֵיזָה מַצָּב אֲנִי נִמְצָא, עַד שְׁאֲנִי מִכְרַח לְשִׁכַּת תַּחַת וִילּוֹן וְכו', מָה לַעֲשׂוֹת, כֶּף גְּזוּרָה חֲכָמָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, שְׁאֲצִטְרֹךְ לְסַבֵּל סָבֵל נוֹרָא כְּזֶה, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, עַל-יָדֵי אֲנָשִׁי דְלֹא מַעֲלִי וְכו', וְאָפְלוּ שְׂמִמְכָּפִנִים אֲסָבֵל צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְחוֹבוֹת וְכו', וְאֲנִי שְׁבוּר כְּחֶרֶס הַנֶּשֶׁפֶר, דֵּם יִשְׂרָאֵל נִשְׁפָּף כַּמִּים בְּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַיִם וּבְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נוֹפְלִים בַּפֶּגֶם-הַכְּפִירִית, בְּחוּרִים צְעִירִים נִכְשָׁלִים בְּהוֹצָאת זָרַע לְבִטְלָה וְכו', רַק מִפְּנֵי שְׁלֹא רוֹצִים לְחַתֵּן אוֹתָם, מִפְּנֵי כְבוֹד וְגִאוּת וְשִׁקָּר וְכו', וְאֵין מִי שִׁיּוֹשִׁיעַ לָהֶם, וּבִשְׁבִיל זֶה הֵם יּוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְהַהוּרִים מוֹרְטִים שְׁעֵרוֹת רֹאשָׁם, בְּנִיָּהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם נִמְצָאִים בְּמְקוֹם שְׂנִמְצָאִים וְכו', וּבִנְקֵל הָיוּ יְכוּלִים לְהַצִּילָם כְּמוֹ בֶּן אַחִיד וְכו', וְעוֹד אֲלָפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת כָּאלוּ, אָכֵל מָה לַעֲשׂוֹת? נַעֲשִׂיתִי כַּמִּטְרָה לַחֵץ, אֵין לִי מְנוּחָה — לֹא בַּיּוֹם וְלֹא בַּלַּיְלָה וְכו', אוֹהֲבֵי רַמּוּנִי, וּמוֹלִיכִים אוֹתִי שׁוֹלֵל וְכו', וְאֲנִי אִמְשִׁיךְ לְגִלּוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְגִלּוֹת אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה וְעֲצוּתוֹ שֶׁל

רבנו ז"ל בלא כחל ושרק, בלי שום פחד מאף אחד, ואמלא את כל העולם כלו עם אלקותו ותברך, עד שעל-ידי זה בעצמו תפל הקלפה המחשיכה את עיני ישראל.

בענין השם, אמר רבנו ז"ל: כשנופל שם לאבא או לאמא — זה מאת ה', וצריכים לתת את השם הזה, ודעת לנכון, שצריך להיות אחר צדיקים, ולא שמות הבדויים של הרשעים: אילן, שחר, טל וכו', כי עם שמות אסור לשחק, ודי לחכימא.

אני מקוה שתבין אותי, ותדון אותי לכף זכות, וברח לך פֶּכַר מכל השטיות וכו', לא תוכל להכניע את הערב-רב — רק על-ידי שתפיץ את ספרי רבנו ז"ל בעולם, רק זו העצה היעוצה בדור הזה, להפיץ את תורת רבנו ז"ל ותלמידיו, עד שלא ימצא בית אחד, שלא יהיה מלא עם ספרי רבנו ז"ל.

ואתה קח את עצמך בידיך, ותתחיל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתסיים בכל שבוע את פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום ופרוש רש"י, אשר דבר זה מסגל ליראת שמים ולפרנסה בנגל, ולכן תעשה לעצמך קביעות לגרס בפרקים משניות ודפים גמרא, ותתחיל מהתחלת ברכות, ותלמד פרק אחר פרק במשניות, דף אחר דף בגמרא, והאדם צריך להיות בכל יום בן חמש למקרא, בן עשר למשנה, ובן חמש עשרה לתלמוד וכו', והארכתי בזה בספרי "חסדי אבות" בפרוש משנה זו — קצתו משם.

תאמין לי, שיש בידי לכתב מאה עמודים, אבל הזמן פלה, והכתב לא יכלה, וההכרח לקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

תכתב לי אם קבלת את מכתבי זה, ואם אתה מבין את דברי שנכתבו בקצור מאד.

כה תרנג.

בעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֶר דְּבָרִים, ד' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, זֶה עֲצָה מְבָרִיקָה, וּמִי יִתֵּן שְׁעוֹד אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְחִילוּ
לְהִתְרַשֵּׁם, וְאִם ... הַנַּחֵשׁ יִדְבֵּר אִתְּכֶם, תִּגִּידוּ שְׂאֵתֶם מִתְּנַגְדִּים לְמִנְהַל
... וְאַנְחֵנוּ לֹא רוֹצִים קְאֲרָוֹנִים ... וְזֶה יִכְנִיס אֶת הָרָשָׁע הַזֶּה לְלַחֵץ
גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

וּמִי יִתֵּן, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, יִפֹּל כָּבֹד, וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה
יִתְהַפְּכוּ לַיָּמִי שְׂמִחָה וְשִׂשׁוֹן, כִּי כָּבֹד מְסַפִּיק דָּם נִשְׁפָּף מֵעַם יִשְׂרָאֵל
בְּשִׁבִּיל 'רַע-בָּנִים' כָּאֵלֶּה, עוֹכְרֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ...

כה תרנד.

בעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבָּת קֹדֶשׁ לְסֹדֶר דְּבָרִים, ה' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרֹו יֵאִיר.

אֶת הַמִּכְתָּב אֶתָּה יָכוֹל לְמַסֵּר לָהֶם, כִּי בְּאַמֶּת יִדְעֵנוּ אֶת זֶה כָּל
הַזְּמַן, וּבִדְבָרֵינוּ הַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִה יָכוֹל אָדָם לְבֹא אַחֵר הַמֶּלֶךְ,
כִּי כָּבֹד עָשָׂהוּ.

הַעֲקֵר צָרִיף לְהִתְחַזֵּק שׁוֹב וְשׁוֹב, וּלְהַשְׁלִיךְ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
יִהְיֶה, וְלֹא לְתַלּוֹת בְּטַחְנוֹנוֹ בְּכֶשֶׁר וְדָם, אֲשֶׁר אֵינוֹ יָכוֹל לַעְזֹר לַעֲצָמוֹ,
כִּי אֵין לוֹ תְּשׁוּעָה, וְאֵיךְ יַעֲזֹר לְאַחֲרִים?!

הָאֵם קִבְּלָתָּ אֶת הַיְּתוֹךְ הַנַּחֲלִי, וּרְאֵה לְכַתֵּב חֲדָשׁוֹת — הָאֵם
עָבְדוּ הַיּוֹם בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן הָאֵם הִטְלִפוֹן שְׁלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תרנה.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

נָא לְהִתְקַשֵּׁר אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׂיִדְבֹּר עִם אָחִיו ... גֵּרוֹ יְאִיר,
שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לַעֲשׂוֹת לְסִמְ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, תַּרְגִּילִים חֲדָשִׁים,
אֵלֹא הוּא בְּעֶצְמוֹ שְׂיִבֹּא וְיוֹלִיךְ אֶת יְשִׁיבַת הַמוֹעֵצָה.

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂבִימִים אֱלֹהִי, שְׁעַם יִשְׂרָאֵל
מִתְאַבְּלִים עַל הַחֲרָפָן שֶׁגָּרַם הַסִּמְ"ךְ-מ"ם, שְׂעַכְשׁוּ יִפְּל נִפְּיֵלָה אַחֵר
נִפְּיֵלָה, וְנִנְזָפָה לְבָנִין בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּנִין בֵּית-הַמַּחֲזִין.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תרנו.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי לְסֹדֵר דְּבָרִים, ה' מְנַחֵם-אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶקְוֶה שֶׁקִּבְּלָתָּ אֶת הַלּוּחַ, וְכֵן אֶת הַקּוּנְטָרַס — נָא לְהוֹדִיעֵנִי.
בַּעֲנִין ... אֵין מָה לַעֲשׂוֹת, תִּקְוֶה שֶׁלֹּא יִמָּצֵא דִּירָה מִמֶּשׁ עַל יָדְךָ,
אֲבָל אֵי אֶפְשֶׁר לוֹמַר כְּלוּם, וְזֶה מוֹבֵן וְכו', וּבַעֲנִין וְכו', אַתָּם צְרִיכִים
לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד מִהֶם, וְלֹא לְסַפֵּר לָהֶם בְּכָלֵל שׁוּם דְּבָר, כִּי לֹא
צְרִיכִים עֵין הָרַע עַל שׁוּם דְּבָר, וְכָל מָה שֶׁנֶּעְלַם זֶה יוֹתֵר טוֹב, כִּי
אֵין לָךְ טוֹב מִהַצְנִיעוֹת.

הַעֲקֹר אֵל תִּבְלָבְלוּ עִצְמָכֶם כָּלֵל, כִּי מִמָּה נִפְשָׁךְ, אִם הוּא יָבוֹא,

אתה לא יכול לעשות דבר, ואם לא יבוא — גם כן טוב, ותמיד יכולים להתחמק וכו', אסור להתבלבל בדבר שאינו תלוי בו.

פה תקבל על "ובא לציון", ובמוצאי-שבת אשלח לך גם על "אשרי" שבא לפני זה, וכן על שמונה-עשרה, והשאר כי הכל מוכן, רק אני צריך להגיה.

האם דברת עם ... גרו יאיר.

המאחל לך שבת שלום...

כה תרנז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי לסדר דברים, ה' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מתפלא שאיני שומע ממך, אתה צריך לדעת, כי את כלם מנסים בזה העולם, ובפרט הרב את תלמידו, מפרח שלא ילמד לפני תלמיד שאינו הגון. ומספר בין אנשי שלומנו, שפעם אחת אכל מוהרנ"ת ו"ל אצל רבנו ו"ל, וצעק רבנו ו"ל על מוהרנ"ת ו"ל: "תפסיק לאכל", וזה היה במעמד הרבה מאנשי שלומנו, ואף שהתביש מאד, עם כל זאת לא הפסיק לאכל והמשיך. ענה ואמר רבנו ו"ל: "איני מבין, כשאומרים לאחד תפסיק לאכל, הוא מפסיק לאכל, ואתה אינך שם לב לדברי? וכי בשביל שאתה בן הנגיד ר' נפתלי הירץ, אתה לא צריך לשמע בקולי?" והיה לו אז בתיון גדול מאד מאד, עם כל זאת לא הפסיק מלאכל. אחר-כך צעק עליו רבנו ו"ל: "אבל אני אומר לך — תפסיק לאכל". אז הפסיק, והיתה לו בוששה גדולה. זה תמצית הספור. והסבירו ר' אברהם בר' נחמן ו"ל (בעל מחבר ספר 'באור הלכותים'), שרבנו ו"ל רצה לנסות את מוהרנ"ת ו"ל אם אינו תלמיד שאינו הגון, והבן למעשה.

עליך לדעת, כי מוהרנ"ת ו"ל פגש פעם את אחד מאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁכָּכֵר לֹא בָּא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּשְׁאַלּוּ מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל:
 "מִדּוּעַ הַפִּסְקָה לְבוֹא?" עָנָה וְאָמַר: "מָה אַעֲשֶׂה? רַבֵּנוּ ו"ל בִּישׁ
 אוֹתִי וַגִּרְשׁ אוֹתִי, וְלִכְּנֵן אֵינִי יָכוֹל עוֹד לְבוֹא". עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת
 ו"ל: "אוֹתִי אִם רַבֵּנוּ ו"ל הִיָּה מְגִרְשׁ אֶפְלוּ עִם מַקֵּל, גַּם-כֵּן לֹא
 הֵייתִי בּוֹרַח", וְהָבֵן לְמַעֲשֶׂה.

רַק חֲזוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד, כִּי הָאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה מְחַכֶּה לוֹ בַּחַיִּים
 חַיּוֹתוֹ, וְצָרִיכִים לְהִכִּין עֲצָמוֹ עִם הַתְּחַזְּקוֹת כְּזֹ, שֶׁכָּכֵר שׁוֹם דְּבָר לֹא
 יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ אֲף פַּעַם. וְזֶה זִוְכִים רַק כְּשֶׁמְדַבְּרִיקִים מֵחוּ בְּאֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָכֵר אֵין רוּצִים שׁוֹם דְּבָר, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ
 הוּא, וְכָל זְמַן שְׁאֵין הָאָדָם חֲזוֹק, לֹא שֵׁיךְ לְחִבֵּר סִפֵּר, כִּי עֲדִין יֵשׁ
 בּוֹ פְּנִימִיּוֹת יִשׁוּת וְגֵאוֹת וְכו'.

וְשְׁלוֹם לְאַבִּיךָ, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר, גַּם בְּעִבּוּרָךְ
 כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, הָעֵקֶר הַדָּבֵק מִחֲשַׁבְתְּךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד
 שֶׁלֹּא תַעֲלֶה עַל דַּעְתְּךָ שׁוֹם מִחֲשָׁבָה אַחֲרֵת, רַק אֲמַתֵּת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ בְּגִלּוּי כְּזֶה, שֶׁכָּכֵר שׁוֹם דְּבָר לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינְךָ לְבִינוּ
 יִתְבָּרַךְ — לֹא עֲלֶיהָ וְלֹא יִרְיָדָהּ וְכו', דְּבִקּוֹת הִיא מִלְשׁוֹן דְּבָק,
 לְהִיּוֹת דְּבוּק, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁקּוֹרְעִים — נִקְרָע עִמּוֹ קֶצֶת מִהַדְּבָר הַשָּׁנִי
 שֶׁנִּדְבֵּק אֵלָיו, כִּךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת הָאָדָם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֶפְלוּ שְׁאֵנִי נוֹפֵל
 וְכו', אֲנִי נוֹפֵל עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינִי מַפְרִיד עֲצָמִי כָּלָל.

הַמֶּאֱחָל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדֵּר דְּבָרִים, ו' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... גִּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה אֲזוּ שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְתָּב כְּמוֹ שֶׁרְצִיתָ בְּעִבּוּר הַעֲשָׂרָה אֶלְפִים
 דּוֹלָרִים, וְאֵין קוֹל וְאֵין עוֹנָה, וְמָה גַּם בְּעִנְיַן הָאֵלֶּף וּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת

דוֹלָר, שְׁהִבְטִית הַשָּׂכָן לַתֵּן, גַּם־כֵּן לֹא יֵצֵא מִזֶּה שׁוּם דָּבָר, וְעַל־כֵּן
רְאֵה לֹא לַחֲיִית בְּדִמְיוֹנוֹת עִם הַבְּטָחוֹת שֶׁל שְׂוֹא, מֵה שְׁתּוּצִיא עַל
הַמָּקוֹם, תַּדַּע שְׂוֵה שְׁלָךְ, וּמֵה שְׁמִבְטִיחִים, תַּדַּע שְׂוֵה שְׁקָר, וְהוּא
רוֹצֵה לְהַפְטֹר מִמָּדָךְ וְכו'.

הַעֲקָר הֵיכֵן שְׁאַתָּה מַגִּיעַ, תְּפִיץ שֵׁם קוֹנְטֵרֶסִים, וּמִי יִתֵּן, שְׁתּוּכַל
לְתַרְגֵּם עוֹד קוֹנְטֵרֶסִים לַשָּׂפָה הַסְּפְרָדִית, וּלְהַדְפִּיסָם וּלְהַפִּיצָם, כִּי
הַיּוֹם זֶה צוֹ הַשָּׂעָה.

תַּדַּע, בְּעִיר הַזֶּה שְׁאַתָּה נִמְצָא שֵׁם, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד, אִם
לֹא תִהְיֶה בְּטָלָן.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וְאַתְחִנּוּן, ז' מְנַחֵם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וּבְרָכָה אֶל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מִקְנֶה שֶׁהוּא לֹא יִתְחַמֵּק הַיּוֹם מִיִּשְׁבֵּית הַמוֹעֵצָה, וְאִם כֵּן
מִמִּילָא בְּיוֹם רַבִּיעִי יִהְיֶה הַהִכָּרַח לְר' ... גִּירוֹ יֵאִיר לְנִסְעַ, וְעַל־כֵּן אֵין
טַעַם שִׁישֵׁעַ עֲכָשׁוּ, אֲדַרְבָּה הוּא יִגְלֶה בְּדִיוֹק עִם מִי יֵשׁ פֹּה עֶסֶק וְכו',
עִם רָשָׁע מְרָשָׁע שׁוֹנֵא יִשְׂרָאֵל וְכו'.

אוֹדוֹת הַמַּחְזוֹר יֵשׁ עוֹד, וּבְמִשְׁן הַיּוֹם אֲדַבֵּר אִתָּךְ, וְאַסְבִּיר לָךְ
עוֹד בְּמֵה דְבָרִים בְּקָשָׁר לְסִיּוּם, וּלְדַעֲתִי, זֶה יֵצֵא עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד
יָפָה.

רְאֵה לְשַׁלַּח מִחֵר אֶת הַסְּפָרִים, כִּי זֶה עֲגִיז שֶׁל פְּקוּיֹת נֶפֶשׁ מִמָּשׁ,

ערב אֲשֶׁר כה תרס — כה תרסא בַּנְחָל

וְעַכְשָׁיו אֲנִי מְכִין סֵפֶר חֲדָשׁ "תְּקוּנַת הַבְּרִית", וְכֵן "שְׁלוֹם-בֵּית", וְיִהְיוּ סִפְרִים מְכַרְכִּים מְלֵאֵי תִכּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרס.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם דִּלְעִילָא יִפֹּל כָּכָר נִפִּילָה אַחֵר נִפִּילָה, וְכִלְל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ בַּגְּאֻלַּת עוֹלָם, וְיִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִקְיָם (יִשְׁעִיָּה נב, ח): "כִּי עֵין בְּעֵין יֵרָאוּ בְּשׁוֹב הַנִּי"ה צִיּוֹן", "וְהָיְתָה לְהַנִּי"ה הַמְּלִיכָה" (עוֹבְדִיָּה א, כא).

אֲקַנְהָ שֶׁקִּבְּלָתָּ אֶת "תוֹךְ הַנְּחָל" פְּרִשְׁת פְּנִיָּס, וְתִלִּית אֶת זֶה עַל לִיחַ מוֹדְעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסא.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

הַנְּנִי מִבְּרוּךְ אֲתַכֶּם בְּרֶכֶת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל פְּדִיוֹן הַבֵּן שְׁעֲשִׂיתֶם הַיּוֹם לְבַנְכֶם, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַבֵּן הַזֶּה יִהְיֶה צַדִּיק וְקָדוֹשׁ, וּמִקְרָב אֵל רַבְּנוּ ז"ל כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְתִזְכּוּ לְרוּחוֹת מְמַנּוּ רַב נַחַת.

תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה גְּדוֹלָה, וְהִכָּנָה הַדָּדִית,
וְתַעֲזְרוּ אֶחָד לְשֹׁנִי, וְכָךְ תִּכְנֹנוּ בֵּית עַל יְסוּדוֹת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי
בְּבֵית שֵׁשׁ אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

רְאֵה ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, תִּשְׁתַּדְּל
מְאֹד שְׁלֹא יִחְסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד מִכָּלִי לִמּוּד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא,
מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הִד' לַמּוֹדִים הָאֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד אֲרֻכָּצָה עוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרִי מִי
שֶׁחֹזֵק בְּזֶה כָּל הַיָּמִים, וְאִזּוּ טוֹב לְנַצֵּחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֹדֶר וְאַתְחַנּוּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדֹל שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

אוֹדוֹת בָּנְךָ, לְדַעֲתִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִנָּחֶה אוֹתָךְ בְּדִיוֹק מֶה לַעֲשׂוֹת
אוֹדוֹת הַוִּיזָה, וְהֵבֵן שֶׁלָּךְ יָכוֹל לְנִסֵּעַ אִתִּי חֲזָרָה, וְאֵין אַתָּה צָרִיךְ
לְדַאֵג כָּלֵל, וְזֶה לֹא מִסְבָּךְ.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שֶׁאַתָּה נִמְצָא בָּהּ עֲכָשׁוּ וְכוּ' וְכוּ', תֵּאֱמִין לִי
שֶׁכָּכָל יוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִבִּקֵּשׁ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיַּעֲזֹר לָךְ
שֶׁתֵּצֵא מִשָּׁם, וְתִהְיֶה לָךְ וִילָה מִשְׁלָךְ, וְיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית וַעַד לְחֻכְמִים,
וְתִזְכֶּה שִׁיְהִיָּה הַבֵּית שֶׁלָּךְ בֵּית שֶׁל תּוֹרָה, בֵּית שֶׁל תְּפִלָּה, וּבֵית שֶׁל

גְּמִילוֹת חֲסָדִים, וְתָמִיד אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים יִמָּצְאוּ שָׁם מְקוֹם מְנוּחָה בְּרוּחָנִיּוֹת תַּחַת צֶלֶף.

רָאָה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמָךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, לִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרַךְ מִחַיָּה וּמַהוּיָּה וּמִקָּיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֶסוּר לְהַתִּיאֵשׁ אֶפְלוֹ בַּמַּצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, כִּי זֶה עֵקֶר הַנִּסְיוֹן שֶׁל הָאָדָם, שְׁמַנְסִים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבַעוּלָם, רוֹצִים לְשׁוֹבֵר אוֹתוֹ, וְשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר לְרֹאוֹת אֶל מִי יִפְנֶה בַּעַת צָרָה, וְאִם אָדָם הִזָּה יוֹדֵעַ מַה קּוֹרָה לְמַעֲלָה בַּעַת שְׁמַתְחוֹק, וְאִילוּ שֶׁשְּׁעוּעִים הוּא גּוֹרֵם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאִיךָ שֶׁהַמְּלָאכִים מְקַנְאִים בּוֹ, וְאִיךָ שְׁכָל הַנִּשְׁמוֹת מְתַפְעָלוֹת מִמֶּנּוּ, אֲזִי לֹא הִזָּה נִסְיוֹן כָּלֵל, וְעֵקֶר הַנִּסְיוֹן, שְׁאָדָם אֵינוֹ רוֹאֶה כָּלוּם, וְהַכֵּל חֲשׂוֹף לוֹ, נִדְמָה לוֹ שֶׁהוּא מֵנַח בְּשֹׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו, וְאָבֵד מְנוּס וְתַקְוָה מִמֶּנּוּ, וְאֵין מִי שִׁיסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאֵין מִי שִׁיתֵּן אֶת לְבוֹ אֵלָיו, וְזֶה מַה שְּׁשׁוֹבֵר אוֹתוֹ לְגַמְרִי, וְהוֹרֵס לוֹ אֶת כָּל הַחַיִּים, וּבִקְאֻמָּת לְמַעֲלָה צוֹחֲקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַמְּלָאכִים וְכָל הַנִּשְׁמוֹת, וְצוּעִקִים: הוּא, הוּא, בְּטָלָן שְׁכָמוֹךְ, הִנֵּה אֶתָּה כָּבֵד נִכְנָס אֶל הַקִּדְשָׁה, וּבִשְׂכִיל חֲלִישוֹת הַדַּעַת אַחַת — תַּתִּיאֵשׁ וְתַעֲזוֹב אֶת עֲצָמָךְ. וּכְבֹר אֱמֹר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קיא): אִם הָיוּ נוֹתְנִים רְשׁוֹת לְמַת לְהַתְפַּלֵּל, אֵיזוֹ תַּפְלָה הִזָּה מְתַפַּלֵּל, כִּי הוּא כָּבֵד הַפְּשִׁיט אֶת גּוּפוֹ הַגִּשְׁמִי, וְהוּא יוֹדֵעַ מַה זֶה תַּפְלָה, אִיךָ אָדָם, כָּל זְמַן שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ בְּגוּף הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמָרִי, הוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ לְהַאֲרִיךְ מַה זֶה תַּפְלָה, וְעַל-כֵּן הוּא נִשְׁבֵּר. לָכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, תִּמְשִׁיךְ לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶּׁאֵתָּה צְרִיךְ, וְאֲזִי תִרְאֶה אֶת הַנִּסִּים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ.

רָאָה לְשַׁמֵּחַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת יְלָדֶיךָ, וְכֵן תִּשְׁמַח אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתָמִיד תַּעֲשֶׂה סִבִּיכָךְ אֲוִירָה שֶׁל שְׂמִחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוּזָפָה כָּבֵד לְבָנֵינוּ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, בְּגִנֵּן בֵּית-הַמִּחִין, וְנִגְאָל בְּגֹאֵלָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער בצערך הקשה, אך אני מאמין באמונה שלמה, בזכות החסד שאת עשית עמי, לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא, וסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תראי נסים וגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, רק צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי מנסים את האדם בכל מיני נסיונות קשים ומרים, ועקר שלמות בר ישראל — פשוטה להתחזק מעמד, ואינו נשבר משום דבר, ולכן ראי להתחזק, ותחזקי את בעלך, והעקר שיזכה ללמד בפולל, ובפרט שיש לו חברותא טובה, כי פרנסה נותן הקדוש-ברוך-הוא, ואת זה תזכרי, אך את צריכה הרבה לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיחוס וירחם עליכם, וירחיב לכם בגשמיות וברוחניות, ואז תראי נסים וגלים, כי כל זמן שאדם מלכש בגוף הגשמי, אינו יכול לתאר ולשער מה תפלה פועלת, ולכן תעשי כל מיני פעולות שבעולם, שבעלך ישאר ללמד בפולל, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואתחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיהיו נצח.

מאד מאד אני מתפלל עליכם, שהנה כבר עומדים לבנות את בית-המקדש, ופתאם אתם בורחים וכו', ואתם מתחרטים על כל העסק וכו' וכו', תאמינו לי, שלא חסר לי אנשים שמוכנים לכל זה, אבל יש לי פונה, שאני רוצה דוקא שאתם תהיו הגוזברים בעבור בית-המקדש, כי יש לי אמון בכם יותר מכלם, ודי לחכימא. אך עלי לומר לכם, כי מובא בדברי רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק ב', סימן מח), אשר האדם הוא כבר סמוך אל הקדשה, פתאם הוא בורח, הנה הקדוש-ברוך-הוא הולך לפתח לו את הדלת, והוא בורח, ואיזו בוששה זו וכו' וכו', וכמו-כן אמר רבנו ז"ל (לקויט-מוהר"ן, חלק א', סימן רי), שלפעמים אדם כבר סמוך אל הקדשה, ולבסוף הוא בורח כי שוכח וכו' וכו', תתארו לעצמכם, אנחנו מחכים כמעט אלפים שנה לבניית בית-המקדש, אשר בודאי יבנה בית-המקדש, ואני אומר לכלם, שמתאזשים ואומרים: איך יכול להיות אחר כל-כך הרבה שנים, כמעט אלפים שנה עברו, מי יודע אם פעם יבנה בית-המקדש. אני מכריז ומודיע לכלם, תלכו לראות איך תצטרך ביתי, ותראו שהרשע ... וחבורת מרעיו אמרו, שאין סכוי שיבנה, ותהלה לאל, שלב אחר שלב בונים, ואחר-כך בונים, ואחר-כך בונים, כך יעלה מעלה מעלה, קומה אחר קומה, ודבר זה בלתי נתן להאמין, וכמו-כן בענין הבית-ספר, ואם זה יכול לקרות, תאמינו לי, שבודאי יבנה בית-המקדש, או איך יבנה ... יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו ותברך, וזה אני רגיל לומר בעתים הללו, כלם שיש להם ספקות באמונת בנין בית-המקדש, אך תתארו לעצמכם, יש אחד שהוא מתעסק כל הזמן בבנין בית-המקדש, והוא הגוזבר, ויגזע וטורח, וחסדו אותו וכו', בזו אותו, הכפישו אותו וכו' וכו', והוא עבר על הכל, הוא ואשתו, ולבסוף כבר אויזים בגמר בנין בית-המקדש, שניהם נסוגים ובורחים ... ופתאם בית-המקדש נבנה, ושואלים: מי הוא זה הגוזבר, ואיפה הוא וכו' וכו', והוא ברח ... האין זו בוששה וחרפה?! האין זו עגמת נפש וכו' וכו'? אקנה שתבינו למה אני מרמוז לכם...

אין אתם יכולים לתאר את גדל הנסים שקרו לילדיכם, והכל

בזכות זה שאתם נכנסתם בעבי הקורה לבנות את בית-מדרש, תאמינו לי, שאני יודע את היגיעה והטרחה והחלישות הדעת והשברון לב שלכם וכו' וכו', אבל זה לעמת זה את גדל הצלת נפשות שגורם לכם בבית, וגדל הנסי נסים שנגרמו לכם מזה, באין ערך כלל, ודי לחכימא.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותאמינו לי, שהכל כדאי, כי זו המתקת הדינים, וזכות גדולה מאד מאד, ואני בטוח בהקדוש-ברוך-הוא, שאתם לא מתחרטים, אלא עוברים עליכם הרבה משברים וגלים וכו' וכו', כמו שעובר על כל אחד ואחד, כי אין אדם שיהיה נקי מזה, שלא יעבר עליו איזה משבר ואיזו צרה בעתים הללו, ובאמת עובר על כל אחד, ואין צדיק בעולם שלא יסבל את היסורים והמרירות האלו, אלא צדיק יכול להתחזק יותר, כי הוא מלמד מלחמה, סתם בן-אדם לא יכול להתחזק, הוא נשבר תכף ומיד, ועל-כן ראו להתחזק בכל מיני אופנים שבעולם, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אודות משרד וכו', תאמינו לי ש... לא קבל מאף אחד משרד, הוא רק נכנס ויושב שמה, את הטלפון הוא סדר לעצמו, והוא בעצמו משלם את הקו שלו, אני אפילו איני יודע את המספר שלו ... ועל-כן אני לא מבין למה יש לכם חלישות הדעת, שיש לו משרד, אני אפילו לא ידעתי שיש לו משרד, עד ששאלתי את ... והוא אמר כן, הוא יושב שמה, ולכן אם אתה רוצה דוקא משרד, אתה יכול לשבת גם-כן שמה, יכולים לחלק את המקום, העקר תצאו כבר מהקטנות ומהחלישות הדעת, כי לא מתאים לכם דברים כאלו, אדרבה, ראו להתחזק יחד, ולהיות באהבה, אחנה ורעות, ובניחוד תחיו באהבה גדולה מאד, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד רוצה, ששניכם תכתבו לי, וממש תחיוני, כי נפשי קשורה בנפשכם, ואני לא יכול לתאר לכם את הערכה שאני

מַעֲרִיף אֶתְכֶם, לִכְן אֲנִי מֵאֹד רוֹצֶה שְׁתַּכְתְּבוּ לִי שְׁנִיכֶם מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מִנְחָס-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וְגִדְל שְׁמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְהַשְׁבֵּר,
וְזֶה עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁמֻנְסִים אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי
נְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, לְרֹאוֹת אֵיךְ יִחְזִיק מַעֲמָד, וְרַב בְּנִי-אָדָם אֵינָם
יודְעִים מִזֶּה, וְעַל-כֵּן הֵם נִשְׁבָּרִים לְגִמְרִי, כִּי בְּאֵמֶת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
אָמְרוּ (וְזֶה חֲזִי-שָׂרָה קַט): וְכַאֲיֵן אֵינּוֹן מְרִיהוֹן דְּתִשׁוּבָה, דְּהָא בְּשַׁעְתָּא
חֲדָא, בְּיוֹמָא חֲדָא, בְּרִגְעָא קְרִיבִין לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּלֹא
הָוִי הָכִי אֶפְלוּ לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים, דְּאִתְקַרְיָבוּ לְגַבִּי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּכַמָּה שָׁנִין, כִּי מִי שְׁזוּכָה לְעֻזָּב אֶת מַעֲשָׂיו הָרַעִים, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ
שְׁמַהֲרָגַע הָזֶה הוּא שָׁב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִכְנִיס בְּעֲצָמוֹ אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ, וּמַצִּיר בְּדַעְתּוֹ, אֵיךְ שֶׁהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּרָה הוּא, וּמִמְלִיךְ
אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ, הוּא זוּכָה לְהַגִּיעַ אֶל
מַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת מְאֹד. אֵךְ הַצַּדִּיקִים הֵם מְלַמְּדֵי מְלַחְמָה מְאֹד,
כְּשֶׁהֵם צְעִירִים, וְיודְעִים שְׁאֶפְלוּ שְׁמִפִּילִים אוֹתָם מִהַשָּׁמַיִם וְכו', הֵם
מִחְזִיקִים מַעֲמָד וְאֵינָם נִשְׁבָּרִים, אֲלֹא חוֹזְרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוֹם
דְּבָר אֵינּוּ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וְעַל-כֵּן הֵם מְנַצְחִים בְּסוּפּוֹ שֶׁל דְּבָר
אֶת הַמְּלַחְמָה, לֹא-כֵן בְּעַל תְּשׁוּבָה, תִּכְף-וּמִיד כְּשֶׁמְנַסִּים אוֹתוֹ, הוּא
נִשְׁבָּר לְגִמְרִי, כִּי הוּא אֵינּוּ רָגִיל שִׁיפִילוּ אֶת הָאָדָם מִהַשָּׁמַיִם, וְזֶה
עֵקֶר הַנְּסִיּוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד הַזּוּכָה לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא אֵינּוּ

יודע, שפך מסבכים מלמעלה לשבר בכל מיני אפנים שבעולם
לראות איך יחזיק מעמד, ואיך לא ישבר.

ולכן ראה להחזיק מעמד ולא להשבר, ואז תראה נסים נגלים
שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מאד מאד רציתי, שתקנה לי עוד ספרים, את החלקים של ...
יש לי, ואני לא צריך אותם, רק אם יש לך ספרים חדשים — תכתב
לי, ואם אפשר להשיג לי את ... אהיה לך אסיר תודה, כי אני צריך
בשביל כמה ענינים את סדר הדורות שמביא שמה, כי ראיתי את
זה באיזה מקום.

אם תוכל לבוא לשבת — מאד אשמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ואמחנן, ז' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי ה'קדוש לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לתאר ואין לשער כלל, והעקר מה שחתמת תחת שמך
"המתגורר לעת עתה באשדוד", כי אני מקנה שסוף כל סוף תחזור
ליבנאל, כי אני מכרח להגיד לך, שיבנאל תהיה סוף כל סוף עיר
גדולה, ואף שעכשו זה נראה כמו חלום, עם כל זאת מי שרואה
את ההתפתחות ועינים יש לו בראשו וכו' וכו', יראה שפה יש
עתיד גדול מאד, והיום כבר מתקרטים למה לא קנו מגרשים, כי
זה התיקן פי-עשרה.

חסדי השם יתברך, היום היתה לנו יום ישועה, כי החלפה
המועצה דתית, ו... נכנס, ואנחנו מקוים מאד, שהסמ"ך-מ"ם

הַרְשָׁע, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַמְכָּשִׁיל אֶת הָרַבִּים בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, וּבְחִלּוֹל שְׁבֹת, וּבְאִסּוּר כְּרִיתוֹת, כְּכֹר יִסְלַק מִשֵּׁם. וְכֵן רוֹאִים שְׁפָנִי אָדָם מְתִיאֲשִׁים וְשׂוֹאֲלִים: מָתִי יִבְנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ? וְאִיךָ יָכוֹל לִהְיוֹת אַחֵר כְּמַעַט אֲלָפִים שָׁנָה, וְעַדִּין לֹא נוֹשָׁעֵנוּ וְכוּ' וְכוּ'? אָבֵל מִי שֶׁמִּסְתַּכֵּל עַל הַמִּגְרָשׁ סָמוּךְ לְבֵיתִי, אִיךָ שְׁעוּלָה וּנְבָנָה, תִּהְיֶה לְאֵל, בֵּית-הַמִּדְרָשׁ עֲנֹקִי, אַחֲרֵי שֶׁ... הַנֶּחֱשׁ וְאַחֲזֹת מִרְעִיו אָמְרוּ, שְׂאִין סְכּוּי לְכַנֵּן זֶה, רוֹאֶה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת עַמּוֹ, וְסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְקִרְוָה יִשׁוּעָה לְבּוֹא, וְאַנְחָנוּ רַק צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! אַתָּה צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וְכַמָּה פְּעָמִים רָצִיתִי לְדַבֵּר אִתָּךְ, כִּי אֲנִי זוֹכֵר אֶת הַיָּמִים וְהַלִּילוֹת שֶׁדִּבַּרְנוּ יַחַד, עִם כָּל זֹאת בְּיָדָי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֶה שֶׁעוֹבֵר, וְהַשְׁנָחָה הַעֲלִינָה סִבָּה, שֶׁתִּצָּא מִיִּבְנָאֵל, שְׂזוֹ בְּחִינַת יְרִידָה לְצַדִּיק עֲלֵיָה, שֶׁתִּחַזֵּר סוּף כָּל סוּף לִיִּבְנָאֵל.

הַעֲקָר חֲזֹק וְאַמֵּץ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּעֵתִים הִלְלוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה, וּלְהַכְנִים בְּעַצְמוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וְכָל שְׂאָדָם מְכַנִּים אֶת עַצְמוֹ בְּהַאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, כֵּן זוֹכֶה לְטַהֵר אֶת נִשְׁמָתוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ כָּלֵל!

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִסֵּדֶר עוֹד כֶּרֶךְ נוֹסֵף עַל פְּרָקֵי אָבוֹת, פְּרוּשׁ נִפְלָא יוֹתֵר מִהַקְדָּם, וְשֵׁמוֹ: "זְכוּת אָבוֹת", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֻזָּכָה לְגָמְרוֹ.

אוֹדוֹת הַחֲתָנָה שֶׁל בְּתוּךְ, אֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהִיּוֹת, אָבֵל כְּפִי הַחֲשׁוֹבֹן, הַהִכָּרוֹחַ לִי לַחֲזוֹר לְפָנֶי שְׁבֹת, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְשֵׁלֶם פֶּה הָרַבָּה חוֹבוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַה הַיּוֹם מִיִּדְּנִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁאַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת פְּגִישָׁה בְּמוֹצָאֵי תַשְׁעָה בָּאָב — יִתְהַפֵּךְ הַיּוֹם לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה, וּמֵאֵד מְאֹד נִהְיֵיתִי, וְקִדְּם תִּרְאוּ וְתִתְרַשְׁמוּ, וְאַחֲרֵיכֶם שֶׁהִבְחֹר ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִדְבֵּר עִמָּה, וְתִרְאוּ אֵיךְ יִפְלֵ דְבַר, "וְאִם מִהֵנִי" יֵצֵא הַדְּבַר, לֹא נוֹכַל דְּבַר אֵלֶיךָ רַע אוֹ טוֹב (בְּרֵאשִׁית כד, ט); וְעַל-כֵּן טוֹב מְאֹד שְׂיִפְגְּשׁוּ, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּבִנְיָנֵם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאִנִּי מְאֹד מְרַחֵם עָלֵינוּ, וְרוֹצֵה לְרִאשׁוֹת כָּבֵד בְּשִׁמְחָתוֹ, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּרְוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וְאַתְחַנֵּן, ז' מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאֲנִי מִתְבּוֹנֵן, אֲנִי רוֹאֶה שְׂיֵשׁ הַרְבֵּה עֲמוּדִים, וְאִנִּי יוֹדֵעַ מַה לִּיעֵץ אוֹתָךְ בְּעֵנֶיךָ לְכַתֵּב אֶת זֶה פְּעָמִים מִ'הַמֶּלֶךְ' וְכו', תִּתְיָשֵׁב עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתוֹדִיעַ לִי, אוֹ תִסְדֵּר אֶת זֶה, וְתֹאמַר לִי כְּמָה דְּפִים יוֹצֵא.

מַה אֲמַר לָכֶם! אֵין עוֹד זְכוּת יוֹתֵר גְּדוֹלָה מֵעֵסֶק הַהִדְפָּסָה, וְעוֹד יוֹבֵא בְּקִרְוֵב יוֹם, שְׁתּוֹכַל לְהִדְפִּיס מְלִיוֹנֵי סְפָרִים בְּלִי שׁוֹם גְּזָמָא כָּלָל.

... גֵּרוֹ יְאִיר, צִלְצֵל אֵלֵי וְאֲמַר, שְׁאַחִיד הַתִּקְשׁוֹר אֵלֵינוּ, וְרוֹצִים

רפכ אָפּשר כה תרסט — כה תרע בנחל

לעשות פגישע במוצאי תשעה באב, יתפך הקדוש-ברוך-הוא את
היום ליום טוב, ותמסר את המכתב לאחיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרסט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אקנה שהבנת הכל בענין המחזור, כי כתבתי ברור, אני מביא
עמי "אשר בנחל" על כמה שנים כמו שבקשה אשתך.

אני מקנה עד שאבוא ביום חמישי בצהריים, יהיה לך גמור
המחזור, כדי שאוכל לעבר עליו, בברכת-המזון אשכנזי צריכים
להחליף במקום: 'רבותי נברך' לכתב: 'רבותי מיר ווילין בענטשין',
ווילין עם חיריק — בן אמר מוהרנ"ת ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרע.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ואתחנן, י' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

אני כבר יוצא בעוד כמה שעות לארצנו הקדושה, יעזר
הקדוש-ברוך-הוא, שפבר אגור שם לצמיתות, ולזכות להכלל באין
סוף ברוך הוא, אשר רק זו כל מגמתי ותפצצי.

אם לא קשה לך לבקש את ... נרו יאיר, לנקות את הדיקה שלי
מהאבק וכו'.

הַעֲקֹר רְאָה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְזֶה עָקֹר גְּדִלּוֹת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁאִינוֹ נִשְׁבָּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוֹחַנִיּוֹת וּבְגַשְׁמִיּוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחֵר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לְחַתֵּן גַּם אֶת בִּתְּךָ, וְהַכֵּל יִלֵּךְ עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר וְאַתְחַנֵּן, י' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! צִמְתִּי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַצּוּם הַזֶּה יִתְהַפֵּף כָּכָר לְיוֹם טוֹב, וַיְהִיָּה אָף טוֹב לְיִשְׂרָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגְקֵם אֶת נִקְמַת עַם יִשְׂרָאֵל לַעֲיִינֵינוּ כָכָר.

אוֹדוֹת הַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכו', עָלִי לֹאמַר לָךְ, כִּף זֶה הַחַיִּים וְכו', לִי יוֹצֵא לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם לְכָל הַפְּחוֹת עִם שְׁלִשִּׁים אוֹ אַרְבָּעִים אֲנָשִׁים עִם כָּל הָעֶכּוּבִים שְׁאֵנִי מַעֲכָב אֶת יֵתֵר אֲנָשִׁים, וְלָכֵן מָה שֶׁפְּתַבְתָּ, שֶׁהָיָה לָךְ עִם שְׁנֵי אֲנָשִׁים, לִי יֵשׁ עִם מֵאוֹת אֲנָשִׁים, וּבְמִשְׁךְ הַשָּׁנִים זֶה כָכָר חֲשׁבוֹן שֶׁל אֲלָפֵי אֲנָשִׁים, וְאֵין אָדָם שְׁלֹא תִהְיֶה לִי מִמֶּנּוּ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכו', עִם כָּל זֹאת רַבֵּנוּ וְ"ל הַזֵּהִירָנוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִחִיר.

אֲנִי בַּעוֹד כַּמָּה שָׁעוֹת כָּכָר יוֹצֵא לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְתִאֲמִין לִי, לֹא חֶסֶר לִי עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְכו', חוֹבוֹת וְכו', צְרוּת וְכו', אָף בְּהוֹי"ה בְּטַחְתִּי, וְעַל-כֵּן גַּם אֶתָּה תִתְחַזֵּק. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ שְׁנוּכָל לְהַשִּׁיג אִיזוֹ הַלְוָאָה עַד יוֹם שְׁשִׁי לְכַסּוֹת אֶת הַטָּשָׁעֵק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... שְׁתַּחֲוֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

אֵין מַה לְדַאֵג כָּלֵל, הַכֹּל בָּרִיא וְתָקִין, אִף פַּעַם אֲסוּר לַחֲשֹׁב
מֵאַחֲרִים, וּמִכָּל שָׁפֶן לֹא לְהִסְתַּפֵּל עַל אַחֲרִים, בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁ דְּבָרִים
שְׁאַנְחֵנוּ לֹא מְבִינִים לָמָּה זֶה קָרָה וְכו', אָבֵל דְּבַר אֶחָד אֲנַחְנוּ כֵּן
יִוָּדְעִים, כִּי "הַצּוּר תָּמִיד פֹּעֵל, כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט, אֵל אֱמוּנָה וְאֵין
עוֹל, צָדִיק וְיֵשֶׁר הוּא", וְלִכֵּן אִף פַּעַם אֵל תִּהְרָהֵרִי אַחֵר הַמָּקוֹם בְּרוּךְ
הוּא, אֵל תִּדְאָגִי כָּלֵל, אֶת תַּעֲבָרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתוֹלִידִי בְּקִלּוֹת,
עֲבַר תָּקִין וּבָרִיא, רַק תַּחֲשָׁבִי טוֹב וְיִהְיֶה טוֹב.

הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם לֹא לַחֲשֹׁב מִחֲשָׁבוֹת חוּץ, רַק לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, וְלִצִּיר בְּדַעְתּוֹ, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁמַגִּיעַ אֶל מִדְּרָגָה זֹאת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבָךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אִיךָ עֲבָרָה הַשַּׁבָּת אֲצַלְכֶם, וְכֵן בְּעֶנְיֵן הַשְּׁבַע
בְּרִכּוֹת שֶׁל ... גִּירוּ יֵאִיר.

הִיתָה לִי עֲגֻמַּת נֶפֶשׁ גְּדוֹלָה מְאֹד מ... לֹא דִי שְׁלֹא עֲמַד בְּזַמָּנִים,

אֲשֶׁר כה תרעד בַּנְחֹל רפה

עוד טוען טענת גנב וכו', מי היה צריך אותו לגמרי, אם לא שהבטיח, שעד סוף חדש מנחם-אב — אוגוסט למנינם, יגמר השלד, ולבסוף אפלו את הקומה הראשונה לא הספיק לגמר, והבטיח לי לגמר את הגג עד שאני בא, ולבסוף רק הכנה לגג עם קרשים.

המאחל לך שבת שלום...

תמסר את המכתבים ליעדם.

כה תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר עקב, י"ט מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ותכף-ומיד צלצלתי אל ... גרו יאיר, והאמת אני לך, שזה לי עשר שנים ביבנאל, והיתה לי עגמת נפש גדולה מההתנהגות שלו וכו', על ערכי צריכים לרחם ולהאמין יותר ממני?! ... מה אני, מה חיי, מה עשיתי בשבילכם, ומה בקשתי בשכר זה... רק כאב ראש וצרות שאני סובל, הערכי הבטיח שלש-מאות דולר לשלד, ועכשו קפץ לחמש-מאות דולר לשלד, הוא הבטיח, שעד חדש מנחם-אב סוף אוגוסט, כל השלד יהיה גמור, ולבסוף אפלו את הקומה הראשונה לא גמר, הייתי יכול לקחת את הקבלן ... שעבד אצלי יפה לאט לאט, ולא דחק עם הכסף, רק מחמת שפחדתי מהמסירות של הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, והוא הבטיח, שתוף כמה חודשים עם צות גדול, הוא יכול לגמר שלד, לקחתי את ... ולבסוף יחשדו בי וכו', ולהפליט מלים מהפה וכו', אני מאד מאכזב, זה שכרי מכל עמלי?!

המאחל לך שבת שלום...

כה תערה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

בָּאתִי לִפְנֵי, תְהִלָּה לְאֵל, אַחֵר שְׁבוּעַ שֶׁל שְׁמֵחוֹת, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תְּהִינָה שְׁמֵחוֹת בְּמַחְנֵנוּ.

אֶת הַסְּפָרִים שְׁמַסְרָתִי לְךָ בְּגִי-בֶרֶק, תָּשִׂים אֶת זֶה בְּחִדְרִי.

הִנֵּה אֲמַרְתָּ, שִׁישׁ לְךָ עוֹד סָךְ 1,500 ש"ח בַּעֲבוּרוֹ, רְאֵה לְמַסֵּר
אֶת זֶה לְ... כִּי הוּא הִלּוּה לְ... סָךְ 750 דוֹלָר בַּעֲבוּר הַכְרֵטִיס, וְ...
יִשְׁלַם לִי אֶת זֶה כָּאֵן, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְמַסֵּר לוֹ אֶת הַכֶּסֶף.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ לְאַסֹּף בַּעֲבוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, כִּי עֲבֹרוּ עָלֵי צְרוֹת
רַבּוֹת עִם ... וְיֵשׁ בָּזֶה סְפוּר אַרְבֵּי וְכו'...

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

תִּכְתֹּב לִי דְחוּף אֶת שְׁמוֹת הָאֲרֻכָּה סְפָרִים שְׁמַסְרָתִי לְךָ.

כה תרעו.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת קֹדֶשׁ לְסֵדֶר עֶקֶב, י"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּירוֹ יְאִיר.

חֲשַׁבְתִּי שְׁאוּכַל לְגַמֵּר אֶת הַסּוּף שֶׁל הַמַּחְזוֹר, אָבֵל מְרֵב יִגִּיעַ
אֲגַמֵּר אֶת זֶה כִּכָּר בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת, וּכְדָאִי לְחַפּוֹת יוֹם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
עוֹד לְהֶאֱרִיךְ דְּבָרִים נִפְלְאִים.

תֵּאֱתֵר אֶת ... גִּירוֹ יְאִיר, וְתֹאמַר לוֹ בְּשִׁמִּי, שֶׁלֹּא יִבְטִיחַ לְאֵף
אַחַד אוֹדוֹת בְּנוֹ ... גִּירוֹ יְאִיר, רַק שִׁישְׁמַע הַצָּעוֹת וְכו', אָבֵל לֹא

לְהִבְטִיחַ כָּלוּם, וַיֵּשׁ לִי טַעַם בָּזָה, וְזֶה מָאָד מָאָד נְחוּץ שֶׁתִּמְסַר לוֹ
אֶת כָּל זֶה.

אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גִּדְּלֵי הַשְּׂמֻכָּה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂזָכִיתִי לְגַמֹּר
אֶת הַמַּחְזוֹר, וְזֶה יֵצֵא מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא, פְּלֵאִי פְּלֵאוֹת, אֲשֶׁרִיכֶם, יִתֵּן
לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, וְאַזְכֶּה לְהִיּוֹת עַל חֲתֻנַּת יְלָדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֹל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר עָקֵב, כ' מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי יָדֵיךְ ... גִּרֹּ וְיֹאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי בְּעֶרְב־שִׁבְת־קֹדֶשׁ אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲכַל כָּכָר לֹא הָיָה
לִי פָּנָאִי לְהַשִּׁיבָךְ.

מָה אִמַּר לָךְ! צַר וְיָמַר לִי מָאָד — אֵיךְ יָכוֹל לְקִרְוֹת דְּבַר בָּזָה,
הַקִּבְּלָן ... הִבְטִיחַ לִי, שֶׁעַד שְׁאֵנִי בָּא עַל שִׁבְת נְחֻמוֹ, יִגְמַר הַגָּג, וְעַל
סִמּוֹן זֶה עוֹד לַחֵץ, וְהוֹצִיא מִמֶּנִּי עוֹד מֵאָה אֶלֶף ש"ח, שֶׁהֵם הַשְּׁנֵי
טְשֶׁעִקִּים הַצְּרִיכִים לְהַפְּרַע: חֲמִשִּׁים אֶלֶף עַל יוֹם שְׂשִׁי הַבָּא, וְעוֹד
חֲמִשִּׁים אֶלֶף עַל יוֹם שְׂשִׁי שְׁאַחֲרֵי, וּלְבִסּוֹף לֹא רַק שְׂרַמְנִי, עוֹד יֵשׁ
לוֹ טַעֲנוֹת עָלַי, וְזֶה הָאִישׁ אוֹכֵל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלֵי עָקֵב, עוֹד נוֹתֵן
לוֹ אֶת הַצֶּדֶק וְכו', בְּשַׁעַה שֶׁהוּא בַּעֲצָמוֹ שְׂמַע אֶת הַבְּטָחַת הַקִּבְּלָן,
שְׂאוּכַל "לְרַקֵּד עַל הַגָּג" כְּלִשׁוֹנוֹ, וּלְבִסּוֹף אֲנִי יָכוֹל לְרַקֵּד עַל
הַקֶּרְשִׁים שֶׁהֵכִין לְצִקָּת עֲלֵיהֶם אֶת הַגָּג שֶׁהֵכִין...

מָה אִמַּר לָךְ! אֵינִי יָכוֹל לְעַכֵּל אֶת הָעוֹל שֶׁנִּעֲשֶׂה פֶּה מִלְבַּד
הַשְּׁחִיתוֹת וְכו', אֵין מְלִים בְּפִי לְרַשֵּׁם עַל פְּנֵי הַכְּתָב אֶת גִּדְּלֵי הָעֲגֻמַּת
נֶפֶשׁ וְהַצֶּעֶר הַגְּדוֹל שֶׁנִּגְרַם לִי, וְאֲנִי עוֹשֶׂה לְעֶצְמִי חֲשָׁבוֹן, הָאֵם
עֲשִׂיתִי טוֹב שֶׁמִּסְרָתִי בִּידֵי אָדָם אַחַד, שֶׁרַק הוּא יִהְיֶה הַמְּטַפֵּל בְּעֶנְיָן

הבנין, אשר כל התכנית וכל הקרשים בענייני הוצעות הם אך בידו, ועכשו מאים וכו', ואז אני נמצא באבוד כל ממוני שפבר השקעתי עד עכשו.

לזאת אבקש אותך חד משמעית, לא רק שלא תתן לו אגורה אחת עד שיצק את הגג, אלא לומר ל... וכן להקבלן חד משמעית — אם עד יום שלישי לא יצקו את הגג, אנחנו מבטלים את שני הטשעקים הבאים, הינו פעמים חמשים אלף ש"ח, הוא לא ישחק מאתנו, כל הטעם והסבה שלקחתי את ... ה'יה, כי הוא הבטיח, שעד סוף אוגוסט למספרם, יהיה גמור כל השלד, ועכשו אנחנו אווזים בתאריך הזה, ועדין את הקומה הראשונה הוא לא גמר, הייתי יכול לקחת את ... הקבלן שעבד אצלי פעמים ועמד בזמנים, ולא הבטיח שקרים, שביא צות גדול, אלא הבטיח במה שעמד בו, וכן לא דחק עם הפסך וכו', וברוך ה' הפל בנוי, ופה בא ... הקבלן והבטיח הרים וגבעות וכו', ומרמה אותי בהבטחות שוא, ואינו עומד בדבורו כלל, עובד עם שנים ושלשה פועלים, וזו לא נקראת גנבה? ! בשביל זה הצרכתי למסר את נפשי ממש, את זמני היקר לי מכל הון דעלמא בשביל ילדיו וכו', ולדאג לגדלם ולחתנם וכו', ולבסוף לקבל סטירת לחי, חבל שלא עשיתי ועד של שלשה אנשים.

הכפל הדבר, לא רק שלא תתן פסך, אלא אם עד יום שלישי לא יוצקים, אנחנו מבטלים את שני הטשעקים של סך מאה אלף ש"ח, ומה נעשה? אם נצטרך לקחת עורך דין — נקח.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די — יאמר לצרותי די, ומספיק פלו כל הקצים, ואין כבר כח לסבל.

המאחל לך שבוע טוב...

כה תרעה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר עקב, כ' מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהִסְבִּיר לָךְ אֶת גִּדְּל הַצֶּעֶר וְהַעֲגָמַת נֶפֶשׁ שִׁישׁ לִי, הַקִּבְּלָן הַבְּטִיחַ, שֶׁהַקּוֹמָה הָרִאשׁוֹנָה תִּגְמָר בִּל"ג בְּעֶמֶר, וְהַקּוֹמָה הַשְּׁנִיָּה בְּסוֹף מְנַחֵם-אָב (אוֹגוּסְט לְמַסְפָּרָם), וְהִנֵּה עֲדִין לֹא יָצַק אֶת הַגָּג שֶׁל הַקּוֹמָה הָרִאשׁוֹנָה וְכו', וּלְבִסּוֹף אֲנִי הָאִשׁ וְכו', וְאֲנִי הַכִּנְסָתִי אֶת הָעֶרְבִי לְבֵית חוֹלִים וְכו', וּמִי אוֹמֵר אֶת זֶה? אָדָם שֶׁצָּרִיךְ לִהְיוֹת יָד יְמִינִי ... הָאֵם לֹא יְכוּלִים לְהִתְפּוֹצֵץ מְרַב צֶעֶר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ, וְעֲדִין הַצֶּדֶק עֲמוֹ ...

פֹּה תִקְבֹּל הַמֶּשֶׁךְ סוֹף הַמַּחְזוֹר, וְרָצוּי אִם תִּגְמְרוּ אֶת הָעֲמוּדִים הָאֵלֶּה, לְשַׁלַּח לִי מִנְקָד, וְאֶעֱבֹר עַל זֶה עוֹד פַּעַם.

תִּאֲמִין לִי, שֶׁלֹּא פַּעַם אַחַת אֲנִי חוֹשֵׁב — מִי הִיָּה צָרִיךְ אֶת כָּל הַפֶּאֶב רֹאשׁ הַזֶּה, יוֹתֵר טוֹב רַק לְכַתֵּב סְפָרִים, וְלִהְפִּיצָם בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲזֻכָּה לִישֵׁב בְּקֶרֶן זְוִית, וְלְכַתֵּב סְפָרִים, וְשִׁיפּוּצוֹ בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִף אֶחָד שֶׁלֹּא יָדַע מִי עוֹמֵד תַּחַת זֶה.

הַמֵּאחֵל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

כה תרעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר רֵאָה, כ"א מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז, יוֹמָא דְּהִלּוּלָא שֶׁל הָרֵב הַקָּדוֹשׁ מִבְּעִלְזָא זי"ע, עֲמוּדָא דְּצִלוֹתִיהוֹן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, תְּמִיד בְּקֶשׁ רַחֲמִים עַל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ שְׁיוּצָקִים, אֲבָל כָּל זְמַן שֶׁלֹּא גְמָרוּ בְּשׁוּם פָּנִים, אֵל תַּתֵּן אֶפְלוֹ אֲגוּרָה אַחַת וְכו', כִּי יֵשׁ עוֹד לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הָרִצְפָּה

צנורות בעבור המקלחות, נקדוֹת רכונֵי המים וכו', ואם הוא רץ וסתם יוצק, העקר לקבל כֶּסֶף, שִׁישֶׁכַח מְכַל הַעֲבוּדָה.

בענין ... גרו יאיר, למדתי לקח טוב וכו', האם זה מגיע לי על השפיות דמים שנשפך ממני כל השנים וכו', ואת הפשט היפה שלך על הפסוק: "ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה", תאמר לו כמה פְּעָמִים, אולי יבגס אֶל תוך מחו.

הקדוש-ברוך-הוא יחוס וירחם עלי, ויוציאני מהצרה הזו.

הכפל הדבר, עד שלא גמרו את כל היציקה — אין כֶּסֶף.

המצפה לשמע ממך...

כה תרפ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֶל ידידי הקר לי מאוד ... גרו יאיר.

אין מלים בפִי להודות לך על כל החסד שאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי בענין להיות גבאי צדקה לבית-המדרש החדש.

דברתי עם ... בבית חולים, וכדרכו אֶפְלוֹ שִׁמְנָח חולה, עדין רוֹצֶה כֶּסֶף וכו', העקר כֹּל מה שאַתָּה נותן לו, תקח קְבֵלָה בְּכַתֵּב עם חתימה, כי לי יש את החשבונות, ולכן צריכים לקחת חתימה ממנו.

תדבר עם השתף שלו, שֶׁכָּכֵר יתחיל לעשות קירות, ואם יגמר את הקירות, הבטחתי לו שִׁיקָבֵל אֶת כָּל הַכֶּסֶף שֶׁמִּגִּיעַ לו, לאחר שנתחשבן כמובן, העקר שלא יתעצל יותר, כי הבטיח לי, שֶׁבִּל"ג בעמר תהיה גמורה קומה אחת, ובסוף חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אב תהיה גמורה קומה שנייה, ועכשו אנחנו כבר בסוף חֹדֶשׁ מְנַחֵם-אב, ובקשי יש לנו קומה אחת, תאמר לו אֶת זֶה, וגם אני אדבר מחר עוד פעם עם

... בבית חולים, כי אם יגמר לי גם את הקומה השנייה, יקבל צד הפרוטה האחרונה מה שמגיע לו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בנדאי אשתך צודקת, כי צריכים לעשות לעצמו שני סדרים, כדי לגדל תלמיד חכם, הינו סדר אחד הוא בגמרא רש"י ותוספות בסדרן, להתחיל ממסכת ברכות, וללמד דף אחר דף, ולהתעמק בלמוד, וסדר שני — טור ובית יוסף ושלחן ערוך, כדי לבאר לעצמו את ההלכה, וזה מחייב כל אברך בלי יוצא מן הכלל, ואשרי האברך הזוכה לקיים זאת.

עם כל זאת מעלת המזכה את הרבים — אין למעלה מזה, ובהזר הקדוש אמרו: ופאה מאן דרדיף בתר חיבא [אשרי מי שרץ אחר חיבים], ובפרט אלו הנשמות הפאות מחבר העמים, יש להם צמאון אל היהדות, כדאי לבלות עמם, ושכר גדול מאד בשמים.

תשתדל להסביר את זה לאשתך, בנדאי טובים השנים, הינו ללמד לעצמו שני סדרים, וסדר אחד ללמד עם אלו המקרבים החדשים, וזה ירא שמים יוצא ידי שניהם.

העקר תשתדלו שתהיה ביניכם אהבה, כמאמרם ו"ל (יבמות סב:): האוהב את אשתו כגופו, והמכבדה יותר מגופו, עליו הכתוב

אומר: "וידעת כי שלום אהלך", וכן אמרו (ראש השנה ו.): אשה — בעלה משמחה; וכן ראו להתחזק יחד, ותוציאו את המתח מהבית, ותשתדלו מאוד מאוד, שהשכינה תהיה שרויה ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה.

אודות התרגום של הקונטרס "טמאת המסיון" לשפה הרוסית, אין למעלה מזה, כי בעוונותינו הרבים, הרשעים הארורים, ימח שמם וזכרם — המסיון, עושים פרוצות בין נשמות ישראל, ומעבירים אותם על דעתם ועל דעת קונם, ועל-כן אשרי ואשרי מי שיכול להדפיסו. ולכן ראה לעבר עמם עוד פעם על הקונטרס הזה, ואתה צריך להבין, שתרגום זה לא אות באות, אלא את הנושא, כי כל שפה יש לה את האותיות שלה, ועשירות שבשפה שלה, ולכן עקר התרגום צריך להיות לגבי התכן, ולהרחיב את הדבור, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיצא לפעל, ואז אדפיס מזה, בלי נדר, בפעם אחת חמשים אלף, כי ימח שמם וזכרם, אלו המסיון עושים מהפכה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתגלה כבר הקדוש-ברוך-הוא בעולם, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו הויה מלך, ומלכותו בכל משלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ראה, כ"א מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הויה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ועקר השמחה תלוי כפי האחדות והאהבה שיש בין

נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאֶמֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא צָנוּר לְהַמְשִׁיךְ אֶת
אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ אֵל זֶה הָעוֹלָם, וּבִשְׂבִיל זֶה עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד מְרִירוֹת וְיִסּוּרִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת, כִּי לֹא עוֹבֵר עַל אֶחָד כְּמוֹ עַל
הַשָּׁנִי, כִּי כָּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ צָנוּר אַחֵר לְהוֹצִיא מִהַכֹּחַ אֵל הַפְּעֵל
שְׁלִיחוֹתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֵינּוּ לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וּמַחֲמַת שְׁהַסֵּם"ף-מ"ם יוֹדֵעַ אֶת זֶה, עַל-כֵּן הוּא מַעֲיֵק
וּמַצְעֵר וְשׁוֹבֵר אֶת הָאֵדֶם, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִתְאַחֵד יָחַד עִם עוֹד נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, כְּדִי שֶׁלֹּא יִסְלְקוּ אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם, כִּי אִם עִם יִשְׂרָאֵל הָיוּ
מִתְאַחֲדִים אֶחָד אֶל אֶחָד, עַל-יְדֵי-זֶה הָיוּ מְבַעְרִים וּמְסַלְּקִים אֶת
הַסֵּם"ף-מ"ם לְגַמְרִי, וְעַל-כֵּן כָּל הַפְּרוּדִים שֶׁנִּגְרָמִים בֵּין נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק מַחֲמַת הַסֵּם"ף-מ"ם, שֶׁמֶאֱד מִפְּחָד, שֶׁכָּלֵל נִשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ אֲבוּקָה אַחַת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא יִשְׁרָף לְגַמְרִי, כִּי כָּל בֵּר
יִשְׂרָאֵל הוּא נֵר, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב (מִשְׁלִי כ, כז): "נֵר הַוַּיִּה" נִשְׁמַת אֲדָם",
בִּיחַד הֵם נֶעֱשִׂים אֲבוּקָה, וּמִזֶּה הוּא מִפְּחָד מְאֹד מְאֹד, כְּמֵאמָרָם ו"ל
(בְּרִכוֹת מג:): "אֲבוּקָה כְּשֹׁנִים", תַּכְף-וּמִיד כְּשֶׁמֶאֱרִי אֹר גְּדוֹל
כְּאֲבוּקָה, כְּבֵר נֶעֱשִׂית אַחֲדוּת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-כֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל
מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִתְאַחֵד יָחַד, וְאֵל תִּנְיָחוּ שֶׁיֵּבֹאוּ שׁוֹעֲלִים
קִטְנִים מִחֻבְלֵי כְּרָמִים, וַיַּעֲשׂוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, פְּרוּדִים בֵּינֵיכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת חֻכָּמִים, כִּי כֹף גָּלָה לָנוּ רִבְנוּ ו"ל
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), שֶׁהָעֶקֶר וְהַיְסוֹד שֶׁהַכָּל תָּלוּי בּוֹ הוּא
רַק לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַצַּדִּיק, וְעַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה יִקְבְּלוּ אֶת
דְּבָרָיו, דְּבַר גְּדוֹל וְדְבַר קָטָן, וְאֶפְלוּ שְׂאוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שְׂמָאל וְעַל
שְׂמָאל יָמִין — תִּאֲמִינוּ לוֹ, וְזוֹ נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֻכָּמִים, לְסַלֵּק
אֶת דַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, כִּי לֹא כָּל דְּבַר אֲנַחְנוּ מְבִינִים, וְרִבְנוּ ו"ל אָמַר
(לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): כְּשֶׁהֵמַח מְלֵא צוּאָה וְטִנּוּף, אֲזַ נִפְגַּמַת
אֲצִלוֹ הָאֲמוּנַת חֻכָּמִים, וְאֲזַ יֵשׁ לוֹ קִשְׁיוֹת וְסִפְקוֹת עַל הַצַּדִּיק,
וְצָרִיכִים לְטַהֵר אֶת עַצְמוֹ מְאֹד, וּלְכוּ וּרְאוּ מַה נִּקְרָאת אֲמוּנַת חֻכָּמִים
וְגָדֵל כֹּחַ, עַד שֶׁנִּפְסֵק לְהִלָּכָה (אַחַר חַיִּים, סִימָן תיג): מִי שֶׁשָּׁמַע שֵׁשׁ
לְחֻכָּם לְבֹא, וְאֵינּוּ יוֹדֵעַ לְאִיזָה רוּחַ, וְהֵנִיחַ שְׁנֵי עֲרוּבִים, וְאָמַר
לְאוֹתוֹ צַד שֶׁיֵּבֹא הַחֻכָּם יִקְנֶה לִי עֲרוּב, לְרוּחַ שֶׁבָּא לוֹ הַחֻכָּם קִנְיָה

לו, הרי אף בשבת החמורה מאד, שאסור לצאת מבלי ערוב, עם כל זאת מהני תנאי לאיזה צד שיבוא החכם — אם למזרח אם למערב, ואפלו ששני הפכים מועיל הערוב, כל-כך חזקה אמונת חכמים. ולכן צריכים לחזק את עצמו ביותר באמונת חכמים, ולבקש ולהתחנן ממנו יתברך הרבה מאד על אמונת חכמים, כי כשנפגמה האמונת חכמים, אז נעשה מחו מעקם לגמרי, ואינו יודע לשית עצות לנפשו.

ובאמת צריכים לכבות בכל יום יום על פגם אמונת חכמים, כי זה עקר החרפן, כשאדם יש לו קשיות וספקות על חכמים, בזה הורס את עצמו לגמרי, ועל-כן צריכים לבקש ולהתחנן ממנו יתברך בכל יום יום על פגם אמונת חכמים, וכשיזכה לבקש ממנו יתברך, אז יתקן את האמונת חכמים אצלו, וכשתהיה לו אמונת חכמים, ידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים.

נא ונא ראו להתמיד בלמוד התורה הקדושה, ותשתדלו מאד, שילבל יחסר לכם יום אחד מבלי למוד "מקרא" "משנה" "גמרא" "מדרש", כי הארבעה המודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, כי ימינו כצל עובר, ומה ישאר מאתנו אם לא אלו הלמודים שלומדים בכל יום.

נא ונא תשתדלו להתפלל במגן דיקא, ערב ובקר וצהרים, כי אז הוא עת רצון גדול בשמים, ואפלו שיתאחדו יחד תשעה צדיקים קדושים, עדין אינם יכולים לומר 'קדשה' ו'ברכו', ולענות 'אמן' יהא שמיא רבא, וכיון שנוצטרף אליהם איזה אבר פשוט, כבר נעשה מגן, ויכולים לומר דבר שבקדשה, ולכן אשרי מי שמכניס את ראשו בין עשרה, ובא להתפלל עמם ביחד, וכך מובא בשם הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע: במקום שיש עשרה נשמות ישראל, שום מלאך ושום שרף אינם יכולים לגשת לשם, ועל-כן אשרי מי שבא להתפלל במגן עשרה, ועונה 'אמן' יהא שמיא רבא בקול, שעל-ידי-זה קורעין לו את גזר דינו.

ראו להתחזק בַּעֲבוּדָה הַקְדוּשָׁה שֶׁל תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, לְהַתְּפַלֵּל וְלִשְׁחַת וּלְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְכֶּם אֵלָיו יִתְּבָרֵךְ, וְאַתֶּם צָרִיכִים לַדַּעַת, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֶל הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית, הַצִּלְחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל, וְאִם אָדָם הֵיךְ יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הֵיךְ עוֹסֵק בָּזֶה כָּל הַיּוֹם, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַמְשָׁכַת רוּחָנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְּבָרֵךְ, וְכִשְׁנִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, נִתְחַרֵּט מְאֹד עַל כָּל דְּקָה שֶׁהֵינּוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר וּלְמַשֹּׁךְ אֶת עֲצָמָנוּ אֵלָיו יִתְּבָרֵךְ, וְכִלִּינוּ אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּהִבֵּל וְרִיק, וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְּבָרֵךְ, אֲשֶׁר אֶפְלוּ דְבוּר אֶחָד שְׁמִדְבָּרִים — עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעַה אֶת עֲצָמוֹ כָּלָל, וְזוֹכֵר בְּכָל יוֹם עַל אַחֲרִיתוֹ, שְׁיָבוֹא הַיּוֹם שְׁיִצְטָרֵךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם.

הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תַּפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בַּעֲדֵכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצִּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כֹּה תִרְפַּג.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְּבָרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר רָאָה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר, זֶה כָּבֹד שְׁלִשָּׁה לֵילוֹת, שְׁאִין אֲנִי יְכוּל לִישֹׁן, וַיֵּשׁ לִי דְקִירוֹת חֲזָקוֹת בְּלֵב, אֲנִי לֹא זוֹכֵר מִתִּי הֵיטָה לִי כָּל-כָּף הַרְבֵּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ כְּמוֹ שֶׁהֵיטָה לִי עֲכָשׁוּ בַּעֲנָנֵי הַבְּנִיָּה, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּמַשִּׁיךְ לִשְׁרַת בְּקִדְשׁ, וְלַעֲמֹד עַל הַפּוֹעֲלִים, כִּי אִם אַתָּה מִפְסִיק עֲכָשׁוּ, אֲנִי אֶבּוֹד לְגִמְרִי.

אֲנִי מְכָרָח לְהִבְהִיר לָךְ, כִּי כָּל הַסָּבָה שֶׁלִּקְחָתִי אֶת הַקְּבָלָן ... הֵיךְ מִפְּנֵי שֶׁהוּא הִבְטִיחַ לָנוּ, שֶׁעַד ל"ג בַּעֲמֹר יַעֲלֶה קוֹמָה אַחַת,

וְעַד סוּף אָב (לְמִסְפָּרָם סוּף אוֹגוּסְט), תִּגְמַר קוֹמָה שְׁנִיָּה, וְהִבְטִיחַ בְּהִבְטָחוֹת, וְנִשְׁבַּע בְּשִׁבְעוֹת כְּדִרְכּוֹ, וְרַק עַל סִמּוֹ זֶה לִקְחָתִי אוֹתוֹ, כִּי אִם נִשְׁחַק עִם שְׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה פּוֹעֲלִים, הִיִּיתִי יָכוֹל לִקְחַת אֶת הַקֶּבֶלָן ... שֶׁהִיָּה נָעִים לַעֲבֹד אִתּוֹ, הוּא אָמַר לְכַתְּחָלָה, שֶׁתִּקַּח לוֹ עֲבוֹדָה כְּזוֹ בְּעֶרְךָ שָׁנָה אוֹ שְׁנָה וָרִבַּע, וּמִחֲמַת שִׁידְעָתִי, שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, יִמְסַר בְּמִסִּירוֹת, לְכֵן נִסְכַּם בְּדַעְתִּי לִקְחַת אֶת ... וּלְבִסּוֹף לֹא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ גַּם, וְאֲנִי חוֹזֵר וּמִדְּגִישׁ — יֵשׁ לוֹ גַּם שְׂאִין חוֹזָה, כִּי אִם הִיָּה חוֹזָה, הִיִּיתִי כּוֹתֵב בְּתוֹךְ הַחוֹזָה עַל כָּל יוֹם שֶׁהוּא אֵינוֹ עוֹבֵד יִשְׁלַם קָנָם אֵלָּךְ דּוֹלָר! וְעַל-יְדֵי-זֶה כְּפִי הַיָּמִים שֶׁהוּא אַחֵר, כְּבָר הִיָּה יָכוֹל לִהְיוֹת לִי בִנְיָן בַּחֲנֹם, וְעַל-כֵּן אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לָמָּה אֶתָּה הוֹלֵךְ כָּל-כָּף לְצִדּוֹ, בְּשָׁעָה שְׁגַם לִי דוֹקָר הַלֵּב, וְגַם לִי נִשְׁפָּךְ דְּמִי כַּמִּים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, רְאֵה שִׁימְשִׁיכּוֹ לְהַגְבִּיָּה עוֹד קוֹמָה אַחַת, וְלִכְאוּרָה הַקּוֹמָה הַזֹּאת מִכְרָחָה לִהְיוֹת גְּמוּלָה עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ חֲשׁוֹן, כִּי אֶתָּה צָרִיךְ לְהַבִּין, אֲשֶׁר הִנֵּה מִתְקַרְבִּים הַיָּמִים וְכו', שְׁנוּכַל לִפְעַל אֲצֵל ... שִׁיאֲשֹׁר לָנוּ, וְלִלְחֹץ עָלָיו בְּפֶרֶט אִם גְּמָרְנוֹ אֶת שְׁתֵּי הַקּוֹמוֹת עִם הַשְּׁלֵד, אָבָל אִם לֹא גְמָרְנוּ, אֲזִי לֹא עָשִׂינוּ כְּלוּם. וְלָכֵן עוֹד פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם אֲנִי חוֹזֵר וּמִדְּגִישׁ — אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אֶתָּה כָּל-כָּף הוֹלֵךְ לְצִד הַקֶּבֶלָן ... פֹּה לֹא מִדְּבָרִים כְּמָה כֶּסֶף מְטָר מְרַבֵּעַ, פֹּה מִדְּבָרִים מִהֲזָמָן, וְאִם הוּא לֹא יַחֲזִיק בְּזָמָן, הַהֲכָרָם יִהְיֶה לִי לְסֵלֶק אוֹתוֹ לְגִמְרִי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תַּעֲשֶׂה לִי דָבָר כְּזֶה לְבָרִחַ בְּאִמְצָע, וְאִם אֶתָּה צָרִיךְ עוֹר, אֲנִי כְּבָר מְצָרְךָ אֶת ... גֵּרָם יְאִיר, שִׁשְׁלֹשָׁתָם יִהְיוּ לָךְ לַעֲזֹר בְּמָה שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ, לְהַתִּיעֵץ אוֹ לְהַתְחַזֵּק.

חוּס וְרַחֵם עָלַי, דְּמִי נִשְׁפָּךְ כַּמִּים, וְאֲנִי שָׁבוּר כְּחֶרֶס הַנִּשְׁפָּר, עוֹד לֹא הֶאֱמַנְתִּי שִׁיקָרָה לִי דָבָר כְּזֶה, אַחֲרֵי כָּל-כָּף הַרְבֵּה שְׁנִים, וְכָל חֲזִי תְלוּיִים רַק בְּבִגְנֵן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ — חוּס וְחַמּוּל עָלַי, וְתִשְׁתַּדֵּל לַעֲמֹד עַל הָעֲבוֹדָה שִׁיגְמַר בְּכִי טוֹב, וְשְׁנוּכַל לְבָנוֹת בִּנְיָן גָּדוֹל כְּפִי הַתְּכָנִית, וְלֹא יִחַסֵּר אֶפְלוֹ עֲמוּד

אחד, כי רק בתנאי זה לקחתי את הקבלן הזה, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה למען הקדוש-ברוך-הוא, ותעזר לי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצית אותי, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתעמד לימין ... ותלחץ אותי שלא יברח לי, כי אחר-כך יגרם לי התמוטטות לגמרי, כי זה לי שלשה ימים, שאיני יכול לישן, כי יש לי כאבים מאד מאד חזקים סביבות הלב, ואיני יודע מה דמי פחות אדם מדם ערבי...

ולכן ראה לעמד לימין ... ותחזקו ותאמצו שלא יברח לי, כי אני צריך מאד מאד את הבגין, ושלא יפסיקו לי באמצע, ואם הוא צריך עזר, אפה ... גרו יאיר, ... גרו יאיר, תהיו לו לעזר, אבל צריכים לבצע את העבודה מה שיותר מהר, ויותר טוב לרחם עלי מלרחם על ערבי.

מה אמר לך! לא חלמתי ולא תארתי שאקבל מכה כזו, עם כל זאת ההכרח להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

מאד מאד רציתי בענין החנוך השנה, להחדיר הרבה יראת שמים — הן בבנים והן בבנות, ואני רוצה לעמד על המשמר — הן על המלמדים והן על המורות, אם אפה יכול לכתב לי רשימה — מי יהיו המלמדים, ומי תהיינה המורות, שמותייהם, זה יעזר לי מאד, כי אני רוצה לעמד אתם בקשר חזק, ולהראות להם דגמאות

אֵיךְ לְלַמֵּד עִם הַתְּלִמִּידִים, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שִׁיְהִיָּה הַפֶּקֶר, אֲלֵא יִהְיֶה לָנוּ חֲנוּךְ בְּרָמָה הַכִּי גְבוּהָה.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֵׁישׁ לָנוּ כָּבֵר אֶת הַפְּנֵה שֶׁלָּנוּ, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם הַפְּעוּטוֹן יַעֲבֹר לָשֵׁם, וְאֵז תִּהְיֶה לָנוּ קִרְיַת חֲנוּךְ שְׁלֵמָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ טוֹבוֹת מֵאֶף אֶחָד, וְיָבוֹא שְׁפַע, וְנוּכַל לְשַׁלֵּם לַמְּלָמְדִים וְלַמּוֹרוֹת בְּהַשְׁפָּעָה מְרֻבָּה.

נָא וְנָא כָּבֵר שְׁמִיעַת מַמְנֵי וְהַבְנַת מַמְנֵי הַרְבֵּה מְאֹד אֵיךְ לְלַכֵּת עִם יְלָדִים — רַק בְּיַד רַבָּה, וּבִסְבֵּר פָּנִים יְפוֹת, וְתִמְשִׁיךְ לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזוֹ, וּלְבִסּוּף נִזְכָּה לְרֹאוֹת נַחַת מִלְּדִינוּ.

הַכֹּפֶל הַדָּבָר, מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ שֶׁתַּעֲמִיד לִימִין ... וְתַחֲזִקוּ שְׁלֹא יִבְרַח לִי, כִּי אֵז הוּא גּוֹרֵם לִי אֶסּוֹן, כִּי לוֹ יֵשׁ אֶת כָּל הַתְּכֵנִיּוֹת, וְלוֹ יֵשׁ אֶת כָּל הַקְּשָׁרִים עִם הַנְּעֻדוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר אָמַר לַעֲלֹמּוֹ דֵּי, יֹאמֶר לְצִרּוֹתֵי דֵּי.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפה.

בַּעֲזֹרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר רָאָה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אַתָּה יָכוֹל לִהְיוֹת לַעֲזֹר לִי ... גִּירוֹ יֵאִיר, לְתַחֲזִק לְאַמְצוֹ וּלְעוֹדְדוֹ שִׁימְשִׁיךְ בְּבִנְיָה, כִּי עוֹבֵר עָלַי עֲכָשׁוּ יִסּוּרֵי תַּפְּת, וְזֶה לִי כָּבֵר שְׁלֵשָׁה לַיְלוֹת שְׁאִינִי יָכוֹל לִישֵׁן מֵרֵב צֶעַר וְעֲגָמַת נֶפֶשׁ, אֵיךְ יָכוֹלִים לְהֵאמִין לַעֲרַבֵי רֵמָאִי וְצָבוּעַ, וְכָל הַסִּבָּה שֶׁלִּקְחָתִי אוֹתוֹ הִיא רַק מִפְּנֵי שֶׁהוּא אָמַר, שְׁעַד ל"ג בְּעֶמֶר יִגְמַר אֶת הַקּוֹמָה הָרִאשׁוֹנָה, וְעַד סוּף מִנְחָם-אָב יִגְמַר אֶת הַקּוֹמָה הַשְּׁנִיָּה, וּלְבִסּוּף בְּקִשִּׁי בְּקִשִּׁי מִחֲזִיק בְּקוֹמָה רִאשׁוֹנָה, וְגַם זֶה רַק מִפְּנֵי

שְׁלַחצְתִּי אוֹתוֹ, וְלָכֵן אֵיךְ אֶפְשֶׁר פִּתְאֹם לְהַפִּיךְ אֶת הַיּוֹצְרוֹת? ! וְעוֹד
 לִתֵּן לוֹ אֶת הַצֶּדֶק, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא נוֹכַל גָּדוֹל וְכוּ', וְעַל הַצִּדִּיק לוֹמַר
 וְכוּ', שִׁמּוֹ שָׁמַיִם עַל זֹאת! אֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת דְּבַר כֵּזֶה, וְאַיִה אֵיפֹה
 הָאֱמוּנָה חֲכָמִים וְכוּ', וַיְדוּעַ, אֲשֶׁר ה' חוֹזֶה מְלוּבְלִין, אֲשֶׁר רִבְּנוּ וְ"ל
 הַפְּלִיג מְאֹד בְּמַעֲלָתוֹ, וְאָמַר שֶׁהוּא חוֹזֶה מִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ
 בְּאֲשֶׁר הוּא שֵׁם, וּמִקְבֵּל מִצִּדִּיקִים, שְׂעֵד שְׂמוֹנֶה-מֵאוֹת פְּרָסָאוֹת הוּא
 רָאָה בְּאַסְפִּקְלָרְיָה מְאִירָה, וּמִסּוֹף הָעוֹלָם וְעַד סוֹפוֹ רָאָה בְּאַסְפִּקְלָרְיָה
 שְׂאִינָה מְאִירָה, עִם כָּל זֹאת הָיוּ עָלָיו הַרְבֵּה חוֹלָקִים, וְאֶחָד מֵהֶם
 הָיָה הַגָּאוֹן ר' עֲזַרְיָאֵל הוֹרְבִין, שֶׁהָיָה רַב וְאַב־דְּעִיר לּוּבְלִין, וְהָיָה
 נִקְרָא "רֹאשׁ הַבְּרֻזִּל", כִּי הָיָה גָּאוֹן אֲדִיר, בָּקִי בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה,
 אֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה הוּא הַמִּתְנַגֵּד הַכִּי גָדוֹל לְהַחֲזוֹה, וְלִיל קֶדֶם
 פְּטִירָתוֹ הָיָה בָּרִיא וְשָׁלֵם, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִה' חוֹזֶה מְלוּבְלִין,
 וְהִתְחַרַּט מְאֹד עַל שְׁדוּדָה אוֹתוֹ, וְאָמַר שֶׁלֹּא הִפְּרִיו הֵיטֵב, וְשָׁכַב לִישָׁן
 וְלֹא קָם, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְזֶה קִרְיָה בְּכ"ב בְּמֵרֶחֱשׁוֹן תַּקע"ט.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רָאָה לְחֹזֶק וְלַעֲוֹדָה וּלְאַמֵּץ אֶת ...
 שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אוֹתִי בְּאַמְצָע, כִּי אֲזִי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה לַעֲשׂוֹת, יַעֲזֹר
 הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּכֹר לֹא אֵדַע מִשּׁוֹם צְרוּת.

הַשְׂכָּנִים שֶׁלָּךְ, מִשְׁפַּחַת ... שֶׁתְּחִיָּה, מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשִׁים אוֹתִי,
 יַעֲזֵן שֶׁהֵם רוֹצִים לְבָנוֹת עוֹד חֹדֶר וּמִרְפֶּסֶת, וְהֵם צְרִיכִים לְפִרְץ אֲצִלָּה
 גָּדֹל קִטְנָה, כִּדִּי שְׂיוֹכֵל הַקְּבֵלָן לְהַפְּגֵס, תַּעֲשֶׂה לָהֶם אֶת הַחֹסֶד הַזֶּה,
 הֵם מִבְּטִיחִים שֶׁיַּחֲזִרוּ וְיָבִנוּ לָךְ חֲזָרָה אֶת הַגָּדֵר, וְאִם אַתָּה רוֹצֶה אֶת
 זֶה בְּכֻתֵּב, אֲנִי יָכוֹל לְאַלֵּץ אוֹתָם שֶׁיִּכְתְּבוּ בְּכֻתֵּב, וְהֵם טוֹעֲנִים שֶׁגַּם
 הֵם נִתְּנוּ לָךְ מַעֲבָר.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לִי, שֶׁכָּכֹר לֹא אֲצַטְרֵךְ לְהַפְּגֵס בְּכָל
 שְׁטוֹת וְכוּ', וְלִהְיוֹת גִּנָּת בְּקֶהֱלָה וְכוּ'.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֵּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר רָאָה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָאָד מָאָד רָצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּכְתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד אִיפֹה אוֹחֲזִים בְּבִגְדֵי, וּמָה קָרָה הַיּוֹם עִם הַטָּשָׁעִים.

רָאָה לַעֲמֹד לִימִין ... וּתְחִזֵּק אוֹתוֹ שְׁלֹא יַעֲזֹב אוֹתִי בְּאֻמָּצָה הַעֲבוּדָה, כִּי אֲזִי יִפֹּל עָלַי אֶסּוֹן גָּדוֹל מָאָד, זֶה לִי שְׁלֹשָׁה לֵילוֹת, שְׁאִינִי יָכוֹל לִישֵׁן מְרַב כְּאֲבִים שֵׁשׁ לִי בַּחֲזָה, וְאֲנִי מָאָד מָאָד מִצְטָעֵר שֶׁקָּרָה דְּבַר כָּזֶה, אֲנִי לֹא מִבִּין אִיךָ מֵאֲמִינִים לַעֲרָבִי מְלַכְלֵךְ יוֹתֵר מִמֶּנִּי וְכוּ', הִנֵּה הַבְּטִיחַ הַבְּטָחוֹת, וְקִבֵּל הוֹן רַב, וְלִבְסוּף לֹא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וַעֲשֵׂה אֹתִי כָּל מִינֵי תַרְגִּילִים, וְלֹא עָבַד כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

הַקְדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ.

רָאָה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד מָה קָרָה הַיּוֹם, וְאִיפֹה אוֹחֲזִים בַּעֲבוּדָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לִסְדֵּר רָאָה, כ"ב מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידִי הַיָּקָר לִי מָאָד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמָאָד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַשְׁפִּיכוֹת דָּמִים שְׁאֲנִי סוֹבֵל זֶה כָּל-כֶּף הַרְבֵּה

שנים, מה אמר לך! עוונותי גרמו לי את כל זאת וכו', וצריכים לקבל את הכל באהבה וכו', ואף שדמי נשפך בפנים וכו', עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא עוזר, דיקא על-ידי-זה שאני מקבל כל-כף עלבונות ובזיונות ושפיכות דמים, הוא יתברך פותח לי את צנורות החכמה, ומתחברים בכל פעם ספרים חדשים.

ראה לחזק את עצמך ביותר, והעקר תחזק את עצמך בענין הדבור, לדבר עם האברכים הצעירים שעכשו התחתנו, והם צריכים הרבה התחזקות, ויעוץ, ותשומת-לב וכו', ואתה תתענין בכל הנושאים בענין טהרת המשפחה וכו', וכל מה שקשור בזה, ואני ממנה אותך שליח על דבר זה, ואל יתערב זר בינינו, ואם יש איזו שאלה, אתה תעזור ותחזק אותם, ותדבר אתם הרבה מדברי רבנו ז"ל.

וכן תראה לדבר עם כל המלמדים רק מיראת שמים, ומעצות רבנו ז"ל, וכן תדבר עם כל אחד מאנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזור לך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרפח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ראה, כ"ב מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

הנה יצא המרצע מן השק, פה תקבל את הכתב ששלח אלי ... אשר מדבר בעד עצמו.

לדעתי, יש כאן קנוניה בינו לבין ... שמר לי ואשמר לך ... ועל-כן אם הוא אינו רוצה להתחיל לעבד על הקירות של קומה שניה, תגיד לו אין כסף, ואני אדבר עמו, פשוט הצרכתי ללכת להבדק אצל רופא, אני לא הייתי בבית, ואמרו לי הבחורים ש... התקשר כעשר פעמים, אבל אתפס אותו ואדבר עמו קשות, רק זו

שב אֲשֶׁר כה תרפט — כה תרצ בַּנְחָל

השפה שהוא מבין, אחרת נפגש בבִּעְיָה רְצִינִית, נתן לו יותר כֶּסֶף ואחר-כך יַעֲצֹר אֶת הַעֲבוּדָה וְכו'.

כִּדְאִי שֶׁתְּדַבֵּר עִם ... וְעִם ... וּבִיחַד לְטַפֵּס עֲצָה פְּדַת מָה לַעֲשׂוֹת, פֶּלֶא עַל גִּבִּי פֶלֶא, אִיךְ ... הוֹלֵךְ רַק עַל צֵד הָעֲרִבִי, וּבִפְרֹט בִּשְׁעָה שֶׁדִּבְרָנוּ, כָּכֹר תִּפְסֵם אֶת הַדָּג לִפְנֵי הַמְּלַכְדָּת, אַתֶּם בְּטוּחִים שֶׁהַקְּבָלָן יִסְפִּים ...

כָּל הַדְּבָרִים מְדַבְּרִים בִּפְנֵי עֲצָמָם, נָא אֵל תִּתֵּן שׁוּם טִשְׁעֶק, אֲפֹלוּ פְּרוּטָה אַחַת.

הַמְּצַפָּה לִישׁוּעָה...

כה תרפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר רָאָה, כ"ב מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ דִּבְרָתִי עִם ... וְסַכֵּם שְׁאַתָּה תִּתֵּן לּוֹ אֶת הַטִּשְׁעָקִים עֲכָשׁוּ, וְאֲנִי עוֹד אוֹסִיף לוֹ בְּמִזְמָן, וְהוּא מַצִּדּוֹ מִתְחַיֵּב, שְׁעֵד כ"ח חֲשׁוֹן גְּמוּר הַשְּׁלֵד שֶׁל הַקּוֹמָה הַשְּׁנִיָּה, וְאִם לֹא, אֲנִי תוֹבֵעַ אוֹתוֹ לְמִשְׁפָּט, וְכֵן לֹא עוֹבֵד אֹתוֹ יוֹתֵר, וְהוּא מִתְחַנֵּן שְׁנִתֵּן לוֹ עוֹד אֲפִשְׁרוּת אַחַת.

לְזֹאת אִף שֶׁפִּתְּכִיתִי לָךְ מִקֵּדָם לֹא לָתֵת לוֹ אֶת הַטִּשְׁעָקִים, תֵּן לוֹ עֲכָשׁוּ אֶת הַטִּשְׁעָקִים, רַק שְׂיַחְתָּם לָךְ עַל זֶה.

הַמֶּאֱחָל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רָאָה, כ"ג מִנְחָם־אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֶל ... גִּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתָּךְ שִׁיחַת וְעֵידָה עִם ... דְּבַר מֵאֵד מֵאֵד
נִחוּץ וְדַחוּף.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לִי כֹחַ לְהִתְחַזֵּק בְּעֵתִים הַלֵּלוּ, כִּי הִרְבֵּה
צָרוֹת וּמִרִירוֹת עוֹבְרוֹת עָלַי, דְּבָרִים שֶׁלֹּא חִלַּמְתִּי עֲלֵיהֶם מֵרֹאשׁ,
וּכְנֻדָּה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַסֶּה אֶת הָאָדָם בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים
אֲחֵרִים, וְכָבֵד אָמַר מוֹהֲרֵנוּ ת' ו"ל: "כְּשֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ כָּבֵד אֶת כָּל
הַתְּכִסִּיסִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, הוּא בָּא אֵלַי בְּדֶרֶךְ שֶׁלֹּא תֵּאֲרָתִי
לְעֶצְמִי."

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגִם מִהַנְסִיּוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה סִפְרִים
חֲדָשִׁים לְמַעַן לְחַזֵּק אֶת כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ג מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד, ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת שְׁנֵי מִכְתָּבֶיךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד הִחִיתָנִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! כָּבֵד עָבְרוּ עָלַי בְּחַיִּים הִרְבֵּה צָרוֹת
וְיִסּוּרִים, כִּי מֵאֵד שֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲנִי רַק רוֹאֶה נִגְדֵי חוּמוֹת
בְּרִזָּל וְכו', וְכו', וְשׁוּם דְּבַר אֵינִי הוֹלֵךְ לִי קָל, מִכָּל שֶׁבֶן מֵאֵד
שֶׁנִּכְנַסְתִּי בְּעֶסֶק הָרַבִּים, אֲנִי רַק רוֹאֶה צָרוֹת וְרַדִּיפוֹת, יִסּוּרִים
וּמִכְאוּבִים וְכו', וְכו', וְכָךְ כָּל הַחַיִּים שְׁלִי, וּבִפְרָטִיּוֹת מֵאֵד שֶׁנִּכְנַסְתִּי
לִיבְנָאֵל לְכַנּוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, וְלִהְיוֹת עֵדָה קְדוּשָׁה, מֵאֵד אֲנִי
סוֹבֵל מִהַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, שֶׁהִתְגַּלֵּם וְהִתְגַּשֵּׁם בְּהִרְשָׁע מְרֻשָּׁע הַזֶּה
וְכו', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִמְחַק מִי שְׁיִוְתֵר מִהֵרָ וְכו', אֲבָל
אֲנִי מְכַרָּח לְהַגִּיד לָךְ, מָה שֶׁעָבַר עָלַי בַּיּוֹמִים הָאַחֲרוֹנִים, זֶה עֲדִין
לֹא עָבַר עָלַי, כִּי יְכוּלִים לְחַשֵּׁד בִּי מָה שֶׁרַק רוֹצִים, אֲבָל שְׁאֲנִי אֲנֵעַ

בפרוטה של זולתי, הקדוש-ברוך-הוא יעיד בעצמו עלי, שתהלה לאל, ידי וכפי נקיות, שאין בהם אפלו אגורה אחת של אחרים, ואדרבה מה שיש לי מאחרים, אני כבר מחלק את זה לעניים, לאנשי שלומנו וכו', ועל-כן זה כאב לי מאד מאד לחשד בי חשדות באלו, בפעוה שהקבלן רמני על ימין ועל שמאל וכו'.

תאמין לי, ידידי היקר! שמאז ששדכתי את בתך, אני שש ושמח מאד, שיש לי חלק גדול בזה, ובודאי אני עוד אדבר אתו בענין פרטי החתונה, ואיפה זה יהיה, ואני באמת מתחשב עם העניות שלך, ואני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזה לא יעלה לכם כמעט כלום, ואדבר אתו בצורה כזו, שלא ישים שום גטל כבר על שכמך, אף עדין לא ראיתו, לכן לא יכלתי לענות לך תכף-ומיד כרצונך, ותכף-ומיד כשאראה אותו ואדבר עמו — אדוח לך.

נא ונא ראה להתחזק, ולחזק את כל אנשי שלומנו, ותעמד על המשמר, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שונבנה קהלה קדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ג מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... תחיה.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל שמחתי, שמצאתי לך חתן נפלא, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהכל יעבר בקלות, בסימן טוב ובמזל טוב, ותתחתנו, ואני מאד מאד רוצה להיות בחתונה שלכם.

ראי להתחזק מאד, ותשתדלי לומר בכל יום "יום תהלים", שדבר זה ממשיך ישועות ורפואות והצלחות לאומרם, ועל-כן אשרי מי שזוכה לומר בכל יום "יום תהלים", ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך כל מה שאת צריכה לחתונה מבלי

אֲשֶׁר כה תרצג — כה תרצד בַּנְחֹל שה

לקחת מההורים פלום, כי אני אֶדָאג על הכל, רק תתחזקי להיות
בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרצג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ראה, כ"ג מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יגיעו ויִרְדְּפוּ אֵל ... גרו יאיר.

מאד מאד אֶבְקֶשׁ אותך, שתראה לעזר בבית-ספר, והקדוש-
ברוך-הוא יעזר, שנוזֶכָה כָּכָר להכנס בקרוב מאד.

ראה להתמיד בשיחה בינו לבין קונו, כי כל דבור ודבור
שְׁמִדְבָּרִים עם הקדוש-ברוך-הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה
כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל. גם ראה 'לגנב' כמה זמנים לדבר
אליו יתברך, אֲשֶׁר כל דבור ודבור שְׁמִדְבָּרִים עם הקדוש-ברוך-הוא
— הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל,
ואם היו בני-אדם יודעים מעלת המדבר אליו יתברך, היו עוסקים
בזה תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יגיעו ויִרְדְּפוּ אֵל ר' ... ו... שיחיו
נצח.

באתי לברך אתכם ברכת "מזל טוב" חמה ולבבית על נשואי

בתכם היקרה תחיה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתרווי רב נחת ממנה ומכל יוצאי חלציקם.

והנני שמח אתכם ביחד בשמחת כלולות נשואי בתכם, וחבל שלא יכלתי להשאר לשמח עמכם, כי הצרכתי לחזור דחוף בענין משפחתי, עם כל זאת, תהלה לאל, שמחתי מרחוק בשמחתכם.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שפיתכם יהיה בית ועד לחכמים, ויהיה לכם בנים תלמידי חכמים, וחתנים תלמידי חכמים, ונתורה לא תמוש מפני זרעכם ומפי זרע זרעכם, כי רק זה מה שנושא מהאדם.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרצה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל הפלה המהללה ... תחיה.

באתי לברך אותך בברכת "מזל טוב" חמה ולבבית, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהבנן יהיה בנן עדי עד, ויצאו מכם דורות ישרים יברך, ויהיה ביתך בית של תורה, כי שמעתי שהחתן, גרו יאיר, הוא תלמיד חכם גדול, ואוהב תורה, ושוקד בתורה, אשריך שזכית לחתן כזה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהשכינה תשרה ביניכם תמיד.

המאחל לכם ברכת מזל טוב חמה ולבבית...

כה תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ, עַל כָּל הַחֶסֶד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִמִּי
בְּעֵנִין הַשְׁגַּת סִפְרִים, כִּי זוֹ כָּל חַיּוּתִי, וְזוֹ כָּל תַּאֲוִתִּי — עוֹד סִפֵּר
וְעוֹד סִפֵּר וְכוּ' וְכוּ', וְהַכֵּל בְּכַח רִבְנוּ ו"ל, וּמִי יִתֵּן, שְׁאֲזֹכָה לְעֵבֶר
עַל כָּל הַסִּפְרִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְזֶה חֲשָׁקִי וּרְצוֹנִי.

רֵאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, הָעֶקֶר הוּא רַק
אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הָאֱמוּנָה הִיא הַיִּסוֹד וְהָעֶקֶר בִּיְהוּדוּת,
בְּלִי אֱמוּנָה אָדָם נִשְׁבֵּר לְגִמְרִי, וְהַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם אָמַר (מְשַׁלִּי כח,
כ): "אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", כִּי כְּשֶׁאָדָם מִתְחִזֵּק בְּאֱמוּנָה, נִמְשָׁכוֹת
עָלָיו בְּרָכוֹת וִישׁוּעוֹת, וְכֵן רֵאָה לְהִתְחִזֵּק בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ תִּבְקֶשׁ
רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא תִתְמַד בְּשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנֵנוּ, וְתִדַּע שֶׁכָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רֵאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —

אין לתאר ואין לשער כלל.

בענין הפצת אור רבנו ז"ל בעולם, תאמין לי, שאין עוד דבר גדול מזה, וזה תקון גדול לנשמה, כי עובר על כל אחד כל-כף הרבה צרות ויסורים, ומרירות והרפתקאות וכו' וכו', וספקות וכו' וכו', וכשזוכה לחזק את אחרים, ממילא יש לו גם-כן התחזקות לעצמו, ולכן ראה לחזק את עצמו, ואז יהיה לך חזק לחזק את אחרים, כי בזה שתחזק את עצמו, ואתה תהיה בשמחה, ישפע מהחזק והשמחה הזה גם על אחרים, שזה עקר השלמות, להיות טופח על מנת להטפוח.

בענין הלמוד, כדאי ללמד בכל יום מקרא, משנה, גמרא, מדרש, כי הארבעה למודים האלו הם כנגד הארבעה עולמות: אצילות, בריאה, יצירה, עשיה, וכשאדם לומד הארבעה למודים האלו, על-ידי-זה ממשיך על עצמו אור וזיו וחייות ודבקות הבורא יתברך שמו, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק לומד בכל יום אפילו קצת דקצת, אבל לא חסר לו יום אחד מלמוד התורה הקדושה, וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב' סימן ח'); כי יש מזונא דגופא, ויש מזונא דנשמתא, הינו כמו שהגוף צריך לאכל, כך גם הנשמה צריכה לאכל, ועקר האכל לנשמה זה התורה, לחמא דאורייתא, ועל-כן אל תהיה בטלן! תתחזק ותלמד בכל יום תורה הקדושה, כמה שרק תוכל.

בענין התבודדות, עליך לדעת, כי עקר השלמות הוא לדבר עמו יתברך, כאשר מדבר איש אל רעהו והבן אל אביו, ולא צריך לחשב אם בן שומעים אותו או לא שומעים אותו וכו' וכו', אלא צריך להאמין שהאין סוף ברוך הוא, ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין, ובתוך כל עלמין, והוא יתברך שוקד על שפתי בר ישראל, וכשאדם מדבר אליו יתברך, כל דבור ודבור נשמע ונתקבל. ולכן צריכים לסלק את דעתו לגמרי, ולדבר בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז מצליחים לדבר הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא.

אודות החוב של ... גרו יאיר, לדעתי, אתה צריך לדבר אתו

חד משמעית, שאין אתה יכול לשלם את החוב שלך, ארבעת אלפים וחמש מאות ש"ח, כי למה יהיה חוטא נשכר, אתה היית ערב, ועכשו אתה תקוע וכו', ותגיד לו את זה בשמי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שכבר עם ישראל לא יצטרכו זה לזה, ויהיה לכל אחד שפע, ונזקה ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

נא ונא הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, הינו שתצטרך בדעתך, אשר הכל לכל אלקות, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם כפא לאלקותו יתברך, ואדם צריך להכלל לגמרי באור אין סוף ברוך הוא, עד שלא יראה ולא ישמע ולא ירגיש שום דבר — רק את אמתת מציאותו יתברך, ואז כשיתחזק בזה, ירגיש ערכות נעימות ידידות זיו חיות אלקותו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תרחצ

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי הקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך שתתחזק, ואין מלים בפי להודות לך על כל החסד שאתה עושה עמי, ובאמת כתוב (חבקוק ב, יא): 'אבן מקיר תזעק', ושמעתי לומר בשם הרב הקדוש מבעלז זי"ע שאמר, שהפסוק הזה סובב על אלו שעוסקים בבנין בית-המדרש, וכל יהודי שנב אבן לבית-המדרש, לבסוף 'אבן מקיר תזעק', כל אבן צועקת וזועקת — "אותי הכניס בבית-המדרש פלוני אלמוני" וכו' וכו', איזו שמחה היא כשיהודי זוכה לתרם בעבור בית-הכנסת, ובפרט שאתה הגזבר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לנו שפע.

אני מאד מאד מקווה לשמע מ... גרו יאיר, אחר הצהרים — מה קרה בועדה, ואם תשמע משהו, ראה לכתב לי תכף-ומיד פקס,

וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, אָבֵל לַעֲת עֲתָה לֹא כָדָאִי לְדַבֵּר עִם הַקְּבָלָן, אֲלֹא שִׁימִשִּׁיף לַעֲשׂוֹת אֶת הַתַּפְסָנוֹת וְכו' וְכו'.

כִּפִּי שְׁדַבַּרְתִּי אִתְּךָ, אָנִי לֹא רוֹאֶה שְׁמַגִּיעַ לוֹ פֶּסֶף, אֲדַרְבֶּה עֲכָשׁוּ עִם הַטְּשָׁעִיקִים כָּבֵר יָדוֹ עַל הַעֲלִיּוֹנָה, וְלִדְעָתִי, אִם, חֵס וְחִלְלָהּ, יַעֲצֵרוּ אֶת הַעֲבוּדָה, נִצְטָרֶךְ לְבַטֵּל לוֹ כַּמָּה טְשָׁעִיקִים, כִּי אָנִי לֹא רוֹצֶה שְׁתַּהַיֶּה יָדוֹ עַל הַעֲלִיּוֹנָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה וּלְשִׁמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַעֲלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כה תרצט.

בַּעֲזֻרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֹדֶר רֵאָה, כ"ד מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַכּוֹלֵל, בּוֹדָאִי טוֹב לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל עִם אַבְרָחָם רִצְיִינִים, וּמָה טוֹב שֶׁתִּלְמַד בְּכוֹלֵל אֲשֶׁר סָמוּךְ לְבֵיתְךָ, וּמָה שְׁאַתָּה אוֹמֵר, שְׁבַדְרֶךְ כָּלֵל מְדַבְּרִים לְשׁוֹן-הָרַע וְלִיצְנוֹת וְכו', מָה אָמַר לָךְ! אִם אֶחָד מִכֵּנִים אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה, אִזּוֹ הוּא אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ, וְלֹא מַעֲנִין אוֹתוֹ מָה שְׁאַחֲרִים אוֹמְרִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִכְנִים אֶת עֲצָמוֹ בַּתּוֹרָה, וְגִדּוֹל בַּתּוֹרָה, וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, וּמִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה, וְטוֹעֵם טֵעַם הַתּוֹרָה, וְכִמּוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל: אִם הַתּוֹרָה תִּרְאֶה לָךְ אֶת פְּנִיָּה, אִזּוֹ לֹא תִצְטָרֶךְ שׁוֹם שָׂכָר.

אוֹדוֹת הַבֵּן, בּוֹדָאִי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת לוֹ מְשָׁקְפִים, כִּי חֵס וְחִלְלָהּ, יְכוּלִים לְקַלְקֵל לוֹ אֶת הָעֵינַיִם, וְצְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מִחֲמֻרוֹת יִתְרוֹת, כִּי אִם הֵילֵד צְרִיךְ לָקוּם מֵהַפֶּסֶא, וְלִהְיוֹת בְּלִיחַ וְכו', זֶה סִימָן לֹא טוֹב וְכו', הוּא יְכוֹל, חֵס וְחִלְלָהּ, לְקַלְקֵל אֶת הָעֵינַיִם שְׁלוֹ לְגַמְרִי,

ועל-כן תעשו לו תכף-ומיד משקפים, רק צריכים תמיד לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שהילד יגדל תלמיד חכם, ושומר על צניו.

אודות ראש השנה, מה אמר לה, ידידי היקר! יש לנו קבלה מרבנו ו"ל, שאפלו אם הוא בעצמו יגיד לנו, שלא נבוא אליו לראש השנה, שלא נצית אותו וכו', כל-כך גדול הענין של ראש השנה להגיע לאומן.

בענין הפדיות לאשתך, מה טוב ומה נעים אם היא יכולה להכניס חברה לראש השנה, ועל-כל-פנים איך שהוא לא פדאי לריב, אלא להשתדל לחיות ביחד ובהכנה הדדית, ולהסביר אחד לשני את גדלת הענין, שאנחנו זוכים ללכת אל רופא גדול, אל עורך-דין גדול, שיכול לרפאות אותנו, ולהצילנו מכל מיני דינים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח בדרך תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

אודות התרגום של קונטרס "טמאת המסיון" ברוסית, מאד מאד רציתי אם ההוא יכול גם לתקתק את זה, שיהיה מוכן לדפוס, ואז אדפיסו באלפי אלפים עותקים, וזו זכות הרבים גדולה מאד.

כה תש.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ד מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתנהג בדרך ארץ גדול, כי חבל שתאבד את השם הטוב שלך, אני מבטיח לה, שאם תתנהג בדרך ארץ, ותשמר את זמני התפלה להתפלל בכל יום במנין: שחרית, מנחה, ערבית, וכן תקבע שעורים בתורה במקרא, במשנה, בגמרא

— כְּסִדְרָן, כְּמוֹ שֶׁלְמַדְתָּ אֲצִלִּי, אֲזִי יִהְיֶה לְךָ טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מִתּוֹרָה, וְאֵין עוֹד טוֹב מִשֵּׁם טוֹב, וְכֵן יִהְיֶה לְךָ טוֹב לְעוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם שֶׁכֵּלוּ טוֹב.

נָא וְנָא תִרְאֶה דְגָמָא מַה זֶה תִּלְמִיד "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", תִּתְרַחֵק מִלְּצִים, וְאֵל תַּעֲמֹד עַל יָדָם, וְאֲזִי טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים. רְאֵה לְצִית אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּתְהִלָּה לְאֵל, אַחֲרֶיךָ ... גִּירוּ יְאִיר, מְצִלִית מָאָד, אֲנִי מְקַנֶּה לְשִׁמְעַע אֲצִלְךָ בְּשׁוּרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

נָא תִכְתֹּב לִי, וּמִמֶּשׁ תִּחְיֶינִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּה תשא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדְרֵי רְאֵה, כ"ד מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבִירָךְ הַיָּקָר לִי מָאָד ... גִּירוּ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ לְשִׁמּוֹר עַל הַזְמַן הַיָּקָר שֶׁלְךָ, הֲלֹא מִסִּרְתִּי אֶת נִפְשִׁי לְחִתְנָךְ, כְּדִי לְהַצִּילְךָ מִחֻטָּאִים, וְתִזְכֶּה לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (מְנַחוֹת קי'): לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטַהֲרָה — נוֹשֵׂא אִשָּׁה, וְאַחֲרֵיכֶּךָ לּוֹמֵד תּוֹרָה, אֲכָל לֹא שְׁתַּהֲיֶה כְּמוֹ תִרְנַגּוּל הַמַּצּוֹי תִּמְיֵד אֲצִל אִשְׁתּוֹ וְכו', וּבְכָלֵל רְאֵה לְרִסֵּן עֲצָמְךָ בְּעֵנִין הַהֲנִיגָה שֶׁלְךָ וְכו', כָּל זְמַן שֶׁלֹּא הִגַּעְתָּ אֶל שֶׁלֵב לְהִנְהִיג רֶכֶב עִם רִשְׁיוֹן, אֲסוּר לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים מוֹזְרִים, וְלִקְפֹּץ עַל רֶכֶבִים וּלְהִנְהִיגָם, כִּי אִתָּה יָכוֹל לָגוֹם גִּזְק הֵן לַעֲצָמְךָ, וְהֵן לְאַחֲרִים, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן מָאָד מָאָד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְהִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה בְּכָל יוֹם: מְקַרָּא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא וְכו', וְזוֹ תַּהֲיֶה לְךָ קְבִיעוּת, זְכוֹר כְּמָה לְמַדְתָּ אֲצִלָּנוּ, וְעִכְשָׁו מְרַב בְּלִבּוֹלֶיךָ אִתָּה לֹא פּוֹתַח סֶפֶר וְכו', הָאֵם בְּשִׁבִּיל זֶה חִתְנָתִי אוֹתְךָ?! כָּלֵךְ מִהִילָדוֹת וְהַקְטָנוֹת, כִּי יִמִּינוּ כָּצֵל עוֹבֵר, וְעוֹד מַעֲט יִהְיֶה הִתְכַּרֵּם לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאַף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִתִּי יִקְרְאוּהוּ חֲזָרָה לְמַעֲלָה, וְעַל-כֵּן תִּתְחִיל לְהִיּוֹת אֲבִירָךְ רְצִינִי, אֵין אִתָּה יָכוֹל

שיג

בַּנְחֹל

כה תשב

אֲשֶׁר

לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הָאֶהָבָה שִׁישׁ לִי עֶמֶךָ, וְאֲנִי רַק רוֹצֶה אֶת
הַטּוֹב שְׁלֶךָ, וְלִכֵּן רָאִה לְרַסֵּן עֶצְמְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים, וְתִהְיֶה מִיָּשִׁב
בְּדַעְתְּךָ.

וְשָׁלוֹם לְזוֹגְתְּךָ ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שְׁתַּצִּיטִי אוֹתִי בְּעֵנִין לְקַצֵּר אֶת הַפֶּאֶה,
וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, כִּי זֶה הִיסוֹד לְבֵית יִשְׂרָאֵל, וְאִם רוֹצִים
לְזַכּוֹת לִילָדִים בְּרִיָּאִים, צָרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַצְּנִיעוּת, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד
מְאֹד לֹא לְקַחַת טְרַמָּפִים וְכו', אֲשֶׁר דָּבָר זֶה אֵינוֹ צְנוּעַ, וְיִכּוֹל לְצַאת
מִזֶּה קֶלְקוֹל, חֵס וְשָׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֵשׁ עֲלֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֹל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לִכְתֹּב לִי אֶפְלוֹ שׁוּרוֹתִים.

כה תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר רָאִה, כ"ה מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת בְּלִבּוֹל וְכו', אֵין לָךְ מֶה לְדַאֵג כָּלֵל, אֶת תַּהֲיֵי חֻזְקָה
בְּשִׁלְךָ, וְאֶפְלוֹ שִׁירְצוֹ לְקַחַת אוֹתְךָ לְחֻקִּירָה מְשֻׁטְרֶתִית, אֵל תַּפְחָדִי
כָּלֵל, כִּי הָאֻמַּת תֵּצֵא לְאוֹר, וְהַפּוֹחֵז הַזֶּה יִפֹּל נְפִילָה אַחֵר נְפִילָה וְכו',
אֶת צָרִיכָה לְהִבִּין, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹמֵד תַּחַת זֶה, כִּי הוּא נִשְׁרָף
מִקְנָאָה, שְׁאֵחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבֵד בַּדָּאָר, וְלִכֵּן הוּא חוֹתֵר תַּחְתִּיךָ

במה שרק יכול, ולכן את תהיי חזקה עם הנקדה שלך, ולא לפחד משום בריה שבעולם, ורבונו ז"ל גלה לנו, שעקר ההצלחה בזה העולם — לא לפחד משום בריה שבעולם, ולהיות חזק, וזה עקר גבורת הגבור.

אודות השכן שלכם ... גרו יאיר, דברתי אתו, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שלא תהיה לכם שום בעיה, העקר תגורו ביחד באהבה ובהבנה הדדית.

אודות בעלך, ראי להתחזק ולחזק אותו, כי אני מבין שעוברים עליו הרבה משברים, וצריכים רק לחזק ולעודד ולשמח אותו, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, וזה עקר הנסיון שלנו, שלכל אחד מאתנו יש נסיונות קשים ומרים בחיים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואז טוב לו בזה ובבא כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כה תשג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר ראה, כ"ה מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

עכשו נודע לי, שלמעשה יש ל... רק סכום של 46,400 ש"ח (ששים וששה אלף וארבע מאות), כי הורידו לי שכר עמלה, עם כל זאת תכניס את הכל בבנק, זאת אומרת להוריד 40 אלף לתת לפועלים, והשאר בבנק, והקדוש-ברוך-הוא יחוס וירחם עלי, כי שבוע קשה כמו שהיה לי השבוע, אני לא זוכר, ממש חשבתני, שלבי מתפוצץ מרב צער ועגמת נפש, מה לעשות, לכל אחד נותנים את הנסיונות שלו, וכמו שאמר מוהרנ"ת ז"ל: "לכל אחד נותנים את השעור שלו" (איטליקען גיט מען סיין לייענען), נא ונא לא

לַתַּת שִׁיעֲבָדוֹ עָלֶיךָ, שֶׁתִּתֵּן אֶת הַכֶּסֶף לְ... אֲלֹא אַתָּה נֹתֵן אֶת זֶה רַק
לְ... שִׁיחֲלֵק לְהַפּוֹעֲלִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

נִהְיָה בְּקֶשֶׁר יוֹתֵר מֵאַחֵר.

כה תשד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרֶב-שַׁבַּת קִדְשׁ לְסֹדֵר רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדּוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

אֲחֵי וְרֵעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגִּים שֶׁבַעוֹלָם, כִּי
בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת רַבָּה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בְּחַיִּים, כִּי
עוֹבֵר עַל כָּל אָדָם כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת, וְכָל מִינֵי צָרוֹת, וְכָל מִינֵי יִסּוּרִים,
וְכָל מִינֵי מְרִירוֹת, וְכָל מִינֵי הַרְפָּתָקָאוֹת, וְאִין אָדָם שְׁלֹא תַעֲבֹר עָלָיו
אִיזוֹ צָרָה אוֹ אִיזָה מִשְׁבֵּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ו'ל
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן עז). וְעַקֵּר הַעֲצָה הוּא רַק לְהִתְחַזֵּק עִם
הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בּוֹ, כִּי כָל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ בּוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת,
וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, וְכְמוֹ
שֶׁצָּרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעַצְמוֹ נִקְדוּת טוֹבוֹת, כִּף צָרִיכִים
לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא גַם בְּאַחֲרִים נִקְדוּת טוֹבוֹת (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן רפב), וְרַבֵּנוּ ו'ל הִזְהִירָנוּ לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זֶה, תָּמִיד לְדוֹן אֶת
הַשְּׂנִי לְכָף זְכוּת, וְכֵן לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכָף זְכוּת, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד
מִמַּחֲלָקֶת, כִּי הַמַּחֲלָקֶת עוֹקֶרֶת אֶת הָאָדָם. וְרוֹאִים בְּגִי-אָדָם כָּל-כָּף
חֲסָרֵי דַעַת וְשִׁכָּל, בְּמָקוֹם לְהִתְאַחֵד בִּיחָד וּלְאַהֲבָא אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי,
וּלְהֵאִיר אֶחָד בְּשָׁנֵי אֶת אֲמִתּוֹת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָל אֶחָד וְאֶחָד
יֵשׁ בּוֹ נִקְדָּה מֵה שָׂאִין בְּחִבּוּר, וְהוּא בְּחִינַת צִדִּיק לְגִבֵּי חִבּוּר
(לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), בְּמָקוֹם לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד, לְאַמֵּץ וּלְשַׁמֵּחַ

את חֲבֵרוֹ, הוא מְחַפֵּשׁ בוֹ מוֹמִים וְחִסְרוֹנוֹת, וְיוֹצֵא נִגְדּוֹ בַּמַּחֲלָקֶת, וּבִזְוָה מְיָצְרִים אֶת הַגָּלוּת, כִּי אִם הָיוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, אָף פֶּעַם לֹא הָיִינוּ הוֹלְכִים בְּגָלוּת, וְרֹאִים אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם — כָּל עֲנִינוֹ הוּא רַק "הַפֶּרֶד וּמִשְׁל", לַעֲשׂוֹת מַחֲלָקֶת בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כְּדֵי שֶׁהוּא יוּכַל לְמַשֵּׁל. וְזֶה עֵקֶר הַצָּרָה הַמְּרָה, שֶׁאַנְחֵנוּ סוֹבְלִים כְּכֹר כְּמַעֲט אֲלֻפִּים שָׁנָה, שֶׁכָּל פֶּעַם צָץ אֵיזָה מְטַמָּטֵס וְכוּ, וְעוֹשֶׂה מַחֲלָקֶת, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִתְאַחֲדוּ בְּיַחַד, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים הַזֵּהִירוּנוּ עַל זֶה יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְאָמְרוּ (סִפְרֵי רָאָה): 'לֹא תִתְגַּדְּדוּ', אֵל תַּעֲשׂוּ אֲגֻדּוֹת, אֲלֹא תִהְיוּ כְּלֶכֶם אֲגֻדָּה אַחַת, וּלְפִי דְבָרֵי הַרְאִשׁוֹנִים מוֹנֵי הַמַּצּוֹת — זֶה לֹא בַּתּוֹרָה, כְּשֶׁאֶחָד מִנֶּתֶק אֶת עֲצָמוֹ מִזוּלָּתוֹ. וְלִכֵּן מְאֹד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ מֶה שֶׁתַּעֲשׂוּ, הָעֵקֶר תִּשְׁתַּדְּלוּ שִׁיְהִי בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, שֶׁכָּל הַקֹּהֵלָה שְׁלָנוּ תִּהְיֶה מִשְׁפָּחָה אַחַת גְּדוּלָּה. וְלִכֵּן רְאוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁכֶם לַהֲיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (שִׁיר הַשִּׁירִים רָבָה, פֶּרֶשׁה ה'): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, תָּנוּ דַּעְתְּכֶם, שֶׁלֹּא תִשְׁנְאוּ זֶה אֶת זֶה, וְלֹא תִתְרַחֲרוּ זֶה עִם זֶה, שֶׁלֹּא יֵאמְרוּ מִלֵּאכֵי הַשָּׁרֵת לְפָנַי: תּוֹרָה שֶׁנִּתְּתִי לָהֶם, אֵינָם עוֹסְקִים בָּהּ, וְהָרִי אֵיבָה וּמַחֲלָקֶת וְתִתְרֹת בִּינֵיהֶם.

נָא וְנֵא תִתְעוֹרְרוּ מִן הַשָּׁנָה הַעֲמָקָה שֶׁאַתֶּם יֹשְׁנִים, וְתִזְכְּרוּ לַעֲצֹמְכֶם כִּי הַשִּׁבְתָּ הִזָּאת כְּכֹר מְבָרְכִים אֶת הַחֹדֶשׁ: "חֹדֶשׁ אֱלֹל", אֲשֶׁר הַחֹדֶשׁ הַזֶּה הוּא חֹדֶשׁ שֶׁל תְּשׁוּבָה, חֹדֶשׁ שֶׁל אֲמוּנָה, שֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְאֵמֶן אֶת פִּי לְדַבֵּר, וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכִמוֹ שֶׁאֲנוּ רֹאִים חֵל, כְּשֶׁמִּתְגַּיֵּס לְצָבָא, הוּא צָרִיךְ לַעֲבֹר אֲמוּנָה, עַד שֶׁמִּלְמָדִים אוֹתוֹ אֵיךְ לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם כְּלֵי הַנֶּשֶׁק, כְּמוֹ-כֵן אָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שׁוּחַר טוֹב תְּהִלִּים קמח): 'פִּיָּהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל חֲרָבִים', כָּל בֶּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כְּלֵי זִין, וְעֵקֶר הַכְּלֵי זִין שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא תַּפְלָה (לְקוּטֵי-מִוְהָרֵן, חֵלֶק א', סִימָן ב'), וּבִזְוָה אָנוּ כּוֹבְשִׁים אֶת הַמְּלַחְמָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲבָל בְּאַפֵּן שְׁנוּכָל לְהִשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנֶּשֶׁק, שִׁיְהִיָּה הַפָּה שְׁלָנוּ מִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִתְּנוּ לָנוּ חֹדֶשׁ שְׁלָם לְאֲמוּנָה, לְאֵמֶן אֶת הַפָּה, שְׁנוּכָל לְכוּא לְהִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

שְׁזָה מֵה שְׁקָמִים בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֶּקֶר לומר סליחות, תִּכְףּ-וּמִיד מֵרֹאשׁ
חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וְתוֹקְעִים בַּשּׁוֹפָר בְּכָל יוֹם, כְּדִי לַעֲזוֹר מִהַשְׁנָה
(לקוטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סימן ס'); כִּי תִקְיַעַת שׁוֹפָר מְעוֹרֶרֶת מִהַשְׁנָה
הַעֲמָקָה שְׂאֵדָם יִשָּׁן כָּל הַשְׁנָה.

וְלִכֵּן רָאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! לָקוּם בְּכָל יוֹם קֹדֶם אוֹר הַיּוֹם,
לומר סליחות בְּרַבִּים, כִּי אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה, וְעַקֵּר הַעֲצָה הִיא
לִלְכֹת לִישׁוֹן מִקֹּדֶם, וְאַף שְׂאֵתָם עֲסוּקִים בַּיּוֹם בְּהַפָּצָה, עִם כָּל זֹאת
הַחֹדֶשׁ הַזֶּה צְרִיכִים לְאַמֵּן אֶת הַפֶּה, לְדַבֵּר וּלְפָרֵשׁ אֶת שִׁיתָנּוּ אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, כִּי זֶה עֵקֶר הַנֶּשֶׁק שֶׁלָּנוּ, שְׂנוּכָל לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, אֲבָל אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֲלֵא כְּשִׁזְזוּכִים
לְאַהֲבָה, שְׂאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזֹק, וְיֹאהֲב אֶת זוּלָתוֹ, וְכִמוּ שֶׁגִּלָּה
לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סימן רלט): עַל-יְדֵי מַחְלָקָת אֵי
אֶפְשָׁר לְדַבֵּר, כִּי עֵקֶר הַדְּבוּר הוּא מְשָׁלוּם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תְּהִלִּים קכב,
ח): 'אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם', וְלִכֵּן צָרִיף כָּל אֶחָד קֹדֶם הַתְּפִלָּה לְקַבֵּל עַל
עַצְמוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" (ויקרא יט, יב), כִּי
שְׁעַל-יְדֵי-זֶה שֵׁישׁ אַהֲבָה וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה יָכוֹל לְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה,
אֲבָל כְּשֶׁאֵין שְׁלוֹם, וְיֵשׁ מַחְלָקָת, אֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר. וְלִכֵּן רָאוּ לְהַשְׁלִים
בִּינֵיכֶם, כִּי אִם יִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻדוּת בֵּינֵינוּ, אֲזַי נוּכָל לְבָנוֹת
אֶת בֵּית הַתְּפִלָּה, שֶׁהוּא בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

מֵה אָמַר לָכֶם, אַחֵי וְרַעֲי הַיִּקְרִים! רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא יוֹדֵעַ
אֵיזָה צַעַר, וְאֵיזוֹ עֲגָמַת נֶפֶשׁ, וְאֵילוֹ צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאֵיזוֹ
שְׁפִיכוֹת דָּמִים הָיוּ לִי הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה, שְׂאֵנִי לֹא זוֹכֵר כְּבָר שְׁנַיִם,
שֶׁעָבַרְתִּי מִשְׁבָּרִים כָּל-כּוֹף קָשִׁים כְּמוֹ בַּשְּׁבוּעַ זֶה, וְהַפֵּל מִפְּנֵי בִגְזֵן
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, הֵן הַמַּחְלָקָת וְהַמְרִיבוּת וְכו', וְהֵן גִּיּוֹס הַכֶּסֶפִּים וְכו',
וְהַתְּבוּנָנוּ הַיָּטִב הַיָּטִב לָמִי אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֶה — רַק לְבִנְיָכֶם
וְלְבִנוֹתֵיכֶם, שִׁיְהִיָּה לָכֶם אוֹלָם שֶׁל שְׂמֵחוֹת, וּבֵית-מִדְרָשׁ מְרוֹחַ,
שִׁיְהִיָּה מְקוֹם לְכָלֶם. וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, בּוֹאוּ וְעֲזְרוּ
לִי בְּכָל מֵה שְׂאֵתָם יְכוּלִים, וְהַעֲקֵר הוּא שֶׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד, וְתֹאהֲבוּ זֶה
אֶת זֶה, וְתִמְצְאוּ אֶת הַטּוֹב אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. רָאוּ גַם רָאוּ אֶת
הַנְּסִים נִגְלִים, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא עוֹשֶׂה עִמָּנוּ. וּבִאֲמַת אָמְרוּ

חכמינו הקדושים (נדה ל): אין בעל הנס מכיר בנסו, שהנה יש לנו
 קבר קראונים לבית-ספר לבנות, מי האמין לדברים כאלו, ואני
 מבטיח לכם, שהכל יחלף לבסוף למבנים של קבע, ונתפשט לארפה
 ולרחבה, ויבנו פה המון דירות, ויפנסו לגור פה מאות ואלפי
 נשמות ישראל, ותהיה פה "עיר ברסלב" במלא מובן המלה, והכל
 תלוי בכם, כי אם היסוד חזק, אז הבנין חזק, ואם היסוד רעוע —
 כל הבנין רעוע, ועל-כן תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה
 ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ועל-ידי-זה שתתאחדו יחד, על-ידי-זה
 נזכה לבנות קהלה קדושה.

עכשו נכנסים ימי אלול הקדושים, וצריכים להכין את עצמנו
 על ראש השנה הקדוש והנורא, שהוא יום הדין, יום המשפט, ולכן
 הדבר הראשון שאני מאד מבקש מכל אחד מאנשי שלומנו היקרים,
 שומעי דברי, שתשלימו ביניכם, ותדונו אחד את השני לכף זכות,
 כי אין זו עצה למצא את הרע והתסרונות אצל זולתו, אדרבה אדם
 צריך למסור את נפשו לראות במעלת חברו ולא בתסרונו, ומה
 אעשה, שנעשיתי מטרה לחץ, וכל החצים נכנסים בי, אבל לא
 אכפת לי, לקחת על עצמי משימה קדושה — לחתן את ידיכם,
 ולשמר אותם מפגם הברית, אנא רחמו וחמלו גם עלי, כי לא חסר
 לי עגמת נפש וצרות ויסורים, מרירות וחלישות הדעת ומכאובים,
 אך זאת אמר לכם, כי כל התחזקותי היא רק מספרי רבנו ז"ל, ולכן
 חמלו על נפשכם, ותתחילו להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ותזכרו היטב,
 אשר לא עם הארץ חסיד (אבות ב, ה), בלי למוד ספרי רבנו ז"ל, לא
 יכולים להקרא על שם רבנו ז"ל בשום פנים ואפן, ולכן ראו
 להתמיד בכל יום שעור קבוע בספר הקדוש והנורא "לקוטי-
 מוהר"ן", אשר רבנו ז"ל אמר (ת"י-מוהר"ן, סימן שמו), שהספר הקדוש
 לו "לקוטי-מוהר"ן", הוא אתחלתא דגאולה, ואמר: 'מאחר שיצא
 בעולם, אני חפץ מאד שילמדו אותו, כי צריכים ללמד אותו, עד
 שיהיה שגור בעל פה, כי הוא מלא מוסר והתעוררות גדולה להשם
 יתברך, אשר אין ערך אליו, וכן אמר (שם, סימן שמו), שיכולים
 להיות נעשה בעל תשובה גמור, על-ידי למוד הספר שלו, ומי

שִׁילְמַד בִּסְפָרוֹ תַּפְתַּח קִשְׁיוֹת גִּידִיו. אֲשֶׁר־מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, אֲלֹא לומֵד בְּכָל יוֹם אֶת סְפָרוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוֹר עַל פִּיו. וְכֵן טוֹב מְאֹד לְהִתְמִיד בִּסְפָרוֹ "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיֹת", אֲשֶׁר הֵם מְלֵאִים גִּנּוּזֵי דְמַלְכָּא, וְכֵן לְלַמֵּד הִרְבֵּה אֶת "סְפָר־הַמְּדוּת", אֲשֶׁר הַמְּדוּת הֵן יְסוֹד הָאֲדָם, וְעַל כָּלֵם לְלַמֵּד הִרְבֵּה אֶת שִׁיחֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁב־חֵי-מוֹהַר"ן וּב־שִׁיחֹת-הַר"ן, וּמוֹהַר־ת"ז אָמַר, שֶׁלְמוּד סְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל — זֶה סִגְלָה גְדוֹלָה מְאֹד לְלַמֵּד בִּימֵי אֱלֹהֵי הַקְּדוּשִׁים, וְהוּא תְּקוּן לְנִשְׁמָה, כִּמּוֹ אֲמִירַת זֶהר וְתְּקוּנִים, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטַלְנִים, אֲלֹא תִתְחִילוּ לְלַמֵּד אֶת סְפָרֵי רַבְּנוֹ ז"ל בְּהִשְׁתַּקְּקוֹת חֲדָשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׁמּוֹחַ עַל נַעַם חֻלְקֶכֶם, עַל אֲשֶׁר אַתֶּם זֹכִים לְגוֹר חוּץ לִישׁוּב, וְאַתֶּם לֹא מְעַרְבִים בֵּין הַפְּרִיצוֹת וְהַתְּאֻוֹת וְכו', וְאֵלּוֹ שְׁהוֹלְכִים לְהַפְצָה, יְכוּלִים לְהַעֲדִי מֶה קוֹרֶה בַּחוּץ, וְתִתְאָרוּ לְעַצְמְכֶם אִם יִלְדִיכֶם הִיוּ גָרִים בְּעִיר גְּדוֹלָה — לְאֵילוֹ הַסְּתַפְּלִיּוֹת אֲסוּרוֹת הֵם הִיוּ בָּאִים, לְאִיזָה נֶאֱוָף וְשִׁקוּץ וְתַעֲוֵב הִיוּ נִתְפָּסִים וְכו' וְכו'. וְעַל-כֵּן תִּנּוּ תוֹדָה וְשִׁבַּח לְאֵל עוֹלָם, שְׁאַתֶּם זֹכִים לְשִׁבַּת חוּץ לִישׁוּב, וְאַף שֶׁעֲדִין מֵרַע לָנוּ, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ חֶסֶד בְּפִרְנֶסָה, וְדַחְקוֹת גְּדוֹלָה בַּחֲיִים, וְיֵשׁ הִרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, שֶׁעֲדִין אֵין לָהֶם דִּינָה, אֲבָל סוֹף כָּל סוֹף יִתְרַחֵב לָנוּ, רְאוּ וְהַסְּתַפְּלוֹת אַחֲוָנִית אֵל הַהֲשִׁגִּים שֶׁהִשְׁגִּנוּ כָּבֵד עַד הַיּוֹם, וּבָזָה תִּסְתַּפְּלוּ אֵל יִבְנָאֵל שֶׁל מָחָר, יִבְנָאֵל בְּעֵתִיד, שֶׁזֶּה תִּהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֶא מוֹבֵן הַמְּלָה, עַל אַפָּם וְחַמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, וְאַנְחֵנוּ רוּאִים שְׁנִתְקַיֵּם (אִיּוֹב כ'): "חֵיל בָּלַע וַיְקִיאָנוּ", שְׁדִּיקָא הֵם הַמִּתְנַגְּדִים צְרִיכִים לַעֲזֹר לָנוּ, וְלָתֵת לָנוּ מֶה שֶׁמְּגִיעַ לָנוּ, וְלִכֵּן כִּמּוֹ שְׂרָאֵינוּ נְסִים וְנִפְלְאוֹת עַד עַכְשָׁיו, זֶה עֲדִין כָּלוּם, כִּנְגֵד מֶה שֶׁיִּגְיעַ לָנוּ בְּעֵתִיד, רַק תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלֵאמֹר אַחַד אֶת הַשָּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ מְאֹד.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׁנִשְׁוֹתִיכֶם תִּלְכְּנָה בְּדַרְכֵי הַצְּנִיעוּת, אֲפִלּוּ אֵלּוֹ שְׁהוֹלְכִים בַּפֶּאֱה נּוֹכְרִית, שֶׁתִּהְיֶה הַפֶּאֱה צְנוּעָה מְאֹד, פֶּאֱה קְצָרָה וְלֹא מוֹדֵרִיט וְנוֹעֶזֶת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי בְּקִשֵּׁי הַתִּירוֹ לְלַכֵּת עִם פֶּאֱה, וְכָל אֵלּוֹ שֶׁכֵּן הַתִּירוֹ, אֲזִי שְׁחַס וְשְׁלוֹם, לֹא תִהְיֶה הַפֶּאֱה פְּרוּצָה וְאַרְכָּה

ובלתי צנועה, כי בשכר צניעות הנשים זוכים לילדים יראי השם, ולהפך — כשאין האשה הולכת בצניעות, אז יש לה ילדים בעלי מומים, רחמנא לצלן. ועל-כן תשתדלו מאד לשכנע את נשותיכם שתלכנה בצניעות, ושיקים אצלנו (דברים כג, טו): 'והיה מחניף קדוש'.

נא ונא תשתדלו לשמר על ילדיכם, ותדעו שהילדים שלכם זה העתיד שלכם, וזה לא מספיק לזרק את הילדים על המלמדים ועל המורות, אלא כל אב ואם צריכים לדאג על חנוך ילדיהם, ובפרט בשבתות ובמים טובים, שאז אין תלמוד-תורה ואין בית-ספר, צריכים לשמר על הילדים, שלא יסתובבו ברחובות, וצריכים לטבס עצה בדת מה לעשות עם הבנים והבנות, ואשרי מי שיפתח חברת תהלים לבנים, וכן יעשה חוג לבנות, אשר שכרו יהיה גדול מאד בשמים, כי אשרי מי שמחנך את הילדים בדרך האמונה והתורה וקיום המצוות.

נא ונא, תשתדלו לשמח מאד, ותקדו אחר כל תפלה, כי השמחה היא היסוד בדרךי היתהדות, כי בלי שמחה אדם אבוד לגמרי, ורואה שכל אחד ואחד סובל את היסורים ואת המרירות שלו, ואי אפשר לעבר על זה, אלא על-ידי שמחה.

ועל כלם — אבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שיגנבו עתים לתורה, כי מה ישאר מאתנו? רק התורה שגלמד בכל יום, ועל-כן תעשו לעצמכם קביעות ללמד בכל יום "מקרא" — פרשת השבוע חמש ורש"י עם התרגום, שלא יהיה אחד מאנשי שלומנו, שלא יגמר בכל שבוע את פרשת השבוע, וכדאי לעשות לעצמו קביעות חזקה, ותכף-ומיד אחר התפלה, בעודו מלבש בטלית ומעטר בתפלין, שילמד חמש ורש"י עם התרגום, וזו הצלחה רבה בגשמיות וברוחניות. "משנה" — תשתדלו ללמד בכל יום פרק או שני פרקים או שלשה פרקים, כי מ'שנה' אותיות נ'ש'מה, כי מי שלומד משניות, זוכה לצאת מהחשך שנפל אליו, כמו שכתוב (תהלים ל, ד): 'ה'יעלית מן שאול נפשי, ראשי תבות

מ'ש'נ'ה', כי מי שזוכה ללמד בכל יום משנה, הוא מוציא את נשמתו מהשאול תחתית. ועל כלם — ראו ללמד בכל יום דף "גמרא", שמאיר את הנפש. וכן תלמדו בכל יום "מדרש" בסדרן, כי המדרש הוא מוסרי חכמינו הקדושים, ומי שרגיל במדרש, הוא כבד אינו צריך שום ספר מוסר. ועליכם לדעת, אשר הד' למודים האלו: "מקרא", "משנה", "גמרא", "מדרש", הם כנגד הארבעה עולמות: "אצילות", "בריאה", "יצירה", "עשיה", מי שזוכה ללמד בכל יום הד' למודים האלו, ממשיך על עצמו אור וזיו וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו.

תשתדלו מאד ללמד בכל יום פרק משניות במסכת "אבות", כי מסכת אבות נחלקה לששה פרקים, כנגד ששה ימים, וכשאדם זוכה ללמד בכל יום פרק משניות ממסכת אבות, מאיר לו היום בצורה אחרת, ומכל שכן אם תזכו גם להסתפל בפרושי "חסדי אבות", תהיה לכם חיות להיום הזה, וזה תקון נפלא למי שהרג את הנפש שלו, שילמד מסכת אבות.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שיבאו להתפלל בכל יום ערב ובקר וצהרים במגן דיקא, כי אז הוא עת רצון בשמים, וכמעט שכל הצרות שאדם סובל, הן רק מחמת שאינו מתפלל במגן, ומי שמתפלל במגן — יש לו דבר שבמגן, הינו פרנסה בשפע, "טעמו וראו כי טוב הוי"ה".

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי בשורות משמחות.

נא ונא, שכל אחד ואחד מכם יזכיר לי בתפלתו, ובפרט עכשו בימי אלול, כי אני צריך הרבה ישועות מבית ומחוץ, כי אני סובל הרבה סבל, שאי אפשר לי לגלות וכו', ואהיה לכם אסיר תודה אם תתפללו בעבורי, ותזכירו אותי בתפלתכם.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תשה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שֶׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה רְאָה, כִּי מִנְחָם אֵב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
גֵּרֹוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד הוֹדַעְתָּ מִמֶּנּוּ.

עַם כָּל זֹאת רְאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הַכּחוֹת, וְאֲנִי מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּבוֹא לְכָאן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר. לְדַעְתִּי, כִּדְאִי לָךְ לְבוֹא,
כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם וְיוֹם שְׁאַתָּה נִשְׁאַר שֵׁם.

רְאָה רַק לְהִתְחַזֵּק לְעֶצְמְךָ שֵׁם טוֹב, וְחָבַל שֶׁתֵּאבֹד אֶת הַשֵּׁם שֶׁלָּךְ
בְּשִׁבִּיל שְׁטִיּוֹת, הֵן אֲמַת שְׁמֵר לָךְ, וְאַתָּה אוֹמֵר שְׁמִי שְׁחִיב בְּדָבָר
יִשְׁלֵם, גַּם אֲנִי אוֹמֵר אֶת זֶה — 'שֵׁלֶם יִשְׁלֵם הַמַּבְעִיר אֶת הַבְּעֵרָה',
וְעוֹד תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים בְּחַיִּיד. הַעֲקָר תִּחְזִיק אֶת עֶצְמְךָ, וְתִנִּיחַ בְּכָל
יוֹם תְּפִלִּין, וְתִשְׁאַר עִם הַלְבוּשׁ הַחֲסִידִי, כִּי עוֹד יִהְיֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד
טוֹב בְּחַיִּים.

רְאָה לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנִּין דִּיקָא, כְּמוֹ שֶׁעֲשִׂיתָ בַּעֲת שְׁהִיִּיתִי
שֵׁם, שֶׁתְּמִיד הִתְפַּלַּלְתָּ בְּמִנִּין, וְזֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

רְאָה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְחֲסִים מִסְּכַת אַחֵר מִסְּכַת,
כְּמוֹ שְׁפִימָת אֶצְלִי, וְאֵף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁוֹה מְאֹד קָשָׁה לָךְ, עַם כָּל זֹאת
תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבַעוּלָם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ לְהִגִּיעַ לְכָאן מֵה שְׁיֹוֹתֵר מֵהָר.

הַמֵּאחֵל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כה תשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדל להתנהג בדרך ארץ גדול מאד, ותלמד בבית-הכנסת בהתמדה, וכן תתפלל במנין, וכך לא יקח הרבה זמן, שתקבל שם טוב, ואוכל למצא בעבורך שדוף טוב, כי אביך בא והתחנן אלי, שאראה לחתן אותך מה שיותר מהר, וכן אמך דברה עם בני ... גרו יאיר, שגשתדל לחתן אותך מה שיותר מהר, אבל אתה צריך לקנות לעצמך שם טוב, ולכן ראה ללמד בהתמדה, ולא יקח הרבה זמן, ויהיה לך שם טוב, וישכח כל מה שעבר עליך.

נא ונא אל תעשה שטיות, שאחר-כך תתחרט, רק תלמד בהתמדה רבה, בכל יום: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, פסדון ויקא, ומצליח, ויש לך ראש טוב, ובנודאי תבין מה שאתה לומד, ותראה שבקרוב מאד אם תתנהג כך, ויהיה לך שם טוב, אמצא בעבורך שדוף טוב.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

השגתי היום קצת פסוקי פסטי נסים, בערך ארבעים אלף שקל, ואני רוצה שאתה תעמד בעת החלוקה, שיתנו את זה רק ל... שהוא

יתן להפועלים, כי ... לוקח את הכסף לעצמו לשלם את חובותיו, ואינו משלם לפועלים, ולבסוף נהיה תקוע.

אמה לא יכול לתאר ולשער את גדל הצער שהיה לי השבוע הזה, ואני לא זוכר מתי עבר עלי צער ומשבר כזה, כמו השבוע הזה, והרבה למדתי לקח, שאין לאדם חברים וידידים וכו', ואדרבה, כל אחד מלא אינטרסים אישיים, ודי לחכימא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך ובעד ילדיך, ונזפה ונתפטר תמיד בשורות.

המאחל לך שבת שלום...

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר את זה ליעדך, וכן תחלה את המכתב כללי.

כה תשח.

בעזרת השם תברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום וברכה אל ... תחיה.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שצית אותי וקצרת את הפאה שלך וכו', ואין את הולכת עם פאה מודרנית וסלסולים וכו', אשר זה עון גדול מאד, וכן תלכי בדרך הצניעות, ובזה תגרמי לי הרבה נחת.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתהיה לכם פרנסה בשפע, ותראי לכבד את בעלך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשט.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק וּלְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה, וּתְתַעֲוֹר מִהַשָּׁנָה הַעֲמֻקָּה, וּבִפְרֹט עֲכָשׁוּ, שְׁיָמִי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים נִכְנָסִים וּבָאִים, צְרִיכִים לְהִתְעוֹרר מָאֹד, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹנְפָה לְהִתְעוֹרר וּלְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְהִתְחִיל לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בַּעֲקֻשָׁנוֹת גְּדוּלָּה, וְכֵן לְלַמֵּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וּלְלַכֵּת לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל לְכָל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בַּעֲדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תשי.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֶר רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וּתְצִיֵּת אוֹתִי לְבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, וּבִפְרֹט בְּשַׁבַּת, כִּי מַעֲלַת הַזֹּכָה לְבוֹא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ — אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, וְכָל הַצְּרוּת שְׁאֵדָם סוֹבֵל בְּזֵה הָעוֹלָם, הֵן רַק מַחֲמַת שְׁהוּא אֵינוֹ בָּא לְבֵית הַכְּנֻסָּת לְהִתְפַּלֵּל, וְלֹא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ לְלַמֵּד, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים לְהַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה.

זְכוֹר אֶת הַיָּמִים וְהַלֵּילוֹת, שֶׁבִּלִּית אֲצִלִּי בְּהִתְמַדָּה רַבָּה בְּלָמוּד

שכו אֲשֶׁר כה תשיא — כה תשיב בְּנַחֵל

הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְעַכְשָׁיו שְׁעוֹרָתִי לָךְ לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר, לָמָּה
תּוֹנִית אֶת לַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה?!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּית דְּרָכָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֵת מְצִיטַת אוֹתִי, וְקִצְרָתָ אֶת
הַפֶּאֶה, כִּי זֶה סִגְלָה לְהוֹלִדָּה בְּנִקְלָה, וְלִילָדִים חַיִּים וְקַיָּמִים וּבְרִיאִים
בְּשִׁכְלָם וּבְנִפְשָׁם, וְאִשָּׁה צְרִיכָה לְלָכֶת צְנוּעָה, וּבִזְכוּת הַצְנִיעוּת שֶׁל
הָאִשָּׁה, יִתְבָּרַךְ כָּל הַבֵּית מִפִּי עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא רְאֵי לְצִיַּת אוֹתִי בְּכָל מָה שֶׁבִּקְשָׁתִי אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כה תשיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רָאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סִלָּה יִגִּיעוּ אֵל ... גִּירוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה נִכְנָסִים עַכְשָׁיו יָמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, תִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ,
וְתִתְחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, אֲלֹא
תְהִיָּה קְבוּעַ בְּכָל יוֹם לְלִמּוּד חֹמֶשׁ וְרִש"י, וּפְרָק מִשְׁנֵיאוֹת, וְדָף גְּמָרָא,
וּפְרָשָׁה מְדֻרָּשׁ, חֵק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן סִמֵּן שְׁלֹחַן עָרוּךְ, וְאַף שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ
שְׁאִין לָךְ סִבְלָנוֹת לְשַׁבַּת עַל מְקוֹם אֶתֶד, עִם כָּל זֹאת זֶה הַמְסִירוֹת

אֲשֶׁר כֹּה תשיג — כֹּה תשיד בַּנְחֵל שְׂכֹז

נִפְשׁ, שְׁאַתָּה צְרִיךְ לְמַסֵּר אֶת נִפְשְׁךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַלְמוּדִים
הָאֵלֹהִי, וְאִזּוּ טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם תַּצִּיֵּת אוֹתִי, אֲזִי לֹא תִחַסֵּר
לָךְ פְּרִנָּסָה. וְכִמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל לְאַחֵד: אִם תִּלְמַד תּוֹרָה, תִּהְיֶה
עָשִׂיר.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כֹּה תשיג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁצִיֵּת אוֹתִי, וְקַצְרָת אֶת הַפָּאָה,
וְאֵינְךָ הוֹלֵכֵת עִם פָּאָה נּוֹעֶזֶת, כִּי הַצְנִיעוּת אֲצִל הָאִשָּׁה זֶה כָּל הַבֵּית,
וְאִם הָאִשָּׁה הוֹלֵכֵת בַּצְנִיעוּת, אִזּוּ לֹא חֹסֵר בְּבֵית כָּלוּם, וְאִם, חֹסֵר
וְשְׁלוֹם, הָאִשָּׁה אֵינָה הוֹלֵכֵת בַּצְנִיעוּת, אִזּוּ אֵין פְּרִנָּסָה, וְיֵשׁ דִּחְקוֹת,
וְיֵשׁ מְרִיבוֹת וּמַחֲלָקֹת, וְסוּף מָר, וְלִכְנֹן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ,
שֶׁתִּזְכְּרִי מֵהַ שְׂבָקְשָׁתִּי, וְתִקְיָמִי אֶת דְּבָרִי, וְאִזּוּ תַעֲשֵׂי לִי נִחַת רוּחַ,
וּמִכָּל שָׂכָן וְכָל שָׂפָן אֵיזָה נִחַת רוּחַ תַעֲשֵׂי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רְאִי לְכַתֵּב לִי, וְאֶשְׁמַח מְאֹד מְאֹד לְקַבֵּל בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כֹּה תשיד.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה, כי השמחה היא היסוד בהכל, וצריכים לחזור על זה בכל יום ויום, כי דרכו של הסמ"ך-מ"ם, לשבר את האדם לגמרי, ולהפילו בעצבות ובמרירות ובמרה שחורה. ועקר מעלת גדלת בר ישראל, שזוכה להמשיך על עצמו שמחה, לשמח עם הנקודות טובות שיש בו. ורבנו ז"ל הזהירנו מאד מאד ללכת בדרך זו, כמובא (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן רפב); ומוה"רנ"ת ז"ל הזהירנו מאד מאד ללכת עם התורה הזו, ובפרוש גלה לנו, אשר רבנו ז"ל אמר לאנשי שלומנו, שעם התורה הזו יכולים להיות איש פשר כל ימי חייו, כי באמת על כל אחד עוברים כל-כף הרבה משברים וגלים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

נא ונא תשתדל לרקד בכל יום אפלו בינך לבין עצמך. ומספרים, שר' נחמן טולטשינער ז"ל, קיים את דברי מוה"רנ"ת ז"ל, ורקד בכל יום. ופעם אחת כבר שכב במטה, ונזכר, שביום הזה הוא לא רקד, אזי קם ממטתו, והחל לרקד, כמובן אפה תשתדל מאד לרקד בכל יום, ותרחק ממך את העצבות והעצלות, שזה רק מביא לאדם פשלונות בחיים, ובאמת מה לך להיות בעצבות ובעצלות, מאחר שזכית להתקרב אל רבנו ז"ל, ואפה יודע מרבי אמת כזה, רבי נורא ונפלא כזה, לכן תשתדל מאד מאד להיות בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד תבשר לי בשורות משמחות.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אליו יתברך, אשר כל דבור ודבור שמדברים עמו יתברך — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד נתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך שבת שלום...

כה תשטו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָף מִחֲמַת רֵב טְרֹדוֹתִי כָּל הַשָּׁבוּעַ,
לֹא הָיָה בִּיכְלָתִי לַעֲנוֹת לָךְ תִּכְּף־וּמִיד.

אוֹדוֹת הַחֲתָנָה, עֲדִין לֹא רָאִיתִי אֶת ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מִקְּנָה
לְדַבֵּר אִתּוֹ, וּלְתַאֵם בְּדִיוֹק מָה עוֹשִׂים, וְאֲנִי מִקְּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַיּוֹתֵר טוֹב, כִּי אֲנִי אֶסְבִּיר לוֹ שְׁאַתָּה
דְּחוּק, וְלָרֶשׁ אֵין כָּל.

נָא וְנָא רְאָה לְהַחֲדִיר בְּאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים אֲהַבַת הַתּוֹרָה,
וּתְדַבֵּר עִם כָּלם בְּמַעֲלַת לְמוּד הַתּוֹרָה, כִּי מָה נִשְׁאַר מֵאָדָם, אִם לֹא
לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְזֶה הַיִּסּוֹד צָרִיךְ לִהְיוֹת אֶצְלָנוּ, וְאֲשֶׁרִי מִי
שְׂזוּכָה לַעֲזוֹר וּלְחֻזַּק וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעֶבֶר לְמוּד הַתּוֹרָה
הַקְדוּשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תשטז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיִּקְר וְהַנֶּעֱלָה ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך, ידידי היקר! צריכים להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה לפל בדעתו, ואף שאני יודע שמרים לך החיים מאד, כי אתה פלג גוף וכו' וכו', ואין צרה כמו צרתך, שאתה לא יכול לראות את הילדים וכו', רק עם רשות וטובות וכו', אשר הצער הזה הוא מר מאד מאד, עם כל זאת עליך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי הנה נכנסים ימי אלול הקדושים, ובודאי תנצל את הימים האלו לצעק הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, כמאמרם ו"ל (ירושלמי ברכות, פרק ט', הלכה א'): אם באה על האדם צרה, לא יצוה — לא למיכאל, ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא בלבד; והיות שאתה זוכה להיות בכל לילה בחצות ממש אצל שער השמים, שאז השמים פתוחים לקבל את כל התפלות, עליך להתאמץ ולבקש ולהתחנן על נפשך, ובעת שתבקש ממנו יתברך, שיחזיר לך את אשתך שברחה וכו', ולקחה אותם ממך וכו', תזכר גם בצער השכינה, שהיא נלקחה בשבי, ונתרחקה מבעלה, שהוא הקדוש-ברוך-הוא, ובשער השמים שם המקום לזה, ובודאי יש לך כחות עליונים, כי תהלה לאל, יש לך כולל חצות אצל שער השמים, אשר אין למעלה מזה. ולכן ראה לנצל את הזמן היקר הזה, ותבקש ותתחנן אליו יתברך, שיחוס וירחם עליך, ויאמר סוף וקץ לכל צרותיך.

נא ונא ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה להיות שבויר, ואף שאני יודע ומרגיש את כאב נפשך, עם כל זאת תזכר שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתך, כמאמרם ו"ל (תנא דבי אליהו ברה, פרשה יח): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בכל צער וצער שיש לישראל, כביכול אני עמהם, שנאמר: לו צר. ואתה צריך לשמח, שזכית להתקרב אל רבי כזה, רבי נורא ונפלא כזה, שמחזק ומעודד ומשמח אותך, ועוד מעט תזכה לנסע אל ראש השנה אל ציינו הקדוש.

אֲשֶׁר כה תשיז בנחל שלא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב לַחֲמוּתְךָ שֶׁבִקְשָׁתָּ, וּמִי יוֹדֵעַ אִם אֶפְעַל.

כה תשיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מִנְחָם-אָב ה'תשנ"ז.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֵל ... וְ... שִׁיחִיו.

מָאד מָאד אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא,
וּלְמַעַן הַבַּת ... תַּחֲיָה, וּתְדַבְּרוּ עַל לִבָּהּ, שֶׁתַּחֲזֹר אֶל בְּעִלָּהּ, שֶׁהוא
אוֹהֵב אוֹתָהּ מָאד, וְאוֹהֵב אֶת הַיְלָדִים, וְאִם הוּא עֹשֶׂה טְעוֹת, צָרִיכִים
לְזָכֹר, אֲשֶׁר טְעוֹת לְעוֹלָם חוֹזְרִת, כִּי חָבֵל שִׁיתְגַּרְשׁוּ, בְּשַׁעַה שִׁישׁ
לָהֶם שְׁלֹשָׁה יְלָדִים, יִמְיָנוּ כָּצֵל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנִיחָנוּ כָּאֵן, וְעוֹד מַעֲט
אֲנִיחָנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, הֵאָם בְּשָׂבִיל זְמַן קָצֵר כְּדֹאֵי לְהַתְגַּרֵּשׁ? !
חָבֵל עַל הַיְלָדִים, כִּי מִי סוֹבֵל בְּמַצָּב כֵּזֶה? רַק הַיְלָדִים, שֶׁהֵם יִגְדְּלוּ
מִבֵּית שְׁבוּר.

וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מָה שֶׁבִּיכָלְתֶּכֶם, שֶׁהַבַּת ... תַּחֲיָה תַּחֲזֹר לְבַעֲלָהּ
... גְּרוֹ יֵאִיר, כִּי בְּאֵמַת הוּא אֲבִרָךְ יִקָּר מָאד, וְיֵשׁ לוֹ מִדּוֹת טוֹבוֹת,
וְלֵב טוֹב, וְרוּצָה לַעֲזֹר, וְאִם הוּא עֹשֶׂה טְעוֹת בְּחַיִּים, בְּשָׂבִיל זֶה
צָרִיכִים לְזָרֵק אוֹתוֹ? ! וּבּוֹדָאֵי הַשְׁתַּנָּה כָּבֵד לְטוֹבָה, וְיָכוֹל לְתַקֵּן אֶת
אֲשֶׁר עוֹת. וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ לְמַעַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא וּלְמַעַן הַיְלָדִים,
וּתְכַנִּיסוּ אֶת עֲצָמְכֶם, שִׁיחִיָּה בִּינִיָּהם שְׁלוֹם, וּבִזְכוּת זֶה גַּם אִתָּם
תִּתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת יִשְׂרָאֵל — יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי,
שְׁאֵנִי מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כה תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֶדֶר רֵאָה, כִּי מִנְחָם־אֵב הִ'תִּשְׁנִיזוּ.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוֹ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק אִתָּהּ וְאֶשְׁתַּדַּל עַל גִּדְּל הַחֹסֶד חֲנֻם, שְׂזַכִּיתֶם
בְּכָל־לִיּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת שְׁתַּהַלֵּה לְאֵל, אִתָּם
מִדְּפִיסִים סִפָּרִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר יָמִים יִדְּבֻרוּ, אִיזוֹ מִהֶפְכָּה זֶה יַעֲשֶׂה
אֶצֶּל כָּל־יִשְׂרָאֵל, כִּי הַסִּפָּרִים נִכְתְּבוּ עִם דָּם וְלֹא עִם דִּיּוֹ, וּבִכְסִיעָתָא
דְּשִׁמְיָא גְדוֹלָה מְאֹד, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וּבִכְפָּרֵט יִזְכְּנוּ
הַקְדוּשׁ־כְּרוּךְ־הוּא לִרְאוֹת כְּכֹר עַל הַדְּפוּס סִפָּר "שִׁפְת הַנַּחֲל", פְּרוּשׁ
עַל כָּל הַסִּפָּר הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטִי־מוֹהֲרֵן", וְסִפָּר "נִהְרִי־
אֶפְרַסְמוֹן", פְּרוּשׁ עַל הַסִּפָּר הַנִּפְלֵא וְהָעֶמֶק "סִפּוּרֵי־מַעֲשִׂיּוֹת", וְסִפָּר
"בְּאוּרֵי־הַמַּדּוֹת" עַל "סִפָּר־הַמַּדּוֹת", מְלֻבֵּד עוֹד הַמּוֹן סִפָּרִים — עַל
הַתּוֹרָה, עַל מוֹעֲדִים, וְעַל אֲגָדוֹת חַז"ל, עַל הַתַּרְיָ"ג מִצְוֹת וְעוֹד, עַל
אֲבוֹת, וְעַל תַּהֲלִים, וְעַל חֲמֵשׁ מַגְלוֹת, וְעַל מִשְׁלִי, וְעַל הַגָּדָה שֶׁל
פֶּסַח, עַל הַזֹּהַר, וְעַל הַתְּקוּנִים, וְכַתְּבִי הָאֲרִ"י ז"ל.

בְּעֶזְרַת שְׁעוֹשִׁים צָחוּק מִמֶּךָ וּמֵאֲחִיד, מָאֵד מָאֵד כּוֹאֵב לִי, אֲכַל
לְדַעֲתִי, זֶה נוֹבֵעַ מִקְנָאָה, שְׂבָאִיזְשֶׁהוּ מְקוֹם הֵם מָאֵד מָאֵד מְקַנְאִים
אִתְּכֶם, וְעַל־כֵּן תִּחְזַק מָאֵד אֶת אֲחִיד ... גֵּרוֹ יָאִיר, וְאֶת גִּיסְתָּךְ ...
תַּחֲיָה, כִּי קִבְלוּ, תַּהַלֵּה לְאֵל, מִתְּנֶה טוֹבָה, כָּלָה מָאֵד מָאֵד טוֹבָה
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתַהַלֵּה לְאֵל, לֹא הִטְעוּ אֶת עֲצָמָם.

בְּעֶזְרַת שְׂאֲבִיד וְהַדּוּדִים בּוֹנִים בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', זֶה מִסְתַּרִי
הַנִּהְגָּת הַבְּרִיאָה, אֲנַחְנוּ שׁוֹכְרִים אֶת רֹאשֵׁנוּ עַל כָּל אֲגוּרָה, לֹא יִקַּ
עַל כָּל שֶׁקַל, וּפֹה תוֹרְמִים בֵּית־הַכִּנְסֶת שְׁלָם.

הִיָּה לִי שְׁבוּעַ כָּל־כֶּךָ קִשָּׁה, שֶׁהֶצְרַכְתִּי לְגִיס מֵאָה וְשִׁבְעִים אֶלְף

ש"ח, מה לעשות?! זה מפלאי נפלאות סתרי נסתרות הבורא יתברך שמו, עם כל זאת אני מאד שמח, שזכיתם לדירה יפה ורחבה בירושלים עיר הקדש, אתם לא צריכים להתבלבל משום דבר, רק תחזיקו מעמד, ואז טוב לכם כל הימים.

העקר ראוי להתחזק יחד אתה ואשתך להמשיך להדפיס, ואני מבטיח לכם, שסוף כל סוף תצאו מכל הצרות והחובות שפוטבו אתכם, ואני מרגיש את מכאובי לבבכם, כי גם אני תקוע בחובות, עם כל זאת אחר הרע יבוא הטוב, ועוד תשלמו את כל החובות.

המאחל לכם שבת שלום...

כה תשיט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשנ"ז.

שלום רב אל ... שתחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, וכן עוד שני מכתבים השבוע, פשוט לא היה לי הפנאי להשיבך, מרב טרדותי ונדחקותי העצומה בענין בנית בית-המדרש, והיה לי שבוע מלא צער ועגמת נפש.

אודות הנהול במעון, הפעם הראשונה אני שומע את זה ממך וכו', ועל-פן איני יודע מאיפה הוא לוקח דברים כאלו, רק את תגידי לי אם זה מתאים לך או לא, ואני אסדר את זה, יש כמה דברים שקורים עכשו בקהלה שלנו, שזעזעו אותי מאד, שאיש כל הישר בעיניו יעשה, ואני לא אניח שיקרו עוד פעם דברים כאלו, ועל-פן אל תשימי לב, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שהכל יסתדר.

אודות גברת . . . שתחיה, האמת אני לך, כי היא היתה הראשונה שפתחה את המעון ביבנאל, וזה לא אומר שהיא צריכה להיות גבוהה שמה, אבל אל ילדים צריכים יחס, ולא צעקות, ובפרט בפעוטון, התינוקות צריכים סבלנות גדולה מאד, ולא לצעק

עליהם, ולדעתי, אם יעירו לה פעם או פעמים או שלש, זה יכנס בזה, וגם אני אכתב לה.

עקר הצלחת עבודה — כשיש אהבה והכנה הדרגית, ולא שאחד רוצה להשתלט על זולתו, כי זה אף אחד לא מוכן, ולכן אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואין לה מה לדאג.

אודות ... גרו יאיר, לדעתי, תחזיקי אותו אצלך, ודברתי עכשו עם אחיו ... גרו יאיר, והוא אומר שלא אכפת לו ש... גרו יאיר, יתחתן לפניו, ולכן אני חושב עכשו — למה צריכים לטלטל אותו חזרה לפה, ויסתובב פה עוד שנה או שנתים, בשעה שיכול כבר לבנות בעצמו בית. הן אמת שהוא מאד ממרמר וכו', ובצדק וכו', עם כל זאת עכשו צריכים לראות לתקן את מה שיכולים לתקן, ולדעתי, עקר התקון — שיבנה בית לעצמו.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תהיי שבורה משום דבר, כי גדול אדונו ורב להושיע, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לה שבת שלום...

ברוך רחמנא, שזכנו לסים את כל החבור הנפלא הזה, והוא כרך ק"ט יזכנו השם יתברך לסדר עכשו לדפוס את כרך ק"י להגדיל תורה ולהאדירה.

אנא ה' הושיעה נא, אנא ה' הצליחה נא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֶלֶק ק"ט

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא כה תי
יעורר על שעורים פסדרן בכל יום ויום, וכן על הלכות טהרת המשפחה,
אשר זה חמור מאד.
- יב כה תיא
יורה להכניס בעצמנו דברי רבנו ו"ל, ולא להתבלבל משום בריה.
- יג כה תיב
יחזק מאד להיות בשמחה, ולעקר מעצמו את העצבות והעצלות.
- יד כה תיג
יפליג מאד במעלת תפלה הנשים, אשר הופכת את כל העולמות.
- טו כה תיד
יחזק להתמיד בתורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה, וכן לכבד את
האשה, ולדון אותה תמיד לכף זכות.
- טז כה תטו
יעורר לדון את הבעל לכף זכות, וללמד בספר "ספורי-מעשיות", אשר
זו סגולה להולדה בנקל.
- יז כה תטז
יעורר על שלום-בית, צניעות, שעורים פסדרן, ולמוד הלכות טהרת
המשפחה.
- יח כה תיז
יורה לנמנע על עזרתו לבנות בית-המדרש, ויאחל לו ולאשתו רפואה
שלמה.
- יט כה תיח
יורה על תפלה והתבודדות, אשר זה מביא לישוב הדעת.

- כה תיט**
יבאר, שְׁהַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם יֵשׁוּב הַדַּעַת, וְזֹאת זֻכִּים עַל־יְדֵי רַבּוֹי שִׁמְחָה
בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
- כה תכ**
יִרְחִיק מִפְּזִיזוֹת, וְיִוָּרֶה עַל יֵשׁוּב הַדַּעַת.
- כה תכא**
יִשְׁבַּח אֶת הַמַּדְפִּיס, שְׂוֹזָכָה וּמִזְכָּה אֶת הָרַבִּים בְּהַדְפַּסֵּת סִפְרֵי רַבָּנוּ ו"ל
וְתַלְמִידָיו, שֶׁעוֹד לֹא הִיָּתָה הוֹצָאָה יָפָה כָּל־כָּף.
- כה תכב**
יֵאָחַל נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְיִוָּרֶה לְמַצָּא שְׂדוּף לִבָּן, אֲשֶׁר הוּא סוֹבֵל מֵאֵד,
וְצָרִיכִים לְדַאֵג שְׂיָקִים בֵּית.
- כה תכג**
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַפְּצָה, אֲשֶׁר מַצִּילָה אֶת הַדּוֹר מִרְדַּת שַׁחַת.
- כה תכד**
יִוָּרֶה לְמַסֵּר נַפְשׁוֹ בְּעִבּוֹר הַפְּצַת סִפְרֵי רַבָּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה
בְּדוֹר שְׁלָנוּ.
- כה תכה**
יַעֲזוֹר לְדַבֵּר עִם אֲחֵרִים דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, אֲשֶׁר זֶה הַצִּלָּחָה
נִצָּחִית מֵאֵין כְּמוֹתָהּ.
- כה תכו**
יַעֲזוֹר עַל שְׂמִחָה וְלִמּוּד הַלְכוּת, אֲשֶׁר הֵן הַיְסוֹד בִּיְהוּדוּת.
- כה תכז**
יִוָּרֶה לְמוֹרֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְהַשְׁפִּיעַ שְׂמִחָה עַל כָּל הַתַּלְמִידוֹת.
- כה תכח**
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת זְכוּתוֹ שֶׁל מַלְמֵד תִּינוּקוֹת, וְכֵן יִרְגִּיל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
אֲשֶׁר זֶה הַצִּלָּחָה נִצָּחִית מֵאֵין כְּמוֹתָהּ.
- כה תכט**
יבאר מַעֲלַת הָאִשָּׁה הַמְחַזְקֶת וּמַעֲזֶדֶת אֶת בַּעֲלָהּ, אֲשֶׁר אֵין דָּבָר גָּדוֹל
מִזֶּה.

- כח תל כט
יבאר, אשר פשם שצריכים לדון את אחרים לכף זכות, בן צריכים לדון
את עצמו לכף זכות, ואסור לשנא את עצמו כלל.
- ל כה תלא
ישבח הנמען על עבודתו כמלמד תשב"ר.
- ל כה תלב
יעזר מתנכת להמשיך לחנך את ילדי ישראל באמונה פשוטה בו
יתברך.
- לא כה תלג
יורה לנמען ללמד עם חתן את הלכות טהרה, אשר זה בכריתות.
- לא כה תלד
יפליג במעלת ההדפסה, אשר אין למעלה הימנה.
- לב כה תלה
יעזר על שעורים בסדרן בתורה הקדושה, אשר אין למעלה מזה.
- לג כה תלו
יקנה, שבשנת הלמודים הבאה יהיו כבר קרואנים, והכל ילך על מי
מנוחות.
- לג כה תלוז
יורה לדאג לתקון הערוב, שאם לא כן, עלולים להכשל בחלול שבת
החמור.
- לד כה תלח
יספר לנמען שהזכירו לטובה ואת בני ביתו בציון רבנו ו"ל.
- לד כה תלט
ישבח הספר שיצא לאור "חסדי אבות" — פרוש על מסכת אבות.
- לה כה תמ
יורה לנצל הכחות, ולדבר עם עם ישראל דבורי אמונה, ולקרנם אליו
יתברך.
- לו כה תמא
יעזר לחשב טוב, ואז הכל יהיה טוב, ולהפך, חס ושלום.

- כח תמב יעורר על מדת השמחה, אשר היא סוד ההצלחה.
- כח תמג יפליג במעלת תפלת הנשים, אשר היא מאד רצויה ומקבלת בשמים.
- כח תמד יבקש לנמנע לעדכנו בענין הבניה.
- כח תמה יעורר בחורה להמשיך ללמד במסגרת בית-הספר עד מועד החתונה, ולהיות דגמא אישית טובה לכל הפתה.
- כח תמו יבאר, שהעקר להכניס את המרץ איך לחנך את הבנות בקדושה ובטהרה, אשר זה היסוד, ועל זה צריכים למסר הנפש ממש.
- כח תמז יעורר על השיחה בינו לבין קונו, אשר זוהי הצלחה נצחית שאין לתאר ולשער כלל.
- כח תמח יורה לאם לתן לבנה עצמאות, ולא לבלבלו בנענועים הביתה, אלא לאפשר לו ללמד תורה בשלונה ורגע, מתוך הרחבת הדעת ושמחה, וכך יגדל לתלמיד חכם.
- כח תמט יבאר לאם, באיזה חתן וזכתה, אף שאין להוריו לתן על הוצאות החתונה, אף העקר הוא הקרן.
- כח תנ יעורר מאד לנצל הזמן היקר בלמוד התורה הקדושה, וכך אמרו חכמינו הקדושים: לומד תורה בטרה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה.
- כח תנא יעורר לנצל הזמן בלמוד מקרא, משנה, גמרא, ולא לבטלו בשטיות.
- כח תנב יבאר, אשר זו עקר שמחתו — שבני הזוג חיים באהבה, אחוה ורעות ובהנהגה הדדית.

- כה תנג** מז
 יוֹרָה, שְׁלֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמוֹ מִחִלּוּמוֹת אֲשֶׁר שָׁאָה יְדַבֵּר, וְהַעֲקֹר לְשִׁמּוֹחַ
 שְׁאֵנוֹ זֹכִים לִידַע מִרְבִּי נֹרָא וְנִפְלֵא כְּזֶה, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקָנוּ.
- כה תנד** מז
 יַעֲזֹר אֲבִירָךְ צָעִיר לְנַצֵּל הַזְמַן הַיָּקָר בְּהַתְמַדָּה בַּתוֹרָה הַקְדוּשָׁה עַל כָּל
 חֲלָקֶיהָ.
- כה תנה** מח
 בִּקְשׁ לְזוּג צָעִיר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶה עָקַר שְׂמִיחָתוֹ — כְּשֵׁישׁ שְׁלוֹם
 וְאַהֲבָה בֵּין בְּנֵי הַזּוּג.
- כה תנו** מט
 יוֹרָה שְׁלֹא לִהְיוֹת בְּטָלָן, אֲלֵא לַחֲטוֹף בְּכָל יוֹם זְמָנִים לְלַמֵּד מִקְרָא, מִשְׁנָה
 וּגְמָרָא, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי זְהָמוֹת.
- כה תנז** מט
 יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהַכְנָה הַדָּדִית.
- כה תנח** נ
 יוֹרָה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקִים אֶת כָּל הַבְּרִיָּאָה
 כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָם, חֵי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת חַיִּים אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תנט** נא
 יֵאָחַל לְזִכּוֹת לִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּבְאֵר אוֹדוֹת הָאֱלֹהִיָּה, שְׁעַל-יָדֵי
 תְּפִלָּה יְכוּלִים לְזִכּוֹת לַפֶּעַל אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל.
- כה תס** נב
 יַעֲזֹר הַנִּמְצָן לַעֲשׂוֹת הַתְעוֹרְרוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ לַעֲזֹר לְהַכְנִסֵת כְּלָה.
- כה תסא** נג
 יַעֲזֹר עַל הַפָּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְּדוּלָּה יוֹתֵר מִזֶּה, וְכֵן
 יִגְאֵל לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיּוֹר וְדְבִיּוֹר הוּא הַצִּלָּה נְצָחִית,
 שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.
- כה תסב** נד
 יַעֲזֹר עַל הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנֹה, וּבִפְרֹט תְּפִלַּת הָאִשָּׁה נִשְׁמַעַת
 וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת.

- כה תסג** נד
 יְעוֹרֵר מְאֹד עַל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְכֵן לְאַסֵּף בְּעֵבֹר בְּנֵי
 בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר זְכוּת גְּדוּלָּהּ הִיא זֹה.
- כה תסד** נה
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.
- כה תסה** נו
 יִחְזַק יְדֵי מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, אֲשֶׁר עֲבוּדָתוֹ חֲשׂוּבָה מְאֹד, וְאֵין
 לְמַעֲלָה הִימָנָה, וְכֵן יִרְגִּילוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרֹךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שְׂמִדְּבָרִים
 עֲמוּ יְתִבְרֹךְ — הוּא הַצִּלְחָה נִצְחִית.
- כה תסו** נז
 יוֹרֶה לְנִמְעָנֶת שְׁלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשּׁוּם בְּרִיָּה, אֲלֵא לְשִׂמְחַ בְּחִלְקָהּ.
- כה תסז** נח
 יְעוֹרֵר עַל הַדְּפֻסֶּת הַסֵּפֶר "שְׁמִירַת-הַבְּרִית", וְכֵן הַקּוֹנְטְרָס הַ"עֵין רוֹאָה",
 אֲשֶׁר הוּא נְחוּץ מְאֹד בְּעֵתִים הֵלֵל.
- כה תסח** נח
 יִזְרֶזֶר עַל הַדְּפֻסֶּת חֲלָקִי "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מֵהֶם, וְיֵאָחַל
 הַרְיוֹן קָל.
- כה תסט** נט
 יוֹרֶה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתִבְרֹךְ עַל כָּל הַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וְנָתַן לוֹ אִשָּׁה
 טוֹבָה וְיִלְדִים חֲמוּדִים, וְעַל-כֵּן רָאוּי לְהִיוֹת בְּשִׁמְחָה גְּדוּלָּה עַל כֵּן.
- כה תע** נט
 יוֹרֶה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יְתִבְרֹךְ אֶפְלוּ כִּמָּה דְּבוּרִים, אֲשֶׁר זוּהִי הַצִּלְחָה
 נִצְחִית, שְׂאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל, וְכֵן לְהוֹדוֹת וּלְהֵלֵל אֶת הַבּוֹרָא יְתִבְרֹךְ שְׁמוֹ
 עַל גְּדֹל הַחֲסֵד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שְׂאֵנוּ זֹכִים לְדַעַת מְרַבּוֹ ו"ל.
- כה תעא** ס
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן עָרֵב, בְּקֶרֶב וְצִהְרִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- כה תעב** סא
 יְבָאֵר, שֶׁהַתְּפִלָּה בְּעֵבֹר הַנִּמְעָנֶת עַל הַצִּלְחָתָה בְּתוֹר מוֹרָה וְאֵם, וְכֵן עַל
 פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ.

- כה תעג** סא
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לְמֵצֵא חֲסְרוֹנוֹת זֶה אֶצֶל זֶה, וְאִזּוֹ
 זֹכִים לְהַצְלִיחַ עִם הַיְלָדִים.
- כה תעד** סב
 יְעוֹרֵר לְהַפְיִץ אֶת סִפְרֵי רִבְנֵי ז"ל, וְכֵן הַקּוֹנְטְרָסִים הַמְּגִלִּים אֶת אֲמַתָּת
 מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תעה** סב
 יִחְזַק עַל עֲנִין הַפָּצָה וְשִׁמְחָה וְתַפְלָה וְהַתְּבוּדָּה.
- כה תעו** סג
 יוֹרָה לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ עַל שֶׁזָּכּוּ לְאַרֵּס אֶת הַבֶּן, וַיֵּאחָל נַחַת עִם
 הַבֵּת וּמִקָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיהֶם.
- כה תעז** סד
 יִרְגִּיל לְדַבֵּר רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ שׁוֹמֵעַ תַּפְלָת כָּל פֶּה, וְאִם
 הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, הָיָה תָּמִיד עוֹסְקִים
 בָּזֶה.
- כה תעח** סה
 יְעוֹרֵר לְכַבֵּד זֶה אֶת זֶה, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל,
 וְלִהְתְּאָזֵר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוּת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לַעֲבֹר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי מִדַּת
 הַסִּבְלָנוּת.
- כה תעט** סו
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְהַבְּנָה הַדָּדִית, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ.
- כה תפ** סז
 יְעוֹרֵר לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּמִסְכַּת אַבּוֹת, עִם הַפְּרוּשׁ "חֲסֵדֵי אַבּוֹת", אֲשֶׁר
 זֶה תִּקּוֹן גָּדוֹל לְנַפְשׁ.
- כה תפא** סח
 יֵאחָל הַרְחָבָה מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲזוּבוֹת.
- כה תפב** סח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהַתְּבוּדָּה וְהַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
 מִזֶּה.

- כה תפג** סט
יעורר על אמינות תהלים בכל יום, אשר גורמים הרחבה בין בגשמי
ובין ברוחני.
- כה תפד** סט
יורה על למוד "מסכת אבות" בכל יום עם הפרוש "חסדי אבות", ובה
יזכה להתחזקות נפלאה.
- כה תפה** ע
יאחל הרחבה ושפע ברכה והצלחה ורב נחת.
- כה תפו** ע
יורה לנמנע על עזרתו, ויעורר ללמוד בכל יום במסכת אבות עם הפרוש
הנפלא "חסדי אבות".
- כה תפז** עא
יאחל הרחבה בין בגשמי ובין ברוחני, ונחת מכל הילדים.
- כה תפח** עב
יחזק ידי הנמנע, שהחל לעסוק בסופרות, ויעוררו העקר להרבות בתפלה
והתבודדות, אשר אז יראה נסים וגלים שיעשה עמו הקדוש-ברוך-הוא.
- כה תפט** עג
יאחל פרנסה בשפע, ושיהיה הבית בית ועד לחכמים.
- כה תצ** עג
יעורר מאד על התמדה בתורה הקדושה כפי סדר-דרך-הלמוד של רבנו
י"ל.
- כה תצא** עד
יבקש לתרגם עוד קונטרס לשפה הודית, אשר זו זכות גדולה, לקרב
היודים מכל קצוות תבל לאבינו שבשמים.
- כה תצב** עד
ימסר דרישת שלום מהבן הלומד אצלו, ויורה לשמר מאד על חנוך
הילדים מפני סערות הרחוב.
- כה תצג** עה
יעורר לחתן את הבן, שהגיע לפרקו, כי בעתים הללו, אשר הסכנות
אורבות לנער, צריכים לחתן את הבחורים כבר בהגיעם לפרקם, ולא
להסתכל על שום מונע ומעכב.

כה תצד
 יבאר, שְׁפָדִי לְזָכוֹת לִילָדִים טוֹבִים, צָרִיךְ הָאֵב לְהִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם כָּל יוֹם
 שִׁיִּצְלִיחוּ.

כה תצה
 יִיעֵץ בְּעִנְיָן בְּעִיָּה שֶׁהִתְעוֹרְרָה אֶצֶל הַבֶּן, הֵיאֵף לְהִתְמוֹדֵד עִם זֶה עַל הַצַּד
 הַטּוֹב בְּיוֹתֵר.

כה תצו
 יבאר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם הַעֶקֶר הוּא הַתְחַזְקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצּוֹלִים מְכַל
 הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, כְּדִגְמַת דָּוִד הַמֶּלֶךְ, שָׁעַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת שֶׁהָיוּ מִנֵּת
 חֶלְקוֹ, "וַיִּתְחַזַּק דָּוִד בַּהוֹי"ה אֱלֹקָיו".

כה תצז
 יוֹרָה לְכַבֵּד וּלְהִבִּין זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶה הִיסֹד בְּשָׁלוֹם-בֵּית.

כה תצח
 יבאר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים סְבָלָנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וְעַל-יְדֵי רַבּוֹי
 תַּפְלָה זֹכִים לִישׁוּעָה גְּדוֹלָה מְאֹד.

כה תצט
 יַעוֹרֵר זֶה לְהִבִּין זֶה אֶת זֶה, וְלִדְוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר בְּזְכוּת
 זֶה יֵרָאוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

כה תק
 יַעוֹרֵר לְחֹזֶר שׁוֹב וְשׁוֹב עַל הַלְכוֹת טְהוֹרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְלְהִרְבּוֹת בַּתַּפְלָה
 וְהַתְּבוּדוֹת.

כה תקא
 מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, בּוֹ יִבָּאֵר דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁאָמַר:
 חֲדוּשׁ כְּמוֹנִי עֲדִין בַּעוֹלָם לֹא הָיָה וְכו', וַיַּעוֹרֵר לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד, שְׁאָנוּ
 יוֹדְעִים מְרַבֵּי נֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, הַמְּגִלָּה לָנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, וּבִפְרָט
 עֲצַת הַשְּׁמִיחָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה הֵימְנָה, וַיִּבָּאֵר רְצוֹנוֹ וְכִסּוּפוֹ לְבָנוֹת עִיר
 עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל "יִבְנֶאֱל עִיר בְּרִסְלָב", וַיְבַדֵּאֵי זֶה יִתְנַשֵּׁם בְּמֵלֶא מוֹכֵן
 הַמֶּלֶךְ.

כה תקב
 יַעוֹרֵר עַל שְׁמִיחָה וְהַתְּבוּדוֹת.

- כה תקג** צו
יִרְחִיק מִן הַמַּחֲלָקָה, וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרָרוֹת בֵּין אָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּעֶבֶר
הַכִּנְסֵת כֹּלָה.
- כה תקד** צז
יִבְקֹשׁ לְסַדֵּר אֶת סֵפֶר הַשִּׁיחוֹת לְדַפּוּס, וְכֵן אֶת הַמַּחְזוֹר.
- כה תקה** צח
יִחֲזֹק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הִיא הִיסוּד בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן עַל תַּפְלָה
וְהַתְּבוּדוֹת, וְלַחֲשֹׁב תָּמִיד רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַּטְּלוּ
כָּל מִיָּגֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים.
- כה תקו** ק
יִחֲזֹק מִחֲנֻכָּה, שֶׁתּוֹכָה לְחַנּוּךְ אֶת הַבָּנוֹת עַל טְהֻרַת הַקֶּדֶשׁ, וְתַצְלִיחָה
בַּחַיִּים בְּמֵאֹד מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.
- כה תקז** ק
יִפְלִיג בְּמַעֲלַת תַּפְלָה בְּמִנְיָן, וַיַּעֲזֹר לְזִכֹּר תָּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֵין
טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא.
- כה תקח** קא
יְבָאֵר, שְׂמֵה שְׁיִשְׁאֵר מִמֶּנּוּ הֵם רַק הַסְּפוּרִים וְהַשִּׁיחוֹת וְהַתּוֹרוֹת, שְׁאֲמֵר
וְדַבֵּר וְחַדֵּשׁ לְאָנָּשִׁי שְׁלוֹמָנוּ, וְנִדְפַס בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וְזֶה יִשְׁאֵר לְנֶצַח
נֶצְחִים.
- כה תקט** קב
יִיעֵץ אֲדוֹת הַבֵּן, לְחֲזֹקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ שִׁיחָה לוֹ חֶשֶׁק לְלַמֵּד, וְחִמִּידוֹ
דְּאוֹרִיתָא.
- כה תקי** קג
יַעֲזֹר לְחֲזֹק אֶת הַכּוֹלָל, שִׁיחָה מְקוֹם תּוֹרָה, וְלֹא יִסְתּוּבְבוּ שֵׁם לְצִים,
חֵס וְשָׁלוֹם.
- כה תקיא** קג
יִחֲזֹק מְאֹד עַל עֲבוֹדַת הַתַּפְלָה, וְכָל אֲשֶׁר צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ,
כִּי אֵין לָנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כה תקיב** קד
יֵאָחַל בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ הַבֵּית, וְהִרְחֻבָּה בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

כה תקיג קד

יִחְזַק יְדֵיהָ שֶׁל אַחַת מֵעוֹבְדוֹת בֵּית-הַסֵּפֶר, שֶׁתִּדַּע, אֲשֶׁר מֵה שְׁעוֹשִׁים
בְּשִׁבְלֵי יִתְבָּרֵךְ אֵינֶה הוֹלֵךְ לְרִיק, וְאֲשֶׁר מִי שְׁעוֹסֵק בְּחִנוּךְ עַל טְהֻרַת
הַקֶּדֶשׁ.

כה תקיד קה

יִכָּאֵב מְאֹד עַל שִׁמְצָעִים אֶת אֶחָד הַיְלָדִים בַּחֲדָר, וַיִּדְאָג לְתַכְּן הַמַּעֲוֹת,
וְלִהְרַבּוֹת אֶהְבָּה וְשָׁלוֹם, וְלִרְחֹק מִגִּזְעָנוֹת כְּמִטְחֵי קֶשֶׁת.

כה תקטו קו

יִבְאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִרְבֵּה חַיִּיק, וְעָקֹר גְּדֻלַּת הָאָדָם —
לְמַצָּא הַטּוֹב מִמֶּנּוּ וְלֹא אֶת הָרָע. וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד מִשְׁנִיּוֹת וּגְמָרָא בְּכָל
יוֹם, וְלִהְיֵהָיִל עֲצָמוֹ בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, אֲשֶׁר הִיא יְסוֹד בְּחַיִּים.

כה תקטז קח

יַעֲזֹר לְהַקְפִּיד עַל הַהֲלָכוֹת בְּמֵאֹד מְאֹד, וְלִהְתַּפְּלֵל בְּמִנְיָן עָרֵב וּבִקְרָא
וְצִהָרִים.

כה תקיז קט

יַעֲזֹר לְשַׁמֵּחַ עַל הַלֵּדָת הַבֵּן לְמִזֵּל טוֹב, וּבִקְרָא אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים:
בָּא תִינּוֹק וּבִקְרָא בִּידוֹ, שְׂזֵה יִבְיֵא פְּרִנְסָה לְמִשְׁפָּחָה, וְכֵן יַפְלִיג בְּמַעֲלַת
הָרֵב הַקְדוּשׁ רַבִּי פִּנְחָס מְקוֹרִיץ זי"ע.

כה תקיח קיא

יִזְרֶה לְאִשָּׁה מַעֲבֶרֶת לְסִיסִים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְזֶה מוֹעִיל מְאֹד
שֶׁלֹּא יֵאָרֶע לְוֹלֵד שׁוֹם דְּבָר וְכֵן לִיּוֹלֶדֶת, וְכֵן לֶאֱכָל סַעֲדַת מְלוּגָה-מְלָכָה
עִם נְטִילַת יָדַיִם דִּיקָא.

כה תקיט קיב

יַפְלִיג בְּמַעֲלַת תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וּבִזְכוּת זֶה זֻכִּים לְפְרִנְסָה בְּשִׁפְעָה, כִּי מִי
שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיָן, וְכֵן יַעֲזֹר עַל לְמוֹד מְקָרָא חֲמִשׁ
וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן מִשְׁנִיּוֹת, וְלִגְרַם דְּפִים גְּמָרָא בְּכָל יוֹם.

כה תקכ קיג

יִחְזַק לְכַסֵּף אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, וְכֵן לַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ קְבִיעוֹת
חֲזָקָה בְּלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

- כה תקבא** קיד
 יַעֲזֹר לְסִיִּם אֶת הַכִּנְסַת הַסֵּפֶר "דִּרְשׁוֹת-מוֹהֲרָא"ש" לְדְפוּס, אֲשֶׁר כָּלוּ
 נֶפֶת צוּפִים וְכָל טַעַם.
- כה תקבב** קטו
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן שְׂדוּף, לְגַמְרוֹ בְּכִי טוֹב וְלֹא לַעֲכֹב בְּעִבּוּר סִפְקוֹת שְׂוֹא.
- כה תקבג** קטו
 יַעֲזֹר עַל שְׂמֻחָה וְהַתְּבוּדוֹת.
- כה תקכד** קטז
 יוֹדֶה לְנִמְצֵן עַל עֲזָרְתוֹ בְּעִבּוּר בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר הִכֵּל זֶהוּ גַם גְּלוּי.
- כה תקכה** קיז
 יוֹרֶה שְׁלֹא לִהְיוֹת קִמְצָן, וְלַצֹּאֵת מִקְטָנוֹת הַמַּחֲיץ, וְלִהְתְּבוּדֹר אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַצִּלְחָה נִצְחִית שְׁאִין כְּמוֹתָהּ.
- כה תקכו** קיח
 יוֹרֶה לְשַׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְלִהְתַּחֲלִיל לַחֲיוֹת אֶת הַהוֹנָה, וְלִהְיוֹת בְּשֻׂמְחָה כָּל
 הַיּוֹם, אֲשֶׁר זֶה רְפוּאָה לְכָל.
- כה תקכז** קיט
 יוֹדֶה לְנִמְצֵן עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, וַיִּכְרְכוּ בִּזְכוּת זֶה, שְׂיִזְכֶּה לַחֲסוֹת
 תַּחַת כְּנָפֵי הַשְּׂכִינָה.
- כה תקכח** קכ
 מִכְּתָב כָּלְלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִתְנַה גְּדֹל צַעֲרוֹ וְסִבְלוֹ
 מִהַסָּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁעוֹמֵד בְּאֶבֶן גֶּנֶף וְגֵד כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה, וְאֵינּוּ
 עוֹשֶׂה מְאוֹם בְּעִבּוּר תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, הֵן מִבְּחִינָה גִּשְׁמִית, וְכָל שָׁפָן
 מִבְּחִינָה רוּחָנִית.
- כה תקכט** קכט
 יַפְלִיג בְּחִשְׁבוֹת חֲנוּף יִלְדֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּרְגֵּיל לְשַׁמֵּר עַל הַשְּׁלוֹם-בֵּית,
 וְלִהְתְּבוּדֹר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ תָּמִיד.
- כה תקל** קל
 יִבְאֵר, שְׁלֵמוֹד קִבְּלָה לְיוֹמְדִים בְּיַחֲד וְלֹא בְּצוּתָא, וַיַּעֲזֹר עַל לְמוֹד זֶהוּ
 וְתִקְוָנִים, אֲשֶׁר מְזַכֵּךְ הַנֶּפֶשׁ מִכָּל מִיָּגַי חֲלָדָה.
- כה תקלא** קלא
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים, וְרוֹדִים

לראות מהשמים איך יחזיק מעמד. והעקר להתחזק באמונה פשוטה בו
יתברך.

כה תקלב קלג

יבהיר, שלא להתפעל בזה העולם משום בריה כלל, והעקר להסתכל
על הקדוש-ברוך-הוא, ולצייר בדעתו, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל
לכל זה אלקות גמור.

כה תקלג קלד

ידבר מכף, שרבנו ו"ל הוא המתנה הכי יפה שהשם יתברך נתן לכל
הבריאה כלה. כי רבנו ו"ל מחדיר בכל בר ישראל את האמונה הפשוטה
ותשוקת למוד התורה ושמחת המצוות וכו' וכו'.

כה תקלד קלה

ירגיל לדבר אליו יתברך, אשר זוהי הצלחה נצחית, שאין לתאר כלל.

כה תקלה קלו

יבקש להודות לפניו יתברך, שזכו לחתן את הילדים סמוך לפרקם, אשר
זו שמחה גדולה מאד, ויאחל הצלחה גדולה.

כה תקלו קלז

יעורר על שלום-בית והבנה הדרית.

כה תקלז קלז

יורה שלא לחשש כלל מקללות ואיומים, וכבר אמר שלמה המלך:
קללת חנם לא תבוא וכו'.

כה תקלח קלט

יבקש את הפעל לשמע בקול אשתו, אשר האשה היא בחינת השכינה,
ויברדאי אם היא כל-כף מתעקשת בדבר, סימן שזה רצון הבורא יתברך
שמו.

כה תקלט קמ

יבאר, שלא יוכל לקבל פגיע בחורים, כי בדעתו לעבר מקום, ויורה
לנמנע אם יוכל להשיג לו עוד ספרים וכו', ויורה להחזיר בבית אורח
של שמחה, ושום דבר לא יוכל לשברו.

כה תקמ קמא

יפליג במעלת הדפסה, אשר הזכות הזו לא תסלא בפז, ואשרי הנותן
יד ועזר לקדם את הענין.

- כה תקמא** קמג
יִדְבֹּר מַעֲנֵן הַדְּבָקוֹת בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁזֶה עֶקֶר הַתְּשׁוּבָה.
- כה תקמב** קמד
יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְכְבוֹד הַדָּדִי.
- כה תקמג** קמה
יִבָּאֵר מֵאֲמָרָם ו'ל: אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם.
- כה תקמד** קמו
יֵאָחַל וְיִכְרֹךְ, שְׂיִזְכּוּ לְבִרְכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם.
- כה תקמה** קמו
יִבְקֹשׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהִתְקַבֵּץ יַחְדָּו לְאַסְפַּת חֲרוּם, כִּי יֵשׁ לוֹ עֲנִיָּים
נְחוּצִים לְאֲמָרָם, וְיִזְהִירָם מִלִּילָף לַיָּם בִּימֵי בֵּין הַמְצָרִים וְכו'.
- כה תקמו** קמז
יִחֲזֹק מְאֹד לֹא לְהִשָּׁבֵר עַל אֵף כָּל הַצָּרוֹת וְהַסָּכָל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.
- כה תקמז** קמח
יִבָּאֵר, שֶׁהַעֲקָר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים
דְּרַכֵּי הַמָּקוֹם בְּרוּךְ הוּא, אֵף בְּיָדָאֵי הַכָּל זֶה לְטוֹבָה, וְצַדִּיק וְיֵשֶׁר הוּא
יִתְבָּרַךְ.
- כה תקמח** קמט
יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקֹשׁ כָּל הַצָּרִים רַק מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי
כֵן רָאִינוּ אֲצֵל יִצְחָק וְרַבְּקָה, שֶׁבִּקְשׁוּ יְשׁוּעָתָם מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ
וְנַעֲנוּ.
- כה תקמט** קנ
יִזְרֶה לַעֲשׂוֹת כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְלִכְרֹחַ מִן הַעֲצָבוֹת
וְהַדְּכָאוֹן, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא רְפוּאָה בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי.
- כה תקנ** קנא
יַעֲזֹר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מְכַנִּיסִים אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ הַבֵּית.
- כה תקנא** קנב
יִבָּאֵר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם הָעֶקֶר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים, עַל אֵף כָּל
הַצָּרוֹת וְהַיִּסּוּרִים, אֵין עֲצָה אַחֲרֵת אֲלָא הַתְּחַזְּקוּת, וְזֶה מֵה שְׁאֵנוּ
מְקַבְּלִים מִרְבֵּנוּ ו'ל.

כה תקנב קנד

יִיעֵץ לַנִּמְעָן לְדַאֵג לְשִׁדּוּךְ בַּעֲבוּר בְּנוֹ, וּלְרַחֵם עָלָיו עֶקֶב סַכְנוֹת הַדּוֹר,
וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל מֵהָ יֵאֱמְרוּ הַבָּרִיּוֹת, אֲלֵא לְהַצִּילוֹ חֶרֶף הַפְּרִיצוֹת הַעוֹשָׂה
שְׁמוֹת בָּעָם, וְכֹךְ יִהְיֶה שְׁמוֹר מַחֲטָא, וְיֻכַּל לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה בְּטִהְרָה.

כה תקנג קנה

יַעֲזֹר עַל שְׁמִמָּה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל — בֵּין בְּגָשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחִי.

כה תקנד קנה

יִרְגִּיעַ שְׁלֹא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כה תקנה קנו

יִדְּהָ לַנִּמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ הַרְבֵּה, וַיַּעֲזֹרוּ עַל שְׁמִמָּה.

כה תקנו קנו

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְשִׁלּוֹם לוֹ עוֹד סִפְרֵי "אוֹצֵר הַקּוֹנִטְרָסִים", שְׁיֻכְלוּ
לְהַפְיִצֵם, כִּי אֲצִלוּ זֶה מִבְּקֹשׁ מְאֹד, וְזוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת.

כה תקנז קנז

יַעֲזֹר לְדוֹן אֶת הַזּוּלַת לְכַף זְכוּת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְאִי
אֶפְשָׁר לִידַע מְדוּעַ הֵהוּא נוֹהֵג כֹּךְ אוֹ אֲחֵרָת.

כה תקנח קנח

מִכְתָּב כָּלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבָּאֵר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שְׁאוּמְרֵ:
לֹא כָּל דְּבוּר נִקְרָא דְּבוּר, דְּבוּר שְׁאִינוּ נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל אִינוּ נִקְרָא דְּבוּר,
כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: 'אֵין אֱמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם'. וּמִתִּי הַדְּבוּרִים
מִתְקַבְּלִים? כְּשֶׁהֵם עִם דַּעַת, וְאִיזוֹ דַּעַת? כְּשֶׁמִּדְּבָרִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא זֶהוּ דְּבוּר שֶׁל דַּעַת וְכוּ'. וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתַּפְּלָה וְהַתְּבוּדָּה, וְהַתְּמִידָה
וְהַתְּמִידָה הַתּוֹרָה בְּכָל חֻלְקֶיהָ, וּכְשֶׁאֲדָם לוֹמֵד מֵעַט מִכָּל לְמוֹד בְּכָל יוֹם,
לְבִסּוּף יִזְכֶּה לְסִיָּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה.

כה תקנט קסו

יִבָּאֵר, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם מִקְנָא מְאֹד בְּהַצְלַחַתָּנוּ, וְכֵן מְנַסֶּה לְהַכְנִס
מִבְּפָנִים, וּלְקַלְקֵל חֵם וְשְׁלוֹם, אֲףֹ לֹא יַעֲלֶה בְּיָדוֹ.

כה תקס קסו

יִדְּהָ לַנִּמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ לְבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

כה תקסא קסז
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנִים שְׁעָשׂוּ מִלֵּאכֶתֶם נֶאֱמָנָה בַּשָּׁנָה שְׁעֲבָרָה, וַיֵּאֱחָל לָהֶם
 הַמֶּשֶׁךְ פֹּרָה.

כה תקסב קסז
 יִצְטָעַר בְּצַעַר הַנִּמְעָן, אֲדָּי יִבְקֹשׁוּ לְטַל זֹאת לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְאַחֵר הָרַע
 יָבוֹא הַטּוֹב.

כה תקסג קסח
 יִבְקֹשׁ לְכַתֵּב לוֹ דו"ח מִהֶאֱסָפָה שֶׁהִיָּתָה, וְכֵן אִם הִתְקַדְּמוּ בַּהֲכָנַת
 הַחֲשִׁית לְבֵית-הַסֵּפֶר.

כה תקסד קסח
 יִתְנַצֵּל לְאִשָּׁה, שֶׁלֹּא הִתְכַּוֵּן בְּדִרְשָׁתוֹ לְבַעֲלָהּ כָּלֵל וְכָלֵל, וְאִם הֵם חוֹשְׁבִים
 אַחֲרָת, זֶה בְּעֵינֵיהֶם.

כה תקסה קסט
 יִתְנַה צַעֲרוֹ וְלִחְצוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעֵתִים הַלְלוּ, אֲדָּי עֲקָר שְׂמִיחָתוֹ, שֶׁהִנֵּה
 רוֹאִים בְּכָל פֶּעַם גַּם חֲדָשׁ, שֶׁכָּבֵר הַכִּינוֹ אֶת הַמִּשְׁטָחִים בְּעֶבֶר הַגֵּן
 וְהַפְּעוּטוֹן וְהַבֵּית-סֵפֶר וְכו'.

כה תקסו קע
 יוֹדָה לְנִמְעָנֵת עַל עֲזָרָתָהּ בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיְבָרְכָה וַיֵּאֱחָל לָהּ כָּל
 טוֹב.

כה תקסז קע
 יוֹרָה לְהַחֲדִיר בִּילְדִים אֱמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּלִי שׁוֹם
 חֻקִּמוֹת.

כה תקסח קעא
 יִבְרַךְ הַנִּמְעָנִים שִׁיזְכוּ לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְלַפְעַל שֵׁם יִשׁוּעוֹת,
 וְלַהֲפָקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קַיִמָּא.

כה תקסט קעא
 יִחְזֹק יָדֵי הַנִּמְעָן עַל הַצִּלְחַת הַכּוֹלָלִים שֶׁבַּחֲסוֹתוֹ, וַיַּעֲזִרוּ לְשִׂמְחָה עַל כָּךְ
 בְּכָל יוֹם וָיוֹם, שְׂזוּכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

כה תקע קעג
 יִבְאָר, שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִסֵּר אֶת הַבְּחִירָה בְּיַדֵּי הָאָדָם לְטוֹב אוֹ לְהַפֵּךְ, וְאִם

יֵשׁ לוֹ שָׁכַל בּוֹחֵר בְּטוֹב, שֶׁהוּא הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל יָמָיו
תִּיּוֹ, וּלְהַפֵּךְ — לְהַפֵּךְ.

כה תקעא קעו
יְעוֹרֵר לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי נֶעֱם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
שְׁלוֹם.

כה תקעב קעז
יְדַבֵּר מְאִיזָה מִכְתָּב שֶׁהֵכִין לְפָלוֹנִית, וַיִּבְקֶשׁ לְדוֹנּוֹ לְכַף זְכוּת עַל הָאֲחֹר, עַקֵּב כָּל טְרוֹדוֹתָיו בְּעֶסֶק הָרַבִּים.

כה תקעג קעח
יִתֵּן כַּמָּה הוֹרָאוֹת בְּהַמְשָׁךְ הַדְּפֶסֶת הַמַּחְזוֹר, וַיִּקְנֶה, שְׁשׁוּם דְּבָר מַחְדוּשִׁיו
לֹא יִלָּךְ לְאַבּוֹד.

כה תקעד קעח
יִיעֵץ בְּעִנְיָן מוֹעֵד הַבְּרִית לְתִינּוֹק, עַקֵּב צִהָבֶת שְׁלֵקָה בָּהּ.

כה תקעה קעט
יִתְנָה צִעְרוֹ מִהַסָּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, וַיִּקְנֶה שְׁבוּא יְבוּא סוּפוֹ בְּקָרוֹב.

כה תקעו קפ
מִכְתָּב כָּלִיל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֶשׁם לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים
בַּחֲפֶז הַגָּדוֹל, וּלְהַשְׁגִּיחַ הֵיכָן מְסֻתוֹבְבִים, וּבַפֶּרֶט הַבְּנוֹת, כִּי כָּל כְּבוֹדָה
בַּת מְלָךְ פְּנִימָה וְכו', וְהַבְּנוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה יִתְּנָה, וְלִכֵּן יֵשׁ לְדַאֵג
בְּעֵבֹר חֲנוּכָּן הַטְּהוֹר, וּלְשַׁמֵּרָן כְּכַבֵּת עֵין.

כה תקעז קפא
יִוָּדֵה לְנִמְעָן שֶׁמְקַרֵּב אֶת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וּמְחַזְקֵם בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

כה תקעח קפג
יִיעֵץ בְּכַמָּה עֲנִינִים טְכְנִיִּים, שֶׁיֵּשׁ בְּכֻחָם לְעוֹר לְבִנְיָהּ.

כה תקעט קפד
יִבְקֶשׁ שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִתְרַאֵן עִם עֲתוּנָאִים, וְכֵן שְׁלֹא יֵאמְרוּ בְּשֵׁמוֹ דְּבָרִים
שְׁלֹא אֱמָרָם.

כה תקפ קפה
יִתְנָה צִעְרוֹ מִהַסָּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע, וַיִּבְקֶשׁוּ יִתְבָּרֵךְ, שִׁיאֲמַר לְצְרוֹתָיו דִּי.

כה תקפא קפח
 יַעֲזֹר עַל הַתְּמִדַּת הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר זֶה נִשְׁאָר מֵהָאֶדָם לְנֹצֶחַ
 נִצְחִים.

כה תקפב קפו
 יִבְאֵר, שְׂכָל הַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל הָאֶדָם הֵן לְטוֹכָתוֹ, וּלְכַפְרָת עֲוֹנוֹת,
 וְדִיקָא בְּשִׁהְיָעוֹ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ, אֲזִי זֹכִים לְרֹאוֹת אוֹר וְזִיו וְחַיִּית וּדְבָקוֹת
 הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כה תקפג קפז
 יוֹרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וּכְבוֹד הַבַּעַל, וַיֵּאחָל הַרְחֻבָּה בְּפִרְנֶסָה וְנִחַת מִכָּל
 הַיָּלָדִים, הָעֶקֶר לַהֲתָאוֹר בְּמִדַּת הַסִּבְלָנוֹת.

כה תקפד קפז
 יִתֵּן הוֹרָאוֹת לַמַּדְפִּיסִים בְּעֵינֵי הַכֶּנֶת הַמַּחְזוֹר לְדָפוּס וְכו' וְכו'.

כה תקפה קפח
 יִחֲזֹק הַנִּמְצָן עַל כָּל הַיִּסּוּרִים שְׁעוֹבְרִים עָלָיו, שְׁבוּדָאֵי אַחֵר הָרַע יָבוֹא
 הַטּוֹב, וַיּוֹרְהוּ לִילָף לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם, וְלִשְׁפָף שִׁיחוֹ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּבּוֹדָאֵי
 יִרְאֶה יְשׁוּעוֹת.

כה תקפו קצ
 יִבְקֹשׁ אִשָּׁה לְשׁוּב לְבַעֲלָהּ וְלִדְוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, וְלִמְחַל לוֹ עַל הַכָּל.

כה תקפז קצא
 יִשְׁבַּח מְאֹד הוֹצֵאת הַסֵּפֶר "חֲסִדֵי אָבוֹת", וַיִּבְרַךְ הַנִּמְצָן שִׁינּוּפָה לְהַדְפִּיס
 עוֹד מִלִּיּוֹנֵי סֵפֶרִים, וַיִּשׁוּבוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כה תקפח קצב
 יִבְאֵר רְצוֹנוֹ לְסִים אֶת בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל אֵף שֶׁהִגִּי גוֹנְבוּ בְּכָל
 פַּעַם, אֵף רּוֹאִים נְסִים נִגְלִים כָּל הַזְּמַן, וְהָעֶקֶר כָּבֵר לְזִכּוֹת לְסִים אֶת
 הַבְּנִיָּה, וְלַהֲתַפְטֹר מִכָּל מִיָּנִי נוֹכְלִים וּפּוֹחִזִים.

כה תקפט קצג
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב חֲסִיד מְטָנָן, הֵינּוּ שְׂאֵף שְׁעוֹבֵר
 עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, הוּא בּוֹרֵחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּמִתְחַבֵּא בְּצֵל כְּנָפָיו.

כה תקצ קצה
 יִחֲזֹק אֲבָרָה צָעִיר, וַיִּבְאֵרוּ, שְׁבִשְׁנָה רֵאשׁוֹנָה צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת יוֹצֵאת מִן

הַכָּלִל, וְלִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם הָאִשָּׁה וְעִם הַזָּרִיָּה וּלְכַבְּדָם מְאֹד מְאֹד,
וְכַךְ גָּדַל הַקָּשֶׁר לטוֹבָה.

כה תקצא קצז

יִכְרֹךְ בְּנֵי זֹוג עַל שְׁלוֹם־בֵּית אִמָּתִי, וְזָרַע שֶׁל קִימָא וְשִׁפְעַ בִּרְכָה
וְהַצֵּלָחָה.

כה תקצב קצח

יִבְאֵר, אֲשֶׁר־הָאָדָם מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים, וְעֵקֶר הַצֵּלָחַת הָאָדָם שְׁלֵא
לְהִשָּׁבֵר כָּלִל וּלְהִתְזַיֵּק מִצְמֵד.

כה תקצג קצט

יִבְאֵר, אֲשֶׁר כָּל זְמַן שָׂאִין בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ קִיָּם, לֹא יִהְיֶה שְׁלוֹם, וְלֹא תִהְיֶה
מְנוּחָה, וּבִפְרָט שְׁסוּבָלִים מִהַעֲרֹב־רֶב גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת, אוֹי לָנוּ וְאוֹי
לְנַפְשָׁנוּ.

כה תקצד ר

יַעֲזֹר לְחֹזֵק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

כה תקצה רא

יֵאָחַל לִידָה קְלָה, וַיַּעֲזֹר שְׁלֵא לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל הַכַּבּוּדִּים בְּעִנְיַן סִנְדֵּק
וּמוֹהֶל וְכו', רַק לְבַקְשׁוֹ יִתְבָּרֵךְ שֶׁהַכָּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם.

כה תקצו רב

יִבְאֵר, שֶׁעֵקֶר הַתְּשׁוּבָה הִיא כְּשֶׁאָדָם עוֹבֵר בְּאֵלוֹ הַמְּקוֹמוֹת מִמָּשׁ שֶׁהִיָּה
מִקְדָּם הַתְּשׁוּבָה, וְעַכְשָׁיו פּוֹנֶה עֶרְף מָהֶם.

כה תקצז רד

יֵאָחַל לְזוּג, בְּזִכּוֹת שִׁיעֲזָרוּ לוֹ לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, יַעֲזֹר לָהֶם
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְבָנוֹת בֵּית מִשְׁל עֲצָמָם.

כה תקצח רה

יִבְאֵר, אֲשֶׁר עֵקֶר הַהַצֵּלָחָה לָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, כְּשִׁזְכוּכָה לְהִתְזַיֵּק מִצְמֵד,
עַל אֵף כָּל הַנְּסִיוֹנוֹת, וּמִתְחַזֵּק בְּמִדַּת הַשְׂמִיכָה אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כה תקצט רה

יִבְקֹשׁ לְדַאֵג לְשָׁלוֹם בְּקֶרֶב אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלֹא לִפְגֹּעַ בָּאֵף אֶחָד, וְכֵן
לְחַזֵּק אֶבְרֹךְ שִׁיכְבְּדוּ אֶת חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ.

כה תר רז

יִתֵּן כֹּמֶה הַנְּסִיּוֹת וְהַגְּהוֹת אוֹדוֹת הַדְּפֶסֶת הַמְּחֻזָּר.

כה תרא יפליג במעלת השו"ת "אבני חפץ" וכו'.

כה תרב יאחל ברכת "מזל טוב" על הלדת הבן, ויעורר לנצל הזמן היקר ללמוד התורה הקדושה.

כה תרג מכתב כללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יודה להם על עזרתם בבניית בית המדרש, אשר הבנין הזה יהיה כלול מתורה ועבודה וגמילות חסדים, שהם השלשה צמודים שהעולם עומד עליהם, ויברכם בכל מלי דמיטב.

כה תרד יחזק הנמנע להיות בשמחה על שזוכה לחתן את ילדיו סמוך לפרקם, ויודה לפניו יתברך על החסד חנם הזה.

כה תרה ישלח המשפח הפרוש על המחזור, ויבקש להודרו בזה.

כה תרו יקנה שתקתקו את השעור שמסר, ויבקש לעשות מזה קונטרס וכו', וכן יורה להמשיך עם הכנת המחזור לדפוס.

כה תרז יבאר, אשר פשם שאסור לשנא אחרים, כמו־כן אסור לשנא את עצמו, אלא לדונו לכף זכות.

כה תרח יאחל ברכת "מזל טוב" להלדת הנכד, ויבהיר, כי חיים מלאים נסיונות, ואשרי מי שזוכה להתזיק מעמד, ושום דבר אינו שובר אותו.

כה תרט יעורר להתחזק יחד, ולעזר זה לזה, וכך יצליחו בין בגשמי ובין ברוחני.

כה תרי ירגיל להודות לפניו יתברך על החסדים והרחמים גמורים שעשה ועושה עמנו בכל יום ויום, ולבקש ממנו יתברך להבא.

כה תריא יבקש אשה לדון את בעלה לכף זכות, ולא למצא בו חסרונות, ולהודות

לִפְנֵי יִתְבָּרֵךְ עַל שְׁשָׁנֵי בְּנֵיהֶם הַתַּחֲתָנִי, וּבִדְבַר תִּזְכָּה גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי
לְחַתֵּן בְּקָרוֹב.

כה תרבי רטו

יִזְדָּה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיֵּאָחֵל לוֹ כָּל טוֹב בְּזָכוֹתָ זֶה, וַיִּזְרְהוּ לְחִזּוֹק אֶת
הָאִשָּׁה וּלְשִׁמְחָה וּלְכַבְדָּהּ.

כה תריג רטז

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן עַל שִׁמְחָתוֹ וּמַעֲוֹדָד אֶת אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֹנִי, וּמַחֲדִיר בָּהֶם אֲוִירָה
שֶׁל תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וַיַּעֲזְרוּ לְהַתְּבוֹדֵד לִפְנֵי
יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי תַפְלָה יְכוּלִים לְהַפְּךְ מִדַּת הַדִּין לְרַחֲמִים.

כה תריד ריז

יִנָּחֶה בְּחֹרֶץ צָעִיר לְקִרְאָת יָמֵי הַבְּחָרוּת, שְׁיַיִיחַ שְׁנֵי זִגְוֹת תַּפְלִין —
רִשׁוֹי וְרַבְּנוֹ תָם, וְשִׁישְׁמֹר מָאֵד שֶׁלֹּא לְדַבֵּר עִם תַּפְלִין וְכו', וַיִּקְפִּיד עַל
טְבִילַת מִקְנֶה קֹדֶם הַנָּחַת הַתַּפְלִין.

כה תרטו ריח

יִזְדָּה לְנִמְעָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיִּבְאֵרוּ, אֲשֶׁר כָּף הוֹלֵךְ דָּבַר רַבְּנוֹ ז"ל, שְׂרֹאִים
רַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרִאשׁוֹנָה, וַיַּחֲזִקוּ וַיַּעֲזְרוּ לְחִזּוֹק אֶת אִשְׁתּוֹ וּלְשִׁמְחָה,
וּבִדְבַר אַחֵר הִרְעָ יְבוֹא הַטּוֹב.

כה תרטז ריט

יַפְלִיג בְּמַעֲלַת זְכוּת הַהִדְפָּסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי הַסְּפָרִים מַחֲיִים
נִפְשׁוֹת מִמָּשׁ, וְהַכֹּל נִזְקָף לְזְכוּת הַמַּדְרִיכִים.

כה תריז רכ

יִבְאֵר, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר שֶׁבָּחוּ שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל, אִף שְׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר,
עִם כָּל זֹאת הוּא מַחֲזִיק מַעֲמָד.

כה תריח רכ

יִמְסֹר דְּרִישַׁת שְׁלוֹם מִהַבֵּן שֶׁהַשְׁתַּפֵּר מָאֵד, וַיִּבְקֹשׁ לְשַׁלַּח שְׁלֹשִׁים "חֲסִדֵּי
אָבוֹת" לְאִיזוֹ רַבְּנִית, כִּי רְצוֹנָה לְלַמֵּד בָּזֶה עִם הַשְּׁעוֹר שְׁלֶה.

כה תריט רכא

יִקְפִּיד מָאֵד עַל זִיג, שֶׁהָאִשָּׁה יִלְדָּה בְּבֵית, וְלֹא בְּבֵית-חֹלִים, וַיִּבְאֵר גָּדֵל
הַסְּפָנָה בָּזֶה, וַיִּבְקֹשׁ לְנִסֵּעַ תִּכְן לְבֵית-חֹלִים לְהַתְּנִיעַ עִם מִמְּחָה וּלְכַדֵּק
שֵׁם שֶׁהַכֹּל כְּשִׁוְרָה.

כה תרכ רכב

יְבָהִיר לְמוֹהֶל, שְׁלֹא יָמוּל אֶת הַתִּינוֹק שְׁנוּלָד בְּבֵית, עַד שְׂרוּפָא מִמָּחָה
יְבָדֵק אֶת הַיֶּלֶד, וַיִּזְהֵר שׁוֹב וְשׁוֹב, שֶׁבָשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן לֹא לַעֲשׂוֹת לָדָה
טְבָעִית בְּבֵית, כִּי זֶה מִסָּכָן, וּמִמָּשׁ פָּקוּחַ נָפֶשׁ.

כה תרכא רכג

יְבָאָר, שָׂאם לְיֶלֶד יֵשׁ כְּסוּפִים וּרְצוּנוֹת לְהַכְנִס לְאִיזוֹ יְשִׁיבָה, וְזוֹ יְשִׁיבָה
טוֹבָה וְכו', שֶׁיִּלְמַד בְּמָקוֹם שְׁלֵבּוֹ חָפֵץ.

כה תרכב רכד

יְבָאָר, אֲשֶׁר כָּל חַיֵּי הָאָדָם מְלֵאִים נִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁר מִי
שֶׁמִּחְזִיק מִצְמָד, וְכָל זָמַן שֶׁהוּא חַי, עָלָיו תְּמִיד לְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ
יְתַבָּרֵךְ שְׁיִרְחַם עָלָיו, וַיִּרְחִיב לוֹ.

כה תרכג רכה

יְבָהִיר, כִּי אִם רוֹצִים לְהַצְלִיחַ בְּזֶה הָעוֹלָם, צְרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת
הַסִּבְלָנוֹת, וְלִשְׁמַח עֲצָמוֹ עִם הַנִּקְדוֹת הַטּוֹבוֹת שֶׁיֵּשׁ בּוֹ.

כה תרכד רכו

יִוָּרָה לְנִמְעָנָת שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת הוֹלָדָה טְבָעִית בְּבֵית בָּשׂוּם פָּנִים וְאָפֶן וְכו'
וְכו'.

כה תרכה רכז

יְנַחֶה אֶת הַנִּמְעָן בְּעֵינָי אֵיזָה שְׂדוּף.

כה תרכו רכז

יִחְזַק מְאֹד לְבָרִחַ רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֲזוֹבוֹת, כִּי רַק הוּא
יִתְבָּרֵךְ יָכוֹל לַעְזֹר, וְלֹא שׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם.

כה תרכז רכח

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים, בּוֹ יִחְזַקְם מְאֹד בְּעֵינָי תְּכַלִּיתֵנוּ
הַנִּצְחִית בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבָא רַבֵּנוּ ו"ל לְעוֹרְרֵנוּ מִהַשְׁנָה, וּלְהַזְכִּירֵנוּ בַּעֲלָמָא
דְּאַתִּי, שֶׁיֵּשׁ אֱלֹקִים חַיִּים וּמְלַךְ עוֹלָם, וְהַכֵּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֵּל,
וְלָכֵן זֹהִי שְׂמִיחָה גְדוֹלָה מְאֹד, שְׂזוֹכִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבֵּנוּ ו"ל, כִּי מָה הֵיכְנוּ
עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵיו?!

כה תרכח רלא

יְבָאָר, אֲשֶׁר כָּל זָמַן שָׂאָדָם חַי, מִצְוָה עָלָיו לְפָרְסָם וּלְגַלּוֹת אֶת הָאֱמוּנָה

הַקְדוּשָׁה בְּעוֹלָם, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, לַמּוֹד אַמּוּנָה, עֲמַק עֲמַק
מִי יִמָּצְאוּ.

כה תרכט רמ

יֵאָשֶׁר לְבֶן הַנִּמְעָן לְבוֹא לְלַמֵּד אֲצִלוֹ, וַיַּעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּכָל אִפֶּן, וְלִהְפֹּךְ
אֶת הַמְּרִירוֹת לְמַתִּיקוֹת.

כה תרל רמב

יְבָהִיר, כִּי בָּזָה הָעוֹלָם צָרִיכִים הִתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם כְּפִי הַצְּרוֹת
וְהַיְסוּרִים שֶׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.

כה תרלא רמג

יִחְזַק עַל שְׂמֻחָה, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד וְהַעֲקָר בַּעֲבוּדַת בֶּר יִשְׂרָאֵל.

כה תרלב רמד

יְבָאֵר, כִּי כַּאֲשֶׁר אָדָם בָּא בְּלֵב אֱמֶת אֵלָיו יִתְפַּרֵּךְ, וּמִבְטֵל עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי
מִכָּל וְכָל, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.

כה תרלג רמו

יְדַבֵּר מַעֲנִין הַהִתְחַזְּקוֹת שֶׁצָּרִיכִים לָהּ בָּזָה הָעוֹלָם, וְאֶסוּר לְאָדָם לִפְל
בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, אֲלֵא לְהַסְתֵּת בְּסִתָּר צֵל כְּנָפָיו יִתְפַּרֵּךְ.

כה תרלד רמז

יַעֲזֹר לְשִׂמְחָה עַל נֶעֱם חֻלְקָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, כִּי מָה
הָיִינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדָיו.

כה תרלה רמח

יְבָאֵר, שֶׁאָדָם צָרִיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֵל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד
שֶׁלֹּא יִרְצֶה מָאוֹם, רַק אֱמֶת מְצִיאוֹתוֹ יִתְפַּרֵּךְ, וְאִזּוֹ יִהְיֶה נִכְלָל בְּאוֹר אֵין
סוּף, וְיִרְגִּישׁ עֲרֻבוֹת נְעִימוֹת יְחִידוֹת חַיִּית אֱלֻקוֹתוֹ יִתְפַּרֵּךְ.

כה תרלו רמט

יִחְזַק בְּכָל מִינֵי אִפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְבֹּד אֱמֶר
רַבֵּנוּ ו"ל: יֵשׁ עֲנִין שִׁיתִּהֲפֹךְ הַכָּל לְטוֹבָה.

כה תרלז רמט

יִרְגִּיעַ אוֹדוֹת הַחֶמֶן שֶׁהִתְעַלֶּף, שֶׁבּוֹדָאֵי זֶה מַחֲמַת הַחֵם.

כה תרלח רנ

יִתֵּן כְּמָה הוֹרָאוֹת בְּנוֹגֵעַ לְהִדְפָּסַת הַמַּחֲזוֹר, וְיִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה.

כה תרלט רנא

יִזְהִיר מֵאֵד לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁלוֹ וְשֶׁל יִלְדָיו, וַיִּנְעֵץ אוֹדוֹת הַשֵּׁם לִבָּן,
וַיּוֹרֶה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּלִמּוּד חֹמֶשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַפְּרָגוֹם, וְכֵן שֶׁלַחן
עָרוּף.

כה תרמ רנג

יְדַבֵּר אוֹדוֹת הַבֵּן הַחֲתָן שְׁעוֹמֵד לְהַתְחַפֵּן, וַיֵּאֱחָל גַּם שֶׁבְּקָרוֹב יִחַתְנוּ אֶת
הַבֵּת.

כה תרמא רנד

יַעֲזוּר עַל שְׁמִיחָה וְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה.

כה תרמב רנה

יִבְקֹשׁ לְאִשָּׁה לְחֹדֶל עִם חֲשֻׁדוֹתֶיהָ בְּבַעֲלָהּ, וְלְדוֹנוֹ לִבָּף זְכוּת, וְלִדְאָג
לְכַבּוֹד הַדָּדִי בִּינְיָהֵם.

כה תרמג רנה

יּוֹרֶה לְזוּג צָעִיר לְהַקְפִּיד עַל שְׁלוֹם-בֵּיתוֹ, וְלִלְמַד אֶת הַלְכוֹת טְהָרֵת
הַמִּשְׁפָּחָה.

כה תרמד רנז

יַעֲזוּר לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שֶׁזָּכְנוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ י"ל, אֲשֶׁר זֶה
לָנוּ חֹסֶד חַנּוּם מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ.

כה תרמה רנז

יּוֹרֶה לְנִמְעָנֵת לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל שֶׁזָּכְרוּ לְחַתֵּן אֶת הַבֵּן, וַיֵּאֱחָל
שֶׁבְּבוֹא הַזְּמַן גַּם הַבֵּת תִּתְאַרֵּס וְכו', רַק לֹא לְדַחֵק אֶת הַשָּׂעָה.

כה תרמו רנח

יּוֹרֶה לְהַכְרִיז, שֶׁיִּשְׁנֹם גִּבְּאִים הַמְּמַנִּים עַל כָּל דָּבָר, וְאִף גּוֹרֵם מִבְּחוּץ
אֵינוֹ יָכוֹל לְכַלֵּל אֶת הָעֲנִינִים.

כה תרמז רנט

יּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְהַתְבַּלְּבֵל מִדְּבָרֵי הַרוֹפְאִים, אֲלֹא לְשִׁים מִבְּטַחְנוּ בַּהֶשֶׁם
יִתְבָּרַךְ.

כה תרמח רס

יִבְאֵר בְּפֶה עֲנִינִים טְכְנִיִּים, וַיִּבְהִיר כִּי עָלִינוּ לְהַתְמוּדָד בְּחַיִּים, אִף
שֶׁנֶּאֱרָא עוֹלָם הַפּוֹף, אִף הָעֵקֶר מִי שֶׁצּוֹחֵק אַחֲרוֹן.

כה תרמט רסא

יִבְקֹשׁ לְדַבֵּק בְּאַמִּירַת הַשְּׁעוֹר, וַיּוֹרֶה לְנֹצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת.

כה תרנ רסא

יּוֹרֶה לְהַלְחִיץ אֶת הַקְּבָלָן בְּעִנְיַן מִבְּנֵה בֵּית-הַסֵּפֶר, וְהַעֲקָר לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כה תרנא רסב

יְעוֹרֵר עַל שְׂמֻחָה וּלְחֻזֵּק אֶת אֲחֵרִים, וּכְדִבְרֵי הַפְּסוּק: אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֶל דָּל — אֲשֶׁרִי אֲדָם הַמְּכַנִּים שְׂכָל בְּמִי שְׁאִין לוֹ, וְזוֹ הַמַּצָּנָה הִכִּי גְדוֹלָה בְּמַצּוֹת צִדְקָה.

כה תרנב רסג

יִתְּנָה גָּדֹל רְצַת הַדּוֹר, שֶׁהָעֶרְב־רַב הַכְּנִיסוֹ קִלְפַת מִצַּח הַנְּחֹשׁ, שֶׁהִיא כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת וְנֶאֱוָף, וְהַעֲקָר לְהַלְחֵם כְּנֶגֶד הַקְּלָפָה הַזֹּה, אֵף שֶׁזֶּה עֲבוּדָה קָשָׁה, אֵף זֶה הַגְּלוּת הַמְּרָה מִכָּל הַגְּלוּת.

כה תרנג רסז

יִקְנֶה לִישׁוּעַת הַשֵּׁם כְּהֶרֶף עֵיץ, בְּנִפְּלִילַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וּגְנֻבָּא דְּלִיָּה.

כה תרנד רסז

יִחֻזַּק לְהַשְׁלִיךְ עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יְהוָה, וְלֹא עַל בָּשָׂר וָדָם.

כה תרנה רסח

יִקְנֶה לְנִפְּלִילַת הַטְּמָאָה וּלְהַתְּרוֹמָמוֹת הַקִּדְשָׁה.

כה תרנו רסח

יִיעֵץ בְּאַיִזָּה עִנְיָן טְכָנִי, וַיִּשְׁלַח עוֹד חֹמֶר לְהוֹצֵאת הַמַּחְזוֹר.

כה תרנז רסט

יִבְאֵר הָעִנְיָן, שֶׁהֵרַב מִפְּחַד שְׁלֹא יִלְמַד לְפָנָי תַּלְמִיד שְׁאִינוֹ הַגּוֹן.

כה תרנח ער

יְעוֹרֵר לְהַפְּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַיָּקָרִים, וַיִּבְאֵר לְנִמְעָן, שֶׁבְּעִיר שְׁנִמְצָא שָׁם, יְכוּלִים לְהַצְלִיחַ מְאֹד.

כה תרנט רעא

יִבְקֹשׁ לְשַׁלֵּחַ לוֹ עוֹד סְפָרִים בְּעִנְיַן תַּקּוֹן הַבְּרִית, אֲשֶׁר זֶה פְּקוּדָה נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ.

- כה תרס** **ערב**
 יִקְנֶה לְגָאֵלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׁכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִמְשִׁיכוּ עַל עֲצָמָם אוֹר וְזִי
 וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כה תרסא** **ערב**
 יֵאָחַל הַרְבֵּה נַחַת מִהֲבֵן שְׁנוּלָה, וְיִוְרָה עַל שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְנָה הַדְּרִית.
- כה תרסב** **רעג**
 יִוְרָה לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִידַע אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה
 וּמַהֲנֶה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה.
- כה תרסג** **ערה**
 יֵאָחַל לְנִמְעָנֵת הַרְבֵּה טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף אַחֵר הֵרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה
 לְנִסִּים נִגְלִים מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ.
- כה תרסד** **ערה**
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָנִים, שֶׁמִּמָּשׁ לְקִרְאָת הַיְּשׁוּעָה הַנִּכְסָפֶת, הֵם נְסוּגִים אַחֲזֹר
 וּבֹרְחִים, וְחָבֵל מָאֵד.
- כה תרסה** **רעח**
 יָבִיא אֶת דְּבָרֵי הַזֶּהר הַקָּדוֹשׁ, בּוֹ מְשַׁבַּח אָדָם הַזֹּכֶה לַעֲוֹב אֶת מַעֲשֵׂיו
 הָרָעִים, וּמִקְבֵּל עַל עֲצָמוֹ שְׁמַעְתָּה הוּא שָׁב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמִמְלִיךְ אוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ עַל עֲצָמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם, הוּא זֹכֶה לְהַגִּיעַ אֶל מַדְרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת
 מָאֵד.
- כה תרסו** **רעט**
 יָבֵאֵר לְנִמְעָן, אֲשֶׁר יִבְנֹאֵל תְּהִיָּה לְבִסּוּף עִיר גְּדוֹלָה, וְאֵף שֶׁעֲכָשׁוּ זֶה
 נִרְאָה כְּחֵלוֹם, עִם כָּל זֹאת יִתְנַשֵּׁם הַחֵלוֹם.
- כה תרסז** **רפא**
 יִתֵּן בְּרַכְתּוֹ לְגֵמֵר שְׂדוּךְ, וְיֵאָחַל וְיִבְרֹךְ.
- כה תרסח** **רפא**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה הֵימָנָה.
- כה תרסט** **רפב**
 יְדַבֵּר אוֹדוֹת הַדְּפָסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וְכֵן הַמַּחְזֹר.
- כה תרע** **רפב**
 יִבְקֹשׁ לְנִקּוֹת אֶת דִּירָתוֹ, הֵיזֶה שְׁמַגִּיעַ לְאַרְץ, וְיַחֲזֹק שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם
 דְּבָר.

- כה תרעא** יחזק מאד שלא לפל בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֶלֶּא לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מַעֲמָד.
- כה תרעב** יֵאָחַל שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּשָׁלוֹם וְכַשְׁיוּרָה, וְהַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם לַחֲשֹׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וּלְצִיר בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא.
- כה תרעג** יִתְנַה צַעֲרוֹ, שֶׁהַקְּבָלָן לֹא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וְלֹא הִצְלִיחַ לַעֲמֹד בְּזִמְנִים.
- כה תרעד** יִסְפֹּר בְּכָאֵב לֵב אֶת הַסֵּכֶל שֶׁעוֹבֵר עָלָיו בְּעֵנִין הַבְּנִיָּה, וְאִיךָ עָבְדוּ עָלָיו וְכו', וְהַמְצַעַר בְּיוֹתֵר, שְׁנוּטִים לְהֶאֱמִין לַעֲרֹכִי וְלֹא לוֹ.
- כה תערה** יִתֵּן בַּמָּה הוֹרָאוֹת בְּעֵנִין הַחֲזָר הַלְּוֹאוֹת וְכו', וַיִּחֲזַק וַיֵּאֱמָץ.
- כה תרעו** יִצְעַץ בְּעֵנִין שְׂדִיכִים, וַיִּתְּאֵר גִּדָּל שְׁמִחָתוֹ, עַל גֶּמַר הַכֶּנֶת הַמַּחֲזֹז לְדָפוּס.
- כה תרעז** יְכָאֵב מְאֹד עַל הָעוֹל שֶׁעָשָׂה לוֹ הַקְּבָלָן, שֶׁלֹּא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וְעוֹד מִהֲפֹף הַקְּעֶרֶה עַל פִּיהָ.
- כה תרעה** יְבָאֵר, שֶׁהַעֲקֹר רַק לְכַתֵּב עוֹד וְעוֹד סְפָרִים וּלְהַפִּיצָם בֵּין כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְחִבֵּל עַל הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁהוֹלֵךְ לְאַבּוֹד.
- כה תרעט** יוֹרָה לְנִמְצֵן שֶׁלֹּא לְשַׁלֵּם לַקְּבָלָן עַד שֶׁאֵינּוּ מְסִים מֶה שֶׁהַבְּטִיחַ.
- כה תרפ** יוֹדָה לְנִמְצֵן שֶׁקָּבַל עַל עֲצָמוֹ אֶת תַּפְקִיד הַגִּבְאִי לְבֵית־הַמִּדְרָשׁ הַחֲדָשׁ, וַיִּבְקָשׁוּ לְזַרְזֹת אֶת הַקְּבָלָן שִׁיִּסִּים כָּפִי שֶׁסָּפְמוּ בִּיגִיָּהֶם, וְאִזּוֹ יִקְבֹּל אֶת הַמַּגִּיעַ לוֹ.
- כה תרפא** יַפְלִיג בַּמַּעֲלַת הַקּוֹבֵעַ לַעֲצָמוֹ סֵדֶר לְמוֹד בְּגָמְרָא, וּמִלְבֵּד זֹאת גַּם מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים וּמִקְרָבֶם אֵל הַיְּהוּדוֹת.

כה תרפב רצב

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִחְזַק עַל מִדַּת הַשְּׁמִיחָה וְאַחֲדוּת, אֲשֶׁר זֶה הַכָּלִי נִשְׁקָה נֶגֶד הַסֵּם "ד'-מ"ס, אֲשֶׁר מִפְּחַד מָאֵד שֶׁכָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִהְיוּ אֲבוּקָה אַחַת, כִּי אִזּוֹ יִשְׁרְפוּהוּ לְגִמְרִי. וַיַּעֲזֹר לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וּלְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וּלְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ.

כה תרפג רצה

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְהַמְשִׁיךְ לְשִׁירַת בִּקְדָּשׁ, וְלֹא לַעֲזוֹב עֲתָה, וּבִפְרֹט שֵׁשׁ לֹא עֲגַמַת נֶפֶשׁ גְּדוּלָּה מִהִבְטָחוֹת שְׂוֹא שֶׁל הַקִּבְלָן שֶׁלֹּא עָמַד בְּדַבּוּרוֹ, וְלִכֵּן יִרְאֶה לְהִחְזִיק בְּמוֹשְׁכוֹת הַלָּאָה.

כה תרפד רצז

יִבְאָר עֶקֶר רְצוֹנוֹ לְהַקִּים קִרְיַת חֲנוּךְ מִפְּאֲרַת, וּלְהַחֲדִיר יִרְאֵת שְׁמַיִם בִּילָדִים, וְלַעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר, שֶׁהַמְחַנֻּכִּים וְהַמְחַנֻּכוֹת יַעֲשׂוּ מִלֵּאכָתָם נֶאֱמָנָה וְכו'.

כה תרפה רחצ

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לַעֲזוֹד אֶת מִנְכ"ל הַבְּנִיָּה שֶׁלֹּא יַעֲזוֹב אֶת הָעֲנִינִים בְּאַמְצֵעַ, אֲלֹא יִמְשִׁיךְ בְּחִפְקִידוֹ.

כה תרפו ש

יִבְקֹשׁ דו"ח הֵיכָן אוֹחֲזִים בְּבִנְיָה, וּמָה אֵרַע עִם הַטְּשָׁעִקִים.

כה תרפז ש

יִוָּרָה לְדַבֵּר עִם אֲבִרְכֵי הַכּוֹלָל הַצְּעִירִים בְּעֲנִינֵי חֲזוֹק וִירְאֵת שְׁמַיִם, וְטִהָרַת הַמְשָׁפָּחָה.

כה תרפח שא

יִבְהִיר, שְׁעַד שֶׁהַקִּבְלָן אֵינוֹ מְסִים אֶת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ, לֹא יִקְבֹּל אֶת הַמְשָׁךְ הַתְּשָׁלוּם.

כה תרפט שב

יִתֵּן כַּמָּה הִנָּחִיּוֹת בְּעֵנֵן הַתְּשָׁלוּם לַקִּבְלָן.

כה תרצ שב

יִבְקֹשׁ מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ, שִׁיתֵּן לוֹ כֹּחַ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו, וְנִסְיוֹנוֹת מָרִים מָאֵד, וּבְדַבְרֵי מוֹהֲרַנ"ט ז"ל שֶׁאָמַר: "כִּשְׂאֹנֵי יוֹדֵעַ כָּבֵר אֶת כָּל

הַתְּכַסִּיסִים שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, הוּא בָּא אֵלַי בְּדֶרֶךְ שֶׁלֹּא תֵּאֲרָתִי לַעֲצָמִי."

כה תרצא שג

יְבָאָר, כִּי מֵאֵז שֶׁהִתְקַרַּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל רוֹאֶה נִגְדּוֹ חוֹמוֹת בְּרוֹזל וְכו', וּמִכָּל שָׁנָן מֵאֵז שֶׁנִּכְנַס בְּעֶסֶק הַרְבֵּים, יֵשׁ לוֹ צָרוֹת וְדִיפוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים, וּבִפְרָט מֵאֵז שֶׁנִּכְנַס לִיבְנָאֵל לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, הַסֵּמ"ך-מ"ם אֵינוֹ נָח וְאֵינוֹ שׁוֹקֵט, אֵף גַּם סוֹפוֹ יִגִּיעַ.

כה תרצב דש

יִחְזֹק כָּלָה לֹמֵר בְּכָל יוֹם "יוֹם תְּהִלִּים", אֲשֶׁר זֶה מִמְּשִׁיךְ יִשׁוּעוֹת וְרַפּוּאוֹת וְהַצְלָחוֹת.

כה תרצג שה

יַעֲזֹר עַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבִין קוֹנֹו, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְלָחָה נִצָּחִית.

כה תרצד שה

יֵאָחַל בְּרַפֵּת "מִזֵּל טוֹב" לַחֲתֻנַּת הַבֵּת, וְכֵן יִכְרֹךְ עַל שְׂאֵר הַיְלָדִים, שִׁיחָיו תִּלְמִידֵי חֻכְמִים, וְהַתּוֹרָה לֹא תִּמּוּשׁ מִפִּי זֶרַעִם.

כה תרצה שו

יְכַרֵּךְ אֶת הַפֶּלֶה, שִׁיחָיו בֵּיתָה בֵּית שֶׁל תּוֹרָה, וְהַשְׂכִּינָה תִּשְׁרָה בֵּינֵיהֶם תְּמִיד.

כה תרצו שז

יִוְדָה לִנְמָצֵן עַל הַסְּפָרִים שֶׁשָּׁלַח לוֹ, וְיִחְזְקוּ עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת.

כה תרצז שז

יְפַלֵּיג בְּמַעֲלַת הַהִפְצָה, וּכְשֶׁאֲדָם זֹכֶה לְחֹזֶק אַחֲרִים, מִמִּילָא גַם לוֹ יֵשׁ הַתְּחַזְקוֹת, וְיַעֲזֹר עַל הַתְּמִידָה בְּאַרְבָּעָה לְמוֹדִים: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הֵם כְּנֶגֶד הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת וְכו'.

כה תרצח שט

יִוְדָה לִגְזַר עַל עֲזָרְתוֹ בְּכִנִּית בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וְיוֹרָה לוֹ כֶּמֶה הִנְחִיּוֹת בְּעֵנָן הַתְּשׁוּלִים לְקַבֵּל.

כה תרצט שי

יִחְזֹק אֲבִיר לְלַמֵּד בְּכוֹלָל, וְלִהְתֵּמֵד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא לְשִׁים לֵב

לֹאֵלֹו הַמְּבַטְלִים זְמַנָּם בְּדַבּוּרִים בְּטָלִים, וַיַּעַץ בְּעֵינָיו עֲשִׂית מִשְׁקָפִים
לְיֵלֶד שְׁאִינוֹ רוֹאֶה טוֹב.

כה תש שיא

יֹוְרָה לְבַחֲוֹר לְשֹׁמֵר עַל הַשֵּׁם הַטּוֹב שְׁלֹו, וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וּלְהַתְרַחֵק מִלְּצִים.

כה תשא שיב

יֹוְרָה לְאַבְרָהָם צִעִיר לְשֹׁמֵר עַל זְמַנּוֹ הַיָּקָר, וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְלֹא
לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂי שׁוֹכְבוֹת מִסְּכָנִים וְכו'. וְלֹאֲשֶׁת הַנִּמְעָן יֹוְרָה לְהַקְפִּיד מְאֹד
עַל הַצְנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הַיְסוּד בְּבֵית יְהוּדִי.

כה תשב שיג

יַחֲזֹק הַנִּמְעָנָה שְׁלֹא לִירֹא וְלֹא לִפְחֹד כָּלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲמֹד
לְיָמֶיהָ.

כה תשג שיד

יְבֵאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם לְכָל אֶחָד נוֹתְנִים אֶת הַנְּסִיווֹת שְׁלֹו, וְהַעֲקָר
לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מִצְמֶד.

כה תשד שטו

מִכְתָּב כָּלִיל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵם לְהַתְחַזֵּק עִם הַנִּקְדוּת
הַטּוֹבוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם, וְלָדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וּלְהַשְׁמֵר מִמַּחֲלָקָה,
וּלְהַתְעוֹרֵר מִן הַשָּׁנָה, כִּי הִנֵּה מַגִּיעַ חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, וְצָרִיכִים לִפְשָׁפֶשׂ
בַּמַּעֲשִׂים, וּלְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַנָּשֶׁק שֶׁלָנוּ, הֵלֵא הוּא הַפֶּה, לְהַרְבוֹת בַּתְּפִלָּה
וְהַתְּבוּדוּת, לְהַתְחַנֵּן עַל נַפְשָנוּ מִלִּפְנֵי יִתְבָּרָךְ.

כה תשה שכב

יַחֲזֹק הַנִּמְעָן שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְעוֹד יִהְיֶה לוֹ טוֹב, וְהַעֲקָר לְשֹׁמֵר עַל
עֲצָמוֹ בְּרוּחָנִיוֹת, שִׁיְהִיָּה שָׁלֵם בְּרוּחוֹ וּבְנַפְשׁוֹ.

כה תשו שכג

יַעֲוֹרֵר בַּחֲוֹר לְשֹׁמֵר עַל שְׁמוֹ הַטּוֹב, וּלְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְנַצֵּל
הַזְמַן הַיָּקָר מְאֹד, וְכִף יוֹכֵל לְהַתְחַתֵּן עִם שְׂדֵהוֹ הַגִּזּוֹן.

כה תשז שכד

יֹוְרָה לְנִמְעָן הַנְּחִיּוֹת בְּעֵינָיו הַתְּשׁוּלִים עַל הַבְּנִיָּה, וְיִתְנֶה צִעֲרוֹ שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּעֵינָיו בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

כה תשח שכד
 יוֹרָה לְאַשָּׁה צָעִירָה לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר הִיא הִסְוֶה בְּבֵית
 יִשְׂרָאֵל.

כה תשט שכה
 יְעוֹרֵר לְהַתְמִיד בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה וְלִהְיוֹת בְּדוֹר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת אוֹר
 רַבָּנוּ וְ"ל.

כה תשי שכה
 יְעוֹרֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה
 הַיָּמָנָה.

כה תשיא שכו
 יְבַאֵר מַעֲלֵת הַצְּנִיעוּת בְּאַשָּׁה, אֲשֶׁר בּוֹכוֹת זֶה יִתְבָּרַךְ כָּל הַבֵּית, וְתִזְכֶּה
 לִילָדִים צַדִּיקִים וּבְרִיאִים בְּשִׁכְלָם וּבְנַפְשָׁם.

כה תשיב שכו
 יוֹרָה לְנִמְצֵן לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וְלִקְבֹּעַ לוֹ עֵתִים לַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּכְבֹּד
 אִמֵּר רַבָּנוּ וְ"ל לְאַחַד: אִם תִּלְמַד תּוֹרָה — תִּהְיֶה עֲשִׂיר.

כה תשיג שכז
 יוֹרָה שׁוֹב לְנִמְצֵנֹת לְצִיתוֹ וְלִילָף בְּצִנִּיעוּת רַבָּה, אֲשֶׁר בּוֹכוֹת זֶה יֵשׁ בְּרָכָה
 וּפְרֻנְסָה וְכָל טוֹב בְּבֵית.

כה תשיז שכז
 יִחַזֵּק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה אֲשֶׁר הִיא הִסְוֶה, וְלִהְיוֹת עֲצָמוֹ מִן הַמְּרִירוֹת
 וְהַעֲצָבוֹת, וְלִמְשֹׁךְ עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׂמִחָה, וְלִרְקֹד בְּכָל יוֹם אֶפְלוֹ בֵּינוֹ לְבֵין
 עֲצָמוֹ.

כה תשטז שכט
 יוֹרָה לְנִמְצֵן לְהַחֲדִיר בְּאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲהַבַת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה הִסְוֶה,
 לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַקָּרִיב בְּהַתְמַדָּה רַבָּה לֹא הָרָף.

כה תשטז שכט
 יִחַזֵּק בְּחֹר שְׁלֹא לִפְלֹ בְּעֲצָבוֹת, עַל אִף הִיוֹתוֹ עֲדִין פֶּלֶג גּוֹף, וְהַעֲקֹר
 לְנַצֵּל אֶת יְמֵי אֱלֹוֹל הַקְדוּשִׁים, וְלִצְעֹק הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא.

כה תשיז שלא
 יִבְקֹשׁ הַזְּמַן לְהַשְׁפִּיעַ עַל בְּתָם לְשׁוֹב לְבַעֲלָהּ, כִּי חָבֵל לְשׁוֹר אֶת הַבֵּית,
 אֲשֶׁר הַתּוֹצָאָה מִכָּף בְּלִתִּי הַפִּיכָה.

כה תשיח שלב

יחזק ידי המדפיסים, שנפלה בחלקם זכות גדולה כזו, אשר היא זכות הרבים לדורי דורות, ויבטיחם, שבנדאי יצאו מכל החובות, ואחר הרע יבוא הטוב.

כה תשיט שלג

יבקש הנמענת שתראה לסדר הענינים במעון בנחת ובשלום ובהבנה הדרית, והעקר צריך לדאג שיהיה יחס נפלא לילדים, בסבלנות מרבית, כי הן נשמות טהורות, שתגדלנה מעלה מעלה.